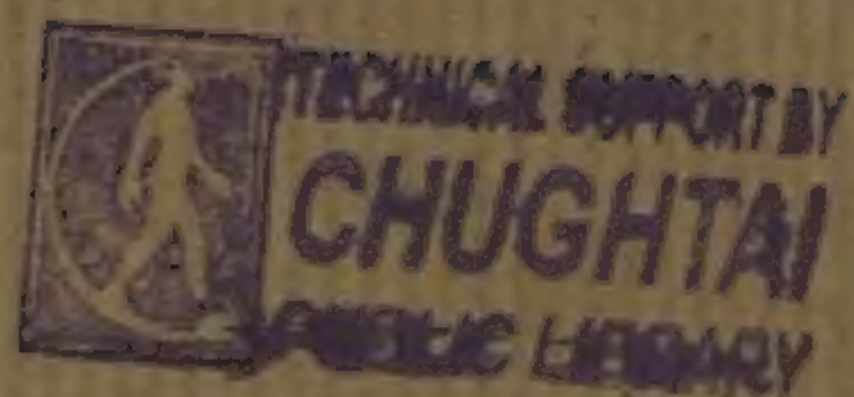
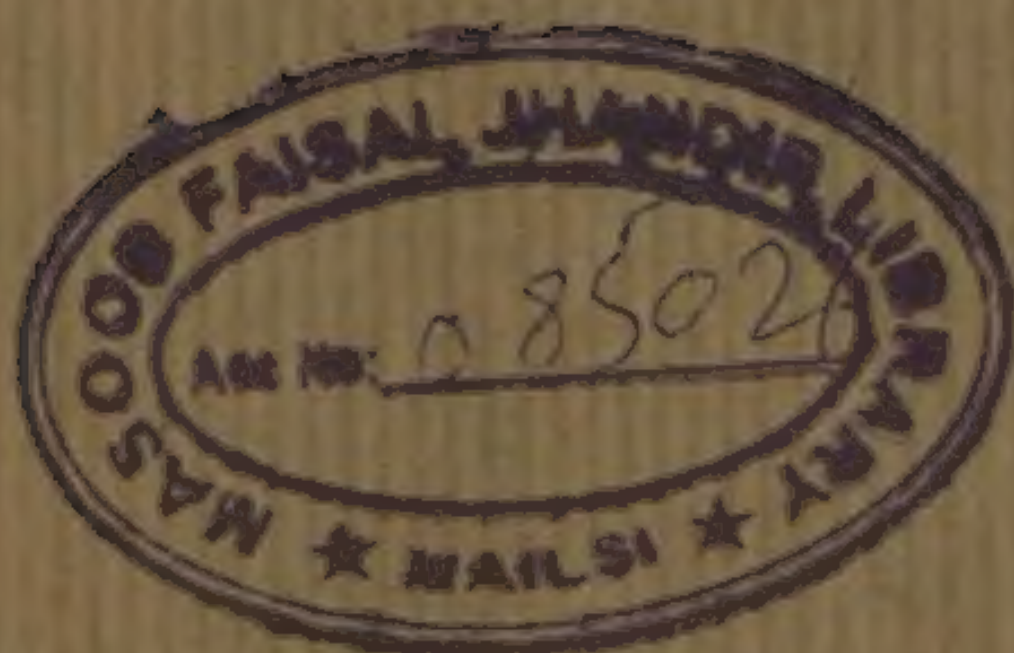

542

چراغ دی

چراغ غمیری

(چراغ دین جو کچھ مال)

کے تے مدینہ دی پیر

المعروف

ٹکسٹ پکشی

یعنی

چراغ دین جونیکے والے دی مشہور کتاب

چراغ محمدی

بروزن اشعار

اکرام محمدی

نکشی ملک پشتر احمد پور کتب

کشمیری بازار لاہور

پہراغ محمدی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اول حمد خداوند تائیں واحد ذات الہی
حاضر ناظر ہر اک جاگہ دور کے نول نہیں
کن کے تال ہر کم ہو دے دیر نہ لگے کالی
جو سائل دروازے آدے کدے نہ مڑا خالی
گو ناگون و سائی خلقت لکھ کر وڑ ہزاراں
پاک ہمیشہ ذات الہی ہر عیبوں نقصانوں
کی طاقت انسان کے نول صفات ختم کچھوے
حکمت نال خداوند عالم کی اسرار دکھایا
رنگارنگ دیاں گلزاراں ظاہر کر دکھلایاں
سبز انگریزی کئی قسم دی زمیوں بانہر نکالے
کیلا داکھ انور آچہ انب انار خجوراں
سیب تے مٹھا نال و بکھو نہوتے خرمانی
زگم پھل گلاب چنبیلی گینڈا تے گل ناری
پھنر خدا نے پیدا کیتے رکھ درخت ہزاراں
نائی توت تے گلہ بیریں جد کریرا لگے
کنکاں چھوے جوں جواراں گنتی وجہ نہ آون
پھیر تے پھو جوتے مجھیں گائیں گھولے
اوٹھ گدھنے پھر مٹھی بکریاں تے بھیدان

وچہ انداز نہ آوسے ہرگز اوہدی پیر واری
اسدی خلق توحید پکڑے اورہ صفائے اسائیں
مت کوئی اسوچہ شک لیاے سے قرآن گواری
اول آخر ظاہر باطن ذات تبارک عالی
کدی نہ آدے قدرت اوہدی ہرگز وچہ شماراں
ہر اک صفات ہیں خدا دیاں باہر حد نبیا نول
صفت خدادی ختم نہ ہوئے بندہ عاجز تھیوتے
دھرتی تائیں پانی اتے کوں اوٹھ سکایا
ایسے گلوں ظاہر ہون ریدیاں بے پروا ہیاں
پھر رحمت داپانی دیکے آپ نہاتوں پائے
گل زمینوں پیدا کیتے کر کے نور ظہور راں
دکھو دکھی زائقہ اس و احکمت دیکھ رہانی
طرح طرح دے باغ باغ دیکھے دنیا ساری
آوے نہ انساناں تائیں قدرت وچہ شماراں
طاقت نہیں انسان کسینوں بھید خدا داپائے
کئی چھوناں موٹھ کیاں زمیوں پرورش پاوون
دس خدادی قدرت دے کوئی نہیں اندازے تھوڑے
ایہ سب اپنی قدرت سیتی رب دکھایاں کھیدان

جگر گناں جگدے مرنوں اوہ بھی لکھ ہزاراں
 بانڈ کو بنڑ چھو غنیرہ شیر بھیلے پھرتے
 اس تھیں کچھے جانوریاں دیاں اڈیاں پھر دیاں اراں
 ہور چسکو رتے لکھی بگلہ لالی تے مرغابی
 سوئن چڑی تے کلال کلجی تھیا نال مولہ
 دس خدا دی قدرت والا کون انداز لگاوے
 اوہ رحمن رحم خداوند پالنے سار قدیمی
 اوہ گستاخی دیکھ بدیدی غصہ نہیں کریدا
 کل امیر غریب اکابر کیا تحسیم نہانے
 جن تسبیح واسکھوئے او تھے رب پر دے
 صفت خدا دی لکھ سکھن آبی خاک کی نوری
 ہر دم صفت خداوند والی کرے ایس زبانوں
 شوح مزاج تکبر والے نامطور خدا توں
 رہے ستار عقار اکبلا صفت نہ کیستی جائے
 تکر پٹری حد صفت کرن نوں ٹٹ گئی وچکاروں
 دھنیں دوزخ گردا مولہ کانسہ سوسن تانیں
 جہنم توہ داد دوزخ بد نہ کہنا جاوے
 شوخی منان ضرورت والے دوزخوون درگاہوں
 روزخ دے وچہ ڈالے جاسن تانہ ان مولے
 نور مقبول فرشتہ نوری وچہ زمین آسمان
 صفت خدا دی کردیاں پوری میں چھ طاقت نہاں

کل خدا دی قدرت دے لفظ جھڑوں ماراں
 کئی بگھیاڑتے بارہ سنگے پدا ئے کیتے
 الا کاں کبوتر چڑیاں اینہ بھی قسم ہزاراں
 تکر تیر نال بٹیرا طوطا تے تریا بی
 وکھو وکھی شکل شبہا بہت وکھو وکھی بولہ
 تائیں ذات مقدس تائیں واحد اکھیا باوے
 ہر دے اداہ شفقت کردا اوہ دی صفت کرسی
 تاز تباری روزی ہرنوں سنج صبا جیں نیندا
 وڈے چھوٹے اچے نیوں بیو توں سیانے
 اصلی قادر قدرت دوں عدل برابر ہونے
 واحد ذات زبانی والی صفت نہ ہونے پوری
 واحد لاشریک الہی لکھیا دیکھ قرآنوں
 ہودن پیش عدالت اندھن تاز اوانوں
 جسے نہ ہونے صفت مکمل واحد کیوں سداوے
 سجدے نیلے سانی سنگی خالق دی سرکاروں
 ہر اک اتے رحمت کردا بھڑک سناٹے نہاں
 اواناں چہ نہیں خالی مڑوا جو کوئی سائل آوے
 بھی تو بہ کر نیوالے بچدے سخت گناہوں
 نار جہنم دچوں کپڑا خالق باہجھ نکالے
 سارے سجدے کے اکھن خلق سب تواناں
 بے مسکین چراغ وچارا او گنہگار گناہیں

بیان توحید علم و کرمی رب العالمین

اک ہوا دی منکر دوا بار آوانہ بولانے
 سیرا اینہ پیغام ضروری دے پاس پوچھاوین

اکثر حضرت مہدی کو ہرے زاد وچہ پریا جانے
 اسے سوئی توں رب اپنے توں مہدی بابت نہاں

جھکے ساری دنیا دا توں نہیں رب پانہارا
 پہنچ کوہ طور اُتے جد موسیٰ جلد کے عرض سنانی
 جے توں نعمت کھا کے میری شکر بجا دیں ناہیں
 ہر حالت دچہ وعدے اُتے موت برابر اونی
 نہ اوہ کرے عبادت میری میں نہ رنج مناوا
 آخر کار پیدائش میری اکھیا ذات الہی
 حضرت موسیٰ آکے آکھے اے مسکرتائیں
 ایہ گل سن کے ہوش مندہ رناں زار و زاری
 میری بے فرمانی سن کے پھیر احسان کمایا
 تو پہ کر کے نال شتابی سز سجد یو پہ دھریا
 جھکیوئی عاصی اوگنہارا تو پہ کر کے آوے
 ایہو خاص توحید ربانی دیکھے عیب بشر دا
 مولا دے دروازے جہدم آن کھلوے عاصی
 بھانویں عاصی اوگنہارے آون لکھ کر وڑاں
 قارول غرق کیتا جھوٹے موسیٰ نبی رہا نے
 توں نہ اوہدا غضب ہٹا کے اسدی جان بچائی
 بندیدے گھر جھیکر آوے کوئی یتیم مسلماناں
 اوہدے دستے لکھ کر وڑاں آونے رہن سوالی
 آپے قادر قدرت والا ایہ فرمان سناوے
 رب کے اوہ میرے سرتے قرضہ ٹھیک چڑھاندا
 رب انسان کے دا قرضہ سرتے کوں اٹھاوے
 رب کے سرتے قرض چڑھاوے مومن مرد بخاری
 جو اس درتے عاجز ہو کے آن سوال سناوندا
 خالق مالک رازق سونہا ہے صفائدا سائیں
 اے مولا میں مجرم تیسرا عاصی اوگنہارا

تینوں تیری کوئی نہیں حاجت خالق سر جہنارا
 توں ایہہ جا کے کدے موسیٰ آکھیا ذات الہی
 تاں بھی کراں ذلیل نہ تینوں آکھے خالق سائیں
 میں نہیں تینوں دنیا اُتے کوئی تکلیف پچوئی
 تاز بازی روزی اوہنوں اوسیطرح پچاواں
 نہیں کوئی اوہنوں دیکھ پوچھاواں ساڈی بے پرواہی
 ایہ کچھ حال حقیقت تیری دی خالق سائیں
 رب العزت شرانوالے رکھی شرم ہماری
 لکھ پڑھ کے ادے ویلے نور ایمان لیایا
 رب میرے رحمت کیتی کی میریتوں سریا
 مولا اوہے عین دیکھے دروں نہ دور ہٹاوے
 بیقرماناں اُتے اپنی رحمت نازل کروا
 رب گناہ دی شامت کوں دے جلد خلاصی
 مولا دے دروازے دچوں نہیں حمد بیاں وڑاں
 موسیٰ آگے عاجز ہو کے کیتی عرض منانے
 جے اوہ ساڈے درتے اوندا پوندا بلد ربانی
 دے نہ سکے بندہ اوہنوں کپڑا آٹا دانان
 اوسدروازے توں ہرگز کوئی نہ مڑدا خالی
 جھکیوئی مومن میرے ناں دی چیز پکا کھوٹے
 دونان تیناں چوناں اُسٹوں ہاں میں رزق پہچاندا
 دہ دنیا تے ستر آخر اتنا فیض اٹھاوے
 سرتے قرض خدا کیوں لکھے جہدی رحمت بھاری
 واضح کر کے دسویںوں بے کوئی خالی جاندا
 جن بشر تے جو فرشتے کرے صفت شنائیں
 اپنے فضلوں پھر اٹوں کرے پار اُتار ا

یا مولا میں تیرے درختیں ایسی رحمت چاہواں
میں عاجز دیاں عرضاں شکے میتھے رحم کماویں

حق حلال کما کے روزی اپنے منہ دچہ پاواں
روضے پاک نبی دے اُتے خیراں مال پوچاویں

در بیان شرم غفاری و شفقت ستاری پروردگار

بارش بند ہوئی تقدیروں قدرت نال الہی
حضرت موسیٰ ادس زمانے ہمیں نبی ربانان
خلق نمائی موسیٰ دے کول آکے حاضر ہوئی
ستر سزار خلعت جڑ گئی مومن نیک نمازی
غیرت نال خداوند عالم گرمی حشر تپاے
حضرت موسیٰ رب کے آگے رو کے عرض گزار
جے تان منصب گھٹ گیا میرا تیری پاک جنابوں
ستر سزاراں خلعت آکے رو در عرض ستائی
بالفضل محمد سرور ساتھ رحم کمائیں
جبرائیل خداوی طرفوں جلدی حاضر آیا
صحیح سلامت عزت تیری خالق دی سرکاروں
اوہنے وجہ گناہ دے پیکے چالی سال گزارے
نکلے باہر تڑاڑے وچوں بارش جلدی آدے
حضرت موسیٰ نے فرمایا یارب خالق سائیں
ستر سزاراں خلعت وچوں کیکر استوں بھالال
رب کے نہیں ظاہر کرنا اوہ انسان تو مانوں
استوں ہو گئی میں نہیں کردار بچے منسرایا
ساڈے وچوں نکل شتابی اے عاصی بدکارا
کوئی گناہ یرا یا بند یوچہ چالی سال گزارے
بارش بند کرانی رب نے تیری شامت پاروں
ڈکے خلعت کفن لگی سن کے حکم ربانا

مخط و بال زمانے اُتے آئے سختی پائی
ترے لیندی خلق نمائی ملے نہ پائی دانہ
کرود عا جے بارش ہوئے ساڈا حال نہ کوئی
پڑھ کے نقل دعائیں کر دے رب ہو یا راضی
خشک ہوانے دھوڑ دھماکے رکھ درخت سوکائے
کی گستاخی ہو گئی میتھوں یارب خالق باری
پاک نجم ملے کر دے رحمت بار بھ حسابوں
نظر نہ کیستی خالق میرے تیری بے پرواہی
رحمت کر کے ساڈے اُتے فضلوں بارش پائیں
حضرت موسیٰ تائیں آکے ایہ فرمان ستایا
بارش کیتی نہیں خدا نے اک شخص دے پاروں
اچے نہ توبہ تائب ہوندا خالق دے دربارے
بد رحمت والا بدل آکے فوراً جھڑیاں لا دے
اوہ کبیرا انسان بیہودہ بیٹوں مسلم تائیں
نام نشان بنا کچھ بیٹوں جلدی باہر نکالیں
اوہری ایڈ بیجرتی کرنی آئے شرم اسانوں
حضرت موسیٰ بول زبانوں اچی آکھ سنایا
تیرے کچھ ساری دنیا پا دے نہ چھٹکارا
اچے نہ توبہ دے درایوں مولا دے دربارے
باہر کڈھن واسے اچ تینوں حکم ہو یا سرکاروں
نکل شتابی ساڈیوچوں آکھ نبی ربانان

چار چوہرے دیکھیں لگا او گنہار گستاہیں
 دلوچہ ہو شرمندہ ڈاڈھا حیرت دیوچہ کیا
 جیسے نہ پاسے نکلاں ایتھوں بارش رب پاوے
 میں ہی مجرم ایس گناہ دا ہو نہ بندہ کوئی
 جے میں اٹھ کے جاواں ایتھوں دیکھے خلقت ساری
 بن بارش توں واہ نہ کوئی ملک فنا ہو ویسی
 آخر توبہ تائب ہو کے کرے سوال زبانی
 شرم رکھیں توں شرنا نوازہ میں ہی عیباں والا
 بہت نما تا عاجز ہو کے من کے پیا دعائیں
 تیرے در توں باہجہ خدا یا ہن میں کسدر جاووں
 روکے منگے پیا مسانی او گنہار و چارا
 حال اس عاجز عیا نوازے روکے عرض سنائی
 جاں اوہ عاجز روون لگا شرم گناہاں پاووں
 حضرت موسیٰ پھیر خدا نوں ادبوں عرض سنائی
 بارش ہو گئی ساری خلقت بیٹھی رہی اتھاہیں
 اے مولیٰ توں ایہ گل جانے ان میں سب تعالیٰ
 پروہ فاش کیدا کرنا ایہ نہ رب نوں بھاوے
 بدیاں اُتے پروہ پاواں آکھے ذات ربانی

باہر تگدا بندہ اسنوں اکھیں دسیا ناہیں
 میں ہی بیشک عیا نوازہ رو رو نیر دگایا
 ہک گناہ میری شامت سب دنیاتے آوے
 تاہیں ہی دربار خداے میں ملے نہ ڈھولی
 بیٹھا رہاں تے عینہ تہیں پتیاں نی مصیبت بھاری
 روز قیامت نوں اوہ بدلہ میںوں دینا پسی
 بخش گناہ ہن توبہ میری اے خالق رحمانی
 در تیریتے آکے ڈگلا او گنہار منہ کالا
 میں عاجز تے پروہ پاسے یارب خالق سائیں
 کوئی نہیں جگہ خداوند میری کھتے عرض سناواں
 سچے دل نال بدیاں دلوں میں اچ کر اں کنارا
 اویسیو ملے رحمت ربی دیر ذرا نہ لائی
 چھم چھم بارش نمتی آکے حکم ہو گیا سرکاروں
 یا مولا اوہ او گنہار انکلیا نہیں لائی
 اٹھکے اپنی مجلس دچوں نکلیا کوئی ناہیں
 ہر عاصی دے توبہ کیتیاں عیب چھاوون والا
 دیکھن والا میں ہر ویلے جو کوئی عمل کماوے
 اے موسیٰ ایہ ورثہ میرا ایہ توحید بچھپانی

فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

پس نہ مرو اس حالت میں کہ مسلمان ہو

یعنی اپنی عمر تلگھاؤ بن کے مومن بھائی
 بیشک تمناں بھلا یا ساتوں کر کے بے پرواہی
 تسبیح اسانوں بدیاں گھلو کر کے سچ صباہیں
 کی ہو یا جے بات اساڈی تمناں نہ دل تے لائی

بے فرمان خدا دے دشمن آکھے ذات الہی
 حکم احکام اساڈی توں کر کے تمناں کوتاہی
 ایس تمناں روزی کبے بھلائے ناہیں
 آخر پگڑ تمناں ہوسی بچھپان بدوں سپاہی

لکھاں نعمت کھا کے میری ایہ گل یاد نہ تینوں
 تیری طرف دھیان نہ کوئی میں ہر وقت بلال
 یاد رکھیں جد میری آکے گرم عدالت ہوتی
 کر کے سوچ دیاں غافل کیوں نہ وقت سنبھالیں
 کیوں توں دوری پگڑیں مچھوں آذر بار میرے توں
 جیتوں زمیں اسماناں جنیاں بدیاں لیکے آدیں
 جیتوں صاف یقینوں ہو کے لہرے بخش آسمان
 کھکھو کے ساڈیوں بیرون حاجت منگیں
 جھیرے یاد کرن گے سینوں نظر اونہاں لہری
 سورت جو فائیتن خدا نے وجہ قرآن اتاری
 اس سورت وجہ ظاہر کر کے آپ خدا فرمایا
 ایسے نقش نہاد کیدے میں نہیں ہو رہا ہے
 صورت سیرت بول عجیبہ خرم کلام زبانوں
 عزت شرف زیارہ دتا اپنی رحمت پاروں
 بنی محمد سرور عالم اتنا درحسہ پایا
 نوری تاری گل فرشتے ہندے آن سلامی
 اسے لو کو جے پاک بنی دی کر لوتا بھداری
 پاک بنی دی تابلہ داری دیوے منصب عالی
 بیقرمانی پاک بنی دی دوزخ و چہ لے جاسی
 رب کے جو حاجت تیری آکے کہدے مینوں
 کچھ پرزواہ نہ رہ جائے تینوں غنی بنادیاں بھارا
 جے توں میرے درستے آدیں کہے نہ خالی ہوڑاں
 رب کے جو عاجز ہو کے ساڈی طرف سے آئے

غافل بشر ہے پرواہی سگوں دکھا دین میتوں
 پھر میں یاد تانوں آواں جد میں حشر تپاواں
 پھر توں آکھیں تیرے باجوں فاحد رب نہ کوئی
 کیڑیاں گلاں اُتے مینوں شخیاں پایا دکھا دیں
 اوسو یلے بخش دیاں گاکل گناہ تیرے توں
 پھر بھی توں دربار میریتوں کدی نہ خالی جا دیں
 اوسو یلے رحمت والا دیواں کھول خسترا نہ
 پھر دوزخ دی سوری وچوں سڑا بلدا لنگھیں
 یاد رکھیں توں آخر جانا ہے وجہ گورا مذہیری
 بندہ خاکی کی شتے بنیاں ہستے حالت ساری
 بندہ خاکی میں دنیا تے رحمت نال مینا یا
 حور قصور فرشتیاں نالوں عالی منصب پائے
 شک شے دی گل نہ کوئی ہے ثبوت قرآنوں
 شلن جلالی رتبہ عالی خالق دی سرکاروں
 لولاک لانا داستان بدلے جہدے حق مستایا
 جبرائیل مقرب جیسے کرے رہن غلامی
 حاجت ہوگ تہائی پوری دین دنی دی ساری
 تابلہ داری باجھ بھراؤ رہن بھاڑے خالی
 پھر توں نار جنیم کوہوں پا دیں کوہیں خلاصی
 ہر اک چیزاں دین دنی دیاں بخش دیا تلکاتینوں
 جے دنیا دی حرص ہواؤں کر لیں آپ کتارہ
 اول آخر ظاہر باطن کل محتاجی توڑاں
 بیشک پاک گناہوں ہو کے عالی درجہ پا پئے

جو نہ کرے گناہوں تو بہ کدے نجات پائی
 حال پکاراں کرنے آخر دوزخ اندر جاسی

حکایت گنہگار

ہک مثال سناواں بھائی سی کوئی سخت گناہیں
 بدن بد کے سوچن لگا کوئی نہیں عمل کسایا
 کی جواب دیاں گارب نوں جد میں حاضر ہویا
 دنیا اتے کوئی نہیں بندہ میرے جیڑ گناہیں
 ایہ دلیلاں کر دیاں کر دیاں وقت نہ ہدا آیا
 آکھے نیک اعمال والے عالی رتبے پاسن
 دقت اخیر آگیا میری پیش نہ جائے گا
 جسویلے میں مر گیا بیٹا مینوں دفن نہ کرنا
 سر کے جدوں سواہ ہو جاواں پھر ایہ کار کوئی
 بڑیاں پیہم کے سرے دا تگنوں وچہ دریا دے ڈالو
 ماں پھر مینوں زندہ کر کے لیا جہاں باڈے
 دن محشر دے پیدا کرنا رب نے پھر دوبارہ
 جاں مویا تے لڑ کے ادب دے ونوں گل کاون
 بڑیاں پیہم کے سرے دا تگنوں وچہ دریا سٹایاں
 بڑی گوڈی پیہم کے او نہاں جاں دریا وچہ ڈالی
 دیہ امانت پوری کر کے جو تیرے وچہ آئی
 اونوں حکم ہوا نوں ہو یا دیر ذرا نہ لادیں
 بڑیاں خاک اکھٹی ہو گئی دیر نہ لگی کافی
 صحیح سلامت کر کے اونہوں کچھے ذات ربانی
 لَمْ فَعَلْتَ هَذَا اَنْبِ خُدا سب مایا
 ہتر ہتر کہن لگا و تھے خوفوں دہشت آئی
 کہن لگا میں خوف تیرے توں اپنے غیب چھاواں
 جد میں ہو گیا پیش خدا دے کیا جواب سناواں

بدیاں کر کے عمر گذاری تو بہ کیتی تاہیں
 عذر نہیں جد پکڑ خدا لے دوزخ اندر پایا
 کہہ ترے طور خلاصی پاواں سمجھو بھر کے رو دیا
 جدوں خدا دے حاضر ہو گیا مجلس سخت سزا میں
 زن فرزند اں عورت تائیں اپنے پاس بلایا
 میرے جیسے گناہیں بھائے دوزخ دے جاسن
 آخر کار بلا کے لڑکے اوسنے گل سنائی
 ساڑ دیا جے لاش میری نوں ایس گلوں نہ ڈرنا
 سخت ہوا دے اندر میری مڑ کے خاک اڈا دنی
 میری ایس نصیحت اتے کر کے عمل دکھاو
 ہوتا پئے نہ پیش خدا دے بچیاں نوں بھادے
 او بھوں ملے ربانی مینوں سوچے او گنہارا
 اوسے طرح ہی وچہ ہوا دے اُس دی خاک اڈا دن
 کر گیا باپ وصیت پوری کیوں کرن کوتاہیاں
 اوسویلے ایہ دریا نوں امر کرے رب عالی
 ربانی بھر دافرق نہ پائیں آکھیا ذات الہی
 جتھے خاک اڈا کے سٹی او بھوں پکڑ لیا ویں
 اوسے وقت خدا دند عالم جان اوید یو وچہ پانی
 میٹوں کون چھپا دن والا سد ہوا تے پانی
 کس کارن توں ایہ کم کیتا حق نے آکھ سنایا
 کس کارن توں ایہ کم کیتا کچھے ذات الہی
 میں کہیا جے قبر اں چوں پھیرا ٹھایا جاواں
 بدیاں دتر کالا کیتا دوزخ ڈالیا جاساں

ہونا پوسے نہ پیش خدا سے ایہ میں نیت دھانی
تیرے خوفوں ڈریاں تباہ میں کر لیا حید
تیرے اگے حاضر ہونا مشکل و سدا مینوں
میرے ڈرتوں ڈریاں جیتوں ایسا عمل کمایا
بخش دتا میں تینوں شخصوں فضلوں جنت ماہیں

ڈریاں تیتھوں ایہ کم کیتا یارب خالق باری
بچنا ایسی عدالت وچوں نہیں سی ہو و سید
آکھیا ذات الہی اوسنوں بخش دتا میں تینوں
لقد غفر لک بخش دتا میں رب بچے منر مایا
بے پرواہی دنیاں بخشاں تیریاں غیب خطا میں

وَلَمَّا خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ط

جو کوئی ڈر کھڑا ہونے سے رب کے آگے اس کو جنت دو۔

بچتی تو بہ جیکوئی بسندہ کر دا دلوں بجاووں
اک جنت تان تو بہ کیتیاں دیوے خالق تائیں
تو بہ تائب کرے رب اگے جیکوئی فاسق زانی
اتنا درجہ لے خدا توں لکھیا مول نہ جاوے
رب کہے میں ہر شخصوں دی زاری سنا سدا
جسدا بول نہ دنیا آتے کے بشر توں بھاڑے
مانواں نالوں تشریفے و دھ پیار کماندا
بادشاہان توں ناک رلاوے تخت بٹھاوے گھاہی
بندہ جے مفردی کر کے دُور خدا توں جاوے
مور و مہلت دیندا اوسنوں حل جتنے کو جاناں
رب کہے میں مہلت دیناں جیتوں تو بہ کرنی
کرم کما کے سانوں مولا ہے انسان بنایا
رب کہے انسانی صورت سانوں بہت پاری
ایس سی میں جس بند یوں دوزخ اندر پاواں
کوئی انسانی صورت لیکے دوزخ وچ نہ جاوے
رب کہے میں واحد کو کوئی نہیں میرا ثانی
میں عاجز توں عزت بخشاں تہذ میرے وڈیا کی

دو نہر جنتاں دانا لک ہوئے لکھیا دیکھ قرآنوں
دو جاوے انعام خداوند فضلوں اسے تائیں
باہجہ حسابوں درجہ دیوے اس نوں ذات ربانی
ایہ نہیں طاقت کے بشر توں کل حساب لگاوے
یہ نہ آکھا جت نہیں فرصت کھسکے رزق پوچاواں
بدیاں مرضاں مولا سندا راوی ذکر کیاوے
خالق ملک اذق اوسنوں تائیں آکھیا جاندا
ایسے گلے مسلم ہووے اُسدی بے پرواہی
پالنا رخداوند ستیا چہر بھی کرم کماوے
آخر روز قیامت دے دن میرے قابو آناں
نہیں تان جا کے دوزخ اندر پوسے مصیبت جرنی
عقل شکل تے علم علم توں وچہ اسافے پایا
نہ کوئی دکھ پنچایا جلاوے کر کے قہر قہاری
پہلوں شکل بنا خنزیراں مڑکے حکم سنداواں
بہت پسندا سانوں لکے آپ خدا عزماوے
ہر اک چیز قناء ہو دیسی رہی ذات ربانی
کی کر سکے میرے اگے بسندیدی چترائی

میں اں خالق خلق والا کل دنیا سے تائیں
میں ہی خاک نمائی روچوں ہر اک چیز اگلاں
میں ہی ہر اک مپوسے اندر سوہنی لذت پائی
میرا قیضہ ہے ہر جاگہ وجہ زمین آسمانوں
اول آخر ظاہر باطن سے میری بادشاہی
موت حیات میرے قبضے میں ہی سدا والی
اے غافل نہیں صورت تیری کارن کفر بتائی
بت بنا کے آدم واحد روح خدا نے پایا
رب کہے ہیں ایسے کارن سازی صورت تیری

میں ہی رزق پوچا دن والا شک شبہ کچھ نہیں
میں ہی ہریاں ڈالیاں وچوں سوہنے پھل لگاؤں
میں ہی ساری دنیا اسے خوش گلزار بتائی
میرے ساتھ شریک بناوے طاقت کی انساں
میں ہی ارحم اکر م عالی آکھیا ذات الہی
جہنوں پاپوان دنیا اتے دیدیاں رتبے عالی
خاص عبادت کرنے خاطر تیری شکل سب کی
توہین میرا واحد سچا آدم آکھ سنا یا
حکم ہو کیا توں دلوں بجانوں کریں عبادت میری

وَلِذَا لَكَ خَلْقَكَ

احمد اسی لئے میں نے تجھ کو پیدا کیا ہے

رب کہے ہیں سب توں سوہنا تھے بنایا تینوں
جیسی عزت بخشی تینوں ہو کر کے دی تائیں
اکھ گھوڑے انساناں بے میں نہیں پیدا کیتے
کیوں بے عطا کر کے دوزی دوزیوں باروں
عظم عظم کے قدم نکاویں بڑے کبر وانا
ہر اک اتے اپنی نظروں نقطہ عیب نکاویں
مکرم بنے کیوں میرا کر کے بے فرمانی
چلا خاک بنایا تینوں ایہ نہ گل بھلاویں
ہیرمائی دن تے راتیں کزائیں تال دیری
توں نہ سمجھیں دنیا ساری ملک حکومت غافی
ایہ سمجھو ذات خدا دی گڑ نہ سکے سانوں
یا در کھو جد قدرت رب دی آن تسانوں گڑے
تینوں مولا مہلت دیوے سگوں بناویں مارا

میں خوش ہواں حمد سناوے ایسی صورت میوں
غافل بندہ کیوں نہیں کر دا بدیاں حمد تائیں
نک حرامی کر دا بندہ عقلوں کم نہ سیتے
دور خدا بوجہ ڈالیا جاسیں ایس ضرورت پاروں
آخر دوز تیری ہتھ میرے آکھے رب نتائی
اپنی پیڑی ہتھیاں سوٹا کیوں نہ آپ ملاویں
سدا نہ دنیا واسا تیرا آخر قبر نشانی
عمل کریں تے توہیاں تلوں دھکے رتیاویں
پھر بھی آکھیں جنت سارا ہے ملکیت میری
روز کی کھاویں رب سچے دی کرنا میں کشیطاں
کی کمزوری سب سچے دی مسلم ہوئی تہا توں
سال ہزاراں دوزخ اندر کھانے رہے رگڑے
جہنم پیش عدالت ہو یوں پیسی محنت پوارا

باہجہ تارخوں لزم تائیں پیش نہ کہتا جاوے
 امانہ ساڈا پانی ساڈا توں پیاموں کھاوین
 بچھو سات ضرور آوازہ دیواں چار چوبیس
 جسٹوں پیدا میں کر بیٹھا یا وکراں اس تائیں
 آخر حید میں پڑیا تینوں پھر نہ بے کے مدوویں
 کس باتوں میں اچ ویلا پھیرنیا پچھتا سیں
 یہ خوب یاد احسان اسار آپ خدا مقرر آیا
 بن کے تابعدار بنی دے کرو عبادت میری
 سب جبار قہار کیلا ثنائی ہو رہے کوئی
 خود مختار خداوند عالم جدوں کچھری لائے
 زہد عبادت والے سائے بول ممکن ڈندے
 عالم فاضل مانف قاری چاہوں فضل الہی
 سجدے پیکے دن پنہیر تو یہ تائب پکارن
 ریدی بے پردہ ہی نہرگز وجہ بیان نہ آوے
 کدے خداوند لاڈ لڈائے اپنے عاشق تائیں
 بنیاں ولیاں نوں نہیں دینا مولا بے پرواہی
 مولا دے درد اندے وچوں کدے نہ گرو دوری

نیکی بدنی اکھٹی کر کے قیسری مثل بناوے
 پھر توں سانوں یاد نہ رکھیں کیوں نہ دوزخ جاویں
 جسے حاجت ہے کوئی یعنی ماضی جاوے میرے
 زندہ یاد نہ کرے اسانوں اسان بھلاؤناں تائیں
 بن ویلا ہی غافل بندے تو یہ تائب ہوویں
 کیوں نہ ایڈ ضرورت والا دوزخ ڈالیا جاسیں
 مہر پاک محمد سرور کبول لٹاڈے آیا
 بن عملاں توں غافل بندے ہے کی ہستی تیری
 جیکوئی اس وجہ شک لیاوے کافر منکر سوئی
 بنی دلی سب تھر تھر کنہیں کوئی نہ عذر لیاوے
 مادم میلی نوح پنہیر نفسو نفسی کر دے
 پیو پنہیر مرسل سارے جدوں دین دو مائی
 غالب حکم جباری اگے ڈرے دم نہ مارن
 دخل کیا انت تائیں ادھے تھے عذر لیاوے
 کدے خداوند جبرک سادے فخر کنیدا تائیں
 عالم فاضل جان نہ سکے ایہ کی سرالہی
 صرف امید خدا تے رکھو جے ہو دے متلو ری

بیان سوال کردن ولی اللہ بدرگاہ اللہ جلّ شانہ

اکدن داتا گنج بخش نے ایہ فرمان سنایا
 امرا بلی قوموں میں اوہ بزرگ سیانان
 اکدن سیروں پہنچا جنگل جاڑا جاڑاں
 گرسے سیرشتابی مڑکے جاں گھرا پئے آیا
 جے نہ مولا پرست ہوندے اوہ بزرگ سنائے
 جدوں قدامے اگے کیتی اوس بزرگ کہانی

چار سو برسوں اک بشر نے یہی زہد کیا یا
 اوہنوں خاص عبادت کردیاں اتنا وقت دہان
 اچھی نیویں تھان تے چڑھیا جا کے وچہ پیارا
 لگا کر عبادت رہی سر سجدہ چہ پایا
 ٹن پھرن نوں سوکھنے ایڈے تھک نہ جائے
 کیوں نہ پرست پیدا کردا اکھیا ذات ربانی

غیرت پہنچتی کہے خداوند ایہ کی اکھیائی میںوں
 توں کیوں دخل دتا ایہ میںوں اکھیائت لہی
 میں کیوں کہیا پناڑ نہ ہونے عاجزا و گنہگارے
 رانسی ہو کے ونی اللہ سے سر سجدے دچہ پایا
 لکھ کر ان شکرانہ رہا حمد سناواں تینوں
 ولی کہیا اس خاطر مولا شکر بجاواں تیرا
 عاجزا و گنہگار و یوچہ داخل کر لیا میںوں
 مانعیاں اتے عبد کد مولیٰ پناہم کر لسی
 جنت نہیں لکیت ساڈی کتے کرے مانا
 دوزخ کوں دودی پگرے جسوچہ عیب نہ کوئی
 سبب بن عیبوں ذات خدا دی بندہ پر تقصیری
 جنت دوزخ دونوں چیزاں میں خدا دیاں ہیں
 عملوں سے مال جنت مٹا ایہ گل مشکل ہو ری
 جاں اوہ توبہ تائب ہو کے رناں درد رنج و
 امر ہو یا جاہ اپنے فضلوں بخش دتا میں تینوں
 روز قیامت توں چور درجہ ہو زیادہ پاویں
 روزان عبادت ماری پلوچہ روہڑ نوٹے
 روزان خدا سے ناداں پوچہ پاٹے ددری
 تیروں فیستہ جس سے اتے قدرت توں سے
 وافر بخش گیا سرور نبی رسول ربانے
 روزان روز سہ سو روزی سبب بلجیں جہانوں
 ایہ قانون خداوندہ راز کو بیکجا نہ سنے
 آدم ایہ قانون نہ جاتا کہیا کسندہ دانہ
 نہیں ہی پتہ ندا کی کرتا حضرت آدم تائیں
 ایہ قانون نہ سمجھیا سرے حضرت لوح حقانی

کس نے دل سکھایا ایسے دخل دین دوتینوں
 نہیں منظور عبادت تیری ساڈی سبے پروہی
 اوہ میحتوں گستاخی ہوئی مولا سے دربالے
 کہن نگار ب حال میریتے بڑا احسان کویا
 گئی عبادت جاوے بیشک بن کچھ فکر نہ میںوں
 لاکھاں شکر نہ دفتر و چوں نام کیٹجا میرا
 ایسے لئے میں حمد ثنا میں آکھ سناواں تینوں
 دوزخ توں انکار نہ کوئی فضلوں جنت دیسی
 عیبوں شکر وں وقت لکھائیے جھٹے ملے ٹکھاتا
 شکر کراں جے دوزخ اندر میںوں مل جائے ڈھونڈی
 جے رب دوزخ دیوے میںوں پھر بھی کی دل گیری
 امر خدا سے اگے ہرگز دخل کسے دانا میں
 اپنی رحمت دیناں بھانویں بخش دیے رب باری
 فضلوں دیر نہ کی کاکی ہو گیا فضل ربانے
 ختمی دیوچہ رحمت کرنی ایہ ہے طاقت میںوں
 بیشک ادگنار سزاواں سپنے سنا تھیا دیں
 ایہ زبان خداوند کوں نشان مراتب پاسے
 ایسے زبانوں ہی پھر مولا سخن کرے منظور
 زہد عبادت سو برسوں دین پانی پھیریا جاوے
 روز خدا دی کندہ جانی ایہ کوئی شخص نہ جانتے
 کی ہوزا سی آدم اسے سجید یوچہ پناہوں
 وافر سخن سے ازلی ہونڈی کندہ سے کس پانے
 جنت و چوں باہر نکالوئے گنہگار مہنا
 کی سزاواں سزاواں تیکر جہانیاں درد سزا میں
 رز کا ڈبہ رکھیں سوا کرے مولا زبان

اکھن لکا نوح پخیر یارب خالق سائیں
رب کہے کیوں کریں سفارش توں کی سمجھیا مینوں
اوسو بیٹے نوح پخیر چُپ زبانون ہو یا
اسو نیک طریقہ بھائیو چُپ زبانون کرنا
جو دروازوں دُور کی گڑھے اوڈا تدر کھپانے

لڑکا میرا ڈین لگا اوسنوں جلد بچا نہیں
جو کیتا میں گھست کیتی ایہ نہیں معتمد تینوں
نہیں کی سخن زیادہ کرنا، منجو بھر کے رو یا
تسینے دافر سخن ستایا ہے اوسینوں بھرنا
سمجھن والے سمجھن بیٹھے دو جا کوئی نہ جانے

در بیان حکایت ولی اللہ عاشق اللہ جل شانہ

کی اس عاشق ولی اللہ درگت عبادت پوری
اُس نے نہ صرف عبادت کردیاں ساری مگر گھنٹی
آکھ ب عبادت تیری میں قبول نہ پداں
اللہ سویرے پھر بچارا نیست نماز کھاوشے
نہیں منظور عبادت تیری چہیر خدا غریبا
جاں دو جیدان اللہ سویرے نیست نماز کھو یا
تو خدا و بسمہ سنیاں ولی اللہ کے بھائی
تو صفتا مذک لائق ریا تینوں میں نواواں
تیری طرفوں سے ہوا ہم جہم نامنظوری
در تیر چہد ہر نہ یا کھڑے درتے جانوں
نہ منظور عبادت سوئے کچھ پروہ نہ مینوں
یومیہ سے ولدا مقصد رب غریب نوا زہ
دوست دے دروازے اتے ونگ گاندے جلیے
نامنظوری سے ہیں رقی کو میں جدائی جلالاں
تجر کاں کھا ول مدتے جاواں نہ کوئی نہ لیاواں
عرض کرں میں در تیریتے او کھار گناہیں
ارقمہ کر دہرندیا نظری آویں مینوں
جاں عازنے رو کے رمبوں ایہ فریاد ستانی

رب نے کل عبادت ہدی کیتی نامنظوری
رب عاشق پورا سی غیر خیاں نہ کافی
کیوں تکلیف اٹھاویں بڑی کے نہ سکھے روں
اوسے طرح عبادت کردائیں نہ غافل نہ ہووے
پیر عبادت ادویں کردا عاشق باز نہ آیا
نہیں منظور عبادت تیری حکم خدا دا ہوا
سجدے پیکے آکھن لکا یا جناب الہی !
دو جا در نہ نظری آئے جتھے عرض سناواں
سائل بن کے در تیریتے آواں اسان ضروری
تیر سے تال برابر کھڑا ہور شریک بناواں
میں بن ایڈی جبریت کر کے چھڑو یاں کیوں تینوں
عاشق بن کے ہیں دیر دھپھوڑاں کیوں درد زہ
بیشک اگوں ملے نہ ڈھونی او تھے سبب نواہے
او گن ہار نہیں گن کوئی کی ثبوت دکھالال
نامنظوری بیشک ہوئے ایٹھے عرض سناواں
کسنوں جا کے آکھاں ہوا بیٹھے رحم کماہیں
توں میریتے رحم کماویں بندیاں رہناں تینوں
اوسے دیلے جہمت رب دی دیر نہ لائے کافی

ایں طرح آزمائش کروا کیے خالق مائیں
تیسرا نام ستارہ غفار ہے
ساڈے گناہ ہیں برابر نہیں
گناہوں کا چہرہ ہے میرا ضمیر

میر ہی الفت دیوچہ عاشق پورا ہے یا ناہیں
میرا تمام عاصی گنہگار ہے
گرم یا سرد جسم ارا نہیں
تو ہی سے علی اکمل شئی قدیم

در بیان ذکر ولی اللہ از قوم بنی اسرائیل

سی ایک زمانہ اسرائیلی خاصہ ولی حقانی
دن تھے رات عبادت اندر اس نے عمر گذاری
انہیں پر کل عبادت اُنہی ہی نامستور میں پائی
الکدن اُنہی سے عاجز ہو کے اید فرمان سنایا
عجب تصور تروید سانسے دوس دیباں میں سنوں
سے باز تقویٰ رحمت سے برگز قابل مائیں
سے بفسا جے لائق ہو دیں بہت دیر نہ اٹھے
بھریے خزانے رب پندے شے کی نہ کوئی
خوش ہو آکھے ذات الہی خوب موافی منگی
بہر عاجز نواں دوست سمجھاں ہم سو بار مائیں
برکت عاجز دست ہر ایک نہ اندازت
وہی ترکان نہ اندام و کھجور بیت گناہ

ستر سال عبادت اندر اوہی عمر مائی
منزل کل مہاں وادی پوری کر فنی نہادی
کدیں نہ اوہیں ذہل ہو یا بلوہ ذات اسی
سے نقصانوں غیب نہاں ہوں باز ہے نہیں آیا
تاہیں ذات خدا دی دوان نامستور میں سنوں
کچھری عموں تیرے سے فضل کرے ربتا ہیں
تیرے مالوں ذات خدا دی کدی نہ دوزخ پاوے
سب برائی تیرے اندر چنوا معلوم ہوئی
ستر سال عبادت نہاں یہ کل بندگی پیشگی
سے مستم عبادت تیری اہیں سمجھتے پاروں
شیخ نشان عدوت و ایمان نہاں ہوں بظاہر
بہر مہاں ناہیں نہ مستم کسے خالق یاروں

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ كُلَّ قَلْبٍ حَزِيْنٍ

بے شک خدا ہر غمگین دل کو

ذات خدا دی ہر جانہ دل شے نکلنے پیری
جو ہیں غم و ازل ہو وں عاجز نہاں کو
کیا توفیق اباوت ہیں صفت خدا دی کرے
وہی بنائے عاجز تہمین جے رب کریم کرانے

عاجز نہاں نہیں کر کد صفت خدا دی تیرے
خضر و رست دانا و عموں دور نہاں ہوں
صفت خدا دی نہاں ہوں نہاں ہوں
غیرت صفت خدا دی نہاں ہوں نہاں ہوں

فضل کرے تان ماو گنہا کے جنت لیس جا میں
 سے کی تخر عبادت اسے چا وڑتے وڈ یا ئی
 ختم کر و گل سجدے اندر یکے وقت لنگھا بیٹے
 جہنمیں دنیا لغت کھا دے ایہ نہ پاس کھو دے
 دنیا دے گھر جا کے سائل اچھی سدا سنا دے
 مولا دے دروازے اتے کرنے سوال سوالی
 سبب دنیا دانگر جاری خالق دی سرکاروں
 حاجتمند و آجا و سائے آپ خدا فرما دے
 میں دروازہ کھولی رکھاں بند کدے نہیں کروا
 کیمڑی چیر نہیں گھر میرے مار آواز بولا دے
 میں انواں سے شکاں اندر روڑی جڈں پوچائی
 غیراں کو یوں حاجت ملے ایہ درمجھے خالی
 کہ خداوند میرے باجوں مستحق کون ہٹا دے
 ہو دے جو منظور خدا نوں آخر اوہ کچھ ہو دے
 جہنمیں چاہے کرے عنایت خالق سر جہنما
 یا مولا مسکین بندیدائے خصمانہ یتیموں
 قبر عذابوں رحم کما دیں مکی نہیں پار اتاریں
 جیکر ساتھ نہ کچھ لیجاواں کچھ پرواہ نہ میںوں

عدل کرے تان عملاں دے دوزخ لیں سزائیں
 چھ لکھ سال عبادت کیتی کیوں ابلیس گوالی
 عاجز بن کے توبہ کرے ہر دم سہانی چاہیے
 گرم کرے رب ابدے اتے دوست رہا ہوئے
 باہر کھلو تلکے عاجز کوئی جواب نہ آ دے
 خالق دے درباروں جائے اک آواز نہ خانی
 حاجتمند نہ خالی مڑوا اللہ دے درباروں
 مت کوئی ہو رکھ دے کو یوں حاجت ملگن آ دے
 ہو رکتے کیوں منگدا ویکھا طالب اپنے گھر دا
 آمدی نمکرامی پوری جو میراں دل جا دے
 پیدا کر کے پالیا او نہیں شرم نہ ادہنوں آئی
 کیوں نہ میںوں غیرت آئے امر کرے رب الی
 پھر ایہ جا کے میراں اسے کیوں فرما نشاں پائے
 اپنی چارہ خوئی کر نوں ناں انسان کھلوئے
 سب تدبیراں باطل ہو دن پیش نہ جاوے چارہ
 امن امان بپا دیں تائے کفر شرک تو لہ میںوں
 غیراں دے دروازے نالوں اپنے رستے ماریں
 آخر امت یا تیریدی شرم ہوئے گتیموں

تکذیبی بہانہ بشر

رب کہے میں حکم تمامی کھیا وچہ قرآنے
 میں میں خبر عذاب قبر دی لوکان نر نہر مائی
 دیہ سے خبر خداوند سچی سچا اوہ دن جانوں
 اذ و قحت الواقعة آیت خدا مرائی
 اثر کر بی گری آکے ترے جان پیا ری

پھر کیوں کمز جہلا بن کے کردا بشر بہانے
 پلصراطوں پوسے گذرنا جانے کل یو کائی
 جسدا تمام قیامت دھریا ناں یقین کچھیا نوں
 یاد کر و گے واقعہ ہو کے جہ دن قیامت آئی
 آپے آپ مہمور بولا و حکم کرے رب باری

اوس جگہ تھیں باجھ خدا سے کون محالین والا
اُہدی چھاویں لین پتا ہیں جارب جشن بنایا
رب کہے میں اوس جگہ تے سب کچھ یادگراواں
بھڑک بھڑک اگ ساڈن آسے کوئی ترس کاوے

لگا ملن عذاب تہا نوں کر تہیں سمجھاوا
اک محوم سپاڑ خدا نے اگ دا نرا بنایا
ایہ دنیا دا ٹھنڈا پانی ایہ دنیا دیاں چھاواں
گگنا دیوی سرور مٹری کوئی نہ آن پھدا سے

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

وینو سیٹے دیوے سولا جنت دی سرزاری
تھکڑا کر کے ایسے گلوں بہن زبانون کہندے
موت آئی تے مرے جہا نوں مر کے ہو گئے سہی
دل نہ منیں قبریاں دچوں زندے کوں اٹھیں
مٹی دیوچہ ہڈیاں دیاں مٹیا کھل تھکاوا
جو گل منن وچہ نہ آسے کیوں اعتبار لیا ہے
ہر شے پھیر مکمل کرنی ایہ گل دور دراڑی
ایہ گل اکھن وایاں تائیں شکستہ سجائے کائی

جہناں پاک بنی دی ہوئے کیتی تا بعداری
جیہڑے وکھیں غفرت اندر ساہن ہمیشہ رہندے
رب بنی دی شرم نہ کیتی ایہ گل اکھن چھٹی
بن گشت توں ہڈیاں سو کے جاں وچہ خاک لہیں
ہو رہیا نہ وجہ جسم دے گوشت کرماں کھاوا
یہ گل ساڈا نہ دل منیں پھیر اٹھائے جاسے
ننگاں چھوڑے اکھن جیکوں اوہ پیدائش ساڑی
وہی خدا نے نازل کر کے پھیرا یہ آیت سنائی

قُلْ إِنَّا أَوْلَىٰ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لِمَوْعِدِنَا إِلَىٰ رَبِّنَا

کہہ تحقیق پہلے اور پچھلے البتہ اسے کئے عبادوں کے طرف دن

يَوْمَ مَعْلُومٍ

ایک معلوم کے

سچی حال حقیقت تائیں ایہ کر لین آکھی
لیکوں پھیر اکھٹے ہو سن نکل زمینوں سارے
اول آخر کل پیدائش وچہ میدان کھلوناں
جس نے موت پیا لہ پیا پیدا کراں دوبارہ
اوست شکلوں پیدا کر کے جمع کراں گلاسارے

اے محمد کہو انہاتوں کیتا حکم اپنی
ایہ کیوں اکھن اگلے پچھلے واسے پاک ہائے
رب کہے جد وقت مقدرہ روز قیامت عوناں
بھید خدا نے نکاس کر کے اکھٹا بنایا سارا
بیشک اسے پچھلے جیہڑے واسے باپ تمہارے

یونہی پانی توں پیدا کیتا پہلوں خالق سائیں
جس نے پہلے کیتا ایہ گل دتے ظاہرہ
رب کے کی شان دکھاو میں کوئی عاجز نہیں
میری ذات مقدس اتے ہوو نہ اقرار می
پہلوں ماساں پھیر دوبارہ پیدا کر ان تباہوں
میں تباہ دے بدلے بئیکھر الموت بنانی
کوئی ودھسا گھٹا نہیں سکدا جو میں قلم چلاواں
توبہ تائب ہو جاؤ بھائیو کرے چرات پوکارا

دو حیواری مڑکے پیدا اوہ کر سکے نہیں
اسدے اگے پیدا کرنا مشکل نہیں دوبارہ
بھج نہ سکو موت میریتوں کر کے زور زوراً ہیں
پیدا کرن دوبارہ مینوں بے کی شکل جہادی
مار دیتا تے زندہ کرنا کوئی نہیں شکل ساتوں
ویلا وقت مقررہ کر کے پختہ مھر لگائی
پیدا کر مخلوق تمامی روزی رزق پوچاواں
جسے رب تول ترازد تو لے کون کرے چھکارا

نصیحۃ البشر

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

توبہ کرنے والا گناہ سے ایسا ہے کہ گویا اس نے کوئی گناہ کیا ہی نہیں

جسے گناہ دے کر نبوال توبہ کرے زبانوں
شرک کرندے جیسا برگز کوئی گناہ نہ جھارا
جسم بند بیدا ہوا ہو دے تاپ حدوں لہ جاوے
توبہ کیتیاں ایویں سمجھو پتل بن گیا سیناں
جیویں کیا ہ دی پھٹی وچوں ہونڈے بدلاؤڑیویں
توبہ کیتیاں عیب گناہ توں نیکی رب بناوے
توبہ کرے جھڑی گلوں چھیر نہ اوہ گل کرے
چیر دوبارہ توبہ کر کے اوہ کلم کیتا جاوے
توبہ دروزہ بسدان بند کر ایسا جاسی
از حد سمندر وادی جو میں آکھ سنانی
تا ہداری کرے بنی دی جس نے جنت جانا
پتے گئے باؤرم دوزخدا پینا پے گیا پانی

رب گناہ دا دفتر دھوے آیا حکم قرآنوں
توبہ جیسا علاج نہ کوئی سن توں میرا یارا
توبہ کیتیاں بھار گناہ دا جلدی رب اڑاوے
جیکوں پاؤں سوہنا نکلے پھک اتا لے جھوناں
روں ملائم رہندی چھپے کل مثالان اینویں
بن توبہ توں دوزخ وچوں کوئی نہ باہر لیاوے
جیوندیاں او دگل پھیر نہ ہوئے موت آئے تارے
کر سک دتے جیویں کوئی بندہ مڑکے آپے کھاوے
اسکھیں پچھے توبہ کرنی رب قبول نہ پاسی
توبہ کر کے بخشش پاوے ہو نہ چارہ کافی
نہیں تاں بھائی دوزخ اندر سپاٹھو مایاں
اکو گھٹ ننگا نہ سکیں جیہ تیری سڑ جانی

سیدہ سڑے پیاس نہ مٹنی کتنا پانی پاؤ
آجاؤ طرف خدا دی بھائیو رہدے دھڑے پتے
جان خلق وچہ کھڑکے جہم آن بنگی ادکھی
رب کہے جو توبہ کر کے طرف اسادی آوے
کراں قبول دعائیں بدیاں خوشی کراں اُن نوں
دس ٹکمانوچہ باجھ خدا دے دخل کسیداناہیں
ذلیل کرے چا عزت دیوے زندہ کرے یا مارے
بخشش کرنی بدلہ لینا دس چیزان ایہجائی

کھڑکی گے بہت زیادہ بے شک پتی جاؤ
کرے پیار خدا وندا ایسا جیوں ماواندے پتے
باہجہ خدا دے جان پیاری کون نکالے سوکھی
جنتیا ندے دفتر اندر نام لکھایا جاوے
عاجز نوں دیاں بخش نجاتاں کراں عطا سائل نوں
بھاویں پیتر پتھر ہووے حکم کرے رب سائیں
روزی دیتی پیدا کرنا ٹورے یا کھلیا رے
اسوچہ دخل کسیداناہیں اوسیدی وڈیائی

اللہ تعالیٰ کی احدی

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

ہر دم صفت خداوند والی کرتوں یار پیارے
زمیناں تے اسماناں اندر حکم اوسیدا جاری
رازق رزق پوجا وں والا بند گیا ندا سائیں
خلقت اُن تے تخت زمیں تے رُجھ رہی وچہ دھند
اکنا ندے سرتاج ہکرا کر دے کر دے راج تہی
کہنا نمون رب یاد تہ آئے بھرے غرور گانوں
کہنا نمون چا طاقت پختے اکنا نمون وڈیائی
کہنا نمون رب غنی بنایا ہک یتیم نمائے
اکنا نمون رب صورت دتی اکنا نمون رب میرت
اکنا نمون رب عاشق کیتا ہک مشوق بنائے
اکنا نمون رب عالم کیتا کہناں نیک نازی
عاشق رب مشوق محمد سچ اوہنا ندی یاہی
اُن دے لفظ کہیا عبد مولا خلقت کل اوپائی

قدرت کامل ظاہر کیتی خالق سر جہا رے
کی طاقت کوئی مذلزلے خاکی توری تازی
وعدہ لا شریک وادرجہ ہے اُس خالق تائیں
لکھے کون حساب اوہندے نوں ایہ طاقت کس بند
اکنوں رب عاجز کیتا دہندے نال حسیبی
ذات الہی پاک منزہ ہر جیوں نقصانوں
کہنا ندے دل شوق وصلد ابور خیال نہ کائی
کہناں جاہل گوار بنایا کہناں سگھر سیانے
اکنا نمون رب دے غوی اکناں ملی امیرت
ایسے گلے قدرت دا کوئی ات حساب نہ آئے
طرح طرح دی دنیا اُن تے خلقت مولا ساری
اسدے نوروں ظاہر ہوئی قدرت اسدی ساری
قدرت ظاہر کرنے خاطر ونبیا کل بست فی

از ہوں عشق خدا توں کا عشقوں کل پہاڑ سے
 سنوں آیا میم نے اندر الف میم وا ہو یا
 کہے نہ محکم قدرت کامل حکمت کاری گردی
 نہ کوئی ذل کسید اوستے خود ورثہ ختاری
 الف میم دی الغت اندر بنیاں کھیل نیارا
 کاغذ شست زمیں ہوئے بنے سمندر شاہی
 مور قمر لیل کران کی تیری ہیں ناچیز نکارا
 ملک نکلتے فرش زمیں دایریاں صفت شنائیں
 اکھاں حمد ثنا میں لکھ گئے اگے کسی ملائے
 فضل کرم آتے جمعت تیری ہوئے ایس لہتے
 بخش کرین توں ارحم اکریم درتیسرا کرامی
 کن کہے تے سب کچھ ہوئے لکھے گل خیری
 رب العالم جد عالم نوں ظاہر کرنا چاہیا
 کراں خلیفہ میں اک پیدا عالم چار بناواں
 یسے ویلے جے نوری تیس فرشتے میرے
 جڑ کے پھیر فرشتے ارضی لگے دین دہائی
 اسیں جنوری عالم نوری وندم ذکر تباہا
 تان پھر فوراً حکمت والے کن واقعہ سنایا
 اسدیو چون کراں پیدائش خاکی نام ہندائے
 پچھ فرشتیاں حاضر ہوئے عرض مل آن سنایاں
 فوراً قدرت کامل والے ٹھاٹھ سمندر آندی
 اسدیو چون عالم ہوسی نام انہا ندا آئی
 نتیجہ عالم نویں بناویں ملکاں عرض سنائی
 مان چہرہ زوون جوں البتہ قدرت ربک نمایا
 اس آتش تھیں ہوسی عالم نام اوہا ندا ناری

اک محبوب محمد خاطر کیتے ایڈ پہاڑ سے
 الف میم دی ہو مشتاقی میم وا مار پرویا
 شک شبہ زادہ سے اندر قلم گواہی جھڑی
 حمد ثنا میں بولن سوہنوں آبی خاکی ناری
 نوح قلم تے نام محمد لکھیا آپ پیارا
 پھر بھی حمد نہ ہو دس پوری تیری ذات الہی
 حمد ثنا میں لائق نہیں ہاں میں او گنارا
 جے سوکراں چالاکی رتا وچہ انداز سے تاپیں
 میں اس لائق نہیں مولا مل نہیں وچہ بانے
 ڈر کے دم نہ مالے کوئی روز نشور حشر تے
 توں داتا مخلوق سوانی دنیا دار تناسلی
 جیہڑا تیرا طالب مولا اوہنوں کی دلگیری
 سب ملکاتوں اوہیویٹ بول جواب سنایا
 پیدا کر کے چوتھا عالم تھان سنگ رلاواں
 آبی خاکی ناری ہوسن دیکھو سنج سویرے
 اوہ کیسی مخلوق خدا یا ساڈے مال رلائی
 اوہ کیوں عالم ہو رہا دیں سلاؤں دس ارادہ
 حار فرشت زمین دچھا کے پرے وچہ دکھایا
 اس میں ختم کلام ساڈی مت کوئی حمد نیائے
 اس تھیں عالم ہو رہا دیں دس خالق سنایاں
 جستوں دیکھیاں ہوش عتدی اوتھے پیش نہ جان دی
 پھر فرشتے پیچی داری حاضر ہون شتابی
 تلم ہو یاں دس لگا ہو یا سکم الہی
 اک تہذو رہنمدا بلیا ملکاں نوں دس آیا
 کل ملکاتوں حاضر کر کے آکھے خالق باری

یا کی ہو مراد وہ نوحہ دستو سچ اسانوں
روز نشتر سے نوریاں نالوں اعلیٰ درجے پاؤں
امر بجا کے بہتر ہو سن خالق قدرے سرکارے
رمو آباد سمندر اندر کون کرے انکاری
اساں ضرور تساوی ڈیوٹی خاکیاں اُتے رہی
خاک کی بندیت ہر ویسے رہتا پوسے مداحی

سے کی مان عبادت والا دل چہ شان تسانوں
خاک کی بندے دنیا اتے میرا حکم بجاؤں
نوری ناری آبی نانوں خاک کی بہت پیارے
آبی عالم دن رب سچے حکم و تائیک باری
آبی خاک نوری تائیں آکھے ذات ربانی
ہن خاک کی انساناں اگے کرنی پوسے غلامی

ثبوت نگرانی

بیعتا نتوں کچھ نہیں معلوم کی بھید ابھی
بدخاک نون پوسے مصیبت کرن دماہیں سارے
ہر حالت دچہ نال بندھے پے تکلیف اٹھاؤں
بد کوئی راہی پے کو رہیں کرن حفاظت چاہی
یوسف اُتے حاضر ہو یا آ سختی دا ویدا
ہن یوسف دی بانہ نہ چھوڑیں زندہ رہنا لوڑیں
جے اچ ہو تیا شہید جاڑیں ایہ خاک دا جیا
ایہ یوسف صحی سلامت دینا ہوگ اسانوں
قسم خدا دی مسلم ہو دے جسدے نال دہانی
پیر مہر دی شاہی بخش خالق رب توائے
جستول امر جلال کر نیدا خادم جان امر دا
آبی عالم دالے جھیرے نوری ملک تمامی
صحی سلامت بیڑی نوح آن کناسے لائی
دیو جن بھرت پری نہ لے تاں شد دی باری
ناراں دالیاں آن نبی نون مرمتاں بول سنایاں
حضرت اکھیا کہیا تاتوں اللہ واحد باری
اوہ سنایا مانہ ناظر کچھ نہیں وڑتسا ڈی

ادیدن تون سیکے رب نے ڈیوٹی سخت لگائی
نوری ملک اندی ایہ ڈیوٹی سن تون یار پیارے
ڈگے کوئی اساری اتوں پڑھ لسم اللہ چاؤں
اک میں ہو ثبوت پوچھاواں سن تون سیر بھائی
جاں یوسف نون بھائی لیکے جگل دچہ اکیدا
بھائی کہن یوسف تائیں کر کے وعدہ لوڑیں
امر مقدر والے فوراً ملکاں نون منر مایا
پادر کھو ایہ موت شہادت نازل ہوگ تسانوں
اکوں بھائی تیخ و کھاؤں اک دل نوج توائی
آخر امن امان یوسف نون لیکے نک ربانے
دو جا فرقہ آبی جھیرا اوپر پانی تر دا
حضرت یوسف دی پھر کیتی ددم نال غلامی
وقت جہاز پیغمبر نوح دے ہتھیں کرن لڑھی
کچھ فرشتے نریاں اتے قائم کرے رب باری
بھی جد ابراہیم نبی پر ناروں لاٹاں آکیاں
امر کرو تاں نار تمامی چنک یجائیے ساری
مدہن موش کینی یا حضرت صرف مراد ساندی

ایہ مومادی قدرت جیڑی وجہ بیان نہ آئے
کے چراغ نما نا عاجز سرکیوں قلم چلاواں

حاکمت نہیں انسان کیدی ختم توحید مکاوے
دیکھ عجیبہ قدرت تیری پاگل ہو مر جاواں

عرض حال مصنف

ایہ مسکین نماں شاعر چاہوے فضل جنابوں
علم علم نہ میں وجہ کوئی شعر نہ بندامیتوں
سارے شاعر نام نہ عمل خوب نماں جوڑاں
حاکمت علم تصور پڑی مینوں مشکاں تیری یادیں
کر منظور میں عاجزی ایہ میری عرضوئی
اول آخر تک سر بالین مینوں ہی غصہ ماسے
شروع کر کے حمد بناؤں خاتمہ خیر کراہیں
قسم نہادی نہ کوئی شجی نہ کوئی عمل دیر
صدقہ میں دربار تریا میں گناہ بخشاواں
جاؤں ہوئی قوت ناہیں پہچان کوں مینے
یاموہ دربار تیرے تھیں فیض ہمیشہ جاری
بخش مراد کینے تہیں صدقہ پاک بنی در
توں رحمن رحیم کریمیں میں کہنگار کبیر
جی صدقہ لوح قلم تریا منگاں نیکے ما
جی صدقہ حساب کباراں یار نبیہ سے پیائے
کے لکھ چوی ہزار پیغمبر جی صدقہ اولیادوں
مشکل کرا حسان خدا یا عقدے کھول تمنا
رہ تیرے ایوئی کھٹ نہیں بانداجے عاجز نوں تہیں
باجہ تیرے در کوئی نہیں رہا کھتہ عرضاواں
رہ تصور وسیلہ میرا حرمت پاک الہی
اکو نظرہ بند رحمت دی اجڑے ملک و سیاہ

میں بھی آس دیو چہ لائی کراں امید تو ابوں
یاموہ میں او گنہارا دوپا ہواں تیتھوں
میں جیسے او گنہارے ربار حمت تیری لوڑاں
قلم پھڑی تھہ آس تیرے یارب خالق باری
تیرے باجوں کس درجاواں ہو نہیں در کوئی
جے کتاب اُدھوری رہے تہا شاعر مارن طعنے
میں عاجزی خشکی کھیتی رحمت مینہ برساویں
کات دندر دھوٹے مول ایہو خواش میری
ہر دم کرساں شکر زبانون جے منظوری پاواں
برقد میں رکھ مسافر میں او گنہار کینے
تیرے کوں رزق ہمیشہ کھائے دنیا ساری
ان نہیں کوئی عاجز تہیں ایو اک عقیدہ
اپنے فتنوں میں عاجز دار روشن کردے سیتہ
میں عاجز سے یہاں اتے فتنوں پردہ پائیں
صدقہ رحمت غوث اعظم ڈبے بڑی تہا سے
غوث قطب ابدال پیائے سدا صدقہ پاواں
گھمن گھیرے چار چوہیرے اگئی پیش جیرانی
آخر موز دور سے سورے توہیں کم سو رہیں
توہیں بخشہاں خدا یا ہو رکھتے در جاواں
یاموہ توں قلب مریدی کرتے دور سیاہی
ایہ مسکین نما نا عاجز رحمت تیری چاہوے

یا مولا میں عاجز بندہ رو رو عرض گزاراں
 غلط کردی نظرِ حمدی ہے اک جھاتی پادیں
 یا مولا توں ارحم ارحم کوئی شریک نہ تیرا
 جے توں چاہیں بردیاں تائیں فوراً تخت بہادیں
 جے چاہوں تے عیا نوئے کھڑکے پار آتا رہیں
 آخر تیر تقویٰ مولا پار نکاوسے بینوں

در تیر تہوں جانے لوکیں نے تیرا ہزاراں
 سکتے بوئے تیریاون اڑے ملک و سادیں
 توں تائیں تے ڈوب نہ سکے آسنوں گھن گھیرا
 رانیاں کوں و ڈوھ چکا دیں شاہنواں بھیکھنگا دیں
 سب چاہوں تے عملاں والے ڈوب و جان ماریں
 جبکہ کی مشکل سرتے آئے پھر بھی کہتا تینوں

در بیان نعمت سر رکائات صلی اللہ علیہ وسلم

رب تدیر جمیل مندر سب صفاتِ خدا ہیں
 نام محمد دھریا اسدا خالق سر جہاں سے
 جس دا کلمہ پڑھ پارو تر گئی دنیا ساری
 نوری ناری حیرت کرے دیکھن جڈن نظارا
 ختم المرسلین بنا کے مہر خدا نے لائی
 اٹھ جواماں بوستانہ پڑھ صلوة پنچا میں
 پڑھدے جو صلوة ہمیشہ دم مٹ م صبا میں
 عرب ٹم دی کھلی قسمت چمکیا نور ستارا
 جس نوں عرش ملے آئے آپ خدا بلوایا
 جس دی جبرائیل جہاں نے کہتی آن غلامی
 مہر نبوت لے کے آیا کئی نام سدا یا
 جسدی فاطمہ عرشاں اتوں پاک بکرم اتاری
 قطب ستاریدے وچہ جسد چہوں نور نکایا
 جس دے آباں دنیا اتوں ہو گئی ذور سیاہی
 جسدے آباں نور و نوری ہون کے دیاں گھیاں
 جسدی برکت دنیا اتوں قسمت سو گئی راہی
 ایس ناچیز مینے عاجز اوہ راہبر سلسلہ فانی

بہشت سا ڈار سیر کیتا بنی محمد تاپیں
 جسدے آتے عاشق ہوئے میں جیہے و گھنار
 اوہ خدا نے مرسل بھیجا کر کے رحمت بھاری
 کردا ات فرشتیاں تائیں عربی چن متارا
 سو گئی ختم نبوت ایسے آکھیا ذات الہی
 دب اذاب تی دا کرے اول آخر تائیں
 عالی درجے لین خدا توں ملن بہشتیں جائیں
 گھر عید اللہ پیدا ہو یا اوہ محبوب پیرا
 سن جوڑے گئے عرشاں آتے ایڈارتہ پایا
 بدو خدا دا حکم بیاں سے ہوندا آن سدا فی
 ہجرت کر کے مدنی نبیاں گھر گھر جانن پایا
 او اونی رب حکم سنایا بھیج دتی سواری
 دُشیا آتے تماہر کر کے کے چہ پنچا یا
 جسد کلمہ اول آخر میں جی ہجرت گواہی
 کفر کفار دیاں سب رساں میٹھ پیرائے ملیں
 رحمت بن کے آیا سو ہنادیں عرب اناہی
 نوری ملک رو دو پوچا وں فوراً ہوتے ربانی

نہ کی اسنوں آکھ نہ سکاں نوری کیکر آکھاں
 کجے وانگہیان ارہ آیا مستالم کرے بنیاداں
 اوڑک نانی ایہ زندگانی ہو بندیا قسربانی
 پڑھ صلواتاں علی خباتاں توں کیوں پڑی
 تابہاری پاک نبیدی رب نون بہت پیاری
 واقہ رحمت بن کے آیا ایہ محبوب الہی
 جسدے آیاں دنیا اتے ابو جہل بھی جھڑیا
 بوروشنائیاں گہیاں جسدے آیاں پڑھ لہے
 اسدی عزت برکت پاروں چکیا نور اسلامی
 اُسے باجوں اوس دیہاڑے کرے شفاعت نکوئی
 آکے کرن شفاعت ساڈی ہن چو نیر پکاراں
 پاک نبی دانتان مراتب رہنے کیتا لے
 جسکیوئی پڑھ صلوات نبی تے صاف یقین بیاے
 جو فخر وں گھم شان دکھالن جادون اندرناں
 فخر ضرورت والیاں تائیں ایٹھے لے نہ ڈھوئی
 چار دیہاڑے کوڑ پسا لے مڑ لیر اندیاں بیراں

سایہ نہیں وجود اجیہا جسدیاں صفتاں لاکھاں
 یکس تے مظلوماں کوں سندا ہے فریاداں
 پاک نبی وی اُمت اندر کر جانا نام نشانی
 دیکھ مدینہ کھڑ جاکے سینہ حاجت ہو بانی پوری
 امر نبی دا حکم خدا دا آکھیا خالق باری
 جسدے آیاں دنیا اتوں نس چلی گمراہی
 کفر شرک ہن دنیا اتوں بھہ بہترے ٹہیا
 منہ پنے ڈگ بُت زہیں تے قل ہوا مد کندے
 پنج تن دا دروازہ اپو روز حشر دا حامی
 ولی پیغمبر سارے اوتھے کھڑے کرن عرضوئی
 یا محمد عربی آکے ہن تے لے نہیں ساراں
 ماجرا او گہناراں تائیں پارٹیا دن والا
 قسم خدا دی جموڈ نہ آکھاں ایہ کیوں منہ رخ جاوے
 جان تکیرتے دڑیاں دایم کار کفتاراں
 دل حاضہ کر ہو قربانی کھٹ کے نیکی کوئی
 شان گمان کے کم نہیوں ہوئیاں یڈوں اخیراں

حضور دی شان مبارک

پاک خمد دنیا اتے چڑھیا چن نورانی
 رحمت کر کے بھیجا رہے صفتاں کون ساہے
 جہ زندہ کی لکھ سکے وصف خیال تہاندا
 جسد اکھ مبارک سو ہنا نور احسا لا
 پاک خمد سرور جتھے قدم مہارک پاؤں
 واہ واہ سو ہنیاں چشماں دونوں صفت کیتی باہے
 جہنوں وصل اکھیں داہو یا نال اللہ دی باری

مغفلوں شکلوں علموں جلوں کوئی نہ اسدا ثانی
 کلمہ کوہجا دیکھے ناہیں جو آہے گل لاہے
 جسدی صفت خداوند عالمہ دچہ قرآن سناندا
 چھم چھم برے شکلہ نوری فضلوں رب متاے
 حوراں تے علان فرشتے صدقے صدقے جادون
 جتوں نظر مبارک جادے رحمت مبینہ برساہے
 کچھ پرواہ نہ رہ گئی ادھوں ل گئی ودیت باری

جسدی صفت خداوند بکسی بندے نہ کر سکن
برکت بھر پادست مبارک تھوڑا ذکر سنا دال
اک جزامی سرتوں گنجہ قوم کناروں آیا
ہو متوجہ طرف خدا دی حضرت عرض گزار ہی
بعد سلاموں عرض سناے یا مقبول حقانی
امر سنا یا دست مبارک بدن لگا یا جائے
امر جنابوں جسد مٹنیاں اوس مقبول غفاری
اچن چیت پیا چہار جسد دست لگا یا
سر اہدیتے فضل انہوں زلفاں کنڈل پائے
رحمت بن کے دنیا اُتے آگیا سرور عالم
قدر بنی دا مولا جانے جس نے کیتا پیدا
حضرت موسیٰ مولا اگے اک دن عرض گزاری
یا ستار غفار کریمہ ایہ میں کراں دُعا میں

آبی خاکی نوری ناری سفتاں کر کر تھکتن
بہتا اجر اسید ثوابوں جے منظور ی پاواں
دین قبولال جے کچ جاواں اُسے آکھ سنا یا
اوسے وقت فرشتہ آیا لیکے حکم غفاری
امر سناے یا بنی اللہ واحد ذات الہی
فضل اسا ڈا مجرہ تیرا دیکھ ایمان بیاے
دست مبارک بدن اہدیتے پھیر دتا یک باری
گئی سریروں مرض پورانی رحمت پھیرا پایا
اوسے ویلے حمد ربانان مونہوں بول سلسلے
دارن کل خزانہ سرتوں قدر جنہا نون مسلم
لَوْلَاكَ لَمْ يَخْلُقْتُ الْوَلَدَاتُ اِیہ قدر تدا و مدہ
عرض کریں منظور خدا یا کر کے رحمت بھاری
روزِ حشرے پاک نبیدی امت پورا اٹھائیں

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أُمَّةٍ حَكِيمَةٍ

الہی تجھے نبی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی امت میں سے بنا

حضرت موسیٰ مولا اگے ہو یا جدوں سولی
خضر کیا یا حضرت موسیٰ آکھ سنا کچھ مینوں
شان محمدیاند حضرت خبر توراتوں پائی
میری امت وچہ عبادت ساری عمر لکھا دے
قل نمازاں پڑھدے پڑھدے ساری عمر تھکن
دن محشرے جوں دنیا ندے مل تہے جاسی
اک نماز محمدیاندی ہوئے استوں بھاری
شان محمد دارب کھیا کل کتاباں اندرا
ایسے گلے دن تے راتیں مگال نرت دُعا میں

خضر پیغمبر حاضر ہو کے صورت آن دکھاں
پاک نبی دادر جہ کی کچھ ہو یا مسلم تینوں
پاک محمدی سب امت ایسی رب بنائی
ادھی رات محمدیاندی بہتا درہ پاوے
اوس امت دے دونہ پراندا درجہ پاوے سکن
اک ہزار نماز اسا ڈی جے اک چھابے پاسن
بیچ معراج دیباڑی اند فینس انہا نئے جاری
اسدی امت دیوچہ ہوداں میں نہ بنائی پیغمبر
یارب مینوں پاک نبیدی امت وچہ اٹھائیں

ذکر و ذکر حبیب ایل علیہ السلام

حمد ثنا میں خالق تائیں اوہ صفیٰ نسا میں
ساری دنیا وقت تائیں پاک نمیدے شانوں
وہ دم ہون اذ یکاں جہدیاں اُتے سرش مقلی
وہ گھٹ شان نمیدا دساں ایہ نہیں سستی میری

جس نے پاسر دار بنایا نبی محمد تائیں
مسلم ہوئے شان نبی دا آیت حدیث قرآنوں
او اذنی توں بیڑے ہو جا ایہہ پیا اکھے اللہ
وہ قرآن نبی دی مولا کیتی صفت بہتری

در بیان حکایت حبیب ایل علیہ السلام

کل فرشتیاں نوزیاں وچوں حسن جمال دھایا
ڈاڈی سوہنی شکل بنائی کر کے بے پرواہی
دو جے پرستے دوزخ والا اوہ میطرح سجایا
اکدن اُس نے صورت اپنی دیکھی نور جلالی
یا مولا توں میرے اُتے کرم کماے بھاسے
نقل دو گانہ نیت کھلوتا احمد سناواں تیسری
بس عبادت ہو گئی پوری پیر خدا فرمایا
اگوں نور محمدی آکے سوہنی چمک دکھائی
ایہ کی چیز دکھالی رہے دل وچہ کرے جیرانی
ایہ محبوب محمد میرا پھیر خدا فرمایا
مولا آکھیا ایسے خاطر تینوں پید اکتا
اس دی خاطر جبرائیل کیتا کل پیارا
اُہ دی اُمت درجہ پاسے حد حسابوں باہر
کر کے دمنو نماز گزارن جلد دانی پاؤن
وہ نہہ نقلال سے نال عبادت نہیں برابر تیری
اونہا نون خود حکم دیاں گاہیت پیاسے تینوں
کی ثواب انہا نون دیسیں یارب خالق سائیں

تبرائیل فرشتہ جہد ن خالق رب او پایا
سوہنے پر جبریل وحی نوں یختے ذات الہی
اک پرانے جنت والا نقشہ رب بنایا
سوہنی صورت سازی بنے لٹ حسن دی بالی
جہد سے اندہ پیگیا چھیتی خالق دی سرکاسے
رمت کر کے خوب بنائی شکل نورانی میری
چہل ہزاراں سال وحی نے سجدیوں سر نہ چایا
اُتے کھلوتا سجدیوچوں نظر اگاں ولہ پائی
وہندیاں جبرائیل فرشتہ پڑ خدا احمد ربانی
یا مولا ایہ کون پیارا جس دا نور دکھایا
تبرائیل ترلعاں کر کے چپ چپیتا
ایہ محمد احمد میرا دلیر پیارا
ایہ محمد جان دنیا تے کیتا جاوے ظاہر
جہاں میں عیب خطایاں کر کے سارا روز نگھاؤن
چہل ہزاراں سال عبادت جو توں کیتی میری
سجدے پیکے کریں عبادت میں نہیں آکھیا تینوں
وحی کہیا یا خالق باری مینوں حال بتائیں

فضلوں عالی جنت دلیاں رب سے فرمایا
 حکم کر دتاں عالی جنت دیکھ لوں اگواہی
 حکم ہو یا جا دیکھ شتابی دیر زرا نہ ماویں
 جاں جبریل وحی پر کھولے لیکے حکم نہ بانا
 خوش گزار غل نورانہ انت حساب نہ آئے
 اڈوا اڈوا عاجسر ہو یا تن سو سال دایا
 تک گیلے عاجز ہونے کے بعد سے میں نواہے
 توں کیا جانے جنت کیڈا آکھے ذات الہی
 ایہ محمدیاندہ جنت آپ خدا فرمائے
 ایہ محمدیا توں جنت دو نغلاں وچہ دلیاں
 استغفار پڑھے جد کوئی پاوے نیک جزائیں
 حضرت موسیٰ نوں رب آکھے نت سوال سنائیں
 پاک نبیدی امت جسد نیت نماز کھلو سی
 جسویلے کوئی چاہوے پیچوں آکے حاجت منگے
 روز حشر نوں جدا دہ موسیٰ وچہ میدلے آدن
 پنج مہراج دیباڑی اندہ آکھے خالق باری
 کی نہ سی محمدیاں نوں خاص روایت آئی

وحی کہیا میں صدقے جاواں عالی بار خدا یا
 جبریل تھاں تے پاک نبیدی ہناں امت ساری
 دیکھ مکان محمدیاں دے خوب اندازہ لاویں
 اڈویاں اڈویاں جنت اندر تن سو سال دایا
 سوتا چاندی کل دیوار ان جمعیت نہ کیتی جائے
 نہ جنت دا اگلا پاسہ اس نوں نظری آئی
 یا مولایہ جنت تیرا کمن وچہ نہ آوے
 دسواں حصہ ختم نہ ہو یا باقی اسگے سائی
 دنیا آتے جو کوئی بندہ حکم احکام بجاوے
 دلبر پاک محمد خاطر ایہ عنایت کرسیاں
 فضلوں ایسے جنت اندر آکے لیسن جائیں
 ستر ہزاراں پرے وچوں آب حشری پاویں
 اس مومن تے میرے منہ پرچ کوئی نہ پردہ ہو سی
 میں ہر ویلے سناں پوکاراں بالکل نہ سنگے
 پنج کلیانیاں مجھیں وانگوں جلد سہانے جاوے
 واہ سبحان اللہ کیا ہو یا ساتھ نفس غدیری
 قسم خدا دی جھوٹ نہ ماراں میں نہ دلوں بنائی

خواص سورہ فاتحہ

سورت فاتحہ دی مہن میں کچھ تفصیل سناواں
 ابن عباس روایت کردا پاک نبیؐ فرمایا
 حدوں نماز پڑھن سی بندہ وچہ مسیتے آوے
 اللہ اکبر بول زبانوں نیت نماز کھلووے
 اسے مومن الحمد للہ جاں توں لفظ الاویں!
 رب العالمین شتابی مومن پھیر سناندا!

راوی جوین روایت کردے وچہ بیان لیاواں
 جبرائیل فرشتے مینوں ایہ پیغام سنایا
 کراں مخاطب بیشک اُسوں آن سلام سنوے
 سندھ وچالے میرے اُسدے پردہ کوئی نہ ہووے
 رب کے اوہ کہڑا ہی اللہ جہدی صفت سناویں
 رب العالم او سیوے مرے ایہ پیر سناندا

کھڑا پانہا۔ بندے آکھے ذات کریم
 آکھے رب رحیم کھڑائی جہڑا رحم کما
 انا ملک فرماے مولا پوری صفت ستائی
 ایک تہہ مڑ کے مومن پڑھدا چاہیں چاہیں
 وراک شہین شہابی بول جدوں کوئی کہند
 ابدنا الصراط المستقیم مومن کے سچا واں
 کھڑا رستہ چاہویں بیٹھوں کے خداوند باری
 نبی پیغمبر مرسل رہا جہڑے راہ چلائے
 غیر انصوب علیہم مومن کرے شنائیں
 و لا الضالین جو وڑے کافر ہیں نصاریٰ یودی
 کہن آہین فرشتے سن کے مومن مرد رہا
 واہ واہ امت پاک نبیدی عالی درجہ پایا
 بسم اللہ تے فاتحہ اند آیاں پندرہ میماں
 وچہ نماز پڑھے جد مومن فاتحہ سورت ساری
 اوسوینے عرشاں اُتے پہنچ فرشتے نوری
 دس دس نیکیاں ہر ہر مہموں فضل کرم ہتیں پاسن
 ایہ ثواب تھوڑا مولا کہن پرندے بھائی
 دو جیوار پرندے آکھن یارب خالق سائیں
 حکم مویا جو فاتحہ اُتے عمل کاندے رہن
 سورۃ فاتحہ پڑھنے واسے قرب حضور پیادن
 واہ واہ شان محمدیان مولا سے درباروں
 تابدار بیجا جہڑا و ما درجہ لیبی
 دوزخ کو لوں بچنے والا نہیں کوئی ہو رکسید

اقرحمن اگوں پھر مومن بوسے تال حبیبی
 ملک یوم الدین مکمل مومن بول سناے
 تے تے حاجت جو دل چاہے ایتھے بے پرواہی
 کراں عبادت تیری رہا توں صفائے اسائیں
 باجھ خداوند ہر کیتوں میں نہیں مدت ایندا
 دیہ ہدایت نفلوں میںوں سدھے رستے جاواں
 صراط الذین انعمت علیہم کسے کلام پیاری
 اولار رستہ چاہواں رہا بندہ عرض سناے
 جس تے غضب خداوند تیرا اُسے راہ نہ پائیں
 نامتطور خدا یا میںوں اوہ رستہ مزدوی
 تسلیں فرشیو بھر و گواہی آکھے رب توانا
 سورۃ فاتحہ پڑھنے خاطر مولا حکم سنا یا
 سادے اُتے رحمت کیتی واہ وارب کرنا
 ہر ہر مہموں بنے فرشتہ آکھے خالق باری
 کرن دعائیں ایس بندیدی حاجت کرے پوری
 نائے او بدیاں دس دس بدیاں دوز کرا یاں جاسن
 وایہ وایہ نیکیاں ہر ہر مہموں آکھیا ذات الہی
 اچے ثواب نہ لورا ہوئے خوش کر سادیتا ہیں
 ہر اک مہموں اک ہزار تے اٹھ سو نیکیاں
 تہہ ہزار تے چھ سو بدیاں دوز کرا یاں جادن
 امت سے حق ہون دعائیں نبی محمد پا روں
 سبے درباری کرنے والا دوزخ اندر پیسی
 پاک محمد سرور باجوں کون کرے کوئی جیلہ

پاک نبی سے مردوں باہر جے کوئی قدم نکامی

مستم خدا دی امت وچوں باہر نکالیا جاسی

در بیان سوال کردن عورت پیش سرور کائنات

سنو حقیقت ہیں کہ بھائیو مورہین ستوال
حاضر ہمیں پاک بنی دے نال صحاب نامی
سی اک پاسے بستی اوتھوں نیڑے نظری آئے
نکر کرن سب لوک و چارے کون کوئی آیا
جیکوئی ہون ٹھیرے ڈاکو سانوں ٹٹ لیا سن
کرن لگے تجویزاں آخر یہ کے لوک سیانے
ایہ نہ جانن پاک محمد سانوں تارن آیا
لے نذرانہ کول انہانے آن کھلوتے ڈر دے
کمن لگے اصحابی گوں کون کوئی کیوں آئے
آکھن لگے بستی رائے کس دا لشکر بھارا
ہاں اصحابی پاک بنی دے انہاں آکھ سنا یا
نال خوشی دے اللہ کیر تحیرہ بول ستاون
جا کے عرس بنی نے کیتی نال اساڈے آؤ
جا کے اندر بیٹھے پاک رسول سہاڑے
جاں عورت نے بیٹھے دیکھے پاک رسول الہی
جیوں جیوں عورت پھوکاں مارے تیوں تھوٹے
اکھیں وچوں پانی وگدا پھوکاں پیدوں زبیدی
دھویں کوں اوس بجایا چھوٹا لڑکا جانی
یا حبیب رسول خداے میں تکلیف سہاری
ایں طرح ہی امت اپنی جیکر تسالہ کچا لی
کیا عجیب طریقے دے نال عورت گل سنائی
اے بی بی میں روز حشر نوں کوشش کرساں اہڑی
نہیں بنایا دوزخ رب نے بدے تابداراں

پوچھیا ملک عراق محمد سوہنا بنی سپاواں
جسٹ دیوچہ ڈیرا لاکے بیٹھے بنی گرامی
لٹھا کوئی غنیم اکا بر جا کوئی خیر سنا دے
جسنے نیڑے آستی دے ڈیرا آن جمایا
خیر نہیں کی کرنا ادبنا کی تکلیف پوچھا سن
لے نذرانہ ملے آپاں پچھے ایس بہانے
ایہ نہ سمجھن سانوں مول ہادی آن ملایا
عاجزین کے اصحاباں نوں آن سلا ماں کرے
ایہ نذرانہ آپ ہورندی خدمت وچہ پیارے
ہے سردار تو ڈاکٹر حال کچھا وں سارا
نال اساڈے پاک محمد خود تشریف لیا یا
سرد زماں سب بستی والے بلدی حاضر آون
آپ اساڈی بستی دے وچہ قدم مبارک پاؤ
اک عورت دی گودی لڑکا سن توں یاد پائے
باسن گی اک شتابی چلھے اندر بھجائی
چھوٹا لڑکا گودی والہ سینے نال لگا وے
بیٹنگ ہوئے اوس بچے نوں دھواں اون دیندک
پاک نبیدی خدمت اندر عورت مرض ستانی
دھواں آون نہ دتا اوہنوں حمل مصیبت جہادی
انشاء اللہ دوزخ اندر پھر نہیں جاندا کافی
اوس عورت نوں پاس بلا کے آکھے بنی الہی
دوزخ دیوچہ کدی نہ جاسی بیشک امت ساڈی
بیہنر ماناں بدے واقفہ پھٹر کن دوزخ ماراں

جو کچھ حکم خداوند دیوے اوہ میں آکھ سناواں
نکد کر کے پڑوا سنوں سن کے حکم بیاں
بدعت کفر شرک نول جہڑا چھوڑے ہیں کداہیں
پور حکم خدا وامنوں جو میں آکھ سناواں
دست ویلے پاک بنی نے ایہ حدیث سنانی

ایسے خاطر واضح کر کے امت نول سمجھاواں
پوری کرو تا بھداری جس نے جنت جاناں
پاک بنی فرماون لگ میری امت ناہیں
نشاء اللہ ہیں دوزخ دنی ذمہ داری چاواں
پڑھ کے دیکھ لوے ہر مومن شک شبہ نہ کاکی

مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا فليس منا

جو سامے طریقہ میں کوئی بدعت نکالے گا وہ ہم میں سے نہ ہوگا

ساڈے امروں باہر ہوئے پائے کون خدا ہی
جہا امر نہ منیں ساڈا کہے رسول الہی
ستر تن ہتر فرقے ہو سی امت ساری
کہن لگے اصحاب تاملی عالم دے سردار

بیشک اوہ نہیں امت ساڈی نہ اوہ جنت جاسی
اوہ نہ ہرگز ساڈیوچوں نہ اوہ ساڈا بھالی
اکو فرقہ جنت جاسی کہے رسول غفاری
بکھرے لوگ بشتی موسن حال سنا دیو سارا

قال النبي صلى الله عليه وسلم على ما انا واصحابي

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا وہ وہ ہوں گے جو میرے اور میرے اصحاب کے طریقہ پر چلیں

پاک محمد سرور عالم ایہ فرمان سناوے
جس رستے تے میں خود چلاں یا اصحابی چلن
ایس طریقوں جہڑے باہر اوہ نہ امت میری
خاص محبت رب پییدی حسنوں و دلوں بجاووں
حسنوں نہیں محبت رب دی اوہ بخشند اتناہیں
وہیں محبت رب دی ہووے کہن لگا اصحابی
حُب رسول دنی جو کردا ہووے حُب خدائی
ساقی کیدے دوست بیاناں دوست بر کئے آوے
ایہ طریقے اصحاب نول پاک بنی فرماوے
منہر حنیت راجو ہو سی رب داد دشمن بھارا

خاص طریقہ جنتی اندا پاک بنی فرماوے
حکم دیاں سب لوکاں تائیں اوہ طریقے ملن
اُس نے جنت کدے نہیں بامت کوئی کرے دیر
پاک کرے رب اسد تائیں ہر سیووں نقصا نول
دام دوزخ وچ ہمیشہ اسنوں ملن سزائیں
پاک محمد سرور عالم دین جواب شتابی
ساڈا دوست رہدا دوست کہے حبیب الہی
اگلے گھر دچہ اوس طرح ہی دوست گنیاں جاوے
بخشش والے کل طریقے امت نول سمجھاوے
یاد رکھے اوہ روز قیامت ہوتا نہیں جھٹکارا

لَا اِيْمَانَ لِمَنْ لَا حَبَّةَ لَهُ

جس کو آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم سے محبت نہیں وہ مومن نہیں

پاک نبی فرماؤں گے پھر اصحاباں تائیں
اودہ دل خاص ایمانوں غالی پاک رسول سناؤں
نہیں عبادت لذت دیندی ہرگز باحجہ ایمانوں
کو یں ایمان ہو دیکھا کمال کچھن یار پیار سے
جس نے ساتوں سن کے نمایاں یک لیتیں بیان
بن دیکھے جو ساڈے اتے دین ایمان لیا ہے

لہن گے جس دل سے اندر حب نبیدی تائیں
اوس دل اندر رحمت زبیدی کدی نہ پھیرا پڑے
جد تک کرے ایمان نہ کال ہو کے دلوں بجاؤں
واضح کر سمجھاؤں گے پاک رسول سہار سے
اودہ ایمانوں کال ہوندا سونا نبی سنا ندا
اودہ اصحاباں سناں جتاں کلا رتبہ پاوے

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فُسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ

جو شخص میری امت کے فساد کے وقت میرے طریقے پر چلے گا اس کو سو شہیدوں کا اجر ملے گا۔

نبی کے اودہ دن محشر کے پاؤں شان اچیر
بہت بلندی درجہ پاوے کے حبیب رہا
سورت فاتحہ دی کچھ باقی کر تفصیل سناواں
جسدن اتری فاتحہ سورت سن میرے دلدارا
ڈجاو و خیر یگیا ڈاڈا زور دڑا ہائیں مارن
رون لگا ابلیس حرامی چھم چھم تنہوں کیرے
فاتحہ پڑھ کے نریاں تلوں رتبے پاؤں خاکی
میرے پیچھے وچوں جاکی نکل غفلت ساری
میرا ماحی سے نہ بننا ہائے میری زندگانی
میری ذال نہ گئی ہرگز ہودت جیوں پڑھو
رور و حال بنجیا اس نے مار غامدیاں آہیں
چھوٹے آشیطان تمامی لگے دین تسلی
ساڈے ہوندا یں ایہ غمناکی توں کس گلہ پائیں

محکم کر کے جو دنیا بے سنت پڑے میری
باغ بہاراں تے گلزاراں ملے بہشت تھانا
جو یں مفسر خبراں دیندے میں نہ دلوں بناواں
سوگ پیا گھر شیطان ڈاڈا روئے ٹبر سارا
کئی دیلاں پیش لیاوندے ڈھاؤں کدی مارن
آکھے ہوئی خدا دی مرضی دس نہیں کچھ میرے
جاں میری وجہ کے نہ پھنساں ہے سوکراں چالاکی
جھٹے جا پڑھجن لگی سورت فاتحہ پیانی
اوس سورت نے سامی دنیا جنت دچہ پیانی
ہدے پڑھیاں ہر کوئی بندہ پاک گناہوں تھو
کن شیطان اکٹھے ہو کے لگے کرن صلا چیں
اے استاد ساری غفلت کہوں بہشتیں جلی
دیکھیں ہتھ اساتے گورد اپنویں گبول گھبراہیں

دو چہ عبادت وقت صبح اٹھوڑے لوگ گزارن
 پہرے تے تڑکے جا کے ایسا جال چھپائیے
 پائے زور پائنا نہ ہے کر پھر تاں منجی چھڈن
 بانگ سنی تے کمر پڑھ کے پھیر مسیت نہ آسی
 یوں گھبراؤ ناں تو اڑے نہا تھی ہون ہیرے
 پیدی افضل ناتمہ سورت فضلوں رب اتاوی
 سے نائل ہے ناتمہ کو لوں توں نہ فیض تھاویں
 حیف تینوں انساناں ایموی دنیا وچہ میانوں
 مولوں بعد اخیر بھراوا ہوندا ای پھتاوا
 آخر موت مشکبہ تینوں آدم انساناں پوتا
 تا بعد از نبی و ابن عباسے چا ہوین چھٹکارا
 لیے ایسے قدرت دلوں فیض تیرجے جاری

ہتے لوکیں سورج چڑھدے تیک گھوڑے مارن
 مٹھی نیند روچہ سوکے نقصا نماز کراہیے
 نہیں تاں سورج چڑھدے تیک لیفوں نہ نہ کدھن
 نالی تھادے دوزخ دیوچہ پھیر کوں نہ جاسی
 دیکھ لیا ہے بہت جگہ تے چان وچہ اندھیرے
 ڈٹھا فیض مبدوں ایسے رویا کر کے زاری
 واقعہ پھر توں نال شیطاناں داخل کیناں جلاویں
 اہل ادرجہ مسلم ہو سی قبریں وچہ گیاں نوں
 پھیر کے نہ سو ترکتیا ادب گساندا آوا
 زن دوزخ داں بھین بھراواں کے نہ مول چھٹا
 اوکھے وقت چھڈا بے تینوں کسے نہ کرنا پارا
 بچھ بے سمجھا کیوں نہیں کرامت شیطاناں ماری

تفصیل سورت فاتحہ

بسم اللہ فاتحہ دے میں حرف شمار لیاواں
 چھو پیش تے زیریں چھٹی زیریں ستالی
 بے وچہ مد لیسری کو شداں آون بار اں
 شداں مہاں زیریں زیریں جزاں پیش پارسے
 تیراں ماناں پندرہ میاں ست مہیاں چھٹیاں
 اٹھ رہیاں تے ہلے داں ست الف وچہ آکے
 پورہ میاں تے چارے وائیں تے تیاں شماروں
 صد و صد و تے دو دو پورے تیراں مہیاں زیریں
 میں مددے محبوب اپنے توں جس تے رب اتاوی
 کدت کے مکھان کھلو تے پاک رسول الہی
 دولت داں مہاں کوں مہیسی لے اٹھ قطاراں

اکسو سینتی حرف تمامی کن کے آکھ سناواں
 تے آیتاں سورت فاتحہ دویاں شانیں والی
 ہرماں ہیں ستالی پوریاں آپاں وچہ شماراں
 دوسو تے اکونجہ پورے حرف گنچن سامنے
 جانے رب جاں نبی پچھانے کی کی رمزاں لایاں
 دد ملوئے دوغین برابر گنتی کہتی جاسے
 ہیرے لعل جواہر موتی بخش ہونے عمر کاروں
 دس توں چھو میں مکمل چارے کاف اکابر
 فضلوں رب نبی اپنے تے بھی نعمت بھاری
 کافر کو لوں ننگھے جاندے نظر انہا نول ہائی
 دولت دیکھ حبیب خدا دا لگا کرن وچہاراں

یا مولا میں ادنیٰ راضی جیوں کر مرضی تیری
 بیشک دیکھے راہ مولا سے قرب حضور ی پاؤں
 اویسویئے ذات الہی حسب اسرائیل یو لایا
 جبرائیل خدا سے حکموں نال شتابی آوے
 حاضر ہو کے خدمت اندر کرے کلام زبانی
 رب کہے ہیں فاتحہ سورت تینوں جہوں پوچھائی
 ہو ضرورت کوئی نہیں باقی آکھے رب توانا
 عزت برکت جنت در شہ سورت فاتحہ پاؤں
 ہر درداں دادا رُوبن گئی مشکل وجہ سہارا
 اس سورت دیاں تے آیتاں پڑھے جو مون گائی
 سستے دوزخ اُہدے کو لوں کر دے دُور کنارا
 بھانویں سخت گناہیں ہوئے اوہ بھی بخشا جاوے
 بن توبہ نہ بخشش بلدی خالق دی سرکاروں
 فخر ضرورت خودی تکبر کدوں خدا نون بھائے
 داتہ ریدا ہیں توں بندہ جے کر سیں شکرانہ
 نال مزاجاں نخرہ کر کے پاچھوڑا چھٹکا سیں !
 عاجزی ہے منظور خدا نون ہر حالت وجہ بھائی
 اکدن مسل نبی تمامی رب نے پاس بلائے
 میں ہاں نوح تے میں ہاں آدم دونہ نے اکھ سنایا
 استھیں بعد راؤ دینی تے کہیا خلیفۃ اللہ
 سب بھتیں پچھے پاک نبی نوں پچھے خالق سائیں
 ہو خاموش کھلوتے حضرت کوئی جواب نہ کہیا
 ایہ نہ آکھیا میں دنیا تے رحمت بن کے آیا
 نہ محمد احمد کہیا نہ کہیا ختم رسولان !
 نہ اُس آکھیا کئی مدنی نہ عربی نہ سریا

دلوچہ کہندے اپنی دولت پاوے امت میری
 ماڑے لوک نہانے عاجز نہ تکلیف اٹھاؤں
 دیہ پیغام حبیب سرینے کی خیال دور یا
 پاک حبیب خدا دیتا ہیں آن سلام منائے
 اے محبوب خدا فرمائے دنیا دولت نانی
 اوہ خزانہ حرص ہوا کی ایہ خزانہ شاہی
 دین دنی دے اندر ایڈا نہیں کوئی سور خزانہ
 تاملے ہون قبول دعا ہیں حکم ہو یا سرکاروں
 ایہ اک تیری امت کار بن گنج خزانہ بھارا
 ختم قرآن کہتے ست اُس نے خاص رہایت آئی
 پکڑا طرہ دی گھاٹی اتوں ہوئے پار اتارا
 جیکر بندہ غافل گندہ توبہ دے در آوے
 بن توبہ توں کدی نہ چھٹیں ہاویے دوزخ ناروں
 رب دے نال شریک بنائے کدوں نبی تاں پاسے
 کر کے خودی تکبر یا گل ہو گیوں سگوں بیگانہ
 رحمت دے دروازے اتوں خالی مڑ کے آسیں
 ثابت کر کے دساں تینوں دیر نہ ٹاواں کائی
 آپو اپنے نام بتاؤ حق نے حکم سنائے !
 میں غلیل تے میں ہاں موسیٰ نام نشان بتایا
 ستویں بول سنایا اول میں عیسیٰ روح اللہ
 ہے کی نام تسا ڈا صاحب دوسا دیتا ہیں
 نہ آکھیا میں نور میرا جو قطب ستارے رہیا
 ایہ نہ کہیا حبیب تیرا میں عرش تیرے سایہ
 نہ بشر تیر بتایا نہ شاہ فی جہولاں !
 اِنَّا الْيَتِيْمُ مُحَمَّدٌ رَبُّنَا اَكْه سنایا

ہیں تیم محمد تیرا دل جواب ستادے
ذات مقدس بے ٹڈے کی خواہش تیری
جسے نشان دکھایا بس توں دور ہو یا درباروں
اُچے اچل جون جھانل پھل نیوں توں لگے

تھر کتبیا عرش رہا نا دھرتی لڑ دکھا وے
پاک محمد آکھن مولا بخشیں اُمت میری
ماجن بن کے عزت پاؤن خالق دے درباروں
ان منظور ضرورت جہان و فساد دی اگے

ظاہر مشال

راکھن ذات خدادی کہیا کل پہاڑاں تائیں
اُس سرے توں ساری دُنیا اکھیں اندر پڑے
کل پہاڑ سندن لگے خولی تے چست ترائی
میرے پلے کوئی گن ناہیں میں کی صفت سناواں
اُس پریت تے سوئی تائیں کرسی ملی نورانی
نہر ملی سلیمان نبی توں جسدن حکم اٹا ہوں
سے انگوٹھے انگلیں نے اچی شور مچایا
یری خاموش دپاری چچی نہ کوئی خواہش تائی
پھر تہہ بھر بچھن لگا عاتب سز چچی تائیں
میں ناچیز کہیو ماجرا ایس نکون تہہ باداں
دس بنیاں چلے کچھ نہیں پلے خیر نداتوں سنگاں
منظور خداؤں یوں بات میری نہ مسکیتی
سن کے یہ فرمان خدا نے نوراً حکم سنایا
تو دی کبیر کوئی نہیں رہا سناؤں ایہ منظور

اک پہاڑ بناواں سرور امر کے رب سائیں
نظر عنایت ہوئے ساڈی آپ خدا فراموشے
ادھ کوہ طور ناٹا ہو کے کرے کلام نہ کائی
ہاں کراں کی شخی آتے آخر میں شرمانواں
دوبا پرست سرور بنیاں حکم جیویں رحمانی
ہو یا حکم انگلیاں تائیں خالق دی درگاہوں
بینوں پاؤ بینوں پاؤ چو نہ نے آکھ سنایا
چچی کوئی کچھو آسنے کیوں نہیں عرض سناں
کیوں اختیار خاموشی کیتے عرض سناواں تائیں
میں بچوٹی ادھ سمجھوں رُیا میں کی شان دکھاواں
اُس مندی دے میں نہیں ہنق ایس بگڑیں سنگاں
دو گال تے درکاری عاواں ہوئے نقطہ چینی
چچی دے وجہ مندی پا دیں حکم حضور دل آیا
حکم سویتے چچی دے وجہ مندی آگئی پوری

در بسپان عابد زائد کہ راضی برہنہا بود

سن کوئی زبردستہ زائے مومن مرد حقانی
روپ حد حساب نہ کوئی بڑی عبادت کیتی
جبرائیل فرشتہ او بنوں روپا دیکھ دیوانہ

برے عبادت رب چیدی بھی دُنیا فانی
مال و غنوں دے بے ہمیشہ نشان رکھے نیقی
بڑی عبادت کرنا میں پوری راہ تیرے نشاں

جاسکے جبرائیل فرشتے پاس جناب الہی
یا مولیٰ اک خلکی بندہ کرے عبادت تیری
پہلوں حال لوح محفوظوں اوس بندہ پائیں
جبرائیل خدا سے حکموں لوح محفوظ کیا سی
موجیران فرشتہ آکھے داہ دابے پرواہی
جبرائیل حیرانی کروا اوس شخص سے پاروں
جبرائیل فرشتہ او حقوں مال شنائی با سے
لوح محفوظ آتے جو لکھیا ساری گل سنانی
الحمد للہ چہ اس نے موموں بول سنایا
جبرائیل کہیا لے شخصیات سنی اک میری
تینوں ایس عبادت و چون اجر ثواب نہ کوئی
ایسے ہی ہیں جسیرائیل رب وں حمد سنایا
جس سے مانتی سال میں ما جزا وہ کچھ لکھا خوں
با محمد گناہوں موبامیرا دوزخ وچ نہ پادے
ایسے مانتی سال میں مامی جو سیریاں ہوئی
مہر بید یوچ و صراط اس نے موموں نے دبا سے
لوح محفوظ میری تے جاسکے مار نظر اکواری
کی دیکھے رب عیب گناہوں دفتر اسدا دھویا
رب ہے ہو اس بندے نے کیتی گزہ نازی
رب کہے جو فدا تہ پڑھے کے عزین بیان سنانا
فدا تہ نے اخلاص دلا کے پڑھے درود گھنیرا
سن لو ہر شان میں حقوں حال حوالے سارے
بیچ نمازاں پنجے گھنٹے کر دیاں پاک گناہوں
برواری جو فدا تہ دیناں پڑھ کے بسم اللہ
ابو بکر صدیق پیارا ایسہ حدیث سنا دے

اوس بندہ ہی پاس مناسے بڑی توفیق سنانی
حکم دیوتاں کراں قیادت ایہو مرضی میری
پھیڑیارت پامی جاسکے آکھے وفاق سائیں
دوزخیا وچہ اوس بندہ ناناواں نظر پامی
تھر تھر کنبن گناہ تھے حکمت دیکھ الہی
اتنی بڑی عبادت دانا دور ہو یا درباروں
اوس بندہ ہی دنیا آتے آن زیارت پادے
دوزخیاں وچہ ماماں لکھیا تیرا ذات الہی
جبرائیل کہیا کچھ اس نوں سمجھ خیال نہ آیا
ما منظور خدا نے کیتی کل عبادت تیری
دوزخ جتے مہاتینوں غیرت رب وں ہوئی
میں رحمت سے لائق نہیں ساں اپنا کیتا پاپا
رب نے نہیں کچھ ظلم کیا اوس دیاں ہیں کینوں
ہو رحمت سے لائق ہوئے تہے رحم کما سے
کیتی دا پھل ملی گیا مینوں غم افسوس نہ کوئی
جبرائیل فرشتے تائیں ہو یا حکم دوبارے
جبرائیل فرشتے جاسکے نظر دوبارہ ماری
جنتیازے دنتر اندر نام لکھیا ہو یا
ایہ مسکین جبرائیل مینوں بہت پیاری
وہ مسکین نہ ہرگز میچوں خالی موڑیا جاندا
لک گیا اس کل خزانہ سے دن دیویں میرا
اٹھ پرتے چوی گھنٹے دن تے رات پیارے
آنی گھنٹے پاک گناہوں ہونڈے باقی باقی
آنی گھنٹے پاک گناہوں ہونڈے باقی باقی
رحمت پاک بنی تے مولا ایذا کرم کما دے

کھانے آتے جو پشم اللہ ہر ہر تھے کبھی
بک رسلے اندر کھی لکھی حدیث پیاری
پڑھ کے قل سلام تھے جے اکواری چاہیے

دس دس نیکی ہر تھے ای دفتر وچہ کبھی
نیکے سلام علیکم مومن جا اپنے گھر باری
تمہ خدادس نہ توں اسموں کدے نہ گئی نہ دے

السلام علیکم والسلام علی محمد وعلی آلہ
السلام علیکم والسلام علی محمد وعلی آلہ

تم پر اور محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر سلام ہو کہہ وہ اللہ تبارک و تعالیٰ ایک ہے

جیکوئی پڑھے شہادت کلمہ خیر و صلو کر نیا
اٹھ دوزانے جنت دے قبول رب کھلا دے
اک شخص فریادنا سے اسے رسول الہی
پاک نبی فرما دے گئے اوس شخص دیتا ہیں
ایس دُعا توں جہاد میں بندے پڑھیا سی زیور داری

دن عشرے سولا استنوں اتنا درجہ دیندا
مومن جا کے داخل ہو دے جس درد زبوں چاہو سیک
میں بدکاری بد پاند پوچھ ساری عمر شاہجہانی
بہد نازوں لے توں تنہا جا کے پڑھیں دعا میں
بخشش ہو گئی تیرے تائیں آکھے نبی مقاری

اللهم مغفرتک اوسع من ذلونی ورحمتک ارحی

اے اللہ تیری بخشش میرے گناہوں سے وسیع ہے اور اپنے عملوں سے

عندی من عملی

تیری رحمت کا زیادہ امیدوار ہوں۔۔۔

نیک نصیب نوالی امت پاک نمیدی بھائی
الحمد للہ سوادری مومن پڑھے زبانتوں
جیونکر اس نے راہ مولادے بخش دتا رک گھوٹا
لا الہ الا اللہ آکھے کوئی سوادری
اللہ اکبر جو سوادری مومن پڑھے زبانی
تا بیدار بنی لے جیٹھے مالی درجے پاؤں
حضرت آدم آکھیا درجے لگے چار تو ہاتھوں
تے اندر ساڈی تو بہ رب کریم قبولی!

جس تے سوا رحمت کر داکر کے بے پردا ہی
اتنا طے ثواب انبیا نون ایس نقطہ دی شانوں
سن توں بندے غافل گندے لے ثواب تھوڑا
زمبیاں تے آسمان ناوں اُسدی نیکی بھاری
سوشتر اس لے کے پیوں کردتا شربانی
ساریاں امتاں ناوں پہلے جنت اندر جادان
چاہے چیزاں دتیاں مولا خاص محمدیاں توں
بزر جاگہ متلودری پاوے امت پاک سوئی

نگہ کیتا جسم اس اڈا کل پوشاک اُتاری
اویس وقت گناہ کسیدار ب نہنگا کردا
تہج سائون ذات خدا دی پاک کے سخت جدائی
آکھے رب محمدیاں تے ایسا اعلیٰ کا داں
جنت و تہوں تکل جاتا چو کھتا علم اساتون

ادب لحاظ محمدیاں دا کردار ب غفاری
شرم کرے رب دوست دون پھر بھی سمجھے چنگ
کئی ہزار کونان دا پیٹا اسنہہ وچلے جہائی
اُست نالوں پاک نیدی نہ جدائی پاواں
جنت و تہوں کدی نہ باہر کرے خدیائون

پاک محمد سرور عالم جوں تشریف لیا کے
تائیں ایس نقالی امت عالی دیرے پاسے

در بیان سائل عاصی

سی اک بندہ پاک نبی دی خدمت اندر آیا
یا نبی اللہ غفلت دے وچ ساری عمر گواہی
بدیاں میریاں اتنیاں حضرت وہ اک سناو
ناریاں تبتیاں ہوسن بدیاں پاک نبی فراندا
اتنیاں بدیاں ہوسن شخصاکے حبیب غفاری
چہر اُس بندے عاجز ہو گئے اتنی بات سنانی
حضرت بندے اتنیاں بدیاں ہونکر تے ریتوں
پاک محمد چو تھی واری پھر لکھے شرمناون
یا حضرت بے رحمت رب دی آکے پھیرا پاوے
نبی کے بے تیریاں بدیاں بھاریاں ہون زمینوں
جاں بس کلمہ حبیب پڑھیا کے رسول الہی
رحمت بنا کے دنیا اتے آیا نبی پیارا
نبی کے جوتائب ہو کے پگڑے ساڈا درمن
بتی کہیا جو مرنے آوے تے بُرم پکے

ادب آداب بجا کے پورا آن سدھ سنایا
بدماں دا سر بھارا اٹھایا یا مقبول الہی
نندا گندا عاجز ہووے انت حساب نہ ہووے
استحیں بہت زیادہ موسن عاصی عرض سناندا
جتنے پتر درخشاں تے میں آتے دنیا ساری
استحیں بہت زیادہ حضرت بدماں تے بریائی
عاصی کے زیادہ استوں میں واقف اس بھیتوں
میدی رحمت نالوں تیرے حبیب کوں دے ہارن
بیشک بدیاں میریاں والہ دندہ حوتا جادے
کلمہ حبیب پڑھ کھاں شخص ہو کے صاف یقین
تیرے دندے وچہ شخص بے نہ رہ گئی گائی
پاک گنا ہوں ہووے نظروں عاصی او گنہارا
دوزخ دبوچہ جان نہ دریاں ہرج میں اسدا ضامن
تاہداری میری ہرگز دوزخ ساڈنہ کے

ایسا رہ کال بیا پیر محمدیاں نوں
پھر اطر دی گناہی اتوں پار لکھا دے سائون

در بیان مدح سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

یا مولا میں مدح سناداں پاک نبی سرور
عاجز کبود صفت نہ ہوئے جے سوکراں لیری
تا بعد ازاں نون پیا آکھے میں تو اڈاضا من
رب نبی نون درجہ دتا باہر عد شماروں
بیشک دیکھ اعمال اسادے تہ خدا دا آئے
واقعہ دوزخ دیو چہ جانڈے او گنہار خانے
جس نے گل و چہ کپڑا پاکے زردوں ٹچڑیا
پٹر تلواراں پاک نبی نون جیہڑا مارن آئے
جیہڑا سرور سوہنے تائیں سختی نال و بادے
جس نے سال برابر اتے کوڑا کرکٹ پایا
جھتے قدم لگا دے جا کے پاک محمد پیارا
جو تکلیف پوچا دن والے پاک بندی تائیں
آن سوالی جان نہ خالی فیض ہمیشہ جاری
دین و دنیا وی منہ حکومت اول آخر تائیں
جبرائیل جہانے کیتی جدی آن غلامی
لکے شہر مدینے اندر پئی اندھیر غباری
جس داتاں کوئی درری ہوئے نہ کوئی پڑ دھار
جس توں کرن کراہت ہو کی کول کھلون دینے
بارش گڑے لونڈاں جیوں کراں پترنوں سے
جیوں ایالی اجڑ اپنا خیریں پار پیادے
جیوں بگھیاڑاں شیراں کوں اکھی کرے ایالی
رب کہے کجھ منگ جینا جو آکھیں سو دیواں
رب کہے میں وہ ہیں ہائیں تینوں حاکم کیتا

نام محمد احمد جس دا کالی کالی والی
مرشاں اتے سد بولا یا کالی کالی والی
جنت وچ پوچا وں آکھے کالی کالی والی
مرشاں اتے جادون دادا کالی کالی والی
جے نہ وچہ وسیلہ ہوئے کالی کالی والی
رب امتی جے نہ آکھے کالی کالی والی
اسنوں دانے دیکھے ٹورے کالی کالی والی
اسنوں دین سکھا دے اپنا کالی کالی والی
اسدے پتر حلیسی کر دا کالی کالی والی
ابدیاں سرتاں جا کے پچھے کالی کالی والی
اوتھے خوش گلزار بنا دے کالی کالی والی
اونہاں نون اصحاب بنا دے کالی کالی والی
کوئی شے ہوئے رنج نہ کھا دے کالی کالی والی
عاجز بن کے دقت لگا دے کالی کالی والی
مرشاں اتے پھیرا پادے کالی کالی والی
گھر گھر آکے چائن لادے کالی کالی والی
اسنوں سینے نال لگا دے کالی کالی والی
اسنوں سوہنا کول بہا دے کالی کالی والی
اونویں اتنت کول بلا دے کالی کالی والی
اونویں وچہ بہشت پوچا دے کالی کالی والی
اتنت دوزخ کون بچا دے کالی کالی والی
رب امتی آکھ سنا دے کالی کالی والی
منگ زبانوں سے مسکینی کالی کالی والی

رب کہے میں اہل آخرت ماضی جیتا تیز
مشر دے دن پانی پانی کوکن تودگنا ہے
اک روز خدی روز حشر توں جہم بھڑکنا ہیں
دن حشر دے نفوس نفی کہیں پتھر ہمارے
اوستہ نہ کوئی خالی بھرسی باپ نہ بیامانی
پیش خدا سے حشر دینا دے دم نہ ماسے کوئی

نہند پیاری کہیں نہ کہیں سرور بنی سپا دیں
کہنے زاری گرن ہداری رچکے سودن تاپیں
عمل حقیقت کچھ نہ رکھے سن توں پار پیاسے
لوہے تگ مکنے کوہے کل یتیم بناسے
یارب میل محبوب پیارا کرے عزیز دعا ہیں
جہن جنت دیوچہ جاوے سوہنا بنی پیارا
ذہر قرآن خدا نے جہن جنت صفت سنائی
اک لکھ چوی پتر پتھر جو دنیا سے آدیا
جتنیاں خویاں سب بنیائے رب نیچے توں مایاں
خویاں دودھ چھیاٹھ خدا نے بخشاں ماریاں مایاں
کی مدنی آتے جہم وقت نزل و آدیا
ماون پت سمھالی نہ سکے حشر سخت دیوار
کن دی طقت پاک بنی دیں مقلد کم کچھ
طیب طاہر سید سپا آپ خدا فرمایا
جہتے یسین: مسترل و اتھی پھر آئی
واقعہ شبان خدا نے کوہوں سب بنیائے پایا
موزی ناری آبی خاکی لکھ کر وڑ ہزاراں
کبیر مزیہ پتھیر خدا نے کبیر محمد تاپیں
بیزدانی دے کل خولع جہنم پتھیر

نصیر تھن سنگ مہنوں کالی کالی دیا
کوثر ہام پادوئے سوہنا کالی کالی دیا
پڑوا دوزخدا ہیں جاوے کالی کالی دیا
اپنے ساتھ بجاوے امت کالی کالی دیا
اکن بنے ہزاری سا ڈا کالی کالی دیا
وست امت توں جھٹاے کالی کالی دیا

امت توں جھٹاوں کارن پاک محمد عربی
لیکوں دوز دسارے زنت پاک محمد عربی
سے کر کے قول اسانوں پاک محمد عربی
پیشہ نال لگا دے سوہنا پاک محمد عربی
مشر دے دن ساتھ ڈلائے پاک محمد عربی
ساتوں باہوں پگڑ بجاوے پاک محمد عربی
ایسا شوالہ سوہنا پاک محمد عربی
سب آکھیا ساتوں اعلیٰ پاک محمد عربی
اونیاں خوبیاں کلا پاوے پاک محمد عربی
اتنا درجہ کے آما پاک محمد عربی
بخشیں رہا امت آکھے پاک محمد عربی
نہیں دساری دل تھیں امت پاک محمد عربی
رحمت ربی بن کے آیا پاک محمد عربی
پھر تیز بشیر بتایا پاک محمد عربی
ختم اہل سلیں بتایا پاک محمد عربی
نعم نبوت کر کے آیا پاک محمد عربی
رب کے ادھرت پیارا پاک محمد عربی
سب دنیا دار ہر بل پاک محمد عربی
کئی کئی دن واقعہ کئے پاک محمد عربی

جس کو فرنے سے نہ پھر دند مبارک توڑے
 کندھے سے رستہ چھ کسدرن دشمن پاک نبی سے
 مرسل کچھ ہزاراں ہوئے اکو را بہرادی
 پڑھ صلواتاں فی تاجاں پھیریا پھیتا دیں
 عقلموں شکلوں علموں علموں نہیں برابر کوئی
 وزی چن کر کیں جان قدر کچھ جان داسے
 توں آخر خط ہر باطن پاک بیہیاں شان
 وزاجا لاشا ناں والا خلق محبت بھریا
 خاص نشان قطب ستارا دیو جہ چک نونانی
 ٹٹنا فرخیں سایہ عرشیں پاک نیمہ یاں صفائی
 مال حلیمی بنی یمنی افضل بن کے آیا
 چیریا سینہ غتہ کینہ باہر کڈھ دگایا
 حید نبانی چک زرافہ پشت لڑ نبوت
 کئی کالی زلف نرالی صابر شاکر پورا
 رحمتی بادل پورا عادل مدد کادون دانا
 ہون سلاوی ملک تاجی جدوں صحرائے سدا کے
 غیر تحمل بہت مکمل کینہ نبی رہا سنے
 خلق حقانی نور پشانی المیاں چپکوں مالے
 آفتون ملے عطروں ڈھلے عسروں خوشبوئی
 مہ جیڑا شاہی سینہ انبیاں نبی مہاناں
 خوشبو دار پینہ جس دا نمبر تے کستوری
 چھوٹی عمر سے پاک نبیوں جدوں پگھوٹے پادشہ
 غافل پشاپ پافانہ حید بن کستوری جائے
 اک اک ہم جنابوں مینا گل رسولان تائیں
 سب مبارک شہیدیں اپنی پاک نبی نے پائی

بد دھانہ دیو سے اونہوں پاک محمد عربی
 نہ اونہاں نون جھڑک سناٹے پاک محمد عربی
 جنیوں عرش فرشتے کینہ پاک محمد عربی
 آپے تیسری کرمت شفاعت پاک محمد عربی
 ایسا سو مہنا رتبہ پایا پاک محمد عربی
 عاہر طیب بن کے آیا پاک محمد عربی
 اکت وار ب چھڑ دلا یا پاک محمد عربی
 غتے دیو چہ کدی نہ آیا پاک محمد عربی
 سب نون سو مہنا دنیا دیو چہ پاک محمد عربی
 کیتا پیش نموتہ مولا پاک محمد عربی
 مہ چہ اندھیرے چان آیا پاک محمد عربی
 خوش خلقی دا بھریا ہو یا پاک محمد عربی
 مالی درجے لے کے آیا پاک محمد عربی
 ہر صفات سے مانت ہو یا پاک محمد عربی
 بے ربائی دل وچہ پائی پاک محمد عربی
 حور ان کہن و کھالیں رہا پاک محمد عربی
 مولا آکھے صابر شاکر پاک محمد عربی
 دیکھن والا آکھے دیو پاک محمد عربی
 بہتری گاہوں لنگھے جادو پاک محمد عربی
 پھیر پھر پور لنگھائے سوہنا پاک محمد عربی
 کی کی صفت سنا دین تیری پاک محمد عربی
 ملک فدا نہ دیکھن آکھے پاک محمد عربی
 کیوں نہ کہن ترشتے نوری پاک محمد عربی
 سارے علم خدا توں پائے پاک محمد عربی
 کھلیے کھوہ نون سٹاپت پاک محمد عربی

ظاہر و بچہ نیندر چاہے باطن و چہ بیداری
بہیں رکھ ہیٹھاں آن کھلوے سوہنا ہی تھینہ
پاک بنی دے سرے اُتے بدل کر داسا یہ

مار گھوراڑے کدیں نہ سستے پاک محمد مرثی
رکھ بھی آکھن کمرہ پڑھ کے پاک محمد مرثی
ایسا شان خدا توں پایا پاک محمد مرثی

واہ وا شفیع المستذنبین
واہ وا توں ختم المرسلین
واہ وا مشوق عاشقین
واہ وا توں اول آخرین
واہ وا توں ظاہر باطنین
واہ وا توں صابر صابرين
واہ وا توں زاہد زاهدین
واہ وا توں کامل کارہین
واہ وا توں سچا صادقین
واہ وا محمد تائبین
واہ وا توں رہبر مرشدین
واہ وا توں سید متوابعین
واہ وا توں سید صالحین
واہ وا متتام تائبین
واہ وا توں وارث وارثین
واہ وا توں عارف عالمین
واہ وا توں سید ساجدین
واہ وا شفاعت شافعین
واہ وا منظر ظاہرین

واہ وا سراج السالکین
واہ وا جسیع المؤمنین
واہ وا محمد ارحمین
کہ رحمتہ للخلیقین
واہ وا توں شافی شافین
واہ وا توں شاکر شاکرین
واہ وا توں ذاکر ذاکرین
واہ وا توں سید مانتین
واہ وا توں سید مابدین
واہ وا محمد نادمین
واہ وا توں پورا متیقین
واہ وا توں مانفہ مانتین
واہ وا نجات المؤمنین
واہ وا رکوع اہ زاکرین
واہ وا توں سید شفیقین
واہ وا توں واعظ واعظین
واہ وا توں ناصر ناصرین
واہ وا نفیلت ناصبین
واہ وا توں ہیں متقابلین

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى حَبِيبِهِ مُحَمَّدٍ قَالَهُ وَسَلَّمَ

پورے نام محمد والے گنگے کو بس سناواں
تا بیداری کر دینی دی منوں حکم الہی
مستم خداری نوکاں دوتوں بہت حیرانی آوے
ساری عمر میتے جا کے نہ سر سجدے دھریا
پاک نبی کی سنت دلوں رسد اور کیتا
جے کر حکم شریعت کیے جاہل پکڑن دوری
میاں آکے ستر جتھے اک نماز قضا کی
جاہل کر شرمندہ دیندے دس وایاں تائیں
الکد پڑے جاہن ضروری بیفرمانیا والے

ختم نہ ہوئے صفت نبیدی جے سوز در کلاواں
لیلو ملک جنت دارتوں پھیر نہ کہنا جاہلی
بدایاں کر دیاں عمر گواہی ترین مبتدی لادے
حکم احکام پچا بنیاں کوئی نہ بخبری وچہ مر یا
بوکاں پھیر بہشتی کمرے جی ستر سا کیتا
آکھن شرع شریعت ساتھیوں ہونہ سکے پوری
جاہل آکھن میتیں سافوں وکھری گل سنائی
گھاں کر کے چا تو بندے خبر کے نوں ناہیں
شرع شریعت وایاں دچوں حسن دور نکالے

وَأَمَّا تَزُوا الْيَوْمَ آيَمًا الْمَجْرُمُونَ

الک ہو جاؤ

آج سے

مے مجرموں

تدر قرآن حدیثاں سند اپنی حشر دیار سے
تدر نبی مہولاں تائیں اس دن ظاہر ہوگی
نہیں ایمان لیانا جس نے پاک نبی سے اُتے
جسے پاک نبی ہووے کیتی تا بیداری
پاک محمد پھیر جنت وچہ قدم مبارک پاؤں
جیہڑا پاک نبی سے حکموں کر دابے فرمانی
پاک نبی اور دست جیہڑا بردا دوست سولی
ب کے جسے پاک نبی آتے نہیں درود پوچایا
شام جے جو پاک نبی آتے نہت درود پوچایا
شان نبی وار بنو سلم پیراں خبر کیا کی
وچہ قرآن خداوند عالم غائب حکم سنایا
جیتے سے شکر سون درودوں درخ ہین سزائیں
ایسے خاطر ذات خدای لکھ تران پوچایا

سورج کڈھا اٹھاراں اکھیں آویا نون ساٹھے
جہنم بنی خدا سے اگے کرن شفاعت کھلوسی
دوزخ دیوچہ سٹرن ہمیشہ ہونے کے نکلاں سکے
بیشک جاوے جنت اندر حکم کرے رب باری
پہلوں تا بیداراں تائیں اپنے ساتھ زلاؤں
دوزخ دیوچہ جے ہمیشہ آکے ذات ربانی
سلم ہوئے محشر دے دن جدول عدالت ہوئی
ہیں ناں بخشاں اسدے تائیں آپ خدا فرمایا
ب کے اوہ میرے کوہی مالی درجہ پاسی
سلم ہوئی اس دیوار سے جدول قیامت آئی
پڑھو درود نبی سے اُتے آپ خدا فرمایا
بدایاں بجاہیں بچدیاں ناہیں درود ملن آہیں
دور محشر نزل پڑیا جاسی جے کوئی نذر لیا یا

پاک نبی وی خاطر مولا کیجئے کل پیار سے
پڑھو درود حبیب میریتے آکھیا ذات الہی

دن تے رات درود پوچا دن جن ملاک سارے
حکم قرآنوں ثابت کرنا آیت جویں نرمائی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنیوالے ہرمان کے

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى

النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

اللہ تعالیٰ نے فرمایا بیشک اللہ تعالیٰ اور اس کے فرشتے نبی صلی اللہ علیہ وسلم پر درود

پڑھتے ہیں اے مسلمانوں تم بھی درود پڑھو اور سلام

بیشک رب حبیب اپنے تے آپ درود پوچا
رب درود ہمیش پوچا ہے پاک نبی دنیا میں
پاک نبی تے مومن سارے نہیں درود پوچا
کہن گے اصحاب ان ہمیں پاک رسول الہی
جو اک وار تہاڑے اُتے کوئی مذہد پوچا
اک درود شریف مومن دس دس نیکیاں پا
مومن حب نبی وی کر کے جہد و سلام پوچا
ختا کوئی درود پوچا دن پاک نبی دے تائیں
ہر مشکل نزل کرے آسانی پڑھے درود جیکوئی
دن عشرے سو بہنی صورت بنے درود سارا
آکھے نہ گھبراتیں دوسرے نہ کر نہ کرتا
بن مسعود اصحاب نبی را کر سے روایت پوری
ایہ روایت بڑی مکمل آئی بن مسعودوں
ایڈی برکت دنیا آتے آکھے نبی یگانہ

نامے پڑھن فرشتے نوری حکم حضور سنا دے
پڑھن درود فرشتے سارے آکھے خالق سائیں
تا کہ روز قیامت دے دن رحمت بخشش پا
ایہ خوشخبری آکھے مینوں جبرائیل مستانی
دس داوی رب استے بھیجے پاک رسول سادے
دس برائیاں دفتر و چول درونکالیاں جاہل
دس سلام خداوی طر قریا دس بندے آدین
اُتھانیرے پاک نبی نون آکھے خالق سائیں
کرن شفاعت پاک نبی نون آتے واجب ہونی
پڑھن دے نون آکھے ہلکی اگل دا ہنڈی مارا
نشاہ اللہ مولا کوں کیے دیاں راہی
بہت برکت دنیا آتے پا دے قریب حضور نبی
ہتا حق ہمیں آتے ہونا ہمیں حدود
جیکوں بھگا گھر دیوچوں کے تو حید خزانہ

نیا آئے حاجت پوری محشر وقت نمازی
 ہر تکبیر غار دنیا آئے جلدی رخ کر لے
 ہر فضیلت دنیا آئے اسے جیہ نہ کی
 بستوں ہر پیاری رست کوئی دنیا نے نہیں
 اک فضیلت ہر سداں جو ہیں رہایت آبی
 جگر قطرہ خون شہیدان اک زمین تے چوڑے
 دو جاترہ پمراط کی گھاٹی پاہ نگہاڑے
 جتنے قطرے خون زمین تے اس شہید دگایا
 جیوئی پاک بنی لے اتے نت درود پوچا ندا
 جو اک وار درود پوچا فے حکم سنا لے اللہ
 سے ثواب درودوں جتنا میں کھ مکاں پہن
 رقت کی انسان رکھا لے وچہ شمار کیا لے
 شان تو ایوں بیتے لوکین واقف نہیں اسراروں
 کہ رزیت ہو رستہ دان سن توں میرے بھائی
 اکھن گناہیں سب چیزان وچہ حساب لیا دس
 رکھ درختاں پتر جتنے گنتی اندر سے
 جتنے میں چوان پرمنے گنتی جوچہ مت نامی
 پڑھو درود بنی تے جتنا آخر خدا توں پارے
 جتنی حب بنی تے وردی بندے دیو چہ سائی
 پڑے رزود جو سادے آئے کھنے نہ غفاری
 جیوئی پڑے درود ہمیشہ بڑی فضیلت پا لے
 جنت اسموں موقوف اگے انکھیں رب دکھا سی
 اک درود پڑے کوئی شوق توں ایہ حساب اجروا
 خوف کرے نہ دل وچہ گالی بول قیامت والا
 جو درود پڑے کوئی ہومن پورا اکسوداری

جیوئی بندہ پاک بنی تے نت درود پوچا سی
 روز حشر دے مولا کوں جنت پھیر دیوے
 اک درودوں مہرے دھواری پڑے درود الہی
 ذات خدا کی ہے دس داری یاد کرے استانی
 درجہ ملے شہادت اسموں لکھے ذات الہی
 دفتر کل گناہاں والے اگر قطرہ دھوڑے
 تیرا قطرہ پیر کے ادھنوں جنت وچہ بچا لے
 اتے ہی بخشائے عامی آپ خدا فرمایا
 برکت امین درود شریفوں نال شہیداں جاندا
 اہ پیاروں جاری ہو دے نیا نوالہ بندہ
 نت درود پوچا دے والے جنت نہیں جانیس
 ک درودوں جتنوں مومس درود پوچا دے
 جو ثوابوں خالی رہندے اللہ کے دیاروں
 اک شخص نے آیت حدیثوں ورنی گل سنائی
 دے ریت حساب تالی جتنے وچہ شماران
 بندی گنتی میں کر سکوں سن توں پارے
 سب دی گنتی میں کر سکناں آکھے مرد گرامی
 فتم خداوی میری کولوں گنتی زچہ نہ آوے
 دس حصے حب سا لہی دادھو پاک بنی فرمائی
 روزی رزق دیا دے ہو سی گھر وچہ رشتہ بھاری
 درجہ لے کے نال شہیداں اسموں رب اٹھا دے
 وقت ترعدے پاک محمد خدو شریف لیا سی
 جن میں آزاد کوئے کوئی بندہ مل خرم یا بردا
 کوئی تکلیف نہ آوے کسوں آپ خدا رکھو اما
 سو حاجت رب پوری کر دے اللہ خالق باری

دین دنی وچ رہندا اسنوں خطرہ خوف نہ کائی
 پاک نبی تے سب سوداری کوئی درود پوچا دے
 لکھنکی جے دفتر اندر مولا آپ لکھنکی
 پھر جتنی داری پاک نبی تے کوئی درود پوچا دے
 پاک نبی دی خدمت اندر جائے ملک ربانی
 آکھے رب میری جسدل حب سہارے
 جسدے دل وچ حب نبیدی آن لکانا نہ سی
 ہکن پاک محمد سرور نیت نماز کھلوتا
 باغ بہاراں خوش گلزاراں محل مکان نورانی
 وچ مکاناں حوراں بھیٹیاں ناز نیازیں بھریاں
 ڈالیاں ہریاں میوے بھریاں چمکیاں بہر دیواروں
 قدم اٹھا کے پاک محمد میوہ توڑن گئے
 وحی کہیا یا حبیب امتیہ توں نہ میوہ توڑو
 ورثہ خاص تو ڈا جنت ہو رکسیدانہیں
 موتوں تچھے تیری اُمت ایسا جنت پا دے
 واپس قدم ہٹا کے حضرت پھر بچھاپنوں آدن
 یا حضرت کیوں قدم اٹھا کے پھیر بچھاں چک بیتا
 ڈالیاں اُبدیاں جھگے آیاں بہین باہر دیواروں
 رب کہے جس پاک نبی تو کیستی تابعداری
 بہت ثواب درودوں حاصل ہیں کی دساں بھائی
 جتنے حب نبیدی کہتی خُکم ہو یا سرکاروں
 ایسا نبی محمد سرور شافع دواں جہاناں
 بچھتی جا دے اُمت میری پوری طاقت لاوے
 ساری عمریں پاک نبی تے ظالم ظلم کما دن
 زور دھگائے جنت دیندے بے ادباندیاں

تائے یہ حق لاہ سے ایہ درود سیاہی
 لکھنکی دا ابر خداوں اوسپوٹے پادے
 عیسا زوالے دنتر دچوں لکھ گھٹی بریائی
 اکیس وقت فرشتہ رب دا چک درود پوچا دے
 ایہہ درود پوچا یا حضرت ہے جو شخص تاناں
 پاک نبیدا دوست بن کے پھر کہیں دندخ جاوے
 جنت ورثہ اسنوں ملیا اوہ نہ دروزخ جاسی
 پاک نبیدی خدمت اندر جنت حاضر ہو یا
 جنت آن سدھی ہو یا کہے رسول حقسانی
 اوسے طرح ہی پاک نبی تے حاضر خدمت کریاں
 کی تفریق سناں اسدی میوے باہر شماروں
 جبرائیل فرشتہ نوراً آن کھلوتا اگے
 دنیا اُتے ایہ تمامت نہ است لی لوڑو
 روز حشر توں ملے لتاؤں امر کرے رب سائیں
 بیشک تابعدار تو ڈا ایسے جنت جا دے
 بعد سلاموں پھر اصحاباں سارا حال پچھا دن
 حضرت آکھن رب تانے جنت حاضر کیتا
 قدم اٹھا کے نیڑے کیتا میوہ توڑن پاروں
 ایہ جنت میں یس توں دیاں حکم کرے رب باری
 دنیا اُتے قسم خدا دی تگلی رہے نہ کائی
 جنت ورثہ اُس توں بلدا حب نبی دی پاروں
 جتنے نت درود پڑھیجے وچ زمین آسماناں
 آخر ساری اُمت تائیں جنت وچ یجا دے
 جسدن آکے متھے لگن جنت لے کے جادن
 کر کے رحم کفاماں اُتے منگن نیک دعائیں

زند مبارک توڑن و اما بکون کھلوتا سائی
 علم کما کے ظلم جیڑا اُسدمے رستے آئے
 سترائیل زند سے ویٹے جندم حاضر آیا
 جس نہ سکے عاجز امت ایڑی سختی تیری
 سارا دُکھ پوچا سے بیڑی رہن نہ دیویں باقی
 پاک نبی نور جہن اتار یا وجہ مبارک سامی
 بخشیں رہا عاجز امت رست غریب نواز
 اکدن ابوہریرہ حضرت ایہ روایت سنائی
 جیڑے مومن ادب ادبوں پڑھن درود اس کو
 چنان نور تنہاں نوں ہسی زور پوسے روشنائی
 اجر درود سنایا اکدن پاک رسول حقانی
 جتنا پڑھے درود زیادہ اتنا بیٹھوے میوں
 جو سودار درود پڑھینا از چہلے بھائی

سینے لگ کے کمر پڑھئے آکھے نبی الہی
 متم خداوی پاک خداوے نوں گل لائے
 سرور عالم بول زبانوں ایہ فرمان سنایا
 جہاں دُکھ تر عا سے دیئے پونا امت میری
 میوں عاجز امت دلوں بہت بڑی غم تاکی
 مباہ مبارک ہدیائی دونوں دیکھیں لوک تاجی
 رب استی رب استی آؤندا دہیا آواز
 کہن بول زبانوں کہندے پاک رسول الہی
 رب بچا سے دوزخ کوں امن امان تنہا توں
 پھر طرقتے قبر مذاہن اسوں حرف نہ کائی
 درود وظیفہ ہو رہتا کی کوئی نہیں اوسدا مافی
 داہ واکرم گلیائی سولا کل تریفیاں تینوں
 اسی سال گناہ جو کیتے بختے قاست الہی

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِائَةً مَرَّةً غُفِرَتْ لَهُ

جس نے جمعہ کے روز مجھ پر سو دفعہ درود پڑھا اُس کے

خَطِيئَتُهُ تُشَانِ بِئِنَّ نَسَنَةً

اسی سال کے گناہ بخشے گئے۔

بیشک اسوں حشر دیاڑے کوں تکلیفیاں نہیں
 نوزی چکوں دے اسوں رستہ پنج سو سالوں
 امن سلامت بخشے مونا کر کے رحمت بھاری
 رب کے نہ دیکھاں اسوں کتے سوال کریندا
 جیڑا پڑھے درود ہمیشہ امر کرے رب سائیں
 لکھ نیکی وجہ دفتر آئے لکھ جاوے بریائی

جو مسواۃ نبی نوں نیچے دن پڑھتے شام مبارک
 چنان نور تنہا نوں ہسی بیوں کر مومن مثالاں
 پڑھے درود جو سوتے دیئے گھڑاپے اکواری
 رزق فراخی کر کے اُسدی بہ حاجت رب میندا
 دنیا وچ محتاج نہ کرسی اوسوں غائق سائیں
 پڑھے درود جہاک سوداری پھر روایت آکی

دن پڑھدے یا ڈبیاں ویلے پڑھے درود جو چاہے
 اگ روز خدی ساڑ نہ سکے جسے سوزور لگائے
 رحمت دیدی اسی بشارتے ندرت دونوں کو
 ایس طرح اے رقت بہت دیدی بہت پیار کرنیکی
 استغفار درود میں پکھے جسے کوئی شخص پڑھتا
 حشر دیا رے پاک محمد اسے ہفت ملا دے
 روز درود پڑھتے جو مومن کہیں نہ دلوں دسارے
 جسے اوہ پیار کرینا سا ڈالیں نہ دلوں بھلائیے
 جہدوں محبت سچی کہیے بلدے یار پیارے
 گن کے پڑھے درود تہی تہی داریا ہوں
 کرسن روز حشر دے تیکر اسدے حق دعائیں

ساتھ شہیدان کرسی داخل اسنوں ذات الہی
 قسم خدا دی اسدیکو لوں دوزخ بھی شرمائے
 چو زبان تائیں میٹھ پیرائے کٹری جوہں چھپائے
 کوئی تکلیف نہ اسدے متے ہرگز آدن ویندی
 اسنوں مولا و دیں جہانیں کوئی نہ تنگی دینا
 جیکوں دوستیت دے مال دوست ہفت ملا دے
 اہذا ذکر ہر دے دن رت راتیں اللہ دے دربارے
 دوزخ سخت غذا بال کوہوں کیوں نہ اسیں بچا پیے
 کرو نبی دی تا بیداری چھوٹا دے سہارے
 امروں ہوں فرشتے پیرا دیدی خاص جہاں
 یارب الہین بشر نفل نفلوں جنت و جہنم

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَبَّى الصَّلَاةَ

جناب پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا جو درود کو قبول کیا

فَقَدْ أَخْطَأَ طَرِيقَ الْجَنَّةِ

پس جہنم کی راہ گزرتا ہے

جو صلوٰۃ نہ بھیے ساڑن پاک نبی فرمائے
 اوہ دوزخ دے رستے یکے ریا مال بخینوں
 پاک نبی نے ظاہر کر کے آکھ سنائیں خبراں
 تاکھاں شکر خدا کرے جس نے کرم کیا یا
 ایس نمائی امت اے مینہ کر دھاتے

مٹھل گیا اوہ راہ جنت داکھڑا رستے پاسے
 وقت گواہیے پھوپھوں تائے مرگے کرے دیہاں
 ایت مدیشوں ثابت کر کے دے زہراں تہراں
 سانوں سرور پاک محمدی آں ملا یا
 بیخبراں نفل نبی محمد کیوں نہ خبراں دے

بتے پاتے بنیاں والے جہدے تا بیداراں
 جہدی تا بیداری کر کے بن گئے دلی ہرکراں

در بیان محبت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جدوں خدمت کردی دی سی اسلامی شاہی
ماہوں غنی سوداگر ایسی اک سوداگر بھارا
جس دن اسدی قدرت دلوں ختم حیاتی ہوئی
جان کندہ دی سختی اسدا کیتا رنگ سیاہی
رہے آکھے زاہد امولا تیری جے نیازی
میں چاہندا ساں وقت اخیر مولد رحمت تیری
ماجر ہو کے اس سوداگر جاں ایہ گل سنانی
او گھٹا سوداگر اُستے ہو یا قتل زباناں
اُڑا اُڑا اک پرندہ یہہ آسمانوں آیا
پہرا اسدا قدرت دلوں چھپا چن نورانی
وقت اخیر اسدے اُتے ہو گیا قتل غفاری
درست یار پارے اسدا لگے کرن جنازہ
ایس شخص دے اُتے رکھو گئی رحمت بھاری
نیک احوال ابدے نئے آکے غیرت کنوں چھڑایا
سی ایہ پاک نمیدے اُتے رہیا درود پوچھا ندا
پاک گناہوں ذات فدا دی اُسوں جہوں بنایا
سنے دیو چہ ڈٹھا لوکان سیر کرے آسمانی
دہنوں تار جہنم کو یوں ایسے چیز بچایا

اوس زمانے دی اک دساں نوین حکایت بھائی
پہرے نماز درود نئی اُتے نیچے روز و چارہ
صورت بدلی اس بندیدی دیکھ نہ سکے کوئی
درست یار نہ ڈروا اسدے کول کھلوے کائی
میں چاہندا ساں ذکر درودوں تیری کر وازی
تیریاں بے پرواہیاں آگے بے کی ہستی میری
اوسیدو یلے اسدے اوپر ہو گیا قتل الہی
غیرت زن رب رحمت کیتا سُنکے سخن نہانہ
پر اپنا سن تلل بشتابی چہرے نالی چھوٹایا
اوس سوداگر کلمہ پڑھ کے چھوڑی دنیا فانی
کفن دفن دی وارث اسدے لگے کرن تیاری
ساری خلقت کنیں سُنیاں ہاتھ کرے آوازہ
قبر انداس نہیں ہے رہنا علم کرے رب ہامی
قہروں کڈھ درود دیتی دے جنت دچہ پوچھایا
درست میر پدا ایہ درست پھر کوں موزخ جاندا
سنے دیو چہ لوکان تائیں ادا شخص دکھایا
آکھ متا داں جو کج اوتھے پڑھا آیت قرآنی
جا اسماناں تے بھی اُس نے نہ ایہ ورد بچلایا

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّوْنَ عَلَیْكَ اَیُّهَا الَّذِیْنَ

میشک خدا اور اس کے فرشتے نبی صلی اللہ علیہ وسلم پر درود بھیجتے ہیں اے مسلمانوں

اَمِنُوْا صَلُّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا

اور سلام

درود پڑھو

تم بھی اس پر

بیشک ایہو مطلب آئے اے غافل انساناں
جسٹوں یاد ہمیشہ کرے اوہ بھی یاد کرے
سن بھی تھنما پاک بنیدی کرے تابعداری
جیتوں اہنہ غباری اندر ساری عمر گواہی
کی ہو یا جے دنیا اتے عیش آرام اڑاویں
کی ہو یا جے دنیا دولت تینوں بہت پاری
کی ہو یا جے گلے سننایں فلمی طرزاں دے
کی ہو یا جے اچ کیدی گل سنیں نہ کافی
کی ہو یا جے اچ بھراوا عظم عظم قدم نکاویں
کی ہو یا جے اچ توں سمجھیں ساری دنیا میری
کی سمجھیں توں میرے کوہوں کے حساب نہ لینا
کی سمجھیں توں میرے اتے سدا جوانی رہی
کی سمجھیں میں دنیا اتے ایویں چین اڑاواں
کی سمجھیں توں میں نہیں مرنا سدا حیاتی میری
کی سمجھیں توں دنیا ساری تیرے باپ بنائی
ہن جی تو بہ کرے تھنما وقت اخیر یاریا
پاکہ بنی دی تابعداری کرے توں انساناں
جسٹوں حسب بنی دی ہیویں جے سوئل کاٹے

کرے پیار پیارا ملے ہو توں بھر مردانہ
کیوں نہ بھائی ادا کھے ویلے ساتھ تیریاں دی
جیکر جا کے جنت اندر کرنی اول سرداری
نیک اعمالاں باجوں تیری دات نہ کچھ کافی
پتہ لگے جد مولا لگے حاضر کیتا جاویں
چاہے کنیاں ہوسن خالی تیریاں جانڈیاری
دیکھو یوں توں گزراں والے جسدن ہون والے
پتہ لگے کا جسدن چھٹی ملک الموت پھڑائی
پتہ لگے جد بھڑی سامی وچہ اتار یا جاویں
ایہ ناں سوہنیا کوڑ پسا را انت خاک دی زچری
ایہ دنیا دن چار دیہاڑے سدا نہ ایچھے رہنا
پتہ نہیں آج سورج دا لگوں شاماں ویلے لسی
حاضر ہو کے مولا لگے نہ میں سیس نواداں
ایس لگوں توں جھوٹا ہو جس بہتہ ستی تیری
ایس طرح ہی کہندی کہندی ترگی کل خدا کی
بن تو بہ توں دس کسے نے کہوں گناہ بخشایا
کیہڑی شے لے اتے بن کے جیٹوں مست دیوانہ
ضمم خدا دی پھر بھی آخرو دوزخ ڈالیا جائے

خواب ورنہ

اک شخص توں سنہ آبا سن توں یار پیار سے
سنہ دیو چہ مویا ڈٹا خود توں سنہ ہانی
معلم ہو یا مرے کے تینوں جیوں پھر ٹپس پہلی
استغیس پہلے مرے کے تینوں ایہ گل تلم مرے
سید سے کول کھنڈیاں جبر پھر یا آن پاریاں

سنہ دیو چہ مولا اسنوں لے ہمید نیار سے
میںوں جا پے میں کیدی چوری کر لی کافی
نا لے رتن گھر لے بندہ بے بیٹھے منجی ملی
آہند گوانڈی خویش قبیلہ آن کھلا ہر کوئی
میر پیا اکھاں چٹاں کیوں رو رو دیاں دیاں

وڈا بھن سی بہک میرا بڑا مسکریں پیارا
 یہ پرودہ دلیہ ن بوجوں یا ہر نہ مرے کے آبا
 بیٹوں پڑمپائی ٹپے کوئی نہ کن چڑاوسے
 پاپا سٹ مٹی وادیا کندیاں پاپا چوہ سیمہ
 سکتیں وہ کچھ اسکے بیٹوں آکر پکڑاٹھوں سے
 نہ نیاں سدا ہوں مکی میسی ورنی ٹا فہیں !
 ان میں ہرگز سے شخص نون مارن دین تینوں
 ہر دست وچ نہاں تیرسہ میں ہاں قیامت تائیں
 دوستے کئے رہندیاں انہاں بدت بہت گزاری
 جسکے اوس بزرگ کینوں اپنی خواب سنا کی
 سے شخص صاحب مرد اسے پندارینویں گڑیا باسے
 وڈا دوست تر دردت دن بندہ پیرسہ بنا کی
 اس دولت نون دنیا اتنے محنت مال کمال سے
 اس میں پیچھے دوہا خبر خوشی قبیلہ بھائی
 پانی پان نون پیٹے پیٹے تینوں ووں دسارن
 پانی پھیر سدا م عیسیٰ کہ سے کد میں وادیا
 وہ مال تیرا سی شخص اوس بندہ بیٹے کہیا
 بہ خیر بزرگ کورشن سے توبہ دے وادیا
 یہ رقت خیری تیری اسے نالہ اسرناں
 نیک سدا م باکوب ہر نہ بہت وانی پیر نہ تیری
 یہ نیک میری کر کے اسے نالہ ووں لہر سدا
 اپنی خوشن غٹوی جیتی دیکھ نون لکھ سے
 اوسے نہت مونی تائیں سکتیں آپ کھدایا
 وچیاں ارہ مرد و حرنی لہری کہ کما دے
 خیر نون وادیا مودا پندہ مرد و دست وادیا

میرے مال پیا جو ہوسے دیکھ رہیا اوہ مارا
 بھار سدا چپا تا اوستہ میں کچھ بھید نہ پایا
 نہت میں بھیناں بھائی کر میرے پچھ آسے
 وحتوں مرے کے واپس آسے بھین بھرا سب سے
 میں پیا کماں بھین بھرا وں یہ کی دیکھ سے
 اس سے آسے آکھیا بیٹوں نہ شخص صاحب
 جسے تائیں مودے کوئی سی فوراً اکھیں بیٹوں
 خیراں وٹراں سا تھ نہ چھوڑاں نہ کچھ نہک سدا
 اعلیٰ آکھ سے اوس شخص سے پڑی بدوں بیداری
 اس سے آگے اوس بندہ بیٹوں کل خیر بستانی
 وڈا دوست وادیا ووسوں باسے نہت سے
 جمنوں وچہ صند دقاں گہیاں تھاں تھاں پیر نہت سے
 ارہا دولت اوسکے دیکھ بوسوں باسے نہت سے
 بس قبر دیاں سندناں تیکر کمال نہ باسے کانی
 سال پھانیں قبر تیر سیتہ مرے چھیرا نالہ
 اوس سے ہر ووں بیٹوں سنے ذات وختوں
 جھڑا ماتی شیک تیرا دیہ قبر و سے سب
 ان نہت نون وادیا بیٹوں مٹی نالہ بتایا
 دولت دنیا دھیاں پیر سب مال بھیا نہ
 جھلا پھیرنا بیٹوں نون دنیا سے کر کے میری میری
 کھڑی شخی وہ کسی پلے بھار گناہ وادیا
 کئی ہزاراں لڑکے حضرت موسیٰ بدے ارے
 رہی بے پردا ہی واکھ انت حساب نہ آیا
 ابراہیم غلیل بنی نون وچہ چنہ دے پاد سے
 خیر مردوت وادیا بھائی وادرب توالے

حکایت سیکے مرد بوقت حضرت موسیٰ

سنو حقیقت حسب نبیاء میں بعد ذکر سنارداں
وچہ زمانہ حضرت موسیٰ سی اک اد گنہارا
استوں وک کرامت کرے موجب عمل خداداں
اکدن ابدی قدرت و لوں ختم میاتی ہوتی
تراسے دن اسدی عاجز میت پی رہی اسے جانی
کیوں توں دفن کریں توں جسکے پیرے دوست میں
کویں تارا دوست بنیاں اد گنہارا ماضی
اسے موسیٰ تیرے سے اسے جد دل اچیل اتاری
سے کے نام غور اس نے دوچہ خوشی منانی
ولیا مذے وچہ فور اس وانا داں درج کرایا
بدی تمای نیکی ہوگی بدے شاد ابرارنی
سن انساناں حاضر ہوکے دامن پڑی ادا
اک دن حضرت ابو ہریرہ یہ فرمان سناسے
جیہڑا نام نبی داسن کے نہ صلوة پوچاسی
اد سیویلے کہن فرشتے یارب خالق سائیں
حسب نبیدی کرے پوری اسے ثانی انساناں
ک روایت سر سنارداں سن توں بیرے جانی
بہت درود نبید سے آتے جو دن رات پچا دے
اد بیوقت فرشتہ جلدی پاک بنی کون نہ
تاں اس کا دن روج نبید اسے بھنے تائیں
جد سے خاص ہزارے آتے روج نبید آوے
کیوں نہ مومن بخشش پاسے خالق دی سرکاروں
بخشند بار خداوند سپا بڑا احسان کاوے

را دی جویں روایت کرے وچہ بیان یاروں
عیسب گناہ وچہ ٹر گزاری حال سنارداں
مگر گواکے پھر بھی توبہ نہ کیتی اس راہوں
وقت تیرے سین درست نیڑے گیا نہ ہوئی
سنت موسیٰ نوں دن چوتھے آگیا حکم الہی
حضرت موسیٰ ہو مخیر آکھے یارب سائیں
کیوں اسے عیسب گناہ توں اسوں لی خدای
اد ہوں منت محبوب میری لگی بہت پیاری
اسے بدے میں سب موسیٰ بخش دتی بریائی
منسل کھن دیہ اسے تائیں کیوں اتنا چرلایا
ستر خداں ادی آکھے کر سن خد شگارتی
رب بنی روا سک بجاویں رکھیں صاف عقیدہ
اد بنبیاد جویں سرکاروں خبر صحیح فرماے
قسم خدای وچہ بخیداں نامہ لکھیا جاسی
بلیک سولا ایس شخص توں دوزخ وچہ پوپٹیں
جیکر رزقیا مست سب توں جنت اندر بناناں
شاہ دل اللہ دہلی دلمے ایہ روایت سنائی
جاں او بندہ رحلت پاکے وچہ قبر دیکھے
ہو یا فوت محب تارا اجا کے خبر سنندا
درست نوں آدرست ملا جیوں کر چاہیں پیش
جائیں محنت گناہیں ہوئے کیوں نہ بخش جائے
مقتلوں مونا جنت دیسی نبی محمد پاروں
جیکر پاک نبیاد اکوں کوئی وسید پاسے

ادب نبیہا جس نے کیتا پاوے قریب جھوڑی
پاک نبی آجے بیٹھ درختاں قدم مبارک پاوے
سے انسان حیوان تیریتوں قدر نبی دا جان

اوہ تال سمجھتے دین دنی دی حاجت ہو گئی پوری
ادبوں جھک درخت و چار سجدے اندر آئے
توڑے دچوں قدر نبی دا اکو بندے جان

در بیان ذکر اصحاب سفینہ رضی اللہ تعالیٰ عنہم

نام سفینہ پاک نبی داسی اصحاب پیارا
کرنا پگیا سفر درازا مطلب کارن بھائی
آخر اوہ دریا دست اتوں پار گیا لنگھ پیری
سو دریاؤں پر سے پاسے ہو یا جد روانہ
بھل دیوچہ ٹریا جاوے اوہ مقبول الہی
سکے پے گیا شیر اچانک کھاوے کارن بھائی
ظلموں پنجہ شیر اٹھا کے تان کھلوتا سینہ
نام نبی دا جان اصحابی مونہوں بول سنایا
سنوں حقیقت شیر بہرنے جان سر سجدے پا
نہیں سی طاقت کل کرندی بلکہ عرض منانا
آخر ادب ادبوں اسدے آگے ردا بھائی
رستے پاکے واپس رڑیا ہو کے شیر سلامی
دیکھ حیون و چارے کیتا کپڑا شان رسولی
بیہ شان نبی دا جان سب حیوان نمانے
دیکھو کیسا رتبہ پایا حضرت دے اصحاباں
توں ہی بنائیں امت نبی دی ربدی بنے پیدائش
شرک شراہوں باز نہ آدیں بے ناز سداہیں
کھانا سہرا ہندی دھوکے سائے شگن سداہیں
کجھریاں تے بھندس اتے خرچیں مال رباناں
آؤ مغوری داخل ہو گئی تیرے گھر وچ بھائی

حال حوالہ ہیں کھاسدا آکھ سناواں پیرا
رڈا رڈا ہک دریائے پونچھیا موالہی
آکھ سناواں مال سفینہ حالت گذری جھیری
راہوں بھل کورا ہے پے گیا اوہ مقبول ربانا
شیر بہر اس جھل وچوں آیا کر کے دھائی
بھے نے کوں اصحابی واہ نہ سچے کافی
میں اصحاب رسول اللہ دا اکوں کے سفینہ
قسم خدا دی شیر بہرنے ادبوں سیس نوایا
جویں مرید سلامی ہوندے ادبوں ادب بھائی
ادبوں منہ وچ پکڑے دامن مادی ذکر لیانا
رستے پاکے اسنوں جاندا کر کے سیس ذاتی
پاک نبی نوں حال سنایا اُسے آن تمامی
توں انساناں سمجھ نادانا کرناہیں حکم مدولی
خانل بشر اتوں کی بنیوں کیوں نہ قدر کچھ پائے
بیشیر جھگڈے آکے گردے ادب سلاماں
بتہ سگے گا جسدن جا کے تہریں کریں رمالست
قسم خدا دی روز حشر نوں دوزخ ڈالیا جاویں
ساری جنت گھر دی بن گئی کجھری جہنم چاویں
پھیر توں آکھیں روز حشر نوں میں جنت چہ جان
نکل گئی اسلامی سنت کر کے حال دوہائی

جہاں صوفیوں کو گناہوں سے روک کر پاک رسول الہی
کے درمیان سے گزرتے ہیں ان کے ساتھ

اس کی کوئی شکستہ شے نہ ہو جس سے قرآن کو اس
اوقات میں نہ ہو جو نہایت تیرے کہیں پاواں

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا رَسُولَهُ

خدا تعالیٰ اور اس کے رسول کی اطاعت کرو۔

رب نبی و ائمہ بہاد و غیب قرآن سنید
نیٹ سے تیری اہل تیری چھٹے ٹوٹی مستی
چھٹے تکبر سے مغرور ہی کر کے تابع دراری
اگن یہ فرمان سنایا حضرت شاہ علی نے
یوں بنے عندوق آتش را قبر منقوسندی
درست دشمن دیکھو رکھی درجہ رہتوں پاوے
ہیں نے رب نبی دے کوں گیتی بے پرواہی
اوہ کی قدر نبی دا جاتے جس نہ سنت قبول
جس نے نور ہایت پائی اُسدا ذکر سنادوں

بیک لہو سے درندہ جانتے جو انکار کریندا
آکر نشان دکھا دیں کوں سے کی تیری بستی
ہاں تیرا بوجہ داخل ہو میں کہہ گئی دراری
آپ روایت کر کے دے رہے خاموشی سے
سب کچھ دیکھو دے کوں کر کے حالت سندی
بدیں دے دے حال بک نہ سمجھیا باوے
سے پرواہیاں سو دے کوں بندہ عاجز ہمالی
کی منہ بیکدراں تہیں درجہ پاک رسول
جیکر مہر کھنکھاتیان وچہ بیان یادوں

در بیان ذکر شاہ سلطان محمود غزنوی

شاہ سلطان محمود غزنوی دنیا چہ ستارا
خدمت گزار دھار اُسدا نام ابوسدا
بیٹا اُسدا نام محمد سوہنی شکل نورانی
ہر دینے شاہ اُس رٹ کے نور را در بوند
کہن شاہ استغنی کارن طلب کریندا پانی
باپ اہد میوں عالی لوٹا جا کے شاہ پٹرا دے
کر کے فکر ایاز دیوچہ شاہ نور عرض سنائی
جلپے آنج محمد کوں کوئی گستاخی ہوئی
ترک پیاروں ہو گئی استوں میوں سخت حیرانی

اہل ایمانوں مال پورا سن توں میریا یارا
شاہ نوں بہت پیار گئے کہ سے نہ دداری پاوے
عقلوں شکلوں وچہ حلیم نہ کوئی اُسدا ثانی
حاجت طلب ہوئے جس چیزوں استوں جہاد
نال محمد اُسدن نہ کائی کیتا سخن زبانی
آکھ ایاز اس رٹ کے نوں پانی جلد یادے
یا حضرت اس رٹ کے اوپر کیونکر خشتی آئی
میوں جا پے اس نے حضرت کم دگاڑیا کوئی
جا پے آنج محمد وں ددر ہوئی ہربانی

در بیان سوال کردن داود علیہ السلام بدرگاہ یاری تعالیٰ

روز حشر و انقار زیادہ کل سورن تائیں
 مرض داؤد پیغمبر کبھی وچہ دربار الہی
 یا مولائین عاجز ستدہ ایہ دل میل دیا ہو سکے
 جیکے نیکیاں بہ بیان تنہن دیکھاں حال تمامی
 حاضر کیا دوزخ رب نے پردہ کل اٹھایا
 شعلہ مار جہنم دے رنگ سیا ہی
 آتش دی اک تار چمک دی استون بکمالی
 یتیم سو سالاں رستہ لماں سخت جہنم ناری
 پاک مار فرشتے اس تے عاصی لوک چڑاسن
 شکر کنبہ نبی اللہ دا دیکھ حوالہ سارا
 عمل ترازد تو لن والا مرٹکے رب دکھایا
 یارب نیک اعمالوں کٹرا بھری چھابے تائیں
 یک کھجور اساڈے ناں تے نال نیت کوئی بوی
 پل تھیں پار محمدیاتوں کلمہ طیب کرسی
 عادت چٹری داؤد پیغمبر جدوں زبور اٹھاوے
 شرف کمال محمدیانوں بخشیا ذات الہی
 اکلیاں امتاں عیب گناہوں جیکر توبہ چاہوں
 پاک بنی دی امت چھٹے توبہ استغفاروں
 جیکوئی پڑتے چارم کلمہ امر کرے رب والی
 ٹوٹا پانی غسل وضوئی کوئی پکڑا دے بھائی
 بند لڑائیوں آپس اندر علی کریم کوئی جاسے
 دیوں بدخو ناناں کارن جیکوئی شکر چیرے
 جھدر دازے جنت کھل جیڑے اتہر یا شے

جس دوزخ دا بالین بننا استونوں کی پردا ہیں
 وچہ انداز نہ آسے مولا تیری سب پر دای
 پل دوزخدا مولا بینوں جلد دکھایا جاسے
 عزم ہو یا جاہ جکل اندر گیا پیغمبر تافی
 کوہ قافاں وچہ بھیا ہیں بھڑکن بنے مال دکھایا
 ناکھاں خلعت بلد ی قبروں نظر نئی نوں آئی
 حکم ہو یا ایہ پل دوزخ دی میدے سنگھن والی
 ذات خدای اکھے استون سنگھنعت ساری
 بن عملوں کوئی لنگھ نہ سکے دوپھاڑاں ہو جان
 ایتھوں کون سلامت لنگھ سکے داؤد پیارا
 استون دیکھ داؤد پیغمبر بہت بڑا گھبرا یا
 اکھے رب محمدیاتوں ایہ کوئی مشکل تائیں
 یک کھجوروں سارا چھایہ کنڈھیاں تیک بھری
 بیفرمانی ڈول ایتھوں کٹ کٹ تھلے مری
 اوسو پٹ کلمہ طیب مویوں بول سنادے
 تھوڑے عمل زیادہ درجہ پون جنابوں بھائی
 نقل ہون تامل کو لوں جا کے بخشش پاوت
 ترگ گناہوں توجہ کرے درجہ لے سرکار
 کھواروں لکھ بدیاں بخشے ذات خدای عالی
 فضلوں اوس بندینوں جنت بخشے ذات اعلیٰ
 شتر جانا داوہ درجہ قدرت و توں پاسے
 تاسے پڑے شہادت کلمہ پاک گناہوں قیوسے
 کوئی نہ منہ کرے اس تائیں آپ خدا فرمے

استحقاق دور کرے، پر دوزخ ذات مقدس علی
فضلوں جنت بخشے مولا دوزخ خطرہ نائیں
بیخبرائیں سے کنال دیو چہ ساریاں گھاں پاویں
مولا رحمت نازل کرے کارن است پیاری
پھر بھی فخر کریں تہ کافی رب کرے منظور
سب بھایاں نزل واضح کرے اجر خدا توں پاویں
کھیا وچہ گزار محمدی مت کوئی شک یا دے
دوویں پاک رسول اپنی سانوں حکم سنایا
مرشش نذر رب دکھایا کن اسنوں بھائی
پہلی سطرے قلم ربانی کلمہ کلمہ کے لایا
کون خمد جہدے اتے فضلوں بے پرواہی
آدم تائیں حال قتایا خانق سر جہنا رس

سائل توں جس پانی دتا اوہ بھی ہے نہ خالی
کھا مار ج کھلا دے جیکوئی ماحتمدان تائیں
قصر کوتاہ اقل آخر ابھو گئی سناواں
کسروں شرکوں تائب ہو کے پڑوتا بدار می
جج زکوٰۃ نماز تے روزہ کرنا تمام ضرورت
بہندہ ذکر و زود شریفوں میں کچھ سو رہنا و ان
ابو سریرہ دی اک طرفوں صحیح روایت آئے
ذات خدا دی پاک بنی نوں اک دن بیقرار
حضرت آدم جنت اندر جہم رہندا ہائی
نکمر طیب کھیا اسنوں مرثوں نظری آیا
حضرت آدم سمجھے پیکے آکھے ذات اپنی
جنیا شان مبارک پایا ایک رسول ہوا ہے

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَمِّي وَ

نہیں کوئی معبود ہوائے اللہ کے مگر محمد صلی اللہ علیہ وسلم اللہ کے رسول ہیں وہ میرا بندہ اور

رَسُولِي مَنْ أَذْنَبَ ذَنْبًا فَلَا مَغْفِرَةَ لَهُ وَلَا

رسول ہے جو کوئی گناہ کرے تو اس کی مغفرت اور توبہ اس وقت قبول ہوگی جب

تَوْبَةً لَهُ إِلَّا بِالصَّلَاةِ مُحَمَّدٌ ط

پر درود پڑھا -

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

اعلیٰ افضل بنیاں دچوں پاک رسول پیارا
بھانویں ہوں گناہیں کتنے تاں بھی بخشے جائیں
کراں قبول نہ توبہ اسدی مڑ کے جائے خالی
نیک کراں قبول نہ توبہ خالی مڑ کے جائے

بندہ میرا سرور و مہربان اوہ محبوب ہمارا
جیہڑے اوہنا رسولہ کے اسدا آدن
و غیرے تے اوگھنارا آوے جہن سبالی
تہ تک نہ صلوات نہی تے پڑھکا میں دل آویں

قسم کراں میں علم اپنے دی اودہ نہیں مڑکے جاذا
ایسناں اوتل رحمت میری نہیں کوئی دُور وراڈی
وقت نزدکے یاد نہ آئے کلمہ اسدیتائیں
جسے حب نبیدی کر لئی اسنوں بے پرداہی
روزِ شریکے بلسی اسنوں جنت دی سرداری

پڑھو سلاوۃ بنی تے جد کوئی میوں عرض ستاندا
جستوں حب نبیدی ہوسی اوتھے نظر اساد دی
شاد علی نے اکھیا جستوں حب نبیدی ناپیر
حب نبیدی عالی درجہ ایخسزانہ شادی
جسے نال یقین نبیدی کر لئی تابعداری

لَا تَقْطُرُوا رِجْلَكُمْ رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ

خدا کی رحمت سے نا امید نہ ہو

كُلُّ اُمَّتٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ اِلَىٰ قَبِيلٍ مِّنْ

میری تمام امت جنت میں جائے گی مگر جس نے اپنا گھبراہٹ

اِلَىٰ قَالَ مِّنْ اَطَاعَتِيْ وَدَخَلَ الْجَنَّةَ وَهَلْ

انکار کرنے والا کون ہے مزا یا جس نے میری فرمانبرداری کی وہ جنت میں جائے گا اور جس نے

عَصَايَ فَقَدْ اِلَىٰ

میری نافرمانی کی اس نے انکار کیا

جس نے ساڈا حکم بجایا نہ کوئی کرے کوتاہی
امت میری ذات خداؤں کے بہت پاری
اوہ نہیں جانا جنت اندر آکھے بنی حقانی
قتال کمر بانا ہوسی اشراف آکھ سارین
بچھپا کی سوائی تیریتہ ہوئے خدای ذاتوں
وہ کوئی جواب دین دی ہوش جسے سن گئی
نہ دراجر و درودوں ہو گئے تیرے پاراتائے
نہ دراجر و درودوں ہو گئے تیرے پاراتائے

میری امت جنت جاسی کہے رسول الہی
بیشک جھپڑی امت میری جنت جاوے ساری
جسے کیتی و نسب اتے میری نافرمانی
کیا مجال رسولان بنیاں و فریقہ تبادون
کے، مٹا فنی وں ڈٹھا غولے بعد ذاتوں
تھن لگا خوت، حراموں و بہشت میوں آئی
میوں کم سننا یا جلدی تھائی سر جہا رسے
میوں کم سننا یا جلدی خاتون سر جہا رسے

کوئی سوال نہ پھپھیا بیچوں مٹ کے ذات اپنی
رب العالم الیے خاطر حسب الحکم سنا دے
سہ کے بن جبل اصحابی ایہ روایت منائی
اتنی رحمت بیچوں پائے آیا حکم ربانا

اگر درود رحمت ربی نہ کوئی دیر لگائی
پڑھو درود حبیب میری بہت جگہ فرما دے
پڑھئے درود جو فرمنوں پہچے جے اگواری جہائی
انج آدھے جوئی دے شکوں جتے ہال ایانا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع اللہ کے نام سے جو بخشنے والا مہربان

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ

اے اللہ جن لوگوں نے محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر درود پڑھا اور جنہوں نے

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ

نہیں پڑھا ان کے عود کے موافق آپ پر درود بھیج

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اِنْ تَصِلْ

اور اس طرح درود بھیجا جائے جس طرح تو چاہتا ہے کہ آپ پر درود بھیجا جائے

عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلٰوةُ عَلَيْهِ وَصَلِّ

اور اس طرح درود بھیج جس طرح آپ پر بھیجا مناسب ہے اور اس طرح

عَلٰی مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرْنَا بِالصَّلٰوةِ عَلَيْهِ

درود بھیجنے کا امر کیا

داقتہ پاک تہید سے ویلے رادی خبر لیا دے
موسکے بوچھترت سے سفر ہمیشہ جاری
روز و چار سفران نور اپنی جان چھا دے

شمار کدیت و نشان درود سنا دے
اوشہ سے کدسی کھردی زینت جاری
مزدوری ایس وسیلے کھرداقت نہ کرے

ایک یہودی تاجق جھگڑے آکے کرے پوکارا
 آخر ایہ مقدمہ پاس بنیدے آدن !
 تھام پکھے تھام جا کے چھوٹھی دین گواہی
 جبراً مالک بنے یہودی پکڑیا شتر مہاروں
 ادبوں اس مومن نے کہیا یا محبوب غفاری
 حاضر کے دل اپنے خون سرخ کرے آگ
 آکھن لگا پھر ادھ مومن توں مقبول سچا وال
 ظاہر موسیٰ شان نبیہ اندر دنیا ساری
 پاک بنی نے آکھ سنا یا دواں فریقان تہی
 دونوں طرف ناں حاضر کر کے حضرت شتر منگایا
 دس شتابی مال کہدا توں آکھے بی اہلی
 مالک میرا مومن بندہ جسٹوں چور بنایا
 ہو گئی ختم عدالت ساری قدرت دیکھ الہی
 دیکھ ایمان لیا ندا وہاں نیک نصیب جتنا فر
 جاں حق لیا مومن تائیں بید خوشی مناسے
 بنی محمد پھیا اس زوں بول کی مل کس یا
 مومن آکھے یا نبی اللہ سچ بیان سنا داں
 اسے شخصہ رب الیہ کلہن رحمت پاک اتاری
 مختصر سے دن ایس درودوں بخش پافے حامی
 سی اصحاب نبیہا پیارا ابو طلحہ انصاری
 بہت خوشی وجہ سرور عالم اسٹوں نظری آئے
 خوش ہو کہ رسول پیارا آکھ سنا داں تہوں
 جوا کو ار درود تہاں تے پڑھی تال صفایا
 دس درجے وچہ جنت جا کے روز تشریف پاوی
 ایہ خوشخبری رب نے بھیجی آکھے بنی سہارا

بلوروری آکھن لگا ایہ سب شتر مہارا
 کا نزد سے گواہی چھوٹھی اوہوں چوریا دن
 مالک تائیں چور بنایا زور دھکا نے بھائی
 دیکھو کی انصاف ہو دیکھا اللہ سے دیاروں
 حکم کر دیا ہتھ کپن دامتیری نہیں انکار ہی
 یارب مال میرا سارا پتہ بنی زوں گے
 جو تشریف لگا دیوینوں میں نہ نذر لیا داں
 آپ شتر کر کے گا گلاں حکم کرے رب باری
 جیکر اٹھ گواہی دینے مذر کیدا تائیں بل
 شتر بھارے حاضر جس کے ادبوں میں نواہا
 اوسے دینے شتر نالے ادبوں عرض سنائی
 تاجق میرے مالک اتے اتہاں ظلم جما یا
 موخر مندے لافز سارے کرن جواب نہ کافی
 کھڑوں شرکوں کرن جو توبہ اوہ نہ درخ جانے
 پاک محمد سرور عالم اسٹوں پاس بلا دے
 حیدری برکت نال خدا نے مومنوں شتر بولایا
 سون لگا دس وار تسانتے میں دود پو چا داں
 بولیا شتر تلامہ مکا ہو گئی دوزخوار می
 شام صبح دسوازی پڑھدا اسٹوں ملے غلامی
 اوس کہیا میں جا کے بیٹیا پاس رسول غزوی
 عرض کرے یا حضرت مینوں جال ستا یا جتے
 آج خدا نے فضل کرم بخش دجی پو چایا تہوں
 دس نیکی دا زار ت ہو دے دس جا دین بریاں
 پڑھے درود گتا میں بھارا ادھ بھی بخشیا جا ہی
 ابو طلحہ اصحابی تائیں حال سنایا

پھر اک رادی کہتے روایت وچ حدیث مصباحی
توں نہیں جیلہ کر را کوئی اسے غافل انسان

لکھدا اوہ محمدیاں تے دھمت یسے حسابی
کیوں نہیں لکے توں گھر لوہا رہا قتل خزانہ
حدیث میں مزایا

مَنْ أَطْعَمَ جَائِعًا أَوْ سَقَى عَطَشَانَا أَوْ كَسَا

جو کسی بھوکے کو کھانا کھلائے یا پیاسے کو پانی پلانے یا ننگے کو کپڑا

عَرَّيْنَا فِ جَزَاءٍ عِنْدَ اللَّهِ الْغُفْرَانُ

پہنائے اس کو جزا دے گا اللہ کے نزدیک بخشش ہے

الْغُفْرَانُ

بخشش ہے

تھوڑے عملوں ہر اک مومن پائے فضل گھنیرا
وہ موزا جس بھکے تائیں کھانا رچ کھوایا
یا کب نبی فرمائے و مدہ تھیوے کپگنا ہوں
بنتی بکے کچھ کرو چار پھیر نہ پھونانا
ہن کوئی چارہ جوئی کر کے کر نو اپنا جیلہ
جیلہ سازی دی میں ایسے ہمد مثال بند داں
کھیتی ہاڑی کرنیوئے جو کسان بیچارے
وٹے جے تھت وٹن جمدن بارش سوسے
وادھو پانی بھجھنا کے کھیتیاں اندر پاؤن
سرتے پک کے بیج لیجا دے با کھیتی وچ پاؤ
کب دے دے تہم تہم جانے جے کر دیوے تھ
جھیر وادی وچ وچاے ساری طاقت ورن
تھاڑی بوٹی ٹاپن جو کے جادون گڑی پانی

بالکل عین مسمولی گلوں رحمت پائے پھیرا
بلکہ کے پیاسے تائیں پانی ہوس پائیا
بخشیا تینوں بخشیا تینوں حکم ہو دے درگا ہوں
سرت کر کے مڑ کے رسیں جدم دقت داناں
رہے اگے حاضر ہونا کرنو نیک وسیلہ
جے لوکاں نون عبرت ہوئے اجر خدا توں داں
ک مثال انہاندی مچھوں سن توں یار پائے
کھیاں پھر کسان و چار بار ششابی داؤتے
میری کھیتی کرے نہ سوکا پورا چارا لاؤن
خیریں جددن پکادے مولا گڈیں لدا دے
عمل تیرے بھی بائیں بڈیا دل وچ رکھ تھلا
ادھی راتیں کز سہرائی جاسکے پئی دا ہون
گوڑی پائیاں آپے کھیتی ہو دے دن سوائی

اک من پاکے چای من دی ادھوں گڈ مڑے
اس طرح میں بخشش کرتاں آکے ذات ربانی
گوڑی پاکے کفر شرک نوں باہر پتہ دے
مارسوا گم منگ دھامیں سنتوں پر پیاسے
بیشک جاکے گڈیں ادرے اشد دی دیکھا ہوں
آپہ کھیتی سرسرجاٹے ہو کے دین سوانی
چھرتاں دوزخ باناں سپی سیٹھ کرماناں سیتی
بدعت شرک جنہاں نے کیتا امر خدا فرمایا
دوزخ دیوچہ رہن ہمیشہ لتاں نہ حامی بھرنی
ایسے خاطر کرے ہمیشہ دوزخ اذر ڈیر
بن تو باتوں مال ہزاراں دوزخ دیوچہ روتے
اونویں اسماں مکمل کر کے دچہ کتاب مکھانی

خیر خیر اناں سپے کھیتی جس دم موسم آوے
اک من پاکے تہہ من ہونڈے یہ مثال پرانی
ایہ مثال جو دنیا تے اہل ایمان سدا دے
جیکوں راتیں اوہ اہل داہونڈے اونویں نفل گزار
رکھیں روزے پڑھیں نمازاں تھویں پاک گناہوں
ہوٹا گھاہ نہ اگن دیویں کھیتی دے دچہ کانی
گھاہ بوٹے نے جیکر تیری ہون نہ دت کھیتی
پاک منی نوں ذات خدا دی دچہ قرآن سنایا
یانی اللہ بدعتیاندی تساں شفاعت نہ کرنی
شرکت و دشمن میرا بدعتی دشمن تیرا
بیشک بہت دیوچہ جاوے جہاں شرک ہووے
اک حدیث محمد سرور واضح کر سمجھانی

مَنْ قَضَى حَاجَتَهُ لَأَخِيهِ الْمُسْلِمِ قَضَى اللَّهُ لَهُ

جو کوئی اپنے مسلمان بھائی کی حاجت پوری کرے خدا تعالیٰ اس کو

سَيُعِينُ عَلَيْهِ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

ستر حاجتیں دنیا اور آخرت کی پوری کرنا ہے

پاک محمد سرور عالم نحو شجری ذرا دنی
ذات خدا دی درپیں جہانیں اتنا درجہ دی
ستر حاجت دین دنی دنی خالق کردا پوری

بن مسود اصحاب نبید سے ایہ حدیث سنائی
جے مومن دی مومن بھائی حاجت روا کرسی
رب نبیدی روز تشرے اسنوں ہوگ حضور

مَنْ كَانَ فِي عَمَلٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي عَمَلِهِ

جو اپنے بھائی کے عمل میں خدا کرتا ہے

مَنْ كَانَ فِي عَمَلٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي عَمَلِهِ

جو اپنے بھائی کے عمل میں خدا کرتا ہے

زیکر حدیث بنی رے پر جس کے لکھی کتاب ہے ہوتی

جو کوئی اسوچہ شک لیا دے لائے منکر سوتی

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى صَلَاةَ

جناب بنی علی اللہ علیہ دو آہ دہائے نر یا

جو کوئی فجر کی سنتیں

النَّبِيِّ فِي بَيْتِهِ وَرَزَقَ لَهُ رِزْقَهُ وَيَدْفَعُ الْمَنَازِعَةَ

ہر پڑھتا ہے خدا اس کے رزق میں فراخ کرتا ہے اور اس کی پیوی

بَيْتِهِ وَيَسْلِفُ أَهْلَهُ وَيُحْتَمِلُ لَهُ الْإِيمَانُ

یا تھلا دے سلا دیتا ہے اور اس کا خاتمہ ایمان سے کرتا ہے

بن مسعود بن اک روایت جیو میں بنی فرات
اس مومن دے گھر دو چوں کے کل تیار نہ
روزہ رزق کثا و زیادہ آکھے شاہ براری
حضرت علی روایت کردا پاک بنی مزاد سے
سرور عالم نے فرمایا کرم کنوں رب باری
شہان نبی کے پاروں ساتھ رحمت بے پردی
نہیں خدا نے رحمت عالم پاک بنی نون کہینا
حضرت شافعی رحمۃ اللہ ایدہ عادت کھٹھرائی
اک دوست سنے اندر موتوں بد دسلے
دوست پہچنے ایہ توں درجہ کہڑے عملوں پایا
خیر فقر کہنی جان نہانی ہو کے پانیوں پانی
توں دن رات حبیب ربیے جویں در دو پوجایا
لکھ در دو چراغ سنا جو پڑھیا حضرت شافعی

دقت نبر دیال سنتاں مومن جے گھر چھکے باندا
خانم خیرتے رحمت مولا بھیجے بے اندازہ
ایہ نین چیزاں ہون نہایت آکھے ذات غفاری
حب نبی کی خاطر مولا ایڈ کرم کما دے
روز امت نون دیکھے مولا نہ لیوتے سٹھ داری
جو چہ حب نبی کوئی نہیں اُسے قبر الہی
صحیح حدیث مکمل ہو گئی شک شبہ نہ رہیا
پڑھے درود ہمیش بنی تے اوہ مقبول الہی
جنت اندر پھر دے اسنوں ظاہر نظری آئے
کمن لگا ہیں جہم حاضر مولا اگے آیا
اسے شافعی میں بخشیا تینوں آکے ذات ربانی
اساں طفیل حبیب اپنے دی تیتھے رحم کما یا
جہدینال حساب کتابوں دتی رب مہانی

دیکھیں لوک درود لکھے نون پڑھن شوق پیار
روز حشر نون بے مہانی خالق دی سرکاروں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اے اللہ جن لوگوں نے محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر درود بڑھا اور

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

جنہوں نے نہیں پڑھا ان کے عہد کے موافق آپ پر درود بھیج اور

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تَرْتِيبُ وَتَرْفَعِي أَنْ لِيَصَلِّيَ عَلَيْهِ

اس طرح درود بھیج کہ جس طرح تو آب پر درود بھیجنا پسند کرتا ہے

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةُ عَلَيْهِ

اور اس طرح درود بھیج جس طرح درود بھیجنا مناسب ہے اور

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْنَا بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ

اس طرح درود بھیج کہ جس طرح آپ پر درود بھیجنے کا ہم کو امر کیا ہے

حضرت سید اصحاب نبیہ کی روایت سنائی جو بکواری فرض نماز میں پور درود پوچھا ہے جو بی دشتوں پندر جھڑے تھیوے پاک نماز را دی جویں روایت کرے وہ چہ بیان یار جو ایہ پڑھے درود پیارا آکھیا بنی الہی !	اجر ثواب درودوں اُسے ظاہر کیتا بھائی صاف ہوئے سب دفتر بدیوں آپ غدا زاد جو نکرماں دے شکوں نکلے اول حکم اہلوں روزی رزق فراخی بدے اک درود ساراں ایہ درود کشائش کارن بیشک پڑھے وہائی
--	--

ایس درود پڑھن نہی آپہ حکم نبی سرمایا
سائے سوس فیض اکھا دن میں نہیں لوں بنایا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اے اللہ اپنے بندے اور رسول محمد صلم پر اور

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَعَلَى الْمُسْلِمِينَ

مومن مرد

اور مومن عورتوں پر

اور مسلمان مردوں

اور

وَالْمُسْلِمَاتِ

مسلمان عورتوں پر رحمت بھیجے

ارب کہے ایہ ظاہرہ دین ہے شیطان تارا
 پڑھدیاں پڑھدیاں جے مومن نونج و سواس شیطانی
 فلق سورۃ داناس اخیر کی پڑھنی تن تن داری
 پاک نبی سے لگے بشراد عدنی کپڑ غلامی
 جے دربار خدی چوں عزت حرمت پاسیں
 غوث قطب را منصب لدا حب نبیدی بار
 ایہ وسیلہ رحمت والا اندر دواں جہانناں
 حب نبیدی باجموں برگزگے نا پھڑناں باہوں
 دیکھ دنا انساناں دوزخ کیوں بھڑکن بجائیں
 جے ملاں تھیں دوزخ ملیا کوئی نہ چلن چائے
 حب نبی دی محشر سے دن پار اتا سے کرسی
 دوز محشر سے حب نبی دی جاد بار کھلا سے
 تاج مذکر دیوچہ کھیا حال سناواں بھائی
 عبد کوئی پڑھے درود مبارک و پر نبی رہا
 سن کے عرض فرشتہ کوں آگے فائق رہا
 بَلِّغْهُ حَقِّیْ حَقُّوْا رَبِّیْ سُبْحَانَ رَبِّیْ
 پھر آسمان ازل تے مولا حکم کرے رب باری
 پڑھدا اسی ہزار فرشتہ سو سو دار صلوٰۃ
 عبد و فرشتہ سو سو داری پڑھن درود پیاروں

طول کراں تے اکو حصہ جائے درود راڈا
 اُحْسِنْتُ بِاللهِ وَرَسُولِهِ پڑھے کلام زبان
 غالب اثر شیطان نہ ہو سی نالی خدادی یاری
 حور قصیراں جنت تینوں ادبوں ہون سلائی
 قسم خدادی ہر منزل تھیں پار اتار یا جائیں
 کہیں نہ خالی جاویں شخصاً اللہ سے درباروں
 ایسے درتوں منصب پونا جناں تے انساناں
 سنگل مار جہنم سن جیڑا بھگیا را ہوں
 تابعداری باجہ ہر ادا استوں بچنا ناہیں
 حب نبیدی بارش برنا کے اک دوز خدی تھار
 جسدن مان نہ بہت سمجھا لے نہ کوئی حامی بھری
 آگے آسنوں بخش خدایا فائق سر جہمار سے
 خاص ہدایت اسد پوچوں میں زولوں بنائی
 بہنوں کہے فرشتہ جلسے کھیا درود غلامی
 سنوں ساڈی طرفوں داس کے دن و در پوچائیں
 یعنی کس اندوہ مومن نبی واحد ذات پوچا سے
 پڑھو درود تیں اے ملک و گنگے سو سو داری
 یا مولا اس مومن تائیں دیویں بخش خدائیں
 بخش دیو اس مومن تائیں حکم ہوئے سرکاروں

استھیں کچے باقی بدیاں کل صاف کر میں
ایس درود شریفوں باقی ہو رثا ب سنا دیاں
بہر سہ مہر لکھے تھیں تہہ بہ تہہ دہاں
راہی ہوئے اندھے آستے فضل و زانت انہی
اکدن پاک محمد سرور کے صبا بان تاربان
آمین آ میں جنت آگے خیر خیر تینوں
حوراں جنت ہوں موالی کارن است پیاری
دوزخ نون پناہیں سنگن مومن مرد نمازی
دن تے راتیں یاد کرے پی تینوں گوراندیاں
جیتوں پاک گناہوں تھیں گناہوں
جسد پاک بنی سے آستے قیس ایان لیاڈا
خوف انہوں ڈرنا حسرت سن کہہ پیش نہ چاہے
کھر زمانے قہر کیا جہندیاں : میں دباں
مہر دولت ربی ہوئی کون تھڑاٹے میں
پردے اٹھ آزاد کر اٹھے اکھیاں ہی الہویا
تیس بن ماحم ویر نہ لاوے سنگے امری دا
وہ بیان اللہ رب عالم مادی آیت ملایا
جنت دہاں گھول جھنے اکھیں نال دکھائیاں
جسد امریت کارن بنے باغ بہشت بنائے
تہہ ازنی جنت رب سے کووں مومن پاسی
ہر مہر دہاں پاسی ہے ایس درود شریفوں
وچہ ریاض ذکر کھیا ذکر مفصل آدے
استے ہوں فرشتے پیدا خاص روایت آئی
کران کوتاہی ادہ نہ ہرگز روز قیامت تائیں
اپنے دوست نور رب و مدد وچہ قرآن سنایا

صدقہ نبی حبیب محمد فضل و جنت دین
پڑھے درود نازاں کچے آگے نبی پادشاں
سودا جنت ادہ دنیا آستے پاوے اجڑا ہوں
ایہ خبری صبا بان نور پاک بنی فرماں
دل بہشت جنت بد سے جگر لی رے دہاں
دین بیان مبادی ثابت بہت اذیاں میں
پاک بنی دی جہاں تھیں کیتی تابعداری
دوزخ آگے رب بچا دے کہے خداوند قاضی
نور مبادی ادہ نہ بھلے مست شیطاناں ماری
جنت سے وچہ پنچن درود ادہ بڑا لے خدا من
پاک بنی سے ماحم رب کے درود عرض سنا دیا
ایہ دہاں میں ماریاں تھیں قیس بیان سنا دے
یکر حضرت جنت مبادی کیتیاں جنت خطایاں
ایہا نبی حقانی آوں ایہ گل دہاں تینوں
ایہا نیاں کرے آگے ہوئی حشر مائی
اٹھ قرآناں نور کر دے حکم شہج دا
دوزخ کوں نازی سے جسوچہ بہشت پوجایا
تا جہری کریم بیان بڑیاں عزتاں پائیاں
تا پداراں برے رب نے عجب مہر بندے
یقینوں نیکر ماں چوڑا نظر خیتوں تک جامی
کر تفصیل سنا دیاں جگر میرے کتاب تہہ لیں
یعنی وار درود نبی سے مومن آکھ سنا دے
نیک دہاں اس بندے لئی کرے رہن بھائی
تائیں مڑ حکم سنا دے آپ خداوند مائیں
شکر ہوگ خدا دا پورا جو انکار لپیٹا یا

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالِهَا

جو ایک نیکی کرے اُسے

دس نیکیاں ملیں گی :

اگر ان ذات نبی دی کیتا اسر نبی دیتا میں
اک ایک تھیں دس نیکی سنے نے ایہ میں کرم کاواں
خیر خیر ان تین عیب گھٹاواں تو بہ استغفار دس
عیدوں بعد رکھے چھ روزے حکم خدا فرما دے
اجر پنجواہ واپس نمازاں خاص محمدیاں توں
پاک تبدی امت اُتے رب احسان کما یا
پاک محمد رحمت عالم تائیں رب بنایا
کلمہ طیب رکھ بھائیو میں بن ذکر سداواں
نفسو نفسی کرن پیغمبر اندر حشر دیہاٹے
اسدن کوئی نہ حامی بھرسی باپ نہ بیٹا مائی
پڑھے ہزار پنجہزار داری کلمہ مرد ریا تان
اک روایت ہو عجیبہ راوی ذکر لبیا یا
بندر زندہ پیدا ہو کے پونجی مرشس تے جاوے
جس نے تیرا کلمہ پڑھیا رب غریب نوازہ
بخشیا نفلوں بخشیا نفلوں آکھے ذات الہی
دس درود تے کلمہ طیب جو نہ پڑھیا ماٹے
سے کوئی نہ غریب سنے والا پڑھ لے شوق پایا

نفل نمازاں روزے صدقہ حکم دتار بیا میں
ہک گناہ واکو نکھساں اوہ نہ ہو ورنہ دواں
دس ماہ اندر روزے ہوسن اک بیٹے پاروں
برس دماندے روزیاں جتنا اجر خدا توں پاوے
دس دس حصے مسن داد ہو خاصے متقیان توں
رحمت کر کے دس دس حصے کل ہمالیاں وہ عایا
جہدی امت نفلوں سیتی مالی درجہ پایا
راوی جیویں روایت کر دے کر تفصیل دکھاواں
سورج کڈے اٹھاراں اکھیں آو میانوں سدا
پاک نبی واکلمہ ادتھے آن سنے ہمراہی !
سنوں خوف نہ دوزخ دالائے بہشت ٹھکانا
کلمہ طیب پڑھ کے جس نے پھیر درود پوچھا یا
ماضر ہو دربار خدا دے مرض بیان سناوے
ایس بندے تے نفلوں کھولیں رحمت داور دوازہ
بخش دتا میں ایس بندہ یوں کر کے بے پرواہی
بندر زندہ جہد بن کے عیب گناہ بخشاوے
دس دس حصے درجہ پاوے خالق دنی سرکاراں

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نہیں کوئی سبھد سوائے اللہ کے محمد صلی اللہ علیہ وسلم خدا کے رسول ہیں اسے اللہ محمد صلیم پر اور

وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ

آپ کی آل پر اور محمد صلیم پر

ایک حدیث سنائی کہ شاہ علی کریم اللہ
اپنی حدیث رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پر پوری
بند نمازوں سے کہ جس کوئی ذکر درود کرے
پڑھے درود جو روز جمعہ کے گن کے کسب واری
رات جمعہ دی اکسوداری پڑھے درود جس کوئی
دس سواری ہر دن اندر کوئی درود پڑھے
رب العزت اک صلاتوں دس سے نیکی دینا

عمل کرے جو مومن راستہ پھرتے نہ غافل بھول
یا جہ درود کا مومن دی پاوے نہ منظر
وہ درودوں وہ نقل نما اجر خداوند دینا
وچہ اصحابا داخل ہو سی آکھیا بتی غنا رہی
انہی سالان عمر بندیدی پاک گناہوں ہوتی
سوتوں اگے دنیا اتے جنت رب دکھاوے
جنت اندر دس سے درجہ فضلوں بخش کر دینا

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ عَلَيْكُمْ وَأَحِبَّاهُ

خدا اور ان کے فرشتوں اور اس کے پیروں اور اس کے تمام دوستوں اور

جَمِيعَ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ

اس کا تمام مخلوقات کے درود محمد صلی اللہ علیہ وسلم اور آپ کی آل پر اور اللہ کی

السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

رحمت اور اس کی برکتیں نازل ہوں۔

حضرت انس رضی اللہ عنہ روایت کرتا ہے کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا
سب خلقت کو ان حکم سنائے اللہ تعالیٰ نے
بخشیاں ہیں اسد تپائیں ہوئے حکم رہا ناں
ایس طرح رب بخشش کر دے نیکو گاراں
کون درود جہد سے ایہ پڑھیاں اتنا درجہ پاک
بہت درود پڑھے جو مومن جان موتوں یاد
ایس بندے سے حق وچہ سارے منگو نیکو گاراں
خلقت نور اگے رہائیں سے بہشت بکراں
درجہ جنت پاک بنیے ساراں تا بنداراں
پڑھے پڑھائے ہر اک بندہ واضح کر کجاوے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم اور اس کی آل پر اور برکت اور سلام بھیج

ابن کبر صدیق پیا ایہ روایت سند

نبیائے ہیں درودوں جس کوئی پڑ دکانا

بیٹھا پڑھے یا اٹھ کر پڑھے، بیشک بخشش پاوے
 بہت کفر شرک دیاں دیاں جے اودہ ملتے ہی
 حضرت عمر حدیثوں ثابت سند اک فرمایا
 دوزخ والے آن فرشتے لیزے گئے حسابوں
 نہاں نکل دوزخیاں اکوں واکل سٹن تھلے
 کہن فرشتے ہی کیوں رو دیں دوزخ چک لجا ہی
 روکے حال پکارا کردا اودہ مسکین نما ناں
 مٹا ناں بد نہدی وچوں پر تقصیر گناہیں
 یوں خروم رہواں میں نقصان میں نہیں مول کھاری
 تید بہتیاں بدیاں بختیاں یا تیر شمار حبسوں
 جے رب اوس امت دیو چوں میں باہر کڈناوے
 جہنم میں تبت گناہیں ناں تبت ثواب کمالی
 زنی ناں فرشتے کہنے سنوں او گناہارا
 بعدنی وجہ دربار مہدے اسنوں یکا آدن
 ان فرشتے تینوں تختیاں پھر چھوڑیا جاوے
 نہیں ناں اسان مہاں لکولی تینوں چھوڑکے جاوے
 دے پاک یوں کہناوے چہ جناب ابی
 سے رسول حبیب خدا سے ناں میں امت تیری
 امت تیری دوزخ اندر جان فرشتے پانی
 سننے زور زور سردا دوزخ سے نبی ربانان
 عمر خدا سے پڑیا ستوں کیا خیال اساوی
 جہنمی حکم فرشتیاں تین ریندا غرق سائیں
 اس ترازو چہرے جانکے نیکی بدی تو روان
 پینیاں دوزخ جان پر دیں ناوں دمت ہوگئی
 تیرا لہی دوزخ کو لوں پاک رسول چھوڑا دے

جیکوں اک نوں ٹھنڈا پانی چاہی ناں بچا دے
 جہاں نوں کرے عبادت ہی کدینہ بخشا جاسی
 ماسی اک نزل مذات خداوی دوزخ حکم سنایا
 درد رنجانا حقہر کہنے ڈردا تیر ہزار ہوں
 ماسی آکھے تیرے چلو تینوں دوزخ ولسے
 دنیا اتوں قویہ گردوں دینا رب خدا صی
 میں فرزند بنی آدم میں نہیں دوزخ جانانی
 عرض امید دلیوں زکماں میں رہی درگاہوں
 نہ انہاں کدواں دچوں میں ناں نہ ہو نصاری
 ناں بھی جو میں امید نہ توڑاں رہی پاک جہنم
 قوم کفار بہانے بیشک میںوں دوزخ پاوے
 چہ بھی امت پاک مہدی، لوں امید کمالی
 جیکر حیرت شفاست تیری پاک رسول سوارا
 پاک محمد سرور عالم اسنوں کھل دیکھا دن
 جیکر پاک محمد تینوں رب کوں بخشا دے
 ایسے ویسے دوزخ اندر تینوں جہنم دکانیہ
 دے کے باخرا کہنا رہے ایہ نہ پاوستنا فی
 یہ فرشتے دوزخ دلمہ سے تینوں پھر دے کھیری
 مہدی سن چھوڑا سے مائل یہ خوب ابی
 یہ قیدی ہے است میری اس نہیں دوزخ جہنم
 کہن فرشتے لیا د حضرت جیکر امت تو ماڑی
 ناں شتالی دید ہو تیری بنی محمد تائیں
 حبیب وچوں اک چچی حضرت نیکی چھلے پا دن
 دوزخ وٹوں اس تھانے چھوڑا ماسی پاکی
 جنت دے دوزان سے اپرا سنوں پھر لجا دے

آکھن لگائی اللہ دہا بات سنی اک میری
 دنیا و چوں تحفہ سانوں بھیجا آس امیدوں
 جنوں لگیا رستے جانڈیاں بنی رسول ربانوں
 حضرت آکھیا دن محشرے اک فرشتہ آسی
 امرالہوں کرے آوازے جبریں خدا سرمایا
 پل در درخ فتنیں پار لگایا دیاں یہ آوازہ ویسی
 شان رسول ستانی وسیطہ سمجھ لوین رشتا ناں
 ہاں شہدے آن گھاڑن کے کے قتل لہووں
 دلت غزوی غبت دیکھ کرے سمت توں بنی
 یوین حدیث بنی فراتی شرہ و زمان مناسے
 جوں وہ جان کرے قرآن لکے ناں کھاناں
 خوشی دن نوچہ بہت منائی شکے مرد جہان ناں
 پیش رسول اللہ کے پیتی عریض ضیعت بیاراں
 حج فرضیت غنیاں اتے حکم قرآنوں آدے
 تن و پہ طاقت جنگ دی تائیں حج می نہ نہ
 زادی سن اصحاباں کارن آکھیا خالق سائیں
 شوق محبت ناں نساں تے جو صلوٰۃ پوچاسی
 جسے تو حید زمانے میںے کچھ پرواہ نہ جینے
 اک روایت پاک بنی دی نقل کروں گلزاروں
 پاک بنی دی خدمت اندر اک امرابی آیا
 ابو بکر نے آکھسنا یا یا مقبول حقانی
 بہت ہوئی مہربانی حضرت اتے ایس امرابی
 حضرت ایہ فرمان لگے خدا ایہ مومن آیا
 جبریل کہیا ایہ مینوں یا محبوب مغاری
 کیوں نہ عزت کر کے سدی پنچے کون بھاراں

ایہ دنیا توں آئی ایسی چیز است تیری
 اُیں در در شریعوں تینوں اساں چھاپا قیدوں
 جتے رحمت نازل ہوئے اس کی دوزخ جاناں
 دوتویں پرل دوزخ اتے حکموں آن دچاسی
 جس دنیا تے پاک بنی نوں ہے در در پوچیا
 پاپ پرست ناں شتہ لی پوچہ پار کر یسی
 وارث بنے شرعنا ہے ذن نہ بنے بگیا نہ
 پار لگھاوان مست خیریں پھراطے راہوں
 سبیاں کرے تہوں دعائیں آپ خداوند قاضی
 بیت اللہ حاج کرے کوئی شرطاں کی بجا د
 پار سوچ و درجہ بلدا اُسٹوں ناں پیاراں
 کر کے حج شہادت پاتے گھول گھائیے جاناں
 دور ہے اس درجے کوں دور و کن پکاراں
 بہت ضیعت بیاراں کوں جنگ نہ کیتا جادے
 ایس محروم تواربوں حضرت ایس جہانوں چلے
 دیہ خوشخبری یا بنی اللہ اپنی امت تائیں
 روز حشر نوں ساڈیکو نوں گھٹ ثوابے پاسی
 کہہ لے اپنی امت تائیں رہنے آکھیا تینوں
 شاید اللہ بخشے مینوں ایس وسیلے پاروں
 حضرت اسنوں خلق پیاروں اپنے کول بھجیا
 بڑی محبت نیرے کیتی جیکیوں دبیر جانی
 یوں جواب سنا دن اگوں پاک رسول شتابی
 ایہ پیغام خدا دی طرفوں جبرائیل بیایا
 لگے پاک خدا نوں حضرت اہر کی بات پاری
 لہا قرب حضور دن جنوں کیوں نہ سینے لاؤں

ابو بکرؓ نے پچھیا حضرت اودہ کی بات پیاری
ابو بکرؓ نے حضرت اگے مرٹ کے عرض سنائی
ایہ درود سنایا حضرت سے گزار دیا ثابت

ایہ درود پوچھا ہے سائونہ اکھیا بنی ثناری
کون درود اعرابی پڑھا جس تھیں قرب الہی
آپ خدا نے حکم سنایا جلد سے پڑھنے بابت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ

اے اللہ درود بھیج جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کی آل پر پہلوں اور

وَالْآخِرِينَ وَفِي الْمَلَائِكَةِ وَالْأَعْمَالِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

پچھلوں میں اور ملائکہ کے اعمال میں قیامت کے روز تک

حضرت کے ثواب جو اس دنیا میں کی اکھ سنا
کلی دریا سیای ہون لکھ دیاں ہی تک جاون
حضرت آکھے جودوں خداوند آپ عدالت کی
بھی طرف فزاری ہو سی ابراہیم پیارا
سجے کھے رب بھٹا دے سائونہ مثل وزیر
عرض سوال اسادے سوال اقتلا نال منسی
بعد نمازوں دس داری جو پڑھے درود نازی
برکت ایس درودوں ایسی رحمت اوتھے پائے
بنی کے رب و مدہ کر کے اکھ سنایا بیون
ہوں درود سناواں ہن میں پڑھنے دایا ثنائیں

ذات خدا دی جان والی کو بیں شمار بیاد
پھتوں تیک پڑھنے والے اجر خدا توں پاد
ہر اک چیزاں حاضر کر کے عدل ترازو دھری
کبھی طرف بھٹا دے مینوں خالق سر جہارا
اے دے حکم مطابق دیے اسپیں تمام تھیراں
اوپر تخت بھٹا دے سائونہ اتن عزت دیسی
اپنے پاس بھٹا دے سونوں حکم کرے رب تبار
جتنے دیاں غوثاں کووں دے نہ مارا بھٹا دے
بیشک اُسوں کوں بھٹا دیں پڑھے درود جو تبار
پڑھیکہ رکیں منیں انعام دن شک شبہ دیر تبار

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کی آل پر اور بیویوں پر اور

وَدَوْلَتِهِ أَمَّا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ

آپ و اودہ پر رحمت نزل فرما بیے رحمت نزل کی تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر

اَبْرَاهِيْمُ اَتَكَ حَبِيْبًا حَبِيْبًا

نے شک تو قابل ستائش اور بندگی ہے

مشرک ظالم رہا دشمن ہادیہ و درخت ہانی
سب بھائیاندی نظر نکا کے اجر خدا تو پاں
گھر و چہ آکے نال چہری دے کڑے کرتا
لکڑاں کے ہانڈی سیٹیاں اک کتاب حلاوت
نہ مچھلی نے رنگ دیا ہو حیران کھلویا
آخر ہانڈی چک لیا یا پاک بنی دے آگے
بن دن سیٹیاں آتش بالی گرم نہ ہو یا پانی
آگیا جبرائیل فرشتہ لے کے حکم الہی
بچھو ایسے مچھلی کو لوں حال سنا دے سارا
اے مچھلی توں حال حقیقت اپنی کھول سنائیں
حال حقیقت دس انسانوں پاک بنی نرما دے
جس پانی و چہ رہندی سال میں یا محبوب الہی
شوقوں پڑھے درد و ہیشہ لے مقبول بہارے
ختم درد کرے جد میں پھر منی او متون آراں
اوس درد شریفوں میرے دل و چہ افز سنا دے
سب لوکاں دے حاضر کھلیاں ادہ درد سنائیں
مچھلی بول درد سنایا پیش رسول حقانی

مومن بچک بدعت شرکوں دقت ریدی پاؤ
میں بہار حنیت دیو چوں اک روایت بیاد
مچھلی پڑ لیا یا سی کوئی حضرت دا اصحابی
مرح مصالحو لاک اوسنوں ہانڈی دیو چہ پاؤ
بن دن ہو گئے آگ چاندیاں پانی گرم نہ ہو یا
تھلا آگ کڑھے پی لائیاں پر کوئی سیک لگے
یا بنی اللہ و بچھو اسو چہ ہے کی بھید نہانی
جاں مچھلی دل پاک محمد نظر مبارک پانی
یا محبوب الہی آکھے جالوق سر جنبہ سارا
کہن لگے پھر سرور عالم اوسے مچھلی تاپیں
ایہ کس کارن تیرے اتے الگ سیک نہ آوے
حال حقیقت پاک بنی توں مچھلی بول سنائی
مومن مرد رہانا کوئی آوے اوس کنارے
میں سکین نانی عاجز سننے کالں جاواں
یا بنی اللہ آتش سینوں کیوں سیک پوچار
پاک بنی نرما دن لگے چہ اس مچھلی تاپیں
پک عین بیادن کوکس پڑھکے دس زبانی

کون درد سنایا مچھلی دس دے او گہنہ سارا
پڑھکے اسنوں ہراک مومن بن جائے نیک ستارا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع اللہ کے نام سے جو رحمن اور رحیم ہے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْخَلَائِقِ وَأَفْضَلِ الْبَشَرِ

اے اللہ تعالیٰ سردار محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اپنی مسلاست کے انداز سے

وَتَقْبِلِ الْأُمَّةَ يَوْمَ الْقِيَامِ وَالْأَشْيَاءَ بِمَنْزِلِهَا

کے موافق درود بھیج، جو بہترین خلقت ہیں اور قیامت

يَعْدُ كُلُّ شَيْءٍ مَقْدُورًا لَكَ وَصَلِّ عَلَى جِبْرِيلَ الْأَنْبِيَاءِ

کے دن شینے ہوں گے اور اپنے تمام نبیوں اور

وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمَلَائِكَةَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى عِبَادِ

بخیروں اور مقرب فرشتوں اور اپنے نیکوکار

اللَّهُ الصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بندوں کے اوپر بھی رحمت نازل فرما اے رب رحم کرنے والا سے دوزخ رحم کرنے والے

پیش رسول خدا سے پھلی ایہ صلوٰۃ سنائے اسنوں دوزخ ساڑنے کے جس نے درکایا یا نبی اللہ امت تیری جیوئی اسنوں پڑھیں واہ و قتل الہوں لیا رہبر ہر حقانی حق سے درباروں کلن رحمت سے دروازے اے مومن کرحب بنیدی پاریں اجر تواریں جے سنگ جوڑیں مال نبی سے کوینہ پاریں قوری جی آکے زدرست کوہوں زدرست پڑھے جدائی دیکھ مثال دوزخ شریفوں پھلی پھرے گراہی سب نبی دنی ارگنہار سے ہوں پاک گناہوں	پڑھے سے کوئی اسدیتائیں اتنا درجہ پاوے جو درود نبی سرورنوں پھلی آکھ سنایا پل دوزخ تھیں ثابت لکھے حاجت دچہ ڈھسی جسے گھر گھر جان لایا چڑھیا جن آسمانی تا بداراں نول دن محشر سے مار آوازے مومن اتے رہدی رحمت آوے باجھ حسابوں آپے تیری دین دنی دی حاجت کرے پوری لکھ کو ماندی ووری چوڑے میلے ذات الہی پاک بنیدی امت بدے ہو گیا نقل الہی جستوں حب نبی دی کوئی زرد ہوئے درگاہوں
--	--

اس دل و چہ ایمان نہ رہنہا جتھے حب نہ ہوئے
 جہوں درد و مومن زوں بھلے جنت و چہ بچاندا
 اک تعمیر عزیزی والا توکر درد و سنا و سے
 حقرت حوالہ نکالی رہے اسدے جسموں بھائی
 خوش تصویر نکالی رہے شوق محبت پاروں
 وصل وصالوں بہت پیاری لگے آدم تائیں
 مدت تک مہر ادا نہ کر سبیں مدت تک جا کر نہ تینوں
 خوش تصویر منتقش سوہنی سازی ہے رب باری
 مہر حوالہ دی قیمت تاسے کسی دی طاقت آہی
 پڑھ درد و محمد اتے گنگے توں دس واری !
 جلدی نال درد و بتاتے آدم جہوں سنایا
 اسے آدم اس جنت اندر کر پیاموج بہا
 کون حبیب محمد تیرا ہے کوئی بار خدایا !
 یا آدم اولاد تیری وچہ پاک محمد مہر سی !
 کسے دیہارے آکے پیسی شکل ڈالہی تینوں
 جیکوئی بخشش سنگن بکارن وچہ دربارے آسی
 پہلے پڑھن درد و جو مومن بچپوں کرن رعائیں
 سب حق اذل رحمت بن کے بنی محمد آبا !
 بند و بست اہرے ہوسی خوش دیدن سارا
 ایہ گل بہت پیاری لگی حضرت آدم تائیں
 حضرت آدم اتے رہے ایسا کرم کما یا
 سوہنی رنگت تد مبارک صورت شکل پیاری
 ابوبکر دی صورت حاضر ناں برابر آہی
 سب تصویراں حاضر ہوئیاں وچہ صندوق نورانی
 شان بنی سسے پاروں خیراں دتیاں آدم تائیں

جے دنیا ستمت پائی روز حشر نوں درد و سے
 بہت دے نصیب درد و نہ ہوئے درد و کے بچتا ندا
 سب حق پہلے جاں آدم توں سر جنبہا رہتا ہے
 حسن جمال خدا تے ونا حد حساب نہ کائی !
 جیونکر ڈال جھول کھلوئے جنت دی گنزاروں
 آدم توں پھر حکم سنایا آپ خداوند سائیں
 آدم آکے مہر اداواں ایہ نہیں طاقت مینوں
 کی طاقت میں قیمت دیاں آدم سرش گنزاری
 کج نہیں شکل تیرے تائیں آکھے ذات اہلی
 حوالہ عنایت کہتی تینوں ہو یا حکم غنزاری
 مہر حوالہ ہو گیا پورا رب نے ایہ فرمایا
 آدم آکھے یارب سائیاں میں پاک صفت کمال
 رب انا ہم آدم تائیں ایہ زمان سنایا !
 اول آخر بخشش بٹے وچہ دربار کھلو سی
 اسدی عزت پاروں مڑکے شرم پورگی مینوں
 جیکوئی نال وسیلہ لیاوے ناں تکرری پاسی
 خاص درد و وسیلہ لے کے بخش دیاں سب تائیں
 سب حق کوڑاوسے تائیں میں سردار مہنایا
 اسدی آن سفارش چاہوے ہر اک اوگنہارا
 آکھے رہا پاک محمد اکھیں نال دکھائیں !
 میں برابر پاک بنی و نقشہ کھچ دکھایا
 حسن جمال برابر پورا خوش تصویر اتاری
 ابراہیم دا درسیماں سیلے موسی بھائی
 جو تصویر محمد دانی کوئی تصویر نہ تائی !
 نالے آپ درد و بتاتے بیچے غائق سائیں

آدم نال حوا دا جوڑا رب نے آپ بنایا
 ہر اک ستاروں نما ہر موٹے رب دی بے پناہ
 اللہ اسے محمد دانی پہلوں پہلوں جوڑی
 زمیاں نال اسمان بنا یا رل کے بن گیا جوڑا
 نیکی بدی تے جنت دوزخ کے نال مدینہ
 حبلا بُرائے کافر مومن کھٹے جھوٹ پچھانی
 علم خوشی تے ہنس رودن سردی گرمی دونوں
 اول آخر ظاہر باطن دن تے راتوں بھائی
 دونوں بچاؤں ہو کے بھائیو صفت خدا دی کرے
 پاک محمد سرور اُتے نعت درود پوچا ہے
 تیر زیارت پاک بنیدی عقیدہ پاک گناہوں
 رب نے کہیا بنی دے دشمن کریں نہ جنت جاسن
 لکھ عبادت کرے سخاوت رادی ذکرنا دے
 نال حساباں جنت اندر جانے سکے کائی
 اک شفاعت بنی دی کافی حاجت ہو نہ کوئی
 یارب میری طرفوں اوپر بنی درود پوچائیں
 برحق بنی محمد سرور ثابت شان قرآنوں
 دنیا اندر افضلی نعمت مثل ایمان نہ کائی
 جبرائیل فرشتیاں دچوں برحق افضل آیا
 رمضان مہینیاں دچوں عالی شان مہینہ
 زمیاں دچوں زمین مبارک عرب ملک دی بھائی
 مومن تائیں جوں میٹے ہوگے جماعت پیاری
 غزیر ترک دیاں رسماں کر کے دین ایمان گواہی
 رب کچھ پی ال میرے توں ضائع کوں گواہی
 روز حشر توں کسی مولا لے لو کو بدکار دہا

ہر چیز اندر جوڑا جوڑا ظاہر نظری آیا
 جوڑا جوڑا ہر ایک چیزاں دیون صاف گواہی
 جبرائیل وکیل بنا کے القوں سیم مروڑی
 مال موٹے بنے مذکر فرق رہیا کچھ تھوڑا
 اسنے نال سو جا کھا بنیاں غنیاں نال کمینہ
 جن تے سورج لہذا چڑھدا چا نیواں جانیں
 عورت مرد تے دھیال پتھر موت حیا تی اندر
 عقل شکل تے علم علم دی جوڑی رب بنائی
 ڈر کے بے پرواہی کوں سر سجد یوچہ دھریے
 جتنی طاقت نال محبت مدح بیان سنا ہے
 زندے دی جیویں کریں زیارت حکم ہوئے درگاہوں
 دوست پاک بنی دے جیڑے نفلوں جنت پاں
 حد تک بنی شفاعت نہ بھری کدے نہ بخشا جائے
 نفل کرے تاں بخشے عاصی اسدی بے پردہا
 بھنے کیتی تابعداری اُس تے واجب ہوئی
 دس سلام صلوٰۃ ہمیشہ روز قیامت تائیں
 سب قول اشرف ذات محمد باہر حد بیانوں
 جنت دچہ جمال الہی افضل نعمت آئی
 راتوں تھیں شب قدر مبارک عالی درجہ پایا
 روز انوچوں روز جمعہ داروشن کردا سینہ
 حموچہ کعبہ حاص مدینہ نفل خستہ انہ شاہی
 جاہلاں تائیں مبلہ دیکھیں ایہ نیامت بھاری
 کجہر باندھے لٹیف مجرے شوقاں نال کراہوں
 پتھر لگے گا جسدن یکھا کھڑوں دینا آیا
 دنیا اتے بیشک زندگی نال آدم گزار د

نہ کوئی حق خدای پچھاؤں لٹو مال بیتیاں !
 بن بھی سوچ و چاراں کرنے پھر تائیں مست دنیا
 نعمت کھاویں رب سجدی پھر کریں گمراہی

روز حشر توں پھر توں کہنا مینوں بخش کریاں
 کفر شرک توں چھڑ دایلوں بن کے عاتق و تار
 روز حشر توں لیکھا یینا آخر ذات اس

فِی آتِ الْاٰلِیِّیْنَ

اسے جنوں انسانوں دلوچہ کیا خیال لیا دے
 کرے ہو گندہ بختاں تے ہو تے ہو انکاری
 بتی دار خدا نے فرمڑا ایہو آیت سنائی !
 رب کہے میں نہیں دنیا تے پہاؤں بھیا پانی
 وَالْحُبُّ رَبِّیْ پھر زمینوں نہیں اکا یا رانہ
 بکھانے توں کھا دیاں آدم جنتوں باہر دھویا
 رب حساب کر گیا جدم پتہ لگے پھر تینوں
 یا ول دودھ ملا کیاں کھا کے بھنڈا پھر مروت
 عقلوں لا اندازہ بھائی اک مثال ستادان
 گامیں مجھیں گھر وچ رکھو دودھ پون لئی بھائی
 بڑی لگے اوہ پٹے کھا کے دودھ دے توں توں
 اوہ بھی ساؤں روزے دیکے پھین توں سہارے
 آخر لیکھا لیگا ساھتوں گن گن کے رسیا را
 تیرے ناوں کتا چکا جہڑا شکر بکادے
 بتی دند تیروچہ منہ دے پالیاں بندھ ٹکائے
 فِی آتِ الْاٰلِیِّیْنَ جیٹری آیت خدا فرمائی
 کل پیغمبر مدویں خدا تے ملن نیک دعائیں
 رب درود نبی تے پڑھدا ملے لکے زانی
 جیٹرا نام نبی اسن کے زور دودھ پیا دے
 جس نہ کہتی حُب نبیدی اس پر تھرا لہی !

کسدی نعمت مال خدا دیاں نعمتاں توں جھٹاؤ
 دستو چیز توں اڈے بدے جو نہیں رب آتاری
 اپنی نعمت ثابت کر کے بندہ توں سمجھائی !
 لگے پتہ پیاسوں جدم تیرے جان نمانی !
 جوں گیہوں تے نخود و نیزہ بنی غذا انساناں
 ادما گندم کھانڈیاں کھانڈیاں توں نہیں کتے کھلویا
 شاہ نے گلہ چہ پلو پایا اکھ سنا دیں کہیوں
 پتہ لگے شاہ لیکھا کر کے جدوں میرا مال جوڑ
 اے مائل توں چھڑ دے غفلت تینوں میں بھلاؤ
 ایسے خاطر ہے پسواندی کرے سانجھ سنبھالی
 ادھی طرح ہی بریاں سمجھے ساڈا مالک ساؤں !
 ایسے جوان ہوئے تے اوہوں آنے کڑھ دکھائے
 کھتوں تیکر دنیا آتے پھر سیس او گھنارا !
 مالک داد رازہ چھڑ کے ہورہ کدھرے جائے
 بتی کھانے کھا دوا لے رہے نال بنائے
 ایہو آیت رحمن سورت وچ بتی دار سنائی
 پہلے پڑھن درود ہمیشہ پاک محمد تائیں !
 تئیں بھی پڑھو درود نبی تے آکھے ذات ربانی
 زبدے کول عبادت اسدی نہ متکوری پاسے
 اُسوں در توں دور ہٹا دے ربی بے پروی

وچہ نماز و رواد سناؤں جو نہ شخص پوچھا دے
کبھی حدیث بنی دی دیکھاں سنتوں یار سچا دیں

نہیں قبول نماز خداؤں پاک بنی فرما دے
تیکر استے مل کما دیں اجر خدا توں پاویں

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لَا صَلَاةَ

جناب بنی صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جس نے

لِمَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَىٰ

بجھ پر درود نہ پڑھا کسی نماز نہیں ہے

تو یہ کرے نہ بدعت شرکوں کہیں نہ حجت عیسیٰ
شکل کتے دی کر کے مولہ دوزخ وچہ وگا دے
سچ سناؤں داہیں تائیں کرے محول جیشتاں
اک زمانہ ایسا آئے حضرت نے فرمایا
تھوڑے لوکیں مل کر ن گے اوپر دین نبی دے
دینی حق سناؤں داے عالم ہو سن تھوڑے
شرک وکیں دنیا اُتے پیش آرام اڈاؤں
بانگ سے تے کھڑے پھکے پھیر مسیت نہ جاسی
مسد حق سنا دے کوئی جھگڑا بچھ کھلو دے
مٹلے نوں ٹکرا کے سٹن کرن خیال نہ کوئی
جو فرمایا پاک بنی تے آگیا اچ زمانہ
مستم خدا دی حاضر ہو سن جد ضروری انا لے
پتہ لگے لاجہم حاضر وچ عدالت ہو سن
رب کے کھانک حراموں کھا کھا نعمت ساڈی
کل خوراک مہیا کیتی دسیا اندر تینوں
ناں دے شکم اندر جد بھییں پالنا کیتی تیری
رب کے جیوں دنیا اُتے توں بھلا یا مینوں

مستم خدا دی بن تو بہ بھی کدے نجات نہ پاسی
کفر شرک دا اسدن سولی لیکوں مزہ چکھائے
وچوں منکراتوں موس جھگڑاں ناں حدیثاں
امرا ساڈا گلی گلی وچہ جاسی صاف سنایا
مل کرے سن بھاتاں غفلت و کھو دکھ تقدیر
دشمن روک انہا نہ دے ہو کے لین انہا نوں کھوڑے
نیکو کار غریب وچاے مر کے وقت لتکھاؤں
ایہو کہن دیکھ لوں گے جدد قیامت آسی
آکھن اگوں کوئی نہ جانے کون سہاگن ہو دے
پتہ لگے لاجہم رب دی گرم عدالت ہوئی
راگ سنن دے شو قیں ہو گئے کھادن حق بگیا نہ
مٹے جاسن ہا دیئے دوزخ کوئی نہ پھیر نکلتے
دیکھن دوزخ وں جس دیئے زبرد کر کر رسن
حکم میرنیوں چاٹھکرایا ایہ کر قوت تو ماڈی
ایڈا ٹکرا می بنوں یاد نہ کیسنا مینوں
باہر آہوں پھیر نہ کیتی کچھ پروا نہ میری
ہیں بھی اوسلی طرح بھلا داں یاد نہیں کہہ تینوں

جنت ایہ بتایا ہے میں کا دن اہل ایمان
 خبر نشانتوں ساڈی طرفوں پاک رسول پوچائی
 دوروں جنت عدن دکھاسی نازماناں تلمیں
 قدر بنی واسلم سو سی اندر حشر دہاڑے !!
 وقت دانا ہتھ آسی ردو کے پچھتا دن
 آکھن ربا جے دنیا تے بھج دیس اک داری
 رب کے میں دنیا اُتے ہرگز بھیجاں ناہیں
 اسان تو ہاںوں رحمت کر کے جہوں بنام پوچایا
 حکم ساڈا ہرگز آیا نہیں پسند نشانتوں
 کوئی سوال قبول نہیں کرنا مت کوئی عرض سنگ
 تیں رسیدے کے آؤ پاک بنی دے تائیں
 میدان مجہول دی ہیں نہ کوئی عرض قبول
 اوتھے نشاں بھلا یا ساںوں ایٹھے اسمیں بھلا ہے
 ایٹھے عرض قبول جائے بنی محمد پاروں
 اکھ اگیڑ ذرا توں دیکھیں اے خالق انساناں
 اس دربار الہی اندر کوئی نہ ذات معاناں
 نافرمانیاں تو اے اوتھوں دور نکالے جاسن
 شرم کریں کچھ امک کوں جدی نعمت کھادیں
 جتنے بوند توں ملت وچوں شکل بنائی تیری
 تو بہ تائب ہو جائیگا نہ کر نمک حرامی
 اک دن بنی محمد حیرا یہ مسلمان سنا یا
 کلا کو چاکلا جہنتوں پکڑن کس ہزار
 اک فرشتہ پراکتیا قدرت تال اہل
 اسی ہزار اہدے سر پر رکھتے خالق باری
 ساڈے اُپر جیکوئی مومن ایہ صلوات پوچھیدا

یا وہ دوزخ تھلے جتوں پہلے بیفرماناں
 عذر بہانوں کچھ نہیں پندا آکے ذات الہی
 دیکھن باغ زمانی حوران ردو مارن آہیں
 جہنم بیفرماناں تائیں اک دوزخ دی ساڈ
 رب بنی واسلم نہ منیاں کتے مرض سنا دن
 اسیں بھی آکے جنت دے کر کے تابعداری
 کر دیو دوزخ داخل جا کے حکم کرے رب سائیں
 سرور عالم بنی محمد نہیں کوئی حال جنت یا
 من میں کراں تو ہاڈی بخشش نہ ہے کی ہوا سناںوں
 بیفرمان بنی واسلم اودہ نہ بخشیا جا دے
 بیشک بخشاں جنت مقبول آکے خالق سائیں
 دوزخ اندر ڈالے جاسن بیفرمان رسولان
 کوئی نہیں عرض قبول تھادی دوزخ اندر پائے
 بیشک خالی اودہ نہیں مڑوا اللہ دے درباروں
 پاک بنی واسلم وسیلہ اندر دواں جہانناں
 مت کوئی شیخی زائل کر لیں ایہ نہیں ہاں یاں
 تابعداری دے جہتے قرب حضوروں پاؤں !
 دانگ میدان بنے متکبر کریں نہ حکم بجبا دیں
 پھر تو اہل حکماں آگے کرناہیں ہیری پھیری
 یاد رکھیں توں اوتھے سیٹے کہ نہ جہنم مافی
 بڑا پسند اسانوں گے جس نے حکم بجایا
 سنوں مالیشان بنائے ساڈی تابعداری
 اسی ہزاراں سے پر اُتے خبر کتا یوں پاؤں
 استوار پرست ہر مومنوں آکے بنی غفاری
 اودہ فرشتہ اہدے حق وچ بخشش نہ ٹھیندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا

اے اللہ محمد صلعم

اور آئیں بیہوں

اور آپ اولاد پر

صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ بِرَأْفَتِكَ

رحمت بھیجے تو نے ابراہیم علیہ السلام اور آپ کی آل پر رحمت بھیجے بے شک

حَسْبُكَ حَسْبُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

تو تائب ستائش و بزرگوار ہے اپنی رحمت سے اے سب رحم کرنے والوں سے زیادہ رحم کرنے والا ہے

کرے سودا میں بازروں باندیوار بھارا
ستہ راجہ دیا پاک نیا دی کرے تانہ
سورج ڈھکے دیکر ہو گئی عرصہ رہ گیا ٹھوڑا
عمر و مانی تندہ نہ تانی لڑنا تیر تال بد میاں
لاکھ ہزاراں تیرے درگے ایچوں لہہ نہانے
توں بھی آخر دنیا اتوں اکدن ہو میں ماری
پلو جھاڑ ٹریٹا ایچوں ہو کے ننگ بنگالی
کرے آج کوئی عمل چکیرا پھر بیا پچھتا میں
ایہ دنیا دن چار دہاڑے آخر قبریں جاناں
اس دنیا تے اکو واری جو گہوا لا پھیر
تا بعد از بنی دا بن جائے کر بے پروا ہی
خوشہ من رب حنیت دہی بد لے تا بعد از

وقت وانا ہتھ نہ آنا پھیر کریں کچتا دا
بنگی کچھ خرید لیجا دیں ایچوں جاندیواری
آخر تیری قبر اندھیری اسے نہ پادیر مڑا
فرض خدا دا فرض برابر ڈہتاں لیگا ماسیل
سدا رہواں ہیں دنیا اتے ایہ گل تیرے بھلے
دولت مال خزانہ تیری نہ کوئی بھرے گواہی
ایچوں گئے سکندر درگے چائے کنیاں خالی
آخر بد سے حاضر ہونا نار چہنم جاسیں
چھڑ کے محل مکان چائے ہو سی گور ٹکاناں
سفنہ دانگوں بین دوائے ہو گیا سنج سویرا
ایسے بے پروا ہیوں ہوئے نازل قرا الہی
مقتلت دیوچہ توں کیوں شخصہ عمر گواہی ساری

در بیان ذکر مسافر حاجی در سفر فوت شدہ

بکدن کرن طواف گیا ہیں بیت ربی دایارا
کئی تسبیح تکبیراں اوتھے بولن ادب پیاروں

اک حاجی ذکر سنا دے ابوسفیان پیارا
کرن ثواب ہزاراں مومن شوق محبت پاروں

بیت ربی و چہ میں اک ڈٹھا سو من مرد ریا نا
 جا کچھ پیاس میں واقف نا میں تیرا ہی مقصودوں
 کہن دکھا وہ سب تسبیحاں یا د زبان مینوں
 حج کرن نوں زیا شوقوں میرا باپ پیارا
 راہ و چہ اسنوں سخت بیماری مگر خدا تہوں آتی
 صورت بدلی باپ میری زنگ سیاہی آیا
 کراں تیاں س کے بد عملوں ہو گیا زنگ سیاہی
 جد میں بیٹھ مرنا نے اسدے کتی گریہ زاری
 جسم آکے میرے تائیں نیندر غلبہ پا دے
 کی تشریف سنا دیاں اسدی صورت بہت پیاری
 انجے سلام ہو دے پیالہ میوں جن تھا اسو زوں
 آن مرنا نے باپ میری دیکھ منہ توں چادر مائی
 جلوہ نور دکھا دن لگی اسدی شکل پیاری
 رخصت ہون گئے جد ساقوں اور مہتوں ابھی
 نام نشان تہا دیو حضرت پھر ہی رہی گزاری
 ناں زبہن حلیمی اسی نے مینوں آکھ سنا یا
 باپ تیرا یہ سانوں جیسی نہت روز پوجا تہا
 جو کوئی پڑھے درود اسات آدن تک انہی
 ادب سلام ساڈی طرفوں ہر شخصانوں جان
 باپ تیریدی مذہاں جا کے سانوں خبر پوجا کی
 جکڑیا آ رہے تھیں ان اسنوں منزل بہت درازوں
 سانوں تابدار است و اجو ضلوة پوجا دے
 اسیں ایہنا نون دوست کر کے اپنے ساتھ بجا بیہ
 اتنی بات منکے مینوں جدم حضور اٹھا دے
 رہ گئی یاد نشانی مینوں یار پیارے والی

ادبوں پڑھے درود پیارا ہو کے بہت نما نا
 کوئی تسبیح تکبیر نہ آکھ تینوں باجھ درودوں
 جس ہی پڑھاں درود پیارا حال سنا دیاں تہوں
 میں بھی حاضر خدمت اندھاں گیا ساریا
 اجل تیار ہی ہو گئی اسدی آگیا حکم الہی
 میں سکین تہا نے عاجز درود حال دیکھا یا
 کدے نہ دکھا جنک اسنوں کراہوں برا کی
 ایسے غم دے اندر مینوں آگئی نیندر پیاری
 سنے دیو چہ پاک محمد آن جہاں دکھا دے
 دیکھیں والے یغود ہو گئے چمک پیالیک باری
 سو ہی شکل نورانی اسدی باہر حد بیانیوں
 دست مبارک پھر یا منہ تے چکیا نور اپنی
 ہو گئی دوسریاں اسدی ہو یا فضل عتاری
 پلہ کمر دکھلا تھیں اسدے مرض سنائی
 ایڈھی سخت سعیدت اندھنی آلوداری
 اسیں محمد بن عبد اللہ پستہ نشان بت یا
 علی خطائی سی کچھ اسدی وہ نہیں ذکر سنا
 جہاں جہاں صلوٰۃ بندیدی سانوں جہاں پوجا کی
 بیکیوں جیکوں ساڈے آتے لوک درود پوجا دن
 مینوں کر صورت بدلی اسدی کارن علی خطائی
 اسدی کرن شفاعت آیا ایہ بہت کار اسادی
 بیشک کرن شفاعت اسدی سانوں راجہ کے
 تہاں شفاعت مولا کو لوں محشر وں بخشا بیہ
 گھڑی نیندر کچھ نہ اوتھے مینوں نظری آدے
 تھکے دیکھا چار چوڑیے خوابوں سرت کمن

عبد میں رکھی لاش مبارک مارے چمک نورانی
 باپ اپنے نول اسب پیاروں پھر میں فن کرایا
 کراں وظیفہ اس درودوں میں مسکین نمانان
 جہاں ہیں بھڑکن دوزخ اندر قہر سمندر چلے
 ہر من پکڑتی دانتھنا پاک گناہوں مقبوس
 جہاں او گنہاراں کالن پاک رسول وسیلہ
 سرور عالم دنیا اتے بن کے راہبر آیا
 کرے تیار نحمدی بیڑا بنی آپ مہانا
 آجاؤ میرے تاجدار و پاک بنی فرما دے
 قسم خداوی ساڈے حکموں جو کرسی انکاری
 بیڑا ساڈے امروں باہر پاسے قدم رکھی
 پڑھو درود پچا تے جس نے قرب حسوری پوناں
 نہیں محبت پاک نبیدی جس نول دلوں بجا نول
 نشان درودوں میں اک تینوں ہو رہا بن سادہ

لکھ لکھ شکر کراں میں سو نہوں بولان حمد ربانی
 اوہ درود وظیفہ اسد اپنے دل تے لایا
 کراں امید نزع سے دیئے مل پئے نئی رباتا
 ادھی دیئے مدد نہ کرے بھین بھرا نہ ماپے
 نہیں تاخانی وقت نزع سے مندی موت مرگیا
 مرگے وقت ہنیوں کوئی فنا ہن کوئی کرے جیلہ
 دوزخ کنوں بچا کے عاصی سا تھرا لادن آیا
 کرو ساڈی تابعداری جسے جنت مہاناں
 پھر اڑتے دوزخ اتوں بھر پور لکھا دے
 نہیں کوئی اسدی بخشش کارن ساڈی ذمہ داری
 سب لیا جے حضرت نوح لے پیٹے مانگ مرسی
 مال شغلاعت عمر دیدن اسے سے پختہ ناں!
 اس کی کھٹیا دنیا اتوں ایویں گیا جہانوں!
 کراں امید خدا لے نقلوں جیکر بخشیا جادواں

در بیان ذکر و حیات امام حسن بھری رحمہ اللہ تعالیٰ عنہ

جو میں حاضر کران روایت ذکر جو میں گزاروں
 درود فراتوں رندی عورت پاس حسن لے آئی
 نہایت کیہا اتوں رسن مائی سبکی حاجت تیری
 ہوئی ختم حیات اسی ملک کھی زندگانی
 مہر ترار نہ آئے مینوں درودوں بلدیاں بھاپیں
 حضرت حسن درود سنایا ایہ پڑھیا کر مائی

کی کی شان مہر انتب ملدی پاک نبید سے پاروں
 ادبوں مرض سناوین لگی روکے بڑھڑی مائی
 یا حضرت اک بہت پیاری تھیں مٹکی میری
 اسدے درود فراتوں حضرت ترٹے جان تعالیٰ
 دسو کوئی طریقہ مل پئے رڈکی میرے تائیں
 اس مراد لے سب تینوں کر سی نقل الہی!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شرع ساقہ نامہ اللہ کے جو نبایت ہر ان رحم کرنا ہے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَأَزْوَاجِهِ

اے اللہ بارے ہی ان پڑھ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی بیویوں پر

أُمَّهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّاتِهِ وَأَهْلُ بَيْتِهِ

جو تمام مسلمانوں کی مائیں ہیں اور آپ کی اولاد پر اور اہل بیت پر

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَرَبِينَ إِنَّكَ

رحمت بھیجے تو نے سب جہانوں میں ابراہیم علیہ السلام پر رحمت بھیجی بیشک تو

حَسْبُكَ وَرَحْمَتُكَ

تو اپنی رحمت اور بزرگی سے

خوابے اندر ب دکھایا حال حوالہ سارا
سخت عذابا بندوچہ پگڑی دوزخوچہ منانی
توبہ کرد عذاب اجہا رب دکھلے نہیں
حسن ولی نول آکھ سائے حالت لڑکی والی
دیکھیا سخت عذاباں اندر سڑی پٹی و چاری
کون نکالے دوزخوچوں باجھوں ذات ربانی
اُس لڑکی را حسن ولی نول خوابے حال بتایا
دوزخ واسے سخت عذابوں اسنوں ملی آسانی
حسن ولی دی دمندیاں لڑکی صورت شکل کچھاتی
آکھن لگی مینوں حقرت نشاں کچھانیاں نہیں
جہدی خاطر ماں میر بنوں عمل تان بتایا
کیکوں تیجھے رحمت ہوئی حضرت نے فرمایا
بیشک تہروں دوزخ اندر مہیاں ماراں کھنڈی

جاں عورت نے پڑھیا ادبوں ایہ درد پیارا
کی دیکھے اوہ لڑکی اوسدی عاجز در درخانی
جاں عورت نے لڑکی دیکھی سڑی دمند خجانی
خوابوں دیکھ حوالہ عورت جہدم سرت بھالی
دوزخ دیوچہ دیکھی سڑی اپنی دھی پیاری
حضرت حسن بڑا غم کیتا سن کے درد کہانی
کچھ مرصے تھیں بعد خدا نے ایسا کرم کیا
جنت دیوچہ بیٹی لڑکی اوپر تخت نوزانی
پیر حسن نول دیکھیا ہیسی لڑکی وچہ حبیباتی
نال ادب سے لڑکی حاضر ہوئے چائیں پیائیں
اول لڑکی ماں میں حضرت اُس نے آکھ سنایا
سخت حوالہ دوزخ اندر تیسرا نظری آیا
سچ حقیقت سفنہ اسدا لڑکی آکھ سناندی

آتش دہل سارے میوں درود ماراں آپیں
 عورتوں دن گندے اک راہی قبرستانے آیا
 سدی برکت پاروں ساتھ ہو یا قتل الہی
 تیرے ملک عذاب کریدے حکم انہانوں سے

نکل نہ سکاں دوزخوں میںیاں سخت گناہیں
 شوقوں پاک نبی سے اتنے اوس درود پوچایا
 کرو عذاب قبریاں اندر ملت خبر سنائی
 کرو عذاب نہ انہاں تائیں آپ خدا فرمایا

ارفعوا العذاب ببرکۃ صلوۃ هذا الرجل

اس شخص کی درود کی

برکت سے عذاب

کو اٹھا دو

عذاب عذاب بٹاوا بھتوں جھڑویاں گنہاراں
 درود ہو بند خدا میں نہانڈی آکھیا ذات الہی
 جس مجرب سیریتے ادبوں ایہ صلوۃ پہنچائی
 برکت ایس درود شریفوں ادب بیکے پاروں
 ساڈے پیچھا او گنہارا سہی اس قبرستانے

نور لباس پہنا دیوایتھال وانگر نیکو کاراں
 اوس وقت فرشتے دیندے جلد کی تالیاں
 بخشیا قبرستان تانی اسید یکا رن بھائی
 بخشش ہو گئی ساریاں اتے مولائے درباروں
 برکت ایس درود شریفوں مسکے فضل مانے

اللہم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت

سے اللہ محمد علی محمد علیہ وآلہ وسلم پر

اور آپ کے اولاد پر جیسے کہ تو نے

علی ابراہیم وعلی آل ابراہیم انک حمید مجید

بریم پر

اور آپ کا آل پر رحمت بھیج جنک تو قاب ستائش اور مامب بزرگ سے

اللہم باری علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت

سے اللہ محمد علی محمد علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کے آل پر

برکت نازل فرما جیسے کہ تو نے

علی ابراہیم وعلی آل ابراہیم انک حمید مجید

ابراہیم پر اور آپ کا آل پر برکت نازل فرمائی ہے جنک تو قاب ستائش اور مامب بزرگ سے

جو یہ نشان دکھایا رہے حسن دلی سے تائیں

سب کوئی سن کے ذکر نہاں نہیں پڑا احمد تائیں

نہتے رب گناہیاں تائیں ادب نبی دے پاؤں
 حیرت عالم بن کے آیا تائیں نبی ربانا !
 رشتہ استلا دے وچوں راوی ذکر سنا دے
 ابو عثمہ دچہ جنت پھر را اکدن ملایا بیوں
 کھن گنا ادب نبی تھیں ایہ سب حمت پائی
 جہوں حدیث سنادن لگاں پڑھاں دور بانو
 برکت کل درود شریفوں ہور اعمال نہ کوئی !
 ادب ادب بیا کے مومن توں صلوٰۃ پوچا دیں
 وقت زما تیرے اتے نفلوں ہوگ اسانی
 رب نبی دا حکم بجا دیں سرقدال تے دھر کے
 کھڑوں شرکوں بچکے نتھھا ساتھ ایمان بجا دیں
 تا بدار نبی دین کے جیڑا حکم بجا سی !
 جیکر دعوائے کریں زبانی عمل نہ کریں کافی
 ایہ دنیا دن چارویا دے آخراک دن جانا
 تازک زم بہریر جو تیرا تاز نیازیں پلایا
 وچہ قبرے سب اٹھویں ڈنگو ڈنگ چلاسن
 رب نبی دے حکموں سے کر پکڑ کھلو توں دوری
 قسم خدا دی قبر خدا بوں جیتوں واقف ہو دیں
 وگھنا دے وچہ قبرے جدم ہون لیندے
 جے دھکارا گرز داکھ دھرے کے بستر توں اودے
 یا رب دے توفیق اسافوں کرے تا بدار نبی
 وقت زندہ بے یلہ بے یوں نیز خیال نہ آدے
 ایہ مرض قبول خدا یا کرے سوالی سوالی
 سبتے لو کہیں بدعت شرکوں دوزخ دیوچہ عیاسن
 دلہ سے اندر جان لادے عمل محبت پورے

ربدی رحمت نازل ہو دے باجہ حساب شملوں
 دوزخیانوں دوزخوچوں جسے باہر کوٹ لیا نا
 پاک محمد سرور عالم اک دن ایہ فرما دے
 میں کچھا دس کہہ دے غفلوں درجہ ملیا تینوں
 جنت یوسے حور نقوساں نہتے ذات الہی
 پہلوں میں صلوٰۃ پوچاواں ہو کے دلوں بجاواں
 ادب نبی دے پاروں بیوں ایہ سب خشش ہوئی
 پھر غم کوئی نہ روز حشر دا خیر میں جنت جادیں
 پل دوزخ تھیں پار تگھا دے آپے دست جہانی
 جنت لیناں نہیں کوئی سوکھا جس پاتس برکے
 قسم خدا دی رہے کووں عالی درجے پا دیں
 موتوں پہلے جنت امینوں ٹھیک دکھایا جاسی
 دلہ سے بھید خداوند جانے پکڑے تہرا الہی !
 قبر مقام قدیمی تیرا ہو سی رحیم سر لانا
 پتہ گئے گاہم تیرا ایہ جاں دوزخوچہ چلبیا
 جو کچھ شیطانی کہتے سب کچھ یاد کر اسن !
 گرز انال زشتے تینوں کرسن چوری چوری
 دنیا اتے کریں کنارہ سجدے پے کے ردوس
 دھماں پین زمین گزنا دے نہ انسان نبندے
 دفن کرے نہ میت قبریں خوفوں کشت کھا دے
 بچھے کل مذاہاں کووں ہو دے دور خواری
 چڑھے زبانی کلمہ طیب رحمت دیر نہ لادے
 ناں فیصل محمد سرور درتوں موڑ نہ خالی
 اللہ دے درباروں بیشک کوئی مراد نہ پان
 غاس محبت پاک نبیوں جسلوہ غے حقوری

دوسرو دوری کدے نہیں کروا ہے نہ دونوں دساریں
اک روایت سناواں تینوں سنتوں میرے بھائی
جستوں طسب زیارت ہوئے دیکھے ٹال کتبوں
دور کمتاں نقل گزائے مات جمدی بختوں
یو قزآت دریں رکاتیں مومن جددن اداد
خواب اندر اس عذاب تائیں ہوئے قریب جوی
سورۃ قدر پڑھے کوئی مومن دہے مار زبانی
نوش سورۃ دی بھی ایسے طرح فضیلت آئی

حب نول حب دلا ندی ہوئے کیوں پیا کواں میں
جویں صدیق حسن فرمایا میں نہیں دلوں بنائی
استے رب دی رحمت ہوئے باہر حد سایوں
آیتہ الکرسی پذیراں داریں فاقہ بعد پڑھیں
بعد سلاموں وہ سے داری پھر درود پوچھا
کہ کے دیکھے مومن ناس تے اپنی کوشش پوری
کردیاں حاصل کل مراد ان آکھے ذات ربانی
وہ سے وار درود پوچھے جلدی اہلی

اللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ

سے اللہ صلاتے سرفراہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کی آل پر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَبَدًا بِكُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّكَ

اپنی معلومات کے موافق درود بھیج

پڑھئے درود تین سے جیڑا ہر دن دہے داری
جستوں وہ سوراری پڑھیاں دلدا مقصدیئے
اوہ سب دلدا مقصد پاسے آکھے بی غفاری
وہ درود رسالے دجوں کچھ کتا سب دکھائے

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی حَمِيْدٍ وَاٰلِهِ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی

سے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر امداپ کی آن پر درود بھیج جس طرح تو چاہتا ہے

نقل خطابیوں کھیا ہو پا راوی ذکر لیاوے
یہ درود پڑھے کوئی مومن رزق جمد کھائی
سویں چن مینے دلا پاک جہاں کرا ہوئے
جمد پکارن کی منی تدم رنج قزادوں
نہ درود ضروری جمدے پڑھیاں ایہ فیض پائے
روز جمدے ہر اک مومن سچس فیض اٹھائے
نال وضو دے یکے پڑھتا کھیا ذات اپنی
نفلوں قدم مبارک اس مومن سے گھڑے
ہی ادگنہاریاں اُتے ایڈ کرم کماوے
لوکیں آکھن لکھ دیہ مسانوں اس سے ملیاے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَ

اے اللہ روحوں میں محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی روح پر اور

صَلِّ عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى

جسموں میں آپ کے جسم پر اور قبروں میں

قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

آپ کی قبر پر رحمت نازل کر

<p>نیک عمل دسے ہزاروں جیکر مومن یوں جزائیں یاروں دوری آتے مکرسی فاتحہ برداشتے دو اں رکتان اند بھالی ابو قراست جیو نہیں مرادوں خان رہندا مومن مرد غناری پڑھکے اکسوداری مومن دل د متھند پایا</p>	<p>برادی اک روایت لیا دے دس ہزار تائیں سچے دو نفل رات جمعی مومن پڑھیاں پڑھیں اس تیس بعد اخص مبارک یاں داری پڑھیں بہرزد دینی تے بھیجے اک سو داری ایں درود شریف پڑھن واذکر صدق ستایا</p>
--	--

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھ نبی ہیں اور آپ کی آل اور صحابہ پر رحمت نازل کر

<p>نفلوں سے پرایا تینوں سے کر ہوگ نصیب پڑھیں دار اند ص مبارک فاتحہ برداشتے انتشار شد نفل کرم نفیس حاجت مولے پوری تخیر انسان دیا کیوں پیا ٹھیکے کھائے جس نوں پڑھکے ہر کوئی پادے نفیس خدا توں پادے</p>	<p>تن راتیں ایہ نفل گزاریں سن توں یار جیبا دور کماناں رات جمعی ہر روایت آدے بہر سلا موں دہ سے داری پڑھے درود ضروری بیشک پڑھے پڑھا دے کوئی نفیس خدا توں پادے ایہ درود سنائے پڑھکے عاجز اد گنہارا</p>
--	---

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھ نبی ہیں رحمت نازل فرما

ظاہر ہوں ثواب سناداں نظر کتابوں آدے
سننے والے مومن بھائی سودا و بیچ پاروں
سنوں حقیقت میں اک بھائی ہو بیان سناداں
مومن پڑھے نماز عصر دی بیٹھا رہے اتھا ہیں
مغرب تک بے ادوہ بیٹھا اندر ذکر الہی
مومن لگا قربانی چوں کر اسماعیل پیارا
اسی مرد چھٹے اے قتلوں اتنا درجہ بیندا
مور نقل روٹھا میں پھول آکھے بنی غفاری
پھیرنا تھ پڑھ رکعت دوجی وجہ راوی ذکر ساد
بناں دو نفاں ماساں کوئی ثواب پوجا سی
کتنا درجہ لدا تینوں ایسے عمل دے پاروں
پھیر نہ آکھیں روز حشر لوں مینوں خبر نہ کوئی
جس جنت دیاں صفات تینوں رب کریم سنادا
کس لوں طاقت دنیا اے قیمت اسدی مارے
کفر و شرکوں تائب ہو کے جنتیں امر بجا دیں
پاک بنی دی امت پرلے بائیں قیمت تھوڑی
اک رویت مغرب پچھوں چھ رکعتاں آئیاں
قل پڑھے تزیاری مومن فاطمہ پچھوں بھائی
ہر سدا مومن ہتھ اٹھا کے سنگ نیک دعا میں
پانن نور لگا کے زسی قبر اندر روشتائی
عمل تیرا ادوہ درجہ قبر سے آن بھریسی حامی
کہن پرانے نبی سو دے دے آیت سنائی
وہ سے آیت بنی شائے جیکوئی پڑھے زمانہ
کھن کے اصحاب تمناں یا محبوب الہی
پڑھ سورہ الحاکم جیکوئی رات سویں بکھواری

بیشک جس نے عمل کیا بدی رحمت پارے
رحمت داد دازہ کھلے ایسے عمل دے پاروں
جیکوئی راوی کریم رویت وجہ بیان لیا داں
ذکر خدا درجہ شاعر ہودے بات کرے کوئی تائب
اوس جگہ توں اٹھے ناہیں درجہ سن توں بھائی
جیکوں نقل قدا دا ہو یا اسدے اد پر یارا
جیکوئی مومن ضرور لے کے مغرب تیکر سیندا
فانہ پچھوں پڑھنی سورت والضحی اکواری
سورت پڑھے اَلَمْ تَشْرَحْ لوں پاک بنی فرماو
لے مال میرے ادوہ بیشک جنت اندر جاسی
سودا کرے سودا گر بن کے کریم خرید باتاروں
یاس میرے نہیں آیا ہرگز دستن دالا کوئی
بن قیمت توں لدا تینوں کیوں نہیں نام لدا
پیو دادے داد نہ کوئی نہیں کون کوئی ہم مارے
دو نہ تھنوں درجہ ملد ہن تے کیوں توں پرکھوں
کھڑی گھوں توں استاناں پھیرنا میں کھ مردہ سی
دو در کر کے پڑھنیاں ہوسن ماریاں مومن بھائی
ہر رکعتاں ایہ قرأت پاک بنی شرمائی
پاک گناہوں دفتر اسدا کر دنا حق سائیں
قبر مذاہن اوس بشر توں نقلوں لے ناہی
قبر فراخ لمیری ہو جائے رہی تنگ نہ مانی
جیکوئی عمل ہمیش کما سی آکھے بنی آدو
دوست رنگ برادے اسوں خالق رب توانا
دے آیت پڑھے مشکل یاراں مرض سنائی
دے آیت برابر ہو دے آکھے بنی غفاری

سن کے امرا صاحب پند سے بہت خوشی و چہ آئے
 واہ واہ پاک پندی امت عالیشان سدیکے
 نظر کر میں پائے مولانا محمد پاروں !
 اسکے بدلے رب نظر کر دی دیکھے امت تائیں
 جہدوں یعقوب بنی ثناء لڑیا پست نال بھروں
 تائیں بدست کھوہ دچپے گیا خیریں گھرنہ آیا
 امت سوچنی ہاروں تائیں موسیٰ بنی ربانے
 جسدن پاک بنی سرور دانت افیہی آیا
 یا مولائیں ہر ہر دیکھے چاہوں رحمت تیری
 بن نول دیکھے محشر تیکہ تینوں نے ختمائے
 وعدہ کیتا پاک بنی تال اسدن ذات الہی
 نہ کر نہ کر جیسا بیر یا رحمت نظر کر میاں
 پنج داری رب ہردن اندر دیکھے امت تائیں
 کرم کیتا رب امت کاسن بنی اللہ کے ہاڑوں
 پاک رسول پائے اکدن ایہ نرمان سنایا
 سے دو نقل گزائے مومن مات جہد بنی بھائی
 پند ان داری قل ہو اللہ مومن پڑھے پیاروں
 بد سلتوں وہ سے داری پھیر دہر پوچھے
 تقدیر کچھوں سے جو پڑھتا وہ بد دستائیں

پاک بنی نے امت اتے کیڈے کرم کماے
 تھوٹے ملوں درجہ دیکھے پاک گنا ہوں تھوٹے
 ایہ حبیب میریدی امت حکم ہو دے سرکاروں
 جو کچھ خیر حدیثوں پائی آکھ چسراں تائیں
 بھائیاں نول حمانہ کیتا پھر پست دیاں باہوں
 غیر سپہاں کیتا اس نے رب دانا نام بھلایا
 بھی ادہ نہ رہی سلامت سنتوں یارسیانے
 حضرت دچہ دربار الہی ایہ سوال سنایا
 پتھوں کچھ بہت نالی عاجز امت میری
 امت کراں حوالے تیرے آکھیا بنی ربانے
 ہر ہر دیکھے کراں حفاظت ساڈی بے پردہ ای
 اصح سلامت امت تیری روز قیامت دیاں
 دوست بنی محمد کارن قتل کرے رب سائیں
 کو سے نہیں کوئی نالی مرڈا خالق دی سرکاروں
 مارت جمعے دی نقل پڑھندا آپ حکم فرمایا
 فاتحہ کچھوں آیت کرسی ہک داری مزنائی
 دو نویں دار قرابت ایہ حکم ہو دے سرکاروں
 بنی کہیا ادہ بیگ ساڈی عین زیارت پائیں
 جدا حکم حبیب خدا کے دتا امت تائیں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنے والے ہرمان کے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِیْہٖ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ

اے اللہ جناب محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر جو ان پڑھ بنی ہیں رحمت نازل فرما۔

عائیشان محمدیاں نے رب سچے توں پایا
صاحب شان گرامی واسے دولت آن دکھاوا
دوب بنی دے پردوں بیشک رحمت بدی پاک
حکم سنایا اک دن حضرت کل اصحاباں تائیں
ہر مومن دی عرض خدا توں ایس جینے جاسے
عاجتمندوں توں سب کروا ہر دن رات آواز
تندرستی دیں نیک دعائیں توبہ استغفار
پاک نبی اصحاباں تائیں پھر ایہ حکم سنائے
آن ہمار نجات مولا دیکھے امت میری
جنت دے دروازے مولا اسدن کل کھدو
جے کوئی عاجتمند سوالی سنگے آن دعائیں
یو دے عاجتمنداں تائیں رحمت کنوں آواز
دنوں حاضر کر کے جو راج رات عبادت کرسی
جو اس راتیں کن عبادت تنو ق نجات پاوے
جو مومن آکھے رجا جنت بخشیش مینوں
رحمت پھیرا دے فضلوں کامل دہل ایماناں
رب کہے میں حاضر تاظر جو چاہویں میں یہاں
سجدے اندر رات گزارن سرور نبی ربانے
کارن او گنہاراں کھن رحمت دے دروازے
نام ہمدان شب قدم مبارک رحمت برکت والی
سائے ساں جہاننہ مرنا کھے نسائی جادون
ادبوں پڑمن نماز جو مومن اس شہد رپاری
تو قہ پچھے دو وہ داری پھرا خلاص پڑھوے
سورکھات پڑھے اوہ پوری رب جیویں نرمانے
ستر نظر ان نقل کرم دیاں پاک رحیم کرلیسی

ساووں رستہ دشن وانا رسل نبی پنی پایا
مجددیاں بھر کے امت لیگی کرم کینا رب عالمی
عاجت رہی نہ ساووں ہرگز ہو سکے درجہ سیتے
یہ شعبان مہینہ بھیجا مینوں خالق سبائیں
شان نفسیت نال دعائیں پل پل رحمت آواز
ملکین والیا پائے مہنگوں رحمت بے اندازہ
وجہ بیماری سر مومن دے وعودن عیب نرماناں
وجہ شعبان مہینے چھتری رات پند رحمت آواز
ہر مومن توں آکھے سنائے ہے کہ حاجت تیری
یونہی آتائیں ذات خدا دی مارا راز بلا دے
جو کچھ دل دی متا تیری توں آج بندیا پائیں
لٹ لیجاہ آج کھدا میری رحمت دار دروازہ
پاک گنہاروں دفتر اسدا ذات خدا دی کرکے
تیکو دے نال دفتر بھردیو حکم ہو دے سرکاروں
آمین اگوں آکھے جنت رب لیا دے تینوں
امیں دروازے اتوں عالی جاہ میں کیوں اترناں
عیب گنہار دی بخشش مٹیں جلدی بخش کر دیاں
تیں بھی کرو عبادت رب دی آکھیا بنی سنانے
حاضر ہو کے رحمت پاؤ پل پل ہون آواز دے
سال بہ سال حباب تابی آپ کہے رب عالمی
ایس طرح ہی ہمیں واسے وچ شمار لیا دن
دور کھاتاں کر کے نیتے جیوں کر حکم غفاری
بیشک اسدے پڑھنے والا پاک گنہاروں تیرے
ختم نمازوں مومن آتے رحمت بدی آواز
ستر حاجت ہر سر نظر دں ذات خدا دی ویسی

دنیا کھیتی آخر سیتی پاک بنیٰ سرایا
وقت عداوت پورا کر سی وعدہ خالق سائیں
سُبح کے امر نبی و احس نے نہیں کوئی عمل کمایا
جیکر امونی سرد داسن کے برآمد ہیں
اوہ منزل ہے دور دراڑی جتھے ہے توں جان
اک وسیلہ پاک بنی راہور نہیوں درکائی
غوثاں قطباں ویاں بجھے اوسے درویش پائے
توں بھی کر کے تابعداری پائے منصب عالی
حکم بجا کے پاک بنی دانیکے کھٹ جہانوں
تیمہ اصحاب روایت کرے دہندہ آذی بھائی
سُن کے حکم بنی سرور داہن عباس تباہے
تلہر عمرے سن وچاے پڑھے نماز دوکانہ
سوداری پڑھ آیت الکرسی فاتحہ پچھے بھائی
کسوار درد کھچاے بور سلاہوں سائوں
سماے باہ رمضان دے روزے حید نگر اوس ادا
جیکوں حج مبارک کردایت اللہ دا کان
سچید نیکیاں اس دے دفتر قتلوں جان کھائیاں
جنت حکم سناے مولا کر کے رحمت بھاری
حضرت انس روایت کیتی آکے شاہ ابراہان
سیر رکھاتے بدالحمڈوں قل پڑھے درواری
روزے باراں سال اناہدے دفتر چکھوین
وچ قیام کھلوتیاں جیکوں ساکاں اوس کھلایاں
حق خداے اوس بند یا خود حضرت فرماے
ایسے کارن ہراک تائیں حکم بنی سرمدان
پرتھی چنوں رات جو موسم کھی در قتل گیارے

سنے دایا تہہ کرے کیوں اتنا چر لایا
عمل کما کے فائن بندے کرے نیک دعائیں
قبر اندھاری مشکل بھاری جسدن تمیز پایا
روز حشر نوں ماہر باجموں جنت کیکر جادیں
باجم وسیلے کچن شکل جنت دور نکاناں
اوسے درد سائل بن جائے کے بے پروای
جیٹرا کرے بے فرمانی ادا لکڑیا جٹے
جھٹلا اس دے رتے جائے کدیں نہ مڑیا خالی
بنی کھسیا جو چوداں پندراں آئے رات شبانوں
نوزار سنے اللہ سو حاجت بستہ ذات الہی
اک نماز دوکانہ سائوں پاک بنی فرما دے
ویر دار داسے دن ہووے سن توں مرد جواز
دوجی رکھاتے سوکل پڑھنا خبر حدیث سنائی
کیا ثواب خداوندیوے دیواں دس تہانوں
بھوس شہان رجب دے روزے اجندہ تہانوں
اتنا درجہ اسنوں دیوے ذات خدائی
حکم بجا حشر دیراٹھے جاں گنتی دپہ آئیں
شوقوں تال اسٹاٹھے رٹی بسکھے بنی غفاری
شاموں بد عشاء توں پیٹے قتل گندھے باراں
بنی کہے اودہ دنیا اتے بڑی نعامت بھاری
اتنا ہوگ ثواب تہانوں پاک گناہوں تہانوں
حد حسابوں باہر نیکیاں دفتر جانی لکھائیں
صحیح حدیثوں ثابت کر کے حضرت انس لیا بے
حیلہ کہے موسم ماضی جے گریختے جادوں
سویت قتل پڑھے درواری فاتحہ بددہاے

سودت قلندر کھات دو جی وجہ پھر پھر دھاری
 ہر ماہوں آون فرشتے ستر ہزاراں بھائی
 کچھ کچھ دفتر بھون بٹوایوں ادہ ملائک نامی
 رات سو رکھاتاں دونوں جیکوئی نقل گذارے
 فاتحہ کچھ پندراں داری قل پڑھیجے بھائی
 بیتا نوچہ ناناں اسدا فوراً لکھیا جائے
 دور کھاتاں ات جمہدی بعد مشاؤں بھائی
 قل پڑھے وہ داری مرٹکے رادی ذکر سدا
 وہ مکان ابد سے وہ حینت رب تعمیر کرتا
 سن انساناں اہل ایاتاں پادیں اجر ثوابوں
 تہمتوں میں حیوان چنگیرے اے غافل انساناں
 تیں مکاناں مال خزائن مال کسے نہیوں جاناں
 کریں مزدور نہ زردا کوئی نہ کر شیخی نسلوں
 چاہا پاک بنی واسکا دے دوزخ جادے
 پنج حیوان بہشتی ہوسن آپ خدا فرمایا
 صورت بن انساناں والی جنت دیوچہ جاسن
 اک بگمیاڑ یعوب بنی دانیک نصیب چارا
 اک اصحاب کہف واکتا نقول جنت جاسی
 پنجواں گدا جنت وہ جادے موجب قتل تنہا
 حیف پوسے ایہ تیرے اتے اے غافل انساناں
 حرا عشقوں اک روایت سنو یسرے بھائی
 تنی لذت مومن پادیں بحسرا عشق تباہے
 تھ سو سال گذر جائے اینویں اہل ایماناں تائیں
 جے دیدار خدا چاہیں توں ہی اہل ایماناں
 حب خیر ہی جے نہ کریں دوزخ دھریا جاکیں

سن لو کی ثواب انہاتوں بستے خالق باری
 لکھن ثواب ہمیشہ اسدا ہونے حکم الہی
 سارے دفتر اس مومن توں دیندار بگرامی
 بڑا ثواب عدا توں پائے آکھیا بنی پاری
 ایہ الکرسی بعد سلاموں پندراں دارستانی
 دوزخ استوں دودی گڑے پاک بنی فرماے
 سن بسم اللہ فاتحہ سودت دیہ داری فرمائی
 فاتحہ تے قل دیہ داری پاک بنی فرمائی
 لوک بہشتی ویکھن اس توں دوروں چک مریدا
 بہشت دیوچہ جاسکے جیکوئی جائے صایوں
 تابعداری گپڑ بنی دی بن کے حاصل دانیاں
 اک دن تیرا دنیا اتوں ہوسی کوچ ٹکاناں
 تہمتوں دے دباروں ہوئی تا مقدری اصلوں
 سگ اصحاب کہف وادرجہ عالی جنت پائے
 نادہی ہیں اہم منزلی وہی تفسیر لیا یا
 نیکو کاراں دے سنگ دل کے کیوں جنت جاسن
 سارخ پنیر دی ڈاچی سن توں میسر یا بار
 چوتھا خچر پاک بنی دامالی ورجہ پاسی
 جسدے اتے حضرت عیسیٰ کردا سہی سواری
 تیرے نالوں آچے دے دے کوں حیواناں
 جنتیاں نوں جسدے سے پاک جمال الہی
 حوراں تے غلمان جنت دے سب کچھ دسر جائے
 جنت حوراں وہا ڈیکان رہن خموش تدا ہیں
 تابعداری دا بن جا توں غافل انساناں
 ہر وسیلہ کوئی تہیں تیسرا کچھ مرض سناسیں

طرح طرح دے درود و طیفے باہر جاریوں
 سن عباسؑ بتی دے کووں اک روایت سناو
 پڑھے نماز عاشورے دیدن حکم حدیثوں آیا
 چار رکعات اندر آدے دوسو قل شمار دے
 سو برس سال جے عمر بند بنے عیا نوچہ گذاری
 جیکوئی کئے پیاسے تائیں رنج پلا دے پانی
 عتوڑا علی زیادہ نیکی پاک بندے پاروں
 غسل کرے کوئی روز عاشورے ادھ بھی بخشا جاوے
 اوہ بھی نیک جزائیں پادے دے پیاریتیاں
 ابن عباس روایت کردا کہ رسول الہیؐ
 کو سترار شہیداں بتنا درجہ اس دے تائیں
 اجر ثواب دساں جو روزہ چا انظار کلا دے
 سترے خراں پاک نبیؐ توں یاراں مرض سنائی
 روح محفوظ مسلم توں مولا ایسے روز بنایا
 ایسے دن رب پیدا کیتا ابراہیم پیارا
 ایسے دن یاقوب نبیؐ نوں لبیاں سن شقاییں
 ایسے دن قبول آدم دی توبہ پتی درگاہے
 ایسے دن اسماناں اتوں رب اتاریا پانی
 ایسے دن دچہ ہوگ تیا مست وعدہ ذات الہی
 ایسے دن ربؐ بت آدم دے روح بیا کے پایا
 اس دن جے کوئی جا کے مومن تیکھے مال بیماروں
 اگے نکر نماز سنایا جو میں چار رکعات
 وہ سسے ملے مکان نوزانی سنوں حکم الہوں
 شاہ جیلانی چار رکعات ہور نماز سنا دے
 پہلی دچہ رکعات پڑھے جو فاتحہ مال صفائی

کھتے ہتھ پو گیا جبکہ ڈگ پیوں آسمانوں
 چار رکعات نقل پڑھتا حکم بنی فرادے
 فاتحہ بند پنجابیں واریں پڑھتا قل سنایا
 حشر نجات ملیگی اسنوں ایسے عمل دیپاروں
 دفتر کل گناہاں بھریا صاف ہو دے یکباری
 بخش دتا اسان اسدیتا میں اکھے ذات ربانی
 روز حشر نوں ملی خلاصی اللہ دے درباروں
 جا کے خبر بیماروں پکھے اوہ بھی درجہ پادے
 ہر ہر داناں ہون دعائیں بخشیں رب کریاں
 جیکوئی اسدن راہ مولا دے روزہ رکھے جانی
 دس ہزاراں بیوں حج کیتا حکم کرے ربائیں
 بیوں کر ساری امت تائیں کھانا رنج کھوادے
 کیونکر روزہ عاشورے سب تھیں اتنی عزت پائی
 ایسے دن دچہ حضرت آدم حنت قدم نکھایا
 ایسے دن فرعونی فجاں غرق کرا میاں یارا
 ایسے دن رب پیدا کیتا زمیں آسماناں تائیں
 ایسے دن سن حضرت عیسیٰ دنیا ادھر آکے
 ایسے دن پہاڑ تلے داعد ذات ربانی
 ایسے دن رب بارش کیتی دنیا بدوں بنائی
 تائیں ایہ دن بیکت داناں رب دی ذات بنایا
 ساری امت نوں جیوں کچھیا اجر ملے سرکاروں
 سو برس سارا عیب گناہوں دیوے رب نجاتاں
 درجہ بے شہیداں دیباں عاقبت دی درگاہوں
 ابو ہریرہ خاص حدیثوں خبر صحیح سرمامے
 از انزل پھر استوں لگے پاک نبیؐ فرمائی

یَا لَیْلَیَا لَکَ فِی رُؤُوسِی اس مہینے میں بد سنایا
 یہ وقت رات رکعت و دجی و چہ حضرت نے فرمایا
 یہ بھی دس سال تیر تیا میں پڑھ لے چار رکعتاں
 ستر بار درود بنی تے پڑھ توں مال صدائی
 پیر صاحب ایہ خبر سنائی ذکر حدیث پیاے
 اسراہیل تو مال اتے روزہ فرض ماثورہ
 دسواں روز محرم اونویں پاک بنی فرمایا
 ہتھ کتادہ خرچو پیسہ بنی حدیث سنائی
 بھی فرمایا جو کوئی روزہ رکھے اُس دن کوئی
 برس و نامدے نفلی روزے کے حبیب سہارا
 جو میں چیزیں وچہ جنگدے شیراں چیتیاں تیاں
 نفلی روزے جتے آہستہ ماہ رمضانوں باہر
 کارن است میں یہ روزہ فرض نہ اکھاں بھائی
 عمل کرن ہر پاک جنابوں لیس نیک جزا میں
 روزہ رکھ محرم دسویں آکھیا بنی پارے
 ایسے دن اور پس بنی تے مولا کریم کرایا
 بنی نجات ظنا نون اُس دن نوح بنی دے تائیں
 ایسے روز غلیل بنی نول اندر حنہ سٹاپا
 ایسے دن سید بنی نون مذری رب پیا بنی
 ایسے روز فرعون جہاندا شکر غرق کرایا
 حضرت یونس پٹ پیٹ بھی دیوں اُس دن با آہن
 ایسے دن وچہ حضرت عیسیٰ زندہ گئے آسمانی
 خاص حدیث کراہی دیوے کارن روز ماثور
 ناویں روز محرم روزہ نہیں سی بنی اکایا
 حضرت مائشہ خبر سنائی کے حبیب غناری

نلی شریف پڑھیں اکواری حضرت نے فرمایا
 ددر کھاتاں ہو رادا کر بند سلاموں بھائی
 انتا و اللہ روزہ شرنوں دیوے رب نجاتاں
 عیب گناہ سب اس بند پہنچتے ذات الہی
 بوہریرہ پاک بنی تھیں ایہ رعایت سنائے
 جو تکر حکم الہی ذاتا فرض بیا داں پورا یا
 بے شک خرچ کتادہ کرنا حکم حضور سنایا
 پورا سال نہ تنگی دیوے اسنوں ذات الہی
 عیالی سال گناہ دی اسنوں جانوں بخش ہوگی
 توں سو ستھ روزے حیوں رکھے مومن رہا پار
 ایہ محرمی روزہ رکھن حکم کرے رب سائیں
 ایہ محرم روزہ بہتر خبر بنی تھیں ظاہر
 نفلی روزے برس و نامدے اس وچہ شک نہ کوئی
 اجر ثواب زیادہ ہوسی حکم کرے رب سائیں
 بخشش کھلی اڈیکے تینوں اللہ دے دربارے
 بہت اندر خیریں داخل رب کریم کرایا
 من سلامت کشتی بچے آگئی پھیر سہٹا میں
 آتش ساری فضل فدا دے خوش گزار بنایا
 دیو پر یاں سب جاندار آئے نہ ظم رہ گیا کانی
 امت سے یوم اللہ نون امن امان پیا یا
 شیر سلامت بیوی بچہ اس دن پھیر لہا یا
 ایسے دن دیا یوسف بنی دا چکلیا جسم نورانی
 قول تے فضل بنی دا اسوچہ مومن کرسن پورے
 ایسے کارن پاک محمد امت نون فرمایا
 امت کارن حکم سنایا حضرت جاندی داری

رکھناں دو ضروری روزے بدوں محرم آئے
 لائق سائون عمل کمانا بنی جویں قرا یا
 شکر کر و سب مومن بھائی مکھ کر و شکرانہ
 سارے مومن جتھے نو پاک بنی فرمیدا
 ہیکوئی مومن عمل کما کے پاوے اجر لڑاویں
 ساری عمر گزاری سرور امت دائم کھائے
 سنت پاک بنی دی لوکیں ایسے گل نون جان
 دو جا اٹھ ضروری پہلوں جتھے پین ضروری
 بنے تابدار بنی دے چنگے عمل کما و
 بل بیان سن خوشخبری سوربان سداں
 سر مہینوں تن تن روئے پاک بنی فرماوے
 ترک نہ کیے سرور عالم ایہ ترے روز بھائی
 حضرت علی زبان اپنی تھیں ایہ حدیث سنائی
 جبرائیل بنی کول بھیج مینوں نہ دسیا یا
 پاک بنی تے پھر خوش موکے رسنا یا پیرل
 و علیکم السلام شتابی ہیں پھر کیا دوا بنوں
 ترے روزے ہر ماہ دے رکھو یا مقبول تائی
 تہاں تہاں خداتوں پہلے روزے پاروں
 تہاں تہاں سال عبادت نوے روزیوں پاک
 تہاں تہاں ہی بہن عبادت تیجے روزیوں پھوے
 تہاں تہاں ہی کچھ بار رسول سو بارے
 حضرت اکسن تہاں درجہ پاوے تہاں ساری
 مقصود رحمت ٹٹھ نکاسے ایس عملہ پاروں
 مینوں آکے طوشتابی کردا نی سوا زہ
 تابدار بنی دے پہلوں سبے شک جنت جاسن

پہلوں ہوئی وفات نبیدی راوی ذکر سنادے
 تانویں دینال دسواوی روزہ حکم حضور سنا یا
 رب بنی نون بخشیا سارا خاص توحید خزانہ
 تائیں بنی تہاں نون خیراں ٹیک اٹھاویں دینا
 روز حشر نون بخشش پاوے ہر حد حسابوں
 پاک بنی دی امت بنے کیوں نہیں جے عمل کما
 داہڑھی رگ منادون پہلوں سنت ایہ کچھ پین
 دو جی سنت پاک بنی دی ایہ پے کر دے پوری
 بنی بنی کسدا حق پی کے داہڑیاں رگرسند
 نیک عمل جو امت بدے کہہ کیا بنی سپاویں
 تہاں چوداں پندراں چیزیں صحیح حدیث سناوے
 گھر مودن یادچہ سرورے یادچہ ہون مرنی
 حجرے اندر بیٹھے اکدن پاک رسول اکرم
 پاک محمد سرور عالم ایہ فرمان سنایا
 سے ہی السلام علیکم ورحمہم ورحمۃ اللہ علیہم
 بنی کہیا پیامبر سناوے جسبرائیل اسانوں
 بہت اجر کمال تانوں دیوے ذات ربانی
 دس سے سال عبادت جتنا اجر ملے سرکاروں
 تہاں دفتر اسد سے اندر فوضوں رب کھائے
 فوضوں دفتر بدین داما پاک گن ہوں تھیوے
 تہاں درجہ ملے تو تانوں یا پاوے کے سارے
 بیشک عمل کما دے کوئی پاوے رحمت بھاری
 کھ سادوں دی مکھاں عبادت حکم جو یہ سرکاروں
 بہت کچی میرے ہتھ وجہ کھولی دیاں دروازہ
 رہا تہاں حب بنی دی کارن عالی درجے پان

پڑھے دہکانہ نقل ہمیشہ منسوب ہے بھائی
 سنن بسم اللہ نہ تو پڑھ کے تل پڑھے چھوڑی
 ساتھ ایانے دنت نزدکے حکم خدا تعالیٰ جاسی
 نوریت سلامت یکے ساتھ نبی سے جائے
 یارب حب بنی سروروی فضلوں بخش سائیں
 مدحسابوں باہر مومانی سے میری بڑیا کی
 تو ہیں مقل کر دہا والی رحمت مینہ برسائیں
 عاجز بندہ اسخیں آگے کھڑا ہے مار
 لکھا جا پا پاک بنی را شاہ عباس پچھانی
 سب توں بہتر ہیں اک چا پاعلم سناو تیز
 نظر کردی کرسی مود دیوے شکرانی
 ترست نقل لکوں پاوے جو ناز پڑھیں
 یہ تسبیح نماز خدی جیکو کی شخص اداوے
 چار رکعات نماز گذارد آگے بنی غفاری
 سناں اندراواری پڑھناں حکم حضور سناوے
 سب سے سورت نوں مومن فاتحہ تال ملاوے
 دہا کلمہ چیر کو رخ و چہ ختم کرے دسواوی
 مومن پڑھے جہوں بکھج اللہ نہ تھیں اکہ سے
 ہر سجدہ یو چہ دس داری کلمہ پڑھے ضروری
 تہی کے اس طور طریقے پڑھے رکعتاں چارے
 نقل یا ایہا النکافرون یحیی رکعتاں بھائی
 اللہ کبر تائیں کلمہ دل التہیاتوں
 یہ تسبیح نماز بنی نے ہی نامت بھاری
 ہر دولت دنیا اندر پاک بنی فرمائی
 ہر عبادت رسد ہی جیڑی نہ کوئی زمین اسمانی

یہ ایمان سلامت اسوں آگے بنی الہی
 نیک راستاں پڑھے پھر مومن حکم کرے ربیبی
 قبروں سے کے نور سلامت مرگے جنت جاسی
 حب غیبتی آگوں یجا کے اللہ تال ملاوے
 شاید فضلوں جنت اندر لیجائے عاجز تائیں
 تیرے نقل بغیر خدا یا ہو را امید نہ کائی
 اگنبار نمائے تائیں باہوں گڑ شکھائیں
 ادب کنوں سب ذکر سناوے پاک محمد مار
 لکھن خوش فرمان سناوے پاک رسول حقانی
 کہے عباس میں مل کسوں کھڑا و بینوں
 گل گناہ مغیر کبیرے بخش جان متامی
 دور کرے بڑیاں مود فضلوں جنت ربیبی
 اللہ سے درباروں بندہ ہیہ فیض اٹھاوے
 اک ہفتے یا سال بیٹے یاد چہ عمر ان ساری
 ہر اک پڑھے بیٹے اندر عالی رتبہ پارے
 سبحان اللہ جو تیجا کلمہ مذہ دار اداوے
 سن تسبیح رضی ہووے آپ صاوند باری
 دست بھی کلمہ دسواوی کھڑکے پڑھیا جائے
 جیسے اندر بھی دس داری تسبیح کرے پوری
 اذ از لیل و نوحی رکعتاں پڑھ توں بار پارے
 چوتھی وجہ اخلاص مبارک آکھیا ذات الہی
 اس بھتیں بعد درود دعائیں نال سلام صلواتوں
 بیشک رتے مالی پادن پڑھ کے دنیا ساری
 بڑی شہیت سمجھو لو کو آگے بنی الہی
 سوچہ بخشش بہت فنادی کہے رسول حقانی

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

اللہ کی پاک بیان کرتا ہوں اور مرتسم تشریف خدا ہی کے لئے ہے کوئی یہود نہیں مگر وہی عظمت و امامت

جو سن عمل کاٹے کوئی پاک نبی فرما دے
بخش محبت پاک نبی دی یارب خالق ساتیں
لکھاں سال عبادت کر کے جے مکھ مل کا تیسے
مقتول آپ بچا دیں بیوں بدعت شرک نفاقوں
کر منظور دہائیں مولا بخش ایمان سلامی
ابر پائیے والا مومن سرچشماں تے چا دیں
بوسی اجل تیار سی بکرن موت قریبائے
واہوں پی ہار یک بھراوا تکھی ہے تواروں
ادھوں کیڑے لنگھ نہ سکھن تول مذہوریا ٹاٹھی
مستو منڈا بن کے بھنھا بھرنا بی مسست دیوار
نہیں کھلا ہونی اکدم دی جاں سرکار بولا دے
کھتے گئے سلطان سکندر شاہ سلیمان تے دارا
کون کوئی کی بنیاں پھرنا میں ہے کی ہستی تیری
بندہ لنگن کچ مشاوں ٹھاک لگی بھیج جا دیں
اس دنیا سے اُتے تیرا جوگی دولا پھرا
نیک اطالوں با بھو نہ لہزی اُس دہا سے ڈھوئی
پاس رسول مدفنے آکے کے سوالی سنایا
ایسا عمل دسو کوئی حضرت جس تے عمل کاٹاں
کریا کر امامت جا کے روز نماز پڑھائی
جاہ اذان سنایا کرتوں پیچے وقت اچیری
تاں فرمایا پاک نبی نے چھوڑ تہامی جھیر مئے
جس مومن نون مذقوں تنگی پاک نبی فرما دے

زبدے فضلوں جنت پاسی حکم حضور مناسے
بخش نہا را تیں بن کوئی نہیں میں عاجز و تیا ہیں
تیری رحمت با بھو خدا یا کہ سنے نجات نہ ٹپے
کر دے رحمت خاص جنایوں ورہ زمیں انفا کوں
مشرعے دن آن ملا دیں ساتھ رسول گرامی
روز حشر نے مجرم بن کے نہ دوزخ نہ جادیں
پلصراط دی شکل گھاٹی پنیے کون نمیرے
ادھوں لنگھن اسن سامت نیک علمدے پارہ
کلا آئیوں کلا جاسیں کوئی نہ تیسرا ساقی
ایہ نہیں پتہ خدا کے جانناں لے غافل انسان
عزرائیل فرشتے آگے کوئی نہ پیرا اڑا دے
یوسف جہیاں سو نہیاں خنداں ٹریاں دو چکارا
لکھاں ظالم تے حکیر بنے خاک دی ڈھیری
بن کوئی عمل کاٹے غافل پھیر پنا پھتا دیں
جکیوی خراٹوں دی لوڑیں کر کوئی مل چٹیرا
اوسکے دیے با بھو خدا دے داہر دے نہ کوئی
میں اس کارن یا نبی اللہ پاس تھارے آیا
جندی برکت نال خدا تیں فضلوں جنت پاواں
اُس نے آکھیا ایہ نہیں طاقت یہ مقبل ابی
پھر ارادہ آکھن لگا حضرت ایہ نہیں طاقت تیری
ساتھ امام نماز گزاریں تاں بھی جنت نہ ٹپے
بیشک ایہ دوزخ جو دساں اسدا درد کا دے

مشکل کی آسانی ہوئے غم دل گیری جاسی
تکیدی اس تے عمل کماوے کوہیں نہ برکت ہوئی

دو جا اُسدی دچہ کائی مولا برکت پاسی
لیکوں مر کے خالی جاسے جو در بار کھوسی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى

اے اللہ اپنے بندے اور رسول محمد صلی علیہ وسلم پر اور مومن

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَعَلَى الْمُسْلِمِينَ

مردوں اور مومن عورتوں اور مسلمان مردوں

وَعَلَى الْمُسْلِمَاتِ

اور مسلمان عورتوں پر رحمت نازل فرما۔

یہ سلاو پڑھے جو مومن آکھے نبی حقانی
شرط عمل دی پوری ہوئے تان منگوری پاسی
سو روپے دچہ ایک روپہ مال حرام رایے
پوچھ سڑے سواہ ہو جاسے برکت کئی تمائی
آا بلیس جے تینوں شخصابرے خیال جتاسی
اُمِّتٌ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ جے توں کے زبا توں
جے ایمان سلامت کے توں دنیا توں جادیں
رہے ایمان سلامت جے کمر کریں تابعداری
کے مومن توں اسدے امروں یا ہر قدم نہ پادیں
بے ادباں توں تیر نہ جھٹے بے ادبی لے پادیں
جو اک وسیلہ تیر پاک بنجہ سرور دا
س کارن رب پاک نبیدے سبھنے نام بتائے

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ خَلِّ اللَّهُمَّ الْمُسْلِمِينَ

مرد توں تنگی کدیں نہ پاسی رب کے ارزانی
مال حراموں کوڑ فریبوں خونوں بچنا چاہوسے
جو نہ کر ڈھیر گھاں لے اندر تیلی بال لگائیے
مال حراموں بچنا بہتر آکھے نبی گرامی
فلک و انسان پڑھیں دوسورت تینوں سلامی
من امان بچیں دوسوا سوں آیا حکم تر آئوں
قسم ضادی مشرے دن عالی درجہ پادیں
سیرے دوست رہے دوست آکھے نبی نقاری
دیکھیں کدھر سے کتے والگوں نہ درسا یا جادیں
تا نزل قہر الہی ہوئی سڑ میں دند رخ ناروں
اسدے تا بداراں آتے مولا رحمت کر دا
کیونکہ تابعداری دا جنت دچہ نہ جاسے

وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ خَلِّ اللَّهُمَّ الْمُسْلِمِينَ

پاک محمد سرور جس نون عالم دی سرداری
 رحمت بن کے دنیا اتے پاک محمد آیا
 پڑدا دوزخ دا وہ بنی ادگنہاریاں کارن
 رب نے اپنی رحمت بھیجی بنی بنا کے سانوں
 اس رحمت دے اُتے دیکھو قرآن گواہی
 ایسے رحمت اُتے دیندا خاص قرآن گواہی
 وچہ قرآن بنی نون مولا عزت نال بول دے
 وچہ توریت زبور انجیل نام بنی دے آدن
 نام محمد سب نبیانوں جد ابد رب دے
 ہر اک ناموں پاک نبیوں بڑی بزرگی جانیں
 حضرت عیسیٰ ربین بشارت اپنی امت تائیں
 نبیاں دنگوں درجہ پائے اُسدی امت پھاری
 حضرت عیسیٰ مولا اگے ایہو عرض سنا دے
 دیاں بشارت میں دنیا نون ہوسی بکھا تدا
 موسیٰ وچہ جناب اپنی منگے نت دعائیں
 جسد نام محمد احمد کھسیا عرش معلّٰی
 موسیٰ ایہ دعا جد منگی وچہ جناب الہی
 مینوں تداہ کلیم بنایا فضلوں یارب سائیاں
 احمد اُتے محمد اتجا نال حبیب رلا دیں
 سن کے عرض موسیٰ دے کوں پھر خدا فرما دے
 درجہ خاص حبیب اللہ دا بڑی بزرگی رلا
 جیہڑا رب نون دوزخ رکھے رافعی ہے رضائیں
 جنوں میں خود دوست رکھاں اوہ حبیب سائیاں
 حضرت موسیٰ نون سب خالق الیہ طرح بکھایا
 جیہ کوئی روزہ رکھے دن نون راتیں قتل بکھائے

جسدے سچیں مولا دیندا دوجگی سرداری
 لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتَ الْإِنْسَانَ أَطَاعَكَ خَدَايَا
 سائے بنی حشر نون آکے ایسے عرض گزارن
 ایسے رحمت دایں دیواں کل ثبوت تسانوں
 وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ اكْشِفْ زَاوِيَةَ ابْنِي
 کھیا مثل عظیم بنی تے کیتا پاک الہی
 کدے بدتر کدے منزل کدے لیسن سنا دے
 سائے بنی محمد اتوں صدقے صدقے جادون
 آدم بھتیں دے عیسیٰ تائیں سنا دے بدترستے
 عرش نرش دے اُتے جسدی بنے تدا بچپانی
 بد میرے اک بنی محمد نیبھے خالق سائیں
 ختم المرسلین ہو دے گاسوہنا بنی عیسیٰ ری
 اُسدی امت وچوں مینوں جیکو رب اٹھا دے
 من لیا ہے بنی محمد ہوگ حبیب خدا دا
 کر دے امت احمد اندر مینوں یارب سائیں
 رحمت کر کے جسدے تائیں نیبھے خالق اللہ
 یارب سائیاں نقل تیر بیا حد حساب نہ کھلی
 اوہ حبیب محمد آکھیں اسوچہ کی دڈیاں
 ہر اک جاگہ اُتے مولا ادباں نال بولائیں
 جو رضا ساڈی نون سنے اوہ کلیم سدا دے
 اسحقیں روکھے ہو نہ کوئی شان مراتب اعلیٰ
 اُسد نام کلیم جو دوست رکھے رب دیتائیں
 فرق حبیب کلیم دو مانوچہ آکے سر جنہارا
 وچہ حبیب کلیم دو مانوچہ اتنا دقتہ پایا
 چاروں دے راتیں اُسد ایویں حال دے

ہکتیں بچے مورتے اودہ حاضر آن کھور
 اتے حبیب اساوے اکتیں پائے شان دھیر
 یحییٰ دینے جبریل ادبیوں کر تاکید ضروری
 اثنا ترق دو مانڈے اندر اللہ نے فرمایا
 سن انسان اہل ایمان توں کیوں وقت گواہی
 کر منظور بنی دادیوں جو زمان پیارے
 محشر دے دن بیشک تینوں اپنے نال راہے
 جابلان تائیں دل بناے اسدی تابعداری
 غائب بن کے نہ پھر شخصاً امر بنی دیوں دوری
 سید عام نے فرمایا کرے اطاعت جو میری
 نام ربیعہ صاحب نبیہا سی بک ٹیکو کاری
 حاضر خدمت پاک نبیہا کے جد میں ہو
 پاک محمد سرور عالم بہت خوشی وجہ آدن
 منگ لویں جو دل دن حاجت آکے بنی غفاری
 میں پسر پاک نبیہا کے کیتی مرض تداویں
 بہن کے کچھ ہو رہی منگ لے جو کچھ خواہش تیری
 یہ مراد ہے تیری ہو رطلب نہ کوئی
 راہ مول توں پائنا را خالق بھی سرشتے را
 پاک سدا خداوند تینوں توں صفات را سائیں
 ہر شے اتے رحمت تیری ہر شے دا توں والی
 ازل آخر ظاہر الین ہے تیری بادشاہی
 توں بے مثل خداوند سپاہیاں جان ناما
 وجہ زمیں آسمان مول سدا حکومت تیری
 آدم بن ملائک ہر شے تیرے پیش سوان
 طاقت کی انسان کید و معنت تیری کر کے

ہکلامی خاص اساوں قسمت اسدی ہو
 جو میں فراغت عالم بندہ سنا ہے وجہ ڈیرے
 کر اسوار براق بیادے پیارا یار حضوری
 حضرت موسیٰ ایسے گل تھیں بک یقین لیا
 کیوں نہ توں صلوٰۃ بنی تے دن تے رات پچاویں
 پڑھدار میں دُردو ہمیشہ اُپر بنی سوار سے
 کر کے عین شفاعت تیری کل گناہ بخشا دے
 روز خیاں توں جنتی بنگے نال اللہ دی یاری
 پڑھ کے روز دُردو بنی تے حاجت کرے پوری
 کثرت نال دُردو پچاویں لے مراد جو تیری
 اودہ کہندا میں حاضر خدمت ہو یا ساں لکواں
 آپ دنو لئی لیک شوقوں جد میں پیش کھلویا
 منگ ربیعہ کی منگنائیں پاک بنی فرما دن
 اسیں عطا فرمایا تینوں نال خدا دی یاری
 جنت وجہ رفاقت اپنی بخشش میسرے تائیں
 مرض کیتی میں اکتیں بندہ کوئی نہیں خواہش میری
 آپ لے سب کچھ لیا حسرت پوری ہوئی
 بنی محمد سرور عالم را سب کیتا ہی پیدا
 کوئی شریک تیرا نہیں مولا اندر وہیں سرائیں
 ہر نوں بخشش حصہ رحمت کوئی نہیں رہنڈا عالی
 زندہ رہن والا توں باقی فانی کل خدائی
 ہر دم ساڈے عیب چھپاویں یا ستار عقارا
 چار چوہیروں تینوں سجدہ تیری ذات اچیری
 تیں بن نہیں کوئی ماتن پوچھا توں موجود جہاں
 آدم بن ملائک ہر شے صفات کر کے تھکے

مخلوقات تمامی تیرے زیر احسان
 اعلیٰ اکبر ذات تبارک تیسری بار ضایا
 ن پامانوں پاک بتا دیں ہر صیوں نقصانوں
 نظریوں موتی پیدا کرنا میں میرے محل ہوا ہر
 گل پیدائش تیری رہا ہر تون رزق پیاویں
 جو فریادی روند آئے سنائیں تون فریادوں
 واحد لا شریک ابی با محبتیرے کوئی نامیں
 تون جلیل الشان متکبر ارحم اکریم بھارا
 تیرے رحم احسان والی کون تعداد لگا دے
 اک لکھ چوبی ہزار بندید اول جسم دا بھوسے
 وجہ زمین آسمان مولیٰ پیدائش تیری
 تون ہر دہلے دروہندان دیاں سناہویں سنائیں
 بہر سختی وجہ کرداری تون ہیں پڑ دھاویں
 ہار تمہدی خلق ادبائی تیریاں لاری گریاں
 پر تمہدی راکی شے موند ایشربن نہ کے
 ایہ توحید خدای جیکوئی پڑوسی دیوں یزول
 مکمل حضرت شہید کچھ پیدا حضرت آدم تائیں
 دس لکھ حضرت آدم صفت حبیب گرامی
 حضرت آدم شہید ولی ذکر تمام ستایا
 وَلَا تَحْمَدُ مَا خَلَقْتُ اَدُوں اکھ سائے
 انتم نبوت ہوئی اُس نے آکھے ذات ابی
 حاکم موسیٰ ملاں اندر امر کرے رب سائیں
 کرن روایت جد آدم تون خالق رب اولیے
 نور نبی تھیں ذکر ابی آکھے با بر آوازہ
 اسے آدم ایہ دوست میرا آکھے ذات ابی

ہر سر تیرا کوئی نہیں دجا اندر دواں جہان
 طرت طرت سے لگے لگے دوا چمن سجایا
 صفات نوچہ شمار نہ آدن با ہر حد بیانوں
 ہر جانہ تون قدرت تیرن پٹ پٹ ہونے لگا
 ادنیٰ علیٰ غنی و چوں نہ تون کدے بھلا دیں
 ہر ماہر غنا کاں تائیں بھیجیں تون اداواں
 بے پناہیں تیرے رزق نقصانوں میں پناہیں
 صفات تیریاں نہ گن سکے عاجز او گھنارا
 کیا حقیقت ہے انسان وہ شمار کیا دے
 طاقت نہیں انسان کے نوں ہے کد ان بیوسے
 وجہ محبت لیاواں قدرت ایہ نہیں ہستی میری
 صاحب عزت عظمت والے تویں ہر سر تائیں
 تون رحیم کریم تے تبار ہر دم رحم کما دیں
 کچھ تصویراں دانگ مصور و کھوکھی دھریاں
 بیشک ساری عمریں تیکر زور لگا کے تھکے
 انشاء اللہ بخشش پادے خالق پاک حمانوں
 کون حبیب محمد رب دایمنوں آکھ ستائیں
 جو کچھ شان نبی سرور اکبر بیان نہامی
 تاں ایہ آیت سنائی پڑھکے جو ہیں خدا زابا
 اسے فرزند ابی محمد اتنا درجہ پادے
 بنیاند اسرتاج محمد اسوج شک نہ کائی
 سدا دین ہمیشہ رہی روز قیامت تائیں
 وزچہ پیشانی نور محمدی اوسید وقت رکھا دے
 سجدے پیکے پیکے آدم رب غریب نوازہ
 ایہ آواز اسدے نوروں نہ کر خضر کوئی

یہ ہے نور بنی سرور دا آکھے ذات کری
تیریاں تو ہیں جانیں مولا مینوں خبر نہ کوئی
ابن عباس روایت کردا پاک بنی سرور یا
کسے پیدا کیتا تینوں آکھیا خالق سائیں
سال ہزار اٹھارہاں کچھوں پھیر خدا فرمایا
اتنا سر صمدوں دمایا پھیر کیا رب باری
پھر میں آکھیا خلقن والا با ہجرتیرے نہ کوئی
پھر میں ذات خدا دی اگے ایہ سوال سنایا
توں بھی مینوں نور بنی دی مولا چک دکھالی
تاب نہ جھلو جھلے مینوں جلوہ حسن جمالوں
بسے جتھے نظری آسے عسر صمدین سہارا
چاروں طرف ستارے چمکن جلوے دین نورانی
حب انہاندی کرنوالا مینوں بہت پیارا
جہڑا دشمن ہوگ انہاندا بیشک دشمن میرا
توں انساناں پاک بنی تے بھیج درد ہزاراں
شان بنی دے پاروں میں اک ہو بیان سداں

ایہ گل سن کے حضرت آدم بوے ناں جلیبی
حمد زبازوں بوے آدم رحمت ربی ہوئی
جبرائیل کہیا عبد مینوں خالق رب اوپایا
میں پھر آکھ سنایا اگوں تیں بن خالق ناہیں
تیں بن کبھڑا خلقن والا پھر میں آکھ سنایا
کسے تینوں پیدا کیتا آکھ حقیقت ساری
سچ سنایا بنی جبرائیل ختم عدالت ہوئی
یا مولیٰ کوئی مینوں پہلے ہے کوئی ہو اوپایا
ایہ ہے نور حبیب میریدا کہے تہارک عالی
نور نبی پیدا کیتا پہلے ساریاں نالوں
اگے شاہ عثمان دیوے کچھے حیدر پیارا
سرش ملے بیٹھن ویکھیا نور حبیب حقانی
بہشت دیاں طیفیل انہاندی آکھے سر جہنہارا
تو بہ کدے قبول نہ پاواں دائم دوزخ ڈیرا
خوش دلی ابدالی درجہ اُسدے تا بعداراں
را دی جویں روایت کرے وچہ بیان لیاواں

در بیان احوال حضرت داود علیہ السلام در حب آل ذات

نبی حضرت داود پتھر پڑھے کتاب ربانی
شاہ سلیمان نبی نون جسدن ربی بخشش شاہی
جن انسان حیوان پرندے کیلے کپٹے تائیں
جا نوراں تے کیڑایاں تیکر سن کے مال تمامی
جن پری سب تابع اسدی نہ کوئی مذریائے
اکمٹ سنگھی اس جگتوں حضرت دی اسواری
شاہ سلیمان نبی نون مونا خوشخبری فرمائی

کلمہ طیب پاک نبی پیلوں پڑھے زبانی
شان مراتب عدل حکومت بخشا ذات الہی
ہر چیز اندی بولی دستی اسموں تعلق سائیں
کردا عین عبادت پوری اوہ مقبول گرامی
تابع وچہ ہوا رب کیتی تخت بنی دا چاوسے
جھٹے شہر مدینہ بنیاں فضل کنوں رب باری
حاضر مجلس نون اسویلے آکھے نبی الہی

عزت ادب زیادہ کر کے آکھے بنی یگانہ
 رہے اردوں دیکھن گئے کئی دوست بے پیار
 ایسے فتنوں نوریندا رحمت نکالے مرہی
 لکے دچوں چن چڑھے گا جانن کرے مدینے
 کسے دیباٹے ایسے ہوسے کرم کنوں سب باری
 نیک نصیبانولے اس نون ملن ادب ادبوں
 جسٹوں رب دتی سرداری اندر دہاں جہانوں
 وزہایت جانن کرسی جاں تشریف سیاسی
 ہوگ نصیب جہانڈے کلمہ ادس بنیدا بھائی
 ایس شہرے اندھ ہوسے ختم بنیاں پسیدا
 بت پرستی سی ادیو پیلے بیت ربی لے اندھ
 بیت اللہ نے رہے اگے ایہ سوال سنایا
 کیوں نہیں نقل دھانہ اس نے آن میر پوچھ پچھا
 ادبوں عرض سنائی کہے رب العزت تائیں
 میں بت خانہ بن گیا موما توں آکھیں گھر میرا
 میرے اندر ہونی چاہیے خاص عبادت تیری
 ابیہ کرم کما داں تیتھے حکم ہو یا سرکاروں
 بھیج دیاں میں دینا اُستے خستہ رسولان تائیں
 تینوں پاک محمد سرور آن زیارت دینیسی
 حال تیریتے قبضہ کرسی ادھ محبوب گرامی
 کوثر شیریں دا ادھ مالک ہے مقبول سہارا
 کوئی دن صبر دیری کر توں خوش فزان ستایا
 جہن آسردار دوعالم قدم تیر پوچھ پاسی
 آمد تیر پوچھ حاضر ہوسن کئی جامعتان دُوروں
 ہر طرفوں فوجاں وانگون آدن با برکاتی

ساتھوں پکے بہت دورا ڈا آسی اک زمانہ
 ایس جگہ لے اُستے چڑھسی رحمت انفقار
 ایسے چن وزانی چکے جاں رب فضل کرہیسی
 مشرق مغرب تیکر لوکی آکھے کفارن سینے
 جسٹوں مول بخشش فتنوں نبیانڈی سرداری
 عاصی اد گنہا سے جسٹوں دفتر بھرن ثوابوں
 جسدی عزت اکو جیسی وچہ زمین آسمانوں
 غیر شرح نون ایس جگہ توں دور نکالیا جاسی
 فتنوں شان گرامی پاسن آکھے ذات الہی
 کون کوئی تم مارن والا غائب علم رہے دا
 بیت ربی دل گیا نہیں سی شاہ سلیمان پینہر
 دوست تیرا میرے اندر کس کارن نہیں آیا
 کیوں اُس ترک پیاروں کیتی کول میر نہیں کھول
 میں وچہ بت کفاراں رکھے یارب خالق سائیں
 میرے اندر لائق آفا خاص بشر کوئی تیرا
 تینوں مسلم ہے رب سائیاں عزت برکت تیرے
 سب لوکیں بت پوجن والے قتل ہون تلواروں
 کوئی انہانڈی نام نشانی لیتھے رسی نہیں
 رب بتاں نون توڑن والا بھیدا شیر کرہی
 جسٹوں ادبوں فضل میرے نشیں چوداں طبق سدا
 کل نبیانڈے دچوں میڑوں لگے بہت پیارا
 شان تیرینوں نظا ہر کسان جس دن دہرانہ
 عزت برکت اُسدن تیری نظا ہر کیتی جاسی
 ادبوں کرن طواف چوہیرے پاسن جیسے نوروں
 میلہ بھرن ہمیشہ لیتھے مومن نیک صداتی

نہا بد نہا کر صفایا بناس کے پڑھن نماز چونی رہے
 بی بیٹ اللہ توں گھر میرا آکھے ذات ابھی
 پھر سیدیاں بنی دے تائیں ہو یا حکم جیتا ہوں
 دیوں آسمان بنی نے نبیت نماز گزاری
 پنج ہزاراں ڈاچی کر کے دندہ خلقت تائیں
 دندہ دندہ کے سب قربانی رہا شکر بیا یا
 دس راہوں خست ہو گئی حضرت دی اسواری

روز قیامت تیکرا بیٹھے آدن لوک بیٹھے
 ایہ وعدہ میں پورا کر ساں توں کر نہ کائی
 بیت اللہ تشریف لیا ہوسا تھ قتلیم ادا ہوں
 کر قربانی راہ مولائے دندے خوش اسواری
 وہ ہزاراں بکریاں کر کے دندے تھاؤں تھائیں
 ختم رسولوں دی ایہ جاگہ ایہ زمان سنایا
 منگ دعا مسکیناں ہے رب توڑے شکل بھاری

در بیان توحید ربی تعالیٰ

اللہ واحد حق ملک اودہ صننا نداسائیں
 جس نے سنا دے اپنی خاک ٹاسے قوری نوری
 جس نے یونوں غاسر کیتا جس نے کل پسا را
 جس نے ست آسمان ہٹائے تھوں باجھ کھڑا
 جس نے بیاندے ناں وسیلے سدا راہ بتلایا
 وہ رب جس نے فرش زمیں دا پانی اپڑ لکایا
 وہ خدا جو فرش زمینوں کڈے سیرا مگوری
 وہ خدا جس پیدا کیتے خرے ہو ر خجوراں
 وہ خدا جس پیدا کیتا پھیر زمینوں دانہ
 وہ خدا جس بر دیاں تائیں دلی باد شاہی
 وہ خدا جو اڑیاں نوں پدکاں دچہ دسا رک
 وہ خدا جو سب دنیا نوں روزی رزق پوچھ لایا
 وہ خدا جو مکھیں دسدیاں پادے تخت جداں
 وہ خدا جو سہر داں نوں لاوے پھل گلابی
 وہ خدا جو ادے تائیں اعلیٰ کر دکھلاوے
 وہ خدا جس محبوبان دی سوہنی شکل بنائی

الحمد لله رب العالمین خورسراون والا
 فضل کرم تھیں سب دے اتے قتل کماون والا
 واجد با شریک الہی آپ سداون والا
 زیر آسمان اندیوچ اپنا نام جہا دن والا
 جس نے ادی آں لایا پار خاک دن والا
 ڈرما کھاندی دھرتی من رب نیماں کماون والا
 باغ بہاروں نے گلزاروں پیش کھڑے دن والا
 اودہ خدا جو کرم فضل داینہ برساون والا
 جسٹوں کھا کے کل زمانہ شکر بجاون والا
 بادشاہاں توں گلی گلی دے بھیجے منگا دن والا
 اودہ خدا جو دھڑیاں دا بیل کراون والا
 وہ خدا جو رانہ کماہیں جنت چھڈاون والا
 اودہ خدا جو توبہ کتیاں رحم کماون والا
 اودہ خدا جو دیل چنبیلی کھاسو کماون والا
 آپے سولا دجگ اند بڑا سداون والا
 اودہ خدا جو آپے اسدا گل پواون والا

اودہ خدا جس حضرت نوح دی کشتی تار دکھائی
 اودہ خدا جس یوسف تائیں دتی شکل نورانی
 اودہ خدا جس موسیٰ اٹی علی یوسف دایا
 اودہ خدا جس کشتی اس نون شہر مصر دی شاہی
 ابراہیم جدوں فرود سے اندر چٹھہ سٹایا
 بنگے پھل گلابی سوہنے آتش دے انگمے
 زندہ کڈھ چٹھہ بھیس جس نے ابراہیم بیانا
 اسماعیل بنی دی جس نے آپ منگی ترانی
 آپے کر آزمائش اسدی پاس کرے استائیں
 آپے دے نورانی جلوہ موسیٰ نون کوہ طوریں
 قاروں جدوں بھلی کیتی دچہ زمین دصصایا
 اودہ مولا جو دنیا اُتے ڈاڈی اوڑ لگا دے
 جسے پاک نبی نون دتاشان مبارک مالی
 تقانہ ز علی دی ہو کی سہمی اک دیہاڑے
 اوس علی اُتے بھتوں ربے خیر فتح کرایا
 جس نے زہر پلایا قاتل حسن پیاسے تائیں
 اودہ حسین دلی جس تائیں چٹے بنی رہاناں
 اودہ حسین جنہا ندیاں صفائ دچہ قرآن سنلایاں
 اودہ خدا جو دنیا اُتے دیوے امن خیاتی
 اودہ خدا جس بھیجا ساتھے بنی محمد تائیں
 اودہ خدا جس دنیا ساری گوناگون دسائی
 اودہ خدا جس پیدا کر کے روزی رزق پوچایا
 اودہ خدا جس ابو ہل نون دوزخ اندر پوچاں
 اودہ رب بن سہرحم کما وناں پاک بنی سے پوچاں
 اودہ خدا جس ساڈے اُتے ایڈار سم کما

اودہ خدا جو اس دایا عرق کراون والا
 اودہ خدا جو آپے اسنوں کھوہ دچہ پاوان والا
 آپے اسنوں کھوہوں کڈھ کے تخت بچاوان والا
 بھائیوں کووں اسدے اگے سیس نوادن والا
 اودہ خدا جو بلدیاں لاٹاں سر دکرادن والا
 اودہ خدا جو اس دے اُتے رحم کماون والا
 اودہ خدا فرود جیہا ندا تحم اڈا دن والا
 آپے باپ سکے دے ہتھ دچہ چھری پھراون والا
 آپے دُنبہ اسدی داگہ ذبح کراون والا
 تے فرعون جیہا نون آپے عرق کراون والا
 عیسے نون آسماناں اُتے پکڑ یجادن والا
 آپے رحمت کر کے جیہا بارش پاوان والا
 اوڈنی اک پل دے اندر میل کراون والا
 دے وقت دوبارہ سورج پھیر چڑھاون والا
 ہتھ نکالماں تیخ پھڑا کے سیس کٹاون والا
 شاہ حسین جیہاں نون کر بل دچہ یجادن والا
 پانی شمرین پیاں کووں بند کراون والا
 سیس کٹا کے اسدائیز سے تے ٹنگاون والا
 اودہ خدا جو جان ہندیدی قبض کراون والا
 اودہ خدا جو منکر تائیں دوزخ پاوان والا
 سورج چن ستاریاں کووں چک دکھاون والا
 پھڑ دے دچہ کیرے تائیں نہیں بھادون والا
 بیت دیکھ بلال جیہا نون بانگ سنان والا
 ایداراں نون صحت دچہ پوچاوان والا
 زبیر آن لایا سائون پار لنگھون والا

نعت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم

اودہ محمد سرور عالم جس دن محنت نہ ہوئے
 اودہ نبی جس حد سے مستے سائوں اک سنائے
 اودہ نبی جس ناستے اندر کنی کئی روز گزار دے
 اودہ نبی جس جگہ اندوہ نہ شہیر کرایا
 اودہ نبی جس وجہ عبادت ساری عمر لگا دے
 اودہ نبی جس دنیا اُتے ڈنگا دین بجایا
 اودہ نبی جو دنیا اُتے رحمت بن کے آیا
 اودہ نبی جو غائب بہر کے رب امتیج کہندا
 اودہ نبی جو امت بد سے سجدیوں نہ سر چاڑھے
 اودہ نبی جس سے اُتے خاص قرآن دنا
 اودہ نبی جس سے اُتے ختم نبوت ہوئی
 اودہ نبی جس نے سائوں کو تر جام پائے
 اودہ نبی جس نے بھرنی حشر دیار سے حامی
 اودہ نبی جس سے بھٹیں کجی جنت والی

اودہ نبی جس گھر گھر آکے کردتیاں رشتائیاں
 اودہ نبی جس اتنے رہنے رحمت جھڑپاں دایاں
 اودہ نبی جس طائف دیوچہ جا تکیناں پایاں
 اودہ نبی جس نیندر سے دپہ اکبہیں کہیں لایاں
 اودہ نبی جس دایاں جس سے اللہ توں بخشایاں
 اودہ نبی جس گھر شرک دیا پٹکے جڑاں دکایاں
 اودہ نبی جس سا دنیا میں مدد راہ دکھایا
 اودہ نبی جو ہر دم ایسے مست و انغم مہندا
 اودہ نبی جو عرش اُتے یہ کرتوں نہ جندے
 اودہ نبی جس سے خدا نے کئی سرائے پھیلانے
 اودہ نبی جس سے کچھوں نبی نہ آؤناں کوئی
 اودہ نبی جس سے سائے پائے بھید رہاں
 اودہ نبی جس سے بھرے اسگر جودہ طبع سہاں
 اودہ نبی جس سے سنات کردتی دوزخ دی کھیاں

در بیان دیدن در خواب حضرت ابراہیم خلیل علیہ السلام

یہ زمانہ کہ سے روایت سن توں میرے برائی
 غفلتوں آپ غار ندیکے بارغ بہشت دکھایا
 محل صحن فدائی دیکھے چکین دانگستارے
 خوشتر و غم سر ڈالی سے دکھیا ذات الہی
 دیکھے شہادت کھر دکھیا آکھے نبی حقانی
 اَشْهَدُ اَنْ لاَّ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
 رب نے شان حبیب اپنے دائرہ درتھال دکھایا

اگرچہ ابراہیم نبی توں خواب قدرتی آگ کی
 دیکھو خلیل بہشتی نقشہ بہت خوشی دپہ آگیا
 زیارت شہر میں میرے دیکھتے نبی سوا سے
 ہر ڈالی ہر پتے اُتے خالی جگہ نہ کھائی
 قدرت کاتب لکھن و لک توں جان کرے قربانی
 خوشتر دکھیاں مطراں اپنی چکے دکھان دور
 مجلس دپہ خلیل نبی نے اپنا خواب سنایا

مجلس پہچے دسو حضرت ایہ گل ساڈ تیاں
 اوسے دیلے سجدے پکے کئے پیغمبر عالی
 تیرے حکموں باجھ کوہ میں پاواں راز نہالی
 جبرائیل خدا دے حکموں پاس نبی دے آیا
 یا نبی اللہ اوہ محمد خاص محبوب الہی !!
 اتوں آخر ملیا اسنوں عزت شرف کماووں
 ختم رسولن اعلیٰ حاکم اندر دہان جہانناں
 سب امتاں میں امت اسدی مالی دے پاسی
 اسدی امت روز قیامت یسے عرش دے چھادیں
 اوس امت دے چکن دُورں مہتہ سہ پہر نورانی
 شان بیان نبی داکیتا جس دم وحی متا می
 ابراہیم پیغمبر رب دا سنا کرن دُعا میں
 حب نبی دے اندر اس نے ساری عمر لنگھائی

کون حبیب محمد رب دا خبر اسانوں ناہیں
 کون محمد نہیں کوئی مسلم یا رب خالق والی
 ایسے کارن تیری سولا واحد ذات ربانی
 ادوں آن خلیل نبی نون رب دا حکم سنا یا
 جنت دی سرداری اسموں اتنی عزت پائی
 اس نے دوسرے درجہ پونا ساریاں نبیاں ناہیں
 بہت پسند خدا نون ہو یا اندر میں اسمان
 سرے تاج نذانی نے کے جنت دیو چہ جاسی
 گرمی دُھپ شردی سارا زور لگاسے جہان
 رضو کرن دی برکت ہو دے آکھے ذات ربانی
 اوسیلو یلے سجدے اندھے گیا نبی گرامی
 وجہ محمدی امت ربانینوں حشر اٹھائیں
 پڑھدا رہیا شہادت کلمہ اوہ محبوب الہی

عشر

ہونہ سکے میرے کووں رب دی شکر ادائی
 شکر کرو انسان بنایا سانوں خالق سائیں
 شکر کرو رب ساڈے تائیں ماری آن لایا
 سدا راہ بتا دن والا راہبر بھیجا سانوں
 ہادی جودن شہادت کلمہ سانوں آن پڑھایا
 پاک نبی دے اتے رب نے ایسا کرم کیا
 جنت ورثہ دینا رب نے جسدی امت تائیں
 پاک گناہوں تھوڑے ماحی جیکوئی پگڑے دامن
 تن ہزاراں سال دوزخ دے پل دی سخت چڑھائی
 تابعداری پاک نبی دی ہوگ جنہا نے کیتی !

عاجز پاک رسول اللہ تون جاسے صدقے داری
 امت پاک نبی دے کیتا سانوں خالق باری
 حشر دیا طے ہوندی آخر راہبر! بچہ خواہی
 نہیں تاں تھیدے کھاندے پھرے بچے تم خدا
 امت ہی توحید خزانہ بن گئی لکھ ہزار
 مل گئی جس نون فاقہ سورت دنیا دولت ساری
 جسدے اندر دودھ شہد دیاں نہوں کیتیاں ماری
 حساباں نساں کوئی نہ پہچھے کیا چوہڑی چھائی
 کر دک ڈاڈے دوزخ دوزوں پوسے مصیبت بھائی
 اس سلامت پار لنگھا فاضلوں خالق باری

پاک نبی سے امروں باہر جیو کی قدم نکاسی
بدعت شرک کا دن والے روز خٹلے جاسن
رو رو آکھے قوم کفاراں بھلے ہے اس گلوں
تا بعد از نبی سے گئے ایتھوں درجے عالی
محل مبین نورانیان وچوں حوریاں جہانیاں رن
جسنے پاک نبی سے امروں نافرمانی کہیتی
پاک نبی دا پڑپیں راسن ایسے خاص وسیلہ
اکھیں دبوچہ سرمہ پا دیں خاک مینے والی
کیوں نہ توں صلوٰۃ پہ پا دیں پاک نبی سے تائیں
ہن کوئی مل کماے غافل پھیرے یا پھپتا دیں
بانگ دتی نہ جانن وکین بھاگ جہان مندے ٹھے
بھیل پھرنا میں توں انساناں لگوں گر شیطاں
جینوں ملے پیارا دیر کسب کرنی زندگانی
امر نبی دا جو نہ منے ادہ منکر منہ کالا
تائیں رب بنایا راہبر کارن او گنہاراں
توں کی سمجھیں جنت جانوں نہ کوئی ہوٹے ہنکے
قسم خدا دی جنت نیرے چھوہن کے نہیں میناں
لو ط نبی سے دیلے جیونکر داڑیاں لوک منادن
طلب ایمان نہ رکھن لوکی حکم تسرائن بھلایا
پاک رسول اللہ نے اکدن ایہ حدیث سنائی
مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ پاک نبی فرماندا

اوسو دیلے پکڑے اسنوں سخت عذاب تہاری
سوہنا نبی محمد ساڈا سوہنی امت پیاری
حُب نبی دی محشر دیدن پاے قیمت بھاری
کیوں نہ حُب نبی دی کہیتی آکھے قوم کفاری
پاک نبی سے امت بدلے دولت دنیا ساری
اکھن صافوں دنیا آتے بھیج دیواک داری
امروں باہر شمس دا گلوں ہاڑے کھل اتاری
بیشک پا دیں پاک نبی توں جنت بر خوداری
جسنے ماں پیو ناوں کجھی سا جہا امت پیاری
نہ دنیا سے آتے آدناں ہرکے دوجیواری
بے مراے بہانوں جاسن منت جہانمندی ماری
کیوں نہ سمجھیں جا کے پنیاں اندر قبر اندازی
ایہو آس مراد اں سنگن خاک کی فندی ناری
بیشک رب دا دشمن ہو سی جس کہیتی انکاری
جسنے آپ درود پوچاڑے واحد دولت خداری
کھس گھسا کے ڈرائے توں ایہ بات چتاری
جسنے تا بعد از نبی چھڈ کے کہیتی خود مختاری
ہن دیکھوتے ساڈے بھائی ادا کار کما دن
قوم یہود نصاراں دانگوں چہر صاف کرایا
جسدی نقل کرے کوئی بندہ نے ایسا بھائی
اوس گروہ وچہ داخل ہو سی جسدی شکل بناندا

در بیان حضرت موسیٰ علیہ السلام

رب ادابوں حاضر ہو کے رہنوں عرض سنائی
ہے کوئی ہو رہا بر میرے یا رحمن رحیم

کہدن حضرت موسیٰ جا کے وچہ دربار الہی
میں درجہ ہے میں پایا تمجیوں رب کریم

لکھم ہو یا یا موسیٰ تینوں اسماں کلیم بنایا
 حب حبیب میری کر کے سنگیں تیک دہائیں
 حضرت موسیٰ نے پھر ادبوں ایہ سوال سنایا
 یا جی قیوم الہی خالق رب تو اسنے
 رب العالم نہیں کوئی مسلم میں قدرت تیری
 یا موسیٰ سردار مولاں اود حبیب الہی
 مہم ہو غم نبیاں اود محبوب پیارا
 یا موسیٰ جو حاجت تیری نفلوں کوساں پوری
 شان سزا یا بخشیا تینوں حکم ہو یا سرکاروں
 جا کے حکم سنا دے ساڈا اپنی امت تائیں
 فقیر لسنی جسدن ہر سی اندر حشر دیہاڑے
 بخشش سننے آئے مینوں عاجز دنیا ساروں
 درجے پاسے در قصور اں جنت بان بہاراں
 جہڑا حبیب حبیب میری کر سی دلوں ہی بڑوں
 جبر کولی حبیب نبی رکھے اود ایہ جنت پاسی
 امر ہو یا یا موسیٰ ہر دل حبیب نبیوں خالی
 مست کوئی آکھے خبر نہ رہی نہ کوئی مہر لیا دے
 سب اصحاب تائیں اتنی حبیب نبیوں اتنی
 لعلی مہربان اتنے ہو یا مجید نفل سفل بری
 جنہاں وڈوں پاک بنی نوں دھما مال ایات
 اصحاباں دیاں آچیاں شان کیتیاں شہادت
 وقت وفات نبیوں زندہ جو اصحابی آسے
 کچھ رہا جبر ہو کے آئے کچھ آئے انصاری
 جوین خدا نے شان نبیوں وچہ قرآن سنولی
 جنت دی خوشخبر جنہاں زوں دتی نبی حقانی

حمد ثنائیں پڑھیا کرتوں کی خسیال دوریاں
 سجدے سجدے کچھ کر شاہد آکھے خالق سائیں
 یا رب کون حبیب تساوا میں کچھ بھید نہ پایا
 وحدت مال حبیب ملایا تو ایہ امر کچھ پانے
 کیوں سمجھاں راز نہائی رہے کی طاقت میری
 اُسی خاطر ایہ سب دنیا خوش گلدازنائی
 چرواں طبق اوسیدی خاطر کیتا کل پسارا
 تینوں شان طفیل نبیوں دیواں قرب حضوری
 بیچ دود حبیب میرے توں شوق پیادوں
 ایہ فرمان اسانڈا جا کے واضح کر سمجھائیں
 سورج کڈھ اٹھاراں اکھیں اود مہربانوں ساڈے
 جان درخشاں بھیاں بھڑکن تھٹھ بان پیارے
 یا موسیٰ اود جنت توراں جدے تابداراں
 اندر حشر دیہاڑے آکھے پاسے نفل رحمتیوں
 سجدے دیو چہ جب نہ ہوئے دوزخ دھریا فاسی
 اود نہ مینوں بخشش پانے حکم ایہ رب دود
 حبیب نبیوں با بھوں بیچک نہ کوئی بخشیا جاوے
 راہر جوین خدا نے کیتا اوس رب رسول الہی
 جنہاں کیتی پاک بنی دلی خالص تہ بعداری
 اود بستی بندے ہوئے اسو پر مذہب نہایت
 عورت دلی کوئی پہنچ سکے اُسے دھت تہا
 اک مکہ چودہ ہزار قبائی راوی قبرستانے
 جسد ہے اتنے رحمت کیتی اللہ خالق ہادی
 اتنی حبیب نبیوں دی سب اصحاباں آہی
 اڈن چارے یار نبیوں اعلیٰ شان کچھانی

سند سید زبیر طلحہ ایہ ہو گئے اٹھ شماروں
 عبدالرحمن ثوث دایٹا اچیاں شانوں دانا
 سی خوشخبری پاک بنی نے انہاتوں فرمائی
 پائی صحبت پاک بنی دی اصحاباں نے خاص
 احمد پیار جنوں کوئی سونا خرچ کرے راہ سائی
 بکہ اس دے اوسے درجے تک نہ پہنچے کوئی
 سب سے کارن وعدہ کیتا نہ کوئی رہ گیا غالی
 جد بنی تھیں ایہ طریقہ سمجھ اصحاب کرناں
 جوں دنیا تھیں رحلت پائی پاک رسول پائی
 سب اصحابی کرن تنبیہاں جدوں حلیمہ آئے
 نشتہ تدر بنی دے آتے سب سہابی بادن
 دب بنی دے فرمایا رب اصحاباں تائیں
 پھر درگاہ خدادی اندر موسیٰ عرض سناے
 پاک بنی نے سور کو دوں اتنا درجہ پایا
 حضرت موسیٰ آن کوہ طور سے طلب ویدا کریندا
 کرا سواری آئے حضرت جلد براق پوپایا
 موسیٰ بین کتاب خدا تھیں خود تشریف پیاد
 حضرت موسیٰ شنگ صفتاں سر سید بوجہ دھڑ
 پاک بنی دی امتت جیٹری نجت بلند تائے
 ناگیاں خاص بخشش پائے حب نیک پاروں
 ناگیاں دیاں داسے درجہ جیکوئی حب کر سبی
 قسم خدادی جیکوئی کر سی ادبوں تابویری
 جیکوئی بشر بنی دے تائیں بہت پیار جائے
 لباس آپ خداوند سپا جتنا قدر بنی آوا
 جبرائیل سیادت کیتی سال ہزاراں تائیں

یا جد حسابوں جنت جہنم حکم بنی دے پاروں
 ابو عبیدہ جراح دایٹا پایا درجہ اسے
 تمام دساں دے گن کے دے دکھو دکھی بھائی
 نابھاری اصحاباں دی بخشش پادن خاص
 پونچے کدیں نہ ادہ بھی ہرگز اک اصحابی تائیں
 عالی درجے اصحاباں دے خیرہ بیٹوں ہوئی
 نیکیاں آتے ثواب تائیاں بختے اللہ دوں
 پاک بنی دی گوی تائیں ادبوں کرن سہاں
 دانی حلیمہ آتے آخر یاراں نظر ٹکائی
 سارے حاضر ہوں پیاروں ہر اک ادب کجائے
 جیونکر بنی پائے کیتا اس سے عمل کما دوں
 ادنویں حضرت موسیٰ آتے کر کرے سہابی
 ادب حبیب تیرے داکر کے ہیں ایمان یایا
 جتنا ظاہر حد بیٹوں ہوئے ادہ بھی سہکھ متایا
 پاک محمد تائیں مولا علیش آپ بولیندا
 جبرائیل ملائک لڑی خدمتند اندر آیا
 رب قرآن حبیب بنی آتے آیت فرشتہ نیا
 یا مولا ہیں دونوں بھانوں حب بنی دی کوہ
 جائے بھاگ محمدایاں دے سن توں یار پیار
 کئی سور گراں خریدن مودا ایس بازاروں
 پاک بنی دے ادب ملائقوں مودا عزت دسی
 حب نبیدی اندر مکی دولت دنیا ساری
 جنت اندر قدم نکالے نال رسول رہا سنے
 فون بھی داسن پکڑ بنی داکر کے صاف عقیدہ
 راضی ہو کے اکھن لگا اسنوں خالق سائیں

جا، حبیب بنی دے تینوں بخشی خد شکاری
 اپنے دوست و امیں تینوں قرب حضور کرایا
 پڑی داگ بنی دی اُسے رات مہراجے والی
 اکدن ابو بکر نول بیٹھا پاک رسول الہی
 اویسویلے ملک نرانی خدمت اندر آیا
 چار چہیرے دیکھن لگی حضرت نظر آدن
 آکے پچھے ابو بکر نون بنی کیسیا کس تھا بیس
 ام جمیل کے جے لدا پھڑ مارا ڈاندی
 سانوں ایہ لگی لیکر آکھے انہاں دوزخ جاناں
 ابو بکر نون لگے ام جمیل تائیں !!
 جو کوئی حکم خداں دے کے مک جباہوں آدے
 ام جمیل پھڑسٹ کے مرے کے واپس آئی
 اے انساناں اہل ایماناں کرے تابعداری
 دیکھ مریباں کارن کیڈی رہی رحمت آئی
 جیتوں نخر مزدورت کرتے دلوں کریں اچیرا
 گھر دچہ چشمہ آب میاتی پانی رچ نہ پیتا
 بے عقلاں نوں نظر نہ آیا سوہنا چن نورانی
 جیکوئی آکھے رب توں ڈرنا حضرت نے مزایا
 بن ملان توں حرص جنت دی جیکوئی دلوں لاسی
 جے کوئی حب اسادی اُتے ہوند ہے اقراری
 توبہ کرے تے درست ساڈا کے رموں نقاری
 سچے دل دی توبہ کر کے جیکوئی میں دل آدے
 ہر دن اند سال عبادت دفتر دچہ لکھیوے
 دچہ قبر دے اسدے تائیں آدن جنت دایں
 جو ایہ عمل چراغ اسانوں پاک بنی فرما دے

کل فرشتیاں اُتے تیری عزت تے سرداری
 جاہ توں اس عبادت بدلے اتنا درجہ پایا
 ملک نورانی صفتاں کرے دیکھ مراتب علی
 ام جمیل نکاری عورت پھڑ مارن آئی !!
 پاک بنی دے سر دے اُتے آن کرینداسیہ
 کی دشمن نوں نظری آدے حسنوں ملک چمپا دن
 کو لے بیٹھا نظر نہ آیا حضرت اسدے تائیں
 سانوں ادھ کیوں کا فر کہندا ایہ لگی دسی باندی
 سانوں دے کافر دوزخ بن سکے بنی رباناں
 درست میرا بنی خدا دا ادھ کوئی شاعر تائیں
 اتنا حکم محمد سرور دنیا نوں فرما دے
 ابو بکر تے پاک محمد بیٹھے ہے اس جا کی
 کٹ ہو گیا آپے تیری مولا مشکل بھاری
 جہدی حب گنگاراں نوں دیوے ملد رہا کی
 ابو جہل تے ابولسب جیہا ندا ساک نہیں کوئی تیرا
 سرور عالم پاک نبی دا ادب ذرا نہ کیتا
 تابعدار بنی دے جہیڑے جان کرن قربانی
 جھوٹا ہے ادھ بڑیا میوں نہیں توبہ دے کیا
 ادھ بھی جھوٹا باجھ عمل دے کیوں جنت جاسی
 ادھ بھی جھوٹا جد تک ساڈی کرے نہ تابعداری
 بن توبہ نہیں درست ساڈا اینویں پھر مکاری
 خشر دے دن سر دے اُتے تاج پنا یا جا دے
 بن تلواروں قتل ہو یا نرے شرع شہادت قہرے
 ملے نجات عذابوں عاصی چل ہزاراں تائیں
 ہر اک مومن تائیں نور لکھ کے دسیا ملے

الْأَمِنْ نَابٍ وَأَمِنْ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

مگر جنہوں نے توبہ کی اور ایمان لائے اور اچھے عمل کئے

فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ خَيْرًا وَ

خدا ان کو برائیوں کو نیکیوں سے بدل دیتا ہے

كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

اور اللہ بخشنے والا رحم کرنے والا ہے

اللہ خالق مالک رازق ایہ فرمان سنا دے
اے بریایاں دفتر اسدائیک اعمال بنادیں
سید کوئی حاضر رہے دہشتہ جاوے اوگھنار
اک در در سناداں تینوں ہو کر کرامت والا
تے تن راز درود پڑھے کوئی جا کے قبرستان
پتوئی دفن ہے پڑھکے بخشنے اپنے ماں پوتیاں
جہا کے سمدے والدین دی جلدی کرو زیارت
کوہ روضے جس کے پر طعیاں ایہ توبہ بخشنے

توبہ کر نیواں مومن جہ کوئی ہیں دل آوے
رحمت میری دیر نہ لائے ایسا کرم کاواں
نہیں جتنا کچھلی بیتی خالق سر جنبارا
کشا جہ توابوں دینا پڑھیاں رب تعالیٰ
ستر سناں مذہب اٹھوے آکھیا نبی ربانی
وسبوقت فرشتے حاضر کرے خدا دند سب
رحمت ربدی ہوگ تہاں تے یہ بھی دیو بشارت
پڑھنے والے حاضر بیٹھے لکھکے جلد دکھائیے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تہذیب ساقہ نام اللہ کے جو بڑا مہربان نہایت رحمور ہے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الصَّلَاةُ وَصَلِّ

یا اللہ درود بھیج اوپر محمد کے جب تک رہے نماز اور درود بھیج

عَلَى مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الرَّحْمَةُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ مَا

دے محمد کے جب ہو رحمت اور درود بھیج اوپر محمد کے

دَامَتْ الْبَرَكَاتُ وَصَلَّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي

جب تک رہیں برکتیں اور درود بھیج ادھر روح محمد کے نیچ

الْأَرْوَاحِ وَصَلَّ عَلَى صُورَةِ مُحَمَّدٍ فِي الصُّورِ

روحوں کے اور درود بھیج ادھر صورت محمد کے نیچ صورتوں کے

وَصَلَّ عَلَى اسْمِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَسْمَاءِ وَصَلَّ عَلَى

اور بھیج درود ادھر نام محمد کے نیچ ناموں کے اور درود بھیج ادھر

نَفْسِ مُحَمَّدٍ فِي النَّفُوسِ وَصَلَّ عَلَى قَلْبِ مُحَمَّدٍ

نفس محمد کے نیچ نفسوں کے اور درود بھیج ادھر دل محمد کے

فِي الْقُلُوبِ وَصَلَّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ وَصَلَّ

نیچ دلوں کے اور درود بھیج ادھر قبر محمد کے نیچ قبروں کے اور

عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلَّ عَلَى

درود بھیج ادھر جسم محمد کے نیچ جسموں کے اور درود بھیج ادھر

تَرْبَةِ مُحَمَّدٍ فِي التُّرَابِ وَصَلَّ اللَّهُ عَلَى رَسُولِ

مٹی محمد کے نیچ زمینوں کے اور رحمت ہو اللہ کی ادھر رسول

خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَأَصْحَابُهُ وَذُرِّيَّتُهُ وَأَهْلُ

بہتر پیدا شدہ آپ کے محمد اور اس کی آل اور اس کے اصحاب اور اس کے اولاد پر اور سب گھرواؤں کے

بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

حکایت آتش پرست و موسیٰ علیہ السلام

کہن سفر سے رُیا بادے موسیٰ بنی ربانان
 مکرمان بڑھیں اندر گلی دچہ جنوں پایا
 آکھن لگا حضرت موسیٰ و میں شخصیتوں
 سال چوراویں پوجا کر دیاں گزرے مینوں بھائی
 حال حقیقت سن کے ساری بولے بنی ربانان
 بن تے سچی توبہ کر کے کل گستاہ بختا دیں
 دس کبیا میں قبروں ڈر کے داخل ہی شرادہا
 منگرم جہدوں کپڑے بن پادن سخت سزائیں
 کس شنجی تے کراں امیدان مینوں لے رہائی
 آکھے حضرت عاق میرا رحم کما دن والا
 ایہ سچی گل معلوم ہوئے رب اپنے دی تینوں
 مال محبت پاک بنی توں وحدت کمر پڑھیا
 کلمہ پڑھ کے لذت چکھی وحدت تو را یماؤں
 جی کبیا اس نفع اٹھایا ایس دنج دے پاروں
 حضرت موسیٰ نے پھر اسدی اتھے قبر نکالی
 خانی و خترے کے آیا تیرے پاس نما تاں
 یا موسیٰ توں نہ کر خطرہ آکھے ذات الہی
 نہ میں بدیاں یاد کراواں نہ پگڑاں میں نڈری
 اے بشر اے تائب ہووین ربی طوفی آدیں
 جس تک خانی میں کوئی آیا اللہ دے درباروں
 بخشہا رخصت دند مچا بندے او گنہارے
 آن ہو دسرکائے حاضر کرد سوال دعائیں
 بے خرابی ادبناں مارن رب سچا فرمادے

دیکھیا آتش پوجن والا اک شریر پراناں
 دیکھ ضعیفی اسدی حضرت موسیٰ نے فرمایا
 پوجا کر دیاں اسدی کتا وقت گزریا تینوں
 حضرت موسیٰ نوں اُس بڑھے اتنی گلستاں
 اوس خدا توں شرم نہیں کمر دا کول ہند توں بھائی
 جہدے اگے حاضر ہوتا استوں جی شرادہا دیں
 خیرے کی سزائیں دسی جے ہیں انوں آداں
 ہر کوئی اس نوں مارن پیندا کوئی چھڑا دناں
 میں تاں کفر شرک نوں کر دیاں کاری عمر لگائی
 ما مبیاتوں ادہ بخشہا ما واحد رب قانی
 میں ایمان لیا ندا اُس تے دین سکھائے مینوں
 نکل کھڑا ہوں ادیسیلے سدا رستہ پھریا
 کمرہ گیا منہ دے اندر رخصت ہو یا جہانوں
 جلد سوداگر داپس ہو یا مال خرید بازاروں
 دن کفن تھیں فارغ ہو کے آکھے یا رب عالمی
 تو ہیں رحم اکرم رہا تو میں جسم کما تاں
 وحدت کلمے تاں اسادے اسدی صلح کرا لی
 بخش دتا رب اس دیتا میں خبر حدیثوں پوری
 بھانویں بدیوں دفتر کلام پھر بھی رحمت پادیں
 رکھ امیدان اللہ بخشے کسے وسیلے پاروں
 رحمت دی کوئی کمی نہ شخصہا خالق قادی سرکائے
 اسروں باہر قدم نہ رکھو مہن رب رضائیں
 بن توبہ تھیں مرنے والا ملے دوزخ جہنم

آخر روز حشر نوں جا کے روکن تے پچھتا سن
 جس نے سانوں پیدا کیتا اس دا شکر ادا ہے
 کر نو یاد تیا مت دے دن بعد مل مادی ہوئی
 ایسے روز تیا مت والا کرن ملک وازہ
 دے دے پے ذات اللہ دے کیونکر منے نا ہیں
 اچ اعمال نامے ہتھ کھجے انہاں دت جاوے
 جُن کوئی ایسے دس نہ چلے رو دیا نئے کر لایاں
 تو بہ تائب ہو سن ایسے ہووے نا منظوری
 کرا فوس کہن اوہ کامنوں مندے عمل کائے
 اے افسوس نہ تو یہ کہتی نہ سر سجدے پایا
 ایسے روتاں اوس وقت دا ہرگز کم نہ آئے
 چُن جن کڈاں محل اسارے آئندے ساں گھر میرے
 تاں اوسو لیے ملکاں تائیں ہووے حکم الہی
 کل عز و زکبر و اے پاوے سخت سزائیں
 خود خداوند اوس دہانڈے آپ مدالت کرے
 اٹھال حکاں دیو چہ ہرگز دخل کسیدا نا ہیں
 ذلیل کرے یا عزت دیوے زندہ کرے بامارے
 قول آخر کل پیدائش وچہ میدا نے اسی
 جا آرم نوں آکھن سانوں چل تیں بخشاؤ
 نورج کے گائیں شفاعت نہ کرے گاں بھائی
 ابراہیم بنی کول جاؤ کرے شفاعت تاراوی
 موسیٰ بنی یلم خدا دا اُردے دے تے جاؤ
 اوتھوں مرے کے خلعت ہائے عزت عیسیٰ علیہ
 تاں پھر خلعت اوتھوں ترسی مذی تے کر دے
 نئے دھند اس محمد سرور ماری خلعت تائی

رحمت ربی دُوری گڈے دوزخ ڈالے باسن
 قیمت دہر حیا تی اپنی کیوں بیکار گو ایسے
 ایہ میدان حشر دالو کو کر لو حیا رہ جوئی
 اچ آؤ جھٹلاوے داتے دیاں مذاب زیادہ
 اُچی انکاروں اچ تو مانوں من سخت سزائیں
 جسدی اوتھے پوہا کیتی اوسنوں سد میاوے
 ایس میدانوں کچھ نہیں حاصل مرے کچھ تائیاں
 رحمت فضل خدا دے کوں موگا ہاتھوں دُوری
 لیکے بہ گئے سانوں تھلے پیش اسانڈے آئے
 پرہیز ہتھ نہ آئے ساڈے دیلا وقت دایا
 دنیا کھیتی آخر سینتی خود حضرت نرناوے
 ایہ نہ سمجھیا دنیا اتے چڑیاں رین بسیرا
 دوزخ دیو پے سٹو عاصی ویر نہ ماؤ کائی
 یا مولا توں حشر دے دن قتلوں آپ بچاں
 نیکی بدن تمام بشر دی وچہ تراؤ دھرسا
 بھانویں پیر پتھر ہووے حکم کرے رب سائیں
 روزی دینی پیدا کرنا ورے یا کھلہارے
 پنج میراں رستیاں ماویر دوزخ کوک ڈاوی
 اوہ آکھے گا نوح بنی کول مال شتابی جاؤ
 میں نہیں جا کے یون جوگا پیش جناب الہی
 ابراہیم کے گا اوتھے واہ نہ چلے ساڈی
 حضرت موسیٰ آکھے حضرت عیسیٰ دل سہ عاؤ
 حضرت عیسیٰ آکھے جاؤ پاک محمد دے
 ختم المرسلین عزیزے کول خلاق حسابان
 جسدے پیکے عرض گزارن یا رب فاق سائیں

یا مولا توں بخشیں فصلوں ایہ مخلوق نہانی
 جسد نہ کوئی مائی بھرسی باپ نہ بٹیا مائی
 سننے والیا پاک بنی دی جے کرویں غلامی
 ایہ دنیاسے خوب خیالی کیوں بنیوں سنبھلا
 مزار ایل فرشتے تائیں آکھیا بنی اپنی !
 دسوں بجانوں ہو کے وحیا ایہ میں آکھیاں تئیں
 مزار ایل وحی زون حضرت کیا سخن سنایا
 اسے اسناناں بھوتا داناں ہوش عقل کرکائی
 قدر پوسے گو حشر دیہاٹے جسدن پکڑیاں باہیں
 تابعداری پاک بنی دی جنت دچہ لے جاسی
 اکدن تیری دنیا اتور ہوئے ختم حسیاتی
 ایہ دنیا دن چار دیہاٹے جوگی والا پھیرا
 نہ گھر گھاٹ تیرا کوئی سبناں نہ کریا کراناں
 پیچھے دقت مسیت نہ آیوں بے نماز سرداراں
 اچے محل بکن بنادیں دمدائی بھرواں
 کھنڈوں آیوں کھتے جاناں ایہ نہ دلوچہ سوچیں
 بند پانی دیو پوں تینوں خلقیا ذات بنی
 سب نہ چیتا نافل بشر اکچیرک نیار جیاناں
 مرگے ویلا تھ نہیں آونہ پیر ہیا پھنڈاویہ
 جے توں بدایں باہیں بند بھڑ پڑواہ تینوں
 رب توکل خاص اللہ تہہ شک شہ تیں یاری
 اک گل ہو زوکل دالی بھائیوں میں سناداں
 دچہ مشکوٰۃ حدیث تیری سنوئیں سیکھائی
 واقعہ نوید خبر دینے دہشتے پاک بنی دسے
 دونوں بندے اللہ آتے ٹھیک توکل رکھن

من لیا مجھو باتیوں آکھے ذات ربانی
 پاک محمد سرور اوتھے آن بنے ہر ای
 روز حشر نوں جنت حوراں تیریاں ہوں سلامی
 تیرا تابعداری باتوں ہو رہیوں کوئی جیلہ
 امت سیری آتے ہرگز سختی کریں نہ کائی
 امت بدلے جان کندہ دی تنگی لے لے مینوں
 آخر دیلے پاک بنی نے امت راغم کھایا
 دامن پکڑ بنی سرور دانہ کر ایڈ کو تارہی
 تیرا تابعداری کریں کیوں تکلیف پاویں
 جے توں لکھ گناہیں بھریا پھر بھی ملے خلاصی
 آنر موسیٰ گورنکناں نہ گل جھوٹ پچھاتی
 سفنے وانگوں یاد کریگا کہ صرگیا گھر میرا
 چڑیاں دانگوں رہن بسیرا کدن اڈے جاناں
 حق حال حرام نہ جاتا غفلت پردہ پاویں
 ایہ دنیا نہ باپ تیری آخر قبریں واسہ
 کریں ہند نرہی تائیں بادشاہی نوں جس
 پیدار کے دنیا آتے ہوش عقل دچہ پائی
 آخر کدن اس دنیا توں موت پالہ پیش
 لیکھا جد سرکا بھہرے پھر کی شان دکھادیں
 جے نہ تیری ادوہ بانھ پڑے مرگے کہہ لے مینوں
 دو جی ایہ گل پاک بنیدی کرے تابعداری
 راوی جوں روایت کرے دچہ بیان بیاداں
 ابو ہریرہ کرن روایت اس دچہ شک نہ کائی
 اک فادندے بیوی لے سن ایسے نیک مفیدے
 مالک لے دروزے باجوں ہو رکتے نہ لکھن !

اس بیوی را خاوند اکدن باہر من کد عزوں آیا
 دھیاں پتیر بھکھے رندے لہجے چتر نہ کاٹی!
 چپ کر دیتا دانے پیکے روٹی بھنے پکاواں
 ہاں اُس مرد قندلے ڈٹھا ایہ بچا نذا حالا
 بالائوں ورجا دن بدے پار، عورت کر دی
 نال منیے کر کے عورت دیندی رہی نعلی
 ہولا مار و چاری عورت اُسے صدقا والی
 تے ترا خود بھی سجدے پیکے لگی کرن دعائیں
 دیکھ اہنا نذا ایڈ توکل مولا کرم کسا یا!
 تھوڑے چروچ نال آٹے دے گندا گیا بھسارا
 ستے مڑ جس دے پے اوہ بی بی دل تنوری آئی
 کریم اشد کڈھ تندوروں تیر نوں درنا مذی
 تے چکی اوہ اوہ تھائیں آٹا پیندی جاوے
 عورت کوں آن کچھاوے ملیا یا کچھ ناپیں
 آٹا گندل ہر پینڈا جاں ڈٹھا اس بندے
 باقی ایہ پاک بنی نوں جا کے لوکاں حال سنایا
 جے نہ آپ مٹھرا نذا چکی اس بی بی داسائیں
 توں بھی توکل رہد رکھیں اے غافل بدکارا
 ادب تہی دے کارن ہن میں ہر بیان ستاوا

اگوں گھروچہ کھا دن جوگا اُس نے کچھ نہ پایا
 ترنڑ کے پئی دسے دلا سہ نال محبت آئی
 صبر کرو دگھڑیاں سب کرے تے تنور تپاواں
 جا جھگل وچہ کرے دعائیں اگے رب تہالی
 ایہ نہ آکھے بے نہیں روٹی گل کرے نہ زردی
 بالائوں پئی آکھے ہن میں دانے پسین چلی
 پھیر پرولا گند چکی دے اگ اتند دے بالی
 اپنے فضل کرم تھیں مولا سنانوں رزق پوچھائیں
 چکی کھلی کھلوتی تائیں قدرت نال بھوایا
 بے صدق توکل مولا کرم کہا دے بھارا
 روٹیاں نال بھری ہوئی آگے آگے اسنے پائی
 جھتوں لاہوے گییاں ہوئیاں نوپاں اتھے پاندی
 اچراں تائیں خاندان اس دا باہر ہوں گھر دل آوے
 بی بی آکھے سب کچھ ملیا فضلوں ساڈے تائیں
 ہتھا پگڑ کھلا دی چکی کتیا کم پسندے
 سُن کے بنی محمد سرور لوکاں نوں فرمایا
 اینویں پھر دیاں رہناں سی اُس روز تیا متائیں
 کیوں نہ تیرا روز حشر نوں کرے پارادمارا
 حافی بشر کوں بخشیا وچہ بیان لکھاواں

حکایت بشر حافی رحمۃ اللہ علیہ

بھرے دیو چہ عنی تو نگر سی اک صاحب غالی
 عالی دولت خانہ اسدا فضلوں بے پردای
 شوق شرایاں دیو چہ رہندا کسے نہ سیس نوایا
 بشر حافی اس تاہم رکھیا راوی ذکر لیا دے

اسدے دہتے بیٹھے رہندے کتنے دک سواالی
 نہ کدے متوجہ ہو یا طرف جناب الہی
 کدے عبادت ادس نہ کیتی نہ سجدہ چہ آیا
 سنوں حقیقت اکدن مولا ایسا کرم کا دے

رستے ڈریاں باندیاں اسنوں کاغذ تھری آیا
 اوستے بھڑکھڑکھوتا ساعت بھڑکے کاغذ تائیں
 سبے کی لکھیا کاغذ اُتے نظر کھنوکھ کے مارے
 نال ادب دے اس کاغذ نوں پھڑدا ادب پائیں
 عمر نوں مریا نال شتائی دیوں خیالی اٹھاوے
 جانی اُتے کھلے لگا رحمت دروازہ
 ایہ امام قدرتی ہو یا حق بھری دیتائیں
 توں اچ اسم اساوڑے اتوں ادبوں گرداناری
 جیکوں دھوکے توں چکایا ساڈا اسم گرامی
 جیکوں تدہ مکان آپے وچہ ادبانی نال ٹکایا
 جیکوں شخص نام مرید اکیتا ادب اساوڑا
 اکے حضرت حسن پیایے جان خوشنبر سنائی
 موش آئی تے نفس اپنے تے لکھ لکھت پوکے
 اجنک نمکرامی کر کے نہیں توبہ در آیا
 توں بھلا یادوں خدا توں ادس بھلایا تائیں
 کیڈا قدر پچھانیاں تیرا ادس معمولی گلون
 تہروں نظر نہ پائی اس نے کاربن بے نرمائی
 جیکر توبہ تائب ہو کے دھند کریندوں ددڑی
 حان ہوش ٹپکنے کیٹی چھٹکے مست خماری
 بہن ہاس فقیری بانا کر دا ذکر الہی
 پیر زچہ نہ جیتی پادے تنگ باڈ سیالے
 بسم اللہ دے ادبوں اس نے ایڈا درخہ پایا
 بصرے شہروں اس کا من پاک ہونیاں سب گلیاں
 چالی جہاں رے اس نے تیتا سفر جہا توں
 اندھ پاک بنی سر دے ایہ سپیام سنایا

پگھلایا اس کاغذ تائیں ادبوں فرق نہ آیا
 کی کچھ لکھیا اس کاغذ تے دیکھے نال لکھاپیں
 اُتے سی بسم اللہ اُس دے اسم اللہ واپنایے
 پھونکاں مارے گرد آتا ہے اسم اللہ دیپاروں
 دھوکے کاغذ ادب ادبوں باڈی دچہ ٹکائے
 تیریاں توہیں جانن والا رب غریب نوازا
 جاجانی توں ساڈی طرفوں ایہ سپیام سناتیں
 اسان گناہ سب لاپے تیرے حکم کرے رب باری
 ادوین جھاڑے تیرے اتوں اسان گناہ تیری
 اسان مکان عجیب تیرا عرشاں کول بنایا
 ادوین خلعت اندر کیتا ادب ادب اساوڑا
 سن سپیام خدا دامانی سخت سیوشتی پائی
 لیکھ گیا نشہ خماری واما سوچ دیوچہ آدے
 جسے تینوں پیدا کر کے روزی رزق پوچایا
 ساری عمر اں جیش اڈا کے کیتیاں بے پروہیں
 بید رحمت کینٹی اس نے رہ گئی تیرے دلوں
 ہائے خسوس جواجنک اُس دے تہیں توں تدر پچان
 بیشک ربدے تیرے ہو کے بیزوں قرب حضورنی
 اوسید بیٹ مال خزانہ دے دہلت ساری
 تائب ہو کے رب دل آیا حص ولینوں وہی
 عشق حقیقی عاشق تائیں بید مزہ دکھائے
 مست خمار لہ تائیں رب نے دست یار بنایا
 کیوں نہ پاک ہوئے ادہ دھرتی قدم ٹکے جد دیا
 توبہ تائب ہو گئی پوری اُس دی دلوں بیانوں
 میں دنیا تے امت کارن رحمت بن کے آیا

آون ساڈا دنیا اتے یہ بھی رحمت بھاری
آون ساڈے بھیراں وں آکے خبر سنا کی
مفتوں۔ مہر پاک بنی تے حکم سنایا ساتوں
حکم جوین فرمایا دی سو بنا اس تے چلنا
حُب بنی دی کامر قوماں پھر کے قطب بنایا
جے زمیناں آسماناں جتنی ہوئے عیب خدائی
طرف تیدے آجاو ساسے لے جنوں انسانوں

جاون ساڈا بھی اک رحمت آکے بنی خدائی
جاون کارن ماصیان تیں اکوں ملے رانی
میری کرد محبت جیہ جنت سے توتا نور
ادبوں کرے تاہو دینی ر کچہ پیش نہ آں
پوری پاک بنی دی بخشش خالق مایاں
کافی کتہہ کلمہ شرک ہو دس نہ کافی
بیشک پاک گناہوں ہو سکے تو نصیب رہاوں

در بیان ایمان اور دن و حیمہ کلی شاہ عرب

سب بابیان نوں ذکر سناو رحمت نقل رہوں
نور الہامینوں بھائی ایہ ریت آئی
جس دن حکم رسالت سے آیا بنی رہا ناں
ہاں میں خاص رسوں قدر اکھیا بنی اپنی
کوئی متے کوئی ضد اٹھاے کوئی ٹکرا بیاضے
تکمر اسڈا سب نوں رسو آکے ذات سی
کئی عاجز مسکین وچا ہے سر نہون اٹاوں
جس تے ہووے نقل رہا ناں اوہ منظور کریندا
دھیمہ کلی سی اک حاکم اندر قوم کفر
اپنی قوم اتے سی حاکم اپنا حکم چدوے
اکدن کہن محمد سرور یارب خالق باری
دیہ ہدیت اسنوں سونا دین تیر بوجہ آوے
دعا منظور خداوند کیستی رحمت دیہ نہ لانی
جہراہیں بنی وں آکھے آیا حکم حضور وں
اساں اہدے بن دلدے اقول کیتی درسیا ہی
رحم دین قبولے اپنا پاک بنی فرماون

مومن یوں بنائیاں پاؤن اللہ وں ر کھ ہوں
حضرت ابو بکر فرماون سوچے شک نہ لانی
ہیسی حکم خدا نبیاں دنیا وں سمجھا ناں
کہہ ضرورت وہیاں تائیں بات پسند نہ آئی
نبی رسول حبیب خدا پور حکم سند دے
سکھ اللہ سے اذکر کیوں کرن رسول کرتا ہی
بڑے بڑے منکر جہنم سے سب نکالیا وں
جو کمر ہی دے وچہ پسا ونا دین منیدا
اسدی تابخ دیوچہ رہندے سین وک نہاں
کفر وں شرکوں بھربا ہویا دھیمہ نامہ رسد
دھیمہ کلی دین قبولے آکھے بنی عفا دی
دین دے تے نام ایہ بھی روزخ توں کج ہاں
پاک بنی دی صبح وحی نوں آکھے ذات اپنی
دھیمہ کلی دے میں رہوں بھربا نور حضور وں
آویگا ہن کول تسانے یو مقبول اپنی
من کے سب صحاب تمامی گے خوش ناوں

حکم اللہ تھیں دجیہ کبھی مسیحہ حاضر ہو یا
 نال پیار و چلکے چادر اوپر نہی بٹھا دے
 یا محبوب حقانی مینوں سجا دین سکھاؤ
 پاک بنی نے کلمہ طیب اسے وقت پڑھایا
 پچھن لگا اسد تیا تیں پھر محبوب حقانی
 دجیہ کبھی عرض سنا دے یا رسوں ابھی!
 بہت گناہ وچہ دتر میرے میں جس کارن روناں
 سن رکھی میں دو چہ ایسی میٹھوں غلطی ہوئی
 کیت قتل ہتھیں میں حضرت ستر و کیاں تائیں
 پچن محان دسیوے مینوں ایڈا پاپ کیا
 دجیہ کبھی نے بد ظلموں ساری بات سنائی
 حضرت کوئی جواب نہ دنا ہو گئے چپ زباں
 یا بنی اللہ فوراً کہہ دے دجیہ کبھی تائیں!
 سٹھ برساندے عیب گناہ سب بخشے کیباری
 پاک بنی سرور توں نیچے حکم خداوند سائیں
 ایہ کل سنکے چھم چھم رنے پاک رسول الہی
 دجیہ کبھی کلمہ طیب جاں اک وار سنایا
 کوں نہ بخشو امت میری عاجز او گنہاری
 تاکہ کروڑاں حمداں تینوں انت شمار نہ تیرا
 یا مونا کی عاجز بندہ تیری صفت سنا دے
 کچھ کروڑاں پدماں نیلاں اتنی منافقت ہوئی
 عصا من کارن رزق پنیادیں پدین کارن پانی
 فعلوں چیریا ساڈے اُسے ختم امر سل ہائیں

کر کے ادب ادب زیادہ پیش رسول کھلویا
 دجیہ کبھی پاک بنی نوں رور و عرض سنا دے
 کلمہ طیب ایسے دیلے جلدی نال پڑھاؤ
 کلمہ پڑھ کے دین قبوے ردون صبر نہ آیا
 کیوں توں ردون ہند نہ ہوویں ایہ بھی دس کہانی
 سب دنیا دے نالوں ودھ کے کیتی میں ربانی
 کی جواب دیاں کارب نوں جد میں عائد ہوا
 میں جوابی بناں کسے دا میرا بنے نہ کوئی
 ایس گناہوں یا بنی اللہ مدد روناں آہیں
 اپر توبہ کر کے حضرت کول ساڈے آیا
 بات حکم دی سن کے ہو گئے چپ رسول الہی
 جبرائیل فرشتہ رب نے بھیج دتا آسمانوں
 کلمہ طیب جد اس پڑھیا وہ نہ رہیا گناہیں
 وچے اسدے بیٹیاں آیاں حکم کرے رب باری
 ستر بیٹیاں ماریاں جو توں بخشاں تیرے تائیں
 یا مولا میں سجد دیکھی فعلوں بے پرواہی
 عیب گناہ سب بخشیا اسدا کر کے فضل خدا
 جہناں پڑھدیاں کلمہ طیب عمر لنگھائی ساری
 عاصی نوں توں مایہ کر کے دیویں شان دھیرا
 قسم خدا دی ختم نہ ہووے جے لکھ زور لگا دے
 حمد خدا دی ختم کرنا دعویٰ کرے نہ کوئی
 وچہ انداز نہ آئے ہرگز قدرت پاک ربانی
 جس دے کارن بخشے سارے او گنہار گناہیں

ایس گناہوں بھی مکہ واری شکر خدا و کرینے
 واحد ذات مقدس اس کے ہر سجد یوچہ چھریئے

ذکر دیگر مسائل

سنو حقیقت میں اک جانیو ہو رہا بیان سناواں
 قوم یہوواں تھیں اک بندہ پاس نبی سے آیا
 جدوں ایمان لباند اُس نے ہو کے دلوں بجاووں
 پاک نبی کی خدمت اندر در و عرض گزرا سے
 بد یا ندیو چہ تنگھی حضرت میری عمر تناسمی
 گھر میرے یک لڑکی حضرت میری عمر چھوٹیری
 بابل بابل کرنے پیاروں جد میں گھر دچہ آواں
 میں بھی کراں محبت اُس دی بید باجھ شماروں
 جس نخلیں دچہ جادواں حضرت اسنوں نال لبیاواں
 قبر دیو چہ پاؤں لگے سب خوبشی ہمسائے
 لوک تمام محول اڑاؤں لڑکی والا حب آندا
 ناں میں ظلم ارادہ کیتا کارن لڑکی پیاری
 میں لے لڑیا جنگل طرفے یا محبوب اپنی
 ٹردی لڑکی اتکل پھڑکے میری شوق پیادوں
 راہ دچہ آکھے لڑکی مینوں کھتے بابل جاناں
 لڑکی سمجھے بابل مینوں سیر کراؤں آنا
 کھوہ ڈوسنگھا اک ویکھ جنگل دچہ جس ٹر پاپا
 جدریں کھوہ دچہ سٹن لگا گل دچہ پائے بابیں
 متھ چھڈ لکے میں لڑکی نوں سٹ دتا وچہ پانی
 بابل بابل کر دی کھوہ دچہ ڈگئی ترے لیدی
 رندی دھونڈی لڑکی نوں میں کھوہ دچہ لکے آیا
 کر دوا جے ایس گناہ دنی مسانی ملے جباواں
 رب کہیا میں بخشیا اسنوں شرم اسانوں آدے

ظاہر ہوئے خاص کتابوں نثروں نظم بنان
 ادبوں صاف ایمان لباند اکلمہ بول سنایا
 چھم چھم منجوں برسن پیاں وحدت نورا بیاووں
 یا بنی اللہ دین قبولیا عاجز او گنہارے
 تحت گناہ یک مہتوں ہو یا یا مقبول گرامی
 اُس لڑکی دے نال ہمیشہ بڑی محبت میری
 نال میرے اوہ بھیج بھیج جاندی جد میں کدھر جاواں
 اوہ بھی یک آرام نہ کر دی بھیج بھیج ملے پیاروں
 کرن ملامت لوکیں مینوں ایس گلوں شرماراں
 ایہ لڑکی توں کیوں نہ ماریں ہر کوئی آکھ سنائے
 لڑکی والا لڑکی والا ہر کوئی مینوں کہندا
 مہر محبت میرے دل تھیں نکل گئی پھر ساری
 باپ میرے نے دشمن ہوتا اسنوں خبر نہ کائی
 مارن خاطر میں لے لڑیا لمن ملامت پاروں
 دور دواڈا لڑیا جادیں کھٹوں مرے کے آناں
 باپ قحالی مارن آیا ایہ کچھ پتہ نہ پایا
 گل رون نمائی لڑکی آنسو بھری نگاہوں
 میں ساں اودوں کر قحالی ترمس میری دل میں
 جان کندہ یواگلوں اُس دی تڑنی جان نمائی
 کیوں توں سٹنائیں کھوہ دچہ مینوں ایہ بھی آخر بندی
 یا بنی اللہ دسو مینوں میں ایہ ظلم کیا یا
 نہیں تاں رزق قیامت اذکر کیکر بچاں مذاووں
 جسے کلمہ طیبہ پڑھیا اوہ کیوں دوزخ جاوے

جاو میں اسنوں اپنے فضلوں دیواں شان دھیرا
جدوں جنت یقین باہر نکالیا حضرت آدم تائید
مرفق قبول ہوئے ہرگز بیقرمانی پاروں
کہوں حضرت آدم روکے ایہ فساد سنائی
حکم ہو یا ایہ غافل وسیلہ بہت پسندی میوں
اسے آدم جے ایہ وسیلہ پہلے روز لیا ندوں
میوں شرم حبیب اپنے دی کیونکر نوٹاں مالی
داسن گڑھ پیدا شخصاً پا دیں قرب حضوری
جیتوں ترک ادا یوں کہتی اے غافل انساناں
حب نبی دی جانوراں توں کل حیواناں تائیں

کراں ضروری بخشش اسس نے لیا وسیلہ میرا
بخش خطایاں بخش خطایاں میراں یارب سائیں
جھل مصیبت کوئی دن ایویں حکم ہو یا سرکاروں
نام حبیب محمد اپنے میری بخش خطائی
ایں وسیلہ پاروں جاہ میں بخش و تائی تینوں
بیشک بخش ہندی سرکار دن نہ تکلیف اٹاندوں
فضلوں بخشش کراں ضروری امر کرے رب ال
دین و نی دی حاجت تیری ہوئے فضلوں پوریا
کون وسیلہ بخشش والا کر کچھ بخش نادانان
خفیہ تیری زندگانی شخصاً طلب کریں توں نہیں

بیان حکایت ہمارے از خیر آید

بک حکایت ہوینا داں سن توں میرے بھائی
فضلوں رب گرامی جن دن خیر فسخ کرایا
جلدی آن سلامی ہو یا اوہ حیوان و چارہ
لینے پاک بنی دے اگے آن سوال سناوے
بہت چروکا شوق لسا ڈا طلب زیارت آہی
نال قساوے جنگ گرن لہی کافر کن تیاری
حق قساوے سخن بنیورہ جاں کس بل ملایا
بنی اللہ نسل اسادی ہو گندی جو مادی
پا حضرت مجھے ختم نبوت آن تساحتے ہوئی
ہو نامی یہ قرب حضوری میوں چھیکڑ وادی
قدمت اللہ رکھو میوں چھپر حیات میری
اس کارن سرکار وہ عالم بہت پایز کاوے
جستوں بنی بولادن نیچے جا کے سد لیاوے

شرع سب لے اندر میوں نظر حکایت آتی
کھوتا اک رسول اللہ دی خدمت اندر آیا
بات کرنی طاقت اسنوں بخشی رہے یارا
یا بنی اللہ حب قساوے میوں تلمیہ پاوے
عالم توں مطلوب نہ یا مدت نال آہی
آن بھودی ظالم کرد میرے تے اسواری
عقبتے نال زمین تے اسنوں جلدی میں ٹیکنا یا
توڑوں لیکے بن ٹک کر گئے ستر بنی سواری
بہ میرے تیس نسل اسادی اگاں نہ ہوئی کوئی
فضلوں نیک نصیب میرا نکھیا غایت باری
جیوندی جاں جدا نہ ہونداں ایہ مراد چنگیری
نام مقبول رکھنا یا اللہ ارادی ذکر لیاوے
جن گھر بچن افسے گھروا کنڈا جا کھڑا دے

آون نال یعفور شتابی دیر ذرا نہ لاون
اس کارن اصحاب تمامی کرنی محبت سارے
جسدن می سردار دو عالم کیتا سفر جہانوں
نظر نہ آون اودہ گلزاراں سنج دیون گلیاں
مسجد مہر بعد نبیوں دسے مال دیرانہ
پاک بنی کے رچے و چھوڑے تن دن اوس گزار
اوسے کھوہ شے اندر اُس دی ختم موئی زندگانی
کرن روایت حشر دے دن سکے ذات الہی
تسلیا حکم خداوند عام خدا نہ دوست ہوسن
نہیں یقین نہ تمہیا دیکھو راندانک حکماور

جس گھر گنڈا جا کھڑا کھڑے حاضر خدمت آون
اکثر جہدی عزت کردے احمد پاک سہاے
چار چوہیرے پایا اندھیرا چن لقا اسمانوں
درد فراق اندھ سمجھنا نہ سینے بھاپیں لمبیاں
اودہ یعفور جدا کی اندھ ہو یا پھر سے دیوانہ
درد فراق بنی شے اندر چھپال کھوہے دھڑکے
نہ دنیا تے رہنا لوڑیا یا بچھ پیار سے جانی
نہ دوست شے پاسوں پاؤے دوست کہ کھجور
نال برابر کھدو سبے شے آکے کون کھنوسن
آپ پڑھو یا پھر کے نون لکھیں نال دکھاو

وَمَنْ أَحَبَّنِي كَانَ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الْجَنَّةِ

جو مجھے دوست رکھے وہ قیامت میں میرے ساتھ جنت میں ہوگا

بنی لے جو دنیا آتے ساڈی حب کر لسی
یارب کر دے حب نبی ساڈے دھنسیاں
بجش ادا دیر ی نون رہا سن مال باب بھردوں

حشر دے دن جنت اندر ساڈے نال ملیسی
کی پرواہ ہے روز حشر دے رے نال جیباں
پاک نبی ساڈی تنگے جنت اندر مباداں

در بیان ذکر برکت و عظمت حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

دنیا آتے سرد عالم ہاں تشریف لیا ندی
بچپن دے وچہ پاک نبی دے مجھے ہین ہزاروں
پاچا پاک نبی داسی اک نام عباس سدا دے
ہیں اکواری وچہ پگھوڑے ڈٹھانی پیارا
جس پاسے نون کرن اشارہ اودھر چن تریو کے
ایہ معجزہ پاک نبی واضح حدیثوں جہاں
شیر خرد جب پاک نمر وچہ پگھوڑے پایا

قسم خدا دی عاجز کو لوں صفت نہ کیتی جانہی
طانت نہیں انسان کید می کر دے دھنشاں
ہے مشہور کتاباں اندر اودہ روایت سنادے
پھر جاندا سی چن اسمانوں جسد م کرن اشارہ
سنان دھماکہ کہیں اُسدا چہرے زمین دھڑکے
عزت عظمت پاک نبی نون بخشی دھڑکے
چن غلامی کرے انہاں دی ادب بی کے پایا

کرن اشارت جیہڑے پاسے چن اودھر پھر جانے
زیر حکومت پاک نبیدی جن لائک سارے

سیدنا عباس روایت ایس طرح منسرازا
عالم اہل لائک تمامی داخل جانی پیارے

اُرْسِلْتُ اِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً

میں تمام مخلوق کی طرف رسول بھیجا گیا ہوں

وچہ موارب لدنیہ لکھی جو کجہ شان رسولی
عالی درجہ پاک نبی ارب غریب نوازوں
ایڈی عزت عظمت پائی خاندی سرکاروں
جس گدا ایدہ کرن ارادہ شد کردا پوری
مافی باب میرینے صدقے دہر شاہ ابرار
کوئی گل نہیں خفات نبی سے جویں ارادہ کردا
رحمت عالم بنکے حضرت تان دنیا تے آیا
وچہ حضور پاک بتی دے سی اک بندہ آیا
پاک محمد کچھ پیگے بات سنا کھاں مینوں
حال حقیقت کھول سنا دین اکھیا پاک نبی سے
ایہ گل سنگے سرور عالم اسنوں اپن سراپا
میں متواتر دوہینے روزے کوں رکھیواں
گے کین کھوانے کھاناں سٹھ مسکیناں تانیں
روز من تے دو میر کھجوریاں پیش نبی دے آیاں
کر خیرات ضامن ناموں نہاں کھجوریاں میں
چر وہ بندہ عرض کرن ہی ہو یا آن ارادہ
نہیں مسکین محتاج میرے جیہڑا تھر دینے
کس نہر سے کھجوریاں جاکے حکم ہو یا سرکاروں
یہ گناہ سزا دہ رحمت دیا مسکین
الحمد للہ ہے حضرت وند مبارک دے

کر کے فعل سناواں او پھتوں اک بیان معمولی
اللہ دے درباروں بنیاں بنی خزانہ رازوں
ایسی نعمت ہو سیموں ملی نہ کوئی گل ادھوری
ہرک نعمت ختم ہئی تے نہ کوئی گل ادھوری
خاص حبیب خدا دا پیارا ہے سید سرداراں
حکم نہ چھین دار کوئی پاک نبی سرور دا
پھلے برے دے اتے تہہ برا اعلان کردا
یا حضرت میں ہل بھدکھے برا اعمال کسا یا
پھر کفار دس دیاں گے قبیلے تینوں
نال بیوی میں صحبت کیتی وچہ رفغان ہینے
دوہینے روزے رکھن اوہوں اپن سراپا
یا حضرت کچھ میرے اتوں کرد کفار انیواں
اگوں آکھ سنا دے بند اتنی طاقت تانیں
پاک نبی نے دوست دینے دوستی پھڑپھڑیاں
دیہ محتاجوں نوں ایہ جا کر ہرگز دیر نہ لائیں
دیاں کھجوریاں جیہڑا پھتوں ہوگ محتاج زیادہ
ایہ گل سن کے متبن گے حضرت شاہ نیگینے
دوست تے دس میر کھجوریاں پیش تانیں درباروں
دین گیا تے لے کے آکھ تیریاں سب پر تیریاں
رحمت عالم کئی نبی سرور ایہ تر سرور تے

فَمَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى

بہاؤ تک دستان مبارک تھیں

رحمت عالم مسکرتے

يَدَتْ تَوَاجِدُهُ وَقَالَ أَذْهَبُ فَاطْعِمَهُ أَهْلَكَ

گھروالوں کو کھل دے

ہوئے اور فرمایا

عظمت برکت پاک نبوی بھی کچھ ذکر سنا میں
نعم خدا دی اپنے کو لوں میں نہ جھوٹے ملاواں
اندھے اندھنی کوئی حکمت جانے رب زالی
پھتر بھڑاٹ نہ سکے تن دن ادس کچپایا
آخر پاک نبی فرے اگے ہوئے سے آن سوال
لے چلے نہ اوہ ساتھوں زور بہتر آیا
ہن کوئی ساڑی پیش نہ جاوے چارہ بلا تھکے
خدا تن دلو چہ ادس پھتروں تیرا تھا کے مارے
تیر چاہا ماسی جھوٹیلے پاک حبیب رہا نے
شکم مبارک اتنے پھتر بد نظری آیا
ایچوں تیک صبر کما یا سرور پاک کیے
کھانا حاضر ہے کوئی جلدی عورت نوں فرمایا
اوہ پکا کے غازی مردا کران حوالے تیرے
حضرت جابر بیوی اگے ساری گل سنائی
آنا گئے پکاواں روٹی ہن کیوں دیر لگائیے
بے کچھ کھانا تھوڑا حضرت ایہ گل کہیں پائیں
کھانا پکا ہے کچھ تھوڑا ایہ بھی کہیا زبانی
ایہ گل سن کے ادھیو بیلے لڑپٹی فوج تمامی
ہانڈی پئی رہے چلے تے اوہ نہ تھلے لاپیں

ہو قریب بنی توں عاجز توں صلوة پد چا دیں
جھکیوں راوی کرن روایت او نوں حال سناواں
گرد مینے جاں امی باں خدق کھود نکالی
خدق کھود دیاں اک پھتر تلے زمیں تے آلیا
تن دن کھادا کے نہ کھانا بہت نصیبت جالی
پھتر دنا اک تختہ حضرت خدک دیو چہ آیا
توڑن لگے رل سارے ساتھوں ٹٹ نہ سکے
ایہ گل سن امی باں کو لوں پاک رسول سہا سے
ادسے دیلے ہو گیا پھتر ادوں دلنے دلے
حضرت جابر پاک نبی نوں نال دھیان تکایا
ناتے پاروں پھتر بد نظری نبی نے مینے
حضرت جابر ادھیو بیلے دھڑ گھرانوں آیا
ہنے تن سیر حوا مذا آٹا ایس وقت گھر میرے
سے ناتے دی حالت اندراج حبیب الہی
آٹھ شتاب دزج کر بکرا گوشت ہنے پکائیے
جھوٹیلے توں سدن جائیں پاک تیرے تائیں
روٹی پکی جابر نماذا پاس حبیب حقانی
عاجز راج پکایا کھانا کے رسول گرامی
حضرت نے فرمایا جابر ساڑے او ذیانتائیں

جانب جابر دی بیوی ڈٹھا آندا لشکر بھاری
روٹیاں فون مہتھہ ہا کے حضرت کہن لگے دوتاؤ
گوشت والی مانڈی ازل لب مبارک ڈالی
دس تلو سی اصحاب نمیداسا رہاں کھا لیا کھانا
حضرت جابر ذکر سناتے کھانے کے قسم الہی
گوشت کنوں بھری پی مانڈی بوٹیاں زبر پائی
مسلم ہو رہی وچوں صحیح روایت آئے

آکھے ہن کی مٹی مولی کر دی فکر سے چاری
حکم دتا جا اک اک بھانٹے دس دس سکے کھاؤ
کہن لگے ہن چمچے پھر کے اسھتیں حاد نکالی
ایسی عزت برکت والا پاک رسول رہاں
مانڈی دیکھن لگے جد میں جا کے چپتی لاہی
اوس طرح کنالی آٹا ادوئی روٹیاں پائیاں
شاعر نوں ایہ طاقت ناہیں کوں لفظ بناؤ

در بیان مخبرات آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

سنو حقیقت پاک نمیدے مجھے بن ہزاراں
اک اصحاب بنی سرور و عبد اللہ انصاری
اوس کیسیا جدا پیریدہی ختم حیات ہوئی
بے والے وار و داری گھر میرے نوں آدن
اک آئے ہک جاوے رٹ کے پیش شہابی کوئی
جیسٹرا لین تجو راں باغوں اوجھے جمع کریواں
نقوڑا مال ہزاراں قرضہ بہت بڑا گھبرا یا
تالی میرے جے چلو حضرت قرضیدار بولا دل
کھلوتے اوسو ویلے پاک رسول الہی
پاک محمد سرور عالم کن عبد اللہ تائیں
ڈیریاں کر کے دکھو دکھی پھر عبد اللہ آئے
چنو کو تجوراں استوں ابد اندر نہ کائی
قدم مبارک پاک محمد جاں وچ باٹے پا دن
بر ذخیرہ وچ رب العالم اتنی برکت پائی
لے لے تاؤں ہو بلا دن پاک بنی فرماؤں
اپنا حق لے ہر کوئی جسے قرضہ لیناں

جتنے یاد زبانی مینوں آون وچہ شماراں
بہت محبت اس تے کرنا سرور بنی غفاری
قرضہ بہت زیادہ سرتے نال متاع نہ کوئی
کرن تعاقب دیرہ کچھ ساڈن غصے ہو کے جادون
باپ سو یا تے میں ناجز دی مشکل مالت سوئی
قرضیدار بولا کے سارے نقوڑا کھوڑیاں دیواں
پاک بنی تری قدمت اندر پھر میں حاضر آریا
کچھ دیے کچھ مہلت لئے کوں خلاصی پاواں
جانے کسے قرضے والیاں جتنے مجلس لائی
دکھو دکھ اہنائے کارن ڈھیریاں جا کے لائیں
قرضیدار اں نوں اویو ویلے پاک بنی فرماؤں
چے گئے سب قرضے والے ساتھ رسول الہی
اک ڈھیریدے آتے ہکے استوں تولی گادون
قرضہ ختم ہووے سب اسدا بچے نہ پیہ پائی
جسے قرضہ لیناں استوں فرماؤں حاضر ہووے
نارغ ہووے ایہ قرضے جتیں خوش خوش لاتے ہن

چار ہزار نے اٹھ من پکیاں تلی خجوراں گتیاں
 باقی کئی خجوراں بچیاں گھر عبد اللہ آتیاں
 عبد اللہ انصاری اتے مویا فضل غفاری
 ابو طلحہ اصحاب نبیؐ اس دا ذکر سناواں
 جویں روایت ابو طلحہ دی ادر بطرح بتائیں:
 ادر تلحہ دی سنا لچ بیوی ام سلمہ جو آبی
 رٹکے انس پیارے تائیں جلدی نال بولاوے
 پاک نبیدیؐ تا فرخندہ دست ہو کے عرض سنائیں
 حضرت واپس کرنے کھاناں ایسے نہ ہرگز کھائے
 خوش سو کے فرمان سناوے حضرت رٹکے تائیں
 پہنچ گیا عمر بو طلحہ نے بنی رسولؐ رہاناں
 ہر کوئی کھانے کھا کھا جائے ہو یا فضل غفاری
 پاک نبیدیؐ عزت عظمت باہرند شماروں
 حضرت نہ روایت کرد کہدن میری مائی
 دچہ پیالے پاکے حلوہ میرے ہتھ پھڑایا
 چھریں پاک بنی دے تائیں ادوں عرض سنائی
 تھوڑا کھانا آپ ہوراندی خدمت دچہ لیانہ
 اس کے ایہ فرمان سناوے حضرت میر تیاں
 میری طرفوں ہر ک تائیں کریں بلند آوازہ
 تن سو بندہ حاضر ہو یا کھانا عادن وارہ
 اوس پیالیوں کھانا کھا گئے تن سو درسیانے
 نیجاؤ گھر میں پیالہ اپنا کھان وارہ نہیں کوئی
 اک رٹک پاک نبیدیؐ خدمت نڈکائی
 نہ ہرگز نہ تھوڑا کھانا نہ تھوڑا کھانا
 نہ تھوڑا کھانا نہ تھوڑا کھانا نہ تھوڑا کھانا

اسے تدر سلامت ڈجھری لچے کھجوراں چاں
 جیکوں راوی کرن روایت میں نہ دلوں بنیاں
 دم دم نال نبیدے اتوں ہوئے حدتے داری
 شاید ایسے وسیلے پا دوں رحمت ربی پاوں
 نالتے اندر دیکھیا اس نے پاک نبیدیؐ تیاں
 پتہ نکاحہ اسدیت میں نالتے بنی ابی
 روٹیاں کچھ دسہٹ چنی دچہ ادھ سے ہتھ پھڑاے
 ابو طلحہ نے بھجیاں روٹیاں من توڑے تیاں
 شوقن ریکے دوست سائے گھرت سبے
 روٹی کھا دن ولے آچا دچہ کوہ رہا جیوں
 تئی نال اصحاب نبیدے ادھ پتہ پوچھ کئی
 دا دھو کھانا باقی بچیا دیکھیا دنیا رہی
 ماضی بندہ خشش پائے ایسے وسیلے پا دوں
 عوا بہت عجیب بنایا کارن بنی ابی
 پاک نبیدیؐ خدمت اندر جاں میں کیے آئی
 حضرت ایہ تھوڑا کھانا بھجیا میری مائی
 ایہ منظور ستیں درماؤ عرض کراں شہزادہ
 سدیا سبھو کاں تائیں دیر ذرا رہیں
 کھوں دتا مسکیناں تائیں جنت دے دروازہ
 دست مبارک دیرچہ پھڑیا حضرت دے پیہ
 وہ پیالہ ادوڑی بھریا کھیا جنیب رہنے
 عظمت برکت پاک نبیدیؐ سدن خاں ہر مائی
 دن کی چیز میا ندی بنی بی کہن رسولؐ الہی
 رٹکے رسولؐ کے چھوٹے پاک رسولؐ سہارے
 سیا ڈھونڈتی ڈھونڈ کھانا کھانا کھانا

اُکی چادر رہتی تھی اور پر نہیں کھپائی
یہ درد چہ سانسے نہیں ہو گیا ڈھیر پیرا
سرورِ عام سے پھر اپنی ساری فوج بوری
فوجِ تمہاری جگہ کھائے مادی ذکر سنیندا
سورگ کی اک ذکر عجیب حسن توں پر پیار سے
سہی کوئی عورت نیک سوائی اندر اس زلزلے
واپس نہ لے کر کے خلی حضرت تے پڑا یا
تھر کر کے ادھ بی بی روئے اس نہ ہوئی پوری
نفس کرے جو حضرت آگے ادب کنوں وہ مانی
نہ محبت سرورِ عالم ایہ مشرمان سنایا
جہ کے دُر تو کھاؤ سنوں بیشک اسدیتا ہیں
بھانڈیاں ورتدیاں ستائیں سر صبریت ہمارا
شہد برابر اور طرح ہی بھانڈے اتدیر مسیا
ہر دن برتے کھائے اسنوں کہیں نہ مانے
اکت ایویں کردیاں گریباں سانوں سخت جدا
شہد نکل بیا جدا رہاں اس بھانڈے بھٹیں بھائی
تیرت کھائے پاک بنیوں حال سناں سارا
ستھ اسٹے دی سی برکت آکھے بنی رہاں
جیکر ستیں ضرورت بدلے برتن نہ بدلائے
دست مبارک پاک نبیڈا پڑی برکت داد
اکدن بوسریرہ آدے پاس نبیدے بھائی
یا حضرت حق میرے اتنے شفقت کر دے کہ
ستھ وچہ گھر خجوریں لہندے پاک رسول الہی
حکم دتا تہا بوری اندر ایہ خجوریں پائیں
لیا خجوریں بوسریرہ بوری دیو چہ پائے

اور اٹھ چھوڑے اتنے سٹن بنی ابھی
برکت پاک بنی مادی پاروں رحمت پایا پھیرا
اسکے سانسے لوجھوڑے آکھے بنی ابھی
پاک بنی مے کارن مولانا یہ سب برکت دیندا
پاک نبیڈیاں صفات آدن کیدوں وچہ شہدے
بھانڈا شہد لیا کی بھر کے پاک رسول رہاں
شہد کنوں وہ بھر گیا بھانڈا جوں اس کھریا پھیرا
پہ دربار نبیدے ساڈی ہوئی نا منظور
ساڈی نہ منظور می ہوئی یا مقبول الہی
وہ تبرک خدا دی طرفوں حق تیر لوجہ آیا
ادھ منظور ہو یا در بائے توں علم کرنا نہیں
ترج کشت ادھ کر کے انہاں کڈنڈا وچوں بھان
جیت سہل گزر گئے دیویں اس مانی نے کہیا
پاک نبیڈی نعمت پاروں کھ کھ کھ بھانڈے
اس بھانڈے توں خالی کر سیا شہد وچہ پائیا
درتیں بھانڈا ہو گیا خالی شہد رہ گیا کائی
ایس طرح ایہ غلطی مونکی عام دے سر دارا
نہیں سی اناں مقدر وچہ شہد ابدت جیس لھانا
بیشک روز قیامت تائیں شہد ضروری کھائے
بوسریرہ جی کچھ اسدا اکھ سنا دے حال
سی کچھ قدر خجوریں بھتو چہ کے مرض سنائی
برکت بوسے خجوریں وچہ نیک دما فرما دے
چند کھجوریں اتنے حضرت نیک دما فرمائی
مٹھاں پھر پھر کڈھیں وچوں بوری نہ پٹائیں
حسب ضرورت کڈھ کھجوریں اسید وچوں کھا دے

کچھ کھاوے کچھ راہ مولا دے دے سکیں تائیں
 پاک نبی دی بد و ناثون ابو بکر دی شاہی
 ایتھوں تنیک خجوریاں رہیاں سنتوں پار پیائے
 بعد بد و عثمان غنی نے اجل شہادت پائی
 مجربے پاک نبی سرور دے وجہ شمار نہ آدن
 حضرت انس پڑکے باہوں اُسدی ماں پاری
 یا نبی اللہ اسدے حق وجہ کریو نیک دعائیں
 پاک نبی نے ماں حق اُسدے نیک دعا فرمائی
 باغ باغیچہ خشک نہ ہووے اُسدا مارسیاے
 کہدن پاک نبی گھر اسدے سی تشریف بیائے
 پٹکا اک مانند رومالوں جلدی انس لیا یا
 اوہ رومال تبرک بنا کے ادبوں گھر کا ورن
 حضرت انس ہمیشہ اسدی بہت رکھے تنگبانی
 کہدن کھانا اوس رومالے حضرت انس بیار
 بعد وں مہمانان کھالیا کھاناں مڑا یہ گل سنائی
 حضرت انس مہمانان تائیں کوئی جواب نہ دیندا
 جسم زور وں بھانٹر بلبار چہر رومال پیوے
 دیکھ تباہ مجلس ساری حیرت اندر آئی
 اگلے روز رومال انس نے جھاڑیا چوں سنائیں
 پھیر مٹائی آگے سارا انس بیان سنائے
 گرمیوں مڑھکا جسموں و گیا پاک نبی بھائی
 اس مڑھکے دی برکت پاروں آگے استوں نہا
 فوراً اُس آگے استوں آتش وجہ سٹاپے
 مسن کے گل انس دے کوہوں جان کنن قربانی
 اک حدیث نبی سرور دی ابن مرہ زما دے

کشتیاں روز نکالے دچوں کوئی اندازہ نائیں
 ابو بکر توں بد عمر نے پھیر خلافت پائی
 اتنی برکت پاک نبی توں بخشی سر نہبا رے
 اڈی برکت بوری اندر رہی خجور نہ لائی
 جسدی صفت قرآن تمامی آپ خدا فرما دن
 خادم کر کے پاک نبی دا ادبوں عرض گزاری
 مال اولاد زیادہ دیوے استوں اللہ سائیں
 اسدی نسل خداوند عالم فضلوں بیت وراثتی
 اک سارے وڈ وازی پھلدا کہن درایت والے
 خوش رخسار یوزانی اتے گرمیوں مڑھکا آئے
 پاک نبی نے پونجیا مڑھکا راوی ذکر سنایا
 لین نہ استوں بدن دوائے رویاں لٹے پابن
 اسدے مذہبیت خاصیت حضرت انس بچھائی
 اوہ رومال دچھاکے تھلے روٹیاں آن کھوے
 ایس رومالے کھانا رکھنا ساون نفرت آئی
 مکرماں رکھ چلے اندر جلدی آگ بلیندا
 میں کچیل مڑی سب اسدی رنگ سفیدی تھوے
 آتش اثر نہ کردی استوں ایہ کی حکمت بھائی
 کہن مہمان اسانوں حضرت اسدا مال سنائیں
 کہن تھ گھر ساڈے اکدن پاک نبی سن آئے
 اس کپڑے وینال نبی نے پونجیا مڑھکا سلہی
 بعد رمودن دی پوسے ضرورت سب دن کے دیا
 میں کچیل مڑے بد ساری باہر گر پڑیا
 ایسا نبی محمد سرور اوہ مقبول حقستانی
 سفر اندر مال مال نبیدے صحیح حدیث تبار

اک دستی فاؤر سناواں پاک بنی بند آئے
 شتر رسول اللہ نے آگے ادبوں ہو یا سلامی
 عرض سنا کے فارغ ہو یا جاں اوہ شتر دھارا
 بے شخص توں ایس شتر دی قیمت صاحب توں پاویں
 اوس کہیا میں کہی نہ دیکھاں نہ کچھ خواہش آہی
 بنی کہیا اس مرض گماری آگے وجہ حضور
 نہ دیکھیں تے اسدے اتے بہتا بھار نہ پائیں
 مدد یوں نہیں خلاصی ہونی جبکہ کوئی ظلم کا سبب
 پاک بنی داستان مبارک چہ بیان نہ آئے
 خلق محبت پاک بنی را میھتوں سنو کہانی
 جسد سندی نام محمد اوہ مرد و تکاری
 آکھے چٹ کے شتر مدینہ ہو رہے بکتے ٹر جاواں
 سوچ و چار دے سوچ کر کے کوئی جلد تیاری
 خود کمزور تے گھڑی بھاری چکی مول نہ جاوے
 چکی مول نہ جاوے اس توں گھڑی و زول بھاری
 نہ کوئی سنگ نہ ساتھی میرا نہ کوئی دلبر حبانی
 میں دیکھیاں رکھاں ماری کسوں حال سناواں
 نہ کوئی راک نہ ساتھی میرا نہ کوئی خویش قبیلہ
 سنو حقیقت جسد مائی درد و حال و نجاستے
 شیریں سخن زبانوں کر کے بچن اس دے تائیں
 بڑھڑی کہندی سن توں بیٹا میری درد کہانی
 تاں پھر کہہ سارک دچوں بولیا بنی سچاواں
 نہ گھبراہیں نہ گھبراہیں دل دچہ تکر نہ کرتاں
 تاں پھر اکی کہندی اگوں میں صدقے میں داری
 خوش اسلوبی بیزی بیٹا میرے دلچہ دھانی

شتر حبیب نبی دے آگے آفریاد بگائے
 جو سختی سراسر دے دیتی دے حال متبامی
 مالک اسدے نوں مڑا دے پاک رسول ہو بار
 قیمت لیکے بیچ کر ساتوں ساڈے ہتھ پھڑا دیں
 راہ سولا دے بیشک لے لو یا مقبول الہی
 لبے بھار زیادہ ہتھ دے خوراک نہ پوری
 بے انصافی کر کے دیکھیں درد رخ دچہ نہ بیاہیں
 دینا پوے حساب تائی پھر سیا بھیتا سبب
 عاجز ہو رہا کایت عجیب دچہ بیان لیا دے
 مشہر مدینے اندر مہی بکاشراک زمانی
 جل بل کے ہو کوئلہ جاندی ست خدا نے ماری
 جادوگر محمد کولوں اپنی جان بچساواں
 بند کرے دروازہ اپنا بدھی گھڑی بھاری
 بیٹھی دچہ دروازے بڑھی رور و حال و نجاستے
 دچہ دروازے بڑھے بدھی رور و کوئی زاری
 رور و آکھے کوئی نہیں سدا میری درد کہانی
 دوجی ڈراں محمد کولوں ست قابو آ جاواں
 مشکل وسیلے کسوں سداں کیڑا سبے وسیلہ
 قدرت سیتی پاک محمد خود تشریف لیا سبے
 کیوں توں درد و حال و نجاستے غائب ہیں آپس
 نہ کوئی ساتھی گھڑی بھاری رور و حال و نجاستے
 جس جاگہ توں جانا مائی تینوں میں پہنچاواں
 جہڑی گھڑی چک نہ سکیں میرے سوتے دھڑل
 کی کچھ کم کریں توں ایسے دس حقیقت ساری
 توں کی کم کریں دن راتیں مینوں دس کہانی

اوس مائی قوں لکھ سلا ماں جتے تینوں جایا
 پاک بنی فراوان گئے ایہو کم اسان دا
 مالک میرے ایسے کارن میری ڈروٹی ناں
 اسے مائی قوں نہ گھیرا میں تیری گھڑی پادواں
 آخر پاک بنی نے اسدی گھڑی سرتے چاکی
 جہا بھار محمد سرور اپنے سرتے چا دے
 واہ سبحان اللہ اودہ مائی نیک نصیباں والی
 جہم پاک محمد سرور سرتے گھڑی چاکی
 لکھ مبارک دچوں تاں پھر بویا بنی رہاں
 کر کے رب حوالے اس قوں ٹہرے بنی گرامی
 مار آواز بولایا اس نے پاک محمد تاہیں
 سوہنے لکھ مبارک دچوں بولے بنی حقانی
 میں داری میں صدقے بیٹا ایہو میرا کہتا
 ایسا کامل جادو اسدا کر دیا اثر جیوں
 جس جاگہ تے پاک محمد قدم مبارک دھرتا
 شیر و درندے پھر پرندے تابع اسدی ہمارے
 اکھیر و مہدیاں دوتھڑے کرچن بہانوں دے
 تمام رت منات شے سرتے جہم تھتا دون
 قہرا نہ چور زورہ کر کے مردے چار کھانا
 سباجہ دلی سرآمد کرتے ہے ہمیشہ کردی
 رکھیں یا و نصیحت میری ایہ نہ دوس لکھیاں
 ہنس کر دے پاک محمد حقہ کشن لیا تیرا
 واہ سبحان اللہ جہم نصیباں نام محمد دربار
 ہو پوکش ڈکی وچہ تہاں نصیباں کتر پورانا
 قوں بنی پاک محمد جوہن سوہنیاں زلفا نوالہ

خوش اخلاق تیرے میرے دل نوں صبر دلایا
 جہا بھار نہ چکے کو کی اسدا بھارا ٹھاندا
 بھٹکے رختے لاواں زور کراں گراہی
 جس جاگہ تے آکھیں بنوں اوتھتے چھٹکے آواں
 اسدینال روانہ ہو یا کامل مرد الہی
 اودہ تے بڑے نصیبا نوالہ کیوکر دوزخ خدا
 جہا بھارا ٹھانے سرتے بنی محمد عالی
 ختم کئی ہر منزل ساری کینست فضل الہی
 لے مائی قوں رب حوالے میں بن واپس جانا
 سن کے جانتیہت میری دماں حان تہاں
 واپس ہو کے بنی اللہ دا آیا پھیرا تھاہیں
 کی کھیرا آتی گل تینوں دسیں کھوں زبانی
 جادوگر محمد کو دل ہر دم بچ کے رہناں
 استن بچکے رہنا بیٹا میں کردی خصمانہ
 پتھر ذرا کلمہ پڑھدے رکھ سلا ماں کرے
 باد گرمی بڑھی اودہ جانے کون کوئی دم مارے
 اودہ اساناں دانگوں بیٹا رکھ درخت ہوائے
 ہر پوکش ڈگن وچہ تہاں کلمہ بول سناداں
 کی کھہر سناداں تینوں ذکر نہ کیتا جاندا
 ایسے گوں جھٹدینہ ایسے آئی ٹرو دی
 جس جاگہ تے سرتے محمد اوتھتے مول نہ جاتیں
 تہنوں جادوگر تہاں دیں نام محمد میرا
 ایہ تاثیر دے وچہ ہوئی منور حقیقت
 توہینا کی مدنی ماہی دوست خاص رہاں
 تہاں پوکش منلی استے سدا یا حق تہاں

تمام خدادے بخشو حضرت جو گستاخی ہوئی
 عمر گزاری ادگہناری بولے سخن اوتے
 میں خادم ہیں خادم تیری توں ہیں بنی گرامی
 بھی فرمایا پاک محمد بخشماں سب خطا ہیں
 اویسویلے پھر اس ماتی کلمہ طیب پڑھیا
 وہ سبحان اللہ سب عالم جس تے کرم کماؤ
 جس ماتی نے ساری عمر اں اندر کفر گزاری
 شاہی درجہ ختم بنی تے کیتا خالق سائیں
 نزن کوئی کتاب نہ ہو سی ہرگز بد قرآنوں
 بند و بست اخیر ہو یا کارن خلقت ساری
 جہیوں حوض کوثر دا جا کے ٹھنڈا پینا پانی
 کافر مائی سی اک اوتھے صبح روایت آئے
 روز ہمیش طریقہ اسدا ایو کار تندی
 دو دن گزے پاک بنی جد گزن اے راہوں
 وہ بیور بنی جی ماتی لوکاں اکھ سنایا
 جی کے آکھن گے ماتی صحت دیوے رتینوں
 ویسے خلق بنی دا مائی رلوچہ کرے حیرانی
 بری کرن لے بدے میری سرت کھن نوں آئے
 میں کی کار مائی اچک جیف میری زندگانی
 آکھن لگی یا بنی اللہ کلمہ دسو مینوں !
 دوسے ویلے کلمہ طیب پاک بنی فرمایا !
 بن گئی تا بدار نبی دی ایس وسیلے پاروں
 ایسے کارن پاک محمد رحمت بن کے آیا
 ہے جو تا بدار نبی دا اچے درجے پاسی
 غدر سوال قبول نہ ہو سی خالق دی سرکارے

باہجہ تنسا ڈے حضرت میرا شافع ہو نہ کوئی
 جے کرتیں نہ بخشو حضرت کچھ نہیں پلے میرے
 کہدے بے ادب کلام نہ کر ساں رہساں دینا دینی
 پڑھ لے کلمہ دین میرے دا پاویں نیک جناب
 ہو گئی دور تار کی ساری چن زورانی چڑھیا
 دانگ ہو داں اک پل اندر مدھستے پاؤ
 کلمہ پڑھ ایمان بیانی مال خدادی یاری
 سندنہ ود جا جاری ہواں رند قیامت تیں
 نہ کوئی ہوگ پنیر کوئی بعد بنی سلطانوں
 دت نہ آویں دنیا اتے کرے تا بدار ی
 پھر توں حکم بنی لے ازل نہ کرے فرانی
 پاک بنی دے اتے کوڑا روزا ڈاکے پاوے
 کہدے نہ غصہ حضرت کرے بون مال خلیں
 سختے لگی زاوہ ماتی ویکھن نظر نگا ہوں !
 پاک محمد سرور عالم ملے نوں گھس آیا
 دودھ گزے نگہدیاں ہویاں نظر نہ آویں مینوں
 کی بواب دیاں جدیچھے مینوں ذاب ربانی
 میں اڈا کے کوڑے کرکٹ روزا نہانتے پائے
 ابدے وجہ محباں والی دے عجب نشانی
 برحق بنی خدا دا سچا جان لبیا میں تینوں
 سو من ہو گئی کلمہ پڑھ کے حکم حضور وں آیا
 جنت دیوچہ ڈیرا لایا بھی جہنم ناروں !
 عاصی ادگہناراں تائیں سدا رادبت یا
 بیقرمانی کرنے والا دوزخ ڈالیا جاسی
 کرے نجات نہ ملے اوہوں سستوں پار پیاسے

قسم خدا دی بول حشر و ہیبت نال سینوے
 بیگوئی اسر بنی سے وچوں باہر قدم نکارے
 غوث ولی کمی بنے ہزاراں کر کے نابھاری
 پاک کلام ملی سرور فوں حکم کرے رب سائیں
 وحدت رب دی پاک محمد سا فوں دستن آیا
 کرو خیال خداوند جدیدی آپ توافیق سناوے
 اسے شہنشاہ عالم تائیں دامن کو حیاتی
 حب بنی سرور وایا د کون شمار کیاوے
 حضرت جابر پاک نیکوئی اک حدیث بتاوے
 ہوگ نقیب زیارت رب دی جس مومن دیتا ہے
 بھی جس دیکھیا قبر میریوں جا کے ادب پارو
 میرے دیکھین واسے نور جس دیکھیا جگے ادب ہوں
 اک حدیث بنی سرور دی دساں ادب پیادوں
 بنی کہے جے مومن کوئی حج کرن فوں جاوے
 بیوں زندیاں دی آکے اُس نے کہتی زیارت میری
 ایہ فرمایا سرور عالم سوچہ شک نہ کاوی!

نابھاری باہر چھ بنی زنی کوہی خلاصی قیوے
 کہیں نہ دیساں جنت اسنوں حکم نہ فرماوے
 نابھاری دی امت ربوں بہت پاری
 ستمیوں بعد کتاب نہ آسے روز قیامت تائیں
 نار جہنم پلسراط حقیں پار نگھاوے
 کی ہستی انسان دکھائے صفت شمار کیاوے
 نے بنی محمد سرور تائیں دہر پر کھپانی
 حب نبی پائی پاؤں مومن عالی درجہ پاوے
 پاک زباؤں سرور عالم خود فرمان سناوے
 اک دوزخ دی اسدے تائیں سیک لچو دہیں
 ہوگ نراں جہنم اسنوں میری عزت پاروں
 اوہ بھی دوزخوچ نہ جاسی بکسی قبر فدا ہوں
 سنے مومن گل کاوے بخشش سے سرکاروں
 استغیث پکھے کرن زیارت قبر میری آوے
 دوزخ نار حرام اپنا تے پاوے شان اصری
 حسب ذیل میں ایسے کارن صاف حدیث لکھائی

مَنْ حَجَّ الْبَيْتَ وَ زَارَ قَبْرِي بَعْدَ مَوْتِي فَكَانَ نَسَا

جس نے حج کیا بیت اللہ کا اور زیارت کی میری قبر کی میری موت کے بعد ایسے ہے جیسے کہ

زَارَنِي فِي حَيَاتِي مَنْ زَارَ قَبْرِي وَ حَبَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي

زیارت کی میری حیاتی میں جس نے زیارت کی میری قبر کی واجب ہوگئی اس پر شفاعت میری

لَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ زَارَنِي

وہ نہ دوزخ نہ آئے گی میری زیارت کرنے والے کو

بنی کے اصحاب جو میرے عزت منصب و
 صحاباں دا درجہ عالی پاک بنی فرما دے
 ملک نامی بخشیا جاسے اک اصحابی پاروں
 بنی کیسیا اصحاب مریدامت کوئی گناہ نہ
 جیوں تاسے اسمانی چکن تیروں: صحابی میرے
 سب اصحابی بہتر میرے ساری خلقت ناموں
 خوشروں اصحاباں کارن لکھاں جنت جادوں
 نیک زمانہ اصحاباں دا ایتھوں تیکر آدے
 کہسو متر سنہ بھری تک مومن مرد مختاری
 امین انہاں تھیں کچھ حضرت نے فرمایا:
 بد انہاں تھیں جتنی خدمت مہن تک پیدا ہوئی
 سخن بے دستانے کوئی جے اصحاباں تائیں
 صحاباں نوں شان مراد نبی خالق دی سرکاروں
 اندن پاک بنی سرور نوں خواب بشارت آئی
 آگے بنی بنائے اردوں دودھ زیدہ پتیا
 دتی مردوں نے پتیا جو دودھ بچیا مٹھوں
 پتا دودھ پیالہ نوزوں حضرت اکھ سنایا
 تیتھوں کچھ حصہ ملیا مسکرو دی دیتاں
 اصحاباں دا شان مبارک دیر بیان نہ آئے
 کھرھی پاندے دچہ جنت دیکھے بنی بنی:
 ہو پرتے سرد لیدے سارباں تھیں کھرچے
 بدن نذر مبارک دچوں پاک بنی نسر بایا
 نذر اندر بھی سا تھی میرا جہانہ میٹھیں ہو یا
 خوشروں دن ابو بکر نوں خد لکھنیاں تائیں
 جہدیں خوش کوثر دے آتے مقل کر تھیں جادوں

جنہاں ادب نہیں اصحاباں اوہ مردود منہ کاسے
 ملک کے اصحابی ساڈا جے دفتار جادے
 اصحاباں دا اتنا درجہ علم ہو یا سیکاروں
 نہیں قبول عبادت اسدی بیشک دوزخ جادے
 جنت اندر مال اسائے یادن قرب دھیرے
 سمجھ اصحاباں تائیں تے نہ کوئی غیر خیالوں
 اردوں ترک کر لیں جہیرے روئے کچھتا دن
 کہسو دن سا مان تک بھری سنٹوں گنپا جادے
 جہیرے کر گئے اٹھا باندی پوری تالبداری
 دودھ سوکھے ساراں تک داہ دانیک زمانہ آبا
 نال اتھاڑے شام مبارک نہیں برابر کوئی
 سال ہزاراں دوزخ نذر لینا پھرے سزائیں
 طالبیت گیتیوں تائیں حبیب فیدی پاروں
 سنے دوجہ دودھ پلا یا ساروں ذات اس
 بدن مبارک تن من اندر نوزی جان کیتا
 مطلب حاصل ہونے سینوں مں مودے دچھوں
 دینی علم تمامی رب نے کل عطا فرمایا
 خواب بشارت اندر ساڈوں مکر ذات سب بنی
 نہیں جبرائیل جنہاں نوں طانت شان شمار آئے
 جہد آسناں آتے پہنچے رات سحر ایچے سالی
 کوہر جل جواہراں نالوں دونوں موتی سچے
 میرے آتے ابو بکر نے بڑا احسان کایا
 ہر دم ساڈی خدمت اندر شوقاں ناں کھویا
 جنت اندر قدم دھراں گے شوقوں پھر کے باہر
 یار صدیق پیارے تائیں اپنے ساتھ یجاواں

حضرت عمر ولید سے ایہ حدیث سنائی

پڑھ کے دیکھے ہر اک مومن آکھیا بنی ابی

لَوْ كَانَ بَعْدِي نَبِيٌّ لَكَانَ عَمْرٍا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

اگر میرے بعد کوئی نبی ہوتا تو حضرت عمر ہوتا

ہونا ہونا میتھوں پچھے جیکوئی نبی الہی
ایسے ختم نبوت میتھے ہن نہیں جھگڑا کوئی
کرن روایت خیراتے کیتی جدوں چڑھائی
فلو کفر واپسی خیر فتح نہ کیتا جاوے
ہن سگے بکس مرد بہادر پاس اساڈے آسی
سوچ کرن اصحاب تمامی کون بہادر تائی
سب اصحاب تائیں سن کے راہیں نیند نہ آوے
سب دن چڑھیا سب اصحابی خدمت اندر آدن
مرض کرن اصحاب علی تون در اکھیں دا بھارا
ماضر خدمت علی بہادر نال شتابی آیا
سب اکھیاں تے لاڈے حضرت دد گیا ہٹ سارا
خیر فتح علی نے کیتا کر کے جنگ لڑائی

میشک ہوندا عمر پیر سوچے شک نہ کائی
میتھوں بعد نبی کوئی بنی کافر مشرک سوئی
اٹھ منزل واپنڈا ایسی پنجیا نبی الہی
کر کر جنگ ہوئے متحیر حکم رسول سنائے
خیر کوٹ قلعے دے آتے فتح مبارک پاسی
جہد ہی خوشخبری فرما دے پاک رسول گرامی
رہنوں مسلم سس تون سولا خیر فتح کراوے
شاہ مردان سس تون سدو پاک نبی فرما دن
جلد بلا کے سب اکھیاں تے لاڈے نبی سولارا
خیر فتح کرو اچ لڑکے آپ حضور فرمایا
حق جہد یوچہ کرے دعائیں پاک رسول سہارا
حق علی سردار در عالم ایہ حدیث سنائی

إِنَّ عَلِيًّا مَنِّي وَأَنَا مَنَّهُ وَهُوَ وَلِيَّ كُلِّ مُؤْمِنٍ

میشک علی مجھ سے اور میں علی سے ہوں اور وہ ہر ایک مومن کا دوست ہے

یعنی چاہے داپٹ میتھیں پیارا علی بہادر
ہر مومن دا دوست ہے ادہ آکھیا بنی ابی
پھیر کبیا عثمان غنی دامت کوئی گلہ سنائے

میتھوں علی تے میں علی تھیں حکم سنایا صادر
شاہ رسول نال برابر شک و یوچہ کائی
قسم خدای روز قیامت کرے نہ بخشا بار

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ كُنْتُ

نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ارشاد فرمایا جس کا میں

مَوْلَاہُ فَعَلِیْ مَوْلَاہُ

مولاموں میں بھی مسر کا سولات

دوسرے دلوں میں بہت پیارا پاک بنیٰ فرمایا
اوس دلوں سے تو پیارا حکم حدیثوں آیا
و دشمن سازا دشمن کہے رسوں رہاں
دام و دوزخ اندر جا کے اُسدا ہوگے کاناں

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَا مَوْلَايُكُمْ

حضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ میں تمہارا

الْعِلْمُ وَعَلَى يَابِهَا وَأَنَا دَارُ حِكْمَتِهِ وَعَلَى يَابِهَا

علم کا ہوں اور علیؑ اس کا دروازہ ہے اور میں حکمت کا گھر ہوں اور علیؑ اس کا دروازہ ہے

بنیٰ کے میں شہر علم دا اسوچہ شک نہ جاؤں
جے میں گھر حکمت دا بنیاں قدرت نال الہی
جو کچھ حکم نبیؐ فرماون دیکھو اک کچھ اہوں
شاہ علیؑ دروازہ آسدا نال یقین پچھیاؤں
اس گھر دا بھی ہے دروازہ علیؑ بہادر بھائی
جو کچھ حکم نبیؐ فرماون دیکھو اک کچھ اہوں

سَيِّدُ أَشْرَافِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

اہل جنت کے سیدوں کے سرور

دو توبہ حسن حسین پیارے پاک نبیؐ فرماون
ایسا شان سا ذہیل نے نہ قدرت نال پایا
جس دن سر پہنا کیتا پاک نبیؐ فرماون
جوں دنیا تھیں رحمت اُسنے حکم خدا تھیں پائی
ستہ شاہ علیؑ دام نبیؐ نے ابو ترابؑ کییا
جس دن شہر علم دا بنیاں بہت رسول الہیؐ
جس دن پاک محمدؐ سرور ایہ فرمان سناوے
کے حذر امحالی ساڑا تے سیدوں سناون
نوجواناں بہتیاں تے ایہ سرور پادون
ماں محبت جنسوں کا بند ہے سرور عالم چایا
ستر ہزار فرشتے اُسدا پر صحن بناوے آون
اوس دیے بھی تھر تھر کنبیا عرش اللہ دا بھائی
تے کئی نگہ تے علیؑ اسدا شہاد باں نال بویا
شاہ مردانؑی دروازہ اسوچہ شک نہ کائی
تے شخصیاں توں کھلے ہوئے جنت کھلاؤں
تجا حضرت علیؑ بہادر پاک نبیؐ فرماون

انہاں کارن نت اڈیکے جنت شوق پیاروں
 بنی کھیا جو میٹھوں اگے مرسل بنی سدا کے
 بند و بست دمانے اندر خوب کرن نگرانی
 ست ست مدرکار بند لے نیچے ہر اک تہیں
 عرض کون سب لوکیں حضرت سانوں دیبا یاد
 ابو بکر تے نمر بہادر ناں بالاں سہارا
 اک ابو ذر جان حقاری نادر رسول سنایا
 اک حضرت مقداد جو پادے ہر دم قرب جنتوی
 شان بالاں ہیراں داد کھجھو جب بیدی پاروں
 خدمت کر کے یک بنی دی ایسا درجہ پایا
 دسی خیر بنی نے اگے فضل کنوں رب عالی
 جنت دیوچہ وڑیاں سانوں بنی انس دی مانی
 اگلی طرفوں ہر کے آیا قدماں داد و حکماں
 ایہ بالاں توستاد با تسمیہ سب راہیں سنایا
 حضرت کچھے دس بلا لاکھو تکر درجہ پایا
 یا بنی اللہ ایہ سب وجہ حب تساد پیاروں
 وضو کراں میں دن تے راتیر حضرت جنتی وری
 پیش نمازوں دو تہہ نقلاں نوں میں نہیں کھسایا
 لیس شان محبانوار لیا بدل سوئے سے
 عزت شان جو ہے اصحاباں پکسی فرماون
 اک اصحاب بنی دا پیارا حضرت سعد کچھپا نوں
 جنگ مدوچہ پاک بنی سے ناں برابر آہا
 اسدے حق و عافیں کیتیاں پاک رسول ابی
 خالی تیر نہ جاوے تیرا پاک بنی فرماون !!

عالی درجے پائے انہاں تابعداری پاروں
 ست ست مددگار انہاں وں اللہ پاک پوجا
 دین ایمان دیاں ہر تھا میں کرے ادہ نگہانی
 چوداں مددگار اسانوں نیچے خالق سائیں
 پہلا نام علی و آوے پاک رسول سنادے
 مصعب جعفر حضرت حمزہ حسن حسین پیارا
 بھی سلیم تے عبد اللہ ساتھ عمار بیتا
 اسدے دلچہ حب سمانی پاک بنی دی پوری
 لب و رخشیہ اسنوں آپ خداوند باری
 جسدن سرور عالم تائیں رب سراج کرایا
 ادب پیاروں ساڈیا تہیں جنت رب دہائی
 جسد نام ریحہ بی بی کے رسول الہی !
 میں کچھیا جبریل وحی نوں ایہ سے کون پایا
 ناں فرشتیاں جنت اندر دوشن کھین آہا
 ادب ادباں بول بنی نوں نمن بدل سنایا
 اک تساد ہی تابعداری درجے سرکاروں
 دُر دُر نقل دو گانہ چرھنا یا حبیب حقاری
 یا حضرت میں بد سے اسدے اتمام درجہ پایا
 شان رسول دا اس پایا آکھیا بنی پیارے
 کریم نقلاں صحاباں دیاں تھک فرشتے جودن
 پاک بنی دی تابعداری کروا دلوں بجا نوں
 تیراں ناں کناراں تائیں اس نے دُر بھیجا
 آس مراد کرے رب پوری سعد جو یوں لچائی
 بھی اس کارن رہ دعائیں آپ حضور سناون

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لِسُؤَالِي إِذَا دَعَاكَ

اے اللہ جب سے دعا کرے تو اس کی دعا قبول فرما

ساری عمر اذرا جو جو منگیاں اس دعا میں
حضرت سید صاحب فیضیہ جوں ضیعتی پائی
کہن یاراں آپ ہوا نئے پیش سوال منایا
ہون شناس میں لوگوں تائیں سنگو جوں عابیں
کہن لگے میں اودہ گل چاہواں جیو نکر مولا چینی

کہتیاں سب قبول خدا نے مڑیا نہ استائیں
چشموں دہہ نہ کی رشتائی و دم ذکر الہی
کردہ مائیں ہر اک تائیں جو حاجت منڈیا
اپنے کارن جیکر منگو کیوں نہ ہون شفا یں
میروں شکر دں درجہ دہی آپ خداوندی

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنُ أَبِي بَكْرٍ وَكَرَّ وَكَرَّ ابْنُ أَبِي بَكْرٍ

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ابوبکر اور عمر کی محبت موجب ایمان ہے اور ان کی دشمنی موجب کفر ہے

آپ نبی سر دار دو عالم ایہ حدیث سنائی
کفر کیتا اُس دنیا آتے رہیا لسان نہ کوئی
ابو بکر تے عمر دہاندی حب ایمان نشانی

ابو بکر تے عمر دہاندی جس نہیں حب کمانی
ابو بکر تے عمر دہاندی جس نہیں حب نہ ہوئی
حب بنیر ایمان نہ کوئی آگے نبی حسانی

قَالَتْ عَالِشَةُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

حضرت عالتہ فرماتی ہیں کہ ابوبکر جناب رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کے پاس گئے

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَنْتَ عَتِيقٌ

کی خدمت میں ایک دن حاضر ہوئے تو آپ نے فرمایا تو عتیق ہے

فَبَوَّضَ مِنْ مِمِّيَ عَتِيقًا

پس اسی روز سے آپ کا نام عتیق پڑا گیا

حضرت عائشہ کمول روایت صحیح حدیث بتا رہے
ایہ خوشخبری ابوبکر فوں پاک رسول سنائی

ابو بکر اک روز نبی دی خدمت اندازے
شان عتیق تسمیوں بخشے فصوص ذات الہی

ستویں کرسی بلیا جا کے پاک بنیدے تائیں
جو کچھ شان بنی نے لکھیا دے بنی سو مارا

ابو بکر و اشان مبارک لکھیا خالق سائیں
کافر منکر پکا ہو دے شک بیا دن ارا

مَنْ ارَادَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى عَمَلِهِ مِنَ النَّارِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى ابْنِ بَكْرٍ

جو شخص ایسے شخص کو دیکھنا چاہے جو دوزخ کی آگ سے آزاد ہے وہ ابو بکر رضی اللہ عنہ کو دیکھے

دوزخ کنڈوں آزاد بننے والوں کی کوئی دیکھنا چاہے
بنی لکھیا اصحاباں تائیں صحیح حدیث بیا نڈی

بیشک آگے ابو بکر دی آن زیارت پارے
یہودیوں کیچے تابلہ داری عمر صدیق دوا نڈی

وَمَنْ سَأَلَ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ كَعْتَةُ اللَّهِ وَالْمَلَكَةُ

جو میرے اصحاب کو بڑا کہے اس پر خدا اور فرشتوں

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

اور تمام لوگوں کو سنت نازل ہو

پاک محمد سرور عالم ایہ فرمان سنا دے
کل فرشتے اسدے آتے لعنت پھٹکاں پاؤں
ظلموں دکھ پوچھا دے میرے جو اصحاباں تائیں
کے حبیب خدا دا جس نے ساتوں دکھ پر چلایا
اوہ دوزخ دا ہے دنجا را جو ایہ کار کما سی

جو میرے اصحاباں نوں کوئی گلاباں بخش سنا دے
ایسی طرح پھٹکایاں سچوں ہر انسانوں آدن
اُسے دکھ پوچھا تیرا گل شہبے دی تائیں
اوس خدا نوں دکھ پوچھا یا مسک رسول سنا دے
اویہ دوزخ تلے زمیندے اسدے اندر جلی

مَنْ ادْفَعَهُمْ فَقَدْ ادْفَعَهُمْ وَمَنْ ادْفَعَهُمْ فَقَدْ ادْفَعَهُ

جس نے انہیں اذیت دی تو اس نے مجھے اذیت دی اور جس نے مجھے اذیت دی اُسے خدا کو اذیت دی

بخش کلام کسینوں کرنی منع خدا سنا دے
عزت شان جنہا ندی کردا پاک رسول بانا

ایسے کارن واضح کر کے بنی حدیث سنا دے
کے غیبت کر کے ابویں دوزخ اندر جانا

جس جس نوں رب مالی بھیجے فقلوں بخش کرینا
اوسیل طرح محمد سرور آخیش خبری دینا

أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ

ابو بکر جنت میں ہے اور عمر جنت میں ہے اور عثمان جنت میں ہے

وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ وَزَيْدُ بْنُ أَبِي هَرَبَةَ فِي الْجَنَّةِ

اور علی جنت میں ہے اور طلحہ جنت میں ہے اور زید بن ابی ہرہبہ جنت میں ہے

وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ وَسَعْدُ بْنُ

عبد الرحمن بن عوف جنت میں ہے اور سعد بن

أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْجَنَّةِ وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فِي الْجَنَّةِ

ابی وقاص جنت میں ہے اور سعید بن زید جنت میں ہے

وَالْبُخَيْرِيُّ فِي الْجَنَّةِ وَالْجَرَّاحُ فِي الْجَنَّةِ

اور بخیریہ بن جراح جنت میں ہے

شاہ مراد ان عثمان غنیؓ نوں اکھیاں جنتی
رہیا تے خوشخبری دیندے پاک رسول الہی
وچہ جیاتی انہاں کارن جنت حکم ستایا
درجے پاسے پاک نبی دی تاجدار پاری
جہنوں نہیں محبت اسدی باجھلایا نوں جاد
عزت ادب در مانا کیتا آپ جناب الہی
جنت اندر حکم درماں نوں سمجھتوں پہلے آئے
رہی جیویں روایت کرے وچہ بیان بیاد
شہر ٹپنے راجو حاکم اسنوں مرض سنا دن
حرفی کتے دنیا والے رہن ایاں نوں عالی

یعنی ابو بکر وچہ جنت تاسے عمر بچپانی
شد سعید زبیر تے طلحہ ابو عبیدہ بھائی
جی عبد الرحمن پسا جانا نوں دسواں آیا
انہاں کارن موہی تھی خوشخبری سرکاروں
شاہ عباس دلی دے کارن حکم خدا فرمایا
عمر صدیق در مانڈے اندر فرق نہ جانو کائی
پاک نبی تے روزے اندر تہا نہیں کئے دن
عزت ادب در مانڈے کارن یک بیان شادان
مسبہ ہر تھیں پنج بندے راضیا ندے آدن
ال خزانہ بہت زیادہ دین بنلے کے ڈال

بیشک دولت ہو رہی تھی لوٹتا ہوں
 لالچ لو بھوں جدا وہ حاکم من گیا گل ساری
 خدمت گار مجا ورتائیں حاکم سد بولا سے
 کھول دینیں دروازے ملدی جدایہ بند آدن
 روند اگیا روزے وے اوہ دبان دچارا
 سخت بے ادبی کر کے مولا ماشاں کڈھ لیجا سن
 یا مولا توں فضل کرم تھیں ایسا رحم کما بیٹیں
 حکم خدا دا اُس تیں لوکیں جدا وہ ظالم آکے
 ہو گئے غرق زمیں دچہ سارے زندہ رہیا تھیں
 اپنے خاص جیساں کارن آپے خود رکھوالا
 حاکم ہو شرمندہ ادھتوں واپس مرٹکے آیا
 اک روایت ایس طرح دی ہو سناداں تہوں
 مغرب ملکوں قوم فرنگی بڑے منحوس نکالے
 شکل بزرگان والی انہاں دانگ شیطاں بنا
 روضے پاک نمیدہوں باہر بیا مکان کلا سے
 پاک نبی دے روضے تائیں سزگ لگاؤں چوری
 سزگ نکال کے لاش مبارک راتیں کڈھ بیٹھے
 جتنی مٹی پن راتیں دوسرے سٹ آدن
 شام ملک دے شاہنشاہ نوں ستیاں سفر نہایا
 پاک نبی نے حکم سنایا اوں شہنشاہ تائیں
 جاگوں سیٹ شہنشاہ ہو یا مرٹکے میند آئی
 تینوں حکم مینے آجاہ توں کیوں کر تائیں دیری
 اک روایت ایس طرح دی ہو سناداں تہوں
 مغرب ملکوں قوم فرنگی بڑے منحوس نکالے
 تینوں حکم مینے آجا توں کیوں کر تائیں دیری

عمر صدیق دیاں دوشالاں کڈھ لین دیو ساراں
 رات ہی آتے کڈھن خاطر لگے کرن تیری
 کمر چرواں اسد تائیں سخت تاکید کراں
 عمر صدیق دیاں دوشالاں بیشک پٹ لیجان
 بہت کرے غم دل دے اندر زور کرے پکارا
 روضے پاک حبیب تیر پوچھ کی کی ظلم کما سنج
 زبنت عمر صدیق ہوں دی من امان بچائیں
 تہوں ملن زمیندا بھٹیا راوی ذکر سنا سے
 روضے تیکر پوچھن دتا نہیں سی ذات الہی
 اڈل آخر ظاہر باطن رکھے آپ سمھار
 دل دے اندر کرے حیرانی میں کی عمل کما یا
 جیکوں حالہ خاص کتابوں نظری آگیا مینوں
 جھوں بند مینے اندر بنے بزرگ سوا سے
 وعظ سناؤں لوکاں تائیں سنتوں میرے بھائی
 عرض انہاں دے دل دی ایہو راوی ذکر سنا سے
 وعظ کرندی ایسے گلے انہاں چرچا ٹوری
 رات راستے چارہ کر دے جبکہ فرحت پایے
 اٹھ سویرے لوکاں تائیں وعظ کلام سناؤں
 پاک محمد سرور عالم نور جمال دھایا
 جلدی پنج مینے اندر ہرگز دیر نہ لائیں
 دوجی وادی آکھیا مرٹکے پاک رسول الہی
 پھر آدیں کا جسدن ہو گئی سخت بے ادبی میری
 جیکوں حالہ خاص کتابوں نظری آگیا مینوں
 جھوں بند مینے اندر بنے بزرگ سوا سے
 پھر آدیں کا جسدن ہو گئی سخت بے ادبی میری

سبھی دوزخی جد اس شاہ نے خوابوں میں سمجھائی
 ایہ دو کا فروچہ مدینے پھر دے سانگ بنائی
 مرنا کے سدینا میں رخصت ہوں شتابی
 وہ مقبول الہی گریا لے کے مان خزانہ
 وہ اسوار لگنے فکروں تیز چلا دن گھوڑے
 شہر مدینہ مولہ منزل سفر قضا کے کھبارا
 بدادہ خام نظر نہ آئے شاہ نے اکھ سنا یا
 وہاں آکھیا ہیں دو عام ملک کے تھیں آئے
 عقیدوں شکوں رنگوں ڈھنگوں تدریادوں
 قیدی کر کے دوزخی شاہ نے مڑکے حملال کھپا
 سرنگ لگی جا پڑی شاہ نے جدم بستر چائے
 مار گئی کیتی شاہ نے مڑکے کچھ بھید بتایا
 دوسن لگ پیہن زمیند بجلی کرک و کھائی
 بارش سناؤں روئی رکھیا نہیں تے کڈھ لیا ندے
 فوراً قتل کرے شاہ نے دیر وزانہ لائی با
 پانی اندھے تبر شاہ نے خوب دیوار اوساری
 مویا یک مبارک روضہ خوف خطریوں خالی
 ستر ہزار فرشتے آئے ہر اک رات پیارے
 ساری رات درود ہی تے پڑھن فرشتے بھائی
 دوجی راتے ہور فرشتے ستر ہزاراں آون
 عظمت شان بنی دا جتا ہیں مکھ سکھ ناہیں
 جمن ہر ایک فرشتہ پاس بنی دے آوے
 زمرہ جنت فاقوں آئے اچ ہو یا فضل غفاری
 بن بیان جنتیاں تے موجب حکم الہی
 جنت فاقوں دی اک نسلوں نہدی پیدا ہوئی

رو بہ ملو نامدی اس شاہ دن صورت نکلی دکھائی
 اسے پکڑ انہاں دے تائیں کہے رسول الہی
 شاہ نے سمجھیا وچہ مدینے کہی کو سخت خرابی
 دیہ اسوار پہا در نامی نے کے ہو یا روانہ
 ایسے کارن منزل اندر وقت گزارن تھوڑے
 وندیاں شاہ خیر امت کارن شہر بولایا مہار
 کھڑا شخص اسار دے کو لوں صدقہ لین تھیں آئے
 شاہ انہاں دے دیکھن کارن خود بٹھریا دے
 سفنے وچہ دکھائے جیڑے پاک بنی نے دوزخی
 سرنگ لگی دا پتہ نہ ہرگز شاہ نے کدھروں پایا
 مسجد سینچوں توڑ اکا باں روضے تیکر جائے
 سرنگ لگ کے میرے پہنچے قدرت رنگ دکھایا
 ہرون راتیں بارش ہو دے ہشی نہ جائے کافی
 دوزخی کا فر شاہ لے آگے سچی عرض سنا دے
 شاہ روزه لے چار چوئیرے خندق پھیر کھائی
 پھیر نہ دشمن موقعہ پاسے ہو دے دوزخواری
 راتیں اون فرشتے وزی امر کرے رب والی
 کرن زیارت پاک بنی کی ملک نورانی سارے
 فخر ہندی زون و پس ہونڈے جیونکر حکم الہی
 اوسط طرح ہی رات تالی اوہ درود پوچھون
 ہندیاں صفناں مرثاں اتے کرے خدادندناں
 خوشخبری دا پاک بنی تے وحی پیغام بیا دے
 سب جنت ویاں عورتاں اتے بے اسدی سرداری
 حسن حسین و دیاں سرداری انہاں اتے پائی
 بنیاں دانگوں خلعت اسدی ظاہر آن کھلوسی

المصراط نے اوتوں جہن لنگھے خلقت ساری
حکم ہوئے گا ہر اک اکھیں میٹ کھل دے
ساری خلقت اکھیں میٹے کارن اوس آوازوں
ستر حوراں حاضر ہوس کارن خدمت گاری
بی بی فاطمہ اتنا پایا عزت شرف حضوروں
حسنہ حسن حسین ولی پھر عالی درجہ پائے

آن فرشتہ کرے آوازہ موجب حکم مختاری
خدا تک بی بی جنت خانوں پار نہ پائیں ہوس
کوئی نہ اچی نظر اٹھا دے برے ادب لختوں
بدلی دے چہ کار سے ہوا لگوں پار ہوئے کیماری
جیو کر کرسی سے نوزانی موسیٰ زوں کوہ لوروں
جہدی خاطر سولا کوہوں دجی پیغام لب لپا

سید اشیاہ فی الجنة

کے سردار

اہل جنت کے جوانوں

حسن حسین ولی دے کارن خبر نبی فرمائی
تانا پاک رسول جنہا مذا کیوں نہ عزت پادین
باب جنہا مذا علی بہادر جنت خانوں مائی
ختم کریں بہن جنت اہنا مذی ارگے قلم پادیں
اتنا مال حدیجہ کبرای رہد سے راہ دوتا یا
کر منظور خیرتی لینہ ہی چھوڑ حکومت شاہی
رجی پیغام خدا تھیں آنداز سے بی بی تائیں
درجہ بہشتت مکان بنایا قسم بہا رب وروں
حرم رسول حدیجہ کبرای ایڈی عزت پائی
عزت عاتقہ حرم بنیداد و جا آکر ستاؤں
آدخوئے خبر نبی جسدہ میں جبرائیل سندی
جسدہ سے حق اللہ ان تیاں آپ خدا فرمایاں
جہدی خدمت خداوند کی کھیر تقسمت ماشے
مقد نکاح جد پاک نبی تال ہو گیا اسدا عالی
حضرت ساریہ جنت خانوں تیجی حرم نبی دا
ابراہیم بنیداد لاکا اس تھیں پسیدا ہونا

جنت دے سردار جنہا توں کیتے ذات الہی
دوسرے زمان نبی دے کیوں نہ امت نون بخشادین
اول آخر کیوں نہ اسدی عزت کرے وکائی
حرم رسول حدیجہ کبرای اسدا ذکر ستائیں
جہن جا سردار نبی نے تدم مبارک پائی
ساقہ نبی دے گھر جنت چہ اسدوں مل گیا ہی
ایہ پیغام پوچا یا بی بی تینوں خالق سائیں
بہر و نالوں لسی تینوں ہو یا حکم حضوروں
جہدی جی جنت خانوں حسن حسین دی مائی
عزت شان اوہاں را کیوں وچہ بیان پدیں
حضرت مالک جنت خانوں کی مومن دی مائی
جبرائیل فرشتے آسکے دکھو دکھ سنا نیاں
دیکھ بیا جے روز حشر وں دوزخ ڈا بیا جاسے
خوشی مبارک دین فرشتے دھم ہی آسندی
قبلی نسلوں شہر مصر تھیں بالکل نیکی عقیدہ
نور بنیدی میٹیاں جسدہ روح مہ فرمودے

پاک بنی دے حرم تہا بنی بین امت دیاں نواں
 آل اولہ دستے حرم بنی دے جتنے بین تہا یاں
 میں اک سرور دایت سناواں سنتوں میرے بھائی
 حضرت ابوبکر پھراوتھے بول آواز سنا دے
 جس دے نال بنی را وعدہ تھے برابر سوئی
 حضرت جابر محبس وچوں اکھٹے کے حاضر آیا
 پنج سو درم دتا راہ مولا حضرت جابر تہا میں
 اک عبدالرحمن صحابی پاک بنی سرور دا
 چار لکھ ادھی قیمت پئے گئی یگیال بدی
 معجزہ پاک بنی دیا میں اک مور سنا دیاں میں
 پاک بنی نال جھگڑا کیتا کافر قوم نصاری
 شاعر اکھن پاک بنی نواں جادوگر بتا دیاں
 نال صداندے پاک بنی نواں کیتا تنگ کفار
 پاک بنی دی خدمت اندر وحی پیغام لیا یا

ہونہ سکن ختم انہا دنیاں محقق صفت سناواں
 سب نوں ادب ادبوں بھیں میں صلوة سناواں
 عدول و نائ بنی سرور نے دنیا اتوں پائی
 قرضہ جس حضرت توں لینا میں دل حاضر آ دے
 قرضہ لین یا وعدے والا ہو گیا حاضر کوئی ط
 راہ مولا کچھ میرے تہا میں وعدہ بنی سنا یا
 وعدہ قرضہ ہو کر سیدا ہرگز نکلیا تہا میں
 حرام پاک بنی یاں خاطر باغ دتا اس گھرا
 حرامندی امواب تہا بنی کر دے تا بعد ارمی
 جویں کتاباں وچوں پراشامت ہو گیا میں
 اسیں نہ تہا تیرے اتے رب کتاب اتاری
 اس دے کول کھل دے نہ کوئی سمجھوں اکھ سنا دے
 طرح طرح دے جوڑ ڈھکوسلے گول کرن ہزار
 یا بنی اللہ انہاں کاسن رہنے حکم سنا یا

فَقُلْ تَعَاوَنُوا أَنْدَعُ أبنَاءَ نَا وَأبنَاءَ كُمْ وَنِسَاءَ نَا وَ

پس کہہ راے محمد (آدم اپنے اور تہا میں بیٹوں

اور اپنی عورتوں اور

نِسَاءَ كُمْ وَالْفَسَا وَالْفُسْكَ ثُمَّ تُبْهَلُ فَمَجْجَلُ

تہا بنی عورتیں امواب آپ کو بلا میں پھر سبابت کریں جھوٹ

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

پر خدا کی

سنت

کریں ط

جی کارن پاک بنیدے آکھے خالق ساتیں
 عورت مرد تہا بنی آدن وچ میدانے سارے

یا بنی اللہ حکم سنا دے کل کفاراں تہا میں
 دھیاں پتر نال لیا آکھیا بنی پیارے

کرد مبارک ساتھ اساد نے پاک بنی فرما دے
حسن حسین ولی نون آگے حضرت گودا ٹھائے
طبق زینت ازہ کھا کے بیڑی وانگوں ڈوسے
دہشت کھا سردار گھاراں اچی بول سناندا
سنے اولاد محمد سرور وچہ میدا نے آ یا
چ سوال نبی جو کسی کہیں نہ خانی جاسی
کانر آ کے آکھن گئے پاک محمد تائیں
بزیہ بھرے نال شتابی گئے ایاتوں خالی
پاک نبی دریا رحمت دایکوی اسوچہ نہاوشے
سب اصحاب نبی کے پیارے سر فرمان احادین
ابراہیم نبی دی ڈانڈی نرم طبیعت آ ہی
جوشش طبیعت والا سیسی نوح پیغمبر عالی
درجہ نبیت مدین ولی صاحب نبی پازول

جھوٹیاں سنے ادھیو یلے قبر خدا دا آوسے
شاہ مردان سنے بی بی فاطمہ کھڑے میدانے
کانر دیکھن رافہ سارا در کھلو کے اوسے
بن تو بہتوں اپنا ایتھوں کوئی بچکے جاندا
نہر خدا تھیں آج اساد جاسی تم اڈا یا
جیہڑا کرے مبارک لوں فتح کہیں نہ پاسی
بزیہ بھنے کے سادے کوں بخشو تھیں خطائیں
خدی وردہ اہل کناراں کے خداوند عالی
ہوئے دوسری دلدی جیکوی حکم بکادے
ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں عالی ریتے پادین
اولا طبع صدیق ولی دی کہندے نبی نبی
و بلا طبع عمر نول بخش آپ خداوند عالی
مد آفرین خداوند استوں آکھیا خود سرکاروں

اِذَا خَرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي النَّارِ

جب کافروں نے اسی کو اس کے گھر سے نکالا حالانکہ وہیں کا درمیان تھا جب کہ دونوں خار میں تھے

جب کے تھیں نکلے حضرت کورن خلم گھاروں
عمر صدیق دینا مذہبے حق دینے نبی دعا فرما دے
عمل تو لاکے ٹاٹے بلین ہر اک شخصان تائیں
سے محبوبا توف حسابوں اہل نہیں کوئی تینوں
باجھ حساب کتابوں تینوں جنت وچہ پوجا داں
ہم باقر نے یہ روایت دیکھ کتاب لکھائی

ساتھی ناں صدیق پیارا ادب محبت پاروں
دونوں ہو سو جنت ندر دیوے جہان دے
ابو بکر و اول عمل نہ تھے عمار کے رب سائیں
تیرے عمل تو لادین دی کوئی نہیں ضرورت میں
آوے شرم مجربا ساتوں کیوں عمل تو لادوں
پاک محمد اک رب زبانون ایہ حدیث سنائی

كُنْتَ بِكَرٍ فَضْلٍ اِلٰى بَكْرِ وَلَسْتَ بِمُنْكَرٍ

تو بکر اور بکر کی نفسیت کا منکر نہیں ہوں

فَضْلُ عُمَرَ وَلَكِنَّ أَبَا بَكْرٍ أَفْضَلُ مِنْ عُمَرَ

ر

ابو بکر

عمر

افضل ہیں

بیشک شان نصیبت جہری ابو بکر دیتا میں
میں نہیں مگر بیشک روئے نے شان نصیبت پائی
بھئی خبر نبیوں مولا ابو بکر دے مناؤں
ابو بکر کے دشمن جہڑے رہے دشمن ہوسن
حُب نبی دی دکنے اندر آن ٹکاناں دیا

بیشک شان نصیبت ادنیٰ عمر ولی دیتا میں
ایہ پر شان صدیقی افضل کے رسول ابھی
ہے والیل مبارک انہ کھیا دیکھ قرآنوں
یتہ لگے گاجدن جا کے دچہ دربار کھوسن
پاک بنی دے سر مدقے توں ماں پو گھول گھول

اللَّهُمَّ اعْزِزْ أَسْلَامَ مُحَمَّدٍ

اے اللہ عمر کے ذریعے سے اسلام کو غلبہ دے

نبی کے اس دین ایا توں عزت پہنچے میوں
اصول دا نشان مبارک ہوئے ظاہر کتابوں
اشد ابو علی انکفار بد آئی صفت قرآنوں
لَسْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ جَدَّ رَبِّ سَبَّحَ فَرَايَا

عمر عبدوں اسلام بپا یا حال ستاواں قینوں
والذین اُمُّوْا مَعَهُ کَمِیَا عِزَّتِ بِاِیْجِ حَابِلوں
مخت ہذاب تنہاں نوں ملی ہو یا علم رحمانوں
حق اصحاباں بنز ساریاں اُمتاں نالوں آیا

تَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

امر

بالمعروف

اور

نہی عن

المنکر کرنے ہو

بجھراں نوں دستور خیراں امر کرد بھیا لی
تَوَمِّنُونَ بِاللَّهِ قَرَأَ اِیْوِ مَطْلَب آئے
لَا تُفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ بِحَیْرِ خُذُوا
بِخُشْيَةٍ کُلِّ مَا جُزِئَ تَعْنِي الْفُتَاوِی
رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ لَعَنَ رَبِّیْ اَیْ
اَعَدَّ لَهُمْ جَنَّتِ سِیْ بَحِیْرِ خُذُوا فَرَا
ایہ قرآنوں ثابت ہوئے جو کر حکم الہی

اصحاباں دے شان خدا نے کھکے آیت پوچانی
یعنی نبیدے اتے تیس لایاں لیاے
بخشے سب اصحاب نبیدے وحی پیام بپا یا
سارے پاک گناہوں ہوئے فضل کنوں رب باری
میں راضی اودہ راضی ہوں آیا حکم تداپیں
میں اصحاب نبیدیاں کارن جنت عدن بنایا
پاک نبیدے دے رب کھکے آیت پوچانی

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ

اور سبقت لے جانے والے

ہاجرین

اور انصار سے

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ رِإْضًا بِرِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ

اور وہ لوگ جو ان کے تابع ہوئے ساتھ اِحصان کے خدا ان سے راضی ہوا

وَرِضْوَانَهُ وَاعْدَنَّهُمْ جَنَّاتٍ جَرِّى مِنْ

ہے اور وہ خدا سے راضی ہیں اور خدا نے ان کے باغ تیار کئے ہیں

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

جن میں کے نیچے نہریں جاری ہیں اور ان باغوں میں ہمیشہ رہیں گے

<p>سبھ انصار مہاجر تائیں آگیا حکم الہی راضی ہو کے ذات خداوی ایہ فرمان سنایا کہتے تنگ خیر گھتا ہوں پھڑکے قوم کفار چھڑے دیں بنے پردیسی ہو ہو ملن تمانے دین قبولن بدلے لے گئے وطنوں دیں نکالے جھٹنے جھٹن نسل پیاری بیٹھے خویش قبیلا ایسے کارن ذات مقدس آیت قرآن اتاری</p>	<p>جنت وہ مکان تنہا ہے رب نے خبر سنائی کیونکر حکم نبی داسن کے نہیں کوئی مڈریا دین قبولیا ہجرت کیتی پاک نبی ہاں بااں وچہ مینے نال لیا ندا پاک رسول ربانے ہا منظور جدا یاں کر دے یار محبت والے رہے نال حبیب میرے ایو تک وسیلہ جہاں تمناں پاک نبوی کیتی تا بعداری</p>
--	--

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ ديارِهِمْ بِرِحْقٍ

وہ لوگ جو اپنے گروں سے بے حق

نکلیں

اس لئے نکالے

إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ

گئے کہ کہتے ہیں کہ ہمارا پروردگار اللہ ہے

باہجہ تصوروں جیسے سین و طنزوں گئے نکالے
 صدقے کیتے مال خزانے تن کیتے قربانی
 سنگ بنیے مصعب رہا تاں یقین منقانی
 مسرت کلام سنائے چھٹے سہاقتہ بنی سرزد
 لہن کا فرمال بنی دے گئے کرن لڑائی
 ظلموں تیغ مہن اس نے مصعب لے بھائی
 بھائی ماں پوچھا سہ آتے ظلموں تیغ نکالی
 غیرت اندر آئے مصعب تیغ اٹھا کے ارہی
 یہ سرسہ اندر مصعب کے رسول نقانی
 ایستخوں تیکر جب تہذیبی شرط محبت دلی
 جسوں ہوئے حب نبیدی بیشک رہے پیدا
 جنہاں پایا جلوہ فوری کرے پریت نہ توڑن
 کیوں نہ سوئے پاک بنی دے رہتے دہشتور
 کیوں نہ ہوں پو خوش قبیلہ پاک بنی توں مارن
 جسوں نہ شہادت کلمہ دل تے چاہن زلے
 چشم چراغ جنہاں دیر سے وہ کیوں کالین دیو
 جسوں پاک فخر سرور ادبوں پاس بھٹا دن
 جنہاں بیت بنی دی کیتی سوکے دوس بھاؤں
 جو اصحاب بنی دے بن گئے کون انہاں تہائی
 حمد صدیق جنہاں داورہ پاک بنی فرمایا
 یہ بد رہیں دزیرا ساڈے دوسے نام گزی
 تہذیب سے میکائیل جو آسے ملک نورانی
 جسوں دی عزت دیوں میں کچھ ذکر ستاروں
 ذکر سنوں جس پاک بنی دی کیتی تہذیبی
 جسوں بربر دزد چور سنوں سات اپنا کب آئی

جنت وطن انہاں دنیاں حکم فداوند اسے
 تابدار بن دی پہلوں ایہواک نشانی
 جانی دشمن بن گیا اسد میں پو جایا بھائی
 ادھ نہ سرگز دوری کپڑے غائب دے گھر
 فوج کفاراں اندر میسی وہ مصعب دیکھائی
 اوس ظلم دی بجلی کوڑوں رکھے ذات اپنی
 رکھ گیا رب مصعب تائیں وار گیا سو خانی
 گردن لے کے سپ بھرا دی پیش حضور گزاری
 کمن کما میں اپنا بھائی کیتا سے قربانی
 ایستخوں نیک اصحاب تہذیب کے پائے درجے عالی
 جسوں جنت نظری آئے وہ نہ دوزخ پیندا
 جسوں مل جائے قرب حضور کیوں دروازہ چھوڑن
 جسوں مل جائے پیون کارن اب حیات پیار
 جسوں مل جائے جیونندیاں جنت میں کلمہ پاؤں
 اسے دروا طنب بنے ہوئے کھوس جائے
 عشق جنہاں دے ہڈیں رچا باہجہ شرابوں کھوسے
 لیکوں نہ محبوب خدا توں مو قربانی جاؤں
 انہاں جیونندیاں جنت لے ہی آیا حکم قرارن
 بہت پیار کما لے جس تے پاک رسول حقانی
 سبھ اصحاب دیں دوزخ نہ بنے دی درجہ پایا
 بہت انہاں دے دین میریدانہ دست تہائی
 یہ بھی ہیں وزیر تہذیب آکھیا ذات بھائی
 جیونکر ذکر کتابوں ڈیٹا دمیطرح کھیاواں
 اک اصحابی پاک بنی واکر داسفر تہذیبی
 شیر دزدے ہمار چو نیرے چہرے خانک بھائی

جاں افتاب غروب ہوا وقت تماشاں ہوا
 آخر دیکھ چنگیری جاگہ کپڑا اوس وچایا
 اللہ اکبر اللہ اکبر جدا وہ آکھ سنا دے
 کہہ دے شیر درندیاں تہاں حکم کرے رب عالی
 کئی کئی میل نکل جاوے پاسے مت کوئی دیر لگا دے
 اچ اصحاب نبی دے ایتھے رات جگجوچ رہنا
 بچے جانڈے شیر درندے دیکھ رہیا اصحابی
 نبیہاں اصحاباں دیکھو کیڈا رتبہ پایا
 اکدن پاک محمد دینال ہے سی لشکر بھارا
 فخر دے دو پہراں تیکر پانی ہتھ نہ آیا
 ایسی پاک نبی کون حاضر اک پیالہ پانی
 پلے پیالہ پاک محمد اوپر تلی ٹکاون
 چونہ انکھ اندر چوں ہو گئے چائے چستے جاری
 پانی پیتا لشکر سائے تلے اوٹھ رہا سائے
 سکے رکھتے تھے جے حضرت پاک محمد جانڈے
 بدل مرتے سایہ کردا پاک نبی دے تہاں
 نال افشائے پاک نبی نے چن آسمانوں دھیا
 رکھ سلیمان کرن نبی نون پتھر کلمہ پڑھ دے
 پاک رسول اللہ دی بندیا کرے تابعداری
 نارہنم کوئل بھائی تینوں آن چھڈا سی
 واہ سبحان اللہ کہیا سوہنا شان نبی سرور دا
 نبی کہے جو درست ساڈے پاک گناہوں تھیں
 جنگ بدر دھچ ساتھ نبی دے جو اصحابی آئے
 یا نبی اللہ اوپر تہاڈے رسالہ م پوچایا
 چودہ سو اصحاب نبی دا ایسی لشکر سارا

کر کے دنوا اصحاب نبی دا ہو حیران کھلویا
 نگاہیں اذان اصحابی جنوں قدرت زوں لھایا
 رب العالم ادمے دیلے جلدی دھچ بھوکے
 ایسے دیلے نال شتائی جنگل کر دیو خالی
 دیکھے نہ اصحاب نبی خوف نہ دل پرپاسے
 ایس جنگل تھیں نکل شتائی پاسے ہلکے بہناں
 کہن لگا رہے تھے کیتی رحمت بے حسابی
 اس نبی دیاں کہہ شریاں صفات سنوں پڑیا
 اک پہاڑی اتے ایسناں کتیا آن اتارا
 پانی کتوں پایا و حضرت بڑا پیاس ستایا
 ستر اوٹھتے تو سو بندہ پیون والہ بانی
 سجاد دست مبارک اپنا پانی دھچ ڈوبا وین
 ٹوٹیاں وانگوں پانی دگدا ہو گیا فضل بھاری
 پاک نبی دیاں صفات دا کوئی نت حساب ہے
 دیو دیلے قدرت ولوں شافاں باہر بیا بند
 ایسا ادب خداوند کوں ہو رکے نور نبی
 سوکے چن دو گڑے ادبوں بھلیں آن سما یا
 بیفرمان نبی دے جیٹھے دوزخ اندر مڑ دے
 پیروی کر در رسول میرے دی آکھے رب بھائی
 سب اٹھو ہیں دوزخ واسے تینوں ڈنگ لاسی
 رب کہے جے نبی نہ ہوندا پیدا نہ کچھ کردا
 عیب انہاں تے دھرنے والے گزراں نال کشیں
 اونہاں لئی خوشخبر خدا تھیں جبرائیل سنائے
 بعد سلاموں پاک نبی نون ایہ پیغام سنایا
 سارے جنت داخل کرماں آکھے سرمنہاں

بس ہن آج بھتیں بد بنیا ہو گئے پاک گناہوں
 پھیر دینے دایا ندے حق لگے کرن دمایاں
 جہاں ادبوں پاک بنیادی کیتی تا بداری
 قیمت جنت حب نبیدی سنتوں یار نامان
 کوڑے دعوے مسلمانے کر کر لوک کھا دن
 برا کہن اصحاباں تائیں مرن ایسا نون عالی
 محشرے دن جا پھتا دن ہن نہ مورت سمھال
 اکمن اصحاباں نون حضرت سی ایہ گل سنائی
 جنت دا دروازہ دکھا صفت نہ کیتی جاوے
 کیا حدیث پلے حضرت ایسی خوب مورت
 حضرت کہن حدیث دل نون دلوچ رکھ تکی
 اُس دروازے اندر پہلوں تیرا قدم رکھیں
 توں نہیں جدا ساتھیوں ہونا آکھیا بنی سوارے
 حب نبیدی پاروں چہرے درجے لے اصحابا
 جیمہ ار دست پاک نبی ااوہو دوست ساڈا
 ایہ محبوب نبی لے لے امر ہو یا سرکاروں
 عمل عمر دے تاریاں جتنے آکھے نئی پیارا
 اکن مال دواں لے رکے لے بنی حقانی
 پاک بنی لے دست مہارک پھرے پیاریاں یا
 دو نہ یاراں نون پاک بنی لے ایہ خوشخبر سانی
 جیموں دست پھرے جے ساڈے سجے جینے روز
 تہاں کر سن خدمت گھری تابع ملک نوانی
 حب نبی دی پار کھانڈے آپے ہراک تھاوں
 حب نبی دا ذکر سناداں سن توں پار پیارے
 مال پیارے جاوے گھروں سرور عالم تائیں

بیشک جاسن جنت اندر اول حکم الہوں
 بخشیں آل اولاد انہادی یارب خالق سائیاں
 بیشک فضلوں جنت جاسی ہو یا حکم عفا ری
 بنی آکھیا اک ساتھوں کچھے آوے برا زمانہ
 ترک کرن گے سنت ساڈی اوہ نہ جنت جاوے
 اصحابا ندے دشمن تائیں نہ بخشے رب والی!
 پتہ لگے جد پکڑ فرشتے دوزخ اندر ڈالیں!
 جنت دا دروازہ میزوں دسیا ذات الہی!
 سوہنا نقشہ قدرت ولوں پاک بنی فرماوے
 حاضر ہونے جے اسویلے کرے اسیر زیارت
 تیرے کارن آپ خدا نے ایہ خوشخبری گھل
 سائے جنت باغ نوزانی تینوں مولا دیسی
 سیر کر اں گے جنت اندر رل کے یار پیارے
 رہ گیا نہیں اندازہ کوئی نہ دچہ آدن حباباں
 بیشک جنت لے لے ساتھوں کر کے ادب تو باڈا
 کئی کر دشاں بخشے جاسن تیری عزت پاروں
 ابو بکر دے عمل زیادہ جانے سر جنبہ را
 سجے پاسے ابو بکر سی کھتے عمر بچھانی
 مال خوشی دے چہریاں اتے کھڑیاں خوش گھراں
 جنت جاوے دا بد مینوں دیوے حکم الہی!
 اوس وقت بھی جنت اندر دے نقشے ادریں
 ایہ سب درجے حب نبی بخشے ذات ربانی
 مومباں مار تھالے آدن رحمت دے دریاؤں
 اک اصحاب پکا دے کھاتاں کارن بنی سوارے
 عورت خادند شکر بجاوے لکھ لکھ حمد تنائیں

پاک بنی دے اگے دھریا ادب آدابوں کھانا
 نہ کھایا جے کھانا اسدا منخ خدا فرما ہے
 اٹھ کھدے سردار دو عالم چھڑکے کھاناں اونویں
 رور و اندر گریہ زاری یاراں روز گزارے
 جیکر لکھیا دوزخ اندر سانوں رب نے پانا
 بیشک دوزخ ملے اساؤں تیں نہ کچھ ددوری
 ساڈا جنت ہون محبوبا نہیں کوئی بوڑا ساؤں
 روز خیاں بدکاراں تائیں تابلہ دار بناؤ
 دوزخ سکے حب تساڈی میں نہ دیوں تریاں
 جدوں محب عاجز ہو کے اتنی بات سنائی
 کہو مبارک باد اتہاں توں اے محبوب پیارے
 جنہاں سمجھی جنت نامول تیری حب پیاری
 پاک بنی نے پھیرا اتہاں توں خوش فرمان سنایا
 دیکھوں کیدک درجہ پایا حب نبیدی پاروں
 دیکھ دیا جے ایس طرح دی ہے جے تابعداری
 نیک نصیب جنہاں دے تھیوں رحمت قتل الہوں
 حب نبی تھیں ایسے درجے سن اصحاباں یاراں
 حیرت کر کے جدوں مہینے گئے رسول الہی
 کو کھو اسی اسویلے اندر سخہر مدینے
 ہے کوئی مرد خریدن واما ایس کھو ہے دیتائیں
 لکھ درمیں عثمان غنی نے کھوہ خریدیا بھائی
 وقت کرے چارہ موہ دے جو بنی فرمایا
 اکدن سندھ دلی دن آکھس بنی الہی
 سن کے شد و شوق ولی سنے درباراں آہیں
 نہیں سبے لہووری تیں بنی سنواری

جبرائیل شتابی آیا لے کے حکم ربان
 انہاں کارن دوزخ لکھیا کون بہشت پوپاؤ
 خاوند بیوی در و در بنی نے رونوے رکھتے دونوں
 لکھن آکے عرض گزار سی اگے بنی پیارے
 نہیں کوئی آس بہشتوں سانوں یا محبوب ربان
 جہونہ دی جان جدا کی پائیے ایہ گل نامنکری
 لکھیا جنت دنیا اتے لئے دیکھ تو ہاتھوں
 کافی اک جمال ساڈا دوزوں نہ دور ہٹاؤ
 سانوں کافی حب تساڈی نہیں جنت دیاں یاراں
 جبرائیل فرشتے تائیں بھیجا ذات الہی
 اسان قتل تھیں بدیاں والے دھوتے دختر سار
 کیوں نہ دیے اسیں انہاں توں جنت دی سرور
 مال نساٹے اُتے بٹے بڑا احسان کما یا
 کئی سوداگر ایس ونج دے سوئے کرن بازار
 دوزخیاں توں لے کے دتی جنت دی سرداری
 حب نبی دی پھر کے اوسنوں کردی پاک تھیں
 کرسی عرش تے جنت حوریاں کردیاں اشتاد
 پانیوں تنگی بہت زیادہ پیوں کارن بھائی
 دیکھ حوالہ حکم سنایا بسرور پاک بیگنے
 راہ موہ دے تہمت دیکے کرھے وقف تھیں
 لکھ مبارک تھیں فرمایا جو بنی رسول الہی
 بیڑ جنت بے نام جو آمد اوچہ حدیثاں آیا
 گوراں ہوں تساڈیاں میرے کول بھائی
 اس سہارن سردار و عام دور کیتا میں تائیں
 ہرکت ہے کوئی اسدا اندر رکھی سر جنت بے

تیرے ساٹے سٹھ و چالیوں جہیزے لکھے جان
سائے عالم سے ہی رحمت تربت تیری میری

و نہدے جنت اندھ جگے قرب حضور ی پادشہ
جہیزے گزین سنہ و چالیوں بخشش یون و دھیری

رَبِّكَ نَبِيٌّ رَفِيقٌ وَ رَفِيقِي فِي الْجَنَّةِ يَعْنِي عِثْمَانُ

ہر ایک نبی کا دوست ہے اور میرا دوست جنت میں عثمان بن ہشام

جنت اندر کل نبی اندا ہو سی اک مسایہ
ستر ہزاراں ماحی جلنے بخشے تیرے پاروں
اک شخص دا منع جنازہ پاک نبی مندرایا
نہیں جنازہ پڑھتا اسدا اس بے تہر الہی
کل کتاباں بین اتاریاں جنتیاں نبیاں تائیں
اصحاباں دا شان خدائے وچہ قرآن سنایا
امت میری چونہ بایاں بن سکے نبی الہی
جو جو عمل کما کے یاراں اوہ کچھ ذکر سناواں
چارے یار خلیفے میرے پاک نبی فرماوے
یار صدیق رفیق نبی دا ایماں شاماں وانا
کے تھیں بد طرف مینے گئے رسول الہی
مرداں تھیں بابہ سب تھیں پہلے خاص ایمان بیایا
ناماندر پھر نال نبی دے داخل ہو یا جاتی
خبر و نالوں پاک بنیدیوں درجہ شان بلندی
حاصل ہوئی ابو بکر نوں وچہ صدقیاں شاہی
کرن روایت پاتی اتے دھرتی ڈولا کھاوے
چار چوہر بیڑ بنا کے رب نے میجاں جڑیاں
دینی علم دیاں ایہ سچاں چارے یار پیارے
جہیزاں یار رسول اللہ دا حضرت عمر بہادر
جسدے کوں شیطاں ڈردا جاسے نس دوراڈا

توں ہمسایہ ساڈا ہو سیں پاک رسول منیا
گلات ساڈا کرنیو دا سٹرسی دوزخ ناردوں
کیونکہ اس عثمان غنی دا ہمیں گھر سناپ
نیک اعمال عبادت اسدی رب قبول پاتی
اصحاباں دیاں صفتاں رب کیتیاں توں تائیں
تہر الہوں پکڑیا جاسی جس نے بخش کما یا
جکیوں نمک بنیروں کھانا لذت دانہ کالی
راوی حیویں روایت کرے وچہ بیان بیاداں
وچہ قرآن چوہاں نوں مولا کر کے ارب بلاوے
ہر دم ساتھ نبی دے رکھے پایا درجہ الہی
یار صدیق پیارے تائیں ساتھ لبیا ہمارے
تائیں ایس صدیقی درجہ خاص جہیزوں پایا
تائیں اسدے حق وچہ مولا نبی آیت قرآنی
حضرت ابو بکر نوں حاصل کل سعادت مندی
شان صدیق اللہ دارا منوں بخشہ ذات الہی
پھر اسدی مضبوطی کارن رب بیڑ بناوے
بندہ کوں شمار نیوے اسدیاں صفتاں بڑیاں
ابو بکر تے عمر علی عثمان غنی سب چارے
جسد اکتا پاک نبی نے نال محبت آدر
ہیبت ناک کفار اے اتے رعب عمر دا ڈاڈا

شاہنشاہ جوئے زمیندے سُنکے نام مکر
 پہلے قوم کفاروں ڈر کے مومن کن گذارا
 نمبر تے چڑھ بانگیاں ہو یا فضل فقاری
 ایسا مادل دنیا آستے رب نے بھیجا بھائی
 رات ضروری عمر بہادر گشت کریدے آہے
 بعد عشاؤں اکدن رن گئے شہر و چہ پیہر
 کیا دیکھن جو چھوٹے بچے کر دے گریہ زاری
 نیڑے ہو کے پچھا مائی ایہ کیوں رو دن بچے
 پچھا بندے در چادری کدن چلے گ گ جہانی
 تاکہ وچہ اذیک کھانیدی ایہ توں ہان چلے
 درد مندے در دی اوتھے بہر گئے رنہ رنہ
 اک بوری وچہ آٹا چری گھیونے خشک چھوٹا
 اسلم نام غلام اپنے نوں کہندا اسماں چکا تیں
 میں جو خدمت کارن حضرت نال نساؤں دیں
 کہن غلاماں ایہ تان ڈیوٹی ہسی دسے میرے
 نہ اٹھاؤں دتا بورا حضرت اسلم تائیں
 آپ امدی وچہ کھاناں پایا آپے ہی اک بابی
 مائے پھوگاں مانڈی بیٹھاں آپے اک جلائے
 کھانا پک تیار ہو یا بھان بھیاں تائیں کھلاؤں
 مضافاں عمر دیاں میٹھوں گن کے جان سنایاں
 پھر عثمان غنی جو پیارا ذرا توہین پچھانی
 خاص امیر مسلماناندا عزت عظمت والا
 خدمت پاک رسول دی ہسی بالوں جوں کر
 کیتا جسے قرآن نساہی ایڈا درجہ پایا
 صاحب مشرم حیا حلیمی نظر زمیں دل نگدا

کیکے ڈگن تختوں بیٹھاں رہندے نت آندے
 عمر ایمان لیا یا جسدن سُنکے میر یا یارا
 آہے گھٹ مقابل ٹٹکے کافر قوم کفاری
 بے انسانی وچہ میانی اک نہ سیتی کائی
 تاکہ خبر رعیت سندی اس جیلے دل جاسے
 سُن آواز دردن دی کہہ موروں ارھی رات ازیر
 ماں اتنا ندی بیٹھی مانڈی چکے رکھ دی پاری
 مانڈی بیٹھاں پایا کھیاواں بستی اک نہ بچے
 پانی بزا ابدے وچہ پایا ہور نہیں شے کائی
 سُنکے عمر ہوراں عسے چلے تہوں نیر پھوٹا دے
 بیت اعلیٰ دے اٹھ دھڑے نہ اک منٹ سکون
 کچھ درم کچھ کپڑے پائے حضرت عمر سو مارے
 اسلم عرض گزارے حضرت آپ اٹھاؤ ناہیں
 میں تکلیف اٹھاؤ اتنی میرا بورا چک لیاں
 میں ہی آپ اٹھاؤں سوکے رکھاں نہ ہر تیرے
 بورا پک روانہ ہو سکے پورے ہا اٹھائیں
 اسلم آگے اوس دینے سی حالت دیکھت دیاں
 ریش مبارک وچوں اسلم دوجواں باہر آئے
 باقی چیز سپردا تہاندی کہے حضرت آدن
 جسدیاں صفائاں آپ بندانے وچہ قرآن لکھایاں
 سوہنا گئی قریشی آٹا چہرہ چن نورانی
 لی امانت بند عمر دے رحمت حق تباری
 عزت حرمت والا تجا یار بنی سرور دا
 جامع القرآن انہاذا القب مبارک آیا
 جتنے درجے ملے حضور دل کدن بیاں کر سکدا

ایس طرح ہی شیر خدا و اٹلی بہادر نامی
 چاچہ پاپت پاک بنی و اچیاں شاناز الہ
 علی ولی وی صفت کیا کوئی بندہ کرے زبانی
 ایسا سخی بہادر جس سے صفت خدا خود کرد
 شہر علم نامی محمد دہ سے عسلی بہادر
 موتی نقشا نماز عمروی جس دن شاہ علی دی
 بیٹی فاطمہ سب عتیس پاری کبھی پاک بنی نے
 پاک بنی سے سب اسماء بنی کے تابعداری
 اسماء باں دیاں اچیاں شاناز کیتیاں تہا سہا
 دہ سے پائے گئے، صیباں حبیبہ سے پاروں
 سے انساناں سمجھ تار تار پھلا پھر نار ہوں
 پاک بنی سے، مردوں جیکر پائے قدم تہا دیں
 وہ سی دوزخ تہا ہی جہنماں مار جلا دے
 پاک بنی دے امر میں جہنم سے ہونے سے
 جس سے ایس کفر دے دہسن دوزخ چہرہ ایس
 جہنم کر سی دوزخ کوں اس دن انداز
 کے جہنم ہو زبیرا دہ سے کچھ سے تے لیا تو
 تیری دہ چہرہ چاہے یا رب عامی کرے دہاں
 دہ سے تے عامی بندہ ہو چہرہ کے آہ
 کوں شوق رموں اندر دہاں شیش فخر جہانوں
 وقت اندر میری کر سی شہر خدا یا
 باجوں نام حبیب تیرے پارہاں جہنم میں
 جہنم میں ہو تے تیرے پارہاں تیرے پارہاں
 وقت نزد سے کھڑے تیرے پارہاں تیرے پارہاں
 سارے سرش تے رہاں جا کر دہ سے مینوں

جسد سے قدر ولی تمام کرے بہن غلامی
 درخبر و اٹھ حال بنایا قوت دہ زلال
 جہد باں صفات کرے الہی دہ قرآن نورانی
 تہا سے دہاں تہا دہاں ایسا شان حبیب دہاں
 بخشش ہوئی دھروں انہاں دہاں سر قدر دہاں
 سورج پھیرا یا سی دہاں فاطمہ پاک دہاں
 سختیں دہاں عزت پائی کامل مرد شیش سے
 مانی دہاں لین خدا توں رحمت پاؤں بھاری
 کوئی ولی انہاں دے دہاں تہا تہا تہا تہا
 جہنم حبیبہ دہاں غلامی سڑے جہنم ناروں
 حبیبہ دہاں کر کے پوری دہاں پارہاں ہوں
 شہنشاہی اندر کر کے دوزخ تہا ایسا بادیں
 کون وسیلہ دوزخ وچوں باہر کدہ بیارے
 گ جہنم اندر سڑے شیش تال خور تہا
 غفلت وچوں بہت بڑے دہاں جہنم اندر بھاری
 کیا توں ناں گہنا زخمے جہنم ایس ساری
 ایسے بڑے خدا بوں شہنشاہ پناہ جہنم
 سنت پاک بنی دہاں تے تہا تہا تہا تہا
 میں حبیب تیرے دہاں خاص وسیلہ ایس
 دہاں خدا صیباں میں دہاں دہاں حساب حسابوں
 پاک بنی جہنم اندر مینوں کر جہنم یہاں
 بحر خان دہاں دہاں دہاں دہاں دہاں دہاں
 رحمت ففتلوں دہاں دہاں دہاں دہاں دہاں
 سوکھا کر سی حساب تہا کر کے نقل رحمانی
 ایسے دہاں دہاں دہاں دہاں دہاں دہاں

ساتی حوض کوثر دا بھر کے بھی اک پیام پاویں
 یارب صدقہ پاک نبی داکری قبول دعا میں
 منگیاں نت پناہیں رہا ظالم نفس شیطانیوں
 نہ پھر ادیں در در میںوں اپنے درتے رکھیں
 قننا نہ ہوں میرے کولوں تیرا بیخ نمازاں
 حج کراں بیعت اللہ راہیں جاداں پھیرے
 لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ قَتْلُوهَا تَوَلَّوْا
 ہے ہیں لکھ گن ہیں بھریا عامی اور گنہگار
 وقت نزوح سے عاجز کورں در شیطانیوں
 مال ایمان خداوند میںوں رخصت کریں جہانوں
 تیرے پاک خزانے وچوں چاہوں بخشش تیری
 دیر تو فتن الہی میںوں نیک اعمال کیا
 بھیج زرد نبی سرور فوں پاداں اجر ثوابوں
 بھرے خزانے مولا تیرے میںوں کمی نہ کوئی
 اسے غافل فوں پاک نبی دی کرے تابعداری
 ہوں وسیلہ کوئی نہیں تیرا بخشش پادشاهان
 جیکوں رکھ درخت جہانماں شان نبی آجاتا
 جیکوں قدر بچھا بنیاں رکھاں ادہ بھی ذکر ساداں
 سب اصحابی پاک نبی کول بیٹھے شوق پیاروں
 کھانا حاضر جبکہ مومے کے رسول آہلی
 آٹھیا کے فٹانے دے گھر عجیب بھجوریاں ہاں
 دوزے گئے اصحاب ارپے گھر جاسم سنایا
 آکھن لگے پاک نبی فوں ہر قربانی جاسیے
 ایسے دیلے گھر کھادان دای چیز تیار نہ کافی
 جا اصحاب نبی فوں رستی حان حقیقت ساری

پڑ دوزخ تھیں امن سلامت میںوں پار لگھاویں
 یارب ساہیں دنیا اتوں مال ایمان یوں
 نیکی میرے پٹے پائیں جاتو ار جہانوں
 غیر انڈا درایتے ادتے میں نہ دیکھاں کھیں
 نقش قدم نبی دے چاں کر کے عجز نبی ازاں
 جا کے لوں چو غیرے پیرے ٹھنڈ پونے دھپے
 کھے پاک نبی دے ہرے بخشش بار فدا
 باطن حبیب نبی دے کر دے پار آمارا
 تو ہیں اپنی رحمت دوز پانی سرور پلاویں
 وقت اخیر کی کمرہ طیب نکلے پناہوں
 نقل تیرے بن جاداں کہ ہرے ہے کی ہستی میری
 تابعداراں وچوں مولا میں اٹھایا خدا داں
 یارب ہوئے رحمت تیری میٹھے با بچھ صابوں
 اک تیرے دروازے با بچوں کتے نہ لکھ حوالی
 بدلے تابعداری ملی حنت دی سرور داری
 حب نبی دی پاردوں میںوں بخشے رب تھالی
 اسے شمس فوں جاہل بن کے کیوں نہیں قدر بچاتا
 حال کتابوں جو کر ڈکھا اذہ شرح لکھاواں
 کہ دے دی حالت کچھیں غائب فرتے پاردوں
 سافوں بھی ارج کھانے سدی طلب ضرورت آہی
 اسے کھڑے بیایے جا کے جے نہیں دریاں گہیں
 صرزمین خجوریاں دیندہ پاک نبی فٹانے
 ہندیاں پادھی خجوریاں دیندے کیوندر لیا ہے
 آپ ایسے ارج ذاتے میٹھے دیوں عرض سنتی
 عمر دلی فوں کلمہ سنایا پاک رسول خدا ری

پاک مہدم اسٹا دیو خجوریاں تنائیں
 تازہ میوہ دیو اسانوں دیر نہ ہوئے کوئی
 لہرے رکھوں آکھاں جا کے ایہ نہیں مینوں
 اوسے لکھوں عرض سنا دینے دے نہ جاویں
 حضرت عمر خجوریاں وے لے کے حکم سدا یا
 تہہ کھنوتا اوس جگہ تے حضرت عمر پیارا
 پہلوں یہ سام علیکم بنی پوچھا دے تینوں
 سس کے سخن عمر دے کوہوں دیر نہ ہاے کوئی
 دیوں جنگ کے نیوں ہو گئی یا حضرت جی اؤ
 آکھن لکا عمر بہادر ایہ نہ عس کما داس
 لہ کجوریاں بھی اتوں چکن پنڈ ر دھیری
 تہ نہ ہوگ نہ درت پوری ہم ہم ہری یادن
 حضرت عمر کجوریاں لے کے حاضر خدمت آیا
 ساہوں ربدی رحمت کافی آکھے جی اپنی
 کھدیاں آپ تے اصحاباں نوں پاک سول کھو گیا
 اسے شخصاتوں پاک بنی کرے تاجدار
 جیکر تیری دنیا اتے حب تہی مال ہو سی
 تو توں اسے بیٹک بندیا کر سکتا تیرہ جیلہ
 بیفرانیاں کرے دے پاؤں سخت سزائیں
 او گنہارں بے دوزخ رب تیار کر دیا
 نوں کی سمجھیں غافل بشر اسدا حیاں میری
 جیتوں پاک بنی دہرگز نہ گوئی حکم بیدیں
 دوزخ مو دین دربار بنید یوں سخت کریں گزری
 حسدی عرفوں حشر دیا لے کنتہ پیارا کر ہی
 پاک بنیدی تاجدار سی جیتے ولی ہزاراں

بھیجا بنی کجوریاں کارن ایہ گل پھیر سنائیں
 حضرت عمر خطاب بنی تے ادبیں عرض سنائی
 حضرت آکھے جیفرہ دچہ پہلوں آسے تینوں
 بعد خجوریاں دیوے تینوں لیکے واپس آئیں
 پھوٹا جھل خجور دا بوٹا پہلوں اسنوں آیا
 اسے خجور السلام علیکم آکھے بنی سوٹا را
 کھاؤن کارن یا کجوریاں بندی بھیجا مینوں
 پڑ پڑ میوے نال لیکھی قد سرو دے موئی
 پہلوں راجکے مٹھے میوے سب کجوریاں کھاؤ
 جہنمک پاک بنی نہ کھاؤن میں نہ منہ دچہ پاوان
 پھیر خجور کہیا یا حضرت عرض سنواک میری
 میں سببیں کھنوتی ماعز بیشک حکم سناؤن
 اوس خجی دا حضرت اگے آں پیغام سنایا
 می نہ آسے ایس خزانے ربدی بے پرواہی
 بہت خجوریاں باقی بچیاں گھر گھراوہ دزنیال
 ایسے گھر دچہ لے انساناں جندی سرو داری
 دوزخ جانندینوں بھی تینوں باموں پاک کھلوسی
 نہیں تے دین رتی دچہ کوئی نہیں تیرا مور کھیلہ
 بارب نفلوں پاک بنیدی است دچہ تھا نہیں
 تاجداروں بے رے باغ بہشت بنایا
 حکم خدا دا جیہا تینوں بھٹ گئی گور نہ سیری
 کس نے لے اتے پھرتوں جنت حرم گائیں
 قسم خدا دی ایہ گزری آخر تباہی
 دنیا آؤں وقت نزدیکے باجہ یلایں مری
 بے پرواہی کیتیاں آخر پلڑن دوزخ نارایاں

نہی بڑا گناہ تھی ورنہ اتنے دیر پائے
سستی کرے جو چہ نماز اگلیا بنی اہلی
میں اک ہور بیان سناؤں سن غافل انسان
راکھن کے میت راہیں پڑھن جنازہ ہائے
بن اہم کھلوتا جد میں پڑھ بجیر ستانی
منہا حال میت راہیں ڈر پڑھ نظری
بیرے جاننا اس میت کے میون حدیث
اچن چیتی کفنوں ہر سب وڈا اک آہ
سپ نوں املن گے سائے سوئے پڑا تھا
کھپ سبے بول زبانوں ہرگز مارو
کیونکر مارے میں کوئی ریدے حکم سوانہ آیا
گھیا پھیر مدین جانے مانوں حذر سائیں
سستی جو چہ نمازوں کر واسپے عرض گذاری
ایہ دنیا دے کہیں کامیں بہت سے مشغول
امد یکارن قدرت واسے حکم دتائیں
کچھ بواہ نہ کہتی اس نے حکم میرے نہ کوئی
آپ گناہ ہو جاو یا رو بڑا مذاب قرار
سنت بڑا گناہ نماز بندہ جیکر کرے کوتاہی
ایسے ہارن پاک بنانے صحیح حدیث سنائی

ماجر بندہ گنتی کر کے کوں شمار بیلے
بیشک اُمدے مودے نازل قہر الہی
ابو بکر صدیق ولی دا ایسی حیدوں زمانہ
جو کچھ وقتہ انہیں رکھا ابو بکر فرما دے
تہمت اپنی ظاہر کہتی آپے ذات الہی
سنتے پیراں تیکر تیر کر جوش اباے کوئی
مدا کفن دے پیا مینوں قدرت نازل
مرا بہرے وہاں تائیں بہر میں حکم سنایا
بیا سب خدا دے حکموں آگے لوگاں تائیں
بڑوں بھیا دوزخ رجوں آپ خدا دندیں
سدے بد ملازسے پاروں ربے حکم سنایا
س گناہی شامت ہوں نوں نکلیاں ظن سزائیں
نال سکا نہیں سی پڑ خدا اک کے فرض اتاری
سن کے بانگ نہ حاضر ہوئے کر دا حکم مدوی
سنوں روز قیامت تیکر دکھ شدید پوچائیں
کہوں نہیں کوتاہی کہتی میں نہ دیاں رہائی
شتم مذہبی پاک نبی دی کر پوتا بدار ہی
کیرا نہ بخشش پادے سیتوں آگے ذات الہی
انہیں پڑھئے دیکھو اسنوں شک نہ رہا

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا أَرْبَابَ بَيْتِكُمْ

اور

ہر کس جو ذکر کرے

فرمایا نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم

وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَطِيعُوا أَرْبَابَ بَيْتِكُمْ

آگے مسجد کی طرف اور نماز پڑھتے ایسے جماعت سے پڑھتا ہے خداوند کریم سے اس کے گناہوں کے

احديث: الصلوة مع اربع المؤمنين

یعنی پانچ تہی نماز معراج ہے مومن کے لئے ہر دن

و کبھی سر ڈا رہا پیر سو ہوتا پاک و دل نیک
اس سے ہر ثوابوں سا نون خبریں سن سنا
تجربوں بے سبھاں تاہی جس نے رستے پایا
و ڈی نعمت سائے اتنے بخش ہوئی سرگرد
کی مدنی عمری بھی سوہن سنا نبی گرامی !
سب د شکر ہزارں کر سیتے ہیں حامت پاد
تب بھی سرور دایں اک ہر جہان سداں

ابو یاسر بھیں والا کل جہان تاہمیتا
جسدے تے مل کما کے پاسے نور صفا
واہ سبحان اللہ رب سائون مادی آن لیا
نہاں ماضی جنت جادوں ہمیں وسیلے پاروں
یہذا جنت عاشق ہیں کہے رہے ہوں کہے سہنی
یہی حبیب رسول خداداد بخشش ہو پائے
سر مومن نون شوق شریوں ہیں اک ہر جہان

ذکر موسیٰ علیہ السلام در شان محمدیال

ایہ حدیث بتی سروردی حضرت انس رضی اللہ عنہ
سے مانتہ آرازدوں اس نون گردوں کے ہوا
دو چہ جاتا میرے ناں دا ہوسن بندہ کوئی
پھر بھی دیکھیا چار چہ فیروزہ بستی تہی مختاری
اِنَّا لِلّٰہِ اِنَّا اِلَیْہِ رَاجِعُونَ اَنَا عِلْمُ جَنَابِہِ اَیَا
فَاعْبِدْنِیْ جَمِیْعًا اَرَاہُ کَیْتَا خَاقِ سَائِیْعِ
اے موسیٰ شران دے بیٹے اکھے رب سکا
جسدن وقت برابر کر کے حشر تپا یا جاسی
سرش یہ بیٹے تھلے ہوسن اسد بن تھڈیاں تپا
نال تپیاں کرے محبت جتنے کیر نا چھانویں
باپ یا امی جس لڑکے دا کر گیا سفر تیری
بیوہ عورت اتنے بیشک اونویں رحم کا دیں
حضرت موسیٰ اکھے کھادی قسم خداوند عالی

جس میں یہ پچھرت موسیٰ زکریا یاسی
پار ہر فیروزہ دیکھیا تھو سنے پر کچھ پتر
پیر ہر روز سنہی تھو سنے جنت جہان تپا
رہے پیر آواز سنہی تھو سنے تپا
فَاعْبِدْنِیْ جَمِیْعًا اَرَاہُ کَیْتَا خَاقِ سَائِیْعِ
اے موسیٰ سید سجدے پیکرے کرے دعا میں
سجدوں سر یک ہو توجہ میں اک بات سنا
اک اللہ دندخ کر کے ہر یک دست کھاس
اوس سائے دی طلب کرے جہا سنوں میں ذرا
کرے پیار تپاں تے اکھیا رب سپا دیں
اسد سے جیہا نہ عاجز کوئی اندر دنیا ساری
شفقت کریں عزیز دہیتے تھو سنے مومن سنا دیں
قسم میں ہیں اپنی عزت دی تالے قسم جہا لی

میرا حکم سنا دے جا کے سامان لوگوں تائیں
جیکوئی حب نبیدی باہجوں نیک عاں کما دے
خاص کلیم خلیل اسانوں بیشک بیت پیارا

یکر حنت جا دے جہنوں حب نبیدی تائیں
کدیں نہ حنت داخل کرماں دوزخ ڈالیا جا دے
باہجوں حب حبیب سیریدی پھر بھی نہیں چھوڑا

فَقَالَ مُوسَى يَا رَبِّ مَنْ أَحْمَدُ

تو موسیٰ نے عرض کیا

اے اللہ احمد کون ہے

یَا رَبِّ مَنْ أَحْمَدُ مُوسَى لَمَّا كُنْ عَائِسَ
یا موسیٰ اودہ دوست میرا خاص حبیب پیارا
جدا عرش منور اُتے کلمہ سطر نورانی
اُسر اودہ پایا سب تھیں پہلے لکھ سامان
اودہ احمد محبوب الہی آپ خدا فرما دے
جہ تک حنت وچہ نہ جا دے اُسر دی امت ساری
حضرت موسیٰ پیش خدا دے ادیوں عرض سنا دے
یا موسیٰ اودہ امت ہوسے کبر غروروں خالی
روٹی کھاؤں کر پسماندہ کر سن شکر زبانوں
پاک رکھن گئے بدن پوشاکاں ذکر ہمیشہ جاری
حضرت موسیٰ نے فرمایا یا رب خالق سائیں
نبی ہیں توں اس امت دیکھوں ویدیاں تینوں
حضرت موسیٰ توں فرما دے خالق رب توں اہل
صبر و بیری کرتوں موسیٰ پھیر خدا سر پایا
ایسے درجے رب نے بخشے خاص محمد یا توں
پاک نبیدی امت دے گھر آگئی دولت ساری
یا مولا ایہ عاجز بندہ عرض سنا دے تینوں

یا رب کون پیارا احمد فضلوں دس اسائیں
اودے خاطر دین ہونی دا کیتا کل پیارا
ایہ حبیب سیریدی پہلے دندی ویکھ نشانی
عرش فرشتے تے حور فرشتے بنے نہیں سن حال
سمجھ تھیں پہلے حنت اندر قدم مبارک پا دے
اوتناں چر نہ حنت اندر جا دے دیا ساری
کیسی امت پاک نبی دی بیوں دسیا جا دے
صابر شاکر زاہد ہوسن امر کرے رب وان
اد پر غیب ایمان لیاؤں ہوکے دہوں کیاؤں
اللہ اکبر ٹرے پھر دے پڑ سن ہزاراں ہادی
ایس طرح دی امت رب بخشیں میرے تائیں
پھیر کہیا سو امت اندہ کر دے راغل مینوں
ناغل امت ہونہ سکیں تھتوں دور زمانہ
جنت اندر مہل کرسیاں حکم حضور ستایا
پاک نبیدی امت بنیں شوق ہویا بنیا تیر
سے سیماں نبی دے تختوں ودھکے تابعدار
حب نبیدی دلوچہ ہوئے نور مثالی مینوں

تدر نبی و امیر جیہا توں جیسا نبی حقتانی
جہرے پاک رسول اللہ توں جان کرن قربانی

ذکر محبت حضرت عمر رضی اللہ عنہ

اک اٹھاسی عمر دلی دانا نام بلال سناواں
 تھوٹی عمر نابالغ دونوں کھینڈن شوق پاروں
 اک پاسے سی حسن شہزادہ جو مقبول اپنی
 شاہ بلال دوجے واسی ہیٹا عمر مٹھا بوں
 دونوں اکھن اک دوجے تون پہلوں میری ری
 بند دوجے آکے کھوجے تون سخت کمر بندے تون
 تانا میرا بنی محمد کیمیت ذکر مت می
 باپ تیرا نہیں گولا اس ماچی گل پچھا دیں
 چپ کر گیا بلال شہزادہ گل نہ کیتی کافی
 یا بابا شاہ حسن شہزادہ گولا آکھے مینوں
 حضرت عمر کے شہزادہ بیٹا ہے کس تھا تیں
 شاہ بلال عمر دے تائیں جلدی نال بابا
 جویں بلال تائیں فرمایا خنڈوں آکھ سنائیں
 بلال اکوں شاہ حسن دلی سے ادنوں گل سنائی
 عمر کے میں کافی سا نون ہو گیاں بے پروا گیاں
 نال خوشی دے آکھن لگا علی مراد متا می
 حضرت عمر کہیا شہزادے ایہ گل اکھن تینوں
 تان جو گل تولاون بدے پیش خداوند جاسا
 سننے والیا ایس طرح دی ہوندی نابھاری
 میں راضی میں راضی نو کو آکھے رب تانے
 شہرہ مینوں بدل چڑھکے نوروں جھڑیاں لایاں
 اس دریا وچ پنج پنج ویلے کیاں تائیاں کیاں
 سنا نون آکے کھی دلے آب حیات پلا یا

کھینڈن نال حسن دے گل گل بیان نکھاواں
 آپس و پوچھ چھوڑے دونوں کھینڈ کھنڈ اتی پاروں
 تانا بنی تے باپ علی سی تانا طمرہ جسدی نالی
 جسدے باپ دیاں نے صفائی باہر حد حسابوں
 ایسے گل تون جھڑ سونگیا سنوں حقیقت ساری
 حسن کہیا میں پہلے مینوں کیوں مٹی تے چلاں
 نالے میرے آگے کرد تیرا باپ نالامی
 او سطر ح تون مینوں نیواں کیوں نہ آگے جاں
 آگے عمر دلی دے اس نے آنریا دستا می
 ایسے گل دی دنگی دیکھے آگے دے مینوں
 ایسے دے نال شتابی مینوں چل دکھا تیں
 بعد سلام حسن دے تائیں عمر سوال سنایا
 اس تون پتہ نہ ایہ گل خبرے کہنی ہے یا تائیں
 میں کہیا تینوں گولے ساڈے ایہ گل آکھ سنائی
 دولت دین تے دنیا سا نون تے چیزاں لایاں
 حد میں پاک بندے آگے درجہ لیا غلامی
 ایہ غلام بنی دا گور چھیتی لکھ دیہو مینوں
 انہیں رسول تیرے گولے کا قذ کڈھ دکھا سا
 ایسی تابعداری اندر جنت دی سرداری
 جسے راضی کر لیا سوہناں کافی کملی وہ الہی
 اس رحمت دیاں کنیاں بنے چاروں طرف سنایاں
 کئی و چاریاں اگھناریاں خالی بھانڈے رہیاں
 فضلاں تان کھلاں نالتے رحمت مینہ برسا یا

او پھر دولت خود سرکاروں سانوں ملگئی سوئی
 لٹ خزانہ قدرت والا ساڈے کول یایا
 عقلت اندر غافل ہو کیں کیوں نہیں درویش
 مت کوئی آکھے دیوں بنائے کل ثبوت پوچھا
 کس علاجوں صحت ایہا نتوں بخشے رب غفاری
 ایہ لکھ آیت قرآن شریفوں بازو مال بچائے
 دنیا استوں فیض اٹھا دے پاوے نقل رحمانوں

جس دولت نوں لہجہ دی لہجہ دی دنیا کملی ہوئی
 واہ واہ ہادی سرور سو ہزارا ہر بن کے آیا
 طرح طرح لے درو دظیف ویتوں تہی لیاٹے
 جو جو رب خزانے گھلے آدہ میں آکھ ساداں
 آدندی سی اصحاباں تائیں جگر سخت بیماری
 جسنوں ہوگ شکایت بخاروں آدہ کی ٹل کادے
 لکھکے دس چراغ شتابی کبیڑی آیت قرآنوں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشے والے ہر مان کے

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ

اگر قرآن چلائے جائیں ساتھ اس کے پہاڑ یا پہاڑی جائے ساتھ اس کے

الْأَرْضُ أَوْ كُلُّ مَرْبٍ أَوْ كُلُّ مَوْثٍ بَلِ اللَّهُ أَمْرٌ حَبِيبٌ يَا شَافِي

زمین یا بول اٹھیں ساتھ اس کے مریے بلکہ واسطے اللہ کے امر ساراے شفا بخشے والے

يَا كَافِي يَا مَعَارِفِي وَيَا بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ

اے کفایت کرنے والے اے معارفیت دینے والے اور ساتھ حق کے نازل کیا ہم نے اسکو اور ساتھ حق کے نازل ہوا

اُسے اتے رحمت کردی قدرت ذات الہی
 لکھکے جسنوں گھول پلا دے رحم کرے رب باری
 تاکہ اسدی برکت پاروں دنیا فیض اٹھا دے

تپ لرزہ جے چڑھے کے نوں منتوں میرے بھائی
 تپ لرزہ مئی آیت خدا نے دچہ قرآن امدادی
 مجلس امداد آیت قرآنی لکھکے دسی بادے

کردے ہے اصحاب تانی ایہ طریقہ سائے

ایس طرح فرمایا ہسی پاک رسول سوا دے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کرنے والے مہربان کے

مَرْجِ الْبَشَرِ يَلْتَقِينَ ۝ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

چلنے والے دو سمندر مل رہے ہیں۔ ان دونوں کے درمیان ہے جو نہیں زیادتی کرتے

وَرَجَعًا فَخُورًا ۝ رَأَاهُ بِنَارٍ كُوفِي بُرْدًا ۝ وَسَلَامًا عَلٰی اِبْرَاهِيمَ ۝

اور پھر بندھا ہوا اسے آگ ہو جائیگی اور سلامتی دالی اور ابراہیمؑ

اَلَا اِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝ يَا شَرَّ النَّاسِ

کے بقیہ وہ گروہ ہے اللہ کا وہی ہے غالب اے شقاوتیہ والے

<p>اسنوں رب شفا میں بخشے آپ خدا تعالیٰ سے بخار نہ مہلت دار سے شفا دہانی لکھنے بھی اکوار پلائے ہوئے دور بیماری میں بھی اجر ثواب خدا تعالیٰ انشاء اللہ پاواں</p>	<p>ہوگے بخار کے نون جگر ملی مہلت والی بہت مجرب آیت خدا نے اسے لئی خیرائی بڑھکے دم کرے اُستائیں شام صبح ست و لوی مت کوئی ہے بخیر استوں لکھ کے آیت سنوں</p>
--	---

اِذْ هَبَّ الُّبَاسُ رَبِّ النَّاسِ شَفِّ شَرَّ النَّاسِ لَا يَشْفَاؤُ

کھودے بیماری رب لوگوں کے شفا دے اے شفا دینے والے

اَلَا شَفَاؤُكَ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهِنَ الْعِظْمِ مِنِّیْ وَ

نہیں شفا اگر شفا تیری کہا اے رب میرے تھکنے ہو گئیں ہڈیاں میری اور

اَشْتَعَلَ الرَّاسُ شِدْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝

شعلہ مارا سر نے بڑھاپے کا اور نہیں ہوں میں ساتھ پکارنے تیرے کہ اے رب میرے نصیب

اسد سے کارن پاک بنی نے ایہ فرمایا سہی
اللہ شافی اللہ کافی دیوے ترست شنائیں
نشاء اللہ تھوڑے چروچہ جائے کل بیماری
ناقص تے اخلاصوں بالکل سخت بیماری جاسی
ہر مرضاں وادیں تال بھائیو رب علیم بتاواں
سہی آیت قرآنے نازل یعنی ذات الہی
بن ذل بیتیان انشاء اللہ تاپ کے واجود
جگہ روادی کرن دعائیں کل الصوب کباری
بجھے تیجے دا اسون جلد لکھا کے ہوے

عام بخار جو موسم اندر ہون کسینوں بھائی
فاتحہ تے اخلاص و داند ادم سے امتائیں
شام صبح پڑھ پھکان اے گنگے ترے ترپوری
بیشک رکھ تو کل مومن جو ایہ کار کما سی
استوں اگے تپ تیجے دا میں کچھ ذکر سناواں
تیدا تا پ جے ہوئے جڑھدا کے لشرن بھائی
نال سیاہی لکھ کے آیت پانی گھول پائے
اوس زمانے ہونڈے ہین گھٹ حکیم پاری
ایسے کارن خاص حرانوں آیت نازل تھیوے

يُنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

اسے آگ ہو جا ٹھنڈی اور بید متی والی اور

بِسْمِ اللَّهِ أَذِنَ لَكُمْ أَفْرَعًا عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

کیا اللہ نے حکم دیا۔۔۔ واسطے تمہارے یا ادھر اللہ کے بتانے بندھتے ہو۔

توٹ :- اگر فوری باندھنا چاہے تو یہ آیت لکھ کر جہاں آیت ختم ہوئی اس کے
 یہ کہ یط یط یط فساں بن فساں کو تپ اللہ تبارک کے نام سے باندھنا یہ کھنکھ
 مائیں رات پر باندھ دے

مستے دچہ تراٹل دتین چھاں چھاں کنار
تھا بھرا ڈھلکاں مائے اکھوں پانی چھب
جے کھنڈا ائے لکھنے ایہاں آیتا تیر
پاک دچہ پیٹے استوں مستے فال بھرا دے
رکھے سانجھ توینڈا سینوں مراکے ادب پاروں
پھر توینڈا کھیں ابرہہ کے بشرط بربر پوری
مستے اتے بخش کمارن دہ پورے رب شفیع

جسے سر پیڑ کے نل ہوئے نکلوں آئے پانی
اصلوں نکلوں سا اندھ نکلے سر پیچے وچ رہے
کے طرندی سر کے اندر ہوئے پیڑ کھائیں
ستے آیتاں لکھ قرآنوں اک تو یزید ہا دے
نور صحت ہوئے سر پیڑوں حکم خدا دیا پاروں
چیتوں نا تو بہن ہوگ محرم دوزد رکھ ضروری
بیجے سر پیڑ کے من ہوئے اوہ تو یزید پھر آئیں

یہ سب چیزیں وہاں سے آئیں ایسے مکھیاں حاذق
یہ سب ایک مومن بھائی اس تو فیض اٹھا دن

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ

اور اگر قرآن بدل دیتے جاتیں ساتھ سے پہاڑ
یہ پھاڑی جاتے ساتھ

الْأَرْضُ أَوْ كُنْزُ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جِئِمًا

اس کے زمین نیا بنیں ساتھ برکت اس کی کے مردے
بلکہ اللہ کے پاس کام سارے

تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطِرُنَ مِنْهُ وَيَشْفَى الْأَرْضُ

قریب سے جو آسمان پھٹ پڑیں اس سے
اور پھٹ جائے زمین

وَيَخْرُجُ الْجِبَالُ هَدًا وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

اور نکلے پہاڑ ریزہ ریزہ ہو کر
ہم نے سامنے ان کے

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا

دیکھتے اور پیچھے ان کے ایک دیوار
پس ڈھانپا ہم نے ان کو سورہ نہیں

يَبْصُرُونَ وَيَأْخُذُ آبُيْ مَاءٍ كَذَّابًا وَيَسْمَاءُ

دیکھتے اور زمین نکل با
اور اسے آسمان

فِي سُبْحَتِ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأُسْتُوتَ عَلَى

نہدی اور کیا کیا جان
اور فیصل کیا گیا سارا

الْجَبَرُوتِ وَقِيلَ لَهُمُ الْفُتُورِ الظَّالِمِينَ

جبروتی کے اور کیا کیا
دور کے

وَأَسْفَلَ تَوَافُفَ الْمَلَكِ

اک دعا امن دی تینوں ہوسنا دیاں یا را
 سے پڑھیاں اوت سدا مت صحت رہے گی تیری
 کیونکہ رات جدوں شہقدروں کرے حساب اپنی
 مرن جمن دیاں لہن نہرستان ساریاں تھوں تھیں
 لکھ سکھ جو تہذیب تے لکھی: دنی سال تامی
 کئی کسات ہو نہی لکھ جمن کچھ پورے ہوسن
 ایس دعا سے پڑھنے کا رت مولا علم سائے
 بر شیطانی تاپ سراپوں فضلوں رب کی بند
 وز پڑھے تے اس سے اندر بڑی نہایت باری
 بد بینے جے کوئی پڑھسی پائے فضل الہی
 دعا امن سلامتی بدست پڑھے جے سنو کائی
 کون دعا جو پڑھیاں موزرد رحمت جباری

پڑھدا رہیں ہمیشہ اسفوں مومن نیکو کار
 سدے اُتے ہو جا عادت نیک پسند کی
 مرن جمن والیکھا ہوندا ایسے راتے جانی
 مرن ایل قرشتے تے بند دتیں بیان تہذیب
 سال پوریدیاں لہن نہرستان موجب حکم کرانی
 رزوی رزق در بید اسکا کے حاضر ملک کھوسن
 من سدا مت اک درمید انفسوں رب کائنات
 ایس دعا وچ اتنیاں صفات پاک بن نہاں
 ہفتہ بد پڑھے جے کوئی پائے فضل غفاری
 سال کچھ سنے پڑھیں ضروری ایہ کوئی کوتاہی
 سال برابر انشاء اللہ ضر نہ پہنچے کاہلی
 بعد تھادوں ہو نہ کوئی اسے سخت جبری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ قَرِّبْنَا بِدُخُولِ الْقَبْرِ وَاخْتِمُ لَنَا بِالْخَيْرِ

الْطَّافِرِ وَأَنْ صَرَفَ عَنَّا وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِهِ أَجْمَعِينَ

جگر مونسے رزقوں تنگی کے بشرتوں جانی
 جہد سے پڑھیں بندے بنناں بالکل پاک گزہوں
 اک درود نبی فرمایا پڑھے جو اسدے تائیں
 بورخا صیت اسدے اندر پاک بنی فرمائی
 دیر سے رب تنگی اسدی برکت ہو دس سالوں
 دس بار ہی جے بد نمازوں اُسٹوں پڑھیا جاو
 جیوں مزدور کیدی جا کے کھاتے مزدوری
 دنیا ورکے دی محنت جہد کوئی رکھنا نہیں
 یہ درود فراخی رزقوں پاک بنی فرمایا

حضرت سعدوں غامس روایت خبر کتابوں پائی
 پاک نبی فرمایا سب نون جیوں کر حکم الہوں
 جیکوں ہاں سے شکوں جھے نہ کوئی ہوں لکنا ہیں
 جسٹوں رزقوں مودے تنگی پڑھے جے اسٹوں
 کرم کرے رب اسدے اتے امن خوشی ہر حالوں
 بیشک رزق فراخی پڑھے قفلوں رب دھانے
 شامان نون جہد فراغ ہووے لیندا محنت پوری
 اوہ کیوں محنت رکھتیری جکے خالق سائیں
 بھجھیاں نون لکھنے دیواں میں نہیں دیوں نہایا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى

اے اللہ اپنے بندے

اور رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم پر

اور

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ط وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

مومن مردوں

اور مومن عورتوں پر

اور مسلمان مردوں

اور مسلمان عورتوں پر

اک درود نبی سرور را حضرت حسن ستارے
 بوستا دیہ بھیاں بھائی خویش قبیلہ کالی
 مدنی حالت مسلم کرنی بخشش ہے یا ناہیں
 بیشک سنوں خوابے اندر بوگ دیدار فریدی
 سنت حسن رویت کیتی پڑھے صدوقہ مبارک

جے مرحوم کے دی حالت مسلم کرنی چاہوے
 بھادیں لڑکی لڑکا مودے بھانویں باہل والی
 بندہ عشاؤں پیچ سوداری ختم کرے اس تائیں
 انشاء اللہ اس بندیدی حاجت ہووے پوری
 حاصل ہوگ مراوتھائی ایس وسیلے پاروں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِ زَوْجِهِ

اے اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پر

اور آپ کی بیوی پر

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَآلِ زَوْجِهِ

اور آلہ زوہ کی بیوی پر

اور آلہ زوہ پر

اور آلہ بیت پر رحمت بھیجے

صَلَّيْتُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

تو نے سب جہانوں میں ابراہیم علیہ السلام پر رحمت بھیجی بیشک تو قابل ستائش اور صاحب بزرگوں سے

مشکل دیوچہ جکڑایا ہو یا قید پان اٹکوں کوئی
یا کوئی بے گناہیاں قیدی قید کرایا جائے
مچلی جیہ دون نکلیا بیسی حضرت یونس تائبیں
سیت کرکماں آکھن استوں اسوچہ صفت اپنی
بیشک پڑھکے ہر اک مومن نبین الہی پادے
بد نمازون پڑھنا استوں بڑا ثواب پوچھیدا
لکھ کے دسوا بیت کریمہ رہے بے خبر نہ کوئی

کیوں جلد آزادی پڑے آکھے بنو امی
نشا واللہ اسے پڑھیاں جلد رملی پادے
استے ایر فریاد سنائی جلد کی سن لیا سائیں
اسے پڑھیاں اللہ خالق دیوے جلد رملی
اسوچہ بے نزدیکی رہی خبر کتاہوں آدے
مشکل ہرگ پہاڑاں جیڑی مولہ حل کریدا
جیہڑی اچیاں شانائزای سائوں بخشش ہوئی

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

جس گھر سوگ ردا کی جھڑا کے تنازعے پاروں
بنتاں خبر دیاں ادہ مومن گھر چہ پڑھکے جائے
تنگی رزقوں کدے نہ ہو سی آکھے بنی الہی
ہو سی ختم ردا کی گھرو دی رزق فراخی پادے
پاک بیدار شاں اتوں آندے لٹ خزانے
درد و طیفہ با بچہ نمازوں با سکل چیز نہ کوئی
جے مرحوم کسے دے تائیں کوئی چاہو بخت نا
نسوں طریقہ مرے کو لوں بنی جیویں فرمایا
رات جہودی شاموں پچھے دور کھاتاں چائیں
ایہ دو گناہ جینوں مومن پڑھکے بکھتے بھائی
جس میتوں یہ دو گناہ بکھتے پڑھنے و ملا
سے مومن مرحوماں دن توں کیونکر نہ بخشا دیں
قسم خدای خد من حدیثوں میں یہ مسئلہ پایا

بیوی خاند جھڑے کارن بند رہن گفتاروں
ہوئے ختم تنازعہ گھر داپاک بنی قریبے
بیشک مومن گھر چہ سنتاں پڑھکے جائے بھائی
ذات خدای الہی عل توں ایڈا کرم کما دے
تا بدار ی با بچوں ایویں پھرے لگ دیوانے
پھیر نماز مکمل جبکہ حب بنی دی ہوئی
دورخ وچوں کڈھ کے مولادے بہشت ٹھکان
پاک محمد مولی کوہوں جیکوں حکم مایا
دوہیں رکھتیں متانتہ پچھے ستر قن بچھائی
بیشک آدے میت اتے ہودے نقل ایسی
دورخ وچوں فوراً کڈھے اسوں رب تعالیٰ
رب بنی توں مند ہودیں جیکوئی شک مایا
تاں یہ مومن جائیاں بدے وچہ کتاب کھایا

ایسے مسئلے واضح کرنے مطلوب رہے سمجھاؤں اسے غائب جہ پاک بنی آدمی پاموہیں کہے حضور جیکوں راوی کرن روایت آکھ سناواں تمہوں روز جہدے اٹھ سویرے پڑھناں امتیاز مہ فی چند مبارک سوہنا اُسے کارن آئے کون درود حضور کارن پاک بنی فرمایا	تاکہ اپیاں مویاں تائیں گروں فیض پوچارن جیکوں دچہ حدیث بنی دے شرط کریں اور پوری نفل خطاب کتابوں حال نظری آہ بینوں دس سو داری پڑھیوے اسنوں نال شہ تہا فضلوں قدم مبارک پاسے پاک جہں رکھئے مہدی لکھ چراغ شتابی کیوں انا چرہ دیا
--	--

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِي الْاُكْرُوْحِ وَ

اے اللہ روحوں میں محمد صلی اللہ علیہ وسلم کی روح پر اور

صَلِّ عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى

جسموں میں آپ کے جسم پر اور قبروں میں

قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

آپ کی قبر پر رحمت نازل کر

اک روایت رات جہد ہی دور کھاتاں جانی دس سو دار و درو بنی تے بعد سلام پوچار جسوتہ جیہا درود نیما را اڈی برکت دانا کھ درود سناواں بھائی جیکوئی پڑھنا پاموہ	پنجی دار اخلص مبارک تہا پچھوں آئی اسنوں خبر حضوروں پیسی فانی کہتے نہ بائے روح نبیدی ملے حضور فیضوں حق تہا بیشک پڑھکے پاک نبیدی نت حضور پاد
--	---

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي النَّبِيِّ الْاٰخِرِي

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر جو ان پڑھ ہی ہیں رحمت نازل کر

یہ موزہ ختیں پاک بتی نے نیچ خزانے پائے سے انساناں من بھی جیتوں کوئی فیض اٹھایا دورخ دیوچے لے کئی تینوں دل کے قسمت تیری	کھلے مہفتیں پاک بنی نے مست نوں ورنائے بیشک پھرتوں روز حشر نوں درخ اندر جاویں بن توبہ تول آگئی تیرے سرے موت اندھیری
--	--

فیض سمندر پاک نبی کے رحمت چھڑیاں دیاں
 وحدت منزل خاص خدا دی سانوں سن آیا
 پانی شہدا تھار پلاوے سانوں نبی سوار
 سینے میں شیطان ہوا مذہب دوست یار پیار
 دیویں دوس شیطان ہوا انوں پام خدا کی جا کے
 میں کوئی نیکی کرتوں مونہ بھٹکے دے بدھے
 دنیا رہیا زبانی مولا میں بیشک گمراہی
 شکل میری جے دکھئی اس نے میوں اکھ سنا دے
 قسم خدا دی ادس جگہ بھی نہ کوئی مذہب سنسی
 پتہ نہیں ہوں جہنم حشر و ہیبت ناک سینوے
 بس مہیاں جے تابداری پاک نبی کی کر میں
 جیکر تابداری دھوے باہر قدم نہ دیں
 صد فسوس توں پاک نبی اقدس شہنا کی تائیں
 اس خبیث خدا تیری اب دن سفر تباری
 جہنم جہنم بدستار ستمنا میں خرید جہاد
 ایہ زندگی دھوکہ فانی و چہ تیرے جان
 کھڑی بیچی اتنے غافل کرنا میں ہے پرواہی
 تیرے اتنے ذات خدا دی مکھ حسان کما یا
 تینوں صحت خداوند و قی کارن تابداری
 میں نہ کبر غرور است پاروں نہ توبہ در آ دیں
 عقل و غریب تیرا کی آکھ سدا حیا فی تیری
 کتنی دنیا سے ایس بازے سودا و بیچ سدھا
 توں بھی اک دن ایس دوا توں جہاز ہے رجس
 کی کچھ حال حشر و یار اکھول سدا و ان تینوں
 دن پت سمجھاں نہ سکے ہوں حشر سے پاروں

نیک کرد چہ رہیا نہ جہم ہو میں نہ رشتا
 اس جیسے بہ نسبتاں یہیں دقت کو یا
 اس کو نہ لیا رہاں سانوں میں نہ تیار
 جنت میں نہ جہنم میں اپنا پس دوزخ تارے
 مہر دست بری نیکی تو ہاتھوں اتنی کائنات
 نہ میں زچھا مارا دوتاں وک تمنا ہی سدے
 تارے سوکے چہر بھی استر نہیں میں شعل کھائی
 بیشک میںوں اسے علموں دوزخ ڈالیا جاوے
 دیو دیے جاگہ تینوں دوزخ اندر دلیسی
 تابداری با بھرتی دیوں کوں خلاصی قیوسے
 نہیں کوئی خطرہ ہاتھ تینوں دوہیں چہ میں تریں
 قسم خدا دی توٹ نہ اکھان کدیں نہ بخش جہنم
 پیش مذمت حاضرینا معلم ہوگے تہ ہیں
 منزل دور اندھیریاں راتیں گھر پر گھٹری جارا
 وقت آیا ہفتہ آدناں چہ کر میں پختہ و
 خاک بھپوتا آخر تیرا ہونا زہیم سر لاناں
 چار دیہاڑے کوئی دنیا اور دک سنا رہی
 توں پنج دیے مسجد جا کے کیوں نہیں سمجھیں تو
 تینوں یاد احسان نہ کوئی کرنا میں غلطی جہاں
 بفرمانی کر کے اٹار ب توں ناز دکھائیں
 ایہ دنیا کوئی ددا میلہ جوگی دانی پھیری
 حسرت کر کے تر گئے جیوں بڑیاں ڈوب مہنے
 لیکھا جد سر کایے ہوئی پھر کی نشان دکھا میں
 دس لکھیں غش دی حالت ہو جا دیگی میں
 دوست را کوئی بنے نہ دوست کر می ترک پاری

نہ نہ سے دیکھ کچھ پانچ کدو سے نو سانس
 جین بھرا کوئی دست نہ کچھ نہ کوئی باہن ان
 نہ نہ زمرہ سہار دینی باپ پیار سے تائیں
 نہ نہ ست ہر کو ان رہا کجا جسم جہ دیں
 ست انسان یہ سیدہ رشتہ کی احسان کماے
 نہ توں قدر چھپا نیاں رب دستے نہ تھرا یا
 نہ شہری دست پاروں آمدن جہر شوق ہوئی
 جسم خدائی ہوں حشر دا دہشتناک دیوے
 سوائے تے ستر آکے گریہوں حشر تپان
 بیخ سوساں رستے تگر بود ز خدی سے
 بعد خدوس نادان تھتے یوں نہ مل کما دیں
 ہتھیوئی دی تابعداری دندی پیش غری
 تیرا ہوں حشر دا موسیٰ رب آرزو سینوس
 بس کر یہ شخصیت نہ کر آپہ ہوں تھارے
 دشمنے سوت دابن توں پور بیان کویں

پیر نہ کوئی حافی بھری ہرگز خویش پیارے
 چاچا بابا کون جھڑ سے کدی طاقت آہی
 پو آسپ ہیرہ ری کدی کول کھلو نہ سے تائیں
 ختم خدائی پار نہ ہنسی جسدن پیر یا تو دیں
 لکھو نخواست بخش تیزوں دست حساب نہ سے
 پتہ لکے کما جسدن حاضر تینوں رب بدیا
 اسیتے کوئی نہ کچھین واد استے رونا پوسی
 پھر ڈھلے پانی ہووے جسم ارت سینوس
 پیش مسرت دتیا رانی پلو پیر و سر باہی
 دھرتی تپسی رنگ تر سے آکھیا نئی سوائے
 محشر سے دن حاضر ہو کے پھر پیا پچھتا دیں
 ہے اس ویلہ توہ کرے پھر نہ طسی وری
 سب انسان ہوں تھائی سُن کے حشر تپان
 جسدن جا کے حاضر ہوناں نہ توں سے دربار
 کو خوشخبری اسے اترا بھی دست

در بیان ذکر سورہ وانی شریف و شان نزول او

چاند سال قمر جد ہوئی پال بٹی دی جانی
 مویں مہندی تا قول اسے نہ در مہند
 نور دین سب وکماں تائیں کرن جہانت تیر
 نہ نہ علم ستارہ سب قول تہا توں ختم سورہ
 جسدن حشر جہان آکے بھرا پیکر سنا
 شاکر روز نہ سوچ لوگو ہیں رسول ابھی
 جیتواں جد رسول نہ کوئی دنیا استے سہی
 سند تہا تہا جہان نئی سے صدار حکم سنایا

شان نبوت دی خد شہری نیچے ذات ربان
 لوہاں و انکوں نہیں توں میں حضرت ختم
 ہشتک حسنت و چہ پی سی تابعداری تیسری
 رحمت عالم تینوں جہاں کرے خبر جہوناں
 اوس طرح ہی سرور عالم وکوں کول پوچا یا
 ختم نبوت میرے استے مت پڑو گھرا ہی
 ختم رسالت در میرے تھیں جیکوئی عذریا ہی
 چرچا پڑی و چہ زمانے جاہاں شور مچا یا

لیکن آکھن برحق ہونا اک پیغمبر عالی
 لیکن مٹا کر کہن بنی نوں لیکن دیوانہ
 سپے جڑ قرآن سنانے سنانے لوکان نہیں
 دے پوچھو دارے دانہ سادے لکھ تائے
 میری تابعداری پڑ پاک بنی مسرایا
 کھڑوں توبہ تائب کرو گئے بنی عفارہ
 جسوچہ محل مکان نورانی میوے قسم ہزاراں
 عورتاں نکل سیناں سے ہو گئی طبع دیوانی
 زم کہاموں سرد عام سپارین بستادون
 حضرت کہن ست پکاری دوزخ اندر جان
 جیڑے لوک یہود کفار سیٹھے آدن دوراں
 جہنوں ختم المرسل کر کے بھیجے ذات الہی
 بن زمین وچہ سی جت فناء اسدا ذکر سناداں
 وڑے ٹکا کر ڈگ زمین تے کمر بول سنا یا
 جا کے بلو حبیب بنی نوں جسنے پچھا ناروں
 اسدا نام پکڑ دھکے جس نے جنت جاناں
 نیاک نصیب والے آدن سن کے خبراں دروہاں
 بل پئی شمع پنکھاں بدسے آہو دن قربانی
 رہبر دیول جھانی پالی جسے صاف یقینوں
 اس درباروں وحدت واسے بھر بھر پینہ پیا
 ہو تہی بھی گھر گھر جا کے ایہو گل سنانی
 قوم قریشیاں اندر بیشک عالی درجہ میرا
 جے قرآن آسمانوں سیکے و نیاتے آوے
 بہت بے ادبی پاروں مڑے کردا سخن نگارا
 دستے دین مزیباں تائیں بنکے تی ربانان

خبر انجیلوں ظاہر ہوئے ادس پیغمبر والی
 نواں طریقہ دے سادوں بن کے بنی یگانہ
 آکھے مینوں رہبر کر کے بیچیا فائق سائیں
 پیرا دین قدیمی پچھڑے طرف خدائے
 رحمت بخام بن کے لوہیں سب کارن آہا
 قہر فرہون بچکے دجنت دی سرورنی
 حسن جمال نورانی دایاں حوراء خند مستارن
 عاشق ہوگ زانی است گلن کرن شیداں
 بدل ہوکیں پاک بنی توں درد اور پڑے جوت
 بن توں ایستے دوست کدے نجات نہ پاتا
 ماتھ نمیدے جھٹھا جھڑون باز نہ آدن فتوروں
 اسدے اوپر غالب آدے تفت کس دی ہی
 نعم نبوت لے کے جسدن آیا بنی سپاوان
 میرنی پوجا کر دنہ لوگوں کد پڑا لکھ پو
 بیشک جنت لیلو جا کے تابعداری پاوں
 پیرے یو جیاں بیشک ملی دوزخ دچہ ٹھٹھاں
 پاک نمیدے کمر پڑھکے پاوان حبوہ نودوں
 طالب دیناں بدسے کھد قصنوں خند نہانی
 کمی نہ رہندی ستہ تیا میں دنیا دولت دینوں
 بن ماں قربانی کرے موب کے متو سے
 بد بنی محمد بنکے چرچا پھرے آواں
 ستہ سرداری عزت مینوں مایشاں گنہ
 باجو میرے پتھر ہو کیتے کوئی اتار یا جٹ
 اچاہے خدایتھو کون بتسم وچہ
 مینوں کتے پڑھا دے گلہ تاں ہیں اسنوں

ساری غراں ناماں تہی دے بیٹے کفر ماں
 بھٹک ابرہہاں کول بیٹے کل کفر کیئے
 کئی مشوہے کرے بنے بولے جڑے شراباں
 ہر اک پاک نبی دے تائیں جھوٹیاں کرنا چاہے
 سیتے سٹوری زور لگا دے چن نہ تھلے آسی
 یہ نہیں ڈر اس دیکو لوں جس مجلس چہ جاندا
 قتلے چن آئے فحاشت ابہ نہیں جادو گروں
 پاس تہی دے ناں محبت جا کے قوم کٹاری
 محسوس ایان ہیا کے چکر معجزہ کوئی دکھاو
 پاک تہی فردون گے ایہ کل دسوس نوں
 من سے س پتھر دچوں جدی رکھ اگودیں
 حضرت آکھن کوئی نہیں مشکل موجب حکم اپنی
 سکھو جا کے ٹھاکراں تائیں زور لگا دن سارا
 چارہ کر من بند کرن دا رکھ نہ پیدا ہودے
 عقوبت اٹھ دوڑ شتابی کول بتائے جانے
 پتھر دچوں رکھ لگا کے بنی دکھانا سائوں
 سمنل کرے تباں آگے پھیر تہی نوں آئے
 تہی بیباکیت نشہ داند ہرگز دیر نہ لادوں
 نیک سفید پتھر داند پک کھاس گندا
 جہ پرورد نہیں یا تہی نشہ حکموں دیر نہ لگائی
 چار چوہے دے دیکھن دت کا نروک تہی
 مرزہ تہی کے چھٹیا پتھر ادس کروں پاروں
 ہر مذہب جندار رکھ اچیرا دیر داند لادے
 تہی تبا سب پوری دچوں اگے نے ڈال نکالے
 سو مہیاں شاخاں ڈالیاں پتھر بڑے عجیب وار

کتے تجڑے دیکھ تہی دے لنگھے دم خیالوں
 کرن سر دست نال نبی دے کفروں جو کے سینے
 کوئی سول تہی نوں پاسے کرے بہ تہی
 سائے کہہ دے کہہ تہی نوں چن اس نوں اس
 تہیں دیو چہ ادیبو بیٹے ہو شرمندہ جاسی
 سائے بت پوجاریاں تہی کا فر آکھ سندا
 آپے مجلس اچوں جا کے اٹھ شتابی گھروں
 ادبوں پاک تہی دے آگے جا کے عرض گزار
 پورا کر دسوں اس ڈاکٹر پھیب ٹرچھاو
 دلو موہوں کہہ معجزہ ہے منظور تو مالوں
 بیشک سائوں ادیبو بیٹے کلمہ دین سکھاویں
 جو گھور پیر اسی دیر نہ تھلے کائی
 پتھر دچوں رکھ نکالے خالق سر جنب را
 ابرہہاں غصے نیال ادھور اٹھ کھوٹے
 جہ دے پکے کرن پکاراں سارا حال منائے
 بند کرد رکھ آگے ناہیں آکھن آگے تہی
 خوشی سنادن پاک ٹھڈ جھوٹا ہو کے جائے
 آکھن سنے کیڑا پتھر جس نقس رکھ لگا دیں
 سچا رب حبیب تہی دا ایہ نشہ مان سندا
 پتھر دے کول آں کھلوتے پاک رسول اپنی
 پتھر تہی سب مبارک شے تہی گرامی
 سو بند رکھ خامر ہوا پتھر دے و چکاروں
 آن جوہم اکھٹی نوئی میلہ بھردا جادے
 جبریت کر کے کرن تجوب سارے دیکھن دلے
 دیوں پاک نبی اکھ ساریاں بول سنادن

ڈالیاں لےتے بیٹھ جنادور ہواں حسد الہی
 دیکھیاں بنان رسول اللہ راہ جہاں شراب سے
 ایسے پتھر زچہ سما سے جے ایہ کھاتھائیں
 ہتھ اٹھاکے کرے دعائیں پھیر رسول بانا
 ابو جہل شکریہ سو کے کردار سخن اکابر
 جو کچھ کھیل دکھایا سناؤں ایہ کچھ نشری آئے
 سنے خوشخبری دنیا اتے آیا بنی عفتاری
 دین قبول بنی واکیت سب توں اہل نریاں
 ابو جہل مردود جیہاں نے نہیں سی جنت ہاں
 کوثر جام جیہاں پینے حب بنی دی پاروں
 ابو جہل مردود نکارا بن جھگڑیل فساد دی
 کندر دڑے مٹھ دچہ لیکے اک دن حاتم آئے
 دس دی کوئی نہیں ضرورت آکھے تھی تنفاری
 ابو جہاں سنے آکھیا بیشک پک یقین لیاؤں
 اتنی گل بنی سرور نوں جد اس بول سنائی
 ہتھ اوہرے دچہ چھ پھڑانے کمرہ طیب پڑھیا
 آکھن لگا ایہ سجدہ بیٹوں جادو اثر دکھائیں
 پاک بن دے سچیزیں نوں جادو آکھ سنا دے
 جنت عرف ہ دے سب نوں پاک رسول سہارا
 مرنی دے شہید جسد پد پوچہ مول نہ بھاوے
 کی مرنی مرنی اتنی دہر سپر جنب اندا
 جنت دیوچہ راز خل ہوسن ساتھ سوں پیارے
 ہر ہر فتنے چائن لایا طیب کلمے نور وں
 چائن نور بھیا دن خاطر زور کفر راں لایا
 بکدن بنی نماز گزارن پرست کول کھلوتے

بنی رسول خدا را سچا دیون صاف کوی
 ہوش مند پاک بنی نوں یہ چھ عرض سنا دے
 بیشک شہرا کھڑے معدے دھڑکے داناں
 کھ سنبھری سورج دانگوں پتھر دچہ سمناں
 جادو کر نہیں ہرگز کوئی تیرے نالہ بربر
 کھڑا حلقوں انہاں جیہڑے بتوں بنی بناوے
 دس آیا لیلو باکے جنت دی سروری
 کر کے تابدار پوری رل گئے ناں جیہاں
 جنت دچہ بے ادب ناہیں کیوں سے سکنا
 شوقوں بول شہادت کلمے نیچے جہنم ناروں
 حامد بن کے پاک نبی را بن گیا دشمن مادی
 دس کھوں مٹھ میری دپہ کی ستے پاک بنی مذہب
 آپ اوہرے بول پرے گی فصل کنوں رہاں
 ایہ شے میرے ہتھ دچہ بولے دین تیر پوچہ کرل
 ہتھ اوہرے دچہ کٹر بولے قدرت ناں ہی
 کد رُسٹ نہیں تے دینا ایسا ختم چڑھیا
 ہتھ رل انسا ناں دانگوں سنگر پیا بولیں
 کیوں امر دے باجوں نور ہدایت پائے
 بے نصیبے کیوں دڑے دور دوزخ نوں کرے
 بیشک رب دے جادو باروں کسے بخشش پارے
 پل قیاس پار اتارا کر سی نفسوں رب تنہا نہ
 فقلوں مالی منصب دتے خاق ہر جنبانے
 دیکھ شمع نوں سب پر دے آدن تیرے دورے
 ایہر چائن قدرت دلوں ہوندا کھیا سوا
 رنج ملاوون چڑھن پہاڑے سائے روشن گوشت

کمر پھتر دیک بھارا پیرنگوں دن تھے
 تہاں لڑنے سے پھتر دے آدے بنی رہا
 پاک بڑے دے مارن کارن کو در سے پر
 پھتر کت سدن سو یا پاک تہیہ کے تاریں
 ایوں پالک بنی دے مرتے پھتری دنگ
 موثر مندے حیرت کردی کا نر قوم نگاری
 پھتر سے کھوتا سیختے آکھیا خسان سائیں
 ہر مدکاندے مومن آکے نت زیارت پس

کھر کھڑ کر کے دنیا پھتر پاک بنی دے تھے
 نہیں نصیب بنی نوں ایقوں بکے گھرنوں جانا
 رہڑ وکایا پاک بنیدے تے پھتر جھارا
 سر تو اٹھا آن کھنوتا تھے پنچیا نہ ہیں
 تھیں رکھدا بنیدے سونوں دوروں مہم ہویا
 تھیں کھنوتا کڈن پاک رسول مٹا رہی
 سے نشانی پاک بنیدے روز قیامت آئیں
 کر کے حب بنیدے دیوں ہو قریانی جاسن

در بیان آمدن کفار ال برائے طلب مجزہ

نہ پاس بنی دے کا نر کر منصوبے کے
 چن اندر سماں توں جیتوں بنی لہی
 جیتوں وعدہ پورا کردیں اکسین ایان بیانیہ
 چہ دھویں جیوں آمدن سیسی راوی ذکر یادوں
 ہدی مری یہ سکھن کا نر چن اتار سماں
 جہ دے جد پاک بنی دے نظر مبارک پالی
 بو قبیس پہاڑ تے چن لہ آسمانوں آیا
 بک کچھ چن زمیں واسکے سی اس تھائیں
 لٹا چر آسمانوں لہ کے چن زمین تے آیا
 سنے کساراں بو جہل نوں گل نہ آدے کوئی
 جہ نوئی وقت کڈ ریا بنویں پھیر کیا آسمانی
 بو جہل مردود نکرا ایہ گل آکھ سنا دے
 بو جہل سن یاراں رہ گیا دین یا نوں خالی
 رہ جو جہل ہنود قوم و کسی ک را حبہ بھائی
 فی دیکھ اوہ چن زمیں تے لہ آسمانوں جہا

مجزہ ہوو کھنوتا کوئی سانوں دین قبولیا جے
 بیشک سیس ایون بیانیہ بھر کے دیوں گوی
 پھیر قبولیے دین لٹا ڈا کڈیں نہ پاسے جانیے
 ہو کے جمع کفار تمامی پاس بنیدے آمدن
 بیشک دین جیتوں کر کے ہو کے دیوں جاتوں
 انہی نام اشارہ کیتا پاک رسول اپنی !
 چارے طرفیں کن پہاڑوں جلوہ بند دکھایا
 رد جا چن آسمانوں تھاپنیدیاں در شماییں
 ابو قبیس جیل دے اتے نوری چانن لایا
 دہشت پے گئی وچہ دلا ندے ایسی حالت ہوئی
 اونویں جا اسمانوں اتے چڑھیا چن لڑائی
 ایہ محمد جادو کر کے چن اتار دکھا دے !
 کل غزیاں دین قبولیے پاسے منصب عالی
 چنوں چودھویں راست کھلوتا ادہ مٹلاتے سبکی
 دیکھ رہیا سی اوہ اسویلے ایہ کچھ حال دہاندا

دو گھڑیاں بعد زمینوں بھاندا چن آسمانی
 دن چڑھیا سنے کل بخومی اس نے پاس پاس
 کس کارن ایہ چن نہیں تے بیہ آسمانوں آیا
 کہن گئے آپ علم بخوموں خبر اس نے پائی
 دنیا اتے اونان ہسی ادس اخیر زمانے
 مسلم ہودے ادس دنیا تے قدم رنج فرمایا
 سپا رہن سکھاون بدلے اور دنیا تے آسے
 سن کے گل پنجو میاں کوں آکھے بول زبانوں
 نور ہدایت بخشی مود اس کافر دے تائیں
 ابو جہل نے پاک بنی انوں اک دن آکھ سنایا
 اس کارن میں تیرے اتنے زایان لیاواں
 جیڑی ملی نبوت تمہوں ادھ ملنی سی مینوں
 اپنی عزت آپے لاپکے کیوں میں کھوہ چرپاواں
 توں سید سردار بنی ہیں ہاں کفر نفاسی
 و مدت رہدی مشرک تائیں ہوئے زیر مثالوں
 ہر نبیاندے مشرک ہوکیں دشمن ہون ضروری
 ابو جہل نے چاڑھے نال بہت بات سنائی
 گردن اتے لت لٹاکے وچ زمین رجسٹراں
 لکھن کھئے نماز گزارن سرور پاک الہی
 پاک نبی دی کرن حفاظت آکے ملک قرانی
 بجلی دانگوں وریاں مکاں دتا جاں چکرا
 او بھوں سس پچپاں نڈ مڑیا بار اندکیوں آیا
 چار چویرے پاک نبی دے اگ بلی دسیا
 بعد سلاموں پاک نبی اتے ایہ قرآن سنایا
 جیو تدی جاتے جیکر کے سانوں ہتھ لگاندا

ایہ جانن جد وکھیا اس نے سکر کن تیرا
 جوہن تماشا دکھیا کھیں سارا حال سنائے
 صاحب علماں ادبیلے جوڑ حساب لکھیا
 ختم امر سنیں محمد ہسی ہونا کائی
 اسدے شان سہارک پاروں گے تیرے شانے
 ایسے کارن چن نہیں تے کرن سداوی
 اسدی تابعداری کیتیاں بخشے جادوئی
 میں ایمان لیا نداستے ہوکے ووں بجوں
 پایا تدر بنی سرور دا ابو جہل نے تائیں
 بیشک سپا بنی خدا دا بہن مینوں آزادی
 میں سرور توں گرجا راقی مکین نقاروں
 واقعہ نبی خدا داتا ہیں میں نہیں آسند تیرے
 تیری تابعداری کر کے اپنا شان گو اور
 تیرا میرا دیر تدیک نال سرائے جاسی
 قرب حضور می عزت والا ہے دنیا دے ہاں
 جیوں جیوں حکم نبی فرمائے تیوں تیوں پکڑی داری
 مینوں مل پئے کدے کدے رسواں ہی
 قسم عزتی دی مٹھا اسدا دچہ زمین دباروں
 ابو جہل نواں پہنچ کسے نے جلدی خبر چوچائی
 مارن آیا پاک نبی نوں کر کے دہم گنگ
 رہی نہ طاقت تھر تھر کنبے وٹھے کھلا سہار
 دہشت نال نہ بویا جادے اس کے حال سنیا
 پئے چکرا اکیلی دانگوں پر کوئی پشت نہ بوائے
 بیشک ساڈے مارن کارن ابو جہل سی
 کڑے کڑے کر کے اسنوں کدھرے سٹیج نہ

اس بریاتی کوں جا کے جھڑکھا بنی رہا نہ
پاک بنی نوں آکھن لگاتوں کیوں جھڑکھا مینوں
آپ جواب نہ دے دنا پاک نمیدے ولوں

پھر بھی نہ شرمندہ ہویا غصہ کرے دھک لے
نوجاں نڈل بھراں میں جنگل زور دکھاناں تینوں
آیت اتاری دجی دی راہیں سینے سے گلوں

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ سَنَدْعُ الزَّانِيَةَ

پس اس کو چاہئے کہ اپنے ہم نشینوں کو بلائے۔ غفریب ہم بھی اپنے بھاد فرشتوں کو بلائیں گے۔

نوجاں سد بدے سجھے دیر نہ کر توں کاکی
بو دیوں پکڑ زمیندے اتے تیری کرن خواری
رب نے وعدہ پورا کیتا جو کچھ سی فرمایا
اک اصحاب بنی دیکھو مون اسنوں قتل کرایا

میں جلا دجہنم دے بھیج دیاں اس جانی
حضرت آکھن حال تیریدی خبر دتی رب باری
ابو جہل نوں جنگ بدر وچہ ادنوں قتل کرایا
پاس نمیدے سر موڑ دیا بو دیوں پکڑ لیا یا

در بیان آمدن لیلۂ عظیمہ بن بیعہ بخدمت رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کرن روایت د عظم نصیحت حیدر من بنی فرماند
بنی کیسا ہو شر کوں تائب پاؤ فضل ربا تا
سن سن کے پھر آکھن لگے مائل چتر سیانے
سنتے دار قریبی تیرے سکے چاچے تائے
کے ولید بنی دیتا میں بہہ کادب پیاروں
خلف دیوچہ باغ جو میرے اوہ سبے پیل تینوں
نور چا کر جتنے آکھیں حاضر گردیاں تیرے
حاکم پوچھن دوں نہ توں روک اسادیتا میں
مستے کھیا رکی میری سو مہنی شکیں کسا لوں
عقد پڑھ کے میں رکی داکراں حوالے تیرے
بتی حیرانی دوچہ کردا کے خداوند مالی
نرستے دولت نوکر چا کر ہو سن تابخ تیری
نہ توں خوف زکرنا بیشک حکم سنائی

ابو جہل ولید تے عتبہ پاس بنی دے آندے
نہیں تاں نار حتم اندر موسی داکم کٹاں
اثر سودا دی بنے کوئی اسنوں نہیں سو نہوش ٹکانے
خویش قبیلوں اکو آپاں تاں تیر کیوں آئے
جیکڑا بہ بیاری تینوں نلتے تنگی پاروں
جتنی چاہوں نے زرقندی کچھ پر واہ نہ مینوں
موتی کڈھ سمنہ دچوں لیادن سنجے سویرے
نہ کوئی ساڈے عزائی توں توں سخن بنے ادب میں
صاحب حسن زمانے دچوں ساری دنیا نا توں
غنی کران مذ مالوں تینوں آنکھ لگے جا میرے
یا بنی اللہ ایہ سب ٹولہ دین اسانوں خالی
ایہ سب جاسن نار جہنم دیکھیں قدرت میری
تا کہ پیچھے حکم اسدا لگی پنجراں تائیں

پاک بنی فرادون گے دوزخ قہر الہی :
 پچھو سالانہ رستے اگوں دوزخ کڑک ڈراکی
 دوزخ سٹن واسے اتنی کھلے فرشتے رہندے
 ابو جہل نے آکھیا لیسان پکڑ فرشتیاں تائیں
 پکڑ فرشتے لواں ستاراں آکھے اسد کتہ
 آکھن لگے دوزخ دوزخ ساواں دوز سادیں
 دوزخ کدے دکھائے اکھیں جتنے بھڑکن جھپ
 دیو جواب انہاتوں حضرت آپ خدا فرمایا
 پاو پالی تختاں اتے موسن بیٹے موسن
 دوزخ سارا بھریا موسیٰ ساتھ کھکھے انگیاراں
 بنی ہارے خاطر کیتا حکم جناب الہی :
 حرص کریں توں دین میریوچہ ایہ اکیرا دون
 بدل اناندریہ ہاں تیتوں ہور بہ درکائی
 قدرت کاں ذات خداوی ادوقت کھالی
 سکرہ ابو جہل را میا جسد ایمان بیایا
 حضرت خالد جنگ بہادر زور آور سترانا
 سب اصحا ہاں یاں اندر صفت بنی فرماں
 تیج پنج سو ہزاراں دنیاں جا کے رٹے اکیلا
 ہر تھاں اتے فتح مبارک اسد ہتھوں آہی
 جیکوں صفت بنی نے کہتی اودہ ہیں کھسار

اسد سے دچہ سٹاسے جاسن جو کرسن عمری
 سٹو دچہ کوراں تائیں موسا حکم سندھی
 ایہ گل سٹن کے پاک بنی نوں تے اگوں کھنڈ
 میرے ہتھوں لین فرشتے دوزخ دچہ ہریش
 باقی دو بچن کے پچھے مار لیا ہے ہتھ
 عاجز لوک کینیاں وانگوں ساواں پیادین
 کوسیاں اتے بیٹے تے کرے شوخ اوتی
 پتہ لگے گاجدن سورت رسیوں حشر تپا
 ستر حوراں ہک موسن دی خدمت دچہ کھوسن
 جسدے بند گئی جائے ساری قوم کفرون
 ایہ ہن پکے دشمن تیرے رکھ سید زہنی
 اس درجے لے ایہ نہیں راق کلمہ ہاں سنان
 صاحب زور نہا ندیو چوں خاص نہاٹے ہور
 پتر بن اصحابی جاند پتو ایہ نوں خانی
 خالد بن ولید شتالی کلمہ ہاں سنا یا :
 جتول جائے تیج اٹھائے درتے رہا جانا
 خالد بے تور اللہ کے رسول آہی :
 کون مقابل آن کھوے ہتھ پھڑے جدتہ
 خالد ایسا شیر بہادر لشکر کرے متب ہی
 راوی جویں روایت کرے شہر صدیوں ہر

سیدنا من سیدوف اللہ تعالیٰ

یک تور سے

خدا کی تواروں میں سے

رہ لیا ہاں ایمانوں خالی پتہ :
 لیکھا تیرا بے پروہی بارب خالق سائیں

جتنے دہشت نام مزید جسد ایمان لایا
 تیری قدرت دیوچہ مود دغل سیدنا ہیں

حضرت کریم خاندودہ نے ربیہ خاص پیار
 آمدن سن قرآن بنی تھیں گیا دید نکارا !
 بڑا ولید سیانا ہیسی اندر قوم قریش
 سنے میں قرآن بنی تو اتنی مذست پانی
 آدم بن بنانید سکدا ایڈ کلام پیاری
 سنے آمدے کرن شتال دلسن پگڑ ضروری
 سمجھاں کی کماں اتے بیشک غالب آسی
 معنیان دچن سنا مطلب حاصل پتا ہڈے
 خویش قبیہ یاراں اگے کردا ذکر متالی
 ابو جہل سن حیرت کردا یہ کی سخن ستادے
 عشقوں طعن کرندا اسنوں ایہ کل اگھ سنائی
 تا میں پاک ٹمٹے بھرم گیا دل تیرا
 بہت دید غصے دچہ آکے کرے کلام زبانی
 میرے درتے آون سوانی ایسے لوک ہزاراں
 عزوں کدے کتا را کر کے دین قبول کریندا
 عمر بادردنگوں رب ہتھی پادندا درجہ عالی
 دوروں کیا منافق او دھرم دھے راہ نہ آبا
 بہر ملطں دچہ ادب دیاں خبراں پہنچ گیاں تھائی
 دن دعویٰ کر ایہ ولید میں ہاں بنی رہاتا
 روہ نہ کرے تہدے کو کوں لوک کچھ پتا بہت جاو
 جن سے سبے خطلی اکھوں یا میں کہیں دیوانہ
 سبے میں اسنوں ساحر اکھاں جاو کر نبوالہ
 جبکہ بنوں شمر کئی ادہ بھی بندانا میں
 شہر تہرہ شہر میں جوڑن یہ میں تہرہ بتاندا
 سبے سنے دوروں کے شہر کیا نہ یادے

باپ جنہا مذے مذدینوں کا قریظ المہ سار
 پھر بھی شمر کئی بنی توں پانی او گنہارا
 آمدن سن قرآن بنی توں گل ستادے خویش
 بنی ہوئی نہیں کے بشر دی ایہ کلام ابلی
 سدا ہوئے واقعہ اس نے ہوسی رب اتاری
 واقعہ ایہ کلام پیاری ہر صفقاں دچہ پوری
 سننے دار اسدیتا میں نہ کوئی مذر سیاسی
 بینوں نہیں میر محمد اپنے دلوں بناوے
 بنی قرآن ستادے جہیرا عجب کلام گرامی
 بہت کفار کھٹے کر کے آمدے پاس بیٹے
 بینوں اچ محمد کدھرے روٹی ہوگ کھوئی
 تاں توں صفت کدھوں رناتیں یہ قیامت
 کیوں مسکین محمد کو کوں دیسی روٹی کھانی
 کافر دین ایانوں خالی بولے نال ہنکاراں
 لا الہ الا اللہ دا ضرہ جلد مریند
 پر کیوں ادہ بھریندا بھانڈا جس رہناں سی خالی
 کل شریاں رل کے اوہنوں بہت بڑا دڈیا
 دوروں دوروں لو کہیں آکے کچھن سادیتا میں
 عقلوں علوں ایدے نالوں توں نہیں گھٹ سیان
 او طریقہ سوچے جس تھیں لوک نہ دوروں آون
 بیشک پاگل میر تیا میں آکھے کل زمانہ
 ایہ بھی عیب اوہے تے لانا ہرگز نہیں سوکھ
 دسو کھاں کی آکھو سنا کیے آیاں وکاں تائیں
 حرص طمع نہیں اسوچہ کائی ساحر کیا نہیں جاذا
 ایہ ناں طاقت شاعر تائیں ایسے شہر بناوے

جادوگر تے شاعر آکھاں ایہ سب باتاں خامی
 آخر کئی کفاراں بہہ کے ایہو متا پکا یا
 خویش تیلے جدا کریندا پیڑے پتے پڑا سے
 صد آفرین متا ون سارے واہ واسقل و درانی
 موسیٰ دا فرعون اخیر ی توبہ دے در آتیا
 جاں دریا دچہ ڈبن لکا آکھے موسیٰ تانی
 نوں نزدیک نہ آئیوں ساڈے اندر طراں ساری
 جبرائیل فرشتے پھر کے منہ دچہ سٹی پاتی
 ایہ فرعون بنی سر دوزا ایڈا ظالم بھارا
 جنگ بدر دا واقعہ پورا راوی ذکر سنا ندا
 ابو جہل نوں جان عبد اللہ پھر تلوار مولاری
 وقت اخیر ی کلمہ طیب تیری بھرے گواہی
 اکھن لگا دیر پڑانا نال بنی دے میرا
 مناں بنی بھیتجے تانی عقلندی کی میری
 اوسیدو یلے سی عبد اللہ غضبوں تیغ چلائی
 حمد الہی بول زبانون آکھے بنی زبانان
 منگ پناہیں غافل بندے مولاتوں لکھواری
 جیڑا حکم بنی واسن کے کوئی انکار لیا دے
 فخر کرے کوئی حسبوں لبوں شان سرورت پار
 کل بنیاں نے جو تملیفں مجہول لالہ توں پایاں
 اس کارن رب خبر تلامی دچہ قرآن بتائی
 والضحیٰ دا نازل ہونا دچہ قرآن تادان

سن کے کہیت حیرانی کردے دانشمند تانی
 آکھو بابل شہر ون جادو سکھ محمد آیا
 اتنی گئی محمد اندر سا نول نظری آدے
 پھوڑ گئے سب رستہ مدنا پگڑ بنی گمراہی
 حضرت موسیٰ عرض نہ متی راوی ذکر سنا نیا
 اوس اخیر ی توبہ کیتی اکھاں بنی نہیوں
 توبہ کریں مذا یوں دوزا آکھے بنی عنقاری
 توبہ نہ کرے لے جاسکے دوزخ اندر شاہی
 مرن لگے نوں اکھن لگا بن سود پیا را
 جہم وقت اخیر ی رہے ابو جہل سے آندا
 اکھن لگا پڑھنے کلمہ بن بھی جاندی داری
 چھڑ عداوت پاک بنی راوی ددر کریں گمراہی
 سپا بنی بنادیں کیوں کہیا من کے تیرا
 نال میرے تون کو عبد اللہ جکیو مرضی تیری
 کٹ کے سر سوزی دا آندا پاس رسول الہی
 دشمن ساڈے دوزخ اندر جا کے لیا کھانی
 کھردن شرکوں حبیب بچا دے کر کے رحمت جبر
 ابو جہل دا سا لختی بن کے کیوں نہ دوزخ جاند
 دوزخ حشر نوں چھڑکھاں ملن غافلے دوزباروں
 دچہ قرآن شریف بتی تون سایاں خبر تیری
 مت گھبرا دے دوست میرا آکھے ذات بنی
 جیو بن رایت سے تشریح دچہ بیان نیاروں

در بیان سبب نازل ہونے سورہ والضحیٰ

اسدی بے پرواہی اندر و نکل گئے ذرا تیر

دل حمد خداوند تانیں ماکھاں حمد بن تیں

ہر جا کہ توں ظاہر ہو دے ربی بے پردہ کی
 اللہ اتے محمدؐ والی بھ توں پہلے جوڑی
 نیکی بدی تے جنت دوزخ کے مال مدینہ
 جہنم بڑے کافر مومن سج تے جھوٹ کھپانی
 علم خوشی تے ہستن ردون سردی گرمی دونوں
 اول آخر ظاہر باطن دن تے راتاں جہانی
 یارب وجہ اندازہ آئے ہرگز قدرت تیری
 کی کج صفت خداوند والی عاجز آکھ سائے
 لکھ کر وڑاں پداں بیناں اتنی خلقت ہوئی
 تمیں کون جو خدا دی وجہ شمار سائے
 حمد کل خداوند تائیں اکبر ذات اہلی
 یارب عاجز بندے اتے بچہ نقل کما دیں
 چھوڑ تیرا دروازہ مولا غیراں طہرت جاداں
 بیکر سائن تیرے درتوں خالی موڑیا جائے
 بند ہیں جاتا دیوں بجاؤں واحد تری تائیں
 لکھ لکھ شکر کریں میں تیرا یارب خالق باری
 مست میں پیاری است وادہ را کرم کما یا
 جے نہ ہو پیدا کر را پاک محمدؐ تائیں
 وادہ رب نے پیدا کیتا سرور نبی عتاری
 سے تھما توں رب اپنے را دم شکر بجا دیں
 پاں نبیؐ دی جنہاں کیتی جگ تے تابدا ہی
 قدر جدم رسول اللہؐ سے جیکوئی ٹریا جائے
 پاس نبیؐ دی درگاہی عاجز امت تائیں
 یا رب مددہ یک نبیؐ و اسماؤ یا بخش خطائیں
 بڑے بسم اللہ والضحیٰ دی کر تفسیر سناواں

جوڑا جوڑا ہر اک چیزاں دیوں صاف گواہی
 جبرائیل وکیل بنا کے آفتوں میم مرداری
 انہیں نال سوچا کھانیاں غنیاں نال کینہ
 چین سورج تے ہند چڑھدا آجیا نیواں جانی
 وڈا چھوٹا کھراتے کھوٹا ایہ بھی ظاہر اونوں
 عقل شکل تے علم علم دی جوڑی رب بنائی
 کیوں وجہ شمار لیاواں ایہ نہیں طاقت میری
 لکھ کر وڑاں حمداں تینوں انت شمار نہ آئے
 حمد خدا دی ختم کرن را دعویٰ کرے نہ گولی
 قسم خدا دی نہ ہو دے بے لکھ زور لکاف
 کل جہان اوپا جس نے کر کے بے پرندہ
 نزع آساں گزاریں تائے پل تھیں پار نہما پر
 فضل تیرا نیال خدا یا ساری حاجت پاؤں
 مور کیڑا دروازہ جتھے ہاکے غرض سائے
 توں بھی اپنے فضل کرم کھتیں سیتے رحم کما دیں
 پسیدا کیتا نبیؐ محمدؐ کارن اتست پیاری
 رہبر مومناں نبیؐ محمدؐ سانوں آن لایا
 نہ لولاک نہ غرض نہیں را ہرگز بسندہاں ہیں
 جسے اپنے ماں پیو ناوں سمجھی امت پیاری
 تابعدار نبیؐ دا بن کے بیشک جنت جا دیں
 دوزخ کوں ملے خاصا پا دے عزت بھاری
 انشاء اللہ اک دوزخ دی نیرے کدی نہ آئے
 واسن پگڑ نبیؐ لا مکم چھڑیں نہ اس تھا تیں
 بخشیں عیب تصور تائی یارب کرم کما تیں
 اہو خواہش خدا سے کوں رحمت بخش پاواں

کہ تعقیب سناواں معنے ساتھ اللہ دی یاری
 حکم خداواتنا ہر کر کے جہ دن رسول سنا بل
 میرے امروں باہر نہ ہوئے جس نے جنت بینا
 حضرت خوت نہ کھان کیتیں چرا حکم سناوان
 بنی کہ لو بدشیک جنت کر کے تابعداری
 صاحب ملاں کو لوں کو کیں آکے پتہ پوچھا دن
 لو کیں آکھن کے اندر ہے محمد کوئی
 شاعر ہے کہ جادو گر ہے صفت سنا ساری
 سائے راہب عالم جڑ کے لگے کرن صلا میں
 چہر کہن پاک بد بیٹے تھیں آئے بنی یگانہ
 خبر انجیل تبارے اسدی بھرے توحیت کو ہی
 وجہ توحیت خدا فرمائیاں خبراں ہیں ترے
 دو جا ذوالقرنین دا حامی ہے مقبول گرامی
 جنگ کے پیغمبر ہرگز روح دی خبر نہ پائی
 دو خیراں ہے دے سناؤں سمجھے بنی ربانا
 ایہ گل سن لی جہوں کفاراں کھٹے ہون تمامی
 لگے راہب کچھ کافر پاک بنی کول آئے
 تر آئے چیزاں را مطلب حضرت سناؤں بیجا جاکے
 دس دیو ہے تنے باتاں امیں ایمان بیائے
 کہف اصحاب سکندر والی سناؤں سن کہانی
 انشاء اللہ یاد نہ آیا پاک بنیدے تابیں
 رب کہے نہ پاس بنیدے جاتیں جبر الیلا
 اگے جبرائیل فرشتہ دن تے راتیں آئے
 فجرے قوم کفار تمامی وعدے آئے آئی
 حکم سوا چہ آکھ نہ سکاں پاک رسول سناوے

ذکر کراں و لفظی سورت کیونکر دے تباری
 میں رسول خدا دا بھیجیا پاس تو ڈے آیا
 کافر کو نہ ہو گئے سن کے پاک بنی داکہاں
 بنضیاں جدا پان لیا ندا کی اسکا رلیا دن
 پاک بنی دا گھٹ شکایت کردی قوم کفری
 کون محمد جس دا لو کیں کلمہ پڑھدے جادون
 جسدے اتے رب بچیدی بچہ بخش ہوئی
 جسدے ناں دا کلمہ ہو یا ہر مکاں وجہ جاری
 کی کہیے کچھ کہیا نہ جاندا پاک محبت مذتائیں
 خیر نجومیوں ظاہر ہو دے ہے نزدیک زمانہ
 حضرت بیٹے توں اک کچھ آدے تہی اپنی
 اک اصحاب کہف واقعہ اسوچہ دسیا جائے
 تجی خبر کیفیت روح دی ہے کچھ ذکر اہامی
 پہلی گل محمد کر لوں ایہ دے کچھ پائی
 تنے گلاں بچن کارن اسان بنی کول جانا
 سننے کی جواب انہاں ادا دیوے بنی گرامی
 راہب پاس رسول اللہ دے ادبوں عرض ہے
 جیکر تیں رسول خدا دے وحی سناؤں آئے
 کلمہ پڑھکے صاف لیتوں امیں بدیش پائیے
 بنی کہے میں کلمہ دساں سارا پتہ نشان
 ایس گلوں کچھ غیرت کیتی آپ خدا نہ سائیں
 انشاء اللہ اس نے ساڈا کیوں نہیں لیا پائیے
 تاں اقرار بنی نے کینا فجرے دسیا جائے
 دو دھر جبرائیل نہ بھیجا پاک جناب الہی
 بنی کہے میں دستاں ناہیں جڈک وحی نہ آئے

لگ ہے توڑیاں مارن کافر تیں پھیرناہیں
حضرت چپ خاموشی پکڑی کرے انتہاری
ابوہب تفریت دے چہ آکے شور مچایا

جھوٹے وعدے بنی نہیں کرے آکھن حضرت تیار
دیکھ ہے جبرائیل وحی نون کد نیچے نہایت
ایہ کوئی بات نہ دستن ہوگا اینوں بنی مسدود

اِنْ حَسِبْتَ اَوْدَعَهُ رَبُّهُ وَقَالَ

محمد کو خدا نے چھوڑ دیا - اور اس سے غصے ہو گیا

یہی ترک پیادوں رب پاک محمد ناووں
بوسب دیاں رتوں دونوں بہت بے ادبی پاووں
کے سہجے تک پاس بنی دے کوئی پنیم نہ آیا
یہ کور ایہ تہنوں جے کرست منظور جدائی
اسے دوست پنیم پوچھاواں دلچہ رد تہو
یوں نہ انشاء اللہ اکھیں آپ خدا فرماوے
یا بنی اللہ اس کارن میں نہیں سی خیر پوچائی

ستے گلاں نہیں منو ہو یاں مسلم خواب خیالوں
آکھن بنی محمد بدادور ہو یاں دور یاں دور
جد سے اندر سچے کے حضرت آکھن بار خدا
نہ کر دواں توں بیٹوں پیدا آکھیا بنی اسی
ہرلم اندر کیوں نہ آکھیں متہ نہیں نشہ
دوست اتے دوست تاشہ کیوں وعدہ نہ
انشاء اللہ نہ آکھن تھیں ساوون غیت آئی

در بیان آمدن جبرائیل بسوئے سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

پاک بنی دربار اپنی رو کے عرض سنا کی
نہ آریڈی بے پرواہی یارب میرے دواں
نیاں دربار خدا کے حضرت اتنا سخن سنا یا
حکم مریا سرکاروں جبرائیل وحی دینا نہیں
بعد سدھم پوچھاویں جاکے حکم مریا سرکاروں
کرت روایت وحی نشانی امر خدا دیوں آیا

جہل نہ سکاں ہرگز سوہ اندہ نہ است ہواں
فقل کرم تھیں حجت کرے جس گھوٹاں
خوش ہو سکے رب بخشش کدج حجت چہرہ لایا
دیہ خوشخبری پاک بنی نون ہرگز ویر نہ لایا
ایشا بنی ادھی پھرے اسی فناک پاروں
خوشخبری دکان بنی نون وحی پیغام پوچایا

فَضَّلَكَ النَّبِيُّ ثُمَّ قَامَ وَقَدَّ

پس جناب مسوم ہنس پڑے پھر کھڑے ہوئے پھر بیٹھ گئے

ایہ کی حکمت دسو حضرت یا ہاں عرض سنائی
 خبر ہو آنے دجی توں پہلے مینوں رب پوچائی
 وصل پیانگی رب پلاسی بہتر آب حیاتوں
 آگیا جبرائیل شتابی لے کے حکم حضوروں
 آکھہ رد و دینی سر دتے دجی سلام ستایا
 گھلن دل لے آدن والے دیر دوہانے لائی
 میں قربان حضور تیرے توں دجی جواب سنائے
 دل حاضر ہی تن نہ حاضر کیتا آن سدا می
 کیونکہ ساڈی طرفوں کیتا آدن بند ابھی
 نہیں پیارے بہت خداؤں دجی جواب سنائے
 بندوں کفاروں تائیں وعدہ آپ ہورداں فرمایا
 انشاء اللہ ہر کم اندر آکھو دلوں بجائوں
 دیر ہوئی سی یا محبوبا ایسے عزت پاروں
 یا بنی اللہ انج تسانتے ہے اک رحمت آئی
 تاس لتا ڈے اتے ہو یا نقل ستار غفاری
 بکوار ہی بسم اللہ بھیجی حضرت کہہ تائیں
 حضرت موسیٰ مصر دں نکلے لے کے استساری
 تاں بسم اللہ بھیجی مولا حضرت موسیٰ تائیں
 پڑھ بسم اللہ عاصا مار یا جدم اد پر پانی
 امت اپنی حضرت موسیٰ امن انان لٹکھائی
 پھر بسم اللہ پڑھکے عاصا پانی نال چھوٹایا
 حضرت موسیٰ جاں دنیا توں کیتی سفر تباری
 پھیر خلیل چمے دے اندر جوں نر دے پایا
 ہو گزار گئی سب آتش اسدی برکت پاروں
 شاہ پیمان بنی توں مقلوں جدوں خدا دند سائیں

دجی اسماں دل آدن لگتا ہن رسول الہی
 آیا مقلوں دجی شتابی سمجھو دیر نہ لائی
 واقف کر سی مولا مینوں ہر اک گلوں باتوں
 پاک بنی نے لیاں رسی رحمت جبرائیل نور دل
 حضرت بچپن جبرائیل کیوں اتنا چر لائی
 انظار کی کردیاں سائوں مت بہت دانی
 حُب لتا ڈی غائب مینوں اک پیا حسین نہ آئی
 کی کچھ حکم حضوروں ہو یا کہن رستوں گرامی
 ایہ بھی جبرائیل مینوں دس سقیت کاکھی
 ہر حالت دیر دست تائیں درست یوں بھٹکے
 انشاء اللہ آپ زیادوں نہیں سیوں سنایا
 مدد ہوئے ذات خداوی برکت دین ایاز
 انج خدا نے بھیجا مینوں حکم ہو یا سرکاروں
 کیتی پیش خدا بسم اللہ یا رسول الہی
 ایہ بسم اللہ نازل ہو گئی اکو چودہ دروی
 روشن ہو یا رنگ اتنا چہرے پین شائیں
 نکھستاسی فوج فرعونی آدے مار داری
 پڑھ بسم اللہ اس دریاؤں است پار لکھیں
 بارں رستے پانی وچوں کیتے ذات ربانی
 اسے رستے فوج فرعونی گرا ہانکے دھائی
 غرق ہو یا فرعونی لشکر حکم خدا دا آبا
 ایہ بسم اللہ سرشاں اتے لے گیا خالق باری
 ایہ بسم اللہ اسد یارن حضرت دجی مینا
 اک بسم اللہ اسدے بدے بخش ہوئی سرکاروں
 سمجھ چیز استے حاکم کیتا بنی پیارے تائیں

یہ بسم اللہ مہر ابدی ہے کبھی ادب پاریا
 جس دم حلائے اتے کیتا قوم کفار اراں
 جس تے دشمن علیہ پاؤں کر کے قہر قہاری
 تباں بسم اللہ حضرت عیسیٰ ادبوں پڑھے زبانی
 جس حاکم نے عیسے تائیں مارن حکم سنایا
 جیسے والی صورت ابدی رب کریم بنائی
 میں نہیں عیسے میں نہیں عیسے اسے رد لاپایا
 جیسے سولی پڑھ چڑھایا لوکاں گل اڈائی
 رہنے اپنے دوست اتوں دشمن صدقے کیتا
 بسم اللہ دی برکت کارن ایہ سب حکمت ہوئی
 کہ تفصیل ثواب سنایا پاک بنیدے تائیں
 یہ بسم اللہ جس دے کارن جبرائیل لیا دے
 بھنیاں بنیں کارن رب نے مک بکوارا ناری
 بدو فنا توں پاس تسادے ہے تیاست تائیں
 ہر نبیوں نوں مثل دیلے ایہ بسم اللہ دے
 فرق ثواب نہ اسوچہ کوئی بیشک پڑھن پڑھادن
 ایہ خزانہ رب پچھے را مکن والا ناہیں
 رام جانت اسد اندر پڑھن پڑھادن والی
 جو کسو پڑھے بسم اللہ جیسوے پاک گناہوں
 اس دے پر مہیناں بخشیا جائے اونڈا را مکن

جاں ایہ ہوئی اسنوں بخشش اللہ دے درباروں
 گھیر کھلوتے چار حوضا دشمن پھڑتلواراں
 اس دے اتے ایہ بسم اللہ جائے جلد تباری
 نوری مک خدا دے حکموں چک لیکھے آسمانی
 ادب حاکم حجرے اللہ جیسے دے کول آیا!
 قوم کفار دے ہوئی پھڑتلواراں بھائی
 جھوٹوں سچ کسے نہ جاتا سولی پگڑ چڑھایا
 حکمت کیا معلوم کفاراں جو کجھ بھیت الہی
 دوست جا آسماناں اتے مل ٹکاتا لیتا!
 بسم اللہ دی کل فصیت ہو نہ جانے کوئی
 یا بنی بسم اللہ نعمت نبی خاتق سائیں
 بدو فنا توں اس دے کووں واپس پھیر لیا دے
 ہر سرسورت نال لتا نوں یا رسول عنفاری
 واپس پھیر لیا دن کارن حکم خدا دا ناہیں
 پاک بنیدے امت بیشک نیغز سمیشہ پائے
 ہر کم اند پڑھکے اسنوں رب دی رحمت پادن
 جیوں جیوں پڑھے ثواب ددھرا کرے رب تائیں
 مت کوئی مومن ہو بخیر ایہے نوالوں غالی
 عام اجازت سب وں وں لکھی اللہ دی درگاہوں
 پادے نیکی گن کے پوری ست سو مور چھپا سی

مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَرَّةً

بسم اللہ ایک مرتبہ پڑھی

كَرَّ بِقِ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَرَّةً

اس کا کوئی گناہ اتنی نہ رہے

بسم اللہ جبکہ کی مومن آکھ سندھ
 ست سو چھیاسی وار جو کہنوں پڑھیں تو ان کی
 سزا اندر نام خدا دے آدن تن مردوں
 تہ تر ہیں نال بڑیاک بسم اللہ آئے
 بن میں تینوں بسم اللہ ہیں خدا کے بنائی
 تن ہزاراں نال برابر اجر تہاں دلائے
 رتن ہزاراں سال خدا نے دوزخ ہال تہاں
 او گنہار بن تہاں جا کے دیو عذاب سزا میں
 یا مولا نکار نہ ساڈا تیسرا حکم جباری
 تہاں پھر جبرائیل وحی فرما حکم الہی
 بسم اللہ دی ہر مبارک جبرائیل لگا دے
 دوزخ اندر ملک نورانی کم کرن ہر تہاں
 بسم اللہ دی عظمت کبیرا دچہ بیان بیا دے
 لکھو کتاب جے کے قلم دی پاک بنی فرمایا
 اک روایت خاص کتابوں و کچھین اندر آئی
 خوشخط کر کے یہ بسم اللہ کی شخص لکھو
 ہر آفت نور اسدیکو لوں مولد دور کر لے
 قبر خدا لوں بھی وہ بندہ امن سلامت جا دے
 وقت حساب سانی ہو دس مثل کنوں رب باری
 پیڑ تن ہزاراں سماں جلد ہی ختم بجو دے
 حیدروں فرشتے کرن منادی حکم خدا فرمے
 ساری خلقت راقف ہو دے بسم اللہ کے شوق
 جد کوئی مومن اب بسم اللہ پڑھنا شروع پیا دے
 یا مولا اس مومن سے تقریر کرنا میں
 تہاں محبت جے بسم اللہ پڑھ دے مومن بنائی

تن سو سال عبادت تہاں اجر خدا تو دے
 جنت اندر داخل ہو دے بجے نہ نقص توں
 سرورانی سرعلاں اندر پوسے نال شہداروں
 جبکہ لوں گنہگار کے نام خدا دے تن ہزاراں
 رتن سو نام خدا دے تہاں تک تک مذہب
 حجت حدیث بنی دی وچوں خاص ریت ہلا دے
 مدعاں توں پھر سر جہاں سے غیب علم سنا دے
 نظر کھڑے تک نورانی کھن یا رب سہا میں
 سمجھ توں سارے دوزخ تیرا کیا نوری پنا دے
 بسم اللہ دی ہر مبارک مرنوں جا دے مانی
 سرور سے جنت دانگوں حکم خدا فرمے
 جنت دانگوں نقد اگلے کل فرشتہ بن تہاں
 قلم خدا دی کل دنیا توں صفت نہ کیٹی جائے
 بسم اللہ دا لکھتاں سمجھتیں یہوں حکم ستایا
 بنی محمد آکھن میں آ یا حکم الہی
 جنت اندر داخل ہو دے پاک گناہوں قہر سے
 جان کنڈن دے سخت خدا توں رب رہائی دی
 ہوسی قیر فراخ اہانندی آب خدا فرمے
 بن دوزخ تہاں دنگ پرشے سگھے رازری
 بیشک اسے پڑھیں بندہ پاک گناہوں قہر سے
 بسم اللہ دی بخشش ساری حق ہر جہتی جو دے
 اسے تحفا توں پڑھ بسم اللہ شکی گفت بہا دے
 جنت کرے آوازے انوں ایس وسیلے پاروں
 اس مومن دن امن سلامت سیر یوچہ پوپا میں
 بخشش اسد ادا جب اسد لکھے ذات اہی

جو بسم اللہ پڑھ کے مومن منگے پھر دعائیں
 بر حاجت رب اس بندگی دیوے ذات الہی
 بھی کچھ حاجت دیتا اتنے کروا مولا پوری
 نبی کہنا جبروز قیامت قفلوں رب لباسی
 نیکیاں بدیاں چھابے اندر ہر شخص اندیاں پسین
 جدا پلے نیکیاں دار اسدن بدیسی بھاری
 بدیاں دائرہ جدا وز نوں ہو گیا بھارا
 سا ڈے ہی سردار دو عالم ایہ فرمان شاہ
 بسم اللہ تے کلمہ طیب جیوں ترازو پسین
 اسدن حیرت دیو چہ امت سب بنیادی کسی
 اس امت نون بسم اللہ دی آبی برکت جاری
 جے اک اسم نکاحیے چھابے صغریٰ مویا دے
 کو بسم الہی غالب سمجھو بدیاں تے آبی
 ایہ نبیاں نون اک اک داری ہی بسم اللہ آئی
 ک دن شاہ عثمان ولی نے کچیا حضرت یاسین
 سے درست کچھ شان فضیلت دس دیاں تہوں
 پاک نبی عثمان غنی نون اوہ کھول بیان سنا دے
 کہ یہ چہ سفیدی جیکوں اسدے دچہ سیار ہی
 نبی سب میں خباں پایاں حسب اہل میوں
 کو خدا را وہ بھی بندہ بیشک جنت جاسی
 نبی ہوئی بسم اللہ ہوئے کاغذ اتے بھائی
 روح صدیقان سب بندے دانامہ لکھیا جائے
 بسم اللہ سے دل پیو تائیں بخشے ذات الہی
 بسم اللہ دی برکت عظمت اہمقوں تیک سناون
 دوزخ اسکے ڈھال بنی بیک نہ آون دیسی

جو کچھ حاجت منگے مہتوں دیواں اسدے تائیں
 اسدے اندر ایہ خاصیت پاک نبی فرمائی
 قسم خدا دی محشر دے دن بخشش ہوگ ضروری
 ہر اک اوگنہ اسے تائیں پاس بولایا جاسی
 عمل تو لا کے ادھیو سیٹے ہنیں پر چیاں پسین
 ستوں مولا بخش کرے کلا جنت دی سرداری
 وہ بن گیا و چارہ عاجز دوزخدا و نجارا
 امت ہی حسب عترت اسو کھا کیتا جائے
 نیکیاں ددھن تے میری امت جنت رہتوں پسین
 امت نون نبی انہا ندا کھول بیان سنا سی
 جسو چہ اسم خدا دے تے فیض خدا را جاری
 بھانویں سمجھو دنیا دیاں بدیاں نال برابر پاسی
 ایہ محمد یا نون برکت جنت و چہ لیجاسی
 امت نون ایہ ساری عمر کیتی بخشش الہی
 کتنی عظمت بسم اللہ دی دسی خالق سائیں
 جتنی عظمت ذات خدا دی ہے فرمائی میوں
 انم اعظم دے نال برابر اسدا شان سوا دے
 اسم اعظم تے بسم اللہ دوا فرق نہ دے کافی
 جس مومن نے ایہ بسم اللہ پڑھ ہی نہ نہ تہیوں
 نال جہنم کو لوں اسنوں دیوے رب نہ دسی
 چکے کوئی زمین توں اسنوں رکھے رب دی
 سب نون قاصد مشرک ہوئے تار بھی بخشش پار
 بسم اللہ دی عظمت پاروں ساری برکت الہی
 بسم اللہ دے اجر ثوابوں لکھاں بخشے باون
 محشر دے دن مومن تائیں بہت پیار کر لسی

مردی ہے کہ فرمایا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے جو اتاری خدا نے بابرکت
کتاب ہم پر بیشک عمل کرے ہر مومن اس پر اور اجر پاوے اللہ سے گھرے پچھان حق
کی اور حرام اور حلال کی نہ کرے زیادتی اللہ سے کرے پورا یہ حکم ہے اللہ کا قرآن میں
پچھان کرو حلال حرام کی آیات قرآن)

لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

(اور اسے لوگو! یتیم کے پاس بھی نہ جانا۔ مگر ایسے طور پر کہ اس کے حق میں بہتر ہو یا شک کہ اپنی عمر پہنچے)

أَشَدُّكُمْ وَأَوْفُوا نُكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا

اور الصاف کے ساتھ پوری پوری ماب اور تول کرد ہم

تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَلَوْ

کسی شخص پر اس کی طاقت بڑھ کر بوجھ نہیں ڈالتے اور گواہی دینی ہو یا فیصلہ کرنا پڑے جب بات کو

كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِهِم مِّنْ أَوْلَادٍ لَّكُمْ وَصَّيْكُمْ

فریق مقدم اپنا قرابت مند کہوں نہ ہو۔ الصاف کا پاس کرد اللہ کے ساتھ جو مدد کر چکے ہو، سکو پر کر دینے

بِهِ لَكُمْ تَذْكُرُونَ ۚ وَإِنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

میں وہ باتیں جن کا خدا نے تمہیں حکم دیا ہے تاکہ نصیحت پکڑو اور اس نے یہ بھی ارشاد فرمایا یہ ہمارا سیدراستہ

فَاتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ

جے تو اسی پر چلے جاؤ۔ دوسرے راستوں پر نہ پڑ جانا کہ وہ تم کو خدا کے رستے سے تفریق کر دیں گے۔

سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

باتیں ہیں جن کا خدا نے حکم دیا ہے تاکہ تم پر ہیزگارین جاؤ۔

مردی ہے کہ فرمایا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے مجھے پیغام دیا اللہ نے کہ
بسم اللہ اور فاتحہ اور آیتہ الکرسی تمام پختہ ہوں سے زیادہ نعمت فرمائی۔ یعنی بسم اللہ کے تیس
حرف ہیں اور انیس ہیں دروازے جہنم کے ایک ایک حرف بسم اللہ کا روک لیتا ہے۔ ایک
ایک دروازہ جہنم کا اور اس کے پڑھنے والا کیوں سوگا داخل جہنم میں؟

آئی حرف جو بسم اللہ ہے گنگے و یکمیا جاد
بسم اللہ ہے پڑھنے والا کیونکر داخل ہو دے
جو بسم اللہ پڑھنے والا راہوں ٹھیل نہ جاسی
جد بسم اللہ ازل ہوئی سن توں میرا یارا
ایہ بسم اللہ جنت اندر سب نوں دیگ تھاپ
لیکھ بن گیا تیرے تائیں توں کیوں بے خود ہوویں
بلکہ دوزخ دروازہ اس نے بند کرایا
کہڑا دوزخ اندر جاسے اس مرادوں خالی
محشر دے دن یکے دیوے جنت دی سرداری
ترے واری ایہ دنیا اُتے سرگھٹا پا رو یا
اُسدن بھی اس موزی ظالم ردو حال دنیا
اُسدن بھی ایہ شیطان رتاں کر کے گریہ زاری
پوری ہوگئی اول آخر اس مراد تنہا مذی
سارا مطلب ہر مومن نوں واضح کر سمجھاواں

دوزخ دے دروازے اتے خبر حدیثوں آئے
دوزخ دے دروازے آگے اک اک حرف کھل دے
بنی کہے جو طرف جنت دی مومن تدم اٹھاسی
ردیا جا کوہ کاف پیاڑیں سی اہلیں نکارا
آکھن لگا دوزخ اندر کے نہیں سن جاناں
آن شیطانی لشکر سارا پچھن کیوں توں روویں
بن سا جد ختم رسولان سی دنیا تے آیا
اسدے مہتھ پھرائی رب نے کجی جنت وانی
دوزخ وچ نہ جادون دیندی اسدی تابعداری
کرن ہدایت شیطان ظالم جس دن منکر ہووی
دن پہلا حدوز بنی آوا دنیا اتے آیا
سورۃ فاتحہ تے بسم اللہ جسدن رب آماری
آکھے پاک بنیدی اُمت بن نہیں دوزخ جاندی
ہور فاحیت بسم اللہ دی میں کجھ آکھ سناداں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ بخشش کر نیوالے مہربان کے

بے مہربان نہایت ڈاڈا آپ خدا تو نے
پاک بنیدی خاص حدیثوں جویں روایت آئی
ہر نقبناؤں حفظ لہنت رکھے خالق سراپا
وڈی نعمت ملی اسانوں خالق دی سرکاروں

شروع کراں ساتھ نام اللہ جو بخشش کر نیوالا
میں فاحیت تھا ہر کر کے آکھ سناداں بھائی
مومن لگا کوئی اکی دیری پڑھے جو اسد نیابیں
جن شیطان نہ آئے گھر وچ اسدی برکت پاروں

موت دیا بتے آتش کو لوں کوئی نقد نہ پاد
 جابر حاکم کوں مقدمہ سچے کر اسس را بجائی
 انشا و اللہ پھر وہ واکم ترمی نال بولیسی
 ست ہورست سی واری پڑھے جے مومن کوئی
 جو کچھ حاجت تھے رب تر بخشے بار خدایا
 جیکر ہوئے کسے بشر لوں جادو کر گیا کوئی
 سو سو واری ست دن پڑھے جے زم کتابا
 راکے واری جے بسم اللہ لکھ کے شوق پاروں
 نہ کوئی چیز ڈراوے اسوں خوانے اندر بجائی
 وجہ دکاناں کھیکے رکھی فینق بید اٹھا دن
 کھسوتے کھواری لکھ کے جے بسم اللہ تائیں
 کھسوتے کھواری لکھ کے کھیتی وجہ دباوے
 فصل خطاؤں اک ربانیت سنوں پار پناہ کے
 پہل رات محرم دان زبوںے چن زکھائی
 تال و منورے لکھ بسم اللہ کھسوتے واری
 غننے مورق و گھراں دسے دور کرے رب سائیں
 بسم اللہ وجہ حمد ہی نمانے وحدت پوری
 چالی روز صبح دسے ویلے مومن پڑھے پیاروں
 دل اسدے نوں زتہ کرے خاص جناب الہی
 خوش اسرار دیکھا دے نوں کر کے رحمتہ بھاری
 پانی دن دا مومن جیکر پوزہ چلے گا دسے
 ک حد میث نبی گزالی سن قد دوست میرے
 پڑھی نہ دے کھانے اتے جے بسم اللہ کھائی
 بیٹے شیطاں او دے نال بھائی رکھے عدا کھانا
 کرن روایت جد فرعونے شفا ہی درجہ پایا

چوراں کو لوں مال تمامی اسد رب بجاوے
 پڑھے پنجاء واری جے مومن اسنوں تے الی
 برکت بسم اللہ دی پاروں رب بریت رلی
 کرے دعا منظور خداوند خبر حدیثوں ہوئی
 اُس دروازہ جو حاجت دانا کدیں نہ خدا
 اسنوں دم کر نیدی صینوں مام اجازت
 اثر جادو دا زائل ہوئے پاک بنی مزارے
 پارا کے دے گلوچہ پاوے نظر وغیرہ پاروں
 جن بھرت واسایہ اُس تے اثر نہ کر سی کوئی
 وجہ تجارت ہر ہر مالوں نفع زیادہ پاون
 باغ ندامت وافر برکت کر سی اللہ سائیں
 امن سلامت کی آقاؤں اذہ کھیتی پک جادے
 بیشک پڑھ کے قیض اٹھا دن مومن نیک سبایہ
 بسم اللہ دی دساں تینوں برکت مشن زون
 گھر دے اندر رکھیں اسنوں بہت نصیلت بھاری
 سال برابر گردن ہوئی بخش پوسچے تائیں
 بھی اک نعل بزرگاں دسیا کر کے دیکھ ضرور
 یہ عالمیت سنوں ہوئے اللہ دی مہر دار
 پانچ روز گادے اسنوں زحمت بے پردہ
 تیں پڑھے دو ہزار دتے تیغ سو واری
 قید نہ کسی ہو رشتا میں کی بیار یوں پادے
 کھانے ایہ گن دل تے لادیں کم آویگی تیرے
 برکت اڈے کھانے دچوں کھے رسول الہی
 تائیں ایہ بسم اللہ پڑھی آیا حکم رہانا
 بڑا اولاد یعقوب بنی تے اسے ظلم حکمایا

کہن لگا مقبول تائیں مست کوئی عذر کیا دے
 جو انکار کیا دے سنوں ڈالے تیں کڑا ہی !
 اس سرور تہ کے اچتوں تیکر اندک مسایا
 حضرت موسیٰ نے فرمایا پڑا حکم نہ کر توں
 آنکریوں سننے وچ غنٹیوں اسنوں مارن آئے
 یا سوہ توں سدے گھڑوں کیوں نہیں زق کریندا
 جس مکانے رہا سی ادہ دشمن دین الہی
 سے موسیٰ س کو فردے تہ میرا جد آئے
 بوٹر کو بول نام اپنے دی آئے شرم خدا توں
 پڑے کوئی بسم اللہ مومن جد کوئی گھڑوں آدے
 جسدیناں شیطان مکاری سنکے کھانا کھاسی
 بن بسم اللہ توں ہر مقامیں نشین مذی مختاری
 شہد شریوں شیریں ہرں دگن بہشتوں چارے
 ہر مومن دے گھر دے اندکے ہر مرامی
 جو پڑے بسم اللہ تائیں مال محبت بھاری

میں ہاں رب تو باڈا بیڑن سجدہ کیا بادے
 ستر ہزار جوان بہدر سے گیا سچ گواہی !
 تو سے ہزارا بنانا نہ کا بنہ سے تے چھٹوایا
 رہدے حکوں منکر ہو کے موت حرام نہ توں
 حضرت موسیٰ اللہ اگے جاکے عرض سنا دے
 اگوں تو در قدرت دلا ایہ جواب سنیدا
 لکھی مولیٰ بسم اللہ بھیسی اُس دروازے بھائی
 بسم اللہ دی برکت پاروں واپس مڑ کے آئے
 کیوں نہ اجر زیادہ ہو دے ریرے حکم ادا توں
 دُور شیعہن مونسے گھر سدیوں پاک بنی فرما دے
 کھایا جس میں د جوڈا ادہ بدایت کی پاکی
 جد بسم اللہ کہتی جا دے ہوگ اللہ دی باری
 بسم اللہ حقین باری ہدیہاں آفتابا بنو دے
 جو بسم اللہ پڑے آئے مومن مرد تھالی
 پاک گنا ہوں دفتر ہو دس کے رسولی غفاری

وَمِنْ قُرْآنٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَرَّةً

بسم اللہ

بسم اللہ

بسم اللہ

لَمْ يَبْقَ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَنْبٌ كَذِبٌ

س کوئی

گناہ باقی

نہیں رہا

ہے کہ شرط تو ہوں نبائی : حد رب چچی
 انہاں درہاں گول وچ بھائی جیکوئی فرق بیڑی
 بدست شرک ردا جو کے نہ تو یہ در دے
 کرن روایت جددن خدا نے روح محفوظ بنائی

برحق اسدا یحییٰ سویا بنی محمد جانی
 پھر کوئی ذیف نہ دسل ہو دے بھادیں چھٹے کادیں
 نہیں ستھور عبادت اسدی کیا عمل کا دے
 اے قسم توں لکھ بسم اللہ کرد حکم الہی

لکھن لگی قلم پیاری جد بسم اللہ تائیں
 امر ہو یا جسے مومن پڑھد البسم اللہ بکوارہی
 لکھن والے نون اتنا درجہ اجر ملے درگاہوں
 و ضرور کن دے فیض مومن نہیں بسم اللہ پڑھد
 محشر سے دن پاک بنی نون امر کرے رب سائیں
 امت اپنی نون مراد دے اے حبیب حقانی
 سب امت نون حکم سن دے آپ رسول الہی
 شروع کن بسم اللہ ادبوں مومن مرد پیا سے
 بس بن بسم اللہ دے پاروں شرم اساتذوں سن
 ہے مصباح الماشتنیوں صحیح روایت آدے
 وچ مدارج ذکر تمامی آیا خاص کتابوں
 ایسا شان بنی سرور داحس تے نازل ہوئی
 اے اساتذ پاک بنی دانتان مبارک عالی
 بس میاں جسے حب نبیدی تینوں نہیں پیاری
 مال تے دولت ناز نفاست تیریاں نہ جاسی
 صابر شاکر بن کے پورا جیتوں وقت لنگھاویں
 ایہ نہ سمجھیں توں کس کارن تینوں رب او پایا
 ہے خسوس گولکے دیلا سمجھ دیو چہ آئی
 ایہ پچھتاوا کر میں مرٹکے میں دنیا تے یاداں
 ہن کیوں پھر نائیں دنیا اندر توں پاگل متانہ
 دولت اتے مائل ہو کے کیوں پیا وقت گولویں
 سدا نہ رہنی غافل بندے دنیا تے سرداری
 جس دنیا نون توں گل دنیا یہ دنیا تے قانی
 سدا نہ باغیں بلبل بولے سدا نہ باغ بہاراں
 سدا نہ ویڈیوسند سے رہناں توں دنیا تے بھائی

تن سو سالان مدت گزری ایسے لکھی تائیں
 تن سو سال عبادت جتنا فیض کرے رب باری
 فضلوں رب بچا دے سنوں ہر شکل دے رب
 اجر ثواب نمازوں کوئی نہ پنجبرے دچہ تڑا
 نال پیار بولا دے اللہ اپنے دوست تائیں
 عرض کن در میرے اسے مشکل کن آسانی
 کر دو عا میں مولا اسکے جیوں کر عادت آہی
 اوسو بیٹے ذات خدا دی کر سی حکم دو با سے
 ذہ سے سالان سختی لمی پلو چہ ختم کرائی !!
 تے تعمیر عزیزی دالا ایسے طرح بتا دے
 بسم اللہ نون پڑھکے مومن پا دے اجر ثوابوں
 منکر ہو کے دوزخ جاوے شک یاد سے کرئی
 لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتَ الْاَفْلَاقَ لَمْ يَكُنْ خَلْقُكَ
 پیش عدالت جسدن آیموں پیسی سخت خواری
 حب نبیدی اکو تینوں جنت وچ لے جاسی
 انشاء اللہ محشر سے دن عالی درجے پاویں
 کس کارن توں اشرف کر کے نام انسان ملایا
 پیش پیا بد دوزخ حطمہ پھر کی کر میں بھائی
 پاک نبیدی تابعداری کر کے جنت پاواں
 ایہ دنیا نہیں باپ ترمی آخر دیں بیٹا نہ
 کیوں دنیا دیاں حرصاں بدلے دین ایمان دینی
 دہوں قدم بنی دے پگڑیں جسے جان پیاری
 سدا نہ رہنیاں عیش بہاراں سدا نہیں نہ تھیں
 سدا زمانہ ایہ نہیں رہناں سدا نہ کبیس یاراں
 یاد کریں دل اپنے اندر را خدا دی شاہی

اوہ پیا ہر دم دیکھتے تینوں جو کچھ کار کما دیں
جیتوں کریں پاک بنیادی پوری تابعداری
بہر ہادی مددوں تو باتوں سدا راہ تباہے
پھیرتوں کریں نہ تابعداری کی تیزی دڑیا کی
تابعداری کبھی باجھوں ہی شفا مست نہ ہر سی
مذا اعلان تباہے اتے ہر لگے سرکاری
عمل امت سے پاک بنیادوں روز دھائے جان
اس کار میں آپ ہوں نون لکھ حدیث سنا
عبداللہ بن عمر روایت پاک بنیادیں لیا
یہ حدیث رسول اللہ دی دیکھو لکھی ہوئی

کیوں جا کے دچہ عدالت اپنے عیب چھپا دیں
روز حشر نون جا کے یلین جنت دی سرداری
جنت باغ بہاراں دیکھے دوزخ کنوں چھڑا دیں
ایڈ دلیری آپے تینوں دوزخ سے جلتے بھائی
کیڑا ہو وسیلہ لیا دیں مدد خدا جان کر سی
اس موسم توں اس مسئلے توں ہو رہیں نہ انکاری
یہ خبریں نہیں بنی محمد مت کوئی شک سیادہ
مت کوئی لکھے دلوں بنائے لکھ ثبوت پوجا
خاص حدیث رسول اللہ دی ظاہر کیتی جاوے
متکہ اس سے اندر بھائیو شک لیاوے کوئی

إِنَّ اللَّهَ قَدَرَفَمَ لِي الدُّنْيَا فَإِنَّا لَنُظَرُ إِلَيْهَا وَإِلَى

یعنی خداوند نے تمام دنیا کو میرے سامنے کیا ہے اور میں اسے دیکھ رہا ہوں

مَا هُوَ كَمَا بِنُزِيلِهِمَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّمَا لَنُظَرُ إِلَيْهَا

جو کچھ اس میں ہے اور جو اس میں ہوگا قیامت تک اور دنیا کی تمام اطراف جو میرے

سُكِّنِي هَذِهِ

سامنے ہے مجھے میرے سنا تو کی یہ سنبھلی ہے

جدا یہ دھرتی پیش بنیدے دائر سنبھلی ہوئی
عمل اساتذ سے پاک بنیادوں چٹا چانن ظاہر
جو کچھ ہونا مقیامت اوہ بھی رب جتایا
اسی حدیث نبوی اگے مت کوئی مذربا دے
ایہ مضمون حدیث مبارک لکھیا بنی الہی
اسکون رب محکم کر کے حکم قرآن سنایا

اسوچہ پھیر لکا چھپا دی بات نہ رہ گئی کوئی
جو کچھ ہو رہیا دنیا اتے نہیں کوئی نظروں باہر
اسے غافل توں عیب گناہ نون چاہویں کوئی چھپایا
نالے ہوگ ایانوں غالی نالے دوزخ جاوے
سکر نون انکار کرن دی رہی گئی کش نہ کالی
دائم دوزخ داخل ہو سی جی کوئی سذر لیا

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا

اگر وہ اپنی جانوں پر ظلم یعنی گناہ کر کے تیرے پاس حاضر ہوں پس اللہ سے معافی چاہیں

اللَّهُ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ وَجَلَ اللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا

اور معافی مانگے اُن کے لئے رسول تو بیشک اللہ کو بہر بان توبہ قبول کرنے والا پائیں

تیرا نبی وسیلہ پورا پھر توں کیوں غم کھا دیں
ایہ دنیا دی شان غرورت جاسی پڑت زمانہ
حدوں فرشتے آن قیود چہ گزراں نال اُڑاؤں
جسد سے اندر باہر خدا سے دخل کسیدنا نہیں
حالی تیرا بنے نہ کوئی ہنجوں بھر کے روکیں
مکے دم تے وعدہ تیجے کوئی نہ پھیر دے
کی جواب کریں گا جسدن پیش حضور سداویں
وچہ عدالت ملزم بنیوں کون کرے ہمارا کیاں
آپے پار لنگھا دے تینوں کر تیری غمخوار می
ادہ نہیں میری اُمت دچوں دین ایمان دی
شامت شرکوں اُمت دچوں جاسن دور نہا
قہر خدا دی اُمت دچوں باہر نکالے جادوں
کجھریاں تے آتش بازی بالکل منع سنا
او گہنا سے ہوں علیحدہ کھے ذات الہی
پاک بنی آدمی اُمت نہیں ادا کرے جو بیفرمان
خود پسندی کر کے بندہ آپے درخ جائے
حکم شرع دے ظاہر کر کے ہر اک نوں سمجھائے
شادی مال ٹکی دے کیتی جانے کل لوکاں کی
پھر قبول کیتا مژ زہرہ ابو طالب را جایا

اسے غافل انسان کیوں نہ توبہ سے روکیں
کفر و شرکوں ظلم غرور و تو بہ کر انساناں
ایہ دنیا دیاں ٹھنڈیاں دیں یاد قبر وچہ آدن
قدر نہ پا دیں تندرستی دا جو بخشی رب سائیں
آخر لیکھا دینا پیسی جسدن حاضر ہو سیں
گنتی دے دم تیرے اندر ذات خدا دی پائے
کھڑی شجی تے انساناں حرص ہوا وچہ آویں
تیرے عملاں کارن دین بہتے پیر گوہیاں
ایہ وسیلہ پاک نبی دی کر لیں تابعداری
بنی مکے جو حاجت منگن بغیراں کوں جائے
گوراں اتے جا کے جہڑے حاجت منگن والے
شاہرباں اتے رسم رسوماں جہڑے ہانڈ آدن
گناہ ڈھونک تہل چڑھو نال رب کوں فرمایا
وامتازوا الیوم را بہا لبحرمون ایت خدا فرمائی
جیٹری گل منع فرمائی پاک رسول حقانی
تابعداری بہت پیاری اوس مولا نوں بھاد
معا سے کم بنی نے کر کے اُمت نوں دکھلائے
جسدن حضرت پاک محمد بیٹی اپنی دیا ہی
حضرت علی ایجاب قبولے امر جودوں فرمایا

جانبیہ مژوں پھر بد نکاحوں خرے بنی کموسے
 پر ہا مہر شریعت زانا جو سی حکم الہی !
 رات دنا پھر پاک بنے اپنی لڑکی تائیں
 رنگدار اک چہرہ سہی سقے اک چادر بھائی
 نال پیالہ کوزہ دتا سی ایہ وراج تسامی
 جس دن بی بی حینت خاتون گھر اپنے دچہ آئی
 نہ کوئی مہر شریعت بدے کہتی نا اتفاقی !!
 بدے وراج ٹھوڑے سب سے بخش دتی سرداری
 یکھ نشان رحمت والی دنیا مال کھلایا
 بی بی سی اب پاس علی لے اوہ فردخت کچ
 س ڈاچی دی قیمت ہے گئی کل رچیے باراں
 جو کچہ وراج محمد سرد بخشیا سرور تائیں !
 عطر عنبر کستوری ناواں اسے سمجھ پایے
 اوہ خوشبو کی فضل کرم تھیں پوچی ہر اک تائیں
 حضرت بنی محمد آگے ادبوں عرض سنا دن
 پھر حضرت فراون لگے سارا یاں وکوں تائیں
 حضرت پاک محمد درامت نول فرمایا !
 بدے رور دے یاروں داری سناں یکھ کوئی
 کون درود بنی فرمایا لکھ رکھا دیاراں

واہ واکرم نقیب تہا شے وقت جہان تے آئے
 چار گواہ سن حاضر بیٹھے اسوچہ شکر نہ کائی
 لوٹاتے سواک مسند چٹی تاں لا تھکا !!
 بارہ سی پیوند چادر نول اسوچہ شکر نہ کائی
 نال خوشیدے رخصت کیتا پاک عبیب گرامی
 ساری عمر اں تابعداری شاہ دی دلوں بکائی
 صابر شاہ کرن کے پوری دیکھ تکلف جھاکا
 درجہ پایا کر ملک دی پوری تا بعداری
 عشق الہی ادب محمدی دلوچہ خوب سمایا
 شادی اتے خراج ویزہ دساں حالت ہتی
 کچھ روٹی کچھ راہ فدا لے خرچیا نیکہ کاراں
 اتنی ہلک نہاں تھیں آوے میں لکھ سکاں نہیں
 ارد گردے گلیاں کوپے ہلک گئے سن سارے
 دوڑ آئے سب پاک بنی لے عرض کرن ہ سائیں
 ایڈے ہلک تے یہ خوشبویاں کیٹری طرفوں آون
 ایہ خوشبوی جنت دچوں بھیجی خاق سائیں
 وقت خیرے سنتاں کچوں جس ایہ درد کما یا
 انشاء اللہ جنت دچوں پایے اوہ خوشبوی
 ظاہر کر کے دسیا بائے بدے نیکہ کاراں !

اللہ عزوجل علیٰ محمد و آل محمد کما ھدیت علی

سے اللہ محمد علی اللہ علیہ وسلم پر اور آپ کا آل پر درود بھیج جیسے کہ آدھمت کی اور

ابراہیم علی آل ابراہیم انکے خلیل محمد و آل

ابراہیم پر اور آپ کا آل پر رحمت بھیج

بیک تو قابل ستائش ہے

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ

اے اللہ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پر اور آپ کے آل پر برکت نازل فرما

عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

جیسے کہ تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر برکت نازل کی بیشک تو قابل ستائش ہے

کہیں نہ جاسی جنت اندر آکھے رب تعالیٰ
کہیں نہ اپنے مولا اگے کے سب سے نوا دیں
چھوڑ محبت غیراں والی ہاں میں اندر تیرے
دین دنی دے سائے مطلب آن میریتوں پاؤ
جسم آؤ در میرے تے کہیں نہ موڑاں خالی
کراں گرفت جہدوں میں پوری کیمرا پھیر چھوڑ
آخر دوزخ ڈالے جاسن بکدن قہرا ہور
بند اپنے دل رچہ سمجھے گڈی چڑھ گئی میری
بیشک شترے دن جاسکے پا دیں سزیت بھری
بیڑوں میں کوئی دس وسیلہ کیوں بخشیا جا دیں
کیتے جنگ جہاں تابی تائے سفر اٹھائے
سدت پاک تو نے نہ نہیں ڈھو کیاں کھڑکائی
یوں توں اینویں منکر ہو دیں دیکھ حدیثاں کے
امر نبی سے اتے انہاں ثابت قدم ٹھکائے
اسدی حال حقیقت ساری دے تاریخ گوہی
سندہ کہونکا خدا کیوں حکم شرع آئی
کیکھ مہر بداسی حضرت آکھ سندہ بھائی
اللہ اکبر آکھ زبانون ایہ خیال روڑا یا
میں عاجز مسکین گداگر اس در سمجھ سوئی

بیشک پاک نبی فرمائے شرک کما دن وللا
غیراں کو لوں حاجت منگیں دین ایمان گوا دیں
ہر دم مولا کرے ندائی آبدے در میرے
رب بولادے مارا دازاں میں دل حاضر آؤ
کد تک دور رہیں گامیفوں میں تارا دالی
جے در بندہ آئے ناہیں پرے پرے جادے
رب بولادے جو نہ آئے دور جائے در گاہوں
کوئی دن مولا بہشت دیکھے چھوڑے دار کھیر
دش کرے کچھ پاک نبی کرے تابعداری
پاک نبی سے مردوں باہر جیکر قدم نکا دیں
پاک نبی نے سائے تینوں کر کے کم دکھائے
بیٹیا ندے کچھ مقرر پڑھائے شادیوں آپ کراہیں
آتشبازیاں کہوں چاہیاں کنجریاں نچو اسکے
پاک نبی دیاں تابعداراں کیوں حکم بجائے
ماروں رشید خلیفہ یہی کسے زمانے بھائی
بکدن اس خلیفہ مافرقا منیاں نور ملو بابا
جہد پاک محمد سرور بیٹ خود بیابا
چار سو درہم بداسی حضرت قاضیاں آکھ سنایا
اوہ اک مہنتی پاک منور شان دتار بعالی

وہ سردار جلالت را والی میں کچھ ادب بجاوے
 رئیس کراں میں پاک نبی دی ایہ گل لائق نرمنوں
 دس درم تان مہربانی دا اوس بھایا بھائی
 جملہ ست زمانہ آیا اپنا حکم چلاوے
 دولت دنیاوی چھڈن بیشک مشکل بھائی
 مزحمتانی شہی یار دہر ک دس نہ بھھے
 دیکھ جنباں نوں عشق انہی عمل تنہا دے چٹے
 سو یاد نہ شہید بنی و اقدرت نال ایہی
 اور سیوقت اوہیں مورا تے دند پٹے سائے
 جدم بانگ بدن سائے تے نام محمد آئے
 کدت نامک بال سنائی نام محمد آیا
 رائے جنباں نوں عشق، بنی سق دے راہ چلندے
 رن رویت کسے زانے ک شمشاد شاہ مان
 ک بیٹا ک بی سستوں بخشی زت سہ
 من کسے شمشاد ک عام لوں فرمایا
 ک فرزند میرے کمرش انیکو کار پیارا
 تے دس دشتہ بن جائے کرے سو سوں
 صدمے فرمایا ایہ گل سستوں پر پیارے
 جہاں تو شہی نامد زپہ مسیتاں جہاں
 قیام بندہ کوئی مل ہو سکے بیہوش سدیہ
 ک درویش میستے اسنوں چچا تقری
 باور دانی تہیں جید نامد اتنی گل سناں
 سے نامی شہد دیتا ہوں کچھ سناوے تینوں
 میں چہیاں سہیل تے کوں کرے بہرمانی
 تن ورم زین کوں اسادے چوتھا خیا تہیں

دس درم میں مہربانی دا خوشیاں نال بھادال
 اسے غافل ریاں کر دیاں شرم نہ آئے تینوں
 بادشاہاں سب علم یوے خزانہ کینا شاہی
 چھڈ کے حکم رسول اللہ دینی ندی وکادن
 جہتاں صاحب نشائے دھے ترک کرن بادشاہی
 کرم نکمے غافل درگے دوسے کرے سبھے
 عاشق صادق دچہ دنیا دے مشکل دے بندے
 باطنی یار بنی دے جدم خبر نہاں پانی
 ایسے عاشق صادق صابر پہنچ گئے دربارے
 اوہ محمد ہے، سویلے نظر بنی دل پا دے
 خانی دیکھ سجدیاں تھاواں دُگ زبیں تے آیا
 بیٹے بیٹی دولت دنیا نام خدا دے دیندے
 حامد نام اسد بن بندہ قتل خوں رب والی
 صابر صادق رہدے اتے درویش بھینے بھائی
 میں لڑکی دی شادی کارن خاص سوں آیا
 اسے بے سکر ملے جے، ایہو مطلب سارا
 حامد آکھے سن بھی شخص ایہ گل کہ نہ حالی
 تن وناں توں بد تمناں مال سناویں سارے
 تا جدر خدا دا بندہ بینوں مل ہے ہالی
 و مدہ میرا ہے زک نوں یک ملے کوئی مانی
 رُست نماز محبت سیتی شاہ پسند سیایا
 بندہ نیک نظر تہیں آویر تہی گھر عورت تہاں
 میں مسکین ناماں عاجز عورت کستوں مینوں
 جہنوں نت نڈیشہ روٹی شہی کوڑ زبانی
 نکر جنباں نوں تہاں اپنے در عورت تے کرا میں

حامد پھیر گیا اس تائیں بیٹی بخشاں تینوں
 اک دریم دی روٹی کافی اک درم سٹھیاں
 کیے شہزادہ درویش جسے تائیں گھر اپنے نوں آیا
 کر کے دروغ داماد بیٹی نوں کچھ شکر بجا جسے
 لاکھ شہزادی موہنوں برائے ہم نظر اٹھائی
 نہ کی آکھے شکر نداد ارادہ دا جگا چنگیری
 جی گھر میرے عشق ابلی رین کوئی ریل شایاں
 بیٹھ شہزادی گھر اپنے دھپ اتاں دھیان اٹھایا
 نہ پہ پایاے باسی روٹی اسنوں نظری آئی
 کے شہزادی سنی عزیزا مینوں گل سناہیں
 اوہ درویش دلیری کر کے ایہ گل آکھ سناہیں
 سن کے حال شہزادی آکھے کسوں حال سناہیں
 یہ گل سن درویش دھپا بہت بڑا گھبراہیا
 کے شہزادی اوہ درویش مینوں بہت پیاری
 گل دا مکرڑا جدی خاطر توں کیوں مانیجھ لکھیا
 نہیں بھروسہ مالک اتے جہڑا رزق پوچھا دے
 جس نے دل تے نقش نہ کیا اس رزق دا کہتا
 نیک بندیاں شادی رساں دندہ پکے نایا
 وہ درویش سناہیں توں بیشک غلطی میری
 پس کنہہ دا دیاں کفارہ جاوے درویش
 شاید تیرے کارن مور بخش دیوے جی میری
 پھر شہزادے آکھ سناہیں اک رساں کی تینوں
 پھر درویش نے بول سناہیں سنوئیں نیک پیاری
 رازق اتے بھروسہ کرے اے غافل انساناں
 جے در آویں مالک دے تینوں کی پرواہیں

ایہ درویشی تے مسکینوں بے منظور اسنوں
 کب درم خود مشہوئی کارن رکھ نہ سچ سے جانی
 نہ سپرد فدا جسے بیٹی عقد نہوٹ پڑھایا
 اوہ درویش شہزاد تائیں گھر اپنے آئے
 ڈھٹ نیک نازی بندہ دلوچہ خوشی سناہیں
 رنج نہ چٹا پدا عدا نہ نیکیاں جھگڑ چکیاں
 پس گھر میرے عشق مجازی آخر کرے تباہیاں
 اک پیالہ پانی دا لا گھر دھپ نظری آئی
 کرے دلیلاں دل دے اندر ایہ کیوں ایس آئی
 باسی روٹی اوہ کیوں رکھی دھپ میرے تائیں
 زائیں درویش تے دن بجی رکھی کم سویرے آئے
 چٹھہ دیواں درویش بے حد تالھ دال دے باواں
 پس عاجز داسکھ مکرڑا تہہ پسند نہ آئے
 چھوڑ پھوڑے جو در اک دا پائے انت خوار کی
 بے کز درویش تالھ تالھ تالھ نظری آئی
 ایہ کمزور ایمان تالھ تالھ میری دل کھائے
 اسنے ذات خدادی کوہوں ہے کی درجہ مینوں
 پھیر ایمان کچھ دا بندہ میرے پتے پایا
 راجی رازق رزق پوچھا دے سچ سمجھ تیری
 توں کچھ قسم خدادی اس درجوگا ہزار
 نہ دستہ ہن نہ چھوڑاں میں مالک دی ڈھیری
 یہ گھر باسی روٹی رکھ لے یا توں رکھ لے مینوں
 بیشک رازق رزق دندہ میری غلطی میری
 نیت دی بدعتی یقیناں جاندا بدل نہ
 جیکو کی وعدہ مور پچھائے یہ گل بند کی تائیں

ہاں ہے اللہ آگیاں اودہ کی دریا سے
 سب کے توں کر شکرانہ نانی بندہ میرے
 تہ ذریعہ سٹے تے بڑا احسان کیا
 تہ جو مرد نما شے مولانا ابیر ذات بنی
 کر مدد شے سٹے سٹے باہرہ ساہوں
 مرین و نانی بشر اسر شہاں تے پڑیں
 میں میں جتا تا بدری کر میں دوں کیوں
 پرب نیمہ کی سزت پاروں مول کر مکس سی
 سے پندیا بن صابر شاکر تا بدری بنی دا
 جسم پیرا اسے دلارا آتش دچہ نہ ساڑیں
 صیہ عمل کا دیں پیچھے دیسا ہی پھیل پڑیں
 پیا چھین چھینا بن کے کر نائیں منور دی
 وقت تہ تہ تہ تہ تہ آپ ندا فرما دے
 پ وڑ و بنال سائل تہیں دروں دور بنا دیں
 تہ توں سائل اسے ہرگز لوہیں شان مردوں
 جہدہ نہ کر نال سوائی جے کوئی درتے آئے
 مومن سخی سوائی دن جد و گئے درتے آیا
 زردی حب نہ کریں زیادہ بلکہ رید جادی
 میں میں چھڈ غیر متیدہ حکم رسول سناے
 میں دن ملے محمد سرور میر پر ہار
 زردی حب زیادہ جسوں سرور دلوں ہوئی
 ان سنت نہ نانی بشر تیرے اندر آئے
 بنی ہے جو صانع بندے خلق عظیم رکھوں
 نیک مدتے اندر آون بیخی احسان
 جہدہ گئے دن تیری اک خصلت گھٹ ہوئی

اس مرادوں ہر کوئی پارے جہاں سے گئے
 ناپہر ہاں میں سب جانوں دن در سے
 رستہ نہایت تہ دن و در تہ کن
 نائیں نختہ ہوون ہر نہ جہدہ شے
 آگہ در دینی دن تحفہ نانی سب میں
 دنیا اسے عمل کا دیں محشر در جو پاروں
 وقت زردا سوکھی مولے ثابت ہو دیں
 تابہ اس تہیں مولہ فتنوں نور
 دلوں کیا دن اسرقیو میں بارانہ
 وہ نہ سولے درجہ نہ جاسے نہ کی کوئی
 جہدہ سب سے گئے کیتا پیر شہنشاہ
 دیہ نہ جہدہ یقیوں تہیں پیر مولے رپا
 سائل حاکم نہ تہ سب کوئی تہاں سے
 موب کی دور خدوند تہاں پیر
 مست دوزخ چہ پھینک دیا سہ تہاں
 چلوں غنی کرے سب بیزار تہاں
 جہدہ کدھ پھر اسے سنوں جو کچھ تہاں
 حب بیہی روجہ رکھیں مانی دریا پاروں
 زردی حب منافق تہاں دوزخ تہاں
 چیر بھی وہ سبے غنی نہ سولے حب ثابت
 کر مقبور نکا سا جاسی دوزخ ملے رسول
 پتی منتان سرکتے اندر باب رسول سناے
 تے جیسیر مردان نہ تہاں تہاں جہدہ
 اسے بشر آون فکر پیر میں سناے رامیوں
 دچہ در خدوند تہاں جہدہ سولے

سنو حقیقت کئے اندر جو پنج خصلوں آئیاں
 روحی اسد سے اندر آہی صالح خصلت بھاری
 یہی خصلت جاگے راتیں بالکل تھوڑا سوئے
 جو تھو خصلت کئے اندر یہ بھی جاوے پاکی
 ایہ بھی نیکو کاراں نذر عادت پائی جاوے
 پنجوں ایہ دروازہ سرگز نہ مالک را چھوڑے
 مالک بھادین مارا ڈاؤسے ہر دن سو سو واری
 اپنی جان نانی اتے سو تکلیفوں جرداں
 پنجے صفات جس بندے دچہ پوریاں پائیاں
 اسے شخصاتوں تائب ہو کے منیں حکم رہا تاں
 نقل جیسا نہیں لفظ چنگیر اندر دہیں سرسپیس
 جیکوئی پنا شان دکھاویں پھیر گلاں بھڑھیاں
 کہن جھانگتے داخل ہو دیں سجدے سبیں خادیں
 نام تیر شری اس ویلے اس دفتر دچہ ہو
 نام تیرا حید مومناں دانی گنتی : اندر آوے
 کتاں بنیاں اشد تائیں یہ سوال سنایا
 شام صبح سردار تیری لوزنت درود پوچھا نہیں
 جتن چر درود بنی تے پڑھدیاں بندہ دے
 کارں اتے رزق نہ بھائی کاروں رزق بھائی
 تندرستی رہدہ یہو ستھ بھائی جانی :
 یارب رزق عطا کر میںو منی کی جھن نہ جانیے
 رہنے سانوں پیدا کو کے بڑا احسان کما یا
 رحمت عالم رب بنایا پاک نبیہ کے تائیں
 پاک بنی دے تاجداراں اتنے درجے پاکے
 بیکرداں کج کار دچہ بیات سیادوں
 تیرے تیرے پیکر میںی ایہ طریقہ بھارا

اؤں ٹھکھا ہے ہمیشہ اسدیوچہ بھلیاں
 خاک کچھونا کرے ہمیشہ ایہ بھی نیکو کاری !
 ایہ بھی خصلت دنیا اتے نیک بشر دی ہو
 ورثہ نہیں کوئی جس سے اتے وارث بن جائے
 نہ درتے را مالک بنناں نیک اعلیٰ کارے
 صبروں دکھ سہہ سرتے جھلے ہرگز نہ کھڑے
 جدوں بولادے سا نرا دے درانہ کردادیری
 پھر بھی اپنے مالک دے نال بڑی محبت کرا
 پھر اٹھتے قبر عذابوں جدرائیاں پاؤں !
 جنت پھڑے گئے والی جے توں جنت جانی
 نقل خدا دانگ ہمیشہ دیکھیں ٹھل نہ جائیں
 اپنے منجیں لہلوں گا پیراں اتے کہتے :
 بن کے تابد رنی واکل مرادوں پاویں !
 جتنے دعوئی کھنڈ چڑھا کے کی نہ چاھو
 پھرتوں سمجھیں سونا میٹھے ہر دم نقل کراے
 امت پاک محمد وچوں کو توں بار تدا یا
 لکھوں کاکھ بنادن والا : شد اکبر سائیں
 اسدے کم فرشتیاں کوں سولا آپ کراے
 ملن نصیب دیال درگین نہ تکیہاں جانیں
 رزق رزق پوچھ دن دن چنگے مندے تیر
 دوست دنیا عزت سے کے نہ حسان بھدجے
 پاک نبیہی امت دچوں سانوں رب بنایا
 جیتوں رحمت پونی جانیوں نہ درود پوچھا نہیں
 طاقت ک زمان کینوں دچہ شمار سیاکے
 ارہ پند اصحاب بنی دے دے ذکر سناوان
 پھوں کین سدا م عیسیٰ ہراک تائیں یارا :

اکدن رستے جانڈیاں ہوئیں ملیا علیؑ پیارا
 پیوں حضرت ابو بکرؓ نون علم سلام بولایا
 حضرت شاہ علیؑ نے دلوچہ ایہ دلیل دوڑائی
 شاہ علیؑ نے پاک بناتے آکے عرض گذری
 پہلے آپ سلام ملکہ کہندے ہر اک تائیں
 حضرت پاک محمدؐ سرور محبوب صدیق بلایا
 کہن گئے سرور و دہالم ابو بکر دے تائیں
 ابو بکرؓ نے کھیا حضرت کوئی نہیں غصہ میرا
 شاہ علیؑ ہے بھائی میرا میں غلام سدا میں
 اس سلام ملکہ اندر بھی حکمت بھاری
 بدن راتیں ستیاں ہوتیاں خواب بشارت پائی
 مینوں قدرت سے کہ راتیں ستیاں خواب دکھلایا
 نشان مکان اچیرا مثل نہ نظری آدے
 چاروں طرف باغ بہار آدے خوشبو اعلیٰ
 اک بزرگ اتھائیں بھیٹا مینوں نظری آیا
 اس کو لوں دریافت کیتا کون مکان اچھا بنی
 بڑا کہے اسد ملکہ پہلوں ہر اک تائیں
 دیکھ مکان عجیبہ ایسا میں پیا کران جیرانی
 یہ دیں میرے دس آئی جانے اللہ سائیں
 دیکھیا جد میں شاہ علیؑ نون خموشی آئی
 مودارہ پور میرا مول کرم کسایا
 پاک بناتے ابو بکرؓ نون رحمت کھسایا
 اس شفقے تھیں ہر اک مومن رحمت بدی پاد

دیکھ علیؑ نون مونی خموشی سستوں نیکو ہارا
 من سلام ابو بکرؓ نے اپنا رستہ پیا
 انج پیارا غصے میٹھے جانے بھید رہی
 بہ صدیق غصے دچہ میٹھے نقل کرے رب ہی
 انج سلام ملکہ میں نے پہلے کھیا اتھائیں
 حاضر ہو صدیق پیارے ادب ادب بھایا
 بے کیوں خستہ شاہ علیؑ تے مینوں آکھ سزائیں
 میں تھوڑے دنگ برابر کران پیار و دھیرا
 پہلے نہیں سلام سنایا میں شاہ علیؑ دیتائیں
 یا حضرت میں کھول سناؤں حال حقیقت سناؤں
 اسد بچوں ظاہر مویا مینوں بستر بھی
 اک مکان عجیب سوہنا مینوں نظری آدے
 دیکھ لوے جو سدا تائیں کہیں نہ دوں کھوے
 رنگارنگ نقش کیتے کیوں رب حقائے
 سوہنی صورت پاک نذرانی مولا میل کرایا
 اس مکان والی پھر اس نے مینوں صفت سناؤں
 استوں ایہ مکان عنایت کرسی اللہ سائیں
 مانیشان مکان دکھایا مینوں ذات ربانی
 کرے مکان عنایت مود شاہ علیؑ دیتائیں
 میں سلام ملکہ پہلے تار نہیں آکھیا بھائی
 جو کچھ دُعا ہوئے اندر سارا حال سنایا
 نیک نصیب نے شاہ علیؑ دے جہد بڑ پامایا
 رہے ایمان سلامت سدا بڑا تل کرے

اسلام ملکہ دس نیک درحمت اللہ دیہ پادے
 و برکاتہ نہہ نیک آپ خد فرمے

حسن نبیہ کے اُتے ہمیں پردے ہو رستاراں
غیراں توں رب حسن بنی دا پردیو چہ چھپاے
جا کے پچھ بال ہیراں نوں دید جنہا نے کیتے
بولن جوگا کوئی نہ رہدا جد کوئی تشرکا دے
اکھ دایل جنہا ندیاں قسماں کھادیاں ذات الہی
عنصمت جہاں سناں زلفاں جہم دین تھار
وقت حجامت پاک محمد وال جدور کھڑا دن
تھوڑے دن مبارک بندے بہتے آون سوں
بھٹے دسب پاروں سردی ڈپ دیو چہ سپون
بتیاں خوبیاں کل نبیا توں ملیاں سی درگا ہوں
خوبیاں ہو چھپا سکے زیادہ خاستی سرکارا
پاک بنم و دسار نظارہ جہدی قیمت ہوو
بک ردایت کردار ادی کھول بیان مناجے
نہن کہن کے انجانی پاک محمد تائیں
حسن تہاڈا یوسف تہاڈا موسیٰ کس مقدمے
مٹھا حسن یوسف داسی حسن سلوتا ساڈا
نوری جلوہ ساڈا جھلکدی ایڈ د لیری
اکھ دن یاراں مذربھیٹھے پاک رسول ہی
کالیاں زلفوں وچوں ماری چہرے چک نہنی
کول لھکے صحابی دیکھن آپ اپنیاں چھاواں
واقعہ حسن رسول اللہ دا جن تے غالب آوے
مشرق وکے منہ نبی داسیٹھے آپ د لیلوں
پہرے چن دیاں رشتاں جہم مبین دونوں
جان حضرت نے مکھ مبارک بندے دا پرتاپ
سب انجیاں دیکھیا کھیں نور حبیب حقانی

پھر بھی چہروں سورج دانگوں پنڈیاں من شہر
پھر بھی اتنیں پرویا لڑچوں جلوہ نور دعائے
ماشق بن گئے پاک نبیہ کے سحر پالے ریتے
بتر جہانیاں ذات صفاتاں تن من کھول ہمارے
لوے تھارا اوگنہارا از تھوں بے پردا ہی
سر سہرا لوں جھکناں پنڈیاں جیوں اسون تار
لوک ہزراں دل مبارک کر تقسیمے جاون
دانگ تبرک بیاد دین فیض اٹھا دنوں
اکھ مرادان حاصل ہون پاک گن سوں تھون
اتنیاں خوبیاں پاک ہی ذوں ملیاں پاک
کال نبیاں توں دھو میاں رہدی رحمت پرور
پاک بنی دا عاشق بن کے رستے مل کھلوٹ
حسن رسول اللہ کے کولوں سورج تاپے پیائے
حسن یوسف و ذکر سناون بکے چائیں د پیر
اکھ فرق تہاڈا ہوسی کہن اسباب پیائے
ساڈے تاول ادس حسن داپے کیا فرق درد
یوسف تال برابر حسنوں ہوسی امت پیری
پردہ عویں چنوں سی س راتیں سنتوں میرے جان
والفحی دلیل دو ماں تھیں ماٹ گئی سناں
حضرت دے پاسیوں جاوے چن دے پرچہ دل
کی طاقت انسان کینوں دچہ شہر پیائے
انگوں چن برابر چڑھیا جیوں کر حکم مسیوں
چن دی ست پئی روشنی دیکھن اندر دوزیہ
ہر چیز اندا سایہ نور ددے پاسے آوے
چنوں دن سوایا چہرہ مارے چک وزنی

دند مبارک پاک بنی سے راہی ذکر سناون
 ہے دلیل جو رات اندھیری بکایت آئی
 حضرت عائشہ سیون والی سوئی کتے گواہی
 تھے چرتوں سرور عالم آن سلام سنا
 گھر تیروچہ دیوا کوئی نہیں یا مقبول ابھی
 خسر کیے آپ ہوئے بھی کچھ دند نورانی
 وزی چکوں بلیبت آئی حضرت عائشہ تاتیں
 زمیں سرش منور تیکر پہنچ گیا چمکا را
 سب نے جاتا فوری جلوہ کیتا ذات ابھی
 بستیا اوج محبوب ابھی چمکے دند نورانی
 چند دنوں نوں دیکھ لیا جے اسی ک زمانہ
 ہو دند مبارک سوئے کہ ن زخمی ہو سں
 سیں جنہاں نوں دیکھن وے ہر دم شوق پیار
 ساڈے دے اندر ہو سی شوق پیار جنہاں اندا
 دو نہہ یوں دی میں محبت تیا کوں سماے
 جنگ کر سیدیاں جیدوں بنی نوں پھتر آکے جا
 ٹا دند مبارک جدم چلے خون فوارہ
 آجاو پھتر مارن دیا سینے مانواں تینوں
 پھتر مارن دلا ہویا حاضر آن شتابی
 کن رویت ادسیو بیٹے آیا حکم ابھی
 دین با پھرتیں کیوں ہستے امر ہو یا سرکار
 مہن کے سرور دو عالم مذرس دانہاں
 دشمنی و میل بتادن دروں بین چارے
 تھری دی اکو جیہی فرق ذرا نہ لگی
 جمنوں میں شفقت پاروں بین تی سے پیارے

نہا ہر ہو کے چودھیں طہتیں نوزوں چانن لادن
 حضرت عائشہ لے گھر اکدن گئے رسول ابھی
 کوشش کیتی رچہ اندھیرے پرادہ نہ دیائی
 آئی مومناندی نے اگوں ہس کے ایہ فرمایا
 سوئی کھڑ گئی کیوں لکھاں چانن پاس نہ لگائی
 جلوہ نور دکھایا ایسا چمک گئی آسمانی
 حضرت کعبا نواب ڈا ہرگز درنا ناپس
 ملک تمامی سجدے اندر ہو گئے دیکھ تقارار
 امر ہویا ایم نور محمدی ظہر چمک دکھائی
 اچ ستاروں پر دیں وچوں کھلا بھید نہائی
 جہڑیاں دند چانن لایا وچہ زمین آستا
 ایہو چشمیں نازک سوہنیاں سنجوں ڈا پرسن
 اوہ کیوں بستن نیرں تے سکم ہو یا سرکار
 جے اوہ ناز دکھا دن بیزاں پھر کی حال تنہا نہ
 وحدت عشق حقیقی دار ایویں مزہ چکھائے
 ادبا چمک دکھا دن دارا دند مبارک بھجا
 پھتر مارن والے تائیں آکھے بنی سو مارا
 جنت لے دیاں مولا کوں آکے مل پو مینوں
 حضرت لایا سینے استوں خاص بنا اصحابی
 عائشہ لے گھر بستن پار مل سائوں غیرت آئی
 ایہ تکلیف تسائوں آئی اسے غیرت پاروں
 جیو تکر سوا مرض تیری کرں قبول نہائی
 عجب سفیدی روشن چشماں پاک رسول سواہر
 اگے پچھے دن تے راتیں کو جیہی روشنائی
 عجب سفیدی روشن چشماں پاک رسول سواہر

سنو حقیقت ہمدادہ لڑکی جوڑا جھاڑ میسائی
 ساعت اندر اسدیاں اکھیں ہوئیں نور نورانی
 ایس طرح داسی ایہ دارو لڑکی اکھ سناندی
 اوستے خاکوں تینوں مولا بخش دتی روشنائی
 کیوں توں خاک میسے دشمن دی اکھیں اندر ڈالی
 آنے اکھ سے باہر نکالے نال چھری دودھیں
 کٹ کٹ آنے نال چھری دے کانر ہانچکے
 ست مرتبہ آنے اکھ سے کانر کٹ لگائے
 ایہ آدرزہ ہو یا آخر خالق دی سرکاروں
 خاک بنی دے تہوں دی توں اکھیں اندر پائی
 یوز ہدایت دیویلے علم اللہ تھیں پاوے
 بیٹا توں فرما دے کانر اوکھے پھل مینوں
 لڑکی آکھے کوں نیجاواں میں اچ تیرے تائیں
 پیش خیریتے ادبوں لیکے ہوئی آن سہلائی
 اسدی کل شراوت درہ بی بی حال سنایا
 لڑکی آکھے یا بنی اللہ عامی مجرم بھسارے
 ایہ تہاڑے رستے آیا دگن مار سوالی
 لڑکی آکھے اس تے حضرت اتنا کرم کماؤ
 سن کے حضرت لڑکی پاسوں رہی نہ کر دے کائی
 پاک بنی نے کلمہ طیب اسنوں جد پڑ پایا
 جیکوں لکھاں سال عبادت بندے زہد کما یا
 دیکھی پاک بنی دے اندر ایسی شفقت نرمی
 تے اک مطلب واسطے را اک نفیر دے آدے
 وہ صبح رادقت دے جمیاں سرور عسائی
 صبح راضحی دی ہے نفیر مزیزی دار

خاک سیارک نال محبت جاپشماں وچ پائی
 کرا مہد ہدایت لڑکی کرے بیان زبانی
 جوڑا جھاڑ بنیڈا بابل سی میں خاک میانہ
 سن لڑکی دا دشمن بنیاں تہوں نشردہائی
 چڑھکے صندے تہاری کانر نال چھری نوں
 او سب طرح برہر کیتے ذات غددی دہریں
 ثابت کئے اوس طرح ہی پھیر خدا نے ذات
 لڑکی کوں کھلوتی دیکھے ایہ کن کار کماے
 ایہ اکھیاں سن جانہ مکن خاک بنیڈی پاوے
 کیوں تینوں دوزخ پاواں آکھے ذات ہی
 توبہ کر کے ہونتر سزہ رو رو پیر دکائے
 جتھوں ایہ روشنائی دارو دارو مل گیا مینوں
 کردار ہیوں بے ادبی جہڑی مینوں بھل دی نہیں
 یعنوں می تک پاک بنی توں دے حال تھامی
 پاک بنی دے دل دے اندر گرمی جوش نہ آیا
 معافی میں تہاں بھتر آیا حال سنا کے سار
 رحمت عام نام تہاں ایدہ نہ مرد جا کے غار
 دین سکھا کے دوست دانگوں نال خوشی گار
 نال محبت اُردے اتے شفقت نظر اٹھائی
 دوست دانگ محبت کر کے سینے ناں لگایا
 اتنا درجہ اوس شخص نے اک گھر بوجھ پایا
 پھتر کھ کے لوکاں کوں پھیر نہ آدے گرمی
 راضحی زن وقت صبح و آپ خدا فرما دے
 بیل مراد مزائی رات سحر ہے دان
 بیل مرد شمع دی دے آپ خدا تھائے

جو دھیں جھپٹیں جاتن ہو یا قدرت مال توراتی
 مرثیہ آتے پاک بنی نوں جسدن رب ہو یا
 پنجسو سول راہ دوزخ جہنم دوروں کران دھلی
 ان حبیب محمد سرور مان بسا نوں آیا
 وہ سب ن مٹ گیا سوہنی رات مبارک آہی
 ان فرشتے لوزی ناری ادبوں صفوں بناون
 ذ ذنی رب اکھ سنایا محمد جانی
 بن پوشاک نورانی حضرت ریداشکر بجا یا
 پان کرے پوشاک لوزانی جاں حضرت پانی
 دمنو مبارک دا پھر پانی حبس ایل یا یا
 تو راں پایا اکھیں اندر ادس دمنو دا پانی
 پھر جدا اپنے پاس بلایا آپ خداوند باری
 تہی عزت پاک بنی نوں مرثیوں حاصل ہوئی
 پیٹری عزت بخش رب نے پاک محمد تائیں
 سے دوست کی تحفہ اوچھوٹ ساڈے لئی بیاندا
 عرض کرے سرور دو عالم میں ایہ عرض سنایا
 تو میں مان بندگی مذکے بارب فاق سائیں
 پھر جی تحفہ ہے کوئی حاضر آپ خدا سرایا
 مہندی میری حبیب امتد سے تحفہ نذر گزارا
 تحفہ شمن کے پاک بنی دا حکم ہو یا سرکار
 دمنو رن تائیں تھیں کر س مدد تے ذری
 منتقل عنایت پاروں تینوں دتیاں کل مراد
 برکت پتہ نازن میری حکم ہو یا سرکار
 تر یہ نہ فرماں تھوے دوزخ دھریا جاسی
 چہ دہ بارہ عمر من گزائے پاک رسول الہی

اسے فکور جنت کھولو آکھے ذات ربانی
 سی اس رات خداوند عالم دوزخ بند کرایا
 چپ کرادوں بول ناچی حکم خدا فرمادے
 ایسے کارن میں دوزخ خدا کرنا کا بند کرایا
 جسوچہ مرثیہ بولا بارب نے بنی محمد تائیں
 استقبال بنیدے کارن پے صلوٰۃ پوچھا دن
 ہو اسوار براتے آجاسیر کریں اسمانی
 کرے دمنو محمد پائے جبرائیل سنایا
 نور محمدی حسن عجیبہ کرن لگا زدن شانی
 بیکائیل فرشتے تائیں عہدی آن پھرایا
 دانگ تبرک بہشتاں اندر دمنو یا ذات ربانی
 پاک بنی نوں بخشش مولا جنت دی سرداری
 دو تہہ دامنوں دوست بنیاں تیا ہو نہ کوئی
 برگزنی نہیں سرکاروں کے پیغمبر تائیں
 پاک بنی نوں مال محبت آپ خدا فرمادے
 ہر چیز اتنے قبضہ تیرا میں کی چیز لیا داں
 غیر شرمک نہ تیرا کوئی بیت بن درتہ تائیں
 ادبوں پاک حبیب تہی نے پھر سوال سنایا
 ایہو تحفہ حاضر میسی یا حلق سرکاراں
 دوست دا نذرانہ سانوں بہت پسند پیاروں
 جنت لین اساتھوں کر کے تیری تابعداری
 باکے تائیدار تائیں آکھ مبارک باداں
 چھ ماہ روزے فرض تانوں رکن ادب پیاروں
 اوہ تادی امت دتوں باہر نہ یو جاسی
 اتنا بھارا اٹھا دن جو گ کسوں طاقت آہی

پھر نماز دینا بھی واری حکم نماز سنایا
 چہ دوبارہ عرض گزار سے تھی سبب ربانا
 تہہ روزے کے پنج نماز میں مواجہ ہو
 اتنی عرض سنائی رب ذی محمد عسانی
 اتنا ادب بتا رہا ہوا حد حساب نہ گائی
 کتنا خوش پایا رب نے اپنا امر گما کے
 امر ہوا جو کر سن ادبوں پوری تابعداری
 ایک روز سے تھیں دس روز سے دیں ثواب ضروری
 واہ شب قدر مبارک آہی جہاں شان نبی
 نقل پڑھیں اس رت میں سمن پاؤں مقرب عالی
 روزہ رکھے بیگونی سمن کارن عمل تو اپوں
 ساریاں راتاں وچوں اس نے عالی منصب پایا
 دلفی فرمایا رب نے سن توں یار پیارے
 جنت سے دروازے تائیں باب صغیٰ فرما دیا
 بھی اسدی تہنہ پہنا دیے جیکر دنیا ساری
 نہ طاقت انسان کسینوں اسدا نقشہ لاہور کے
 کیونکہ اسدا آپ مقور قادر قدرت والا
 جے ضحیٰ اشراق پڑھوے سمن مرد الہی
 چوتھا حصہ ہے کردن داسو رج اپا آدے
 واسٹیں و شتر پھاپلی دچہ رکھاتے بھائی
 پیر صاحب نرسے جہادہ پڑھن رکھاتاں دونوں
 دسویں بیاں بس بندیاں نقلوں غشیان باون
 چار رکھاتاں جہ کوئی سمن اینویں نقل اولادے
 پڑھے رکھاتاں بارں جیکوئی ایس سبے بھائی
 تے بارہ سو بدیاں سدیاں بچنے ذات ربانی

بچی وار نماز گذارن آپ خدا شہید
 یا سوزا کس ماجرا مت ایڈا بھار نہ جان
 ہیں نتانی اُمت تائیں اتنا بھار پھیر
 دلہی منشا پوری کیسی آپ خدا دہر دی
 سبراک گئے پاک بن گئے خوش مقبوری پوری
 بخت بلند ستار کیتا نیک غیب ہاک
 ایک نماز میں دس نمازوں دوسے خالق ہادی
 ایک نیکی دی وہ نہ نیکی گنتی کر کے پوری
 جہر پوچھ سراج بولایا بنی محمد پیارا
 دستلوں ہوں قبول دعائیں گنت سول سول
 سال نزار عبادت جہا پاوے اجر جہا ہوں
 عیدی قسم مناد مذکر کے ناں راہیل سنایا
 پڑھن نماز ضحیٰ اس دیے سمن مرد سوار سے
 سو ہوا قسم یا تو توں بنیاں راوی زرنارن
 آبی خال طاقت مادے بیکہ بوزی ناری
 کیونکر دنیا لاری سدی دچہ حساب لیا ہے
 رنگ سنہری راور دزدے کے خدا قسا ہے
 اس دروازوں داخل ہوئی جنت اندر بھائی
 در دو پڑھن رکھاتاں سمن راوی خبر بیا ہے
 واسٹیں دوجی دچہ پڑھے خبر کتاں پالی
 دسویں بیاں دفتر اندر رکھیاں جادوں دونوں
 ہشتک پڑھکے سمن سارے فیض مذقیں پاؤں
 چار سو بدیاں جادوں نیکی چار سو پوری آدے
 بارہ سو نیکی پھر سمنوں دیوے ذات الہی
 دچہ حدیث بنی کفرانے شک نہ اسوچہ جاز

اس مومن سے بدے مولا جبرائیل نے
 نہیں کھدے رت بیتہ اس مومن سے پڑا
 دوسری نیکیاں مومن کارن جمع مومن مکرے
 حضرت صاحب کرم روایت پاک بنی نرا بابا
 تن سو کھدے جوڑ بندہ سے جدا ہوا ہر دہائی
 رند زہن میں کن اکیس اینویں جوڑ مقامی
 برکت دی شرگزدی کرنی لازم سازوں
 یہ نور منی سے دیے مومن بدوں دانے
 ہر دنیاوی کہوں ہتھال مشکل ہونہ بچا
 نہ ختمی و چہ صرف بنی زامان بت یا ہاندا
 در جنت بھی سدی تائیں کہن مغر سارے
 سر جائے جنت اندر ایہ روشنائی دیسی
 خوشخبری فرمائی رب تے اپنے دوست تائیں
 نقلوں جنت پاک بنی نول کھیں نال دکھایا
 یہ سب دولت تیری حضرت آکھے ذات الہی
 دس سو چو اگنتی اندر عجیب مکان وزائی
 دے دے وہ بے خوشخبری جنت دی فرمائی
 میں موز روایت دے دوزخ آکھ سناون
 جنت نہ پیر سے اندر باہر صابون
 سب فرما دے جیہ سے تہوں دوزخ مبارک
 ہر مومن دے کوں دوزخ ادب کوں شراندا
 ہر کوں وصف خدے دوزخ جنت دیوچہ پایا
 و ختمی دامنایمی دل روشن مقبول
 در دامن تعمیر تے پاک مومن پاک فرما
 تک مومن جہن عبادت نیک نصیب جہان سے

ستر ہزار فرشتہ نوری ہر ساتوں سے
 روز قیامت تیرا ہتھال بنان نہیں سکر دیا
 یہ نماز سے جو مومن ادب الہی گز ارے
 بہت مبارک وقت منی دا مولا سکھ سنا
 خوبی دعوہ کہ انہا نول بخشی خالق سائیں
 بن قیمت بہرست ساتوں بخشی رب الہی
 اوں آخری ہر با من صفتوں کوں خداون
 ہر نعمت دا ایس نمازوں سنکر بجا یا جائے
 اس کارن ایہ وقت مبارک آکھیا دست الہی
 فتح البیان تے وچہ مسبار سے بنیں نوراندا
 چند سورج دی جنت اندر نہیں کوئی بوڑھا ہے
 باغ بہار مکاناں اندر چائن بہت کرسی
 تیری خاطر جنت حوریاں آکھے خالق سائیں
 نال محبت دوست تائیں ایہ فرماں سنا یا
 ایہ سب خاطر آپ ہو راندی ہر اک پزیرنا
 ایہ گھر خاص نول ادا حضرت آکھے ذات ہاندا
 بخشو ساتوں رستیوں جسدی خوشبود وروں آئی
 جسد سے اندر بزر حشر نول قوم کف اری جان
 اسد سے اندر داخل ہو سکے کہیڑا بچے مذہبوں
 ہون ملیدہ مشترک مسدے اندر اس دنا سے
 مشترک ہوو بیدیاں تائیں جنت عذاب دکھاندا
 دامن ختمی دامن الہی اندر آپ خدا فرما
 لیل مراد سیدی سینے جیکوں قوم جہولان
 راوی پاک روایت سنا سے در بندہ تھیں دہو راندا
 زر دولت دی بے پردہ ہی بہتر حال تنہا ہے

رزقوں تنگ تلاتے حاضر مومن دوسرا حصہ
دوسرا حصہ مومن جیڑے تنگی جالیں سائے
دنیا اتے جیڑا مومن رزقوں تنگ نماں
حیثیت دیوچہ پہلوں یا ون پوسے پنجو سااں
دو تہہ قسامدی وچہ خدا نے قوم کفار بتائے
عزت کبر اندر اوہناں عم لکھائی ساری
دو جی قسم کفاراں جیکوں امر خدا فرمایا
بہت وچہ دیاں خبراں رب نے ایس طرح فرمایا
ہر مذہبوں رب افضل کہتا دین رسول الہی !
والضحی رب دین نبی دا سمجھے بہت پیارا
روز حشر توں حاضر ہوسن جدوں پیغمبر سائے
حکم سنادیو میرا آپو اپنی امت تائیں
جو ایمان لیا ہے اُسے بیشک جنت جائے
وز نبی دا کل بنیاں نوں رب کریم دکھاسی
کلمہ پڑھیا کل رسولاں دلوں ہو قربانی
رشتن دین نبی دا رب نے واسطیٰ فرمایا
واد والادی رہبر سونہاں رحمت کل جہانوں
جسد یں اہل ایمان دیکھیا جنت دا دروازہ
جو اسرار بنانی یا من پاپ نبی دا بھائی
جاستے رب یا نبی پیار جو مجھ بھید نہائی !
دس وں جے گل ہوندی دس نبی پیار

تنگی نائنہ علم دل گری ایس طرح دا بقہ
غم دلی گری دنیاں جنہاں بیٹھے وقت گزائے
انشاء اللہ ساریاں نالوں پوسے فضل رہاں
خندیاں نالوں محشر دے دن درجے پون کماں
اک توں گزشتی نہایت بے پرواہ کمرے
بے پرواہی کارن ہو یا نازل قہر قہری
آخر پیش انہا مذہب نے رب نے دوزخ حصہ پین
والضحیٰ واللیل دے اندر جوہں روایتاں آئیں
اس درجے نوں اجنگ سپنیا ہرگز دین نہ کائی
تاہیں اسدیاں قسماں کھائے خالق بخش بار
کرتیلیاں ہوں کھولتے اللہ دے دربارے
کرد ایمان محمد اُسے آکھے خالق سائیں
نہیں تال پیش پوسے گا دوزخ کدے نجات نہ پاوے
حسن جمال نبی سرور داسب نوں نظری آوے
ہو مشتاق ایمان لباندا سچ رسول حقانی
چانن وز لگا یا رب نے واہ وا دین دریا
ستہ دست آگیا سونہا کارن جن انسانوں
جسد یں صفات ختم نہ ہوں سونہا بے مزار
اُسے نوں واسیل قرآنے کھیا ذات حق
اسد یوچوں نہا ہر سوئے قدرت پاک ربانی
نہیں رسیات کبہ دے جند واد واد

در بیان ذکر حضرت ابراہیم علیہ السلام

وچہ سورۃ انعام خدا نے جی کچھ وار بتایا
ذکر خلیل بنی دیتا ہے کہ رب گرامی

جیکوں ستہ مردان علی سبب ان توں پوچھو
اوسے صریح روایت داتا کرے سبب ان توں

اک پختہ آن کھلوتا اوہ مقبول پیارا
 چو دھیں طبعیں ظاہر باطن جو پیدائش آہی
 ریش تیکر نظر تہی دی پہنچ گئی یک باری
 سدی غفلت نہاں گھر سے دیکھی تھی الہی
 کس برائی کرنے دار استوں نظری آیا
 غیرت کھاکے تھی شد سے بدوں دھارائی
 جو جوار ڈٹھا ایک بندہ ہو گئے کس اندا
 پیر گنہ گار دلا دیکھیا تھی وادی
 پتے نہ میں خلیل بنی نون امر کرے رب والی
 بری دہ توں نہ زرد دست ہے خدادند سائیں
 دیکھاں عیب بتا دے سارے پھر میں پروا دل
 نہلت دیوں میں اس کارن ہے تو بد سے
 میں تو بہ حق دوزخ جاسن اب گناہ دے پار
 کماں قیصر میں پیدا رزیاں مومن نیکو کاری
 کیے کر نیک اور نہاں بھیتیں بیکر پیدا ہو دے
 کبریاں سخت دیری کیسے کرے جو میں پروا ہی
 بیتے مرضی رہاں میں حاکم جو چاہوں کر دیں
 سین خور نہ کرنا چاہیے او گنہگارین تائیں
 تیر دہن تائیں جلدی مار رکھو ان
 واہ سبحان اللہ رب ذات ایسا زحم کما دے
 عید شہر عمر صحابی پاک بنی را کھیا لی
 اک دت پاک سوں پیارا گھر تھیں ریا فے
 دچہ اصحاب بیٹھ تھی نے سرا حال سنیا
 کہن دے اصحاب شہی یا ز رسول الہی
 بوڑاں بھال دچہ پکڑ کتاباں پاک بنی فراد

اوس جگہ توں ظاہر ہونا جہلوہ نور ظاہر
 رب کریم خلیل بنی توں قدرت مال و کھائی
 ایسا کشت خلیل بنی توں بخشہ تار رب باری
 کی دیکھے اک شخص دولتہ کرے پیا برائی
 ہند فناء کر ہوا استوں پاک بنی فرایا
 اوسو دیلے مر گیا بندہ دیر نہ لگی کائی
 پھیر دعا فرمائی جدم اوہ بھی ادنیوں جاندا
 بری دعا فرادون پیرے حکم کرے رب باری
 لے دعا نہ آپ ہو راندی ہرگز موڑاں غالی
 جیسے عمل کما دن بندے نکل کبھی می تائیں
 جلدی جلدی کدے کسے تے میں قبر کما داں
 پردہ نامش کراں نہ پھر بیشک بخشش پاوے
 توں گرفت سیری چلے حکم ہونا سرکار دل
 نہ جس لحاظ نہاں ہے بے رحمت پاوے جاری
 پڑھ کلام ساڈی بخشے دفتر بدیوں دعوے
 آخر حاضر کیا جاسی لکھ کرے گھر امی
 کمال برلہ میں اسد بیکوں یا میں مساف کریاں
 کچھ پکڑاں میں روز حشر لے لین کوئی سزا میں
 ملک تمام دیہ نی مونسے کس تے حکم ہواں
 کرے زبیل نہ او گنہگارے فضلوں پاک شہدے
 صحیح حدیث روایت کر کے اُس نے اکھ سائی
 دو کتاباں بچھ دچہ پھر پیاں صافوں بنی دکھائے
 بے کی انہاں کتاباں اندر پاک بنی فرمایا
 رب جامے یا بنی پکچا نے سانون خبر نہ کائی
 اوہ کتاب سچے ہلے والی سانون جلد و کما دن

پاک بنی تے بول سنایا حکم زبانوں ادویس
 کچھ ہتھ کتاب جو میرے سا نون بنی دکھائی
 داخل وچہ کتاب دو جیدی نونیں روز خیال دے
 سارباں خیراں اسوچہ سا نون کھنکے رب دکھائی
 ہو گئے جو سالھوں پہلے ادہ بھی خبر وچانی
 نقصوں مینوں دسیا مور اکھ پھل حالہ !
 کئی اسر پرشیدہ سے رب بنی تے تائیں
 بھی کچھ علم رکھیا حق سو بنے کمل واسے
 دن سرے نون بھی رب پچھے والٹھی فرمایا
 پاک بنی داوزی جلوہ جنہاں زیارت پائی
 مجلس پاک بنی دی اندر جیکوئی گھڑی کھلویا
 دچہ اصحاباں داخل ہو سی فضل کنوں رب باری
 اتنا زندگیاں دے کوئی پہرے کے سال ہزاراں !
 اتنی دولت بخشش ہو سی خالق دی سرکاروں
 من بھولی دوست اک تمیز سور بیان سناواں
 حفظ نام اصحاب بنی واسنوں حقیقت بھائی !
 اسنوں غسل فرشتیاں دتا موجب حکم الہوں
 پونچے نہ اسان فرشتے غسل دین اُس تائیں
 پاک محمد دلدے اندر گئے کرن میوانی
 اسدے گھر سردار دود عالم خود تشریف لیاے
 پیش رسول خدا نے اسدی عورت مرض سنائی
 جدی نال بنی جی اس نے تن بہتیار لکائے
 اسے حال شہادت پائی اوس بہادر حاکم
 حضرت آکھے ایہ سب حال مینوں نظری آیا
 دیکھو نشان بنی سردردے جدا است نہ کائی

جنتیاں تے روز جیاندیاں ایہ فرستیاں دونوں
 جنتیاندے نونیں اسوچہ کیتے دسج الہی
 کچھ ہتھ کتاب جو پکڑی سا نون بنی دکھائے
 ایہ کتاباں دونوں سا نون دھی لے ہتھ پوچیاں
 بعد اساتھیں جو کچھ ہوناں کی حقیقت پائی
 اگے دسج رتن تائیں باجھوں امر تائے
 دس دینیں یا نہ تو دسیں امر کرے رب سائیں
 پاک بنی نون ذات خدا دی سی اسرار وچ
 سرد عالم دن دچہ سب پاک جمال دکھایا
 روزخ نار حرام تنہا سنتے سکے ذات الہی
 ادہ کوئی نیچے جہنم کو لوں خاص ہشتی ہویا
 بیشک ادہ جی بخشیا جاسی نال خدا دی یا
 نہیں اھولی اونے جتنا درجہ دچہ شماریں
 روز خیال نون جنت بلدا عرف زیارت پاروں
 جیوں کر خبر پوچیاں پائی لکھ بیان سناواں
 اسنے اک دن لڑویاں لڑویاں اجل شہادت پائی
 پہلا قطرہ خون نکلیاں ہودن صاف گناہوں
 پاک بنی نے دیکھیا حال اسر کنوں دب سائیں
 غسل کرنی حاجت نہیں سی ایہ کی بھید بہانی
 دیندے غسل ملائک دیکھے پاک بنی فرمائے
 یا بنی اللہ غسل کرنی اسنوں حاجت آہی
 یاد نہ رہیا نہاون اسنوں دوڑشتہ بی طائے
 تائیں آن غسل فرشتے دتا غسل بنا کے
 اچنک کدے شہداں تائیں نہیں سی کسے نہ
 پاک بنی دے تاملداراں ایڑی عزت پائی

پاک نبیدی است بدے جنت باغ بہاراں
 کر نو اُسدی تابعداری بخنے جنت جاناں
 سنتے و تیا توبہ کو کے من سے حکم رہاناں
 بہرے امر نبی داسن کے باہر تدم ٹکانوں
 یہ خوشخبریاں اصحاباں توں پاک نبی مزایاں
 کا فرہین لگا گل سن کے یا رسول اہلی !
 حضرت آکھے انشا اللہ صامن کر لے میوں
 کہ فرناں محبت آکھے ادبوں عرض سناں
 کلمہ حبیب پڑھنے کا فر پگڑی تابعداری
 کوئی دن گذرے اس شخص دی ختم ہوئی زندگانی
 آپ جہنمہ کیتا حضرت محمد ٹکانوں گے
 بہتے بنی محمد سردر قبروں باہر کہ دن
 جہنم ایس ایمان لباندا آکھن بنی اہلی !
 وعدہ ساڈا پورا کیتا آپ خداوند سائیں
 ایسا درجہ پاک نبی والی اے غافل انساناں
 شہ نوالہ رہبر سوہنا پاک حبیب غفاری
 خاص قرآن اتار یا جسدی خاطر ذات اہلی
 پاک نبیدیاں صفناں آئیاں ودھ زمین آسماں
 جید کر کے بنی محمد دوزخ کنوں بچاں
 دوزخ والے راموں پھر کے نورے جنت بہتے
 جس نے اپنے مال چوینالوں بھی امت پیاری
 ہر قوموں پاک نبی کول اک مسافر آیا
 سے تنہا ہے کھر پڑے میری طرف سے آویں
 مہر پڑے چاقیموں سینے نال لگاواں !
 پاک نبی دے کہنے اتے ادھ جہا ایمان لبایا

بیشک جا کے عزت پونی اُسدے تابعداراں
 نہیں تا دوزخ اندر بھائی داکھی ملے کاناں
 کر کے سفر زمانے اتوں آخر رب کول جانا
 قسم خدا دی روز قیامت روز دیکھو تادوں
 حوراں میری امت آگے خدمت گار بنایاں
 دین قبول ہے اک میوں جاوے حور دیوانی
 روز حشر دے بیشک دے دیل ستر حوراں تینوں
 یا نبی اللہ کلمہ دسو وقت گذر دا جاوے
 دلوں کی توں اس نے سمجھیا سپا بنی غفاری
 اہل تیاری ہو گئی اُسدی چھڈ کے دنیا فانی
 دیکھن لگاہن سو مارا حوراں گلبیاں آگے
 یا حضرت کیوں ہاں آیا سبھ اصحاب پھیلاں
 ستر حوراں دین کورن اسان ضمانت چائی
 ستر حوراں دچہ قبر دے کھلیاں آن اتھاپیں
 جسدی امت لگے تابع حوراں بتے غلاناں !
 بیشک لو کو جنت لیلو کر کے تابعداری
 اُسدے تابعدار کسینوں خطرہ خوف نہ لائی
 سوچ لو کیا رہبر سوہنا اے غافل انسانوں
 غافل بندہ ملوئی دوزخ وں لے جاندا
 دوزخ وچوں او گنہارے لکھاں جنت گھے
 سدھے رستے جاناں لو کو آکھے نبی غفاری
 دیکھ پیاری صورت اُسدی پاک نبی مزایا
 ایسی سونہی صورت دے کے کیوں دوزخوں ٹاویں
 دوزخ کنوں بچا کے تینوں جنت دچہ پوچاواں
 اوپوں پیش نبی دے آکے کلمہ بول سنا یا

چہرہ مسافر پاک بنی ہوا یہ گلہ کو سنا ہے
 حضرت کعبہ و چہ کفر کے غمروانی تیری
 اتہ توں لے کے ہو گئیں شمشاد پہل پاک کنوڑ
 کما اللہ اکمل اللہ و بعد چہ نیا ورس رہا ہوں
 سنیہ قیامت بدم اسدی ختم ہوئی زندگانی
 گوری و چہ اندازے حضرت کرن محبت بہادی
 رُکے کتوں مسفر آئیہ مسکین و چارہ
 میں بھی انیس مسفر دانگوں یہ دنیا چھ جانی
 ہے وائل جو نہت محمد و چہ نماز کھلو دے
 منتہ صراحت نبی نوں ہو دے بددوی درگاہوں
 اسدا ناں بہرین ٹکویا پاس خدا دے جانا
 ہر دن بیخ سراج نور کے میری امت تائیں
 جیکو آتی تن من حاضر کر کے چہ نماز کھلو دے
 راتیں جاگن و انہاں تائیں رحمت آرزوں ہارے
 بیشک راتیں جاگن و اسے شمع گنج خزانہ
 قسم خدا دی کھلی راتیں پندے سد حقوڑوں
 و الضعی ذابیل دے ائمہ ہر اشارہ آئے
 سے و بیل دزیت فیدی راتہ اندھیر نیامی
 ایسروین شیرینوں مولا منت بہادر عیسیٰ
 دین سلاست ہے ساڈا رند تیا منت تائیں
 دن دی ڈیوٹی سورج دیوے ہرگز فرق نہ پاوے
 اسدے اندزا ہو بکری وی بھی کچھ مفت پسندی
 جیکوں چن تے سورج اندر فرق نہ لاناں کاتی
 ذرا اندھ بھی جہانہ کیت دنیاں چارہاں تائیں
 کتوں کوئی قبرال ہو سنیہ دوست نہ ہوں

اس بکھڑا دور چہ حضرت میوں دسیا بادے
 دفتر ہو یا پاک کنوڑ ہوا کلمہ اک دیری
 و نذر حشر نوں جنت پاویں غاف دی درگاہوں
 قسم خدا اسی دسیہ سیل ہر گاہ و اس جہانوں
 جنت دنی سرکاری ہے کے چھوڑی دنیا دنی
 ناں محبت چھم چھم ہو یا نیر نہیں بھیس باری
 روئے کن مسفر تائیں آکھے نبی سوہارا
 جیکوں انج مسفر کے دے گیا جان نمانی
 مرتب حضور نوں سجدے اند پاس خدا دے ہو کر
 نہ درست بھیس دوست ہوئے پاس کے کتوں
 شک نہیں و چہ اسدے کوئی آکھے نبی رہا
 پاک تیا زمان سنا دے شک شبہ کچھ ناہیں
 اوہ نہیں دور خدا دے کوں پاس خدا دے ہو کر
 اٹھ شتابی حاضر ہو جائے دے دربارے
 توں کیوں عمر گواہی ضاخ اسے غافل تانہ
 جیہڑا اٹھ کے حاضر ہونے جلوہ پاسے نور
 واسطے وقت حیات نبی و آپ خدا ترانہ
 پاسے رات زمانے اتے ہجر فراق جدائی
 حاصل حکم تائے تائیں مولا مدد دسی
 بدست حکم سنان تیرا نک کر میں کچھ تائیں
 بات سے تے من خلیفہ آکھے جان دے
 سورج پھوٹ جے کر آوے چن کرے زرخشاں
 بعد نساں بھیس ابو بکر بقی ہوئے گزشتہاں
 بعد وفاق رخصتہ نذر رب و چھوڑے نہیں
 سب توں جہان جہان نہیں کرنا ہے ذات بر

کل اہلباب امام صفی کر سن چن نوزی
 بتوش گیارہ بناون راتیں جیونکر نوزستہ سے
 یا قبوسب پیائے ہاگل نہیں کوئی غلوہ تینوں
 جیون رہن صبح تک سے اسمان تے تے
 خوش خیزن سناپک یک دن سرور پاک ابھی
 راہ بھی قسمت دے مومن پورے چالی
 رزق قیامت نیکر موندے رہن مردگروانی
 اک منتر حکمت دے اک روایت سنائی
 دن تے رات در ہذا مطلب ایہ کجھ دسیا جاوے
 نوزی جسے نہیں رب نے واسطی سرایا
 سیا بھی کس تاہیں رب نے پیر جو پہلے دندا
 قل نماز جو اس وجہ پڑھا پائے اجر لاول
 رو یا چار یا اٹھ رکعتاں یا کوئی پڑھے بارہاں
 تو اسد دندر سودا درجہ حج لکھا دے
 ست سوئی تائیں جسدن نسخ دتی رب باری
 جہ در کس بین سیا ندا پورے سمندر ہزاراں
 پاک حدیث گری حضرت عائشہ نے لرنایا
 تر سو سب رحمت دے مومن پڑھے دگر نہ
 بل اندر جی وتر تہجد بڑی فضیلت آہی
 تر سو سب نے جو بندہ پڑھے تر سو سٹھ دن سالوں
 جو شہر دن سوچ خوبی وجہ شمار نہ آوے
 رنجی و میل دی رب نے اتنی معیت سنائی
 اسے مذہب زمانہ ذکر نہ کیتا جاوے
 غمت جہری رات پیری پے اڈیکدیاں نوں
 در مین مزدور و چارے پاوان حبسہ خلومی

دین تیریدی عالم نہ من کر سن کر سن پوری
 ہر طرف دن داراہ بتا دن دینی عالم ہمارے
 تینوں پکھے دین تربیت سب خصانہ بیوں با
 اوڑیں رہن قیامت تیکر مومن نیک سوہار
 ذمت اللہ دی ساڈے اسے تشققت بہت کر
 رہن تیزی امت و چوں اکھیا اللہ والی
 ایس طرح دے دینی عالم ہو مذہب رہن خلومی
 واسطی دے ایسے اندر معیت نبی کر آہی
 نوزی ذات دن دانگوں چھڑا دی تن نوے
 تائیں دیہ تفسیر مرادی اسدا حال لکھنا یا
 تا جو بہتی رحمت دے مولا اس لوں گن دا
 ک رکعت دی اک سو ٹکے دے حساب
 مونسو نیکی اک رکعتوں آدے دچ شمار
 دوجی اس لوں رزقوں تھی ہرگز کریں نہ آے
 ایس وقت دے بندہ ہی بہت نامیت جہری
 وقت نچے رب امد تیاہیں کہے ناں پیاراں
 ترے سوٹھ نے جو بندے دے سنی اندر بھائی
 تن سائے دندہ ہوئے آسکے نبی یسے نہ
 جگہ ہے جنت دی کجی کارن نفس ابھی
 جے اسوقت دوا نہ پڑھیے پاسیے نقل کماوں
 بہت مزید پیاری کر کے قسم خداوند کھاوے
 پورا مطلب سد جانے پاک رسول ابھی
 کہو کہ جدیاں صفات مود چہ قرآن لکھاوے
 ہر تہدی نوں چھٹی لکھی ہر ہر کم گماں نوں
 مدتک رات نہ ہووے برپا کوئی آدم نہ پاستی

دن نہ ہوندا تاں بھی ساؤں بڑی مصیبت پیندی
 دن تے رات اسٹھے اُتے اعلیٰ انسر و نویں
 دین دیاں کرے مسافر خوشیاں جدا دور تھکاناں
 دین دنی واسطی سارا سدے اندر کھائے
 س آیت وچ بہت مراد ان لکھیاں مول جابل
 ہر دم حمد خدا دی کرے سر سجد یوچہ دھر سچے
 ادھر رب خالق مالک رازق نہیں کوئی اسدا ثانی
 فضل نال دکھائے ساڈن سو ہنا خہ مدینہ
 یاد رب اپنے بیت اللہ کدے غلاف کراہی
 یا مولاجے عاجز اتے رحمت ہو جائے تیری

رات نہ سوندی تاں بھی دنیا کتے ارم نہ پیندی
 دن جاسے تاں رات برابر ان کھونڈی ہونویں
 مشکور رات گزر رہی جسے گھر اپنے اٹس ہاتھ
 دانتھی واپسی دی تاہیں قسم خدا دکھائے
 وتناں کئے جتنیاں ساڈن نظر تھابوں سون
 رچہ انداز نہ قدرت کدے جے سو پار رسیجے
 کرم کرے ادھر عاجز اتے ستر ستر حست نہ
 رحمت مینہ برسے سورج دس جہاں کیو مینہ
 رحمت دے پرکھے ہتھیاں فضل و شرف تیری
 ایہ تیرے دروازے درنا جت مہجائے میرن

خدا کا شکر یہ

وچہ حدیث نبی سرور نے ایہ فرمان سنایا
 بیچ بنا سلامی پورے کہن رسول الہی
 صدق یقین مکمل کر کے جس نے غل کھائے
 مومن دلے مہی بار د جانے ذات الہی
 شکر خدا واجب ہے ساڈن شکل دتی انسانی
 شکر خدا جس پاک نبی دی اُمت وچ بنایا
 شکر خدا جس ساڈے اُتے روزے تہہ اتارے
 شکر کراں جے کمر طیب بھیجیا ذات الہی
 شکر کراں جے نبی پایا رحمت بن کے آیا
 شکر کراں جے نبی ساڈا بنیاں خاص وسیلہ
 شکر کراں رب ساڈے تاہیں سرک چڑھائی
 حضرت آدم بابے ساڈے گندم دانہ کھایا
 ہک داتے توں بابے تاہیں مبادیس نکالا

ہے نجات غاموشی اندر جنہاں رب دھیاب
 حج زکوٰۃ منہا ڈتے روزہ کمرہ نور منہا
 دین دنی دی حاجت سادی بیشک بھیجا پاس
 تالہ داری پاک نبی کرے جو دہتھیں بھائی
 شکر خدا جس ہادی کھلیا ساڈے نبی حسانی
 شکر خدا جس شے تدرستی ساڈن رزق پھرایا
 جہدے رکھیاں برس زمانہ کدے جان گتہا کوئے
 جہدے پڑھیاں سینے اتوں ہر دے در سیری
 شکر کراں جے ہادی ساڈن مددے رستے پائی
 انشاء اللہ روز حشر توں آپے کرسی حیدر
 کھنڈا ست پیدا کر کے ساڈے مہتہ پھرائی
 جنت وچوں ہو با باہر حکم خدا سرایا
 ادا کنگ ہمیشہ ساڈن خدا نوشن نوالہ

شکر کریں رب رحمت کبیتی کر کے بے پردہ ای
 شکر کریں رب ساوہ خشیں درود پشوں نوری
 شکر کریں رب سون سننے درود پشوں نوری
 شکر کریں رب سننے ہر کن مہم فرما کے
 شکر کریں رب مقدر شکوں آدم رب بنایا
 شکر کریں رب بے مزہ صاف زبان بنائی
 شکر کریں رب پیہر کے منارے مری گھڑے
 رب بیزین نہیں ہو سکدی ساتھوں شکر دنی
 شکر کریں رب امتدی ساڈے کو انسانی
 یز سے قرآن شریف ہمیشہ حاجت امت پیاری
 شکر خدا و سرور دیے بندہ کرے زبانی
 سدا سونا گن و با بھائی جو منظوری پاوے
 نہ با بھڑ خوف کے دارل بے چہرہ ہیں
 جیتوں بازی مارتا می بکھپوں کہناں اعدا
 عیب کر کے روزی اپنی حق حلاوں کھجیں
 نہ یا کر آڑ کے توں بنے کی سستی تیری
 عورتہ مریا عرش بنے دے کمرہ حبیب پاروں
 جہنم بھیتیں ماجر بنکے پس منڈے ہائے
 نہ کر تیرے بھڑا کھڑا کھڑا کھڑا کھڑا
 چینی سدا و ہیاں تائیں ہڈیاں آخریں گے
 نذر زمین کچھ روز حشر کی کھینا رب نہیں
 جو جہنم کی فرما دے وسیع میں کھیں
 نہ پاک حمد سرور محبت توں فرما دے
 نہ جہنم پاک بنیدے گے عرش کزاری
 نہ بھڑ عذبت کھڑا کھڑا کھڑا کھڑا

ناز بنی روزی ساوہ دیوے ذاتی
 مونہ کے ساوہ کوں ہشکر ادائی پوری
 آپ بناتے حکم بن کے کمز سے سادے
 بند بن کے کھاوے کارن جس تھیں مڑے ڈا
 جے رب باندہ شور باندہ پھر کی تیر پائی
 جہدے مار بندہ سر دیے بے شکر ادائی
 نہ جہانڈے ٹر کے جہت دل بدھنوں دے
 ہر ہر طرفوں نظری آسے تیری بے پردہ ای
 چھوڑ گئے غزار امت نئی پاک حبیب متانی
 روز حشر توں بخش جائے ایس وسیع باری
 اُسے شکر ادائی کرنی کی طاقت انسانی
 آپے پیش رنڈیا پنے گیا جے نہ ختم دے
 اشد با بھڑ و کھیں دو با بھڑ تیراں کھیں
 پیوں کھیں تھکے امنوں ہو دی کم سو
 تابدہ بنی بن کے عسان درجہ پادیں
 تھے درگے لکھ ہزار بن بنے خاندی ڈھیری
 پاک حبیب نبدا عورتہ ٹیرے ملے سرکار دل
 خاقان ملک رازق کو لون کل مرادوں پاوے
 ایہ دنیا دن چار دیہاڑے ہو سی کورٹھانوں
 کھال پٹتے تیرے درگے ایس با زردوں
 جیتوں ساری رقم گواہی محنت سنا میں ریس
 دس جیتے میں دنیا آتے سنتر خرد پادیں
 سرور نقل پڑے جو ہیاں سدا عذبت جاوے
 نہ سوکھا کرے جہاں جائے دنیا ساری
 شکر ارحم کرم کبر اسد ہیاں صفت ثنائیں

بیشک جان کما سے جہاں جنت اندر جاسی
 اسے مومن کی عمل سو کمالا خوش کر سوتا تیس
 جیتوں سو جاتیں اس جہاں اسبھ ملک تیرا ہو
 یا رب رحم سمندر تیرا تینوں کسی نہ کلائی
 دنیا اندر خالص دل بھتیں جو کوئی زندا ہوئے
 بھیکداری جنت والی مہتہ کے دے نامیں
 سکھ کبیدے کووں بھائی موتوں گے مرنا
 جیتوں موتوں گے مرنا حاجت پھر کیا
 دیکھ خدا سے ہر مومن تے لیکوں ہوں اسی
 اک اشارہ سمجھن والی تینوں لگی سناواں
 اک سوداگر ملک کے دھارے بٹکے آیا
 کتنے افسانہ ملک لے دچوں کوئی ضروریات
 سی اک مینا گھر سوداگر ملک بٹکوں آئی
 پھر بٹکل اک مینا دانتیں ضروری جانا
 نہ جہاز سا فرٹیا مومن مرد رباتاں
 کر خرید فروخت ادھتوں لگا کرن تیاری
 کچھ بٹکل سن مینا دا باندا پہنچ اتھیں
 جا کھوتا اوہ سوداگر جھپٹے بھٹیاں گولاں
 ہیں اک نے گیا مینا ایہتوں پھر کے وقت
 دین ذہین مینہا اس باناس تو ساڈے یہ
 سن کے ایہ مینہا مینا پھر ک پھر ک اک مہر
 جین بھرا کوئی اس مینا دا یا ایہ سدی مانی
 اوہ سوداگر چل بگاوں مڑ کے واپس آیا
 میان بکے سوداگر تیں میناں خیر آیوں
 میں بچاری درواں باری جو کچھ آکھیا تینوں

ملک نہ جانے رحمت اُسدی کوئی عمل کہا سی
 دین دنی دپہر عزت پیری رکھے خالق سائیں
 نعم خدا دی سینے آں داغ سیاہی دھوسی
 تحفہ بنی ترے داکھ کر منظور الہی
 اُسے سبے تاج تاجی روز قیامت ہوئے
 ہا جزیں کے جنت ہاڈے آکر دیاں گل پیاہیں
 جیتوں روح نوں پھر پوچوں جد آنا دی
 دیکھیں تینوں ہر مشکل توں کیوں لے روئی
 نئی دوزخ تیں نئی دوزخ تیں کھپ بٹی سواری
 جویں کتابوں لکھیا ڈکھا اولیں ذکر سیاواں
 رن گے نول آہمسا کے ایہ پیغام سنا یا
 شاد خیریں داپس آؤ پند و راہے جانا
 میرا اٹھ سلام پوچھنا روبرو کے کوئی
 میرے گل تینے لہا تیں میرا حال سنا ناں
 کس مسافت منزل منزل کرے بھٹائی ٹکاناں
 مینا والا یاد سو نہا کر دیا پھر پیاری
 بے شمار میناں دیاں ڈال دشن سد تیاں
 چردیاں چک دیاں پھرین خوشی تیں دیاں نراں
 اوزہ گھر بھرے خوشی دھیزے بیش رے من جانا
 اور دھاسد مینا تینوں میرے ہتھ پوچا یا
 پھر چران سوداگر دیکھے ایہ کی غلطی جیوں
 بہت سوداگر جہرت کبھی قدرت دیکھ ایں
 ہر اک تاتیں جتنے دیکھے رب دانت بجا یا
 میرا دس سینہا دلموں کس کس طرح سیاواں
 اُسدا کی جواب مینا آکھ سنا کھ مینوں

یارب میں سمجھ غفلت ناموں میگاں اوگنہارا
 تیرے بھرے خزانے رہا کسی نہ تینوں کوئی
 یارب صدقہ پاک نبیہا فضلوں بخش غفلتیں
 نہ دولت و امان نہ کر سبب اپہ ڈھنڈ پر چھاوا
 لکیاں تابیں ایس دولت نے منزل توڑ چڑھا پا
 کھا: حلال تے تھوڑے نہ ہو میں ورور کریں کچھ بھی
 صلح کلی سے نام خدا واسوچہ ہمید رہا نہ
 اے مائل نہ رہتے شخص کرنا میں کم نہ کرے
 وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادَتِي جود آ
 بیڈاں بکریاں نہ بناں ہست اندر جہاں
 او دھرا آجا دوزخ اندر جا نہ تہیں خیرا ناں
 کاکھ نہ مست تیری خاطر مولا پیدا نیکی
 قسم قسم دے بیوے نالے عرج طرح دے کھانے
 کاکھ نعمت دن تے راتیں نہ توں شکر بیاویں
 رب دے خاص یہی ہے جیسے اودہ ناں نہ چھپا

فضلوں میں رحمت کر دے یا ستار خنارا
 اوڑھتا جیسے مونا رحمت تیری مونی
 پھر اس تے دوزخ کو لوں امن امان بجا میں
 دیکھیں فخر ضرورت کر کے ہاں کریں نہ ناہوں
 کیاں تابیں اس دوست نے دوزخ اندر پہنچا
 تو کریں ناز تے روزہ جو کچھ حکم
 خوف امید رکھیں سر دے منگیں نقش رہا
 اس کارن ہے پیدا کیت تینوں سر بہار سے
 میں ہیں رب عبادت بد تینوں دس رہا
 کریں عبادت تیرے پے ہیں گوشت و رہا
 جہ نہ مل کما میں تیری اودہ تھاں مکی رہا
 تیرے دل سے وچوں بائے لبتے بھی نہ بہنتی
 اے مائل توں دنیا آتے بیٹھ کر میں جوسے
 جو کچھ رب نے پیدا کیت سرکار قدر نہ پاویں
 رب بچے دی نعمت تابیں بیوقوف نہ ہوں

قرہ بیان سخاوت حضرت عثمانؓ

من عثمان غنی دہ تینوں میں اک ذکر سداں
 پاک نبیہی خدمت نذر اک سواں آیا
 رزق بالیخ تا میر غفرت سے ہیں گھروں اٹھنا
 سکت سکے حال سواں دواں حضرت نے فرمایا
 بیت خزانہ دیکھ شتائی ہیں ہر سناٹے
 عثمان غنی دے دے آکھے بنی رہا نا
 آکھیں سرور عالم میں تیرے ظرف کھدا یا
 اذان نبی توں سے سواں دواں عثمانے آیا

ہویں کتابوں تباہ ہوئے وچ بیان بیادان
 دیکھ کچھ نام خدا سے میں آں سوال ستا
 ہر سے کچھ دے دیو تینوں ہر سے سوال نہا
 بجی دیکھے بیت خزانہ جسے جہاں جہاں
 بیت خزانہ یا حضرت جو غل خزانہ آدے
 میں سرور عالم بھیجا دل سواں سداں
 بیت امداد خزانہ خدا سے جہاں تیری آیا
 کو دیکھے عثمان غنی نے خادموں دواں

بیون تارت یہ کچھ پانی پیاسی کی میں تابتیں
 وب ادبوں خادم جا کے پانی تارت یہ یا
 بیون تھیں کچھ بھیجی جیسے اندر پانی !
 سستے سو مشن منی سے خادم تو مسترب
 با سہ کھدے سائل دیکھی جا یہ حالت ساری
 رات سے پانی تو میاں جس نے بھڑیا خادم تھا
 نہ عثمان غنی دے آگے س ڈر سنا یا
 مل شہر دوں باہر اس سے پھیر دیل درانی
 تختہ لوتا و اینویں کر دیا اس توں شاہ بیان
 سحر دست درتے آیا بھوں کے پھیر و چارہ
 یا دیکھ شہان غنی نے روندی توں فرمایا
 بہ پیر دل شامی دیکھے درتے کھڑا سوانی
 تارخان مڑیا سان سو با یوس منانا
 نچرے سوروانہ ٹپا رات گزار پیا رہا !
 ست سوا وٹہ مد کے کدھروں انداسی ہار
 زبیر سوالی دے دل اندر حرص دوبارہ آئی
 جان عثمان غنی زول سائل آن سوان سنایا
 بیت مال اندر کچھ نہیں سی تیار بھیجا منوں
 ست سواٹھ نقد رتنامی جلد بہار پھرائی
 سن سہیسی کو سے جاو مل ست سو شہ قنار با
 چہر شمع منی نے کہا سن توں یاز پارے
 سائل پیر بہار محب نما پھر کے شہر ترمی
 چہ عثمان غنی زول سائل کھڑے مرض سنائی
 بوندی آکھے تیل بہتر بتی کڑھن وادی !
 چہر بیہ عثمان غنی نے صناع تیل گوا یا !

دس کھڑے تھیں ٹنڈا پانی جلدی مل پلائی
 پانی پکے چھنا و پس حضرت سے پڑا یا
 خادم ڈول زمیں تے دتا حکمت دیکھ تہانی
 کیوں توں پانی پیوت و اصاح ڈول بویا
 دھتوں و پس ہو کے ٹپا کر دیا نری ناری
 تینوں کی اس مینا بتدیا نہ کر دخت نری
 تھل گیا ادہ شہر دوں با سر نہ کوئی حال جتیا
 لرے دیلاں مینوں بھیجا پاک سوان دہی
 دس سوان دے دل اندر کئی دہیوں گنیاں
 وروں و رہ کے دیکھیا اس نے پھر جیب نشا
 دیوا دیکھ بھمن تے آیا تیل نبیوں وچ پیا
 بارب میں کچھ بھید نہ پاواں سے کوئی بات نرالی
 کرار سول جے احمد تیا میں پھر بھی کی یہاں
 گون زیکھے ٹپا آوے شاہ عثمان سوا را
 نوکر چاکر چارچو فیرو پھڑی بہار خیاں
 آکھ سام علیکہ پہلے مرٹے مرض سنائی !
 آکھن لگا مینوں حضرت نبی کریم گھسایا
 کھن لگایں مدقے استوں جس نے بھیجا تہیز
 پکڑ بہار سول مڑ کے ادبوں مرض سنائی
 کہ ایس طرح ہی یہاں چہرے شامے اوٹ بہار
 آکھن لگا جے تدھ حاجت بیشک لیا ہلے
 کھروں خالی ٹپا ارتقوں ادہ مقبول تھانی
 ست سو شہر سے زرا وں تیل پھرائی
 پوٹے نال شتابی جا کے بتی اس نکالی
 تیلے نال نہ بتی کڈھی پوٹا کیوں وچ پیا

زاہد پانی ڈوہیا خدوم خفگی نساں اٹھائی
 اے شخصہ آدہ کیوں میں جھڑکیا آکھ سداں تنہا
 پتہ لگے جے پہلے شخصہ زہیں آسان بنا دیں
 پیدا کریں تو تہوں مڑکے سے تکلیفیں جالیں
 اتنی قیمت دنیاں ہیجہ واسے یہ تیں پیارے
 اتنی چیزیں کر کے پیدا پھر کوئی تیں نکالے
 ابراہیم خدا واکیتا بندہ کیوں نہ جانے
 اس کارن میں خادم رنڈی دہنہ نوزی بکایا
 آسے شاید منتخب میرے ایسے ناشکری پاروں

گوئی توں پھر بتی کدھن لگیں جھڑکی سناں
 قدر نہ پیا رب دی نعمت خٹک آگئی بینوں
 پیل پٹاکے پیل واپس اوتی بارش پاویں
 رسم نال پٹاکے دھیں مڑکے تیں نکالے
 توں نہ سوچیں رب سچے دے ایہ کی بھیت پیا
 اڈل توں سے آخر تائیں کر کے کم وکھ لے
 جو جو نعمت پیدا کیے کیوں نہ قدر بچھپانے
 نعمت میرے رب سچے دی قدر نساں تیں پیا
 مست نہ ہو میرے جاسے خالق دی سرکاروں

در بیان مباحثہ دن و رات

اک روایت ہے فقیروں راوی ذکر بیاوے
 ہر شے شکر رانی کردی شان نصیحت پاروں
 جو جو رب کیمنوں بخش عزت تے دڈیائی
 رات کہیڈ جوتن سہارک بنے بخشیا بینوں
 پہلوں میں تے میٹھوں کچھے مڑکے تیرنی وری
 بین تہوں دعائیں میں دچہ نقل کنوں ربانی
 میں دچہ کوچ کیش سی مہروں موسیٰ بنی رہاں
 باط نبیہی قوم خدا نے میں دچہ غرق کردی
 میرے دچہ محراب بنی توں رہنے آپ کرایا
 ہے شب نذر مبادک میں دچہ کدے سال پیاں
 میرے دچہ رسول پیار انت حضور ہی پائے
 دیگر پیشی تیرے اندر دو نمازاں نہ کیاں
 تیرے اندر دو نمازاں ویکر پیشی آوے
 نقل عبادت میں دچہ بہتی انت شہار نہ کوئی

چیوں کر ذکر کرتا ہاں آیا اہل طرح سنا دے
 جو جو وصف کے توں ملیا مودے درباروں
 ہر اک کردا اتنی اتنی زب دی شکر ادائی
 میرے جتنی شان نصیحت سرگزی نہ تہیوں
 میں دچہ عبادت پادوں نقل غفاری
 نامے کل مشاقرن سے میں میں کر دن دلی
 توں بنی وحی امن سلامت نکلی بٹ خزانے
 نامے چن سمانوں لایا پاک رسول اتنی
 پاک بنی توں مرثاں اتنے بھیج براق مہرباں
 میں نکلیں جی رتبہ میرا ودھ کے تیرے ادوں
 نیت نماز کھودے جہم مجھ سے اندر جاسے
 اگو جہیال ہتی گھڑیاں میریاں رب بنایاں
 ردا نماز میری دچہ ہر دم خالی رقت نہ جاسے
 میرے دچہ نماز برابر بنی گھڑیاں ہونی!

تیں دھوپ بیتا نظر نہ آئے سو ہوتا رنگ آمان
 من آگے نہیں چپ کر آتے کئی نہری دریا
 ماہ رمضان مہینہ آگے میں دھوپ نقل الہیوں
 روزہ فرض میرے دھوپ ہوتا تیرا دھوپ نہ لگائی
 جسدے اندر رحمت رب ہی آگے پانچ حسابوں
 ماہ مبارک سو ہوتا جو میرے دھوپ آگیا
 ججے کب پیسہ بین میں دھوپے کوئی تریاں
 بت کر نام خدا دے کوئی پیر چڑھا دے جوڑا
 دھوپ رمضان مبارک جھیلوئی کب نہ آدائے
 آخر ماہ رمضان میں دھوپ جمعہ مبارک آدے
 میرے دھوپ قیامت ہونی جان رب اللہ کی
 میرے اندر جان بیتا تیرا دھوپ اندر نصیب
 تیں دھوپ سو سردار کھوندا سو ہوتا چن نورانی
 شام مشا دیاں دو نمازیں تیرے اندر آیں
 عید نماز دو نویں سوا میرے دھوپ لپا پیا
 میرے تیرے تیرے اندر ہے کی خوبی بیماری
 رات کے میں تیرے ناویں تیرا درجہ ماں
 میں دھوپ چند نورانی سو ہوتا گھر چان دوسے
 شہ و تروی کل عبادت میرے اندر آہی
 میں دھوپ آسمان اول تے حکم خدا فرمے
 ہی آواز ہی متواتر ذات خدا ہی لائے
 دھوپ ریت جھیلوئی مومن پر جسد ان تہجد
 دن نے کھیا رہونی راستے نہ کرا پڑ دھیری
 سے مشرق نماز میرا دھوپ بہت غایت
 نہیں جو کھٹ تہجد تیرے ایہ مشرق پیری

میں دھوپ روشن چند تھامے جلوہ دین نورانی
 میں دھوپ حج مبارک سو ہوتا کردی نہقت ساری
 جو دھوپ مومن تہجد پائے غافل ذری درگاہوں
 جسد ہی عزت آپ خدا نے دھوپ قرآن سنائی
 ستر جیسے کب نمازوں پاؤں سے اجر تو بوند
 مالی سب دنیاں دھوپ آپ خدا فرمایا
 ستر جیسے اجر زیادہ ہو دے دھوپ نصیب
 پل نہیں پر شہادوں دامن ملے نورانی جوڑا
 تیں نمازوں نور عیان جتنوں اجر خداوں پاؤں
 چودہ سو نماز و درجہ کب نمازوں پاؤں سے
 نیوکاروں تہجدی مومناں جنت دھوپ
 شیشے دانوں پر شیشے چمکے پیرا جسد میرا
 سو برج عرشوں جسد اسمنے تختے ذات ہانی
 خبر دو ہاندی بت شہرت نہ کرتوں دھوپا پیا
 ایسے ملکوں میں تیرے ناویں عسالی رتبہ پایا
 میرے اندر قلوب دان نہیں نہیں ہمیشہ جاری
 میرے دھوپ نماز تہجد و دھوپاں مشائے دانی
 سال مہینہ عرب تہجدی میں تہجد ختم کرا دے
 جنت زہدہ بخشش کیتی میں دھوپ ذات الہی
 بہ کوئی حاجت نہ ماناں سن سوان شاہ جسدے
 نہ مستور کھیلوں منگو کرم تہجدے مبارک
 دیوے مطلق کلام اپنی دل تول سہلے وغیرہ
 تیرے تالوں گھٹ نہ ہوئے شان مبارک میری
 وقت ضعی راشان مبارک کے خداوندان
 پڑھن رکعتاں بارہا تہجد کھیا بنی غفری

سو سو نیکی اک رکنا توں دفتر دچہ لکھیو سے
 حوا آدم واحد رب نے سخت دچھوڑا پایا
 بیشک خوبی دچہ دوہاں دے خبر حدیثوں آئی
 یہ والضحی واللیق جو آیت قسم سناؤں والی
 کفر اندھیرا سیاہی اندر چائن لاون والی
 ریدی طہریں محبوباں نوں خوشی دکھاؤں والی
 پاک نئی نوں کامر کہندے طہن ملاست پاروں
 جد ایہ گل سناؤں کامر رب ہن غیرت آئی !
 غیرت کر کے ذات مزا دی بھی تمہاں مزا تیاں

بکوار سی دے پڑھیاں بندہ پاک گناہوں تھیرے
 اوہ بھی آخر میرے اندر رب نے میل کر یا
 کرنی بحث کرے نہیں چنگ آکھیا ذات الہی
 تاں رب دی وحدت والا سبق پڑھاؤں دی
 بے ادباں مجھو لاں تائیں ادب سکھاؤں والی
 غم درداں بقیں پاک نئی نوں صحت پوچھاؤں والی
 نئی نوں آکھن رب سکے نے دور کیتا درباروں
 خبر خوشی دی پاک نئی نوں رب دی ذات سناؤں
 والضحی دیاں پھر دو آیتاں دچہ قرآن سنایاں

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

اور اہستہ آخرت تمہارے لئے (رس) دنیا سے کہیں بہتر ہے

پہلی حالت نالوں تیری کھپی حالت چنگ
 کراں رجوع غلات ساری ہی دل یار پیارے
 کامر دین نانا سمجھن یا حبیب گرامی !!
 دو عباسی قیامت تائیں ہو نہ ہو سی جاری
 جو شے آدل غالب ہو سی پھیر ہو دے منلو بی
 عزت عظمت دین تیری ہی بہتر شان کمالوں !
 جا کے شان تو اڈا ظاہر حشر دیارے کرسال
 آیت ایہ خوشخبری دیلے وعدے پاک الہوں
 والضحی دیاں ساریاں آیتاں دے ذات الہی
 یا بتی اللہ باغ جنت دی کجی تینوں دیہاں
 طرف اساڈی جدوں جیسا آہوں کرا سواری
 غم دلگیری دنیا والی یاد نہ رہی تینوں !!
 جنت حاضر خدمت ہو سی تینوں ادب احابوں

دل دچہ رکھ نکل پیارے دور کراں سب تنی
 تیرے قداں ہیٹھ لیا سماں نام گرامی سارے
 غالب دین تیرے نوں کیتا اوپر خواص عوامی
 آدل آخر بہتر سمجھے تینوں دنیا ساری
 آخر درجہ بہتر تیرا ایہو اسدی خوبی
 عالیشان تساڈا ہونا نکل بنیادے نالوں
 تاج لوزانی سپیں تو ساڈے روز قیامت دھریاں
 درجے تیری امت کارن فالقہ دی درگاہوں
 ہر چیز اندے وعدے کارن خوشخبری نرانی
 کراساں برلقے تینوں اپنے پاس بولیاں !
 حوض کوثر دے اتے تیری خود ہو دے بھاری
 کامر طہن ملاست کر دے ساریاں خیرا مینوں
 امت تیری بخشش رحمت پائے باجھ حسابوں

یہ در کھنڈ کا ذرا تائیں ورنہ رخ کھانوں پیسی
 اوگندار ندانہ موسیٰ تاجہ تناس کوئی شافعی
 اتنا امرت سے تائیں وچہ تر سن سنایا
 چھڑ دیہ پھیرا بن ندا کھڑا یا مقبول ابی
 ہے آسمان زمینوں پیا پیڈا پنج سو سالوں
 ہر اسمان تہ اتنا نسرق خدا فرماے
 جو تھے انبر اتے لگا یار بنے سورج تائیں
 حنوزا حصہ پشتوں گرمی دنیا اتے آدے
 کتنی منزل سورج پہنچاں پھیر کھلتا پانی
 جتنی گرمی اس سورج دی اتے پاسے پاسے
 جیزی گرمی سورج اپنی ہر کڈھ دکا سی
 جن ساری گرمی یکے سورج حاضر آدے
 سرو کا دن جوگی ہرگز جگہ نہ سبھے کا کی
 اس سورج دی گرمیوں و عرق تلے ٹنگ تباد
 وچہ میدان کھوسن روکیں سر پہ انتوں سنگے
 ہر سورج تائیں اسدن اتنی دہشت ہو سی
 ہاں پنجاب ہزاراں جیڈا اک ہو وکون سارا
 جاوے بھل اور دپاری حضرت آدم تائیں
 حضرت ابراہیم پکارے نفسو نفسی ادنویں
 نوح پنجمیر غم وچہ آکے رودنیر دکا سی
 مریم کوں اس دیہاڑے حضرت عیسیٰ بھلے
 کسے رسول بنی زون طاقت نر بولن دی موسیٰ
 کرن ردا بیت وقت حشر و اجدن رب لیاوے
 تربت پاک نبی کی اتے چار فرشتے آدن
 باو چھیتی باو چھیتی یا محبوب حستانی

کرن مداوت نال تھانڈے اسدن بدلیسی
 بک بک ہری کافر تہہ کھن تاد اکائی
 پاک کرو چ پنا ذمہ بک دری فرمایا
 دیکھ بیا جے بدل تاشہ جردن قیامت آئی
 اتنا سوٹا قدر انبر دا قدرت نال کلاں
 چار ہزار سالوں پیڈا چوٹھا نبر آوے
 پھر بھی منہ اتناں کیتی بہت نہ بین شھائیں
 یا کرو جے منہ سورج جدا تھئے کیتا ہا دے
 اسدے دچوں گرمی آدے پھر دیتاے جانی
 اوس معائن دسواں حصہ جو دیتاے آدے
 او اسب گرمی سورج اندر داخل کیتی ہا سی
 قسم خدا دی ہانڈی رنگوں منتر اباے کھاے
 بھل جاوے سب دوست پیارے ہاں پو پھین چلائی
 رانیوں و نگوں بھنے آتش چار پیش نہ جادے
 چار چو فیروپ الگ دوزخ دی آوے مارا لے
 آپو اپنی جان بچا کے اُمت چھوڑ کھنوسی
 خبر قرآن سناوے اسدی ہول حشر و بھارا
 حیرت اندر چھم چھم رووے خبر کیری تائیں
 اسمیں اسمان پیارا یاد نہ آدن دونویں
 نہ کنون بیٹے دن ڈردا اپنے کول بھٹاسی
 قہرا ہوں ڈرے اسدن پھر بنی اوٹے
 اپنی اُمت بنی محمد باہوں پگڑ کھلوسی
 سبھ تھیں پہلے پاک بنی توں جلا تھایا جاوے
 صلی اللہ علیہ وسلم ادوں بول سنا دن
 جلد بیا و دوست میرا آکھے ذات ربانی

پہلے جان درختیاں ناوں حضرت اسٹھے ہوسن
 چیلوں پڑھے دُرود بنی آتے جبرائیل پیارا
 ادبوں جبرائیل فرشتہ جدی ہوگ سدا
 پیہر وحی نون یمن لگے کیتے امت مسیری
 ادبوں عزرائیل سنا دے یا حضرت میں آیا
 بعد وفاتوں امت اپنی سوچی تھاں رسا نوں
 خیریں جندم مبارک پاؤں در چہ میدان حشر دے
 جبرائیل پوشاک لڑائی جلدی تالیاں بی دے
 موتیا نواں پاؤں نوری بھی ذات الہی !!
 ساریاں بنیاں دھوپ نقل ہوئے شان نبیا
 میں جہ پیلے قبروں اٹھاں کہے رسواں پیار
 جلدی اکن سدا ہوئے بن صورت انسانی
 میں اکھاں گویا بیت اللہ کو پی محبت تیری
 جو یں پیار انہاں نے کیتا تو یں پیار کاوی
 کیڈی کیڈی وڈوں امت لڑکے آدے راہوں
 اوہ آکھے میں ایسے خاطر پاہن مزا دے جبار
 میرے گرد طاعت کریدے سفر اٹھا کے دور
 نیکیوں سفر اٹھا کے دور میںوں لہے آہے
 جنہاں حج زیارت کیتی آدہ تے چون رالی
 کن مدایت حج جنہاں نے کیتی نیک نگاموں
 حشر اللہ اکن فرشتے اتے زمین ٹکان
 ابراہیم خلیل پیہر پاک رسول الہی !!
 بھی طرٹ خلیل پیارا بکد تخت تے بیسی
 پاک بنیدی عزت ہومی حشر دیدن پوری
 جنت پاک بنی آئے آئے حاضر کیتا جا دے

اوہ فرشتے پارے جا کے قدمت در چہ کھوسن
 سہجے کی دیر جبرائیل سپکے بند شہارا !!
 وقت حشر وعدہ آکیا یا رسول کریم !!
 چھیتی رسوبے کس پاسے ویکھ ویاں کو پری
 رب سدا تسانوں پہنچے ناسے حکم سدا
 کردا امت اپنی پوری گن کے دیاں ترانہ
 حضرت اٹھ کھلون اور بچوں دیر ذرا نہ کھنے
 نبیلا نواں پکا لودی صفت نہ کیتی جا دے
 جہ در قیمت باہجہ خدا دے جانے کیا کوکان
 حمد پوکارن بنی تالی سن توں پر صیدا !!
 آہر ہسی بیت اللہ میںوں سب نقییں پہلے پا
 سب توں پہلے میںوں طس پن پوشاک وزان
 دنیا آتے کردی اسی ساری امت تیری
 کریں سوال خدا دے آگے اہانتوں بخش دیں
 ویاں بخت ضروری جا کے خالق دی دینا ہوں
 جو یں پیار کیا یا اونہاں او سی طرح کساواں
 میں جنت دی چھٹی بے دیاں جا کے آپ حضور
 جاسکے کرن سفر شش پوری خالق دی درگاہے
 باقی لوک تہا آئے ذتے یا رسول الہی
 انہاں توں بیت اللہ آکے پور کھوسی باہوں
 ذات خدا دی آئے آتے در تجھے پاؤں
 در توں ہو لیا وزیر خدا دے سبوں حکیت بر
 دوسرے پاسے سرور عالم نال خدا دے ہسی
 ستر ہزار فرشتہ موسیٰ اردن دیو چہ لوری !!
 کل کنوں ہر شخص خدا توں عالی درجہ پا دے

پاک بنی دے حضرت جنت بعدی مکہ سیاد
 محمد سرور و دردم جنت قدم نکاد
 خوش مو آکھن بنی طحسند کیکر ندیم نکاد
 جاکے جنت و غل ہواں یڈی کرں دیری
 پاک نبی دے پیچے پاسے ہو سی ذات ہی
 شتر حق رہن مک نامی دوزخ کہ پاک ڈر سی
 دوزخ دیکھ تی سرورہ نوں بہت بڑا شتر دے
 تدر تی را معلوم ہو سی نذر حشر و بیاد دے
 یس بنی دے عزت و ادبوں سب سودن قدری
 دس وقت دی توبہ کیتی نہ منظور پائے
 مرتب و زمرہ لوگو آخسر آپوں مرناں
 بننے د سن پاک بنی کو فہم کر کے پھر پیا
 سننے و سیا یہ گئی میری دل دے اندر پائیں
 تاجداری باجھوں موسن بنیاں پھریں نہانی
 ترک ناز و کوا توں شکر داسری رگڑ سناون
 سبھنے سمجھن حقہ پتیاں ہو گئی تابعداری
 ک تا کو نڈی تے نیچہ پہنچواں پانی پایا
 زانی بشر تو بہ کر کے نیلک سال کاریں
 دو چہ سے اثر نہ کیتا پڑا بعد رہیوں نہیوں
 پاک نبی دے سرورہ با رہی کوئی ندیم نہا سی
 جنت تائیں جاں سمجھن سہی ہمید ندا و مہ
 رہ چھین دست واد و سقے بے نہیں کوئی
 مہوں جہانے جنت کر دے سرورہ و ر پرانی
 نکر خداری خشر دے دن مہرم پر دیا دیں
 سناں پاک بنی دے کر دے تابعداری

محل مکان نورانیان و چوں حوراں جہان پاد
 اسیں ندامی حاضر کھیاں بے تشریف میا کو
 جہاں چر میں مویا کوں اُست نہ بخشاں
 دوزخ کوں کوں چھڑ دے مہتر مت میری
 جتے پاسے دوزخ ہو سی خبر قرآن آ سی
 گنہگار گناہیاں تائیں دوزخ ساڈن آ سی
 دب لایا بنی دے کوں پھیر پھاپ ہٹ جاو
 ہیبت ساں نہ میناں قینوں کا قرآن ساڈے
 ہوں حشر عقیق توبہ کر سی ساری قوم کٹاری
 بید بنیاں بھو دی تائیں دوزخ پاک بجا دے
 وقت حشر دے جاکے مرے نہ بچت و کرنا
 دوزخ اندر ادہ نہیں سڑا جس نہ کلمہ پڑھیا
 تابعدار بنی دے بن جانے توں دوزخ جائیں
 شرم نہ آوی موسن بن کے کر نہیں بہ مزانی
 حقہ پی کے لاناں مان موسن پھیر سداون
 مونہوں کلمہ پڑھ کے آکھن بن کے جنت پیا
 منہ ان دھوتے گڑ گڑ کیتی ایہ فرنی جان
 پیر پگڑ شیطانی حقہ دوزخ وچ نہ جاویں
 قسم خداری کچھ نہیں و مل خاں گیا جانوں
 ادہ نہ جھاک جنتی دے کچھ بیشک دوزخ جاسی
 ہر کوئی اوستے و غل ہو دے جاکے تکرہ مارا
 حقہ پھڑکے گناہ چار گئے حرم جنت دی ہوئی
 پھیا پا پٹ کے سنگھ چار گئے ہو گی ختم کدانی
 ناوے دوزخ دیو چہ جاکے سخت سزائیں پادیں
 باہوں پگڑے غشر دے دن جبکہ بنی مقاری

نہایت نیک سونے جے تیری ساتھ نبی واپاویں
 جہڑا امر نبی ڈاٹھن کے نہ نکار سیاسی
 میں نگزاد محمدی وچوں اک بیان سیا داناں
 اوہ کما کر دالے پاک بنائے یہ نرمان سنایا
 محشر دے دن جس نے ہر دے ساتھ اساد جاناں
 بعد نمازوں پہنچے دیلے یڑے جو دس دس داری
 لکھ چراغ دُردست دین جو حضرت نر دے

جے سنگ ساقی بنے نبی واپشک بخشید جانی
 دوا روز حشر دن جا کے ساتھ نبی واپاویں
 سب لکھیاں دیں خدمت نذر ابول بول سناں
 سب اسی ہاں یاراں تائیں وانج کر سمجھایا
 بعد نمازوں ساڈے اُتے ایہ دُرد پوچھناں
 ساتھ ساڈے شامل ہوئے کھپ بنی بنی
 جیکوئی بس پڑھکے مومن ساتھ نبی واپاویں

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تردخ ساتھ نام اللہ بخش کرے دلے مہربان کے۔

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَآزْوَاجِهِ

اے اللہ جناب رسول خدا پر اور آپ کی آں پر اور آپ کی بیویوں پر

وَذُرِّيَّاتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

اور آپ کی اور دیر رحمت نازل فرما جیسے تو نے حضرت ابراہیم پر اور اس کی

وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

آں پر رحمت نازل کر بیشک تو تیں ستا تر ہے۔ بزرگ

نرم نمازوں پہنچے جے کوئی ایہ دُرد پڑھینا
 بن یا نہ وچوں کسوں رب پر کھالے
 محشر دے دن سب توں پہنچے ٹھہریں سپا دیں
 سچے کجے ہو کی میرے عمر صدیق سونا را
 جنت دچوں نوز پوشاں جبرائیل یاد دے
 قرب وزارت پاک نبی اُسدن سون دیسی

سو حاجت رب اس نے تیں فضل کرد تیں بند
 نال محبت سرور عالم اپنے ساتھ رکھ دے
 مری لوک سب حقین دل پہنچے ساتھ دے
 صحیح حدیث کتابوں پانی سنوئے میرا
 براہیم تے پاک بنیوں دیاں نال پن دے
 ستر ہزار فرشتہ نوری اردل دچہ کر دیسی

اسکے چمکے پاک نبیؐ کے چلن ادب پیاروں
 کی پیغمبرؐ دیکھو نبیؐ انوں کر سن صفت تنائی
 جو قبریں بقیں است اسٹھے اول حکم اہلوں
 حسب اسے نین پران ثبوتی کر ہی خالق سائیں
 جس مومن نے دقت نزاع سے کلمہ ہو سنا یا
 ناں وہاں نئی جہاڑن آکے ملک نورانی
 کرن پیار فرشتے نوری ادب غیثت پاروں
 کرا سوار غیثی است نوری ملک لیا دن
 چمیر خد دند پاک نبیؐ نون یہ فزاق سنا سے
 یونکہ دقت نزاع سے سوچی است تسلی سائیں
 یا نبیؐ اللہ مست تیری امن سلامت آندی
 اور نہیں است تیری جنہاں کلمہ قرآنوں ہو
 یا نبیؐ اللہ جنہاں کہتی تیری بے سرمانی
 سر سے وعدے پورے کرے نفلوں ذات اہلی
 کھلا کرے رب پاک نبیؐ دیکھے غنیمت ساری
 جنوں ساتھ نبیؐ نالیسی اسنوں نہیں غم کوئی

عظمت عزت پاک نبیؐ نوری خالق دی سرکاروں
 ملک رزق مقررانی پڑ حسن محمد اہلی
 جلدی نال فرشتے آدن نالی دی درگاہوں
 آن فرشتے جلد اٹھان ہر ہر بندے تائیں
 اور سطر ج دد پڑ خدا کے شتر جہوں
 نہ جھاڑ دینہ روز باریاں آکے ذات ربانی
 بنیاں نال برابر منصب خالق دی سرکاروں
 ادب لیا نالی دے کارن بہت پیار کر دن
 آپ ہو رازادہ حضرت پور کتبہ ہائیں
 بیلو مال مانت پور گن سکے دین نذرانوں
 جنہاں تابداری کہتی کریم شقاقت تنہاں
 کلمہ پڑھ کے علی نہ کیتا کلمہ شریک نہ چہرے
 اور ہنوں تیری اقامت دچوں آکھیا ذات ربانی
 سرخ یا قوت نشان محمدی خبر صدیقان پانی
 دیکھو بوسے سب دنیا اسیت عزت نبیؐ نوری
 بھل گیاں سب علم حقیق حجت ربی ہوئی

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

درالبتہ آخرت تمہارے لئے اس دنیا سے بہتر ہے۔

عالی درجہ دیباں قیزل آکھے ذات ربانی
 رب جلتی کجی دیوسے پاک محمد تائیں
 تیرا دین ترقی پاد سے کلمہ خوار کر سیاں
 کسول دیاں کلمہ شریک نفلوں گنج خزانہ
 آکھ سلام مذا دی طر نوں کرن کلمہ ربانی
 بیشک بغیر ماناں بدے روزخ میں سنایا

اول حقین تہذہ آخر بہتر یا محبوب حقانی
 ایسا پیار نبیؐ سرور نوں کر سی خالق سائیں
 س کیت دچہ و خدا رب ذاتی عزت دیباں
 مست تیری ایہ گل سمجھے دنیا بندی خانہ
 مست پاک نبیؐ آدن ملک نورانی
 پیو نواں بدلے ایہ نہیں روزخ میں تپایا

امت پاک بنیدی پیاری بالکل غم نہ کھا دے
اسل تپا یا دوزخ تائیں بدے او گنہاراں
سب امتاں عین امت احمد بنوں بہت پیاری
جلد نماز حاضر ہو سکے صورت بن انسانی
جسے ہوں نماز اں لیٹھے اباں نال ادائیاں
کسے سانوں دنیا اندر پر صعبا ارب پیار
صانع ایس نہ کیتا سانوں ہے یہ دوست میرا
ہسٹوں حب نماز پڑھندی دلوں کی نول ہو جسے
رب وں آکھے کیوں نہ بخشے یہ ہے دوست میرا
ام کہ رب بخشا سنوں بیشک جنت جائے
پھر سادات نام نہ دے جو کچھ کیتی ہو دست
مدتہ ساتھی ساتھ نہ چھوڑے سر نہ زور چکائی
جس نیکیا نول کپڑا دتا خوف نہ دے پاروں
ما جز بندے نہ کوئی مدتہ دیو سے مومن کوئی
نیک اعمال کما دے کوئی آیا تکر تہ آؤں

جنت خاص مقام بہانہ محکم حضور آئے
ہیکوں جنت سرور ہوا ہیں کورن تابداریاں
ساریاں امتاں او پر شاہ قتل کنوں پیاری
ہر مومن دست نال کر ہیں گفت شنید بہانی
اونوں نہیر نہ نیست بھریاں جدی ساریاں
بخشش کر دے مونا سدی فضل کرتے پاروں
اسٹوں پرچی جنت دلوں ہو کچھ دھندہ ہیرا
دوزخ دھندہ جات دیندی ہوں ہیرا ہیرا
اسٹوں پرچی جنت دلوں ہو کچھ دھندہ ہیرا
ہرچی کے جنت دلوں ہوں ہیرا ہیرا
اوہ سور جدی کر دے نہایتان صولے
ڈھال بیگا دوزخ اسے قدرت نال ابھی
سز و شکا لے دن مشرتہ سے درباروں
جاہ شمعیاں بخشیا تینوں آکھے ذات اسی
ملک ملوں دس نکھن فرشتے قتل خدا رحمانوں

مَنْ جَاءَ بِالسُّنَّةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتِالِيْمَا

جو ایک نیکی کرے پس اس کے لئے اس کے عوض دس نیکیاں ہیں

جی کوئی تمام خدا دے پیہ دے سوائی تائیں
ہک پیہ واسطہ سو بدل دیوے ذات ابھی
کیوں جو امت پاک بنی دسی جز زیادہ پاروں
کرے جو خرچ فرمایا اتے تک عمر مان بدل
بیدیاں تے بدعتیاں عمل قبول نہ لائی
جی کوئی ڈر کے خوف خدا تھیں تیرے درگاہ
سختیاں اتے رب دی رحمت ہوندی قتل الموں

دس پیہ وجہ اسدے دشر کھا خالق ساریاں
میں کی ذکر سنا وان تیزوں حکمت ہون آسوی
سب امتاں عین امت احمد ہوں جنت جاو
فتم خدا دی اسدا درجہ دھک دیباں نالوں
دائم دوزخ ڈالیا جاسی آکھے بنی ابھی
دفر بھرے کنا ہوں جیسے نیکیاں رب نہائے
تے شواہل اتے لعنت رب دی پندری دھندہ ہیرا

شوم عبادت والے نالوں جابل سخی پیارا
سمیاں تائیں جنت نیزے شوماں دور وسیندا
خوشی رکھے جو نہ ہمایاں پاک بنی سہرا مارن
قوم کفاراں دیوچہ استوں داخل کیتا جاوے

شوماں بہتوں کچھ نہ دینا سخی نہ لائے لارا
سخی سنا دت کر کے چھیتی پاک گنا ہوں تھیندا
قسم خدادی امت وچوں باہر نکالے جاوے
لاوے دوزخ اندر بیٹھا سخت سزائیں پاوے

وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ

فرمایا۔ خدا کی قسم جس شخص سے اس کا

ہمسایہ بے خوف نہ ہو وہ بگڑ

مَنْ لَا يَأْمَنُ مِنْهُ جَارُهُ

ایمان نہ نہیں اس طرح اپنے تین بار فرمایا

ترے قسماں کر بنی محمد دین آواز اچیری
میرے امت وچوں استوں دور کرے ہمایاں
میں نہ بھراں شفاعت اسدی پاک بنی فرماوے
جو مومن دی کرے حمایت اوہ بھی درجہ پاسی
جہ جہت پیاسے انوں جے کوئی پلاوے پانی
اسدے بدلے شربت استوں کھڈا اٹھا پلاوے
صاحب زہر کرے جے عفتہ بہتی فٹکی پاروں
بتیوں حوراں حاضر کر کے حکم خدا فرماوے
رب کہے ہیں تار غالب کچھ پرواہ نہ مینوں
جیو کی صاحب عزت دالارحم کرے ہمایاں
پاک بنی فرماوے جتے ماں پیو ہوئے راضی
بھیر مدیث بنی دی جتے ماں پیو راضی ناہیں

جو ہمایاں تنگ رکھیں اوہ نہیں امت میری!
ساتھ کفاراں دوزخ جائے بخشش پاوے نہیں
قسم خدادی امت وچوں دور نکالیا جاوے
صدقہ جا کے آگ دوزخ دی پانی وانگ بھاسی
اُس نے جان بھایا دوزخ آکھے ذات ربانی
ہر شے اتے وعدہ کر کے اپنی مہر لگاواں!
جے اوہ صاف کینوں کرسی حکم ہوئے سرکاروں
جلوہ نہ ظہور جنہا ندا وروں چمک دکھائے
اوس عطفے دی ممانی بدلے حوروں اک تینوں
اوہ بھی بیشک ہوگ بشتی اسدا بدلہ پایاں
استوں فضلوں جنت بخشاں کہے خداوند قاضی
استے رب نہ راضی ہوئے پاوے سخت سزائیں

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَضِيَ الرَّبُّ

جناب نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا

خدا تعالیٰ کی رضا مندی

فِي رَضَى الْوَالِدِ وَنَحْطُ الزَّيْبُ فِي سَهْلِ الْوَالِدِ

باب کی رضا میں سے اور اس کی رضا کی

اب پیاروں میں گناہوں کی سب سے پہلی اور پہلی
پہلے بڑی نفاست بھاری تھی جنت دی
جس میں مومن نے راضی کر لیا اپنا پاپہ مائی
اللہ کارن جیو کی مومن تک پیار کا دے
ایسے وسیلے دن محشر دے سستی توں بچ جاسی
موتورے برزقوں جے کوئی بندہ بتا شکر بیاں
جس نے عمر گزاری ساری تنگی ناکے پاروں
متیں تاوں جنت جاوے پہلوں پنجو سالوں
اک حدیث نبی سرور دی حضرت عمر سادے
راہ وچ پڑے چہارم کمرہ پاک نبی شرم اندا
دس لکھ نیکی جہدے دنتر وچ کھائی جاوے
کرے یاد چہارم کمرہ نہیں کوئی مشکل بھاریا
لکھ کے دس چراغ شتابی پڑھن مومن بھائی

سنت کر کے نفاذ نہ کریں تو دوسرے دوسرے
بیوی کو دقت دے کر کے، مومنوں بات سوچیں
اوس خداؤں راضی کیتا خبر حدیثوں پانی
میش تکیے میں جاگہ ملے جہد تباہت کرے
فضل کرم تھیں مولا کووں مالی عزت پاسی
قسم خدا دی خود دے مومنوں مالی جنت پاسے
غلبہ جنت داخل کر دیاں حکم ہووے سرکاروں
کویں حساب خدا بندہ والے آدن وچ خیالوں
نہو واسف جے کوئی مومن لین باز اوروں جہد
دس لکھ نیکی پوری جا کے روز محشر دے پاؤں
انشاء اللہ فضل کرم تھیں کیوں نہ جنت جائے
دس لکھ نیکی پاریں ربوں ہو باری جھٹکارا
دس لکھ نیکی پوری گنگے دیوے ذات بھائی

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ
لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ أَبَدًا
أَبَدًا ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يُدَبِّرُ الْخَبِيرُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دس لکھ نیکی پوری کر دے ایک بڑی سند
دس لکھ نیکی پوری کر دے ایک بڑی سند

مومن پڑھ کے رضیت باللہ کے رسول تنہا
راہی ہو یا اس دست سے مدد حق ہاں
جو کچھ ہاں ہیں اوہ کچھ پاویں آگے ذات الہی
ایں دردوں غافل بشر اکیس توں گردناہیں

استغفار کے ہو سنا ہاں اک ندامت جو نہ
شام خیر توں تنہا وری پڑے جو ابدیتا ہیں
تیس نے رب ذل کر لیا راضی ہوں کسی کبانی
رضی مہربانیت اوہناں ہی پہ وہاں

رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْاِسْلَامِ دِيْنًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَ

میں خدا سے اس کے بعد درگاہ ہونے اسلام سے اس کے دین ہونے اور حضرت محمد

رَسُولًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّم

صلی اللہ علیہ وآلہ و اہل بیتہ وسلم کے بنی ہوئے ہونے کے عقائد سے رضی ہوا۔

جیو نہ مال دے شمول جسے پاک گناہوں سے
بیشک کھاؤں اسے ہوں مگر عیب بریا
بخش کرے خدا وند اسے ایسے دے پار
اس سے رحمت دیر نہ اسے خانقہ دور

سو نہ ہند جسے کوئی مومن استغفار پڑھو
تباہی خدایں سناؤں پاک بنی فرما دیں
نشاندہ خدا ہی پاس سے استغفاروں
بیشک مل کماؤں وہاں عیبوں سے پاک بن ہوں

اَسْتَغْفِرُكَ رَبِّیْ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ عَمَلًا

اَوْ خَطَا سِرًّا اَوْ عَلَانِيَةً وَاَتُوبُ اِلَيْكَ

ہر یا تو اہل دنیا سے رحمت رہی دھو دے
بیشک پاک گناہوں میں جسے مل کما یا
امراہات پاک بنی بخش مل کرے سر کوئی
جیلوئی ظالم پاسوں مومن کر کے بد چھڑا دے
استوں پڑ چھڑا دے کوئی مومن بد رہا نا
دوزخ کنوں چھڑا دے تیرے آگے ذات الہی
اوہ نانا عاجز اوں رو کے عرض کر لیں

تہا استغفر پڑھیں حقیں اتنی بخشش ہو دے
سنتا رہا و دوردرب پہ فسرہ دیا
توئی آگے اس نعمت دی خبر نہ سناؤں ملیا
نہ بدیش بن سرور دی بوسید سناؤں
نہ بدیش بن سناؤں کر کے زور دھکاؤں
انہ یوں مومن تیرے بدیں چھڑا دے کوئی
منہ دوزخ چھین دے حکم خدا ہر دہی

ایہ امید نہ رہی سالوں فاقہ کی سرکاروں
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ اس سالوں دل بیماری
حکم ہوئے جاہ بخشا تینوں ساڈی بے پردہ کی
ابو قناتہ کرے روایت کرے کہ رسول ربانا
جہڑا مومن دنیا اتے نیک اعمال کما دے
عاجتہ کیستوں قرضہ جے کوئی مومن دیشا
راد مولا کوئی بختے قرضہ جے مذکوران تائیں
پاک نبی دسی آنت بدے حکم خدا فرما دے

کہندے سال رب بخشش کرسی کے وسیلے پاویں
کچھ پروا نہیں موڑ لیا ہو آکھے ذات غفاری
جنت اندر داخل کرسی اوسنوں ذات الہی
امن سلامت عمل بندیدے پاس خدائے جانا
ہر ہر عمل بندیدہ ابل کے کم قیامت آوے
برون اجر سخاوت جتنا مولا بخش کریندا
نال پیار سچا دے اس نون مرشستے رب تیر
نیک اعمال تہا ڈاکیتا کم تہا ڈے آتے

وَعَالَمٌ مِّمَّا لَا تَعْلَمُونَ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ

جو نیک اپنے لئے آئے بھیجے گئے

اُسے خدا کے نزدیک پاؤ گئے

نیک اعمال ک کے بھیجے مومن اہل ایمانوں
جینی اپنا خرچ بنائے دیوے جو مسکیناں
جے مسکیناں دے سر جا کے مومن ہتھ ٹکا دے
جسے عاجز سائل تائیں کھانا راج کھلایا
ادہ سب قرضہ میرے سرے آکھے ذات الہی
جس نے نام میرے دتا ہو سی حکم رباناں
کل سخاوت صدقہ یا کوئی نیک اعمال کما دے
کھے چار پیارے بیتے دچہ سرکار الہی

مشرورے دن بخشش پا ہو ہر حدیب نون
اُسے ہتھ خدا دے رکھے آکھے نبی نیک
اُسے اُسے ہتھ اما ڈا آپ خدا فرمائے
رب کہے ادہ میرے سرے اس احسان چڑھایا
وہ دنیا تے متر آخر کرساں حق ادا کی
دے حساب رسیداں یلو جس نے جنت جانا
ایہ نزدیک خدا دے بیشک کم تو ہا ڈے آئے
کرم کنوں محبوب خدا دے ایہ حدیث سنائی

أَحَبُّ الْكَلَامِ أَرْبَعُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

یہ چار کلمات خدا کو سب سے زیادہ پسند ہیں سبحان اللہ اور الحمد للہ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

اور اللہ اکبر

اور لا الہ الا اللہ

مشرق مغرب تائیں جو شے دچہ زمین سے آبی
شام فجر جو چائے کلمے پڑھیں کہواری
شام صبح جو مومن انہاں چوتہ داور دکان
اگے پچھے سجے کھجے آن کھلو سن چائے
یہ سوماتوں بخشیں اس نون کر کے نقل جابوں
کر د رہے جے ورد وظیفہ اسدا مومن کائی
پاک بنی اصحاب تائیں اک دن اکھ شائے
ایہ تہیج پڑے کوئی گن کے جے تربوار زبانوں
دو منزل دچہ سانے دن دی اجر عبادت پاو

چائے کلمے بہتر سب نقیض آکھے ذات الہی
بابوں پکا لکھا دن چائے جہڑی منزل بھاری
صورت بن انسانی چائے محشر دے دن آدن
اوس بندینوں حاضر کر کے اللہ دے دربارے
دے سونیک دیہ اک دن گن کے مال حسابوں
مولا کو لوں درجہ پائے جدد قیامت آئی
چائے کلمے پڑھیاں جیکوئی سارا روز نگار
مستم ضادی دودھ جائے استوں سیا حکم نرسل
کافر سے جو اسدے اتے نہ اعتبار بیدے

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدُ خَلْقِهِ وَرَاضِي

خدا کی مخلوق اور اس کی رضا اور اس کے سریش کے بوجھ اور

انفسه وزينة عرشه ومداد كلماته

اس کے کھات کی سیبہ کے موفق اس کی پاک بین کرناموں اور اس کی تریف کرتے ہوں

پڑے چہارم کلمہ کوئی گن کے کہو واری
جوبہ زیاد کرے دس برسے مل خرمیے بھائی
پڑھن صبحی اشراق جو مومن اجر ثوابوں پاسن
نہ فرجیرے ایہ گل کہندے ہیں نبیائیں
دوزخ اکھیں نال دکھانوتاں اقبالہ بیابے
مومن کافر محشر دے اندر حاضر کیتے جاسن
پاک بنی نون ذات خداوی بخشے درجہ شاہی
جسنوں مجاہدے حشر و بیاضے جنتی سرداری
سدن شان نبیہ اسارا خاہر کیتا جائے
محشر دین ساتھ لا دے جسنوں بنی پیارا

دور ہون سو دیاں نقول پائے بخشش بھاری
سونیک دچہ دفتر اسدے لکھدے ملک الہی
باب ضحیٰ نقیض لکھ شتانی جنت اندر جاسن
جہڑا حکم سناؤ سانوں ایہ خدا دناہیں
اج ضرور انہانوں پہلوں جنت اسیر دکھائیے
حمد لواودا جھنڈا پھڑکے ملک نشان کراسن
عظمت عزت پاک بنی آدی جانے کل لوکائی
کیوں نہ رحمت عالم آکھے اسنوں دنیا ساری
جسدے بھتیں جنت والی کجی رب پھڑائے
اس نون دوزخ پکڑانے سکے لوے بہشت تظارا

بید بیان محبوبان تائیں اسدن قیمت پیچی
کل پیغمبر امت لیکے حاضر ہوں اتھا تیں
قوم کفار غی طرب کر کے آکھے ذات الہی
دیکھ لیا سچے پاک نبی کر کے بے فرمائی
واہ سبحان اللہ کیا سونہا شان نبی سرور دا
جسٹوں ساتھ تالیا محشر پاک رسول سوار سے
دنیا بدینا نیوں نعلی موس خوشی کر لیں

جسٹن وافر کر کے مولا سن کن بد سے لیس
جھنڈے پیٹھ کھڑا رہی بوں آکھے خاق سائیں
ایہ جے نبی جہد پیاں لو کو فتان عدوت پر
دوزخ و دشت ملے تو تانوں سکے ذات الہی
جسٹ صفت خداوند عام و لطف دچہ کر دا
اُس جیہا نیک نصیب نہ کوئی چڑھ گی پیٹھ مور سے
عزت شان حبیب نبی دیوں مولا جنت دین

وَلَبِئْسَ الْيَحْتُكُ رَيْكُ قَتَرَضِي ط

مستقریب تجھے تہا پروردگار وہ مرتبہ دیکھا کہ توں راضی ہو گیا

تشی ہوئی پاک نبی نوں ڈاڈی محکم کف در
پاک نبی نوں دھج کر کے سکے ذات الہی
نہ کر خطرہ امت پاروں مہیا حکم رہا تان
حضرت دہی جنابوں کے زیر جو شجر سنائی
چہرہ چمن مبارک کھڑا چمکاں مارن تار سے
کمن لکے صواب تھی سرور عام تائیں
حضرت کھنڈے شکر فدا و دہی پیغام لیا یا
رضی کر سار راضی ز سار یا محبوبا تینوں
بخش ب بخشینوں لکھے آیت پر مائی

پھر ایہ آیت نازل ہوئی فائقہ سرکاروں
علم دلگیری نہ کر حضرت لکھے آیت پوپائی
یا نبی اللہ امت تیری بوسے بہشت کھاناں
باب محمد سرور عالم کر دے مشرا وانی
جیوں رحمت دی بارش پے کے گرجی زرد تار سے
کی خوشخبری انج تونانوں بھی خاق سائیں
نتم سزت ہی کر کے مینوں یہ نرمان سنایا
کل مرادوں حاصل کر سار بیکھی سکھی مینوں
سب توفیقیاں ہیں خدا ترن ساڈا دخل نہ تائی

وَلِلّٰهِ لَا اَرْضِيْ لَوْ كَانَ اَحَدٌ مِّنْ اَصْنٰئِيْ فِي السَّارِ

خدا قسم اگر میری است کا ایک آدمی بھی دوزخ میں رہا

قسم خدا دی کر کے آکھن پاک رسول الہی
میں نہیں ہرگز راضی سونا پاک نبی فرمائیے
اپنی امت دا اک بندہ دوزخ رس نہ دلیا

قسمت دا اک بندہ دوزخ زمین نہ دینا تائی
جد تک میری ساری ست جنت دچہ نہ تائی
انشا و نمد خائیک دیسے پوری کھن کر سائی

دل آخسر تیکر میری جتنی اُمت ساری
جستے تن اُمت دے کر کے ہو یا حکم ابدی
تجما حصہ اُمت نیری بخشش باہجہ حسالوں
حضرت آکھے سارے جتنے بخشیں بار خدایا
دو تر ہا یاں نیریاں حضرت اک ترانی سادی
بیشک کر پی شفا عت حضرت اوں جتنے دی آکھے
وچہ خزانے تیرے مولا کی نہ ہرگز آسے
نہ کر خوف خدا فرما دے قسم حضرت دی بیوں
سخت مدد بانہ وچہ موسیٰ اوکھی جان جہانمادی
دورخ وچوں اُمت اپنی جہکے ڈھونڈ لیا دیں
سب امتیاں جتنیں پہلے جنت جہاں اُمت نیری

بیوں رب دکھالی کھیں جان کر کے ساری
اک حصے توں باہجہ حساباں بیتا پاک گناہوں
رو نہ جھیا مذی کر پی شفا عت سو یا حکم جن پنا
شفقت کر کے پیر خدا نے بیوں ایہ فرمایا
باقی دے بخشا دے آخر کار شفا عت تو ادا دی
نقل کرم جتنیں اوہ جی جنتہ پیماراں جنت کے
وہ بھی حصہ بخشیں مولا پاک پی فرما دے
محشر دیدن وقت مدالت راضی کر سیاں تینوں
بیشک امر بازت تینوں بریں شفا عت تہا مذی
توں رہا رہا دیو چوں راضی راضی با ویاں
برصدا تہ محبوب اپنے داحمت موں دہیرتی

در بیان حوض کوثر در محشر

سنوں حقیقت بد محشروں گرمی حشر تپا سی
سیا ہوں حشر دا موسیٰ آکھے ذات دہانی

ہراک مامی او گنہارا پس بولا یا با سی
سہمہ نمیں نوں آ پو اپنی اُمت جی بھن بانی

يَوْمَ لِكْفَرٍ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَمَا حَبِطَ

بے موم کہ وہ دن کہ جب آدمی اپنے اور ماں اور باپ اور بیوی

وَأَخِيهِ

اور بچوں سے بھاسکے گا

لغسو نفسی بہن پیغمبر اندر حشر دیا ڈسے
اندھی ورتوں گرمی کووں حشر دا سہ کھاوے
دوان کووں بار بلیجن بھیناں کووں بھاتی
سیا وقت حشر دا پیدی مرسل ہمارے ڈرسن

سیرج کدھ اٹھارہ اکھیں آدمیاں نوں ساڈ
ہواں پٹ سمدل نہ سکنا ابھدی دہشت آوے
نہ بیٹے نوں باپ سیاتے جاوے میگ جلائی
کل پیغمبر اوس دیا ڈسے لغسو نفسی ڈرسن

کہناں چہرے چکن نوری کہناں مکہ سیاہی
آپو اپنی جان پیاری مرسل کرن دعائیں
بیکھ پیاس غضب دی ہوسی جدا شمار نہ کوئی
کوثر حوض بنی دا جلدی حاضر ملک لیا دن
اَنَا عَطَيْتُكَ الْكَوْثَرَ جَوَّابِ خُدا سر مایا
پاک بنی دا لڑکا سی اک تسم نام نکایا
دنوں بہت پیارا لگا سوہنی صورت والا
چسپ کر گیا رسول پیار حکمت دیکھ اہی
میں بر ویلے دیکھن والا یا بنی اللہ تینوں
پیدا ہوئے پاک بنی دے جو فرزند پیارے
دل دید تکارے کیتا سخن بے ادب زبانوں
لادے زخم بنیہ سے سینے اوہ بد ذات حرامی
تھوٹا دعوت کرے نبوت کلمے روز پڑھنا
غم دگیری دیو چہ کیتی پاک رسول عفتاری

گل سیاہ ستیدی ہوسی ملاں موجب بھائی!
فکراست دا ہوسی بھار پاک محمد تائیں!
گرمی غصیوں بیکھ پیاسوں خلقت عاجز ہوئی
تیرہ کوہ منزل لماں چوڑا را دی ذکر سداں
رات مہراج بنی سرور نون حسب رائیل دکھایا
خوش فرزند پیار حضرت گودا ہٹایا!
دسے وقت خدائے اسنوں بھیجا اہل پیار
رب کہے توں مینوں چھڈ کے اتوں نظر نہائی
نظر مبارک پاسے کرنی یہ نہ بھائے مینوں
کھینڈن کھن تیک نہ پونچے گئے جہانوں سار
دیکھو سچی رسول خدا اوتز گیا جہانوں
دل دکھا دن پاک بنی دا دل کھنار تہائی
بھے کہ ہو دے بنی خدادا کیونکر اتر جانا
اوسو ویلے رب پے نے سورت پاک اتاری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شرع کرتا ہوں ساتھ نام اللہ کے جو بخش کر نیوا ہر مان ہے

اَنَا عَطَيْتُكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ

تحقیق دی ہم نے تجھ کو کوثر میں ناز دے واسطے رب اپنے کے اور تر باقی کر

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

تحقیق تیرا دشمن وہ ہے بے نسل

ایہ پیغام پر پایا رب نے سرور عالم تائیں
اپنے دوست نول اسو ویلے امر کرے رب تائیں
یا بنی اللہ فکر نہ کرتوں میں عاقل رب تائیں
چھڈ دگیری حوض کوثر میں بخشیا تر تائیں

رب اپنے لئے اگے حضرت کر سجدہ قربانی
 دنیا توں بیشک جاسے اور دشمن تیرا
 اور کوثر عشرت کے دن حاضر کیتا جاوے
 خوشبو آئے اسدی چوں جیوں عنبر گستوری
 شیریں لذت ٹھنڈا مٹھا حوض کوثر دا پانی
 تر دے پھر پیالے اتے کارن نیکو کاراں
 اور ملکیت پاک نبی دی! سدن کیتا جاسے
 جد کوئی مومن پیون کارن حوض کوثر تے جاون
 حوض کوثر دا پانی پیتیاں ٹھنڈ پوے دچہ سینے
 گھسٹ لنگھ دن لذت پاوون کم دل گیری جاوے
 درہراں نت جنت و چوں حوض کوثر دچہ آوے
 چائے طرف باغچے اسدے چمکے کھان نوریاں
 حوریں حسن رکھیں اپنا جیوں بھلی چمکے
 جڑت ہوئے دچہ سرے موتی زینت سینیاں
 شربت پیون کی پیغمبر حوض کوثر تے آوے
 جھر پھر نیک پاوون کھانا پاک رسول اپنی
 پاک نبی دے حوض کوثر دا جس نے پی نیا پانی
 کرن روایت پاک نبی نوں حکم حضور دے آئے
 پھیراگوں سردار دو عالم عرض مبیان منایا
 ونگ امانت حکم قساڈا دسیا لوکاں تائیں
 یا نبی اللہ مکہ پوچھا دن ہبسی ذمہ تیسرا
 سن کے عدل خداوند کووں نکر نبی دل پاندا
 حضرت آدم توں پھر باکے آکھے نبی حقانی
 ارشد مست رہے اگے امت نوں بھتائیے
 مہی بچن مذہبوں جیکر بخش ہوئے درگاہوں

اسان توہانوں کوثر بخشیا پھر کیوں کرد حیرانی
 اسل رساڑا نشان مبارک کیتا بہت اچرا
 بھر بھر پھر پیالے ادھنوں پاک رسول پائیے
 جس نے مکہ پیالہ پی لیا عاقبت سوئے پوری
 تا بعد از نبی دے پیون آکھے ذات ربانی
 پیون آپ پادین لوکا یا سید ابرار
 اپنے تا بعد ازاں تائیں آپ رسول پلاوے
 جلد پیالے تر کے اوتوں کول اتہاندے آوون
 زور مقلوتے ترسن ادھن کا فروکھ کیتے
 مومتلے ہرن پیالے پیتیاں راحت پائے
 ٹھنڈا مٹھا تازہ پانی ادھن نت پوچھا دن
 محل مکان وزرائی سرکاراں ٹھاٹھ دکھان دوریاں
 پونا نقشہ کھنڈے کے عاجسز اد گنہاراں
 دل خوش ہوئے دیکھ اور ہانوں ایساں خوش گنہاراں
 سب اعدا ہا پاک، بھائیے کر کر پیار پاوون
 آکھن نہاں دنیا اسے ساڈی سنت ادائی
 پھر پیاس نہ لگے اسموں حکمت دیکھ ربانی
 اسان قرآنوں حکم سنایا سب نوں سیما باد
 جو جو حکم حضور دن آیا گھر گھر اسان پوچایا
 پتھراں نوں کیتیاں خبراں یارب خالق سامیں
 دیکھ یوں اچ وقت حساباں عدل کمان میرا
 آکھن لگے عمل حسابوں کوئی نہیں جنت جاتا
 چل دربار خدا ہے پلے کرن سوال ربانی
 ابو بشر توں خیر بشریں رکے بھارا ثنائیے
 حضرت آدم آکھے مینوں آئے وقت الہوں

اپنی جان سوا کچھ بیٹوں ہو نہ سمجھ واکائی
 ہوں شہرہ دیکھ تہ شہ امت یاد نہ بیٹوں
 سن کے سخن حبیب رہا ناسکر زیادہ کسی
 کل پیمبر مرسل آکے کہن بنی اُن سارے
 بنی بسیار سب دنیا را آخر ہمارا ہوا
 اچھا عرض کراں گا جا کے کارن خلقت ساری
 یا مولا میں ایہ نہیں کہند بخشش کرے بیٹوں
 جان پیاری میں نہیں کر داکے بتی سپاواں
 کرن ز دا بیت پاک بنی نے۔ درد نیر و گایا
 پاک رسول حبیب خدا را اتنی ہمت کسی
 دنیا سختی دے منہ آئی پر دے نے کر لائے
 دہشت قہر آملوں ہوئی کوئی نہ بھری عامی
 جسم دوزخ چک بیا دن حکموں ملک رہا نے
 کرسیاں چھٹ خیران کھلوت مرسل بنی پیارے
 اپنی جان بچا دن کاسن سنگ کھلے دعائیں
 پاک رسول الہی باکے درجہ دربار کھلو سی
 جبرائیل وحی نول آکھیا غائق سر جنبہا سے
 ہوئے حکم بہشتاں دچوں جلد براق بیادیں
 جبرائیل شتائی ہوئے عزت عظمت پاروں
 سر دستار مبارک سوہنی عزرا پیل ہغاوت
 چادر عجب بنی سو ہوئے دردوں دے چہارے
 آدن لکی پاس خدا سے حضرت دی اسواری
 ہٹڈی واد جنت دیو چوں خوشیو دالی آئے
 گھوڑا پھڑکے واؤں رُدا جب ایل پیارا
 وچہ محمود مقام نورانی قدم مبارک دھری

کیوں پیش خدا سے ہواں مارے خوف رہی
 حاضر ہونا پیش خدا سے اتنی طاقت تینوں
 مشکلی جنت ہے کر مولا بدل تراز دھری
 سب دنیا دی خاطر جا کے حاضر ہو دربارے
 بنی محمد سرور عام پیش خدا دے جاسی
 کراں سوال خدا سے اگے آکے بنی غفاری
 حسن حسین نے فی ظمہ کارن نہیں میں آکھیا تینوں
 ساریاں امتا کارن مولا عرض حضور سناواں
 سب بیانا ساریاں نبیاں نول ہمار چایا
 سب دنیا دی بخشش کارن آخر حامی بھری
 جہدوں حبیب شفاعت کر سی تاں کہ نہ بخشا جاوے
 نیک بداندیاں ہوں اوتھے کھلیاں صدق تانی
 منہ پر نے سب ڈگن لو کہیں عاجز درد رنجائے
 سب امتا نے دعوے چھٹن خوفوں ڈرے سے
 درجہ دربار خدا سے ڈر داکوئی بھی جاندا ناہیں
 درجہ عذاب سمندر ڈوبنے بنی سانا ہو سی
 عزت ادبوں پاک بنی نول جلد بیا سرکائے
 مباحہ پوشاک نیجا کے وزی ادباناں پیارا
 سے پوشاک براق نورانی اللہ دے درباروں
 شرط برابر پوری کر داکوئی خدا فرما دے
 موہیاں اُتے چکا سوہنا کھائے پیگہ ہولارے
 واہ وا ایہ سر دار دو عالم دیکھے خلقت ساری
 شکے دا لڑتال ہوا دے خوب ہولارے کھاوے
 جا سرکائے حاضر کیتا پاک رسول سہارا
 ادب ادبوں پاک خدا نول حمدوں سجدہ کر سی

سجدے سے نذر کرے تہہ ربدیاں صفت ثنائیں
 یارب سختی دے تہہ آئی عاجز خدمت تیری
 حکم منائے ذات مہادی سب مرضاں منظوری
 عمل تو دے جسے جاسن ادتھے نیکیاں تے بدکاراں
 وہ بھی بچیں مہابوں جس وہی وجہ امران کھانا
 نعمت جنت دی ہتھ سے وجہ جہنم دتی جاسی
 میں شفا موت کارن ہوئے بھٹے فضل باہاں
 تہہ سرکار اپنی اندر بنی شفا موت نہ کر دا
 ہر روز جنت جاسن بھٹاں سفاری پاروں
 تہہ بنی سولی ہوتا وچہ دربار الہی
 روز خوں روا نہ ہو سکے کسی ہزاراں قیدی
 وجہ رعبیب خدا عرض کرے دربارے
 روز خوں میں ڈھکاں جیہڑیاں ہوں فرشتیاں چھڑیاں
 بنی سول شفا موت تہہ دی کارن اوگہاراں
 روز خوں ندرستن بے پگڑ فرشتیاں آندے
 بچہ نہ دے گئے حضرت ادوں مرض گزارے
 سہیل ڈھکاں من سداست پاک سول چھڑیاں
 جیہڑیاں بنی سول جاسن کے چہ تھی راری
 پنے پیر حبیب بنی زون حکم کرے رب سائیں
 جہان جاکے روز خوں میں جہانست تائیں
 روز خوں تہہ مہارک گئے رکھن بنی بنی !!
 حضرت جہ تہہ مبارک روز خوں اندر پاروں
 سب صحابہ بنی رعبیب نام اپنی ذریعہ
 سیر حقیق پچھے ہر موسیٰ و رب حساب کرسی
 نہ ہیرے دستے ڈر دا قبر ہوں

جیہڑیاں صفات ہوں نہ سلم کے پیغمبر تائیں
 فضل کرم تھیں رحمت کرے ایہ عرض دتی میری
 جو کچھ آکھیں پار مہیبا ہا جنت کرمان پوری
 جنت حکم سدا جاسی کارن تاجداراں
 مشرک لوگوں پگڑ فرشتے روز خوں پارسن
 وہ تان پڑھکے راضی ہوئے بہا شکر پائی
 جنت مرقبہ نہایت اس نے دونو فتح جہاں
 نہیں سی ہو پیغمبر کوئی جاکے عالمی بھر دا
 پاک نبی کی نال شفا موت نیچے جہنم پاروں
 نہیں سی موندی اُمت تائیں ایڈی سہ پوری
 ساتھ اعمال روز خوں میں جنت نہا سیدی
 بخش خدا یا اپنے فضل ایہ بچ اوگہارے
 اوس وقت آواز کاروں بدل لہا ہنکریاں
 روز خوں دروازے آگے جاسی لکھ نزاراں
 حضرت پچھن اتنے مانسی بین کہ ہر روز بانڈے
 چھوڑ دیو سب بندیاں حکم کرے رب باری
 روز خوں دلوں موڑ مہاراں جنت وجہ پوجا یاں
 یا سول کچھ روز خوں اندر تہہ گئے اُمت پیری
 روز خوں دچوں اُمت اپنی بیشک ڈھونڈیا تیں
 روز خوں وجہ فرشتے جاکے ڈھونڈن تھان تھانیاں
 جہدی کہ جبریل بنی زون اتنی مرض سنائی
 روز خوں عطر کے ٹھنڈا ہو سی یا مقبول سپا دیں
 اُس نے علم کوئی پاروں اک حدیث سنائی
 دس گناہ کبیرے کتنے حکم خداوند دیسی
 بودے حکم شتابی ملان خالق دی درگاہوں

دفتر محل دکھا واسدا بعد فرشتے آدن
عیب کبیرے یار بند یوں ڈرا پیا چھپاٹے
امر ہوا یہ جتنیاں بدیاں آکھ سنا یاں بیڑوں
دوب غدا کر لسی لٹھرا اپنی صفت مقرر ی
حکم جنت راہد مومن یوں دتا ذات ہی
وہ جانے کہ بدیاں پاروں جنت میا بیڑوں
جتنیاں مودہ جنت دتا بیڑوں بدیاں پاروں
دوڑے عیب گناہ جو تیرے وہ توں سکھ سنا
بہت زیادہ راضی ہو کے وہ جنت وچہ جانا
بیقراران بنی آئے جیڑے دائم دوزخ جاسن
سن است لے پک بنی توں مو کر سی راضی

عمل صغیرے دکھ دکھ کن کے مک سنا دن
یہ سوچے جے تھا ہر سو کے قبر خد دے
ستے جنت فضل کرم تھیں بخش دتے میں تینوں
بدیاں لے پردہ پاک بخش دتی سروری
تاد قدرت واسے لے مومن مرض سنا
آکھن دکھا بار خدا یا گل تھریں سنا
پورا حق نہ ملیا بیڑوں پیر تیرے درباروں
بیشک رتبہ اسد بنا دن ہو زیادہ پادریں
پاک صیب پایے کائنات مو کر مک نہ
تا بعد رنج آئے ہر اسے مومن درجے پاسن
جیو نور سوت دے لکھی وچہ تھو کرے رب تباری

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اور غصہ تیرا ختم ہو جائے گا اور تیرے لئے کچھ دے گا کہ تیرے لئے ہو جاوے گا۔

یہ بنی اللہ تیرے مودہ تینوں درجے دیسی ہا
پار کھیں ایہ وقت قریباً ہرگز دیر نہ رہے
تھو جنت میں رہ سناٹے پاک بنی دسہ تائیں
سبز بزم شاد نورانی پائے پاک رسول بخاری
متر بزم جنت ہو کی ترخ نشان نورانی
سب زمر مودہ کر سن مان شوکت شانوں
پوسید اس میں بزم نورانی ریت زیادے
پاک درجہ سب جنت بیکر یوں تیرے ہوا
کے درجے اندر دنیا موشے دھل جائیں
جنتی خلقت پیدا ہوئی دوزخا موت تائیں
پک جہیزے درجہ سناٹے خیر سب رنج نرانی

بیشک راضی ہو دیں گا توں اتنا فضل کر سی
ساقہ غباری دشمن تیرے دوزخ مذر پادریں
دل بیان جنت دے اندر جلد ہی نال لیا بیگی
چہرہ سردار دوزخا کرے جلد براق سوار ی
بہت خوشی وچہ مومن سناے دین حمد لایا
تھو دیگر نظر نہ آئے کرے شکر زبانوں
سو درجہ جنت داگن سکھ پاک رسول سناٹے
تھم حجازی جھوٹ نہ ماراں ذکر حمد بیڑوں
چہرہ بکری دفتر نظری آئے بکے رسول صفا
وہ بھی اسوچہ داخل ہو دے پیر بزم تائیں
پک درجے وچہ ساری خلقت جنت کرے مومن

ستر حواریاں ملن جنابوں ہرک مومن تائیں
 عورتاں دودو آدم جنسوں دیوے ذات اپنی
 لتیں پھٹے محل نورانی ملن ہرک تائیں
 دنیا داخل جنت ہوئے حکمت ویکہ خداوی
 پھر کرسی رب خلقت پیدا ذکر حدیث سناوے
 جو مومن رزقوں تنگی پا کے بے خداتے راضی
 کرن روایت طوبیٰ رکھ لوں حکم خدا فرمائے
 ہر قسم ندا میوہ ہووے ہر قسم ندا کھاتاں
 ہر مومن دیاں جنت اندر حواریاں خد متکاباں
 ظاہر حکم سنایا سانوں سرور بنی الہی
 کل عذاب جہنم واسے مینوں رب دکھالے
 صاحب علم صفائی واسے تسکے جون دیوانے
 زہد عبادت واسے ہرگز کرن امید نہ کائی
 بتے میں خبر جنت دی دسل حرص لگے ہر تائیں
 ہر کوئی جنت جاون والی آس امید لگاوے
 ذکر سنواک مومن عاصی حاضر رب بولایا
 دوزخ حکم سنایا اسنوں بد عملانے پادروں
 دلوں عرض سناون لگیا رب خالق باری
 پک امید میرے دل آہی رب رحیم سداھے
 حکم ہو یا نہ دوزخ جامع اسنوں موڑ لیاؤ
 حکم ہو یا جہنم واسے دوتے کے سوال سوالی
 ہر کوئی حرصاں جنت والیاں دلچہ آس لگاوے
 جیکوئی خواہشمند جنت دا کرے تابعداری
 جہا جنت اُسدی کرے ہر دم بے فرمانی
 جنت واسے نیکل جسے کفر عداوت چائی

خد متکاب غلام تمامی اسی ہزار بتائیں
 صورت شکل برابر حواریاں اسوچہ شک نہ کائی
 ہک ہک تنہو بہت کشادہ دیوے خالق سائیں
 خالی جنت نظری آون تھوڑا قدر آبادی
 تاں سب جنت باغاں اندر نظر آبادی آوے
 جنت دیوے راضی ہو کے آپ خداوند قاضی
 سب کچھ دیو محمد یا تنوں جو کوئی حجت چاہو
 خوش رکھو ہر مومن تائیں

ملک نورانی تابع اندر جنت باغ بہاراں
 خوبی جنت دوزخ والی مینوں رب دکھائی
 جیکر واضح کر سمجھاواں کہیا مدیتے واسے
 ہوش حواس بندینے سنکے چڑھ جاون آسمانے
 دوزخ کولوں نیچے جائے باحبوں ذات الہی
 تال حساباں جنت مشکل فضل کے رب سائیں
 بھالوں عمل نہ ہون کائی ہر کوئی جنت چاہے
 عمل حساباں اسدیتائیں دوزخ حکم سنایا
 ڈال دیو وچہ دوزخ اسنوں حکم ہو یا سرکاروں
 پک امید فضل دی مولیٰ سی میں دلچہ دلچہ سی
 بدیل بدلے میرے اوپر نہ اوہ قہر کماوے
 لاہ دیو سنگل ہتھکڑیں ہرگز دیر نہ لاؤ
 کون کہیگا رحم کنندہ موڑ دیاں جے خالی
 عمل باحبوں زور دھنگانے کیوں جنت چلے
 بیشک جنت دشت اسدا آکھے بنی غفاری
 پھر اوہ جہاک جنت دی کے حکمت دیکھ ربانی
 عجب تماشہ پھر بھی آئے حرص جنت دی لالی

وچہ قرآن خدا فرمایا جانے دنیا ساری
عمل تو لاکے جسٹوں مولا دوزخ دل چلائے
اسی صفایا نبی ہی امت لہجے چڑھدیتا میں
کرن روایت رفوف آئے حضرت دی اساری
سہنے شتر نورانی آئے حسن حسین پیارے
بنی داؤد بونایا جاسی بوسے رنگ شہانہ
امت نہ بند سرور سوہنا چکے چن نورانی
آٹھ دروازے جنت تھے خبر کتابوں پائی
مومن دیکھ جنت نون تہا ہی مومن
جس جس ہستی مومن ہوئے اتنا درجہ پائے
جنت اندر کوئی نہ رہی باغ مکہ نون خالی
دو دو جوتے کفن مومن ہر اک مومن تائیں
سر ہوائیں گوہریاں چھاواں باغیں نہراں جاری
ہر ہر گوشت جالورائے جو چاہن سو کھادن
ستر ستر حوریں مومن ہر مومن دے تائیں
رت خزانہ کی کہے نہ آئے تہہ باغ بہاراں
نانڈی روٹی دھرن پکا دن اوتھے لوٹ نہ ہوئی
گوشت پکا ہوگ قدتی پورا مریج مصالحہ
پانی مٹھا شربت نالوں لذت باجھ شماروں
دوست کولوں دوست پیراجدا نہ کیتا جائے

اسیں نہ ہرگز جنت دینا باجھوں تا بعداری
ماری مت شیطان ہوائے لیکوں جنت جاوے
ہوا سوار کھلون میدانے فضل کنوں ب سائیں
ہر کوئی دیکھ کہے اسویہ واہ و ابی غفاری
کل پیغمبر دیکھن آون فضلوں نورنظائے
اسرافیل سنائے نعتاں شوقوں سے زما نہ
تور فرشتے دیکھ بقی نون جن بران قربانی
چالی ساراں آئے ستارہ سداک دروازہ بھائی
پاک تہہ درجہ تہہ درجہ پیراں کھائیں
جس جس ہستی مومن ہوئے اتنا درجہ پائے
ہر اک مومن چکے شاد ہر اک مومن ب سائیں
دوسر چھاواں پان ہتھانوں چمن کھینوں پان
ہر قسماں مٹھیاں شیریں دینیاں لذت بہاری
ہر ہر میوہ خدمت حاضر جسٹوں نالوں
کون جنت ہی منفعت سنائے آکھے خالق سائیں
ہر ہر میوہ حاضر آئے بدلے تا بعداراں
کونڈی ٹونڈا مریج مصالحہ نہیں ضرورت کوئی
قسم خدا دی حیرت آئے دیکھ جنت و احارا
پاکے دوست کولوں کولوں گلاں مومن پیروں
ہر دوست نون دوست ہستی حکم خدا فرمائے

در بیان عرض کروان ابوالدرداء اصحاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ پیش

حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ابو درداء اصحاب اصحاب نبی اکبر عرض سناے

یا نبی اللہ باجھ تسکے گھڑی آرام نہ آئے

مٹے کوں تو سالوں حضرت روزِ حشر توں جکے
 فکرِ پیادہ میرے اتلہ ایہ گل دستوں
 حضرت آکھن سب توں اول پاسِ خدا دے ہواں
 یا پھر عرض کوثر تے ویکھیں پانی کتے پلاندا
 نہیں تے کتے دعا میں منگدا پھر اکل ہواں
 پنجویں تہں فردوس معلے ساڈی جگہ انجیری
 ایہ سنکے اصحابِ نبیہ دے روکے مارن آہیں
 وچہ فردوس رسواں باجھوں ہور کسے نہیں جان
 خوش نوں سناون گئے پاک رسولِ الہی

آخر من دنیا توں ٹھیک جدایاں پا کے
 کیڑے تھاں لکائے اتوں لئے بھہ تساتوں
 کیونکہ کرن شفاعت بلے وچہ دریا کھلواں
 نہیں تے عدل ترازو دیکوں سوساں عمل تو لاندہ
 کیوں لنگے امت میری بجے نہ پاس کھوساں
 اتھے آکے مل چیں ساتوں نہ کر توں دلگیری
 وچہ فردوس تو ہافے باجھوں جگہ کسے دیتا میں
 کتھوں جا کے ڈھونڈ لو یگا ایہ مسکین نہانا
 پانہ سکے دوست کولوں دوست کسے جدائی

الْبُرُوحُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

برآمدی اسکے ساتھ ہے جسکو وہ دوست رکھتا ہے

یعنی جسے خاص محبت ہوگ کے دیتا میں
 سچ محبت جنہاں ساڈی کیتی تا بعد ری
 توں کیوں جدا سا تھیں ہوویں کہ مول گامی
 دور کرلں کیوں اپنے نالوں اپنی امت پیاری
 کران روایت ذاتِ خدا وی کر کے بے پرواہی
 جنت اندر داخل ہویاں امر خدا فرماوے
 استیں پچھ جوداں چاہوے ہر کوئی مومن کھلوی
 امر ہو دیکھا منگو ساتھوں جو کچھ نور تہاں
 باجہ حسابوں لذت شیریں نعمت جنت ساری
 یک نہایت ہور سناواں سنتوں سیر بہائی
 جنت چوں جلد نکالیا حضرت اکرم تائیں
 اک رکھ نالوں ڈالے توڑی جسم پئی جدائی
 بنو شبو شیریں اس مسواکوں سوہنی لذت پاوون

اس تھیں جدا نہ کر سی سنو پاک خداوند سائیں
 اوہ کیوں پون جدائی ساتھوں آکے بنی غفاری
 جتنے اسپن تھائیں ساڈی امت ہوگ تمامی
 یتھوں کدینہ دھری پاوے میری امت ساری
 امت نے حبیبِ بنی نوں راضی کرے الہی
 پہلا کھانا جنتیاں لئی گوشت پکا آوے
 بیٹھن کارن تخت نورانی سبنوں دتا جاسی
 ساہے آکھن گے بن ربانوی نہیں حاجت ساتوں
 جنت جیسی پاس خدا دے نہیں کوئی نعمت ساری
 راوی جویں روایت کرے خبر حدیثوں پائی
 او تھوں ملیا دیس نکالا جائے خالق سائیں
 اس ڈال دی حضرت آدم سی مسوک بتائی
 آون یاد جنت دے سیوے جدا اوہ منہ نوں پاوون

ادہ مسواک پیار می لگے بہ بیوے مٹھالوں
 جو سی بنی لیانے پتر باغ جنت دینالوں
 اس پتر دا بھی کچھ حصہ کھی منہ وچہ پایا
 سرور عالم تائیں ملی اوس جنت می شاہی
 جوں عرش تے پہنچے جا کے سرور بنی حقانی
 جبرائیل بیان سنایا یا محبوب غفاری
 سب صحابہ الی یا مانے گھر جبرائیل و کھائے
 ابو امامہ ابو ہریرہ اک روایت سناون
 پاک بنی نور تنبو ملیا موتی چمک نورانی
 اسے اندر تخت نبی دار کھیا ذات الہی
 طوبی رکھ میرے گھر ہو سی کہ رسول پچاواں
 ایسا جنت لے لو لو کو کر کے تابعداری
 طوبی رکھ سنہری پیدا کیتا خالق سائیں
 کئی کئی قسم پو شا کاں بندیاں اسے پھلون بھائی
 بعض پھلاں تھیں زلیہ بندے مستول یار پیارے
 ادہ رکھ پاک نبی دے گھر وچہ آپ خداوند لاف
 نہراں جاری ٹٹھ و ختوں کیتیاں ذات الہی
 سارے جنتیے وچہ ہو سی حضرت دی سرور می
 مرواں تے سرور می ہو سی حسن حسین ولیدی
 نیک زمانے آتے شاہی جنت خاتون پائے
 غم دگیری صبروں شکریں میں مومن نے جالی
 اک روایت ہو مکمل خاص حدیثوں آوے
 بڑا پیار خداوند کرد اس مومن جے تابیں
 پاک بنی تے سب استراہاں اوہیں عرش گنداری
 بیشک ابدی رحمت پائیے ایس ویسے پاروں

جد پگان مسواک تے اکھن باغ جنت تھیں آویں
 اسے اندر خوبی آہی اسے فسل کمالوں
 اسے اشروں ذات خدای شیریں شہزبانی
 پاک نبی دی امت بلے کیڈی بے پرواہی
 فضلوں رب کھایا سنوں باغ بہشت نورانی
 امت تیری ایتھ آسی کر کے تابعداری
 اپنے گھر سرور بنی نوں بھی پھر آن بتائے
 منکے خیر نبی دے مومنوں خوشخبری فرماون
 چار ہزار ماں ہے دروازہ امر کنوں سبحانی
 ایتھ ہے سرور دو عالم خیر حدیثوں آئی
 سارے جنت گھر مومن اسے رکھدیاں چھالواں
 تخت نہیں سلیمان نبیہ اجیسی جنت پیاری
 گھر گھر آس دی والی جائے کوئی گھر خالی ناہیں
 ہر مومن دے مسج برابر وادھ کھٹ ہون نہ کالی
 کنگن کڑیاں موتیاں جڑیاں گھرن جوہں سنیہے
 سارے جنت دیوچہ آس دی گھر گھر والی جائے
 خوشبو شیریں شربت مٹھانت حساب نہ کالی
 دھلے رب کرے سب پوسے اوپر بنی غفاری
 آل نبی دی اکھن لوکی نال اولاد علی دی
 ولوں بتاون والا کافر خیر حدیث سناوے
 جنت اند پائے جا کے سب توں درجہ عالی
 وہ سو آیت پڑھے کوئی مومن پاک بنی فرماوے
 بیگم دوست لوں کوئی دوست ملد چاہیں چاہیں
 ہر دن اتنا پڑھے کہ سونا ایہ تاں منزں بھاری
 دس سو آیت برابر ہووے پائے دے مقدر لوں

پھیرنی اصحاب تائیں خوش فرمان سناوے
کچھ مبارک تھیں فرمایا پاک رسول غفری
دس سو آیت پڑھی یا اسنے کیتا ختم سپارا
جسے پڑھیاں فات خداوی بڑا پیار بولاوے
چھوٹی سورت اجر زیادہ حضرت نے فرمایا
جستے رب پیار کماوے اسنوں حاجت کھڑی

دو سو آیت عشقوں پہ کچھ روز پڑھی جے جاوے
پڑھوے ایہ الہاکم سورۃ سون لگا بکوا ری
اتنا اجر برابر اسنوں دیوے سر جہا نہ ا
کیوں مومن پڑھکے اسنوں اجر تو بولیاوے
یاد کرو جس مومن آتے رب پیار کما یا
لکھکے دس چراغ شتابی ہے اوہ سورۃ چھڑی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غرض ساتھ نام اللہ بخشش کرنے والے مہربان کے

اَلْاٰمِرُ الشَّكَاثِرُ اَحْيٰی ذُرِّيَّةَ الْمَعَادِرِ ۝ كَلَّا

غافل کیا تم کو چاہ بہتائیت کی نے یہاں تک کہ بلو تم قبروں سے ہرگز نہ یوں

سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ كَلَّا

البتہ جانو گے پھر ہرگز نہ یوں شتاب جانو گے ہرگز نہ یوں

لَوْ تَعْلَمُوْنَ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝

کاشے جانو تم جانتا یقین کا البتہ دیکھو گے تم دوزخ کو پھر

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝

البتہ دیکھو گے تم اسکو دیکھنا یقین کا پھر البتہ پوچھے جاوے اس دن

عَنِ النَّعِيْمِ ۝

نعمتوں سے

کہن مفسر حضرت جا کے جنت دیے لاسن باقی لکھ ہزاراں عاصی دوزخ اندہ جاسن

سخت سزائیں پاؤں اٹھتے بد عملانہے پاؤں
 ہکناٹوں جہر دوزخ اند پھڑکے ملک لیاؤں
 اسکا من سب آپ ہوا زہری حاضر خدمت ہیے
 پر تقسیم گناہیں وڈے جوٹھے وھر دگا ہوں
 ایہ دل چاہوے رجبے دیئے مار غماندیاں آئیں
 دسوکدی امت ہے جے مالک آکھ سندھے
 قہر عذاباں دوزخ والیاں سالوں نام بھلایا
 جسدا جبرائیل جیہانے کھوڑا پگڑیا وانگوں
 جنوں رات معراج ہو یا سی ابدی پاک نشانی
 سنکے نام نبی سرور والکن مارن دھامیں
 بدن اسٹا اکو لیاں وانگوں آگ دوزخ تھیں مڑا
 رگے اسیں عذاباں جوگے عاجز دور بنانے
 کیڑا جا فریاد اسٹوی حضرت کول پہنچاے
 دوزخیاں نوں نام محمد یاد زبائے آیا
 جو دوزخ لے ہین فرشتے رحم ذرا نہ کھاؤں
 کرن روایت دوزخ اند پوسن جدوں نکلے
 کن پوکار جیب محمد سالوں آن چھڈاؤں
 دوزخ نام محمد سنکے ادب کنوں شرما دے
 کیوں نہ سلاڈیں انہاں تائیں آن فرشتے کہندے
 ادب لحاظ محمدی کولوں دوزخ بھی شرم اندا
 اس دوزخ لے سخت عذابوں منگونت پناہیں
 کرن روایت دوزخ اند حاصی کچھ ہزاراں
 احمد احمد کر کے آچی پاؤں شور نما نے
 سیاں کو ہاتھک دور سینچن پیندیاں شور دواں
 آچا شور پوکارا سن کے آکھے ذات اپنی

ہین اود بھی امت ہوں مرگے شرک شراروں
 دوزخ لے سردار مالک نوں جاکے عرض سناؤں
 وہ بہلت کچھ ساڈیتا میں اسیں کھاوے دیئے
 دوزخ پیگیا پیش اسٹے بیشک عمل گناہوں
 ساڈ ساڈ کے کوڑ لیتا سالوں دوزخ بھامیں
 دوزخ نار لیاں سب ہوشاں نام نہ جیتے آئے
 اود ہے جنوں ذات خدا نے عرشاں تے سدویا
 حیف سالوں مرا ہدیے اسیں نہ لنگے لگوں
 مالک کہے محمد احمد سرور نبی حقانی
 لے سردار جیب محمد سالوں کڈتے لیجا میں
 اسیں بھی تیری امت وچوں کھتیرا پڑھیا
 جنت قدم مبارک پایا آپ رسول ربانے
 وفتیا ندی عرضی کیڑا پاس حضور لیجاے
 آر محمد آر محمد انہاں شور مچایا
 بالن وانگوں پھڑاں سالوں دوزخ ول چلاؤں
 پگڑ فرشتے دین سزائیں پگڑ کے زور دھکانے
 قہر قہاری دوزخ وچوں سالوں کڈتے لیجا میں
 ہٹ جئے دوزخ انہاں کے کولوں کوئی زائر پچاؤ
 دوزخ آکھے ایہ جو منہ تھیں نام محمد لیندے
 یقینوں شان مبارک مندا ذکر نہ کیت جاندا
 توبہ کرو عذاب ابھیادب دکھائے ناہیں
 وچہ انگیاراں دے ہوئے ڈاہڈیاں کرن پوکاراں
 دوزخ اند کرن اوکیاں پہنچ رسول ربانے
 نام نبیدا دوزخ وچوں لگا دین رہاں
 کون گناہیں ردوں والے کر دے شور دہانی

کہن فرشتے لوگ محمدی شور و دایاں پاؤں
مرہویا جا کہو بنی لوز کرے شفاعت انہادی

احمد احمد کر کے نعرے دوزخ اندہ لاون
دوزخوں میں ہوئے جلدی بند خلاص تمہاندی

دوزخ و چہرہ نبی علیہ السلام و کی امت کی پوکا ر (جلد ہفتم)

نبی دی امت جیڑی شرک کماوے گی
دکھ تکلیف اس آیت ایساں پاوے گی
مختصرے دوز رب عدل کماوسی
بے فرماناں تائیں رب تسمادوسی
جنہاں زمانے آتے چغلیاں کیتیاں
ہون معلوم سبھے پاک پلستیاں
منع قرآنوں جہڑے پندے شراب سی
ہوتے پاک نالے جنگل پیشاب سی
غیر انہوں جہڑی عورت وال دکھائے گی
اپنی تکلیف ایسے گل قوں پائے گی
دیکھیا اکھیں پاک نبی فرمادئے
بھکے دھار سر عورت دے پاوندے
دینا دے آتے سی ایہ بال کھڈاوندی
گھن کے پانی نہیں سی کدے نہاوندی
مرہ جو غیر نال آگ گھاسے گی
لکھیں نال کھل آدھرو دی جاسے گی
جہڑیاں خاوند نال کھن انجوریاں
گھبرا کارو چہ ہون گھبراں
بہڑیاں خیر نہ فقیر ہون پاندیاں
گھبراں خاوندانوں نشتہ سنا دیں
نہ منہ پھرن جہڑیاں دھپ بازاراں

عمل حسابوں تسی دوزخیں جاسے گی
انت شمار جہدا تا میں
نیکی تے بدی جہدا گھت تو لاوسی
دوزخیں لین سسڑا میں
جان زبان نال بیاں دے کیتیاں
بھسیاں دھنسیاں تا میں
انہاندی حالت ایہو جیہی خراب سی
مونہوں نکالے اللہ سائیں
والا نکل پھڑکے شئی دوزخیں جاسیگی
وال دکھائے غیراں تائیں
دوزخوں پانی تمشا ملک لیاوندے
دیندینے سخت سسڑا میں
وچہ پلیدی سادی عمر لنگھاوندی
سلہ مذاب اس تائیں
تتیاں تھماں ناں چوٹیاں پائیگی
کسے چھداوتناں تا میں
ہاویے دوزخ تھلے رب نے بوڑیاں
بہتیاں لین سسڑا میں
نال ہمسایاں نت جنگ چھانڈیاں
دوزخوں نکھدیاں تا میں
وہیاں جان وچا آگ انگھاراندے

کتے وی شکل مکھ ہون ہزاراں ہے
 جھوٹی گواہی جھڑے مرد سنون گے
 مویا نتوں کچھ جا کے پھر پھتوئے
 کہے غریباں آتے زور بزوریاں
 جنہاں کیتیاں نے رشوت خوریاں
 ویچہ سے دودھ جھڑے لاہوند ملائیاتے
 اتہاں لئی تھاواں دوزخوچہ بتایا نے
 اوسنوں رب ایسی جگہ سٹائیگا
 ایہو جیہا بدل ایس رشوت دا پائیگا
 رب فرماوے ہن کتے اوہ گیاں نی
 لہنیاں لیاں ہن دینیاں پتیاں نی
 جہڑا انسان اینویں لوٹیاں لائے گا
 چغلیاں لائے لوکاں تائیں لڑائیگا
 آندھاں ملک موہوں باہر نوں اونیاں
 واہیں چھڈی کن دیاں امے کو نیاں
 جنہاں کمایاں ہون دنیا تے یاریاں
 نیکیاں بیاں تل سماں گیاں ساریاں
 دنیا تے جہڑا کوئی چیز چوراہے گا
 بھار دینال لک ٹنڈا جاوے گا
 تو بہ بغیر جھڑے دنیا توں موئے نے
 اپنے ہتھیں کٹے کھا ترے ٹوئے نے
 دوزخی کٹے ہو کے اک دن آوے
 رچے روئے ساٹے پت پے چاہوئے
 کہی داروغے ہن کی عرفناں سناوئے ہے
 مذہب سب کیرا کس دی امت سداوندے ہے

پٹن جو مردیاں تائیں
 اوہ بھی منزائیں وچہ دوزخیں پونے
 جیوندیاں تو بہ کیتی ناہیں
 پیاں اڈیکن اونہوں دوزخیاں مویاں
 انہیاں دا حال سنائیں
 پانی دیاں چھٹاں جنہاں دودھ وچہ پایا نے
 کہے رانی پون ناہیں
 سپاں اٹھو ہیاں دا کوئی انت نہ آئیگا
 یاد کراوے اللہ سائیں
 جہڑیاں لوکاں گولوں رشوتاں لیا نی
 کون چھڈاوے تیرے تائیں
 منہ تے ہود پچھوں ہود سنائیگا
 اوسنوں ملن کی سزائیں
 ایہ تکلیفاں اونہے دوزخیں پونیاں
 کہے چھڈ یکدا ناہیں
 اونہاں کے بھار دیاں مصیبتاں بھاریاں
 گھپیاں رہنیاں ناہیں
 مریڈھیاں آتے دن حشر اٹھاویگا
 ایناں عذاب اس تائیں
 دوزخیں وچہ داخل آنکے ہوئے
 مار دے آچیاں ڈھبیاں
 دوزخ داروغے اگے عرض سناوئے
 دیہو اجازت ساڈے تائیں
 وقت دہاناں ہن اینویں پھتوئے ہے
 دسو کھاں ذرا میرے تائیں

اکھیوں نیرچم چم انہا نڈا ڈھلیا
 دوزخ دروازہ چہڑے روزہ کھنیا
 اک نشان انہاں آکھ سنایا سی
 پکڑ براق جبرائیل لیا یا سی
 آکھ داروغہ ہوئی خبر تمامی ایں
 کیتی جبریل جیہاں آس دی خلائی ایں
 نام محمد سنیاں جد گنگاراں نے
 ساٹکے کوئلہ کیتا دوزخ دیاں نارے
 احمد محمد کر کے آچی پوکار دے
 دوست حبیب سوہنے پچی سرکار دے
 نبی جی آپ تہاں جنت ہے ملیا
 ایذا عذاب ساتھوں جائے نہ جھلیا
 پورا طریقہ جیکر اسال نہ پھر یا سی
 کلمہ ضرورتیرا اسال بھی پڑھیا سی
 دنیا تے اسیں جیکر جلدے آئے ہاں
 امت اخیرا سیں تیری سداے ہاں
 ابن عباس سی روایت سناوند ا
 شور پکار دے کہ ضرور آوند ا
 وحی نے کہیا امت نبی ممتاروی
 ہدیگی رحمت جدوں پچی سرکار دی
 اسال ہن انہاں عذاب کھال لے
 دوزخ دے وچوں جلدی باہر کال لے
 دوزخ دے اندر جبرائیل سی آوند ا
 وحی سناوے آپ نبی ہن آوند ا
 پچھن داروغہ گولوں دوزخ جاکے

آکھدے ساتھوں نام نبی دا بھلیا
 ہوش ٹکانے ساڈی ناہیں
 عرش دے آتے اوہنوں رب سدا یا سی
 ہور نہ خبر ساڈے تائیں
 احمد محمد جسد شان گامی ایں
 ون تے رات صبا حیں
 مار کے ڈھاہیں کر دے آچی پوکار اتے
 دوزخوں کڈھ کے لیجا یں
 نبی وانا نام لیکے ڈھاہیں پے مارے
 نظر اساڈے ول پائیں
 سالوں گناہیاں تہاں چا دوزخیں کھلیا
 بہت بھڑکیندیاں بھساہیں
 پکڑ کے ملکاں سالوں دوزخیں کھڑیاں
 ساڈیاں بخش خطائیں
 توبہ اساڈی اسیں دوزخیں پائے ہاں
 بے بھی ترس تینوں ناہیں
 رب جبریل تائیں حکم سناوند ا
 وحی سناوے اللہ تائیں
 دوزخ دیوچہ رو رو ڈھاہیں پی مار دی
 دیوے رہائی انہاں تائیں
 نبی نوں آکھو اپنی امت سمجھال لے
 دیر لگاؤن ذرا ناہیں
 مالک داروغہ اکوں ادب بجاوند ا
 کڈھ لے جاوے انہاں تائیں
 کون ایہ بندہ جسے پچھیا آکے

ٹر گیا جہڑا جھاتی چھیتی ناں پا کے
 کہیا واروئے ایہ فرشتہ جبریل سی
 بنی وے کول جا کے کرنی پیل سی
 دوزخی کہن دے وئی جبریل نوں
 خبر پہنچا ویں ساڈی بنی وکیل نوں
 اک نے کوئلہ کیتا بدن نوں ساڑ کے
 امت بناوے خاک پیراندی جہڑا کے
 سب اک وڈا نیکل دوزخوں آوسی
 کس طرح آیوں جبرائیل فرماوسی
 سب نے کہیا پہلوں مینوں رجا دیہو
 کھا دی بیج جنہاں مینوں پھڑا دیہو
 تولے گھٹ جہڑے تکرپی تول سی
 کیتیاں رساں جنہاں گلے تے ڈھول کی
 کردے گلاں جہڑے وچہ مسیتا تے
 کہتے نے تولے اوہ شرابی پلینا تے
 جنہاں یتیاں اتے ظالم کماے نے
 نیکے جو بانگ نہ مسیت وچہ آئے نے
 کھاں ہزارں بندے منہ وچہ پاوا زگا
 ایہو جہیاں گلا نڈا میں مزہ چکھاواں گ
 پھیر جبریل پاکب نیوی کول آوندا
 کرے، شفا دست آکے رب فرماوندا
 تمنہ سمنہ ہری، ہٹا بنی غنہاری تے
 دوزخاں وچہ رندہ کی امت وچار ہی تے
 قاضی تے شفی کئی نا بینہ وچا تے نے
 ہیکے اخیر تیری امت ہی ساکے تے

اوس دا نام سنا میں
 بھجیا انہوں آپ رب جلیل سی
 کٹھ لے جاوے تساں تائیں
 عرض سناویں ساڈی رب جلیل نوں
 توبہ قبول کرے سائیں
 لیاں نہ ساراں سالوں دوزخیں تار کے
 کٹھ لے جاوے اسان تائیں
 مار کے شوکاں اٹھ کھڑا ہو جاوسی
 اوس مرلیں سب تائیں
 ترک نازی میرے منہ وچہ پا دیہو
 اک بھی چھٹن ناہیں
 آکھ زبانون پورا کر دے بول سی
 اہنانوں تے دیاں سزائیں
 بدلے میں دیواں راج اہنانیاں نیتانے
 راج دکھاو میرے تائیں
 ربے خوف جنہاں دیوں بھلائے نے
 کرن دست اہناں تائیں
 اکے ہی وار پھڑکے چتھ لنگھاواں گ
 دیواں گ سخت سزائیں
 امت دا حال سارا آکھ سناوندا
 بخندہ سے رب اہناں تائیں
 آن جبریل گئی دس دسادی تے
 کر سکے کھلیاں باہیں
 بانہ دی شمس چننہ زکائے نے
 بنو نہرور، نہہاں تائیں

لو کہ خوش عالم جہیزے وعظ سزاوئے
 سینے تے جیہاں لکھن دیکھ پئے پاوئے
 بنی نے سنیاں جہیز امتدا حان ہی
 چھمچھم رویاں کھیں ہو گئیاں ہاں ہی
 یا بنی اللہ امت کڈھ لے جایاں
 ساڈ سدا م کہنے امت دے تائیں
 دوزخ دے ول آون نیی گرامی
 امت دے بندے وچوں بچہ تسمی
 بنی رسول جہیز دوزخوں آوے گا
 ملک انوں بنی پاک حکم سناے گا
 ہکنا تنوں اک اصلوں تھلے لتاڑیا
 ہکنا تنوں اگدے صندوقا لوچہ تٹاڑیا
 جنت تھیں جاری اک نہر جو آئیگی
 بنی فرماے دنیا مل کے منہائے گی
 اوے ہی نہر وچ چھانٹاں پھر مامن
 رکھاندی چھانویں پھر بنی کھلا مین
 ہر اک نوں مولا اسواری پوچا ییگا
 ہر اک ورثہ پھر جنت وچہ پا ییگا
 پھر کج مدت جہیز گذر سدھائیگی
 دوزخ وچہ امت پھر شدہ مچائیگی
 یا بنی اللہ نہ توہانوں کوئی سارا نہ
 پہنچ محمد چھیتی کر دے لوکا رامتے
 کہن لبیک بنی حاضر میں آیا ج
 دوزخوں کڈھو امت بنی فرمایا ج
 لاکھاں ہی کوہا نوچہ دوزخ اندھیرا لے

آپ نہ اوہے آتے عمل کماوئے
 دوزخوں پھر گدیاں بھسا ہیں
 غماندی حالت وچہ ہو گئے ٹھہل ہی
 حکم سناوے اللہ سائیں
 ۴ گیاں اونہاں دیاں دور سزائیں
 آون گئے بنی چائیں چائیں
 ادبوں وارو غہ ہووے آٹھ سلامی
 باہر لیاوون انہاں تائیں
 جلدی دوزخہ آگول کھولیا جاوے گا
 کڈھ لیاوے انہاں تائیں
 ہکنا تنوں زاتو بلکہ سینے تک سارا
 سختیوں لین سزائیں
 دوزخی دنیا اوٹھے بیٹھدی جھائیگی
 ہون گیاں تربت شفا میں
 ملل کے بدتاں آتوں ساڈ اتان
 رحمتاں کرے اللہ سائیں
 کر کے سوار جنت وچہ لیجائے گا
 بھلیاں درد سزائیں
 سچی سرکار پھر حکم سناے گی
 حکم سناوے اللہ سائیں
 دوزخہ وچہ ہونے لکھ ہزار تے
 کڈھ لیاوے انہاں تائیں
 پھر دوزخہ آ کے دوزخہ لایا ج
 دیوے لگاؤنی ناہیں
 چہ نہ لکے کھڑا امتی میرا اے

نبی رسول چار اکتا بہتیرا اے
نبی سناوے پھر جنت والیو
وس کے نام دوزخ وچوں نکالو
نبی رسول نوں جو نام بتاؤن گے
اسے ہی نہروں پھر جلد نولہاؤن گے
نبی کے امروں جلدی بے پرواہی سی
مستی فریاد نہ کوئی ذات الہی سی
وچہ قرآن پکے رب فرمایا اے
کدی نہ بخشاں اللہ پاک سنایا

اگ بھڑ کیندیاں بھاہیں
اپنے دوست خویش سب سنبھا ليو
سائے سنبھالن خورشیاں تائیں
اوتھوں فرشتے کڈھ دوزخوں لیاؤنگے
لین پھر جنتی جیائیں
اوس تکلیف وچہ دوزخیں پائی سی
کیتیاں بہت دعائیں
جہڑے لسان نے کوئی شرک کمایا
توبہ قبول کرنی ناہیں

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ

خدا شرک نہیں بخشتے گا اور اس کے سوا

مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

جسے چاہے بخش دے گا

کیتا رب نے حکم قرآن اندر شرک والے نوں دوزخیں پاؤ نا
شرک جیڈ گناہ نہ کوئی بھارا ثانی رب دا ہور بناؤ نا
مشرک میرے دروازوں باہر ہووے آستے ذرا نہ رحم کساؤ نا
استغھیں بعد جنسوں چاہوان بخش دیواں کیونکہ بے پرواہ کہاؤ نا
رب اکھدا بندیا دیکھ لا نکا جہڑا میرا شریک بنائیں گا توں
جدوں ڈالیا میں تینوں وچہ دوزخ پتہ کرانکا نکل کے جائیگا توں
حیکر دوزخوں بچن دی ہی منشا میرے نبی دا تابعدار ہو جا
آویں نہ ابلیس دے پیچ ہٹیھاں ایس گل توں بڑا ہوشیار ہو جا
آخر ایہ مکان فناہ دا ای ایسے آئے نہ مست خمار ہو جا
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

جیکر ایس طریقے لوں پاس کر لیں پھر واقعہ جنتیں جہانیں گاتوں !
 پورا شرع شریعت تے قدم دھو لئے نہیں تے پھر پیا ٹھوکران کھائینگا توں
 ساری صفت رسول دی ختم کرنی جرات اتنی کے انسان دی نہیں
 جدا ادب کر کے دوزخ سرد ہووے ایہ بھی اتری آیت قرآن دی نہیں
 جہدے ہتھ اندھ کچی جنتیاں دی امت اچھے بھی اسنوں جانہی نہیں
 محشر پریگا قلعہ چراندینا گری ساڑ دی اس میدان دی نہیں
 اک معجزہ بنی دادسناں میں حضرت انسؓ بیان سنایا سی
 اک دن حکم خداوا ہویا ایسا ساٹھے گھریں مہمان اک آیا سی
 مڑ ہکا پونجیا بنی نے نال جس دے اوہ رومال میں کھانے تے پیا سی
 میل دیکھ رومال مہمان ساڈا دل دے وچہ کراہت لبایا سی
 انسؓ پگڑ رومال نوں نال چھیتی بلدی اک وچہ اوستوں پایا سی
 اُتے سٹکے لکڑاں ہور اوہدے بھائیڑ مار کے پھوک مچایا سی
 آخر ہو حیران مہمان کچھے کیوں رومال نوں ساڑ گوا یا سی
 انسؓ کلمہ رومال نوں اک وچوں انوں جھاڑ کے پھیر وکھایا سی
 مڑ کے میل پکیل تے صاف ہویا کھنڈ چڑھے وانگوں نہ آیا سی
 حال پچھیا پھر مہمان سارا حضرت انسؓ تے پھیر بتایا سی
 کہیا انسؓ نے بنی کریم سرور اک دن وقت دوپہر دے آیا سی
 کہیا انسؓ نے بنی کریم سرور اک دن دوپہر دے آیا سی
 مڑ ہکا پونجیا بنی نے نال اسے انوں سینکڑے وار آزمایا سی
 انوں اک نہیں سیک پوچھا سکدی حضرت انسؓ نے اکھ سنایا سی
 مڑ ہکا بنی وایس دے نال لگاتیں اک نہ انوں جھلایا سی
 جھڑا بنی واتبعد ہووے دوزخ اوستوں نہیں جھلا سکدا
 پاک نبیدی اک شفاعت باجھوں نہیں کوئی جنتیں قدم ٹیکا سکدا

سکھن النساء

نبیدے معجزے تے صفتاں پتیریاں گنگے سناؤں ایہ نہیں طاقتاں میریاں

لڑکے نے کہا حضرت قبر چنگیری اے
 چاچاں دی پنڈا لگے بدھی بہتری اے
 ماپیاں نالوں ذات ربدی سنگی اے
 جنی کو عمر میری دینا تے تنگی اے

دیتا تے آوندی نہ خواہش میری اے
ہم کوئی لموڑ مینوں تاہیں
دینا دیتالوں مینوں آخرت چنگی اے
اونی بھی بھلہ ہی نہاہیں

در بیان حکایت اول

کرن روایت یہی ہے کہ ایک دریا دا بھائی
 بہت مدد کی پارہ لنگھن لئی آگیا باندہ والا
 دوشہ سے لڑی لڑا لڑا وہ بھی لگروں سے
 لڑتا رہتا رہتا کہ کھنڈے ہوئے ہیں نہ چاہا
 وگ آچھتی وگ آچھتی کرے آواز مہاتا
 کوہلے سرفس سنائی جہادی اپنے دوست تائیں
 کے مہاتاں چڑھ ہو بیڑی نہ کرتوں انکار
 قسم خداوی میں بیڑی نے نہیں سلامت جہا
 نہ بیڑی آئے چڑھیا لوبہ بیٹھا رہیا کناے
 کانا بیٹھا باندہ دے کول اوہوں پیا لگاے
 جہ لانے نوں سوئی پھڑ کے باندہ نوں چالائی
 کھوٹے چڑھ گئے بنیاں آتے قابو رہیا نہ کوئی
 بیڑی غرق ہوئی جسویلے پچھا اک مہاتاں
 نوہے کول مہاتاں بیٹھا آکے پھر وچا را
 غیب معلوم کوں تہہ ہو یا آئے پھر مہانا
 نوہے اکھیاے لو کو کچھ بات تعجب ناہیں
 جہ میں ویکھیا باندہ بیٹھا ناے گنجہ کاناں
 خون اپنی گنجہ کانا جیکر ظہر کر سی
 کونے وائٹ شینان بندیا تباہ روشن مہا

پارہ شکن ہی خاطر چڑھ گئے بڑے ہراس میں رہا
 اُس گنج کس کا نام لگے ستم حقیقت والا
 پیسے ایک جملہ تھامے بیڑی وچ چڑھے
 بیڑی چھٹن گئی اور پھر اس پر چڑھے
 ٹوٹے ویسے بیڑی تھر پڑھا گئی کا
 یہ بیڑی تو اس سلامت پار لکھنوی نہیں
 ٹوٹا آگے چڑھو نہ بیڑی چھٹنوں جان پیاری
 بیڑا ٹھیس پانی اندر پھڑکے وچ مہلتاں
 نکھیا لیجھ مقدر ونا خالق سر جھبا سے
 آخر سوئی پھڑکے کا نا باندر نوں چالائے
 چیک مار کے باندر پنجیا گھوٹے ڈر گئے بھائی
 بھڑ پیاک پاسے سارا بیڑی موہی ہوئی
 سب دنیاؤں لیکے بیٹھا کو کا فر کا نا
 جیونکر بیڑی موہی ہوئی حال سنائے سارا
 بہت تعجب کیکوں سمجھیا بیڑی پار نہیں جاتا
 میں نہ جانا غیب نانا جانے خالق سائیں
 سوچ بیا میں اس بیڑی نے ہرگز پار نہیں جاتا
 پھر تان آدمیے تقصیر ساتھ انہاںھے مری
 سندن پچنا بہت ضروری آگے بنی سہارا

اے انساناں پک بیداری کسے تا بعد اری
جیتوں بن جائیں رب پیدا رب بنے گا تیرا
منگ عایش مولا کو لوں بسے ایمان سلامت
قدر ایمان جنہا تے جاتی دساں گل تنہا ندی
نیکو کار شہنشاہ سی اک اندر کسے زمانے
اسے آور بار کھنوت سی اک فقر سوالی
کے سوالی نام خدا دے دیہ کج شاہا مینوں
جدا یہ شاہ فرمان سنایا اوس سوالی تائیں
وعدہ پکا کرتوں شاہا پیر نہ وعدیوں ماریں
شاہنشاہا سوچ سمجھ کے کرو یہ وعدہ پکا
پھر شہنشاہ بولیا اگوں کر کے زور دھگانا
اگوں بول سوالی کہتا فکر نہ کرتوں کافی
جسوں سوال سوالی کیتا لگی بہت حیرانی
جا مہلاں آتے شاہ نے سارا حال سنایا
ہو حیران بیچاری بیگم ایہ گل آکھ سنائی
جے توں چھٹ ایمان دکنی ہو سی حشر خواری
کھتے گئے سلطان سکند شاہ سلیمان دارا
با جھ ایمانوں کافر ہو کے جے دنیا توں چلے
کریں سپرد بلا کے اسوں فوج سے بلا شہا
کیکوں چپٹ ڈولاون جسوں ہونے حب ایمانی
شاہ مڑ گھر تیں بخت ہو کے وجہ در با سے آیا
کر بسم اللہ پگڑا گدا گر اوپر تخت بیہا سے
بخت ایمان سلامت سالوں تخت اسوں کی کرنا
چھٹ گیا شاہ وطن پیایا یلیا لتے راہیں
ہو دراز مستا شاہ اوتھے نیند غیب پا سے

ایہ ہزاراں لکھاں بیڈی اکو نیکی کاری
بڈے پاک بنی سرور سے کسے لکھا بہتیرا
نہیں ایمان سلامت کوئی دینا تے سعادت
کجہ پرواہ نہیں دنیا تے نیت نیک جنہا ندی
جو جو حلت گزری اسدی دس دیاں انسانے
کردا غرضی فقیر پھاواں یا شہنشاہ عالی
اگوں شاہ نے آکھ سنایا کجہ دیدیاں تینوں
انشاء اللہ حاجت تیری پوری کر ساں سائیں
نام خدا دے اس سائل دا جلدی کم سواریں
وعدہ اوہ کریں توں پہلے جتے رہجائیں سجا
کراں خلاف نہ وعدہ اپنا آخر قبوں جانا
یا ایمان توں دیلے اپنا یا دیدے بادشاہی
سوچن لگا دل اپنے وجہ ہو کے پانیوں پانی
دیلے ایمان یا تخت چھٹاں چاہیں وعدہ کر آیا
نام خدا توں کی کجہ چنگا عند نہ کرتوں کافی
دیوں تخت تے کجہ نہ دگرے مذکورے رب بنی
یوسف جیساں سوہنیاں شکاں ٹریاں دچکرا
کیوں درباروں دوری پھڑپے آپں کھڑی گئے
سد سوالی تائیں جلدی توں کیوں دیر لگائی
رب کرے آزمائش تریں دیکھے ایہ نشانی
لاہ کے تاج سریتوں شاہی سے سیس دکھایا
بال پے نوں لاکے لاکے شہروں باہر سد پائے
لے بھی فقرا کر پیا شاہی ساں نہیں دم بھرتا
آخر تھک گیا شہزادہ لکھن پوے اتھائیں
وجہ آزمائش ہو یا پور قدرت رب دیکھئے

مہیسی شاہنشاہ اس تائیں عادت اک پرانی
 نیند رغبے قہیں جدا اس نول آن بیداری تیری
 حوریں رہے نہ جنت چوں جلدی کڈھ پوچیاں
 منو حقیقت جد اس شاہ نے خوابوں پھری پیری
 کی دیکھے شاہ حکمت رہی جدوں بیداری پانی
 سوہنا حمل کما کے شاہ سوہنا درجہ پایا
 حوض کوثر واپانی حوریں شاہ نول آن پلاوے
 کون کوئی جے کستوں آیاں شہانے آکھ سنا یا
 قوں ایمان کمل کر کے چھڑاتی بادشاہی
 ایہ امتحان خدا نے کہتا کر کے حکم اشارہ
 ہوتی پھیر ندا فقر نول چھٹا س دی بادشاہی
 جا لیا اوہ فقر اللہ دا شاہ نول اسے حالیں
 اوہ تاج فقر نے پھڑکے اس منہ سیس لکایا
 نیک زمانے دی اک مینوں یاد حکایت آئی
 خاوند اپنے دی جس عورت کہتی تابعداری
 کیتا سفر ارادہ اس دے خاوند اک دن بھائی
 میں اچ سفر تہاری کر کے دور دور پڑھو جاناں
 خاوند نیک نصیحت کر کے کردا سفر تہاں
 ایس چہ بارے دچوں ہرگز نکلے مول نہ آویں
 ہر حاجت نول پوری کر کے طریقہ مروانی
 پیوی اس دی دن ستارہیں ہندی چہ چہ ہاں
 بہت ضعیف لہراں مہیسی اس دا باپ نہاں
 ایہ پیغام سنایا سنوں آکے اُس دی کافی
 دلوچہ تاہنگ ملن دی کردا ایہ پیغام پوچا ندا
 جہاں ٹکی نول یہ سوئے نہاں اس دی ماں کتایا

اس عادت وایک نتیجہ کڈھتے قات باقی
 اوہ دیلے پا بورت نول ٹھنڈا پانی پیوے
 حوض کوثر قہیں پانی سہے کے خاطر شاہ دی آیاں
 طیب کلمہ موتوں اس نے بول کہیا اک داری
 حوریں نے بسم اللہ کر کے ادبوں عرض ستانی
 شاہ نے آکھیا پانی پیناں انہاں جلد پھرایا
 نالے اس نول کچھ جعلن ادب ادب بجاوے
 تیری خدمت گاری اندر سا نول پوچایا
 تیری خاطر بھیجیا سانوں فضلون ات الہی
 جا کے تخت سمجھالیں اپنا آکھ مرہنہارا
 سن فرمان فقیر وچا جنگل طریبا ساہی
 اس نول آہندا شاہنشاہ اپنا تخت سمجھالیں
 کر بسم اللہ اس فقر نے اتے تخت بٹھایا
 پاک نی دی وجہ حیاقی سی ایہ واقعہ بھائی
 اُس دی سنو حکمت میحقوں نال خدای دی
 اک نصیحت عورت نول اُس بیٹھ خبر سنائی
 میرے کہنے اتے پورا تو نے عمل کمانا
 عورت تائیں حکم سناٹے رہنا وچہ چوباسے
 دلوں بجانوں ہو کے میرا پورا حکم بجاویں
 کل پسر خدا نول کر کے مومن ہو گیا راہی
 فتنے اس دامان بہرہین واسن قوں یاہریاں
 بہت بیمار ہو یا اوہ اک دن بکھ اللہ دا بھانا
 لاغریا پسر بھائیوں تیرا رتہ نہ اس دا کافی
 پاس تیرے آملدا ایہ چڑھیا مول نہ جانا
 ٹکی نے سن حال پدر وادور ویر وگا یا

اے مانی میں باجھہ اذن نصیب کیوں بخشے اول
 اذن نہ لیتا مالک کوئی کیوں بخشے آواں
 قصہ کوتاہ سنکر مانی صاف جواب دیا
 ہولی بولی باپ اہیتے غلبہ کرے بیامری
 وجہ چوہارے در در نجانی روز مارے آہیں
 مارے آہیں لہنا ہیں روز روز و رنجبانی
 اتل پیرالہ پیتا آخر اس سے باپ پیارے
 وہ خاوند سے اذن بغیروں سے مل آئی
 غسل کفن سے باپ اس دینوں پھر پیغام پہنچایا
 سن کے تدموں پیارے بیٹی بھیجا گئی تائیں
 دیکھاں منہ پد داجا کے جے حضرت فرما دیں
 سن کے حال محمد سرور بھیا گئی تائیں
 جے کرا سدرے مالک سنوں اذن نہیں فرمایا
 لہر ایسی دقت بدلے جیلہ وسیا جاوے
 اس سے بابل واحد منجا باہر چک اپنا دن
 باری وچوں نظر وگا کے دیکھے بابل تائیں
 گئی تائیں اکھیا جو کچھ پاک رسول الہی
 واہ وانیک طریقہ اسد واہ فرما نیرداری
 رب رسول کیتا اس رافق نیک طریقوں بھائی
 خاوندانے حق عورت داپاک رسول ستائے
 ناحق خاوند جے عورت پر ظلم قہری کری
 زحمت عورت چہرے باز نہ رہی نہ جو لگ ادا دے
 ترے مردانوں دوزخ کھڑی عورت کی پرکاری
 اللہ اللہ کہریاں بندہ اللہ و بن جو دے
 عورت اپنے خاونداری جے کر سی تا بعداری

روز ششتر سے ہوواں چھوٹی بھر کی عذیبناں
 مرت کرے طراناں دیوچہ لکھیا جاوے نواں
 تہہ تسل پیو اس سے فوٹ دیوے وروان می
 پیر پیغام پہنچا سے بابل سن کر کی پیاری
 کرے پیری ڈھا سے ڈھیر کی اکے لہن لیں
 جے انراں تے مالک دیوں ہو سے جے فرماں
 اس بیٹی فوٹ لےنے خاطر بہت لگائے چارے
 اس فرہ نرواری بوری جنگی طرح بکبان
 بن آخر منہ دیکھ پد داجا مان نے آکھ منایا
 پاس حبیب محمد سرور تھا کے حال سنائیں
 پاک نبی کول گولی جا کے لگ حال سنا دیں
 جان دیاں ہویاں کت اسنوں اذن دتا یا تائیں
 میں نہ دیاں اجازت اس لوں پاک نبی فرمایا
 جا کہو اس نون طرف کلیدی مالک اک بنا ہے
 کلی اندر رکھ ننگا کر کے نوکے بچاں ہٹ جائیں
 فقہ آون دسی کوئی اس نوں امر اجانت تائیں
 اونویں اسنوں گونی جا کے ساری گل ستانی
 قدم نہ دھریا باجھہ اذن سے واہ و تا بعداری
 سترولی اولادوں اسدیوں کیتے ذات الہی
 کھانا کھانا ستر حفاظت گھر وچ دتا جاوے
 قسم خدا دی ذات الہی دوزخ اندہ عری
 یا جس شرع پسند نہ کیتی پاک نبی فرماوے
 دھرا بھائی باپ سے خاوند آکھے نبی غلامی
 اپنے باہیتے دوزخ کولوں فتنوں رب بن جائیں
 لا بخشے جنت اس فوٹ کر کے متنت بھاری

جس مالک دادرز و جانا و تیا اُسے مکان
 جس عورت نے دنیا اُسے مالک کر لیا رختی
 حکم عدالت کو لوں بھیمنان پنا آپ بچاؤ
 جبکہ عورت مالکوں کر راضی جنت پائے
 مانی باپ جہاندار اندہ پاک مٹی فرمندا
 مانواں جنت والیاں چھا نواں ڈنڈا دن ماسے
 رات پیشاب کرن سے بچے کرن نجات پر
 رسی اک عاجز عورت کوئی سیسی و دروغانی
 اک ٹوکامی اس مانی واسنہ حقیقت ساری
 خ من جنت نال بچے سے ڈالٹے ڈالڈا دے
 سنی حقیقت بچا اُسدا چڑھیا جہنم جہان
 عشق جہان اندر رٹا کے ایسا پیر لکایا
 اکدن اس عورت نے کہیا جسے توں عاشق میرا
 کہیں مکی توں میرے آگے تالی منڈی نہ پائیں
 رہاں غلام ہمیشہ تیری کہے نہ زلوں بلالان
 ہم عشق کر دے گا سے چاڑھے مست تھاری
 قتل ماندی بستر آتے شتی اس وی مانی
 کڈھ لیا اس دل مانی وائرٹے تڑپا و مہنت
 ہنہ وچہ چڑک دل مانی اُس عورت وائے
 ہنوں جو کہے دل مانی سے ایہ آواز سنایا
 بدعت مانی کہتی سچے مست در نہ پایا
 جنت جنت لوک پہلے ان جنت ایہ سکوات
 ماہرین اجازت نالیں جہنوں نہ ہوئی
 دیباں عمر خوش تیراں خدا توں پے دنیا مثالوں
 بر وجہ کہیں ماسے نہ سرداں پائے

ہوگ ناراض خداوند اُسے خبر حدیثی
 جنت اُسے پیراں ہدیہاں کہے خداوند کا
 مت کہہ نہ فرمانی کر کے دوزخ وچ نہ جاؤ
 مایاندی کر خدمت بندہ از نوں جنت پاؤ
 خانہ کعبہ گھوچہ اُسدا وہ کیوں کے جاندا
 جو مانواں وی خدمت کرسی جنت ہولاکے
 کسی طرف لٹوون بچہ قبل تکلیف ضروری
 سائیں اُسدے سرتوں مویا مویا بیتھوں شوکیانی
 روز منتخت کر کے صبر دی کر دے وقت گزار سی
 کردوں جو ان ہوئے ایہ بچہ کھٹی کھٹ کھوٹے
 بھنرے کوچہ پھسا لیا اُنہوں اک بدکار مانی
 دس بدعت مانی وی نواں حلوں لوں بھلایا
 میں زمانے دیکھاں بینوں عشق پکا ہے تیر
 جے توں دل کڈھ مال اپنی وائے پاس لیاوین
 میری قیقت دل ماں تیری دانون ماکے کھنڈ
 بگڑی تیرے ہی عالم سے ہتھیں کہتی ترست تیرا ہی
 آکے چھری چال سے ظالم نرس نہ کیہا کافی
 نکلی جان جو وول اُسدی ختم حسیاتی ہونی
 ڈگ پایا ودرستے اندہ ایسا غیبی دکھاوے
 میں صدقے توں پھیا نہیں مسدود ختم ماں نہر کوف آیا
 پتہ لگے گا محشر ہا کے جس دن ملے تو لایا
 ماں لے قدمیں قتل جنت جسے جنت جانا
 حج زیارت پیرا نوالی عیب گناہ سب عوی
 بدو خاتھول نہ ہوئی صحیح حدیث مثالوں
 اتنے پھلے پیرا نوالوں جہنیاں بھڑکال کہانے

ماہیاندی جے قبر بے جا کے بچہ ختم ہو جاوے
 چو تھہ احسنہ والد پاوے حق جھٹے نے مانی
 سوچا چہ غیبیں اک والد دی سمجھ محبت بھارت
 وجہ قرار نے اکہ سنا سے سچا سر جہاں را
 کون کہے فریاد نہیں سنن و امیری اللہ سائیں
 اللہ احم ارم عالی رحم کماون والا
 نیکی و اچھل نیک برابر دیندا خالق انیس
 اک بخار دی مسلم اندر راوی ذکر لیا سے
 سی اک عورت فارسی فاجریدیاں نت کماندی
 جنگل طرف سدھانی اکدن قدرت مال الہی
 دیکھے کی اک کتا او تھے ویندا پھرے کلا سے
 اس عورت نے سوچیا دل چہ کتا یہ ترمایا
 عورت سوچیاں سوچے کیوں پانی کڈھیا جاوے
 جیوں جیوں پانی کڈھ پیا سے اوس کتے دیتا نہیں
 امر ہو یا جیوں ایس کتے نے اسے ہم کما یا
 پچھیا کسے نبی دے کو لوں یا حضرت فرمایے
 اسیں انہاندی خدمت کریتے ہر طے کی سانوں
 نیکی کر کے کتوہ وجہ ڈا میں جبر طے تہہ تائیں
 بدعت شکر کون تہہ کر کے سر سجدہ چہ دھڑاں
 گنہگار دی حانت جہڑی جیتھوں لکھنی جاوے
 اک معجانی پاک ٹیڈے ایہ روایت سنائی
 تراندے وجہ دست مینوں ہون بسمع لو کانی
 او تھے مینوں اک مست دی تازی قبر پٹی
 دی پچھ پٹی کی گل ایستے اتنی خلقت آئی
 جہڑیں دیکھیا سانی اندر میست اکہ پرانی

دلیان لوں پہلوں مطلب اپنے ولد پاوے
 جتنی بچہ بڑھو کے بخشے خاص کلام الہی
 آخر جا کے مدد کرے صرف اللہ دی باری
 مانی تالوں ستر جھٹے مینوں بندہ پیارا
 سانوں طور طریقہ ہرگز عرض کرندا تائیں
 نہ ظالم تے ظلم کماوے جلدی حق قضا
 رحم کریں تے ہم کرے بی بے حد تیرے تائیں
 اک دن پاک محمد سرورہ خود فرمان سنا سے
 اک حسانوں والا کو لوں کیوں بخشش پاندی
 جنگل دیوچہ سی اک کھوڑا و فضل سنگی بھاگی
 معلوم ہوے او تہہ پایا بھیج بھیج کھوہ نوں سے
 بخشش وجہ کتا دیکھ عورت نے زم دیوچہ کھایا
 بنھ دیوچہ پتھر پیروں لاکے جلد وگاوے
 فضلوں اسنوں جنت بخشے آپ خالق سائیں
 ایہ نویں رحم اسماں چا کیتا حکم خدا فرمایا
 جیواناندی خدمت کریتے ابد کی پھل پائے
 حضرت آکھے پٹے پاؤ طے ثواب تو مانوں
 نیکی باجہ بھرا داتیری ہر گ خلاصی تائیں
 ہر ویلے ہی عاجز رہناں کدے غور نہ کرناں
 قسم نند دی گلاں سن کے دل پیا غو طے کھائے
 اک دن سفر کتے میں ٹریا جاندا ہیساں بجائی
 مینوں بھی جا سلام علیکم او تھے جلد سنان
 سنگی ساحی نظری آوے مٹلی باہر شیشی
 انہاں اکھیا وجہ قبر دے جا کے نہ کیہیں بھائی
 ہونگ آوازہ اس مٹھیں وے دھڑی غجب کہانی

اک اشوہاں اُسے سینے میںوں فلکری کیا
 دوسری تیسری ہوئی میت جان پھوڑنگ
 وہ وہ ڈنگ چلائے پھوپھل وچہ میت تائیں
 تے اُن میت وچوں بد بو بہت سڑی جی آئے
 کف عالم نے آکے اُٹھیا پھوڑ کرم آئی
 لکھ آیت جد پڑھ کے بخشی ہو گیا فضل ربانا
 توبہ کر نو قہر آئی آخر پکڑ کرے سس !!
 رب سچے دی نعمت کھا کے کیوں نہ شکر بجاویں
 وچہ سکینی عمر گزاریں غم نہ کرنا کافی
 جد رب مسکیناں درجہ جنت وچہ دکھایا
 ایہو عرض خدا تے کرے اتنا رنق پوچاویں
 توڑتی ترے دن پورے نہیں می ملدا کھانا
 صبر شکر سکینی حضرت ای خدا دی ذاتوں
 اتنا زہد بیوی دے ٹیر سبوں تنگی جالی
 مال غنیمت بیشک آدن بھائیوں کئی ہزاراں
 جنت اندر داخل کر کے کہے خداوند سائیں
 سارے آکھن ہن کجہ سانوں نعمت کی نہ کافی
 یوسف ونگوں صورت سوہنی سانوں ملی جناہوں
 ان مالک مدت پچھوں ہوسن غیر سلامی
 بک تباہی امت وچوں اوگنہار گنہاویں
 وچہ انگیاراں پیا ویا کرا شور ڈالیاں
 میں بھی پر نصیر نانا عاجز مست تیری
 چارہ میراں توں دوزخ بھالیا میں اک نظر نہ آیا
 لکھ ہزاراں پار لکھ دین بن کے آپ نہان
 یا محبت مدد آئے سرور جلدی آمل میںوں

میری دہندیاں دوسرے میتوں سے ٹنگ چلا یا
 باہر ہو کر آئے اُسے اُس دی سن تین پار پیار
 رب جانے کی ہے فرمانی کبیتی مرد گناہیں
 بدن اُسے کوئی رنگ ہرگز شکل بڑی دیانت
 گے پڑھن قرآن افتاویں دیوے رب ربانی
 ایس طرح دا واقعہ ڈٹھا ہے اصحاب سیانا
 لیکھا جد سرکار سے ہوا کون ہاں دہی
 بے خوف ہو رب سچینوں انشا شان دکھائیں
 فخر انوارے توڑ نہ چڑھدے حسب الحکم آئی
 لذت عیشاں دنیا دلوں حضرت نے چت چایا
 کھا کے پڑھوں نماز سوکھائی ہو ضرورت تائیں
 پھر بھی راضی وعدے اتے سوہنا بی ربانا
 حضرت عائشہ صبر نبی دا دہیا بعد وفاقوں
 پوچھا گرم نہ ہرگز کیتا کئی واری دن چالی
 فی سبیل اللہ سب دیون گد نہ لیند کر ساراں
 منکر حاجت جو کچھ چاہو راضی جے کرناہیں
 نبیاں ونگوں حضرت پاک بیٹھے ایس آئی
 ہر اک نعمت بخشی سانوں باہر حد تہا لوں
 آکے ادب سلام سنا میں پیش رسوں گرامی
 کڑے تے غذا ہاں آمد خبر نفساںوں ناہیں
 آمل آسردہ حبیبائیں کیوں نہ ہراں الایاں
 آہ محبوب حبیب خدا کے خبر یوں اکویری
 سچے وعدے والیا حضرت میںوں دلوں بھلایا
 میں اک عاجز رہ گیا فحیے اوگنہار منساں
 باہوں پھڑکے کڈھ لیا نا کوئی نہیں مشکل تینوں

سین کے غم و گریہ اندر ہونے لگی تھی !
 جلد بیک پکار محمد اُس عاصی و سے پاؤں
 بخش طفیل میری توں مولا یہ مسکین ٹانواں
 پاک نبی پھر جنت و جہنم باہر ہو کھلوسی
 پھر فرشتے ملک تائیں ہو وے حکم الہی
 جے کرو و نہخ اندر جا کے قدم نبی نے پایا
 اُس فرمان حضوروں ملک اُسوں ٹھونڈ ہو سی
 و او سبحان اللہ جوں حضرت سینے نال لنگا
 پاک محمد سرور اس نول جنت و جہنم لے جی
 و نہخ اندر گھل فرشتے کیتی و صوفیہ ہتیر
 و نہخ وے نبی رہا ج وے گنا تیری و امی
 بند ہوئے و ہوا زکھا کے مڑ کے نبی کھلا
 آخر کہیں فرشتے عاصی نہیں و نہخ وچہ کوئی
 رتبے پون طفیل نبی و اہل ایمانی سارے
 ہر قسم اندے کھانے حاضر ہر قسموں واری
 غلط بول بروگ کسینوں تھک کھٹکا نہ کوئی
 جنت اندر سارے مومن پہنچ خوشی نال جاسن
 ملک انوں پھر حکم منادے خالق رب تواناں
 عجب رکاب نورانی مہنی ہر ہر ملکاں تائیں
 ہر مومن و مہی خدمت اندر اور رکاب لگاؤں
 چیریاں ہر اک سیبوں نکلے سوہنی جو پیاسی
 اہل ایمان نامی ہوسن دانگ شمع پر دانے
 خط ہو سی اک ہر وے لگے سطران پک نورانی
 اے بنو تیسرے جنت سے ہو گئے مست فیض
 سبقتیں بہتر نعمت عالی ہے ویدار الہی

تحت جنت باغ بہاراں یاد نہ رہسن کالی
 جلد بخشش سن جا کے خالق دی سرکامل
 نہایت لکھا بھی اوتھے جاساں کہے رسول رہا
 کڈھن و نہخ و نہخ مہجوں جا کے حکم خدا ہو سی
 امت محمد و نہخ مہجوں جا وے جلد کڈھنی
 و نہخ مہنی جنت و لگوں آپ خدا فرمایا
 پاک محمد اُس نول پھر کے سینے نال لگ سی
 جملوں کڈھ خدای نامی مولا فضل کسایا
 قرب حضوروں ایسا پاوے بس ہر مہی جاسی
 اے شمع میں کوشش کیتی شیر نہ لگی تیری
 وچہ نڈباں مڑ دی کہ تھانے موت کہ امتیاری
 امت و افراد نہ کوئی وچہ و نہخ و نہخ و نہخ
 پھر جنت وچہ جا کے بیٹن خوب نسلی ہوئی
 تحت سنہری باغ نورانی بخشے سر جہاں سے
 موحیوں کرے طفیل نبی و جا کے دنیا سارے
 جیوں تفسیر عالم و جوں خبرا سائوں ہوئی
 اسی ہزاراں سال برادر خوشیاں وچہ لنگھاسن
 تحفہ جلد لے جا ہر ساقیوں کارن اہل ایمان
 تحفہ یہ محمدیاتوں بھیجے حقائق سائیں
 یک یک سیب سوہنا اُمدے وچوں پاؤں
 بہت نورانی صورت اُسوں آکھے نبی غفار
 حوران آکھوں اہل ایمانوں کبیراں ہو گئے پردانے
 پڑھنے و لکھنے امدے لے ہے کہ سر فہانی
 ایسی بھی بخش گئے و توں مسانوں اکھیا پھر خدوے
 نور جمال ویدار اسادا پاوے کل لکھائی

کرا سو دریاں جنت و جہنم چائیں چائیں
اسرافیل داد و دی چہرہ بر لعل راگ پیاروں
موت دیکھا کے فرخ کر بی فطرت اللہ سائیں
سب کوئی جنت منگن والا کہی رب تعالیٰ

کے عشق سے آجائے سارے حکم کر رب سائیں
پھر جمال الہی ہر سی اللہ دی سرکاروں
نہ کوئی خوف منہ داہر دے ہل ایکا ناں تائیں
نہ کوئی ہرگ محمد یاں قبضہ جنت منگن والا

در بیان مباحثہ دوزخ و جنت

کرن مباحثہ دوزخ و جنت کر کے تدشنائیں
جنت آگے میرے اتنے رب نے کرم کما یا
ایسا سو ہنا نقشہ میرا رب دی ذات بنایا
میں وجہ سو ہنیاں ہزاراں چارے غلے سو ہنیاں
جنت آگے میں چہ ساری جنت رب دی آہی
میں چہ نور و نور بسا رحمت لائے جہنم
مور نورانی میرے اندر نازوں ہلاں پاؤں
میں وجہ باغ بہار نورانی عجیب بہن خوشبوداں
میں وجہ بیوہ جانت ہزاراں گنتی وجہ نہ آؤں
میں وجہ طور کی رکھ نورانی گھر گھر جس دی ڈالی
میرے چہ نورانی توروں درکھیاں دل خوش بخون
میں وجہ بھی تڑ سرور پاک رسواں آہی
میں وجہ اہل ایمان غامی سارے نیکو کاروں
نہ کہہ تھیں توں ٹپایاں دوزخ آگے سنایا
جنہاں رب رسول میرے دی کہتی ہے فرمانی
جو دنیا سے نہیں کوہوں تہیں می قابو آئے
تیسے وجہ مسکیناں جانا میرے وجہ ترمزہاں
نیز وجہ عبادت گوئی جہنم واسے خاتے
میرے جنت و جہنم آؤں تہاں تیرے کھان میا جانا

آپو ہنی خوبی دسن دونوں ہر اک تائیں
عجب مکان نورانی سوہنے باغ بہشت بنایا
میں وجہ زمین آسمانوں میں ہو رہے دا پاٹا
میں وجہ سب اٹھو میں نہ ہری غلے جھڑکن بھایاں
نیرے اندر نازل سختی دم دم قہر آہی
توں اک آتش دہشتہ بنیوں ہر اک چیزاں ہڑیاں
میں وجہ آتش قہر درندہ پڑ تو پڑ زخم لگاؤں
میں وجہ ہزاراں لہو تے پاکوں ہیں بیاں بد بوڑاں
میں وجہ حقو ہر درخت ہزاراں سنوں صی کھاؤں
میرے اندر رحمت رہی توں جنت توں خیالی
تیرے اندر آگنہاں قہر عذابوں زدوں
میں وجہ سب جھولی ٹولہ ٹیک بشر نہ کاں
میرے وجہ اسلامی بندے ہیں وجہ قوم کھلائی
جنت اور نہ جہنم میں توں نہیں اتنا پایا
میں ادب فقیر بلے لیناں جو بدکار گمان
میں نہاں توں قابو کر کے خوب شکنے پائے
میں اوہ رب سداون ولے گدیاں یراں لیراں
خدا رکھ کر نہیں وجہ سارے کد جہنم تہاں
رشتہ خورائوں کدوں مار لوں گا و بھال

میرے وچہ بکروالے تیرے وچہ بنانے
تیرے اندر بھیجے جاسن نیکو کار تمام
عالم فاضل حاجی قاضی سمجھ تیرے وچہ جان
سخی شہادت پاؤں والا سمجھ تیرے وچہ کیا
جنتی طاقت قوت مینوں بخشش ذات ابی
ہو یا امر خدا دے ولوں جنت دوزخ تائیں
دونہر تھانواں وچہ خلقت ساڈی کے داخل ہوں

اپنے نالوں قصور اور جہ نواں کبوں میرا جانے
بھنگ شرابی میں وچہ آؤں سارے کس حرامی
سے غارتے زانی منکر سمجھ میرے دل آؤں
میں وچہ جس سے کدے خدائوں نہیں سی سبب نیا
جہڑا وصف اسانوں بلینیرے وچہ نہ کافی
دونوں تیس اسانوں قدوت جھنگ کرنا نہیں
وچہ دربار ساڈے دنیا حنراں کھلری

الْمَيْكِدُ يَتِمُّ فَاَوْمِطْ

کیا نہیں پایا تجھ کو یتیم

پس جڑ دی

اساں یتیم جو کیتا یتیموں ہر کرے یہ سائیں
اس آیت وچہ نکا ہر کیتی جیوں کر رب یتیمیں
اول درجہ رب یتیمیں بخشش حضرت تائیں
اکثر مال ہو باجھوں بنائی حال ویرانہ ہو دے
ماں بیڑ باجھ یتیمیاں اتنے نہ کوئی ترس کس اندا
وچہ جیسر نہ یا ہوں بچے نول لیسیاں بچہ پرواہیاں
بیم یتیمیاں اتنے اُکے غم درد اندیاں مصاڈاں
ستے اُٹھن منہی باتوں جیوں یتیم ناسے
نالواں باجھ یتیم وچارے رہند سحواں آندہ
پہیا نوالا ماہیاں اگے سو فریاد لیا دے
رب نون بہت یتیم بیارے پاک نبی فرماؤں
خلاق دی سرکاروں عزت کل یتیمیاں تائیں
پاک نبی سے بڑی محبت رب سچے وئی ابی
نبی کہیں جے رووے عجز کوئی یتیم نالواں
دے پہیا یتیمیاں سے سر پاک نبی دے نالوں

عزت منصب والی جاگہ بخشش تیرے تائیں
کے کر پاک نبی سے کیتی شفقت کرم کریم
عزت ادب زیادہ کیتی فضل کنوں رب سائیں
وچہ یتیم ناسے عاجز نہ کوئی پاس کھلو دے
جہڑا کلبھاں ہون یتیمیاں حال نہ کھنیا جاندا
ماں بیڑ باجھوں ادھ نہ چہ ہوسے بن فرمیں وچہ بیڑ میرا
دس چارے طرفاں سنوں پیاں سنج اجڑاں
ہو جیراں کھلوں بیچارے عاجز دروزہ نجانے
انگلی لالہ یتیمیاں تائیں کون خوشی نال ٹراوے
آپے آپ یتیم وچارا روکے چسپ کر جادے
ہے افسوس یتیم وچارے کس نول حال ستاؤں
مینوں بہت یتیم پیرے اکھنیا جاتن سائیں
نہیں شان یتیمیں درجہ بخشش ذات اکہن
لرزہ کھانکے اوپر بیٹے کنبے عرش ربانوں
نہ جگدی سرور ہی بخشش تائیں سائیں

روح محفوظ کلمہ طیب لکھیا ذات ربانی
 حسب نبی دنی کرن پیغمبر جو دنیا سے آئے
 رکھ جیوان پہاڑ پر ندے باقی چیز نہ کوئی
 پھسلیاں پڑھیں ورد نہ پیدا وجہ تہرائی یاموں
 پہلوں نور نبی و امیسی پشت آدم دی آیا
 پھر خلیل ذیج اللہ نول بخشیا ذات الہی
 خیر حمید الدن ناگوہی ایہ روایت سنائی
 ست دن راتوں پاک نبی نے قاتے چھوٹ گھسایا
 قاتے دے وجہ پاک نبی نے جان ست کوڑ لکھائے
 جاں اسلام عیلم آکے پاک رسول سنایا
 پھیر بولایا پھیر بولایا پاک رسول الہی
 پاک نبی نے پھیر بولایا مڑ کے تیجی واری
 ترم کلاموں اکھن لگے سرور نبی حقانی
 شاید تون بسین بتایا باپ پیارے تانی
 مسکین و محتاجاں کو لوں ہر کوئی پکڑے موری
 جو قربانی پاک نبی نول بی غرض سناوے
 فضول بخش رب تمنا نول جنت می ہر واری
 دیر سانوں استقبال سن س کان ہون
 دوس گندے یا حضرت جی کھانا ہنڈھ نہ آیا
 نہیں چراغ جھپٹا کھد وجہ نوون پورے مجھے
 بابل بیٹی آپس اندر گھلاں کمن پیاروں
 جنت خاتون سے گھد آئے جروں حبیب حقانی
 حوت عالم فتنوں مینوں اکھیا ذات الہی
 ویکے شان گرامی مولا حضرت آدم شہین
 شادیلان نبی نول ویکے شان خلافت جہانی

ہر جا روشن نام نبی و امر کنوں سبحانی
 ہر مومن دست دل سے تند حسب مکان بنائے
 جہڑی پاک نبی دے لگے نہیں سلامی ہون
 کہنوں نیکر واضح کر کے نیس کچھ حوال سناواں
 چھپے اس بقیہ شیت نبی نول رب کریم پوچایا
 کفر عبد اللہ ٹر و اٹرو آن کرے روشنائی
 حال بیان ستاون کارن آیت نازل آئی
 نازل آیت خدا نے لڑکے خوشخبر الی فرمایاں
 جنت خاتون سے ٹھراک دن خود لٹریٹ لہائے
 جنت خاتون واپس آگوں کوئی جواب نہ آیا
 جنت خاتون تدوں اکیلی گھد وجہ بیٹھی سا ہی
 پاک نبی نول آکے مامد میں لڑکی ٹیک پیاری
 استقبل نہ کیٹا بی بی کرن کلام ربانی
 اتنی وار بولایا تینوں پھر بھی بولی ناہیں
 اسکارن تون بی بی کیٹی محبت سا قوی پوری
 آپ ہر زنون عاجز بیٹی کیوں مسکین سناوے
 جنت غام سبب میرا دے تئیں رسول حقاری
 تن میرے وجہ فلقے یارو ناقت رہن نہ کوئی
 حسن حسین تئیں تئیں پیارے اتنا صبر کما یا
 شکر کراں سرور دو عالم جیہ اچ آن کھلوے
 اپنے پاس بیٹھا و نہی ارب جنت پاروں
 رب اچھے تے مال محبت کرن سداں زبانی
 دین دنی وجہ ظاہر باطن تیرمی نے ہر واری
 کہتے جنت سلامی آگے یار بیخ لوق ستائیں
 جوں انساں آئے اسنوں بخششی دنی سدا ہی

ابراہیم نبیؑ سے آتے آتش کر گھزار می
اسماعیل نبیؑ داہویا دقت جہوں قربانی
حضرت موسیٰؑ تائیں مولا تسال کلیم بنایا
زندہ حضرت عیسیٰؑ تائیں چک لیا آسمانی
ایہ درجات انہا نوزائشے یارب خالق سائیں
تدایہ آیت خداوند عالم لکھ کے جلد پر جانی!

قلنا یا فاسر کونی بردا لکھ کے آیت اتاری
و نہہ بھیجا عرشاں اتوں کھڑے راز نہانی
یک نورانی کر سی اتے فضلان مال بھٹایا
سریم کامل میوے آون واہ قدمت سبحانی
جو کچھ مینوں بخشش کرنی اوہ بھی اکھنڈ ہیں
ایہ بخشش میں تینوں کیٹی بکھیا زست آہی

اَلْمَرْحُومُ بِكَ يَدِيْمًا فَاوِيْ ط

پسی جگہ دی

کیا نہیں پایا مجھ کو بیم

بیم اسال یتیم جمعیہ یا یتیموں یا سرورہ روح عالم
ایہ تسارے ہاروں عزت بخشی آدم تامل
جہوں خلیل نبیؑ ذی پشتے نور تسارڈا آیا
نور تسارڈے دی میں حضرت رہیا حفاظت کرد
جلد میں اسماعیل نبیؑ نور تسارڈا دیندا
اس سامت نور تسارڈا رکھیا ذات ربانی
نور حفاظت کردیاں کردیاں جا عبد اللہ پایا
باپ نیرے دی دادے تیرے پھر قربانی چائی
اسماعیل نے عبد اللہ نوزائشے کیوں اسان بچایا

پھیرساں نہیں جا کہ بخشی ایہ لگی کرنی معلوم
اس وجہ نہیں نور تسارڈا مرکبے رب سائیں
ساں آتش دے سرور کرنی و احکم اسان فرمایا
نہیں تے ابراہیم چختے پیر کدھی نہ و صر و
پھیریں اسنوں بیٹھ چھوڑے لیکر نہ بچ کر بند
اسماعیل نبیؑ دے جا کہ و نہہ کر قربانی
اس دی پھر حفاظت کرنی ساڈا ذمہ آیا
بچ سو شتر ہویا قربانی اس دی جان بچائی
ایہ سب لوب تسارڈا کیت آپ خدا فرمایا

در بیان ذکر قربانی والد سرور کائنات ﷺ

جان فرو چختے وچہ پانیا پگڑ خلیس آہی
جاد و مگر پھر بگھن لگے رکے کافر سارے
ابراہیم نبیؑ و چپا نام باران سکری
اگر کئی اپنی مال نہیں دے اس نے جلد ویدی
حضرت ابراہیم نبیؑ نوزائشے او نہ مال بکھا دے

اس سلامت پاک نبیؑ سب سے جان بچائی
یعنی لوک ایمان لیا نے رکے کفر سے
ساندہ خاتون روک اس دی ستون حقیقت سنا
اس کون او وحیلہ کرد پڑے یہ شراہی
میت کے مال مہر کے حضرت ساڈی ترے آئے

میتہ نہ اسنوں میری ٹرکی صاف ایمان پائی
اکدن ابراہیم بنی نے آکھیا چاہے تائیں
نھا کر پوجن والا کافر داکم دوزخ جادے
سن کے غلام غصہ لیتا نہ ایمان لیا ندا
مٹی ساڑھ دے اس غلام زیور کل اتارے
ابراہیم خلیل نبیدا اک بقیجا سا ہی
جہاں اک شہر اندر جا پہنچے بنی خلیل پیارا
ابراہیم تے لوط بنی نوں قید کرو اس جہاں
رات پئی بد خواہی بد سے اس نے چارہ لایا
ملک ابی پھر کے اسنوں پگڑ زمین پٹنگا دے
دن چڑھیا گل پا کے پلہ پیش نبیدی آیا
شاہی راج حکومت تیرا جتنا ملک تمامی
شام کنعان ولایت جہڑی تے تسلیم پاری
ٹرکی دیندا خدمت کاسن بی بی ساڑھ تائیں
ساجرہ خاتون بعضے سدنی ٹرکی آکھ سن دن
شہر مقدس آکے پھنپیا پھر خلیل پیارا
ساڑھ خاتون آکھے حضرت ہن ایہ کار کاویں
اسمعیل سو بار اسدے دچوں پیدا ہو یا
جہد مل خلیل بنی نے کیتی دھنوں کوں تیرا ہی
خوش تہیجے سارے جہدے خاطر اک تسادی
کوئی تکلیف نہ دیو یں یلنوں وچہ پورنیں سجا کے
انسن رکا انشاؤ اللہ وعدہ کسے نہ توڑاں
اسمعیل ہو یا جہد پیدا اسنوں حقیقت سادی
اندن براہیم بنی نے ٹرکی ٹوڑی چایا
یجا و مدیر سے گھر دچوں سرگزیر نہ رائیں

چاہے پاک نبید تائیں سرگزیر نہ کاٹی
جلتوں جنت جہاں ہو دے کلمہ آکھ سنائیں
دوزخ دوشنگے وچوں سرگزیر نہ کوئی بابہ لیا دے
نہ آیا کرتوں گھر ساڈے پاک بنی نوں آئندا
حبر شکر ٹرکی بی بی ساقہ خلیل پیارے
وہ بھی براہیم نبید سے تے ہو گیا سا ہی
ی لم سماکھ اوں شہر دا بیسی کافر بھارا
بی بی ساڑھ وچہ محلاں جلدی نال پوچاٹی
سبا قدر سنے بی بی تائیں امن امن بچایا
موت قریب ہو یا جہد کافر توبہ دے در آوے
بی بی ہاجرہ ٹرکی اپنی خدمت وچہ بیایا
اوہا کر ملکیت ساڈی کہندا بنی گرامی
ایہ سبھ ملک تو ہاڈے کیتا کرو حکومت جہاں
ماضی ہو کے بخشی او سنے ابوں چائیں جائیں
بعضے سدنی خادم آکھن دودائیاں اکون
دین قبول بھتیاں لوگاں سنتوں میرا پیارا
بی بی ہاجرہ تائیں جہدی عقد نکاح وچہ بیادیں
نور ستارہ غاہر ہو یا اوہ دنیا تے گویا
سدن حضرت ساڑھ خاتون ابوں لکھن گزادی
ساں قبول ساقہ تسار احوصل مصیبت بھاری
ٹریا ابراہیم پیغمبر ایہ وعدہ خرما کے
کراں قبول تسادی مرئی میں کجوبات نہ موٹاں
حکومت ہو رہا دن لک آپ خلد وند باسی
غیرت کر کے ساڑھ خاتون ایہ فرمان سنایا
جہاں بار دیرا نلہ جہد انما نوں کوں

رب پہنچے نہائیں دیکھ مکہ شہر و سنانا
حضرت ابنہ پیغمبر بیت دفعہ سمجھا سے
جلد نکال بیجا دیں انہوں جلد نکال بیجا دیں
وہا منگی تے حکم سنایا انوں زات امہسی
غالب حکم خدا سن کے رہدا بنی عفا دی
ابنہ پیغمبر خلیل امی نے پورا حکم سبحا یا
بھر کے مشک پانیدی حضرت اوپر شتر لدائی
ماں پتران نوں یکے بنی خلیل عفا دی
بیت اللہ میں جس جاگہ تے جاں اس تھا تے گئے
وحی کہنا اسے بنی خلیل ایسے کرو ٹکاناں
جنگل بارنا جاڑ تھامی چار چو فیرب دیار سے
ترے دن پاس انہا تے اوتھے بنی اللہ داریا
نچھڑ دے ماں پتران نوں ایسے آکھو زات امی
حضرت بی بی باجرہ تائیں ایہ گل معلوم ناپیں
سن پیغام خدا حضرت عذہ نہ کیتا کائی
مرکا اسماعیل پیر کے گودی وچہ اٹھا سے
کمر سی خود حفاظت تیری آپے رب تعالیٰ
بی بی باجرہ تائیں حضرت اسماعیل پھر آیا
حضرت ابنہ پیغمبر بنی نے جد ایہ بات سنائی
کی تقصیر ان ہو گیاں بیوقوف میں صدقہ جو جان
کوئی تقصیر تسانی تائیں آکھے بنی ربانان
ایہ گل شکے باجرہ بی بی پڑھنی محمد امی
جس نے جنگل برسر دیوچہ سانور آن بٹھایا
جنگل دیوچہ باجرہ بی بی بیٹھی مل ٹکانان
جنگل برسر دیوچہ بیٹھی کھی بھان بنامی

کبر ا عذریا دے اگوں غالب حکم ربانا
حضرت بی بی سائرہ خاتون ایہ حکم سناو سے
ماں پتران نوں جنگل باریں چھوڑ گھڑتوں آویں
سائرہ خاتون جو کچھ آکھے عذہ نہ کرنا کائی
کر کے چپ نمائیں صبر میں کروا جلد تیار می
ماں پتراندی رخصت اندر نہ کوئی عذریا سے
کچھ ٹکڑا کچھ خشک کھجوریاں لینا بنی امہسی
منہ دھریا دل جنگل باران کر کے شتر سوار می
جبرائیل پیغام لیا یا اللہ ایہ فرماو سے
ایسے دیو تار و تبار نوں لگے نہیں میں جانا
بنی اللہ باکر شکرانہ رور و عاجز حقو سے
جبرائیل خلیل بنی نوں پھیر دو بارہ کعبہ
کر کے سپرد خدا دی میں نوں نہ کر خطرہ کائی
ایہ نہ سمجھ دیں نکال لال گیا میر تائیں
نال محبت چھم چھم رنائی لگی میں جدائی
منہ سر اسدا چمن لگا جوش محبت پاو سے
نے او بار حواسے رہدے ادہ رکھو شیر
ایہ مکان نصیب تساو سے رو کر آکھ سہایا
ایہ گل شکے بی بی باجرہ خیرت اندر آئی
یا حضرت کیوں دودی پڑوایہ میں عرض نکلان
ایویں تکم جنابوی آیا جو کچھ دیتا بھانا
ہر خداست مان میں راضی میرا عذہ نہ کائی
آپے کر کے حفاظت ساڑی جینو کر سنے چایا
غالب حکم خدا سن کے ٹریا بنی ربانان
چند دوان مچھو میں والا ختم گینا ہو یا فی

جسمم سورج چمک دکھائی آن پیاس ستا یا
 پانی یا جھوں ماں پتر اندی ترے نے جان پاری
 چاریں طریق سنچ اجاڑاں آدم زاد نہ کوئی
 بستر اتے چھوڑا کیا اسما علیے تا یس
 پچھوں اسماعیل بنی دی ایسی حالت ہوئی
 رگڑے قدم نہ میندے اتے اسماعیل پیاسے
 خشک زمینوں تہاں پیٹھوں جاسی ہو گیا پانی
 اک آوازہ غلبوں ہو یا قدرت نازل اپنی
 مانی سنگے غیب آوازہ دلوں خیال اٹھاوے
 شاید مینوں اسدے کو لوں مل جاسے کوئی پانی
 اسمعیل دے تہاں پیٹھوں پانی ہو گیا جاسی
 پیوں اسماعیل بنی نوں ادس پلا یا پانی
 پانی پیتا آپ بی بی نے رہا شکر بجا یا
 شہر آباد کر لسی اہمیتے نفعوں تہاں مانی
 اس کا مل بہت میٹھے بی بی بڑا احسان کما یا
 رب تیرا سما یہ بنیاں مکر نہ کرتوں کاٹی
 ایس جگہ تے رب تہاں شہر آباد کراوے
 باپ تے بیٹا رہدے گھر دی سکے مرن اڑاوی
 سنگے حکم خدا داپی بی دلچہ خوشی مناوے
 باں دو جہاں چڑھا خیریں کوئی سوداگر آئے
 پانی پنی سکے دل خوش ہو یا قدرت دیکھ اپنی
 کوں تہاں دے دس کارن اک مکان بنائیے
 بی بی کہے خدا دا جنگل بیشک کوٹھے پاؤ
 جد بی بی مقیس علی احازت شہر عمارت ہوئی
 نوئی دن بعد خلیل بنی نوں حکم خدا فرما یا

اسما عیسیٰ بنی دے اتے وقت نزدیک آ یا
 اشکے ٹری بہاڑاں دے بی بی نیک سہاری
 پانی باجھوں ترے لیندی ایسی حالت ہوئی
 جاسی چڑھی بہاڑاں اتے پانی ملدا تا یس
 پانی باجھوں تھری لگا حال نہ جاسے کوئی
 چھڑیاں ماریاں بیخود ہو کے پانی باجھ بجاوے
 مانی پھرے بہاڑاں اتے جلدی آجیا مانی
 کا مینوں پھرے بہاڑاں اتے روزی دوجا تانی
 آکے کوئی مسافر رہی مار آوازہ بلاوے
 بستر دے کوں آکے دیکھے قدرت پاک سبانی
 دچہ درگاہ خدای بی بی کردی شکر گزاری
 مار فرماوے پانی نکلے حکمت دیکھ ربانی
 آجبریل خدا دے حکموں خوش فرماں سنایا
 گھر تیرا برباد نہ ہو سی روز قیامت تا یس
 اپنے گھر دے مال برابر تیرا گھر بنوا یا
 نہ کچھ غم اندیشہ کوئی نہیں وارث ذات اپنی
 رکا تیرا صی سلامت ایتھے پرورش پاوے
 ایہ سمجھو ہر جنگل جہڑے ہوگ آبادی بھاری
 محمد سزاں کرے زبانوں لکھ لکھ شکر بجاوے
 لیکے مینوں مال سوداگر ادس ٹکانے آئے
 بی بی اگے حاضر ہو کے مسبناں عرض سنائی
 امر کردے واپس ہو یاں لدا باب لیا یے
 مال اسباب تمامی سارا وطنوں لدا بیاؤ
 چاچہ نیرے رونق ہو گئی جہاں دن گزریا کوئی
 خوش فرزند تیرا ادھتے دکھرا شہر بنایا

جلد خلیان پیغمبر دعا ناکر کے شستر سواری
 بنی خلیسل من دی خاطر بچوں جہ آبا
 جہاں جہ مدت گزری ہلیمی ایسے حالت جہاں
 حکم ہو یا توں اس جہاں تے کعبہ جہد بنا دیر
 اوہ چشمہ جو حضرت کارن آبا باہر زمینوں
 ابراہیم بنی نوں مڑ کے حکم خدا فرما دے
 آپ زمزم دچہ خامیت خبر حدیثوں آئی
 پیادہ زمزم تے شانہ کعبہ دیوی برکت کافی
 بند خلیوں جہاں دینا تے غفلت پردہ پایا
 مشرک ٹول لغزراں جڑ کے ایٹے ظلم کھائے
 تن ہزار رستہ تن سو سولہاں جہدیں گزریا زمانہ
 ادہا نور بنی سرور ذابھا مطلب دے آبا
 کی دیکھے اک پشتوں اوہ دیوں نکلیا جہد اور
 جلو یوں بنیاں رکھ نورانی میوہ طلب پیادہ
 ملک نورانی چہرے دلا دیکھا سرور سواری
 سنے کیا محمد احمد جہاں نہ دویا کافی
 اس نے سمجھ پشست میہ کی تھیں کئی پیغمبرانی
 انہن نہ دسی خواب کینوں جو کعبہ رب دکھائی
 چہا زمزم دی کرد تیا سکی حکم خدا فرما دے
 عبدالمطلب سب لوکانوں آکھے کرد تیار
 ہند توں عبدالمطلب لگا آپ بنا دے
 جہاں عبدالمطلب ایہ تھا کعبہ رب کریم جہاں
 گھر مطلب دے پید ہوئے بو فرزند پیار
 اسداناں عبدالمطلب دھرم با حکمت دیکھ
 جہد عبدالمطلب پید ہوئے قدم مبارک پایا

ماں تیرا نون آکے بیایا رانی غفاری
 دھما آکے بھل دیو چہ مشکل رب نہ لایا
 چہر خدا نے حکم سنایا کارن بنی ابھی
 ادب اوراں کہیں سانس بن لوئی دیر ہوئی
 آپ زمزم نام جو اسلام دیوان وک یقینوں
 اس چشمہ سے اسٹہ جہدیں سری طارت جہاں
 ملکا دچہ تبرک جہاں سے آپ زمزم جہاں
 اوہ پیو سے اوہ دیکھے کھیں سے نہا ہوں معافی
 پیٹھ سے سجد دینا نوں بت پرستاں لایا
 اسے خانے کعبہ اندر انہاں بت نکالے
 آوینا تے غلا ہر سو سے سرور دہاں جہاں
 نال بشارت شان تلمید اشلوں رب دکھایا
 گئی دکھائی نما بر کر کے شان نبیدی بلوری
 میوے کھاندے اس درختوں جہدیں نورانی
 ہرچہ حضرت مطلب اندر میں ٹول کد پکارا
 پات تلمید سے دادے نوں رب سوہنی خواب
 پیدا کر سی خاتن سائیں کوئی محبوب گداہی
 اکدن خواب بشارت انمول دسی ذات امی
 ٹوٹی چھٹی کل عورت نوں بتائی جہاد سے
 لوک تمامی لکے وایاں کسے نہ دتی یاری
 انشا اللہ ربہ سے پیادے رہا حکم بجاون
 مڑکاناں خوشیدی موان کرنا میں قدرانی
 اک دم یقین کو پیدا تیا سر جہاں سے
 رسیدی قرانی کرانی پیار سے باپ تائی
 مطلب ہاشم دے گھر بنے پانچ نور لگایا

خبریں کہیں غوغا سے بڑھیں ہر وقت
ختم امر علی محمد اس دی پشتوں ہوی
سنوئی شہیت چاند مزمل دی سولی تیار کی
چار سنیئے چوہہ سالہا جہاں عبداللہ ہو یا

باپ نبی دا پیر ہو بافتاں نشان میں کہا میں
وہ دنیا دی کمرے شفق عت وچہ دربار کھلوسی
نہن کرانی کر دیاں سنوئی ان وچہاں سے جھڑی
باپ ابراہیمانی بد سے کچھتر چک کھو یا

گودی چک عبداللہ تائی تیار کی باپ لہو سے

سارے مجلس چیم چیم رو سے ایہ کی کار کات

پشتر کے پشتر پیارا بابل کران لگا کرانی
بابل کرے دیل دیل جیلہ لیکے اس نہاں جہاں
مجلس آگے قرعہ ڈالو شتر کرو قسربانی
دیہ تیرہ چالی سو سے پنجے دو سو تن ہوتا ہیں
آخر قرعہ پاکے ہوئی عین نسل ہورہی
مقوڑے ختر قبل نہ ہوئے اسدی عزت پاشن
کیونکر فوج ہوئے عبداللہ صاحب حسن و دل
اس کارن یہ آیت لکھ کے چھی خنق سائیں

دیکھیں کہیں بھٹوان لگا ہتھیں شمع نورانی
نذر گزار خداوے آگے واپس دھکے آویں
قرعہ ڈالیا دیہ تتر اندا ہو یا حکم جمالی
سترواری قرعہ ڈالیا امر کنول ب سائیں
عبداللہ سے پاروں پنج سو شتر ہو یا منظور
پنج سو شتر ابراہیم قرعہ حکم ہو یا سرکاروں
جس دی پشتوں پیدا ہوناں پاکت سول سہارا
یانی اللہ بے خشر اسان تہاڑے تائیں

ہو لو گیب سا چا ہتے ہورے

دولت
تندرستی

اولاد
روننگار

یہ سب کچھ مل سکتا ہے بلکہ اس سے بھی زیادہ جو مانگو گے مل جائے گا اور مرادوں سے
تیر لیں بھر جائیں گی اگر آپ کتاب :-

عملیات کلام پاک

پڑھ کر اس پر عمل کرنے سے کوئی مشکل نہیں جو حل نہ ہو۔ کوئی بلا نہیں جو حل نہ جائے۔
مراہیں پوری ہو سکتی ہیں اور بلائیں حل ہو سکتی ہیں۔ قیمت ۳ روپے محمولہ اشاک ۸۸

ملک بشیر احمد تاجر کتب کشمیری بازار لاہور

الْمُرِيدُكَ يَنْبِيَا فَاوِي

کیا نہیں یا نبیؑ تجھ کو پس جگہ دی

مولا اکھیا یا نبیؑ با اسان یتیم جو پائیدوں
پس کارن رحمت عالم یتیموں رب مدد دے
محشر دے دن سب حق پہلے تیسوں نشانے پاس
اک دسید تیرا ہوسی، وگنہار یاں تائیں
متر ہزار فرشتہ ہوسی کارن خدمت گوئی
اتمد ہو رخصت جس واثم پکار یا جس دے
توں جانے سلیمان نبیؑ پانی نشان اچیری
کئی کسے دار شاہی اسدی شتم ہوئی زندگانی
جے کر ابراہیم نبیؑ توں اسان خلیسل بنایا
جے موسیٰ کوہ طور تے آیا یا محبوب سبحانی
ادہ مجلس جبرئیل میری برقعے اندہ ہوئی
حضرت عیسیٰ توں روح اللہ جے کر اسان بنایا

باب ستے قربانی مہوں امن امان بچا دیوں
کون شخص جو نال تھا ڈسے شان برابر فقیروں
وقت عدالت کول بٹھاواں اتنا درجہ پاس
جس وی آپ شرف مت کر سوسے جنت جائیں
تسے آپ ہمدان توں بخشش کوثر وی سرداری
اُس واکراں لحاظ ضروری شرم سان لڑائی
اس درجے توں ساں پوجائی سارے امت تیری
یتیموں جنت مل گیا سارا جس نے نہیں ہونانی
شان حبیب محبوب پیارا یتیموں نہیں فرمایا
یتیموں عرشیں نہیں دیو یا صبح براق نورانی
کسے پیغمبر تائیں ہرگز خواب خیال نہ کول
واقعہ مرقسے زندہ کرنے ایہ اُس رتبہ پایا

اللہ کے کلام میں پڑا اثر ہے

اور اس کلام سے اثر ہے کہ نفس مشکوک ہے جو حل نہیں ہو سکتی اگر آپ کتاب

کتاب
کتاب

کلام پاک کے معجزے

کتاب
کتاب

کو غور سے پڑھیں اور اس کے بنائے ہوئے عملیات پر سچے دل سے عمل کریں۔
ہر مصیبت دور ہوگی۔ ہر مراد بر آئے گی۔ حاجتیں پوری ہوں گی۔ رزق، دولت
اور اولاد میں اضافہ ہوگا۔ قیمت ۲ روپے محصول ڈاک ۸/- جلد منگوا لیجئے۔

ملک بشیر احمد تاجر کتب کشمیری بازار لاہور

کراں قبول و جائیں جیتی ایسی رحمت میری
تینوں مولا فضل کرم تھیں اپنی رحمت دیوے
وچہ پنڈورے قصور و تہا یہ سن قوت میری
شان حبیب بنی سرور واکر کے ظہر دکھایا
کلہ پڑھو حبیب میرے وادب غزلہ پاروں
برحق بنی محمد سرور پاک رسول غفار ی
سب لوں خبراں وچہ کتاباں آپ خدا فرمے
شان محمد عالی درجہ پاک رسول سوہاے
سے وزیروں ساتھ بنی دے حسین وک تمای
کی بناؤ زبانوں کرف راوی ذکر سنایا
ایتھے پاک محمد سرور آن برطان بناوے
سب دنیا تھیں بہتر افضل کنوں رب بدی
سینا درجہ سرتوں پاوے وہ محبوب گراں

اتنا شان مراتب بخشیا جو ہے امت تیری
جج و تے ہے مرکہ تائیں جنت وچوں پیسے
تینوں اسار یثیبی بخشی پرورش کیتی تیری
کرن روائت نور پیدا خالق حیدروں اوپایا
کلمہ نبویہ سب روحاں تائیں خالق دی سرور من
پڑھکے کلہ ماریاں روحاں ایہ یثیبی اقرار ی
اون آخر کلہ پیغمبر جو دنیا بے آئے
پہ اپنی امت تائیں کہنے گئے وہ مانے
کدن میرا رادہ کیتا شاہ سلیمان گرامی
اڈوا اڈوا تخت بنی واثیر مدینے آیا
شاہ سلیمان پیغمبر رب وایہ گل اکھ سناے
سیا دین شریعت والا ہوگد نہاں تھیں جاری
غنم اطرمیلین جو آستے صفقان غنم تبا می

غوث پاک

سنت میرا کی تدین پیرن ہیہ شیخ سید محمد اقصا حیدرانی کے چاہنے والے اور نعت
رکھنے والے بھائی کی حقیقت کے پیش نظر ہم نے کتاب

مہلاد غوث پاک

چھاپی ہے جس میں جناب غوث اعظم جیلانی کی کرامت، مدح و منقبت اور
گزر ہویں شریف کی فاتحہ کا صبیح طریقہ نظم و نثر میں لکھا ہے۔ قیمت ایک روپیہ
چھوڑ آئے عمر محصولہ پاک

پیشہ ایک شہر احمد اینڈ سنز ناچران کتب کشمیری بازار لاہور

اسدا کلمہ جاری رہی روز قیامت تائیں
 کے وچوں ہجرت کر کے وچہ مدینے آسی
 شاہ سلیمان بنی نے جسدِ اتنی بات ستائی
 ملی آن پیارا ہوسن نیک نصیب تنہا تھے
 شاہ سلیمان نے بیت ربی دل کیتا تختِ روا
 نئے کعبیوں لنگھی جبرم حضرت دی اسواری
 کیوں نہیں بنی زیارت کیتی میرے اند آکے
 بت رکھن وچہ کعبے جا کے جتنے بت ہجاری
 کوئی ون صبر کریں بیت اللہ ہو یا امرانا ہوں
 پاک محمد سرور عالم تیں ول بھیجا جاسی
 کرن طواف دوائے تیرے غابد لوگ تھامی
 شرکوں پاک کریگا تینوں اوہ مقبول سچاواں

انتنا شرفِ خدا دے کولوں ہو کسینوں ناہیں
 نبیاں نال ہر اہلِ امت دی امت درجہ پاسی
 ساری مجلس ایہ گل تنکے حیرت اند آئی
 بھاگ نصیبیاں والی امت ایسے بنی جنہا تھے
 بیت ربی دے کولوں لنگھے سوہنا بنی یگانہ
 ربے گھر نے بدلے اگے روکے عرض گزار سی
 بت پرستی پاروں ٹریا غیرت تیتھوں کھا کے
 اوسیدیلے بیت اللہ نوں ہو یا حکمِ غفاری
 آخر تیری عزت ہو سی خاقدی درگا ہوں
 دور کرے گا بت پرستی گھر چانن پاسی
 بیج دیا زکا تیرے ول اوہ سرور گرامی
 دنیا اتے سرور عالم تیرے پاس پوچھاواں

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی

دُعائیں

حبیبِ خدا حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے وقتاً فوقتاً جو دعائیں پڑھائی ہیں
 اور وہ مقبولِ بدگاہِ رب العزت ہوئیں۔ ان دعاؤں کو معتبر حدیثوں سے اکٹھا کر کے
 یہ مجموعہ مسلمان بھائیوں کی خدمت میں پیش کیا گیا ہے۔ ہر مسلمان کا فرض ہے
 کہ وہ پیارے رسول کی پیاری دعاؤں کے اثر اور ورد سے دینی و دنیاوی فوائد
 حاصل کریں۔ قیمت ۱۴۰ غداوہ محصول ڈاک

لکھنے کا پتہ

ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

جا سلیمان بنی لقن جلدی وحی نے حکم سنایا
 تیسہ ہزار دینے قربانی تیغ ہزاراں گائیں
 جسم سنیاں حکم خداوا کہنے بنی غفاری
 بکرا ویسہ ہزار بنی نے کرتا قسربانی
 شاہ سلیمان بنی نے مڑکے بھی ایہ گل سنائی
 نتیجیں پچھے دس سو سالان عرصہ جدوں ہاڑے
 عرب دیوچہ شام ولایت جادو گر اک بھارا
 عرب بچم دیاں لوکانتا یں اوہنے خبر سنائی
 دور کرے تھانے سائے ٹھا کر ٹوٹے کر لسی
 کہے نجومی اک تساروں ہور بیان سناواں
 نور و نور غرب دی دہرتی ہوئے اسے پاروں
 اس تھیں بعد صدیق پیارا حسب الحکم کر لسی
 بے نزدیک خہور بنی دا آسنے سی بتلایا
 چھ سو سال جیاتی آسنے آسا نوچہ لنگھائی
 داء سبحان اللہ کہا سوہنا خالق سرچنہارا
 اسان حفاظت کیتی حضرت بعد تولد تیری
 ماں بیو باجھہ بیٹی اندر بچے ردون بچا رے
 نظر محبت تیرے کارن ہرول اندر پائی
 یا بنی اللہ شان شوکت دی ہرگز ٹوٹ نہ تینوں
 اے تولد نہیں سی سویا پاک حبیب الہی
 اس کارن رب پاک بنی نوں لکھے آیت پویائی
 حور قصور فرشتے نوری ادبوں ہون سلامی

بیت بنی دا آپ ہونے کیوں نہیں ادب بجایا
 تیغ ہزاراں ڈاچی کر کے پھیراگاں نوں جایش
 جلدی آکے بیت بنی وچہ نفل نماز گداہی
 بیت بنی وچہ حاضر ہو یا اوہ محبوب حقانی
 شہر مدینے ایس مکا نوں جاسن بنی الہی
 استجیوں بعد ظہور محمد ہو دینا تے جاوے
 بت پرستان نوں اس اکدن حال سنایا سارا
 پیدا ہوگے اولاد تسار تھیں بک رسول بنی
 جاری کر کے علم شریعت سارے بت بھنسیسی
 اس کے وچہ پیدا ہو سی اوہ رسول سچاواں
 رحمت عالم بنکے آوے خالق دی سرکاروں
 آل بنی دے تائیں تنگی شمر نکا را دیسی
 ایہ گل سنکے بت پرستان بے بے آکر سنایا
 جہن حضرت پیدا ہوئے آسدن ہو گیا راہی
 اس آیت وچہ پاک بنی نوں کیتا ہوا اشارہ
 جہن وچہ بھولا یا تینوں ایہ نہیں رحمت میری
 اسان پیارا سمجھیا تینوں اندر عالم سارے
 بھی نہیں تسارڈے کارن اسان حلیمہ دانی
 حالی دولت لقن ہر ویلے حاضر پالیا تینوں
 ہرول اندر خوب بنی دی فصلوں آن سمائی
 یا مجھہ تیرے آپر فصلوں رحمت آئی
 ہر چیز نوں اسان تسارڈی دی خبرت می

بیان احوال والد شریف آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جسٹوں رحم نوازی ہوئے فتنہ نال نمودوں

سب مطلب دے گھر ہو یا چنن نور ظہوروں

سب فرزندان تھیں عبداللہ سمجھے باپ پیرا
 اکدن باپ عبداللہ تھیں بیگم شاکر خانے
 نور محمد وال چٹے تھیں وہاں پیشانی
 پیر و پیر محمدی جلوہ تیز کرے روشنائی
 نیک زناں سب عقد کرن لئی آئے نظر کاون
 عبدالمطلب عبداللہ لوں ایہ فرمان سنائے
 کرن روایت جدر بکیتا باپ بنی داپیار
 جیہڑا بنی محمد ہوتا صاحب شان گرامی
 حضرت یحییٰ اوس زمانے بیسی بنی حقانی
 رنگ سفید پیرا بن اسدا بیسی اسدا یارا
 جاں عبداللہ دنیا آتے قدم مبارک پایا
 کر منہ منو بنے قوم کفاری سخت مخالفت ہوئی
 ستر شخص یہودی اکدن بے اوتاراں دھانے
 مار دیئے عبداللہ تائیں سارے قسم اٹھاون
 وہب جو عبداللہ فاف دا بیٹا دووں کھٹا کھٹے
 حضرت وہب تائیں زب اپنی قدرت عجب دکھائی
 کر لٹے مہودووں تائیں انہاں مار موکایا
 وہب تماشہ دیکھیا جو کچھ گھر وچہ پت سنائی
 مطلب تائیں دیہ مبارک میں تینوں فرماون
 عبدالمطلب رضی ہو یا بہت عنایت ہوئی
 نیک زناں نے شادی سنکے غم دلیگیری پانی
 عرب زمین وچہ عبداللہ دامنوں نہ کوئی ثانی
 آمنتہ تے عبداللہ دا جبر خیر بنی خیر پڑھایا
 سی رک بخورت کے نہ نہ صاحب حسن ووری
 علموں معلیم کیتا آس لئے بے تزیین زمانہ

تاب نہ تھیں جائے آسمانی چٹک اور ستارا
 اچھے نہ آیا کر حضرت اکمن بت نمائے
 تیسرے تھیں ایہ تھیں پیر و سرگردانی
 رکھ درخت سلامی ہوں خبر کتا بن پانی
 بلبل تے پروانے وانگوں صبر قرار نہ پاون
 اٹھ عبداللہ وقت سویر سیر کرنوں جائے
 کا بن نام نجومی دے حال حقیقت یارا
 باپ ابداج ہو یا پیدا دسی خبر تسمی
 خبر تورا توں بیسی دسی ساری عجب نشانی
 جاری خون آبلے تھیں ہو سی لال ہو رنگ سارا
 اوہ نشانی پوری ہو گئی فرق ذرا نہ آیا
 عبداللہ مے مارن کارن فکر کئے ہر کوئی
 قتل کرن عبداللہ کارن ٹپے سٹریا نے
 لے تلواراں رقصت پاکے مگر آبلے اٹھ دہاون
 دیکھ رہاں ہی وہب شتابی مدد کارن جانے
 گھوڑ چڑھا سوار پوچا فوات خدومی غالی
 نہ ایہ حل عبداللہ سمجھیا جیکوں حل و پایا
 اکھ سنائے عورت تائیں میری نیت آہی
 ساتھ عبداللہ آمنتہ دی میں شادی کہنی چاہوں
 صورت نہ کی آمنتہ جیسی ہو نہ دے کوئی
 فوت ہو گیاں چالی عورتیں خبر کتا بن آئی
 جبرہ روشن نور محمدی یوسف ماہ کفانی
 حضرت وہب بیان سنائے جیونہر حل و پایا
 غفلوں شکلوں سی لاشانی غنی ٹونہر بھری
 بنی محمد پیدا ہو سی اوہ محبوب رنگ نہ

کہن اس عبد اللہ ویکھیا باپ رسول الہی
 سوچ وچار دل وچ کر دی ایہو سوگ پیارا
 جو بے صبری نال محبت کے عبد اللہ تائیں
 نام میر عبد اللہ دے مطلب بابل میرا
 اس بنی بنی نے پھر کھوکے ادبوں عرض سنائی
 سو آٹھ بھر کے نال لیاواں دولت مال خزانہ
 کہن نگا عبد اللہ دساں باپ پیارے تائیں
 کچھ ایہ لگی کر عبد اللہ کی میں تچے کے آدیں
 ج دی رات سوموار دیر را ایہ روایت آئی
 اس عورت نال وعدہ بھیسی کل سویرے توں
 کہن نگا عبد اللہ اوہ لگی ہے منظور اساتوں
 کہن لگی یا عبد اللہ توں کوئی بید نہ جانے
 بیٹا سی کل پاس تساڈے جلوہ پاک نورنی
 جیسی فن دیہہ مبارک امر کنوں بے سائیں
 ایہ عبد اللہ سن خوشخبری گھرا پنے توں آئے
 شکم مائی دے جسدن آگے بنی رسول حقانی
 میسی اوس زمانے اندر قحط بڑا سہر جانی
 خشک درختاں میوے لگے سبز بہار لیاے
 بے اول دے لوک جہانوں طلب اولادوں آبی
 رکھ ورنیت حیون پرندے بولے وانگ انساناں
 جہڑ جہڑ پتیدے گریساں اوتل بت میں تے تھلے
 بیت استر پر لایا اس نے آگے نور نشانی
 تے کوزہ مل حضرت دی آکھن ملک الہی
 مکی حکم رحمت عالم شکم تیرے وچہ آیا
 چوکیدار ملک نورنی راکھی کرتے والے

چمک نورنی ذر بنی دے اسنوں تن وکھائی
 جسدی نشقواں پیدا ہونا بنی رسول مبارا
 میں قربان تسان تیں حضرت پنا نام سنائی
 ہاشم دی ولادوں ان میں ہے کہ نصب تیرا
 عقد کرو منظوری میرا یا محبوب الہی
 ایہ میں نہ تنکاری کرے پیش کران تداہ
 میں کچھ اسے فن جیروں کوئی گل کروانا ہیں
 ہیکر باپ جانت دیسی بیشک غفلت پڑاؤں
 اسدن شکم مائی دے آگے پاک رسول الہی
 اسے کول گیا عبد اللہ چل بین سنا دوں
 باپ میرے منظوری کیتی دسی کل تسانوں
 جس شے بدلے میں کہندی ساں اوہ ملک تیرا
 پہنچ گیا آج کول مائی دے ہوئی نعم کہانی
 تیں جیہانیک نصیبافن کوئی دین وچہ نائیں
 ایس طرح ہی کہن منسٹر راوی ذکر سنا دے
 بند کرو دروازے دوزخ کھو فتنہ رہانی
 اسے رات کرم دی بارش نسلوں میں برائی
 بھی س رات خداوند کوں فتنہ کروڑاں پہا
 کئی فرزند طفیل بنی دی بخشے ذات الہی
 رہی نہ خبر کے توں کبھی وچہ زمین آسمان
 جہر میل شتانی آیا بیت بنی دے دے
 مشرق مغرب تائیں چائن ویکھ کل زمانہ
 عالی منصب ہے آج بخشیا تینوں بیت مائی
 عالی دولت ملی تسانوں رکھیں بھید تھپایا
 اسے پاسے گھر مطلب دے پھر رہن دوالے

پڑھن درود بنی تے ادبوں سائے ملک نورانی
بنی محمد جسدن فقلوں شکم مائی دے آیا
مغرب طرف پہاڑاں اندر روند دا تھل ہویا
کہن لگا ہن پیدا ہو سی بنی محمد عالی

چانن شام ولایت تیکر ٹٹ گئی آسمانی
نخنوں پھر ابلیس و دینوں سر پرست لٹایا
بچھے آن شیطانی لشکریں کیوں چھچھو رويا
رہ گئے آپاں اج لوقیکے آس امیدوں خالی

بڑے رب دے فضل کمال سیتی نور بنی دا آن اظہار ہو یا
ایسی جنگاں وجہ بیمار دے سے جس نون ویکھ دا خوش اسرار ہو یا
بید سوچ نجوم دا وسیو سو پیدا امتاں دا غم خوار ہو یا ہو یا
گھر گھر وجہ اود لاوسی نور چانن ہن تے دور اندھیر غبار ہو یا
سائے آدمی اہل ایمان ہوسن کفر بچ سمندر روں پار ہو یا
مومن کرے گا پکڑ کے کافراں نون ایسا آن کے وقت تیار ہو یا
اج کفر نون بھا جڑاں پئے گیاں نے پئے دین دا اج پر حیار ہو یا
امت الیدی نہ آوے پیچ اندر جیہڑا اوس دا تابعدار ہو یا
اج دوزخاں دے بوبے بند ہو گئے ہر کوئی جنتاں دا انتظار ہو یا
استکاریاں ساڈیاں بند ہو یاں بڑا امتاں دا اج پار ہو یا
پھل لگ پئے سکیاں بوٹیاں نون اج عرب دا قطعہ گلزار ہو یا
اج بت پرستیاں ختم ہو یاں دین دنی دا بنی سردار ہو یا
خیر البشر دا نور ظہور ہو یا اج بند ساڈا کار و بار ہو یا
کیتی کل نے خوشی چراغ دینا تے شیطان پاپی ڈھاہیں در رو یا

ابلیس نون نسلی دینی شیطان گروں نے

تے شیطان گروں نے کہن شیطان تائیں ٹول اپنا اسیں ودھا دیاں گے
تسیں گورو جی کیوں آداس ہوئے زور اپنا اسیں لگا دیاں گے
ہوئے صبح دا وقت جو بندگی دا پردہ غفقی کل تے پا دیاں گے
مٹھی نیند چا کراں گے صبح ویلے اسیں قضا نماز کرا دیاں گے
ادھی رات تہجد اں پڑھن جیہڑے سورج ستیاں پیاں چڑھا دیاں گے

جیہڑے آدمی رب نوں یاد کرے آتے سٹ کے جال دبا دیاں گے
 شیر مار کے چنگیاں جال پاڑن گڈ بڑے مضبوط پکڑا دیاں گے
 کیہڑی گل دا کروا فسوس ایڈا اسیں رب دا نام بھلا دیاں گے
 جدوں ملیگی بانگ رسول والی اسیں شور شیطان چا دیاں گے
 مومن پڑھن نماز مسیت جا کے اسیں وکھری بانگ سنا دیاں گے

بیان وفا حضرت عبداللہ و والد رسول اللہ ﷺ

قند تجرت باپ بنی دے کیتی جلد تیار دی
 پہنچا آن مینے اندر سن لوں یار پیارے
 پاک بنی دے باپ عبداللہ پایا سفر جہانوں
 گھروں روانہ ہو گیا خیریں نہ خیریں گھر آیا
 عبداللہ دی بجھی سالان ساری عمر بتاؤں
 گھر تھیں گیا سوداگر بن کے مال خرید لیاؤں
 کر عبداللہ سفر جہانوں دے گیا داغ جدائی
 دیکھ حوالہ یوں فرشتے یہ کی حکم خدا یا
 یا موراتوں سب دین دا خالق سرجنہارا
 حور فرشتے کہن خدا نوں واء وار رب کریوں
 کون تیاں تائیں مولا گردی وچہ اٹھا دے
 کوئی نہ دیکھے مایاں باجھوں نظر محبت والی
 غیرت کنوں جواب سنائے سینوں خالق سائیں
 اس بیٹی دیکھے سنوں اتن شان و درخشاں
 کل فرشتے حمد ثناؤں سنکے حکم الہی
 دادا پاک بنی دا ہجڑوں رو رو حال و نجاوے
 مں حضرت دی درد فراقوں چیم چیم نیر و گاندی
 کہن مبارکباد فرشتے حضرت آمنہ تائیں

جا کر مال خریدیا شاموں ہر ہر جنس پیاری
 گھر آؤں دا امر نہ کیتا خالق سرجنہارا
 پاک بنی نوں شکم مائی دے تن مہینے جہانوں
 سی عبداللہ داغ جدائی ہر ہر دنوں لایا
 عبدالمطلب نوں غم دردوں چیم چیم منہ آؤں
 ایہ نہ خبر دے وچہ مہیسی نہ مڑ واپس آؤں
 سنکر عاجز ہو کے رنی پاک بنی دی مائی
 ختم المرسلین محمد کوں یتیم بنا یا
 چشماں نال محبوب نہ ڈٹھا اپنا باپ پیارا
 کیتا سرور عالم تائیں داخل وچہ پتیاں
 ماں بیو باجھوں کنن بیگانہ سینے نال نکا دے
 نظری آؤں تیاں تائیں چائے طرفاں خالی
 حاجت نہیں کیدی میں بن سرور عالم تائیں
 ملکیں حکم چلاؤں والا حاکم اساں بنا یا
 بے شک اسیں پہچان نہ سکے تیری بے پرواہی
 باپ بنی دا چار چوہیرے اسنوں نظر نہ آوے
 صبروں شکروں وقت لنگھاوے حکموں پیش نہ جاندی
 رحمت بے حد تیرے آتے کیتی خالق سائیں

اے تو ابرہہ نہیں سی ہویا پاک رسول الہی
پہلا معجزہ پاک بنی دایں اک اکے سداواں

عزت عظمت پاک بنی دی پہلوں بکھائی
جیوں تفسیروں فاسر ہووے دچہ بین لیاواں

ابرہہ کا قہر کا بیت ربی پر حملہ

بین اندر اک نہ کہہ بیسی ابرہہ نام سداوے
خانے کعبے حج کرن لئی اکثر دنیا جان نہی
ضد کر کے اس شہر اپنے وچہ اک مکان بنایا
موتی معن جواہر جڑ کے بہت کسے گدکاری
اکھے اوس کے جیہا مکہ ایتھے اسباں بنایا
سب لوکانوں حکم سداوے مت کوئی کے جوے
جان نہ دیوے خانے کعبہ روکے لوکاں تائیں
ابرہے کا فرنے سی جیہڑا عجیب مکان بنایا
پھر بھی کافر دیکھ حوالہ نہ تو بہ در آیا
کہن لگا کے کے والے اکے اک لگائی
رہن نہ دیواں اوس کے دی میں کوئی نام نشانی
ابرہے کا قہر کے اوپر کیتی حبلہ چڑھائی
ڈرے لوکیں کے وچوں نیکے حبان ہزاراں
ہر بستی دا گرد نواحوں لٹیا مال حزا نہ
دو بندے رہے شہر کے وچہ باقی ٹر گئے سارے
پاک بنی دا ادارہ گیا عبدالمطلب پیارا
حرم دوالیوں دا مویشی لٹیا فوج کناری
عبدالمطلب داٹھ دوسو پھر کے فوج ایجا نہی
جا منیا وچہ ڈیرے حضرت ابرہے کا فر تائیں
ابرہہ کا فر اکھن لگا حال سنا کچھ مینوں
دوسو شتر اسار ڈا پھڑ کے تیری فوج لیائی

رب رسواں سی اودہ منکر راوی خبر سناوے
ایہو گل مخافت آسے دنوں مول نہ بھاندی
سنے چاندی تال اوساے نقشہ عجیب کھچایا
اکھے اسدی کرے زیارت آکے خلقت ساری
اسدی کرو زیارت لو کو سب نوں حکم سنا یا
اس کعبے دی کرو زیارت جسدی مرضی چاہوے
مومن آکھن اس کافروں خوف خدا دا کھائیں
لگی اک خدائے حکموں کر کے راکھ چلایا
بلکہ اگے نالوں ودھکے س نے کفر کما یا
چلو چلک مکہ ڈھائیے ایہ صلاح پکائی
قتل کراں سب کے والے کرے اقرار زبانی
لکھاں فوج ہزاراں باقی انت حساب نہ آوے
فوجاں ابدیاں آو نہ سکن ہرگز وچہ شماراں
اس نظام دیاں فوجاں اگے کتنے دیکھے جاناں
دادا پاک بنی دا بیٹا بیت ربی وچہ پیارے
یا مکتوب دادا دار لکھا کر گئے لوک کنار ا
جو کوئی حال حقیقت گزری اکھ سداواں ساری
عبدالمطلب خوف نہ کیت سنکے خبر تنہا نہی
جے کرسی بٹھلایا سنے آکے حال سنائیں
قرم رنجہ فرمائی کیکرے کبیرہ نہ جت تینوں
واپس کر دیو اودہ اسالوں اتنی بات سنائی

ایسے حکم دتا پھر جہدی واپس شتر لیاؤ
 اکھن لگا ابرہہ کا فر عبدالمطلب تائیں
 اپنا دل چھڑاؤن کارن کول میرے تھیں آلیوں
 یہودیوں نے اسے اندر شان بزرگی والا
 کل غمارت بیت اللہ دی جاوے صبح گرائی
 بیت اللہ دی کرن سفارش تینوں لائق گئی
 پاک بنی دے دے اگوں ایہ جواب سنایا
 گھر بنے گھر وارا جانے ہے کی ہستی میری
 میں نہیں بیت اللہ دی جاوے کر سکدا انگریزی
 میرے شتر لیاؤ یہودیوں جس کارن میں آیا
 مال منگا کے دتا ابرہہ بہت نہ کہتی کاٹی
 دیکھ لیا جے فجرے میری اس کے فوج کھلو ہے
 سننے واوے پاک بنیدے خوف نہ کیتا کوئی
 دو توں بیت اللہ دچہ جاوے لگے کرن عابیں
 جیکوں ابے کا فر اس کے فوجاں آن چڑھایاں
 فجر ہوئی تے اٹھ سویرے ابرہہ کا فر آیا
 بیت اللہ نوں ہاتھی اس کے ادبوں سپس لڑا ندا
 مار مار کے جدر مہاوت کچے طرف لیا دے
 ابرہہ کا فر اسے اتے کیتی سی اسوار می
 کئے پہاڑاں اندر لوکیں بنائے جسے سانسے
 فزوں لیکے دیگر ویلا ہو گیا ایسے کاروں
 ابرہہ تمام عاجز ہو یا پیش نہ جاوے کوئی
 ساتھی عبدالمطلب و اجوہیں نیک سیانا
 حضرت مشتب و یکھن کارن شہروں باہر آئے
 اسنوں پھر ویاں نظری آیاں جانور اندیاں ان

عبدالمطلب جسے ہتھ سارا واپس دلی لوجاؤ
 میں اک گل تیر پتوں کچان دسین میرے تائیں
 بیت بنی دے کارن نہ توں کوئی خیال لیاؤں
 یہو کل ویرا نہ ہو سی لگا کہن منہ کالا
 پھر بیت اللہ والا تھے نام نہ لیس کاٹی
 اپنے شتراں دی توں متیوں آکے گل سنائی
 مال میرا میں مالک اسدا ایسے کارن آیا
 قدر وجودوں وافر لہراں ایہ کیوں کران دیری
 رکھ لوے جے رکھنا ہو سی آپے نجات ربانی
 اس گھر دانوڑ مولا حافظ میں نہیں فرمہ چایا
 عبدالمطلب نوں پھر ابے فخر میں بات سنائی
 دس پو لیکے بیت اللہ داجہ کچہ درجہ ہو دے
 آن بزرگ دچے نوں دے جیونکر حالت ہوئی
 اپنے گھر نوں فضلوں مولا دشمن کنوں کچا پیں
 سب کچہ معلوم تینوں بیشک یارب خالق علایاں
 نام محمود ہیسی اک ہاتھی جلد سنگار لیا یا
 رب اپنے نوں سجدہ کر کے کچے ہٹا جاندا
 جے آئے تاں سجدہ کر کے پھیر کچیاں ہٹ جاوے
 تھلے جا چکا دے اسنوں ستوں حقیقت ساری
 ابے کا فر دے پئے ویکھن دور کھلوتے کالے
 شرم نہ آئے ابرہہ تائیں اللہ جسے درباروں
 ہاتھی مار یا شک زمین تے نشتر حالت ہوئی
 ابرہہ کا فر ابے نہ آیا ہے کی جیت ربانا
 شہر جہدے دل فوجوں میں اتول نظر ٹکاوے
 سب دیباؤں نکلے آون گنتی باجہ شماراں

پونچیاں دیوچہ اک اک پتھر اک اک منہ وچہ پایا
 نیڑے جاکے دیکھیاں نہاں جانور اندیاں ڈواراں
 جس پتھر تے نام کبیرا اسدے سر تے مارن
 پر دوسار ہوئے جھٹ کافر جسٹوں کنکر وچے
 جتنیاں فوجاں یکے بیسی ابرہہ کافر آیا
 وچہ میداں لاش پیاں بچہ نظری آیں
 جان پیا کے ابرہہ کافر جاندا نس میداں
 ابرے اکھیا اٹھ آیاں جو لوہاں دیاں ڈواراں
 ایگل کردیاں کردیاں اٹھ آتاں دھیان اٹھایا
 ایہو جیہے جناور بہین ابرہہ آکھ سناوے
 سر پر پتھر لگا آسڈن مر یا شرک شراری
 ابرے مگر مرے لکھ موڈی بچکے گیارہ کوئی
 اُس لاکھی نے سجدہ کیتا رب اپنے دیتا ہیں
 ابرے کافر لوں جاں رہے کیتا مار ازاہیں
 مارے لوکیں آپو اپنے پھیر گھرا نوچہ آئے
 دیور کپڑا برہر گھردا غنہ می مال تہ می
 بیت ربی نوں ضر پہنچاؤن کسہی ثاقت ہی
 جلدی ابرے کافر دارب نام نشان مٹیا
 روز بونچے استغیر تہجھے جمیاں بنی

ہر پتھر تے نام کافر اسیسی رب لکھ یا
 کئے رنگ تے گردن سادی ڈٹھے باجھ شماراں
 سن فیلاں اسواریاں اسد جلدی خون گزارن
 ولہ موت چو فیروں آکے کپڑا مولوں بچھے
 ابا سیلاں نے اک اک پتھر ساریاں لوں ورتیاں
 اک نہ پچیا ساری فوجوں راوی نوکرسناون
 جیش اندہ جا پاس نجاشی دے حال بیالوں
 قتل کیتا نے فوج میری نوں کے حال خواراں
 اک باہیں سر دے آتے نظر برابر آیا
 سنے آوں پتھر پھوڑیا دیور ڈرانہ ناوے
 سن فوجاں دے مویا کافر پیا کے بہت تھواری
 یا اوہ بچ گیا لاکھی وچوں ختم عدلت ہوئی
 امن سہممت اسدے تائیں رکھے خدق سب پتر
 پنے گھرنوں صحیح سلامت رکھ لیا رب سائیں
 حقرت مطلب لے لوکاں سن اسباب ٹھکے
 ہر کدے چاکرن ہوئے اوہ سردار گرمی
 شہر امن فرمایا جسٹوں واحد ذات الہی
 امن سلامت گھراپنے لوں خیراں مال پچایا
 وچہ تفسیر روایت ایہو بینوں نظری آئی

بیان حکایت حضرت عیسیٰ کبر رضى اللہ تعالیٰ عنہ

ابو بکر نے یاران اگے یہ روایت سنائی
 گرمیوں ڈاڈا مال گھرا یا رکھ اک سفر لایا
 جاں میں رکھ کے پہنچیا حقے قدرت ناں ہی
 میں خوشخبر سناواں تینوں کہن لگی وہ ڈولی

میں ک حاجت کارن جنگل ٹریا جاواں جاناں
 آسے بیٹھ آرام کسن ہی جاں دل میرا چاہیہ
 ک ڈالنے ادلوں جھک کے بینوں بت سنائی
 ختم رسواں پیا کر سی کرم کنوں رب وانی

اسے اتنے کلمہ پڑھ کے صاف ایمان لیا میں
 سدھارستہ اس بتانا پاک جیب یگانے
 امر قبولیں فوراً اسدا وہ ڈلی ہندو
 ایہ گل واضح کر سمجھائی سی میںوں اس ڈالی
 شان بنی سرور اس لوں دسے ذات الہی
 کار تجارت بدلے اونے چندا یارسیان
 بہ کے چن آسمان اتر شہر کے وجہ آیا
 شہر تھامی بھر گیا لوں ایہ کجہ حال دکھایا
 گھر گھر شہر کے اندر دخل ہو گئے سارے
 نور می شعلے نکال اس تھیں ڈاٹ گئی آسمانی
 ہر ہر طرف نور می جلوہ اس نے چاٹن آیا
 چند مبارک گھر کے وچوں باہر نکل نہ جاوے
 نہ اوہ چن سدا نہ چوکارا رہیا مرادوں نہالی
 ابو بکر لوں حال حقیقت اسنے کھول سنا دی
 بیشک شہر کے وجہ ہو سی اوہ محبوب گرامی
 دین مکمل اسدا ہو سی کفر قدیمی رو سی
 ہوگ رکاوٹ تیری وچوں وڈیاں تخت نونا
 کس گھر اندر پیدا ہو سی اوہ مقبول الہی
 ختم رسالت اسنے ہوئی توں کیوں پھر نہیں بھلا
 پاک بنی لوں حکم رسالت جدوں خدا فرما دیا
 بت پوچن تھیں پاک بنی نے حکم منع فرمایا
 شاید ایہو چند مبارک ہو سی بنی غفاری
 حکم بے تھیں پھر اس ڈالی اتنی بات سنائی
 قسم خدا دی جنت دیوے اسدی تابعداری
 سب توں عالی درجہ پاویں کلمہ لبول سنائی

بہ نزدیک زمانہ بالکل دیکھیں قبل نہ جائیں
 اسے لگے جھگڑا کر سن پاگل ہوگ دیوانے
 اسے صدیق تیریتائیں جو حضرت فرماوے
 دین دنی وچہ درجہ پاویں ساریاں ناوں عالی
 اک بشارت ابو بکر لوں پاک بنی دی آئی
 جیسی شام دایت ندر اوہ مقبول رہا نا
 حضرت ابو بکر دیتائیں ایہ سفندوس آیا
 شہر کے وجہ چن مبارک ایسا چاٹن لیا
 ہویا چن نورانی قطرے چمکن نور سناے
 پھر سناے کٹھے ہو کے بنیاں چن نورانی
 چند مبارک ابو بکر دے گھر وچہ مڑ کے آیا
 ابو بکر دروازہ آکے جہی بند کرادے
 حضرت ابو بکر نے جسم خوابوں مرت سمجھالی
 جا کے یک نجومی کوں اسنے قال کڈھائی
 شہر نشاے اندر ہو سی اک پیغمبر ناسی
 دوس محبوب پیارے تائیں مہر نبوت ہو سی
 گھر گھر اسے نور ای لوں چاٹن ہوگ اچھا
 ابو بکر نے پھر خوش ہو کے اتنی بات الائی
 عبد المطلب دادا اسد باپ ابداء عبد اللہ
 سننے ابو بکر نے اوہ کل دل وچہ عین چپاندا
 جدوں رسول اللہ نے آکے رہا حکم سنایا
 ابو بکر نے سن سن باتں دل وچہ ایہ گل دھاری
 اسے رکھ دے کول گیا سی پھین ایہ گل بھائی
 یہ محمد ختم رسواں پاک جیب غفاری
 نے صدیق ابن توں ہرگز لوکاں مگر نہ جائیں

ذکر ظہور نبی و اوصاں جو ہیں روایت آئے
جو ہیں حدیثوں ثابت ہوئے ذکر سنیا جو ہے

بیان ذکر تولد سید الانبیاء صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جس نے بھیجی نتم رسول کر کے رحمت بھاری
میں عہد دی اپنے فتنوں کے حاجت پوری
اپنے پاس خداوند پہچے پھر اوہ نور رکھایا
پھر بتایا آدم تائیں دیکھ رہے دیں کہ اس
اُس تھیں کچھ شیت بنی تے پھر یہ رحمت ہوئی
پھر مطلب دی پشت مبارک نور بنی دیا
ظہر کرتا نور بنی دامن کے خالق سائیں

پڑھ بسم اللہ حمد خداؤں آکھاس لکھ کھواری
میں تیری درگاہوں مولا چن بوں نوش منظمی
سب تھیں پہلے نور بنی و خالق آپ اویا یا
بہت زمانہ اس طرح ہی گزرے سال ہزار
اسدی پشت مبارک رکھے نور بنی و سوائی
اس طرح ہی چند چلدا نور بنی و آ یا
پھر یہ دیا نور نشانی سی عبد اللہ تائیں

بیان حکمت بار تعالیٰ کہ اول نور حبیب پیدا کیا اور پچھے دنیا پر آیا

ظاہر ہو کے دنیا تے سب توں پچھے آیا
فصل گرم تھیں حکمت کیتی واحد ذات الہی
ختم نبوت کس تے کردا اللہ خالق رسول
اُس تھیں پچھے جاں دیا تے دو جہاں میں
جو کچھ حکم خداوند دیوے سو دنیاؤں دیندا
ایہ بھی شان بنی سرور دا وچہ بیان بیان
اس کارن رب سب تھیں پچھے بھیجیا بنی بیہ نہ
بعد بنی تھیں شان رسول ہو کسینوں تہیں
جنت بھیج دتے سن سائے قد و رفات الہی
بعد بنی تھیں شان رسول ہو کسینوں تہیں
نوشیرواں دی شاہی اندر ہویا بنی سچوں
پاک بنی لون پیدا کیت ایسی خالق سائیں

سب تھیں پہلے نور بنی و خالق رب اویا یا
اسے اندر رحمت ربی بہت عجیبہ آہی
جہ رب پہلے پیدا کردا پاک محمد تائیں
دنیا اے قمر سل کے جسٹوں رب پوچھاوے
حکم رواج شریعت اگلی با سکل ختم کریندا
اسکارن رب پاک بنی لون سب تھیں بعد لیندا
بعد بنی تھیں ہو کسید نہ کوئی ہوگ زمانہ
اکو حکم قائم دائم رہے قیامت تائیں
سب فرزند بنی جسے پیاسے چھوٹی عمرے بھائی
نہیں سی رب و دنیا تائیں نسل بنی دیتا میں
ذکر تولد پاک بنی و امیں کچھ ذکر سنیاواں
گزرے حال بیتالی سین جہوں نوشیرواں میں

مکہ مبارک و چوں بیسی خود حضرت فرمایا
 چھ سو سال گزریا بیسی حضرت عیسیٰ تائیں
 گزرتے تھے سگزر تائیں اٹھ سو سال بیسی
 اک ہزار تے اٹھ سو پور گزرتے سال شماروں
 دو ہزار تے تین سو سال موت بنی رہاں
 چار ہزار تے اک گھٹ پنج سو لوح مقبول سو ہزار
 چھ ہزار تے ساڈھے ست سو ہویا سال تھامی
 جد کعبے لوں ابرہہ کا فرہیسی دھساؤن آیا
 روز بوجہ اس تھیں پچھے چمکیا لہ ستارا
 بتھم مبارک پاک بنی داروز سوار بتاؤن
 بارہویں وہ ربیع الاول رات سوار نورانی
 ہر ہر قبرستاناں اندر ہویا حکم الہی
 جنت بوئے حمد رہا نا گھر دانا گھر آیا
 ڈبا میں ہریں کفر کھلو کے بھارت پئی شیطاناں
 اللہ اکبر بولیا کعبے سجدے اندر پئے کے
 فارس دے وچہ سردن اتیں ناٹ بنی دسیا دے
 ادھ گ پوجہ دیاں لوکاں منوں دس سو سال وہاں
 کتب کے ڈگا قلعہ نو شیر داں منیاں پئی کفاراں
 تخت تھامی بادشاہانے پٹ گئے دھچکروں
 چودہ کھنڈے ٹٹے قلعیوں حکمت دیکھ الہی
 سد نجومی پچھن لئے ایہ کی بھید نیسا را
 قوم نو شیر داں چوداں پشتل کنی سی بادشاہی
 پیر و پیر بنے من توں یسا نیک زمانہ
 کرسی وہ سردار دو عالم حکم شریعت جاری
 ایہہ قمر دس رساے دچوں سارا ذکر لیا ندا

عاقل شاد و دی شادی اندر میں دنیا تے آیا
 پاک بنی دنیا تے آیا فضل کنوں ب مریش
 انشاء اللہ عجز بندہ صحیح تاریخ لیا سی
 بعد داود بنی دسے آک سرور بنی غناروں
 تین ہزار تے اٹھ سو پور گز خلیل سدھاناں
 دنیا تے پیدا ہویا پاک رسول پیا را
 حضرت آدم نالوں پچھے آیا بنی گرامی
 ابا بیداں نے مجھواں دا جیہ نہر تھم اڈا یا
 مشرق توں لے مغرب تائیں پہنچ گیا چمکرا
 فضل کنوں محبوب الہی جس تشریف سیون
 عبد اللہ دے لھر تھیں نکل لائے گئی آسمانی
 برز اوگتہاں تائیں دیو غذاب نہ کاٹی
 کرن فرشتے حمد ثنا میں لکھیا شکر بخایا
 فضل کرم تھیں اک گھڑی وچہ بدلیں ہوزنا
 آگیا اچ سردار دو عالم عدنی درجے لے کے
 کافر لوکیں پوجا کر دے ذکر کتبوں آوے
 بجھ گئی ناٹ اچانک آیا جدوں رسول رہا نا
 کافر سائے آپس اندر بہر کین دھچا راں
 نام نبویا کفر و چپارا موجب حکم غناروں
 چودہ برج قلعے دے ڈھٹھے کافر دین دہائی
 سوچ نجومی دس لگا حال حوالہ سارا
 ج توں یکے ختم ہوئی ادھ آگیا حکم الہی
 پیدا ہو گئے اندر سرور دو جہاں ناں
 بابل فارس عرب زمین لوں قبضے کر سی ساری
 جیہ نہر حال حقیقت بیتی ذکر سنایا جانا

ماں حضرت دی خوابے اندر دیکھے ستر نہانی
 سوہنا حسن جمال دیوے حضرت آمنہ تائیں
 حضرت آمنہ پکھن لگی منہ تھیں آکھ سنائے
 حضرت آمنہ دی گل سنکے اُس نے آکھ سنایا
 شکم تیرے وچہ ختم رسولان بھیما ذات الہی
 بہت مبارک آیاتینوں ایس خوشی ہے پاروں
 خوشی سنکے حضرت آدم پاک جمال چھپاٹے
 تھے ماہ اور ایس پیغمبر فضل کنوں رب سائیں
 چوتھے ماہ وچہ نوح پیغمبر سی تشریف لیا یا
 چھبویں ماہ وچہ کہن مبارک ماں حضرت ندی تائیں
 ستودہیں ماہ وچہ نوح بنیا اسماعیل پیارا
 اٹھویں ماہ وچہ حضرت موسیٰ آتو شجر سناوے
 اکمن بی بی آمنہ تائیں غیب آوازہ آیا
 ختم رسولان بیٹا تینوں بخشا ذات الہی
 نام محمد سنکے بی بی جاگ اٹھی یکبارہی
 جدم حضرت پیدا ہوئے خاص حبیب حقانی
 گھر ساٹے دیاں بون لگیاں ادبول چھت دیواراں
 کن روایت جنتی حمداں حکم اللہ تھیں آپاں
 اک ہوا وچہ ڈاڈا اڈا تخت سنہری آیا
 چار فرشتے آدم شکوں اُس تے نظری آئے
 ہور ہزارں معجزے ڈھکھے فضل کنوں رحمانوں
 ہک نے تہہ وچہ تھاں نورانی پھڑپھا حکم حضوراں
 طبق زمین دانقشہ ہچ کے پیش رسول لیا ندا
 پاک نبی نے دست مبارک کعبے دل ٹھایا
 تھاں غزانی وچہ جٹا کے پاک نبی دینا تائیں

اک بندگ دکھایا آکے پاک جمال نورانی
 نغہ و نور لباس بہشتی امر کنوں رب سائیں
 کون کوئی کس کارن ایٹھے جے تشریف لیاے
 میں ماں آدم صلوٰۃ اللہ کرن زیارت آیا
 وچہ مقبولان نبیاں اسنوں طیار وچہ شہای
 ایسی دولت کسے نہیائی خدائی سرکاروں
 دو جے ماہ وچہ خوابے اندر تثلیث پیغمبر آوے
 خوشی مبارک دیوں آیا حضرت آمنہ تائیں
 پنجویں ماہ وچہ ہود پیغمبر کہن مبارک آیا
 آیا ابراہیم پیغمبر فضل کنوں رب سائیں
 حضرت آمنہ تائیں آکے حال جنا دے سارا
 نانویں ماہ وچہ حضرت عیسیٰ اسی طرح ہی آوے
 لکھ مبارک تینوں بی بی حکم خدا فرمایا
 نام محمد رکھیں اسدا ہاتھ خبر سنائی
 حضرت آمنہ اٹھ شتابی نظر جو فرے پائی
 حضرت آمنہ گلاں کردی ہیسی آپ نہ بانی
 استقبال کرن تے آکھن آگے نشاہ سرداراں
 حضرت آمنہ کارن اپنے خد منگار بنایاں
 حضرت بی بی آمنہ ڈھکا حکم حضوراں آیا
 خوشبو لیکے جنت وچوں عطر گلاب لبائے
 ہور تے شخص نورانی شکوں ترے سن آماؤں
 کئے جنتوں پانی آندا خوشبو عود قہوروں
 کبیر جی تھاں منظور سازن رادی ذکر سناندا
 بیت شد دا درشت تینوں ہاتھ حکم سنایا
 ادھان نال نہادوں لگے پڑھکے حمد تائیں

بیستم قسموں تھان بہشتی راوی ذکر لیا و سے
 پشت بنی دی تھر نبوت نال تعظیم لگا دن
 اکھن لئی حضرت آمنہ پاک بنی دی مائی
 چار عورتاں نیک صفاتاں اتریاں آسمانوں
 میں کچھ دہشتناکی پاروں خوفزدہ ساں ہوئی
 ان رسواں دی میں حوا کرے کلام زباناں
 دوجی آکھے حاجرہ ہاں میں اسماعیل دی مائی
 چوتھی آکھے آسیہ خاتون اپنا نام سناے
 مائی سرہ پگڑ لیاندا اک روہاں لڑائی
 باجرہ دے ہتھ شیشہ عطر وں بھر جنت تھیں آندا
 حوض کوثر دے پانی دیناں حضرت جدوں تھلایا
 گود میری وچہ بنی اللہ و سجدے اندہ جائے
 کن و بنے ای طرح ہی کردے رہے دعائیں
 چہر میں غیب آوازہ سستیاں پاک جناب ناہوں
 کہ کہن فرشتیں تائیں پھیر خداوند عالی
 اس ویٹ جس نہیں بھدایا اپنی امت تائیں
 بنی مصیبت پاک بنی دا بھی کچھ نہ کر سناے
 غیب آوازہ میرے کاسن حکم اللہ تھیں آیا
 نہیں کوئی حجت نفس کرندی ہو یا حکم الہی
 اس ویٹ خود سرورہ عالم ایہہ فرمان سنایا
 تختہ دار قند ہو یا پیارا بنی غنٹا رہی
 پھر اس وقت آوازہ آیا ایہہ محبوب حقانی
 پاک بنی دا داد بیسی عبدالمطلب پیارا
 اوس کباب سزار بلیبہ مینوں رب دکھایا
 بہت کرے سب تختہ اوتوں حال خودی پاروں

جسے وچہ تہوا کے ادبوں بنی لپیٹیا جاوے
 لکھ مبارک دین مائی نوں مڑ کے واپس جاوے
 جہدم حضرت پیدا ہوئے مینوں حیرت آئی
 سو بنے زیور نور پوشا کاں باہر حد بیا نوں
 جلدی کہیں لگی اک مینوں نہ کر خطرہ کوئی
 طلب زیارت کارن آیاں پاک بنی سلطانوں
 تیجی آکھے سائرہ خاتون طلب زیارت آئی
 نونا بھر کے حوض کوثر تھیں آسیہ خاتون لیائے
 ہتھ حوا دے تھال سوہا دے موجب حکم ربانی
 چونہہ مایاں دے تھیں حضرت پھر نہایا جاندا
 نال ادب دے پھیرا تہا نے گود میری وچہ پایا
 رب امتی رب امتی ایہہ آوازہ آوے
 بخشش مولا بخشش مولا میری امت تائیں
 بخشش دتی میں امت تیری حکم ہووے دگر ہوں
 دیکھو جہدیاں بنی میری امت آن سمہالی
 روز حشر نوں کوں بھداسی حکم کرے رب سائیں
 غنا کرن مئی پاک بنی دجوں دل میرا چھوے
 ہر غیبوں کر پاک بنی نوں برحق اسل پوچھا یا
 پھیر لپیٹ بنی سرور نوں رکھ دتا میں سا ہی
 رب دی رحمت نال تہا کے میں دیتاے آیا
 خوشبو جنت دی پئی آوے اندر باہر ساری
 اسد نام محمد رکھو آکھیا ذات ربانی
 آنے بھی کچھ پاک بنی دا کیتا حال شکارا
 اچن چیتی کنب کے کعبہ سجدے اندر آیا
 وسو بیٹے میں ہاتھ غیبوں سنی آواز پیاروں

مشرق مغرب تیکڑ جو یہ طبق زمین و اسارا
 آج حبیب اس دے آکے قدم مبارک پر یہ
 عبدالمطلب حیرت اندر کرد سخت حیرانی
 حضرت آمنہ دے گھر آکے کچھ حالت ساری
 حضرت عبدالمطلب آگے ادبوں عرض گزاری
 پاک بنی دا داوا سنکے بہت خوشی وچہ آیا
 جے آج میرا زندہ ہووے اوہ فرزند پیارا
 آج عبد اللہ جے گھر ہوتا خوشیوں ناز کریندا
 با آمنہ دیہر لڑکا مینوں میں وچہ گوواٹھا دن
 نال ادب دے کھن لگی پاک بنی دی مائی
 لگی تہ زیدہ استوں طلب زیارت پاروں
 حضرت مطلب آکھن رگ جلد وکھا لوہیوں
 بی بی ترخم طبیعت سوکے ایہ گل آکھ ستائی
 دا دا پاک بنی دا داخل لگا ہون اتھا یس
 جندی مک نوزانی آٹھ کدھے تیغ میاتوں
 کیا مجال تیری سویٹ پاس بنو دے جاویں
 کرن زیارت پاک بنی دی مک آکے کھن
 عبدالمطلب واپس مڑیا ایسے وشت پاروں
 ست دن بند زبانوں ہو یا کرے کلام نہ کافی
 ابوہب دی سی اک گولی توہیہ نام بیہری
 جلد آزادی بخشی اسنوں رحم دیوچہ کھائے
 ابوہب لوں گولی جا کے جوں خوشخبر سنائی
 جسم سئی پیدائش بنی دی لکھ کرن شکر نہ
 جد آزاد گولی فن کیت سی ابوہب سمیٹے
 جمدیان نال آزاد گولی لوں پرک رسول کریہ

سب نون حصہ مبارکبادی خالق سر جنبارا
 شاہ رسولان آج دنیا تے آکے قدم مبارک یا
 نکل گیا دروازیوں باہر قدرت نال ربانی
 یا آمنہ آج نور لباس دے چمک فدا تہیں مری
 گھر ترے تشریف لیا یا اوہ محبوب غفاری
 پھر دلیل دیوچہ جاندی سنی قبل بار خدایا
 کیونکر ایہہ یتیم سدا پناہ پاک رسول مہوہ را
 دلہیاں ولے اندر ہیاں آمنہ نون قریندا
 ٹھنڈ پوے دل اندر میرے سینے نال لگاواں
 تان ویکھل کینوں تو کا آیا حکم الہی
 نہ دیکھن وی ملی اجازت خالق دی سرکاروں
 نہیں تان میتوں صبر و آدے قتل کرینس تنور
 ہم خیم خیر میں دیکھو آکے سب ڈا اندر نہ کافی
 اگوں ملک نوزانی اسنوں شکن دینا ناہیں
 ہیبت کھا کے ہٹیا کچھ خطرہ پیٹیا جانوں
 کیا توں پھر حیا تی بیکے واپس مڑے آویں
 اس مجلس وچہ شامل ہونا کیونکر بخشی جاول
 دیکھیا ایہ اسرار پوشیدہ خالق دی سرکاروں
 مدت پچھوں ایہ گل آٹھ میسی گھر نی سنائی
 ان مبارک ابوہب لوں اس نے پیش گزاری
 ہو آزاد غلام بیپاری لکھ لکھ شکر مجھے لے
 جلد آزادی بخشی اسنوں حکمت دیکھ بنی
 کدے دیہاڑے دشمن ہو سی بن محبوب دیوہ
 ودا معجزہ پاک بنی دا ہو یا گولی بھانے
 یو رکھو جس روز بنی توں حکم رسالت آوے

جیڑے تا بعد از بنی سے اوہ کیوں پون سنرا لکھیں
 کر آزاد گولی فون دتا حکم کرے، ب قاضی
 پراوہ دن اجروں ہے نہ خالی حکمت دیکھ غفاری
 شاہ عباس نے دیکھی بکمن حالت اسدے والی
 آکھے میں نہ سچ کر منیاں ہر گئی قسمت میری
 پیشک لیندا جنت اندہ میں بھی عزت بھاری
 جس ہتھ نال اشارہ کیتا ملی آزاد دی تینوں
 اسدن با جھوں باقی ہے دن جھلاں درو سنرا لکھیں
 دنوں پچ فون پاک بنی دی کردا تا بعد از بنی

دو رخ پڑوں باہر یاسی لکھ ہزاراں تائیں
 دن پہلے سن خبر بنی دی ابولہب ہومانی
 آس تھیں پچھے کویر کما یا اس نے عمر ساری
 پاک بنی نال کویر کما کے گیا ایمانوں خالی
 اوس کہیا میں پچھیا استوں ہے کی حالت تیری
 سبے میں کردا پاک بنی دی پوری تا بعد از بنی
 جس دن بنی تولد مویا گولی دسیا مینوں
 ہر دن سوار دیہاٹے ہوون سرد درو خدیان بھائی
 صدافسوس کراں اس گل داچے ہندا اقرار می

سردارِ دو عالم دی پرورش

ایہہ اک قوم قریش اندہ رسم قدیمی آری
 مان لڑکے دی لڑکے تائیں شیر پلائے ناہیں
 شیر پلاون لڑکے تائیں جیڑی عورت آئے
 سعد بنی دی دستی اندر بے حیمہ دانی
 تکی نہ فون فاقے اندر پنا وقت گذارے
 ست دن فاقہ الوڑتی جن قدرت تھیں آیا
 سفے وچہ حیمہ تائیں لبھا چشمہ پانی
 پی سے بی بی شربت مٹھا جتا کو دل چاہے
 شکر شکر حیمہ کردی وچہ سرکار بانی
 بہت غمزدان گھر مطلب ہے پہنچ سویرے گیاں
 کیا ویسی لڑکے دی مائی مرگے خاوند والی
 کہے حیمہ میں جد آکے مکے قدم ٹکا یا
 بول نہ مانوں آکھن لگا مینوں صاحب عالی
 کہے حیمہ میں اس ویلے جدی حاضر آئی

ہر لڑکے فون مانوں رنگوں شیر پلائے دانی
 شیر پلاون بدے عورت ہر لیاون سناہیں
 ہاں رضاعی استوں آکھن مادی ذکر لیاوے
 رہندی سی مسکینی حالت خبر کتوں، پانی
 نام عبد اللہ سوہنا بیٹا جھگھا مرے ہونگا
 گو دی رووے ہال ایانا ذقے دودھ سکایا
 سی اک کول بزرگ کھلوتا کرے کلام زبانی
 چھاتی دودھ زیاوہ ہوئے طاقت برکت آوی
 سچ کے پیتا دانی حیمہ اوہ چشمے دانی
 ساریل ملز کے واپس گیاں جیوں خبراں سن پیاں
 سمجھاں آکھیا اسدی خدمت مفت معیت عالی
 امروں دادا پاک بنی د شہروں : ہر آیا
 ہے کوئی عورت لڑکے تائیں شیر پلاون والی
 مینوں حضرت عبدالمطلب کے اتنی بات سنائی

کہن لگو کی نام تمہارا کون قبیلہ تیرا
مطلب آکھیا نام حلیمہ سعد جو قوم سدا کے
جیکہ شیر پد نہ چاہو ساڈھے لڑکے تائیں
میں پھر اگوں بول نہ سکی کر کے ایڈ دلیری
خاوند آکھے بند نہیں کروا میں اسکاروں تینوں
جیکہ ہرگز حق نہ دیوے سائوں اسدی مائی
غیب آوارہ حلیمہ تائیں قدرت ولوں آیا
یاد رکھیں جے شیر پیالوں کوئی ازکار لیا میں
پھر حلیمہ مطلب تائیں ادبوں عرض منائے
عبدالمطلب آمنہ کے گھر جلد ہی نال لیا یا
یشم تھان بہتوں آیا مائے چمک نورانی
اے نہ دیکھیا گودا اٹھا کے جان حلیمہ دائی
کہن مفسر کھولیں اکھیں جدوں حبیب بنے
نال خوشی وے چکن لگی پاک بنی دیتائیں
ہو کے پاک وضو کر پہلوں مڑ کے ہتھ لگاویں
کر کے وضو شہادت کلمہ پڑھے حبیمہ دائی
اوسے ویلے حکم مہانا یا حضرت تائیں
دائی حلیمہ چمک حضرت نون کعبے وجہ لیا کی
کے حبیمہ مینوں رہنے یہ اسرار دکھایا
دیکھ تماشہ قدرت والا ٹری حبیمہ دائی
وجہ اچھا حلیمہ تائیں مل گئے دشمن چالی
اک سرور انہاں تھیں بولے یہو رسول الہی
کے حلیمہ ایہ گل شیک میں تہذیبیں ڈھائی
ہائے یقیہ محمد سو ہزار نہ کہتے میر سے
ہائے افسوس کزل کی ایٹھ گہریں لعل گو یا

بنی سعد سی قوموں اں میں نام حلیمہ میرا
علم سعادت اسے اندر بیشک نصیری آئے
بہت مسان اسٹے سرے تہ نور اچیں پائیں
پھر میں بچھیا خاوند کوں ہے کی مرضی تیری
جلیزاں تھیں بھلیاں بند ہی یہ ہے معلوم غنوں
ٹوکا آپ کرینا رہی ساڈی حق دوائی
بیشک اس لڑکے وابل دینا چھوڑ سہ دایا
کوئی مراد نصیب نہ ہو سی دوزخ ڈوالی جاسیں
یچل نال مینوں گھراپے نہ کوئی غدر لیا کے
عمرے اندر چن نورانی آستوں آن دکھایا
جسکے وجہ لپیٹیا میسی پاک رسول حقانی
حب بنی دی ولدے اندر آیک لخت سمائی
اوسیویلے چہر لویں ریشماں پہنچ گیاں آسمانے
پاک بنی نے آکھ سنایا مینوں ہتھ نہ لائیں
پھر اٹھا کے سچی طرفوں مینوں شیر پلا میں
پاک بنی نون گودا اٹھا کے خوش ہو کے پھر مائی
کعبے پاسے شیر پیویں امر کرے رب سائیں
پاک بنی دی شان مبارک اوتھے رب دکھائی
پاک بنی نون بوسہ لیون حجر اسود سی آبا
گود سی وجہ اٹھا کے حضرت واپس گھرنوں آئی
ہک مائی ہک سرور سو منادات مبارک علی
مار دیو پھر جانوں استوں دیر نہ لیو گائی
کہیا کھانں پکڑا وجہ دی وقت طے پھر نا میں
نبی سی پتہ کہ بیٹھے ہوسن راہ وجہ دشمن تیرے
بیمہ ک رہنے جگر میری وجہ چھیک دوسلو پایا

پاک بنی دل تک لگی رونا حلیمہ دانی
 کھواں انھیں مردار و دو عالم جسم نظر ٹھانے
 رکھ ہوئے سب جہنم کا فرزند رہیں نہ کوئی
 کھوتے تھے دانی حلیمہ لگی کرن سوار
 بہت خوشی وچہ آئے کھوتا بیت اللہ دل جاتا
 یہ رب میں عاجز پر ایسا ہے توں کرم کیا
 اے دل فافل شب بنی دی کروی شریک نہ
 آدر بار محمدی اندہ حاضر ہو یکبارہ
 اے شخصانہ باجہ بنی دے کے سفارش کرنی
 کرن رویت دانی حلیمہ جدوں بنی لون چایا
 حکمت دیکھ اللہ دی دانی جان کسے قربانی
 سبنا تے ضمیر ابی بی اسنوں یاد نہ رہیاں
 خیر بنی جدوں حلیمہ دے ہر چند لکھا اسمائوں

جاگ پیاسی اوسیدہ سرور بنی الہی
 بجی والوں اک النہ جلد سناٹوں آوے
 دوست لیگئی امن سلامت گھر میں حلیمہ دانی
 گودی ٹپک رسول الہی کسے پیار سولاری
 ترے وری اس سجدہ کیتا ادب آداب بکندا
 پاک رسول حبیب خدا ہے میں پر قدم ٹکایا
 کیوں نہ سمجھیں دلے اندر توں غافل انساناں
 نہیں تاں روز حشر توں ہو میں توں مجرم سرکاری
 کوئی نہ دیگ نعمات تیری کسے نہ حامی بھرتی
 پاک بنی دا قدم مبارک جاں سے گھرا آیا
 ہر دم پڑھدی حمد ربانا اندر شب دیوانی
 سن عبد اللہ لڑکے اپنے ساریاں ہی بھلگیاں
 دلوچہ آکھے میں تاں کھٹی بیٹھی کھٹ جہانوں

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى

کیا اس نے تجھے یتیم نہیں پایا
 پھر تجھے ٹھکانا دیا

اس آیت وچہ پاک بنی لون کیتا رب اشار
 تینوں ساں یتیمی بخش حکم خدا فرماوے
 ناں پیار حلیمہ دانی جان کسے قربانی
 جدوں حلیمہ گھر آئے قدم رسول ٹکایا
 بریں دس پاس حلیمہ سنو حقیقت ساری
 جدوں بکریاں چرے آیاں حکمت دیکھ الہی
 پاک بنی دی برکت باروں موٹیاں نظری آون
 بعینہ آکھن بے کوئی بوٹی یاد حلیمہ تائیں
 پھیر حلیمہ لوکاں تائیں سی ایہ گل سنائی

یا بنی اللہ تینوں کیتا ہر دل اسان پیارا
 پھر چا بخشی جاگہ تینوں اس آیت وچہ آئے
 یاد اور نہ باجہ بنی بے ہو گئی مست دیوانی
 رحمت برکت دیناں آسدی ساری جگہ سبائے
 تنگی نہ توں ملیسی آسوں بڑی مصیبت بھاری
 دودھ زیادہ آگے نالوں جہدا شمار نہ کائی
 حیرت اندہ لوکی آگے عقلاں فکر دوڑاؤن
 دودھ زیادہ دیہن بکریاں شک شبہ کے تابیں
 میں گھر اندر دین دنی دی برکت ساری آئی

سرور عالم عالم جہدم آگے گھر میں حلیمہ دانی
 وچہ بیماری جکڑیا ہوئے کوئی بیمار نماں
 حلدی رب شفائیں بخشے دور بیماریاں ہوون
 جس پر پچھوئے فضل کا فے اللہ خالق سائیں
 برکت مالوں اتنی ہوئی فضل کنوں رب عالی
 وقت مقررہ شیرہ یون دا پاک رسول ٹھیرایا
 اوسے طرح مقررہ وقتوں آپ کرن ولوائی
 دور پچھوئے دیوچہ ہون پاک سے ان غلامی
 چہ مال غریبی دنی آئی ثرو مال بیماریاں
 دورہ سالانہ سر مبارک جہد میں کیا سنے پائی
 دل چاہے ہیں ساتھ ہجرت جو مال آئی جہد
 جس تک ڈا بہت مال رخصی کے حیمہ دانی
 کر کے پانی گرم حیمہ پاک رسول تہذا یا
 گو دی چیک حیمہ دانی پاک نبی نون لبائی
 کرن روایت مال جہاد جہدم حضرت آیا
 نال خوشی دن گذریا س یا ش میں واپس آئے
 آیا شیرتے مڑ گیا واپس تدریں سبیں لوا کے
 بوکے نال نکال پانی نون اسیں ہمیش پیائیے
 کھو ہے آتے مال لیجا ندا اچ اسنا ڈا بھائی
 پی لیا مال اسٹے پانی پھیر چلا گیا تھلے
 اچ اسانوں ٹھنڈی چھاویں گذر گیا دن سا
 جدوں حیاتی پاک نبی دی چو نہہ برساند ہی ہوئی
 ایہ امانت مال جہاندا چاہئے جہد پوچان
 حضرت آمنہ دے کول آندا جدوں حیمہ مائی
 نال محبت دیکے لڑکا کہے حیمہ دانی

فضل کرم دی بستی آتے رحمت گئی ہرسانی
 بدن نبی دا چھوئے جسوں ہوئے فضل ربانا
 لگا بھاگ حلیمہ تائیں داغ ہجر دا دھوون
 بخش خزانے شہی دیندا عاجز سائل تائیں
 دس بکری توں تن سو ہوئی رحمت رب کمالی
 اپنے وقتوں آگے لپکے شیر نہ منہ زچہ پایا
 خشک ہوئے جوت و بیہیہ مکنت نال ربانی
 ملک اپنی جہد دیندے آگے ور و وار ہی
 چلن روٹن توں رخصی فضل کمال غلامی
 مکنت مبارک نہیں نہایتیں پاس حیمہ دانی
 آپ حیمہ دانی تائیں ایہ فرمان سنوون
 نال خوشی تے باہر چہا پاک رسول ہی
 اس محبت اکھیں اند مال تے سرمہ پایا
 جا بیٹا توں ساتھ بھراواں حافظ ذات ہی
 اوسے ویلے سردے آتے بدنی کر میا سایہ
 ساری حالت پاک نبی دی سماں اکھ سنائے
 پانی بہریاں جو پیتا دسی حالت آگے
 اسیں نرو پیانے پانی وقت ضروری لایے
 کنڈھیں آتے آگیا پانی حکمت نال ابھی
 نظر اٹھا کے اتاں تہ ویکھیا شیر اسٹے ولے
 بدلی سردے آتے جانہی جتول جلے پیارا
 پاس حیمہ دانی آگے کہن لگا ہر کوئی
 عبد مطلب کول پوچاوسے سرور نبی ربانا
 مڑ مڑ گلوچے لیکے بدلی مشکل سہن جدائی
 دولت برکت اسان تو ہاڈی امن مان پوچائی

وقت یتیمی سے کون پھر دوبارہ آیا

رحمت عالم سرور عالم رب جنہوں فرمایا

بیان وفات حضرت امینہ صاحبہ مائی رسول مقبول صلی اللہ علیہ وسلم

کیوں شہریت بہ نئی سنوں حقیقت ساری
کچھ دن پاس نہا تھے کیت پاک رسول گذرا
راوی جو ہیں روایت کرے وہ بیان میزان
لیکے ساتھ روانہ ہوئی پاک رسول غفاری
ننگی پیر کے مائی ٹردی ساتھ رسول رہنے
ناں ہیاری ناغہ ہو گئی پاک نبی دی مائی
حالت نازک رہ وچہ ہو گئی کون کس دیندا
پاس مائی دے چکر بیٹھ پاک رسول الہی
دیکھ یتیم بنی سرور لون دل وئی دارو یا
رب محافظہ سو سے تیرا منزل توڑ چڑھاوے
لے بیٹا توں رب حوالے کہن لگی پھر مائی
حالت ماں دی اکیس ویکیں پاک رسول رہا
باقی ساتھ تھی دی تانی سورنہ دوست کوئی
رہندی پاک رسول اللہ دی مچھوڑ سنو کہانی
دادا کرے محبت ڈاڈی جیوں چٹا نڈا تارا

کہ مدت تھیں بعد بنی نون لیکے مائی پیری
کے حضرت دی تانی بیسی نالے ماں پیارا
سنو حقیقت پاک نبیدا باقی ذکر سنو ماں
شہر دینیوں ماں حضرت دی کے طرف سداری
چہ سالندی عمر بنی دی بیسی اوس نہا
نام ابواہک راہ وچہ بستی رات پئی اس جی
خوش قبیلہ رہیا سینے مکہ دور د سیندا
دروں ہنجوں جاری ہو یاں آگیا وقت جدائی
مائی کون وقت نر خدا آن برابر ہو یا
عمر تیری وچہ برکت ہو وی نیک دعا فرماوے
مکے پاک نبی سرور لون ایہ گل آکے سنائی
چپکے پاک رسول رہا نا بیٹا رہیا سر طے
تر بیت پاک نبی دی ماں دی وچہ ادا ہے ہوئی
ننگی لاکے نبی اکیلا گھریں یجاوے نانی
سنو حقیقت گھر وچہ آیا پاک رسول سوڈا

مستحضر رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم

بارش بند ہوئی سونوں ہو گئی سخت تباہی
گورے گورے رنگ سے سڑکے کرن طوائف سناوے
بیشک بارش ہو گئی ششماہی باقی حکم سناوے
ست برساتی گھر کامی آمدن نبی سو بالے
جہاں قبیس پہاڑوں کے لیکے آستوں آیا

ست برساتی عمر تھی پاک رسول انی
کسں باقی غم سنائی راوی ذکر کیاوے
غدا طلب دے گھر لپکے تاج و تاج سناوے
مستحضرک سوالی ہوئے مہدی گوریا لکے
رو سونوں رکیت و دے مچھوڑیاں آستے چو یا

گر تعظیم نبی و ادا ہونے صفت الہی
پانی ہاتھوں یارب سایاں ہو یا حال و بیان
سوہنیاں سوہتیاں زلفا لوالہ بارش منگن آیا
نبی عفری چپ بیٹھا نہ کوئی سخن لاکے
اتنی بارش رب نے کیتی انت شمار نہ کائی
لوک تمامی حمد پکارن خالقہدی سرکاروں
بارش ولیچہ بھی گھر آیا پاک رسول ربانوں
بکدن سوہنے بستر آتے تھے بنی الہی !
عبدالطلب بول شتالی گوں بول سنایا

یا مولا توں رحمت کر کے فضلوں سے پرواہی
قطر نشانی ظاہر ہوئی پالنبہ جب توں
فضلوں رحم کریں رب سایاں یارب بار خدایہ
الحسے ویلے حکم خدا و بارش جلدی آئے
نہراں جاری ہو گیاں فوراً کارن حکم الہی
سارے آکھن بارش ہوئی اس لڑکے پاروں
شعر سناون شاہر صفتوں واہ محبوب سبب انوں
کوئی جگا ون پاک نبی نوں آیا نال صفائی
نہ جگا و لڑکا میرا جلدی ایہہ فرمانا یا

دَعُوا بَنِيَّ اللَّهُ أَنْ لَكَ شَانًا عَظِيمًا

دعوتے بیٹے کو کچھ نہ کہو۔ خدا کی قسم اس کی بڑی شان ہے۔

چھوڑ دیو فرزند میرے نوں کرے آرام بچا
اس بستر پر حضرت ہاتھوں نہ کوئی قدم لکنا
اٹھ سالاندی عمر جاں ہوئی پاک نبی سرور دی
غوت ہو یا نو شیروں عادل جاں اٹھ سال وٹنے
اس واپوترا ابو حنیفہ صاحب شان گرامی
اوسے سال زمانے آتے لگیا حاتم طائی
سی دوسل نبی دے دے بچہ لاڈلہ یا

نہ کچھ آکھو اسدیتا میں ایہہ مقبول سوہارا
ہر کوئی پاک رسول اللہ دے ادب کنوں شرمنا
سن وادے دے ساری دنیا ادب وادیاں کنوں
استھیں پچھے بد شاہی دے ہر مزے خزانے
تالعدار بنی داپورا کیتے کم تسمائی
پوتری اسدی وقت نبی دے خدمت اندر آئی
عمر مبارک پوری ہوئی وقت قریب آیا

بیان وفات سردار عرب جلد حضرت محمد ﷺ

کرن روایت عبدالطلب وقت وفات تیاری
دردوں گل سناون لگا ہنخون جھم جھم آیاں
کون یتیم محمد کارن بھاراٹھا ون والا
ابو لہب نے سبتوں پہلے آکے عرض سنائی

اپنے پاس بدائی اس نے کل اولاد پیا ری
آکھن لگا سہ ہن پوتا لگیاں پین جدایاں
خدمت اندر جلدی آئے آکھ سناواں حنا
اگر ہوئے توں بیٹوں مل جائے ایہ محبوب الہی

باپ کہیا توں رائق نامیں تیغ سمجھا کچھ تیرا
اس تھیں تہچے حضرت حمزہ کرے سوال زبانی
توں شکار ہمیشہ کھیلین تیتوں شوق شکاروں
شاہ عباس ہو یا پھر حاضر اولوں عرض سنائے
باپ کہیا توں بیشک لائق دل نہیں مندا میرا
شغل جہان جنہا نہیں ہوئے آل اولادوں
پھر ابوطالب نے فرمایا میں صدقے میں واری
میں کہنے پر عمل کماواں ایہ گل خاص یقینی
باپ کہیا پس لائق تینوں اسدا بھارا اٹھانا
ختم عدالت چھیڑ واری آستے آکے ہوئی
کون پسند محمد تینوں داوے بات سنائی
دادے نے فرمان سنایا اٹھیا بنی رباناں
عبدالطلب نے پھر آخر ایہ فرمان سنایا
دلوں بجانوں کریں محبت رکھیں خوب سمہلا
ابوطالب نے اکھیا ہر دم جان کراں قربانی
خوب تسلی کر کے دادا دینا چھوڑ سدھایا
کرن روایت چاہے دے گھر حیدن حضرت آیا
چاچا ناں بھتیجے کروا دم دم دی دلاری
کھانے وجہ شریک نہ ہوئے جد تک بنی پیارا
برکت غنمت پاک بنی دی ایسی ظاہر ہوئی

کراں سپرد محمد کی کو دل نہیں مندا میرا
میں حاضر ہوں اسے اتوں جان کراں قربانی
نہیں سپرد محمد کردا میں اس گل دے پاروں
میں اسدی خدمت کرنی حکم سنایا جو دے
تیرے پاس اولاد زیادہ بھارا کہنے تیرا
یاد نہ رہن یتیم نمائے میں سنگتوں اس گھوں
جیکوں حکم دیو میں کرساں اسدی خدمت دیو
بیشک بھانویں گھر میری وجہ گل گل ہے مسکینی
ایہ یتیم محمد اس تے بڑا پیار کماناں
ایہ مراد اسدی آہی سو کچھ پوری ہوئی
کھڑے برابر حاضر سائے باپ تیرے بھائی
زانوں پاس ابوطالب دے بیٹھا مل ٹکاناں
دے بھئی بیٹا ایہ محمد تیرے ہتھ پھڑایا
رووے متاں نمناں ہو کے مر گئے ہمایاں والا
سرچشماں تے رکھاں استوں سرور بنی حقانی
اس تھیں تہچے چاچا اسدا نور اٹھریں لیا یا
ابوطالب دے گھر وچہ رہدی رحمت پھیرا پایا
لکے دولویں کھانا کھاوون کرن محبت بھاری
کھانے توں کوئی ہتھ نہ لاوے ہرگز ٹھیرا سارا
ابوطالب دے گھر وچہ رہ گئی کمی نہ رزقوں کوئی

بیان رفتن ابوطالب عم حضرت صلعم برائے تجارت

سفر تجارت کارا نہاندی جانے دنیا ساری
میں بھی ساتھ تساوے جاساں آکے بنی رباناں
بنجوں بھر کے چھم چھم رویا کھول دلیدی طاقی

لکے والے لوک تمامی کرن تجارت بھاری
جاں ابوطالب قصد تجارت لگا ہون روانہ
پُر مہار کھلوتا اکوں کیت دل غمتا لگی

ابوطالب بھی مدون لگا جا گیا ورنہ پراناں
 پھڑکے چاچے نال محبت سینے نال لگا یا
 ٹرے ٹرے منزل منزل شام مکہ چہ آئے
 کہن لگا اوہ راہب عالم میں ایہ علموں پایا
 شتر آتے اسوار ٹٹھا سو بنی رسول ربان
 بدلی سرتے سایہ کیتا پاک بنی دسے تائیں
 اس راہب ابوطالب اگے دیوں عرض گزار
 لات گزارو پاس اسٹے کرے اسیں مہمانی
 نال محبت ساریاں تائیں راہب گھر میں لیا یا
 پاک بنی نول کول بٹھا کے کسے محبت بھاری
 دیکھ بنی نول ہند راہب مینوں نظر ہی آئے
 ابوطالب فرماون لگا اسوچہ شک نہ کوئی
 راہب آکھے اسے شالوں نول کچھ واقف نہیں
 راہب کہندا اسدیاں خبراں پہنچ ملکاں تائیں
 سنی نصیحت راہب کولوں چاچے عمل کیا
 سنو حقیقت گھرنوں ٹرے جدوں رسول الہی
 راہب تپکے دسویںوں حال حقیقت ساری
 وہاں آکھیا روموں چلے پہنچے آن اتھائیں
 شاہ روم نے پچھے تجوموں بھیجا جلد اسانوں
 راہب آکھے نہیں کوئی مینوں بات پسند تھادی
 جنوں خاص پیغمبر کیتا پاک خداوند پاری
 جدوں خداوند آپ انہاں نہ حفظ نہ صبر ہوئی
 جیہڑے طرف خدا دی ولوں مرسل بنے کون
 جسک کسے پیغمبر تائیں مرنہ سکیا کوئی
 پھر یہ فرشتے ہوندے نبیاں تے ہر ویلے

اسدیاں پہنچے ہوندے زندہ روکے کہیں نالوں
 نالوں چل سدی جوں کہیں پہنچا جھوڑے پایا
 اوکھے اک تجومی راہب آن سلام سنائے
 ختم سولان سرور عالم ہے اج ایتھے آیا
 باس اتھانے شتر بٹھا کے لکے کرن ٹکنا
 کچھ درخت سدھل کر دے آون نظر اتھائیں
 سدھی اسان زیارت کرنی ایہ بت بنی غفاری
 ایتھے کرو اتنا جلدی ایہ ہووے مہربانی
 ادیوں راہب نال شتابی کھانا جلد پکا یا
 تھکے آکھے حاضر کیتے پیش رسول غفاری
 باپ تے مائی مر گیا تیرا راہب آکھ سنائے
 ایہ فرزند بھتیجا میرا مویا باپ تے مائی
 ختم نبوت اس تے ہو گئی روز قیامت تائیں
 واپس لیکے گھرنوں ٹرے جاضر کے نہ پچھتائیں
 پاک بنی نول امن سلامت گھروں موڑ لیا یا
 فوج کفار دی اک ریکے راہب یوں آئی
 کس کارن تیں ایتھے آئے کت نصیحت بھاری
 بکے وچہ رب پیدا کیتا بنی محمد تائیں
 مار دیو یا پگڑ لیا وایہ تاکیہ اسانوں
 اوہ نہ پگڑ یا جائے تہا تھوں طاقت نہ کوئی
 آپے اسدی اوہ ہر ویلے کر سی مدد گاری
 اسے پھیر مقابلے آتے دشمن کون کھلوی
 لوک نہانوں مارن بدلے اپنی طاقت نہ
 جویں راوے مین تسائے ایہ گل کسے نہ ہوئی
 ایہ نہ سمجھو دل دے اند پھر دے بنی اکیلے

کے دیوچہ خیریں آکے پہنچے بنی غفری

سرشمرندی مڑ کے واپس جاندی قوم کھاری

بیانِ حق رسول کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دربارِ خدیجہ کبریٰ

پاک بنی نزل آکھیا جاپے لے حبیبِ چاویں
 ز مہ خدیجہ ہے شہزادی غنی تو گر بھاری
 آئیںے ساتھ کریں کہ کوئی نسب روزینہ کا
 بنی بکھلے چاچا مینوں جو کچھ حکم سنو
 گھر تھیں جلد روانہ ہوئے درمصراحت دولویں
 تحت آتے شہزادی بیٹھی اولوں آئے کھلویں
 عالم سی اوہ علم تو بالوں صاحب ادب پھپھانی
 پرے وچہ کھسو کے بی بی کرے کلام ربانی
 ابو طالب پھر بول زبانون ایہ گل آکھ سناوے
 پردے وچیں حضرت ولے نظر مبارک ماری
 میسرہ دی سرکاری بیسی اس تھیں آگے بھائی
 جو کچھ ہے امین محمد اس تے عمل کساویں
 جبر کروان کے دے سارے کرن تجارت چلے
 ابوسنیان خدیجہ تائیں سیکے بات سنائی
 عجیب ترشہ تولے بی بی اوہ مختار بنایا
 شام ولایت دے جبر نیڑے کل سوداگر آئے
 بک بستی وچہ سی اک رامب مقام فیض بھارا
 کون جوان تساڈے اندر ہے ہماری سرکاری
 حاکم قوم قریشاں وچوں ہے مختار بنایا
 ہیکے کہن لگا اوہ رامب تیجے عقل تمامی
 اک نشانی نبیاں والی آؤ لسان دھلاں
 علم توبیت اچیلوں اسدی خبر سالوں آئی

میں کوئی کہ تیرے لئی ڈھونڈاں جیکرئی کرکاو
 گل سوداگر عرب آئے اسدی ہے سرکاری
 شادی تیری پھر میں کرساں یا مقبول ابھی
 ہر اک امر قبول تیرا توں کیوں فکر لیاویں
 قرب حضور شہزادی گے جا کر پیچھے اولویں
 کرسیاں آگے حاکم سرمدی دیر نہ لائے کوئی
 بعد غیسے تھیں ختم رسولان ہوسی بنی حقانی
 کس کارن تیں حضرت آئے بہت ہوئی مہربانی
 لڑکا ایہہ بھیتی میرا نوکر کیتا جاوے
 اکھن لگی اس لڑکے توں دیواں خود مختاری
 جلدی پیش بہا کے اسنوں بی بی گل سنائی
 جس طرفے فرمان سناوے اسے طرفے جاویں
 بی بی مال خزانہ دیکے پاک بنی لوں گھلے
 اسنوں کار تجارت اندر خبر شناس نہ کائی
 چیکر کھلا رسول اللہ وانہیں جواب سنایا
 آس البوصہ بیان ہوا تنوں قدرت رب دکھائے
 طیسر وکولوں آن پچھاوے حال حوالہ سارا
 مہیرہ اسنوں کھول سناوے حال حقیقت ساری
 شہزادی کر نوکر اس لوں واہ وانشان و دیبا
 ایہہ ہے ختم رسولان سرور بنی حبیب گرامی
 ایہہ محبوب خدا را سچا سوچہ صفت کمالاں
 قسم خدا دی جھوٹ نہ بولاں ایہہ محبوب ابھی

موہن پان آتے مہر نہوت آئے آن وکھالی
 پڑھیا اوس شہادت کلمہ ہو کے دلون بجالوں
 دشمن قوم یہوداں کولوں تسان حفاظت کرنی
 ابوسفیان کہیا یہ میرا چاچے جی یا بھائی
 دابب کولوں رخت ہو کے پھیرا گالوں ہائے
 دور متے سن جئے اوتھوں راوی خبر ساقون
 ہک راہ نیڑے خطرے والا لوک ڈرن نقصالوں
 نی منزل نوں سب ٹر پئے کہے رسول الہی
 ابوسفیان نبی سرور نوں پھرایا بات سنائے
 کون جیاتی لیکے گزرنے ایس طرف سے راہوں
 لے سفر لے سمب ٹر گئے نبی اکبلا رہیا
 ہک منزل تے جا کے پہنچے سرور نبی حقانی
 میسرہ جا کے حضرت اگے کر دیا گریہ زاری
 بیٹھ کھٹکے کھڑکے حضرت اگے ڈار بانی
 بول درخت آوازہ کیتا ہر گز نہ گھبرا دیا
 زالوں قدر زمیں جد کھودی چشمہ ہو گیا جاری
 دوجے دن سرور دو عالم اگاں روانہ ہوئے
 شتر ڈٹھے کئی بیٹھے اوتھے عاجز در در بجائے
 یا حضرت جی دعا فرما وصحت جے ہوئے سالوں
 پاس اہناندے سرور عالم شتر بٹھا کے آئے
 فضل کرم تھیں سب شتر اندی ہو گئی دور بیری
 شام ولایت تیکر راہ وچہ ایسی بارش ہوئی
 لٹن مارن والا اوتھے کوئی نہ نظری آیا
 مال فروخت کیتا حضرت اوسے جگہ تاحی
 مال خریدہ جو کرنا ایسی ایسی حکمت ہوئی

ختم المرسلین نبی ایہہ کہے خداوند عالی
 اکھن لگا پھرا وہ راہب اے شخصو کروالوں
 ہر فیلے وچہ خدمت ریتا کہے نہ بہت ہر نی
 کیونکر استجی غفلت کر پئے اتنی بات سنائی
 جا پہنچے اک منزل آتے راوی ذکر لیاے
 ہک راہ بہت آبادی والا ماں سفر بتاؤن
 پیٹڑا اصلوں بالکل تھوڑا خطرہ مالوں جانوں
 سر سے رستے چلو پار و خطرہ کرو نہ کاٹی
 قاتل ظالم انس راہ اندر کون سلامت جئے
 نبی کہے رب فضل کریسی اوہ اپنی درگاہوں
 سلمے رشتے اونٹ لیچلے نبی زبالوں کہیا
 سخت اجاڑ ویرانہ دے متھ نہ آئے پانی
 یا نبی اللہ پانی باجھوں بنی مصیبت بھاری
 بھیج یتیم محمد کارن اپنے فضلوں پانی
 کچھ نہیں دیر نکالو کھو ہامت کوئی دیر لگاؤ
 بہت عجائب ٹھنڈا پانی لذت باجھ شادی
 ٹرے ٹرے جاں ہک جاگہ پاک رسول کھلئے
 زخاندے وچہ تن تن کیڑے کرن پکار مانے
 ساڈیاں خبراں لیون کارن بھیجا رب تسالوں
 سجا دست مبارک حضرت بدن اہناندے لائے
 سینوں بدن سلامت کیتا آپ خداوند باری
 تازہ پانی چارہ سبزی انت شمار نہ کوئی
 امن سلامت ساتھ نبی داتوڑ خبا پہنچا
 نفع کمال آبدے تھیں ہو یا سرور نبی گرامی
 سستی جنس ملی ہر مالوں قدر نہ رہ گیا کوئی

میسرہ آکھے ماں فروخت اتنا نفع آٹھ یا
حضرت جہوں روانہ ہوئے دوسرے ساتھی آئے
سمنوں حقیقت جسدن سفروں آبائی ربان
کیا دیکھے سردار دو عالم آدن و گ اٹھائی
یا طن حال دکھایا رب نے آپ شہزادی تائیں
میسرہ کولوں خبراں تجھے بی بی نیک سوانی
جیونکر شتر سدا می ہوئے نال محبت سدا
گھاں سنکے میسرہ کولوں بی بی ہو قربانی
مدت گذری جاں کجے ایویں کارن بی بی پیلے
عزت کسے خدیجہ بی بی کرسی تے بٹلاوے
شادی کراں بھتیجے کارن میری خواہش آبی
جتنا خرچ ضرورت ہووے اوہ میں آپ کر لیاں
ایسی عورت اسد ریتائیں شادی وچہ لیا پیئے
الوطالب دل مے آمد بیت ہوئے خوشحالی
لتھا چن اسمان آقں آن ڈکا وچہ جھولی
بتدے چڑھے تیکر جاندا جھولی تھیں چکارا
چا پے سدا بھائی اسدا پورا عالم سائی
اوہ کبندا ایہ خوشخبری دامنصب ملگیا مینوں
جیہڑا تیری جھولی اند ڈکا چن ندرانی
سرور عالم ختم رسولان تینوں حریم بناسی
نور جمال تساقن جس نے خوابے آن دکھایا
بے نزدیک زمانہ بی بی آکھ سناکے بھائی
برسر منکے چانن ناوے اسدا نور ظہوری
سن خد شجری بھائی کولوں پاوے خوشی سوانی
دن دن سب بنی سرور دی دل تے غالب ہوئی

میری وچہ حیاتی اتنا نفع نہ سالوں آ یا
کے مالے کئی دن چکھے اونٹے اوٹھ لیاے
دہندیاں نال شہزادی تائیں دل وچہ شوق سمانا
سر پر بدلی سایہ کیتا قدرت نال ابھی
حب بنی دی دلے اندر آن وڑی گجگا میں
اس نے حال بتایا سارا حالت جویں ومانی
جیونکر مالوں نفع اٹھایا پاک رسول سوہائے
ایہہ گل آکھے اگاں کسے تے ایہ نہ کریں کہانی
اکدن چاچا پاک بنی دا آپہنچا سرکارے
کس کارن تشریف لیا ندی ادبوں آکھ سناوے
شاہزادی ابوطالب تائیں پھر ایہ بات سنائی
شادی کاج رجاؤ جلدی میں سب خرچہ دیواں
جسدا ثانی دنیا آتے ہووے نہ کدھرے پایے
اپے خرچ کسے شاہزادی وڈیاں شانائزالی
خوابے اندر پھیر خدا دا شکر خدیجہ بولی
دلوچہ کر دی سوچ وچاراں ایہ کی بھیت نیارا
اسدے کول شہزادی آکے اپنی خواب سنائی
رحمت نازل تیتھے ہو سی ایہ گل دسری مینوں
ایکے نور بنی سرور دا دیندا خاص نشانی
سب زر دولت دین دنی دی تھتہ تیر وچہ آسی
نور نبوت چند دنان تک آن کر سی سایہ
میشک تینوں ظاہر ہو سی اوہ مقبول الہی
میں یحیٰ وزین قبولان اسدا شرط کراں من لوری
گھر وچہ چن نورانی سوہنا بیبوں خبر نہ کائی
گھاں رحمت عالم تائیں خواب خیال نہ کوئی

پیار نبی دے دل سے اندر آن مکان ہن یا
 بکدن آکھن لگی حضرت یا مقبول سچاواں
 حضرت بول جواب سنا دے ہے مجل کی میری
 کرو سوال انہا تنوں جا کے بے مراد تساوی
 اول کرو آزاد تمامی برد سے کل نمانے
 مال تمامی رہ مولد سے خرچ کرایا جاسی
 نرم لباس امیری وانا ناسے پینگ سرانے
 کہے شہزادی جو کچھ آکھو سخن کراں منظور ی
 سب منظور کرے شہزادی جو یں بنی فرمے
 تنگے سخن نبی دے چاہے دلوچہ خوشی سنائی
 بے منظور کرے اوہ تینوں اے فرزند پیارے
 نہ کوئی ویرگاوہ ہرگز جلد کرو منظوری
 عقد کیتا سردار دو عالم دیر نہ کیتی کائی
 زر دولت جو لعل جواہر ناسے سونا چاندی
 اتنی دولت وافر آہی جو سی وچہ خزانے
 ستر شمس ہمیشہ اسدیاں مہراں ہی دھوون
 سب کجیاں شہزادی آکے حاضر آن نکاباں
 عرض کرے ایہ مال خزانہ حاضر کیتا سارا
 حضور آکے نہیں کوئی حاجت سالوں دولت
 راہ ناسے بانہا ناسے نیکھے لوکاں تابیوں
 کل مومنوں دی مائی اپنے زیور کل آتا ہے
 سب نبی دی مدد کیتی ہست سے نہیں شے کائی
 رات گذارن ہوکے باقی درجہ نہ گایا پیارے
 تہیہ سال زوری تہریں دی راوی زکر سنا ہے
 کرن روایت پاک نبی جو گھر شریف بیابانہ
 آگ چھوہ وچہ بالی خد کجہ روٹی آپ پکائی

پر اوہ ادب کنوں شرافت نہ کوئی حال جتایا
 کرو قبولی نکاح وچہ میں میں یہ عرض سناواں
 جد تک رذن نہ چچا دیوے کیکر کراں دلیری
 بے منظور تساواں ہو سی مرضی شرط اساوی
 وچہ خلاصی ہر شخص لوں کہیا رسواں سبائے
 مسکینی کل خلقاں نالوں جو گل اپنے پاسی
 یہ شرطان منظوری کر میں عیش نہیں من کھنے
 خوش ہوکے مسکینی جھلاں حاجت ہوکے پوری
 ادب کنوں ابو طالب دیول جلد پر مقام پوچایا
 بھی سردار دو عالم جا کے اوہا گل سنائی
 عالی شان گھرانہ اسد بخت بلند ستارے
 تیرے ہتھ پوچانی رب نے مال امانت پوری
 خاص مقدر پاک نبی دانکھیا جو یں الہی
 شہزادی نے پاک نبی دے حاضر پاس بیابانہ
 تھوڑا ذکر ستاواں تینوں سنتوں یار سیانے
 ہر دن رات رنگار تارن کسے نہ فارغ ہوون
 ایہ دولت درکار نہ ساواں یارب خالق سبایں
 خرچ کرو یا رکھو سنوں عالم دے سردار
 نہیں زر مال برابر ساواں ایس یتیمی نالوں
 اپنے پاس انہا ناسے وچوں اک بھی رکھیا تاہیں
 دتے بخش شہیاں تابیوں راہ مولد سے سارے
 ایجنہں تیک سناوت کیتی کارن ذات الہی
 ذریعہ ہو سرور دو عالم مرط کے گھرنوں پہلے
 جسدان خیریں سوہنا سرور گھر پہ قدم نہکھے
 رشتہ کارن سردار عالم بانوں آپ سبب سبب
 ہمت یارن خد منتظر غلاماں حاجت سے تیار نہکھے

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاَوٰى

کیا میں نے تجھے یتیم نہیں پایا ۔ پھر تجھے ٹھکانا دیا

در بیان عمر حاکم الدین بن علی بن ابی طالب علیہ السلام کو اللہ تعالیٰ کا حکم

حکم رسالت دی جو بے ہمتی سے پہنچا
 سرخارہ بند و ہمارے مرنے سے پہلے
 بت پرستی تو ہم کو کفر سے بچاتا ہے
 میں یہی لوگ ہیں جو دی پادشاہی کے لئے
 ہر شے کی قربانی کر دیتے ہیں مگر وہ
 نبی کے لئے بے ہمتی سے دعا کرتے ہیں
 قسم خدا دی کہ میں جہنم کی دھواں
 یہ کہ میری ہر بات میں دس حکم رہا
 خاص عبادت کرو خدا کی چھوڑو
 بت پرستی کرنا ہے ستر سن و درخ زاراں
 بوبکر نے سب توں پہلے کلمہ بولنا
 بوبکر حضرت دچا قبروں بول سنا
 سونے کیونوں پیر دادے دایہ پنا دین چھدا
 بزمائے پاک نبی تھیں قوم کتہ تمام
 س کاہن توں سد بولایا کل قبیلے تائیں
 بوبکر توں آکھن توں کیوں کھیں سچا نبی
 بہت چرندی رب نے مینوں دی عجب نشانی
 بوبکر چھپا کی نشانی تینوں رب دکھالی
 بوبکر ہو کے میرے مینوں گل سنا
 ختم رسول دینا آتے جنت دی مرواری
 بیشک یہ ہیں دیں گواہی سچ رسول رہا

چانی پرستی نبی دی عمر آسن ساری ہی
 زور سے سننا وں بے تینوں سوں پوچھا
 ح کے منع کرو مگر بتائیں جیونکر کا رسول
 جنت و فرخ نہیں سنو کہ ساریں لوگوں تائیں
 اپنے خویش قبیلے تائیں س سے نار ہو
 دوزخ کنوں چھدا وں آیا جنت دیون
 جنت ہمارے داخل ہوئے دوزخ میں نہ ستر
 میرا دس پکڑ و عسکروں جس نے جنت جانا
 نہ چھوڑوئے روز حشر نوں پاسو سخت ستر
 کوئی نہ پراہنا ندا بنی رو کر پکاراں
 آکھن لگا پاک نبی توں سچ صحیح میں پایا
 مرے محمد جیہڑا سالوں آئے رستے پاندا
 جنت حوریں دس لوکا تئوں پٹھے سبق پڑھو
 ابوبکر نے آکھیا لوگو سچا نبی گرامی
 سدا رستہ چھڈ کے پہلا پاویں پیا کوراہیں
 ابوبکر نے آکھیا میں تے سچ ایمان لیاواں
 اوہ نشانی ظاہر ہو گئی اوپر نبی حقانی
 ابوبکر نے آکھیا الدن جھکی درختوں ڈالی
 بہن لگی اک پیسا ہو سی نبی رسول گرامی
 آسا دین قبولیں جلدی اوہ محبوب غفاری
 آسا دی تابعداری با جھوں کے نہ جنت جاناں

ابو بکر نے سب توں پہلے جدا سلام لیا ندا
 ربی طرفوں مرسل آکے معجزے کئی دکھاوے
 ربی طرفوں پاس تباہی بے کوئی خاص نشانی
 کہن نگا توں نہیں ڈٹا لٹھا چن آسمانوں
 پھر اوہ جمع ستارے سور کے بنیاں چن نورانی
 چن نورانی سی جو اس دن گھر تیرے وچ آیا
 بند کیت سی توں دروازہ چند نہ نکل جاوے
 کجے صدیق ایہو گل کافی حاجت ہو نہ مینوں
 عقل ٹکائے نہ کوئی رہ گئی ہو صدیق دیوانہ
 شاہ عباس بنی دے چاچے ایہ روایت سنائی
 سوامہینہ مگر بنی دی سی جس ویلے آئی
 انبر تھیں جب خدمت اندر لٹھا چن اسمانوں
 جتوں ہتھ کریدے ساہجے چن آسے دل جاوے
 چند مبارک سجدہ کیتا اسدن ادبوں تینوں
 حضرت آکھے قسم خدا دی خالق سر جہنہا را
 سورج چند نے سجدہ کیتا جدموں خداوند تائیں
 اک خوشخبری ہو سنواواں آکھے بنی غفاری
 بنی کہے جس رات تولد میں دنیا تے پائی
 جتنے ملک نورانی آہے اس وچ قوم نورانی
 ہر دم اوہ تسبیح کرتے دن رات صباہیں
 نام اسدا اسنے مومن جو صلوات پوچھاوے
 نال محبت پاک بنی نے دسیا چاچے تائیں
 ظاہر خبر بنی نے دسی ایہ صلوات پوچھیاں
 کون درود محمد سرور چاچے نوں فرمایا
 کیونکر مومن پڑھکے اسنوں فیض بڑا چوون

پاک بنی نوں نال محبت ایہ گل ہر سنا ندا
 بیتے لوک مکمل ہوکے تن اسلام لیاوے
 نظر اٹھا کر ابو بکر ول تکیا بنی حقانی
 بن گئے پھر ستارے سارے حکم خدا رحمانوں
 کر کے یاد بتا گل مینوں بھلی کوئی نشانی
 اوہ سب نور جمال اسدا تینوں رب دکھایا
 ابو بکر نوں پاک محمد ایہہ فرمان سنائے
 سچا بنی خدا و حضرت من لیا میں تینوں
 آکھن اگھا مینوں ملیا سوہنا بنی یگانہ
 اک نشانی یا بنی اللہ مینوں رب دکھائی
 لگے روں پنگھوڑے اندر سرور بنی الہی
 ادبوں خدمت وچ تباہی آپ ہو اندے شانوں
 وچ نابالغی آپ ہو انتوں چن پیار چاچے
 ایہہ محبوب حبیب خدا معلم ہو گیا مینوں
 لوح محفوظ تے قلم چلے جو حال سینجے سارا
 نور اسدا اکول غرضے کردا حمد شائیں
 شاہ عباس کہیا قرءو حال حقیقت ساری
 ست پہاڑ نورانی پیدا کیتے ذات الہی
 کسے تعداد خدا دے باجھوں نہیں نہاندی جانی
 کر سن اوہ عبادت جتنی روز قیامت تائیں
 قسم خدا دی اتنا درجہ اجر برابر پادے
 ایہ درود کتابوں ثبت شک شبہ کجے ناہیں
 کیوں نہ عاصی بخشیا جاوے اتنا درجہ پایاں
 اوہ درود مکمل کر کے جاوے جلد لکھایا
 ایسی عادت نیک ٹھیریاں کیوں نہ نکھتے جاوے

بیشک نقشِ رب نے اسنوں جنت دی سرداری
نورِ ظہور محمد والہا عالی دولت دلائی

دنوں بچوں پاک نبی دی کرسی تا بعداری
یہ نہ رہ گئی دلہے اندر فخراتے وڈیا ئی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع ساتھ نام اللہ تعالیٰ کے جو بڑا رحم کرنا اور مہربان ہے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلِينَ

اے اللہ پہلوں اور پچھلوں اور مابین اعلیٰ میں قیامت تک محمد صلی اللہ

وَالْاٰخِرِينَ وَالْمَلَائِكَةِ اِلَى يَوْمِ الدِّينِ

عینہ وسلم اور آپ کی آل پر رحمت بھیج

اتنے دے دی خوشخبری پاک نبی فرمائی !
ابو جہل ابولہب جہانتوں لعنتاں بدیں پیاں
تے عثمان جہانتوں کے خوشخبری فرمائی
اسدی حاجت پوری ہوئی دین دنی دی ساری
دین قبولن والیاں تائیں تن من جنوں نوروں
اوسے لوں پھڑ مارن کٹن کر دے سخت خواری
ابو جہل ابولہب دوہانے اُسوں پکڑ منگایا
دیکھ اہنا نہامومن بنے صبروں وقت لنگھانہ
حمد پکارن صبر نہ مارن مومن لوک تھامی
عشق نبی دا جس دل اندہ چان آن لگا دے
سینے آتے پتھر بھارے پے تکلیف اٹھاون
دلبروں مکے بھوانا دے مشکل بھاری
مومن سگوں شہادت کلمہ اچی بول سناون
عشق دبا یاں دہلے نہ تھیلے دین آواز چیری

پاک واری صلوات پوچھے مومن ضرور الہی
نیک نصیبیاں والیاں لوکوں آن برتاں لیاں
بوکر جیاں اوس میں نور ہدایت پائی
جسٹوں ملیا نبی محمد دنیا دولت بھاری
جیوں جیوں نیک نصیبیاں لالے لین برات حضوروں
پاک نبی کوئی بیٹھا دیکھے جسٹوں قوم کھاری
نہ پو سنے طار اصحابی جدوں ایمان لیا یا
دین کٹن لگے اسٹوں کر کے نور دھگاتاں
حدون مارن کرن پکاراں سچا نبی گرامی
جو تھیفن دیہن اہناتوں کون بیان سنا دے
ریت گرم دے آتے جا کے پکڑ بیدوس یجاون
نہ غم موت حیاتی والا ذکر زبانوں جاری
نصیب لوں اور پانی اندہ غوطے دیکھے مارن
جیوں جیوں اچی کلمہ بولن تین چٹھے دو چیری

ہوو گے پیا زخماں وچوں کہن حبیب حقانی
 سرور عالم دیکھ اہنا تنوں ایہ فرمان سناون
 نہ ہٹناں اس راہوں ہرگز دیہن حضور آوانے
 ہوو زیادہ لوکاں تائیں ہو گئی حب ربانی
 ابو جہل مردود منہ کالے مار مار کے مار سی
 نام منیبہ سی اک عورت جدوں ایمان لیا
 اتنا ماریا اس عورت تائیں حضرت عمر پیارے
 عمر کچے ہن چھوڑاں تینوں تھک کھلا ہن ماروں
 عورت آکھے سوئے اکرن ایسی حالت تیری
 فضلوں پہ پرور ہی جنت موت شہادت مینوں
 ایہ گل سنکے موت کو لیں عمر بڑا شرماء وے
 اکرن رکے کل کشاں رمل مجلس لائی
 میں ہاں خامس رسول اللہ پاک بنی فرہ یا
 جیرا کر کے سرور عالم نہ کچھ حال جت یا
 آکھن لگی ہاشمیا نہ ادب لحاظ نہ کوئی
 اج یتیم محمد تائیں جو یں طمانچہ لایا
 جیکرا ج عبد اللہ ہوندا عبد المطلب پیارا
 ایسے گل توں حضرت حمزہ رور و نیر و گامے
 ہتھ کمان آئی اسویلے حضرت حمزہ تائیں
 بے تلوار ہوندی ہتھ میرے تخم اڈا دیاں تیرا
 پاک بنی دے چاچے جسد پکڑی تابعداری
 دعائنگی سرور دو عالم یارب خالق سائیں
 جہ تک ایڈ بہادر کوئی نہ فرمان اٹھاوے
 وچہ دربار اپنی جسد حضرت عرض سنائی
 اٹھ سویرے مجلس جوڑی کل کفار لعیناں

اوہ نہ دامن چھوڑن میرا ہو جاوون قربانی
 نہ ہٹناں اس راہوں ہرگز سخت تاکید کر اوں
 اج تساوے کارن کھلے جنت دے دروازے
 ظلموں ماں عمار ولیدی دیتا چھوڑ سد ہانی
 مردی وار زبانون اسنوں کلمہ اونویں جاری
 حضرت عمرو لی نوں اُس تے بیحد حقانی آئی
 قسم خدا دی نہ تھوں نہ خمی وگن خون فوائے
 پھر مایں گاطاقت پاسے دین قبولن پاروں
 جیتوں دین قبولن نہ کیتا یاد رکھیں گل میری
 تال محبت کلمہ پڑھ لے یہ گل کھان تینوں
 پاک بنی داد لوچہ دشمن قتل کمر دل پائیے
 اس محبس وچہ پہنچے جا کے پاک رسول اپنی
 ابو جہل لے پاک بنی تے سخت طمانچہ لایا
 حضرت حمزہ نوں اک عورت جالے کھل سنایا
 مینوں دے غیرت واما مرد نہ رو گیا کوئی
 آئے خوف خدا داصلوں اپنے دلوں بھلایا
 کیوں نہ پاک محمد تائیں ہوندا کوئی سہارا
 غیرت اثر زیادہ کیت کلمہ بول سناوے
 ابو جہل نوں ان لگا کسے زور ہتھائیں
 ہن توں بنی محمد دلوں فکر رکھیں کچھ میرا
 بہت دلا لوچہ حسرت کردی کافر قوم نکاری
 دین اندر کر داخل فضلوں عمر بہادر تائیں
 دینی لوکاں اتوں ہرگز دہشت مول نہ جاوے
 اوسویلے فات خدا دی اوہ منظور سی پائی
 نئی تدبیراں پیش لیا ندیاں بھولیں بیہیناں

اُٹھ کر ابو جہل نے ہو کا مجلس وچہ دیلویا
 سو اٹھ بھر کے نہ دولت دا دیواں اُس دیتا یس
 ہو انعام زیادہ کیتا گنتی وچہ نہ آئے
 سنکے حضرت عمر بہاد جلد ہو یا اقرار ی
 ابو جہل نے قسم اٹھائی بت نوں حاضر کے
 جتہ مر پاک بنی واکٹ کے میری پاس لیا دیں
 تیغ اٹھا کے کعبیوں باہر عمر بہاد آئے
 ایہ سر لین بنی داٹھیا اپنا سے کے اسی
 حکم کرے رب عالم جلدی تیں فرشتہ جیواؤ
 قبر عذاب اٹھا کے چلیا ایہ دوزخ سے راہوں
 قتل ارادہ کر کے ٹھیا طرف رسول حقانی
 قتل کرن لئی پاک بنی نوں عمر بہاد آیا
 پچھرا گاندا خوش الحی نوں کلمہ پڑھے شہادت
 داں قتل فکر عمر نوں پیدا ہو یا اثر حیوان
 جیکہ جلد محمد تائیں قتل نہ کیتا ج و سے
 صلوں و لوچہ خوف نہ کروا زوروں ایڈ میری
 اک نعیم اصحاب بنی دا اس نوں ملیا راہوں
 اوس کچیا توں کتھے جانا ہے اج عمر جواناں
 سنکے اوہ اصحابی آکھے یہ نہیں طاقت تیری
 اس تے ختم نبوت ہوئی اوہ محبوب الہی
 فرض کیتا ہے او تھے جا کے توں تلوار اٹھا دیں
 من سدا مت ہٹ جانا تھوں جیکہ چاہوں خیریں
 سن کے عمر بہاد تائیں اس پر غصہ آیا
 توں بھی ساتھ بنی سے رلیوں معلوم ہو گیا مینوں
 توں بواں نعیم سناوے بات تیں اک میری

قتل بنی دے کارن آسنے بہت انعام رکا یا
 ورم دیناروں بھی میں آسنوں کر دیاں بے پرواہی
 دوسو شتر دیاں زرہ لوں ایہ انعام ٹکاوے
 جے میں قتل بنی نوں کیتا پاووں دولت بھاری
 دس سو شتر دیاں تینوں زرہ دولت دا بھر کے
 ایہ انعام جو آکھیا تینوں بیشک قھیوں پاویں
 فضلان تھیں خوشخبر خداوند مکاں نوں فرماوے
 سچا دین قبول کر لسی ملک تگا دا جاسی
 اسے سرنوں پاک بنی سے قدمہ نوچہ ٹکاؤ
 بیشک آکے جنت لسی ایہ میری درگا ہوں
 کر دیہو اسنوں عاشق پورا جان کسے قربانی
 باطن شان بنی سرور دا آستوں رب جتا یا
 بولن لگا بندیاں وانگوں بنکے نیک سعادت
 حیرت اندر آکے آکھے چھیا بدل نہ مانہ
 روز بروز ترقی پاوے دیباہ تھ نہ آوے
 کبھڑا ان مقابل ہو سی ایڈی طاقت میری
 اُسے ولے نظر اٹھا کے دیکھے تیرنگا ہوں
 قتل بنی دے کارن بھائی ہو یں اج روا نہ
 قتل نہ ہو سی تمہیں حضرت جے سو کریں لیری
 اس دیتا یں قتل کرن دی کنوں طاقت اسی
 توں اصحاباں اتنیاں وچوں کیزہ زندہ آویں
 آکے لکے واپس مرزا جاتھوں کھلے پیریں
 آکھن لگا نظر اٹھا کے کیوں مینوں اٹکا یا
 ذرا کھلو جا اسنوں پہلے قتل کراں میں تینوں
 میرے آتے تیغ اٹھاویں ایڈی خفگی تیری

سب توں پہلے دین قبولیا بھین بہنوئی تیرے
 پہلوں موڑا نہانوں جا کے مڑ کے آکھیں منوں
 عمر کہیا ہن دس نعیمیاں کوں ثبوتی پاواں
 کہے نعیم بہادر عمر ایس گلوں آزمائیں
 ایہ نشانی ہر مومن دی خبر نعیم سنائی
 ایہ گل سنکے عمر ولی نص خفگی چڑھی و دھیری
 پڑھن قرآن ہے اوہ گھر و چہ عورت خاوند دونوں
 جذبے نال بولیا اُس نے سی ہمیشہ تائیں
 جلد قرآن چھپیا اہتاں کھول دتا دروازہ
 عمر بہادر بیٹھ منجے تے پھر ایہ آکھ سنایا
 تھر تھر کہنے بھین بہنوئی صاف ہوئے اندکاری
 عمر کہے میں کیوں ماراں بات نہ ثابت ہوئی
 کر کے ذبح پھورے تائیں گوشت جلد بنایا
 عمر کہے ایہ رلے کھائیے نہاں عرض سنائی
 عمر دبا کے پھین رگا کیونکر کھاؤ نہاں
 دین بنی واساں قبولیا ہرگز کدی نہ کھائیے
 فاطمہ بی بی بھین پیاری جد ایہ بات سنائی
 آہناں دین قبولیا ایسی ہو کے ولوں بجالوں
 ہک ہتھ والی سعید بھرا ہے دوجے ہتھ کٹاری
 نہ سعید زبانون لہے صبروں بھارا اٹھاوے
 عمر ولی تے نزل مارے روکے بھین نہانی
 تیغ چلائی عمر غصے تھیں آستے کتنی واری
 جنوں چھڑاؤن لگی بی بی اپنے خاوند تائیں
 جد اس زخموں ہونکل کے منہ سر سینہ پھریا
 بیشک مارا ساون عمر ساڈا خدر نہ کالی

آہناں ننوں جا پتھر پہلوں کیوں اگل پتا میں میرے
 چنگی طرح آزمائش کر لے آکھ دتا میں تینوں
 جد تک ثابت نہ گل ہوئے کیکر مار ماراں
 ذبح تساؤا کیتا گوشت آہناں کھا نہاں
 بن تکبیروں ذبح نہ کھاسی ہرگز مومن کائی
 بھین پیاری فاطمہ نے گھر پہنچا نال دھیری
 آن کھلا دروازے آئے عمر بہادر اونوں
 کہن لگا دروازہ کھولو گل سنو کیوں نہاں
 بھین کہے کوں آیا بھائی رب غریب نوازہ
 کی پڑھدے ہو چوری چوری سارا حال بچھایا
 آکھن لگے یا مولا اب بن گئی مشکل بھاری
 جد تک بکرا ذبح نہ کر ساں پتہ نہ لگے کوئی
 بھین پکا کے ناں شتابی حاضر آن ٹکا یا
 اوہ کہندے تیں آپ لکھا واساں نہ کھانا کائی
 بھین پیاری آکھ سنایا عمر بہادر تائیں
 یاہریں یا چھڑیں ساٹوں تینوں سچ سنائیے
 عمر ولی نے اوے ویلے دلورچہ غیرت کھائی
 لگا عمر پکڑ کے ماراں دھوہ تلوار میالوں
 آن لگا تلواراں ماراں سنوں حقیقت ساری
 جسٹوں دے جنت بولوا اوہ کیوں پاست جوسے
 ویر پیاریا نہ کرہینوں بیوہ دروہ نہانی
 اسٹوں رب نہ زخمی کیتا کر کے رحمت بھاری
 تیغوں زخم پیشانی لگا دگیا خون تداہیں
 ایسی حالت دیکھ عمر نے رتھ دے وچہ گریا
 کہے راہوں گدے نہ مرن روکے بات سنائی

عمر بہادر ایہ گل سنئے حیرت اندر آیا
 وہ کی سبق جمہدی حب ایسی سینے وجہ سوائی
 بھین کہیا بت غسل وضو کر پاس سٹے آویں
 عمر بہادر غسل وضو کر نال شتا بی آیا
 کھ سو ت پڑھی اتھانے اثر شرف مویا
 اکھن رتا واحد اللہ بندگیاں واسائیں
 سچ قرآن کلام اللہ دی سچ رسول الہی
 عمر بہادر ترم کلاموں ایہہ فرمان سنایا
 نالے مینوں بچل جمدی پیش رسول ربانے
 وہ کہن اسیں راضی بانسی غصہ کوئی نہیں ساتوں
 رقم دے گھر بیٹھے ہسین بنی رسول الہی
 بند دروازہ کیتا ہویا خوف شہادت پاروں
 سردار دو عالم اگے آہنے آکھ سنایا
 نکر پیا سب مجلس تائیں تھر تھر کہن لگے
 دھوہ تیار میانوں حمزہ ایہ گل آکھ سناے
 سبر کرو میں انشاء اللہ ایسا جنگ مچاواں
 پھر کے تیغ کھلوتا حمزہ کھول دتا دروازہ
 تھرا ہو کے آویں عمر آکھیں خبر نہ ہوئی
 جے آج پاک بنی لوں آکے انکل اک لگائی
 آون دیہو اسانواں سنوں کہن رسول الہی
 حضرت عمر کلام نہ کیتی درد محبت بھریا
 پاک بنی وا بن امحابی عمر بہادر آیا
 حمزہ ناموں تن دن تیکے عمر ایمان نبیادرا
 منہ خدمت پاک بنی دی عمر جہدوں سی آیا
 پندرہں عمر تان نے بھی آکے دین قبول بھائی

اوہ کی سبق تساقفے تائیں رہبر کے پڑھایا
 کی محویت جس تنواروں خوف نہ کیتا کائی
 پھر قرآن سنایا جاوے دلدی حاجت پاویں
 بھین کہے بہوہ نیوں سوکے ادب قرن سکھایا
 شوق محبت تھیں پھر حضرت انجمن بھر کے رويا
 پوجا کرنی ہو کسیدی باجہ خدائے نامیں
 غمیں کولوں حاجت منگنی بیشک ہے گمراہی
 بخشیں مینوں میریے بھیناں جو میں ظلم کماہیا
 یاتوں مینوں دسیں چھیتی بیٹھے کس رکائے
 ذات الہی نکتے تینوں ملے بجات تسالوں
 لیکے نال عمر نوں بی بی گھر دکھاوے آہی
 عمر ولی نوں آوند ڈٹھا میسی کسے بازروں
 عمر بہادر تیغ اٹھا کے طرف تسادی آیا
 حضرت حمزہ تیغ اٹھا کے آن کھلوتا لگے
 کھول دیہو دروازہ جمدی عمر میر لول آئے
 پھر تنوار بنی تے آوناں اسنوں یاد کراواں
 کھڑا دروازے اندر حمزہ کرے بند آوازہ
 تینوں آوں روکن وہ نہیں سی دسدا کوئی
 انشاء اللہ میری تیغوں کدے نہ بچکے جاویں
 ہن نہیں عمر لڑائی کروا کرو نہ خطرہ کائی
 تن من اپنا پاک بنی دے لگے حاضر کر یا
 گھن کلاوے پاک بنی نے سینے نال لگایا
 گھر گھر خوشیاں دون سوایاں نوکر نہ کیتا جاندا
 چاہیاں مرداں اوسویئے کھدے بول سنایا
 سال نبوت چھیوں کہندے حکمت پاک الہی

پھر یا طور زمانے والا ہوا عمر سلامی
 پاک بنی دی خدمت اندر عمر سوال سنا
 بیت اللہ وچہ پڑھو نمازاں فکر نہ کرنا کائی
 ظاہر ٹھا کر پوجن کافر اوہ مجھول نکارے
 کیتی جان سرور دو عالم کبے طرف تیار ہی
 بیت ربی ول آون لگا پاک رسول الہی
 ساتھ بنی دے حضرت حمزہ علی بہاد تالے
 روشن ہوا طبق زمین و افضل کنوں رب باری
 عمر ولی دارستہ ویکے قوم کفار تمامی
 کٹ کے سرسوار بنی وافر عمر لیا سی
 جمع کفار کھڑے رہ گئے عمر نہ مڑ کے آیا
 جل بل گئے کفار تمامی پیش نہ جاوے کوئی
 اک شہر پرانا بولیا عمر ولی دے تئیں
 عمر کبے ضرور داہن کوئی لفظ نہ بولیں مینوں
 میں بن لگ تو دے آکھے سچا دین چھپاواں
 اوتھوں واپس مڑ گئے سارے اگاں نہ آیا کائی
 انبر تیکر قد بنی و نظر عمر لوں آیا
 سن اصحاباں پاک محمد کبے اند آئے
 اللہ اکبر جدوں پکاریا منہ تھیں بنی رہا نے
 حکم انا ہوں دولت پائی آسن قوم کفاراں
 دغا بنی دی نال عمر نے دین قبولیا سائی
 جد تک داخل دین نہ ہوندا عمر بہادر یارا
 عمر خطاب آتے رب کیتی فتنوں برکت بھاری
 دس سو تہبت خانے اس ڈھائے راوی خیر لیا مدی
 دس سو چھپتی شہر کفر دے جا اسلام پھیلایا

حیرت اند ہو گئے فکر وں کافر قوم تمامی
 ربی بندگی چھپکے کرنی نہ میرا دل چاہے
 مار دیں میں آسنوں پھڑکے جس نے نظر آٹھائی
 آپاں اچی بانگاں دیئے چل رسول پیارے
 اُسے وقت فرشتیاں تائیں ہو یا حکم غفار ہی
 سایہ کرو پراندا جا کے دیر نہ لگے کائی
 شان بنی و عمر ولی نوں آسن رب دکھالے
 شو توں حمد الہی پڑھیا رکے مجلس ساری
 ایہ نہ پتہ اصحاب بنایا آسنوں رب گرامی
 جھگڑا ختم ہو ویکساں پلک گھڑی نوں آسی
 ساتھ بنی دے ٹریا جاندا انہانوں دسیا
 عمر ہوا اصحاب بنی و مشکل حالت ہوئی
 کر اقرار زبانوں پھریوں چنگا کیتا ناہیں
 دیکھ لویں تلوار میری نوں لٹے کر دیں تینوں
 خبردار مت بولے کوئی گردن اسدی لاہواں
 چلے گئے پھر بیت اللہ وچہ پاک رسول الہی
 شان بنی و ظاہر کر کے ربی ذات دکھایا
 ہو کے کھڑے مصلے آتے بنی جماعت کرائے
 موہے طرف زمین دے ڈگے ہو کے بت نہانے
 بنی گیا جد بیت اللہ وچہ سن اصحاباں یاراں
 انشاء اللہ دین خدا دے بڑی ترقی پائی
 اہل ایمان دی گھٹ طاقت ہسی دین وچہ
 شام ولایت روح و مشقہ کلمہ ہو گیا جاری
 عمر خطاب بہادر دی کوئی صفت نہ کیتی جندی
 گر جا انگریزوں و اس نے کئی ہزار گرایا

دین کے دیان و دھماں پیاں اند و تپا ساری
کے وچہ دیوایاں بانگاں ایسے عمر پیارے
ملکان دیوچہ و تپا اپنا سکے لور اسلامی
جہدیاں سفتاں دن تے راتیں کسے رسول سواریا

کسرے قیصر دے گھر جا کے کھڑے کیتا جاری
گر بے ڈھماہ مسیتاں پیاں حیرت عمر سواریا
دھماں گان پیگیاں بدکاں اندر لٹے بت لڑی
کیوں نہ ہل ایمان تائیں ہر دے عمر پیارا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع ساتھ نام اللہ کے جو بخشنے والا مہربان ہے

إِنِّ أَبَا بَكْرٍ مِّنِّي بِمَنْزِلَةِ السَّمْعِ وَإِنَّ عُمَرَ مِّنِّي

ابو بکر مجھ سے بمنزلہ کان کے ہے اور عمر مجھ سے بمنزلہ آنکھ کے

بِمَنْزِلَةِ الْبَصَرِ وَإِنَّ عُثْمَانَ مِّنِّي بِمَنْزِلَةِ الْفَوَاحِشِ

ہے۔ اور عثمان مجھ سے بمنزلہ دل کے ہے۔

ابو بکر تے عمر ولی عثمان غنی فرمایا
عمر اسانوں مثل اکھیں دی کہن حبیب سہار
قسم خدا دی ایہ حضرت نے خود فرمان سنایا
رب نبی دے دشمن پھڑکے قہر عذاب جلاں
پاک زبان نبی دی وچوں حق عمر دے آدری

کہن میں سرور دو عالم ایہ فرمان سنایا
ابو بکر ہے مثل کناندی آکھیا نبی پیارے
تے عثمان غنی نون حضرت ولدی مثل بنایا
بے ادبی، صحاباں دی نہ ہرگز بخش جاورے
بک نہایت محمد باکر حق حدیث لیاندی

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ الْإِسْلَامَ بِعُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ

اے اللہ عمر بن خطاب کے ساتھ اسلام کو غلبہ دے

وَمَنْ يُعِضِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

اور جو لوگ خدا اور اس کے رسول کی نافرمانی کرتے ہیں انکے لئے آگ جہنم کی

نخالیں تین فیما ابدا

جس میں وہ ہمیشہ رہیں گے

یعنی رب بنی دی طرفوں جو انکار کیا سی
جس تے بنی نہ راضی ہووے کون پیا ون والا
پاک بنی دے یا راس تے جس کوئی اعتراض لیاندا
کجی جنت دی رب بختی پاک بنی دیتا یں
ماک جنت دیناں جس نے آن خداوت چانی
اے انساناں پاک نبیدی کرے تا بعداری
گھر دیو چوں نہیں خریدیا جنت او گتہاراں
گھر وچہ فستوں جنت آیا ابولہب دیتا یں

قسم خدا دی ہویے دوزخ تے لیندا جاسی
بیشک اسدا دشمن ہو سی قادر رب تعالیٰ
بھانویں کسے عبادت کیسی اوہ نہیں جنت جاندا
اتنی عزت پاک بنی دی کیتی خالق سائیں
توں نہیں جنت دیوچہ جاندا آکھے ذات الہی
حوراں جنت تیری خاطر کردیاں استلاری
رکا چارپا دوزخ جاسی دیکھ رہیدیاں کاراں
اُنے ہتھیں دھکے دیکے نہیں دوزخ بھائی

حکایت ام جمیل چاچی رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دی

ام جمیل بنی دی چاچی پگلی آئے راہیں
پاک نبیدے رستے اندر کندے نت کھلائے
رستے اندر روز لیا کے کندے روز کھلاسن
امن سلامت پاک بنی نے لنگھ اتھاؤں جانا
سنو حقیقت کوں خدا نے حکموں پھڑکے ماری
بدن کنڈے چن چن اوہنے گٹھڑی خوب بنائی
گٹھڑی بنہ بنھا کے اپنی مہر دے آتے چاؤے
سرتے پتہ اٹھا کے ٹر دی ایہ ولیدان ہاؤے
امر خدا دے نال قدرتی جلد فرشتہ آیا
گلوچہ رسی پگلی اسدے لکڑاں تکھے گیاں
لکڑاں گھوٹو مر گئی اوتھے ہو یا حکم جباروں
وچہ قرآن خداوند عالم اسدا حال لکھا یا

نہ جنت دی قدر پکھاتی لیاں دوزخ بھاہیں
تاکہ ہوون زخم بنی نوں وگن خون فوارے
مینھوں قدم الیرے رکھیں کندے عرض گزارن
کیوں تکلیف پوچاؤے مولا خدای رب تواتا
جاؤے کندے چن چن جنگل تھیں ام جمیل نکاری
رسی وٹ کھجوروں پکی اسوچہ اپنڈ بھائی
آکھے امن سدمت کیوں لنگھ فخر جاؤے
ایسے کانٹے گن اسوں چن خون فوارے
پھلے پاسے مک بنے گٹھڑی سنے دباؤے
گل گھٹیجا ختم حیاتی دلدیں دیوچہ رہیاں
دام دوزخ دیوچہ پے گئی نافرمانی پاروں
نہیں سی پاک نبیدے کوں خفیہ نصبت چھپایا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا ابْنِ لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ

ہلاک ہو جیو ہاتھ اور ہلاک ہو وہ نہ کفایت کیا اس کو مال اس کے نے

وَمَا كَسَبَ سَيِّئًا مَّارًا ذَاتَ كِبَرٍ وَأَمْرًا تَشَدُّ

اور جو کچھ کمایا شتاب داخل ہوگا آگ شعلہ والی میں اور جو دوس کی

حَمَلًا لَبَّ لِحَطَبٍ فِي بَيْتِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ

آٹھانے والی کڑائیوں کی بیج گردن اس کی کے رسی پوست کھجور کی سے

جنگل دیو چہ آن فرشتے پھر کے پھانسی لائی
اتنا شان بنی سرور و اجان لوے ہر کوئی
دلوے تلے اندھیرا رہ گیا واہ وایار ب سہایاں
چاہے چاچیل گئے درکائے اللہ دے درباروں
گھر دیں آن شرکے چکے بنے شریر دیوانے
کیونکر نہ اوہ پاک بنی دے صدقے صدقے جائے
عجب بنی دی انہاں کو لوں پیارا وطن چھڑایا
پت کھجور یا کچھ گنگاں بھکھ لگے تے کھاوے
دیکھ جمال بنی سرور و احمد تے صدقے جادون
بے افسوس نہ ملی شہادت رو روینر و گاؤں
چہرے پھل گلابی او توں کھلن انہاں دے

ساتھ بنی دے شرکت کیتی رہنوں غیرت آئی
جو کوئی پاک بنی وادشمن رب وادشمن سوئی
نہیں چڑھنے تیکر ہوئی لڑویاں روشنایاں
ماٹے نوک اصحابی ہنگے خنق بی دے پاروں
سننے خبر شمع دی آگے دوروں چل پرولنے
جس دل اندر حب بنی دی فضلوں آن سمائے
ست سو بندہ پاک بنی و عاشق ہنگے آیا
دس دس فائقے اون انہاں توں کہے سوال نہ پاوے
ہاڑ سیائے جت اوٹھان دی پوریاں گھوچہ پاوے
بھنے جٹ شہادت پاوے بھنے خیریں آوے
قسم خدا دی وحدت کلمہ جدوں حضور سنانے

حکایت حضرت بلال رحمۃ اللہ علیہ

کہن لگے ہن حاجت کوئی نہ رہی مل پیا سالوں
عاشق آکے درتے بیٹھا چھڑا تگا دے سارے
ظلموں مار بلال ہور انوں دین مصیبت بھاری
کلمہ طیب نہ تھیں تیکے ہور آواز نہ کائی
چھڑ دیہ دین بنی سرور داجے چاہیں زندگانی
عشق زہرا اور عاشق کو لوں چھیا مول نہ رہندا
عاشق ہنگے عشق نہجاوے دل آکٹا نہ جاوے
مار ہو سی گندہ رخت دی خالق دی درگا ہوں

جدوں آوازہ کلمے وٹا پیا بدل ہور انوں
پکڑ بدل بنایا جلدی محب رسول سولہ دے
گندوں کندھے نوڑ پیاوے رکے قوم کفار دی
قطرے خون گرن جد بدلوں کمر واکر
مار کے ایہ گل آکے کافر ٹول شیطانی
جنت مارن ہور زیادہ کلمہ طیب کہندا
کن وچہ آن فرشتہ اسنوں اتنی بات سناوے
نہ ہٹا اس راہوں پہلی نہ ہٹتا اس راہوں

بکدن دیکھیا ابو بکر نے عشق دردِ جاناں
 ظاہر کلمہ نہ پڑھیا کر من نصیحت میری
 دوسرے دن جد کے ڈٹھا عاشقِ مردِ بہانہ
 عشقِ سجدے رنگ چڑھایا خوفِ گردِ دھاروں
 ابو بکر نے اوہ گلِ جہا کے مڑ کے یاد کرائی
 صبر کمانا بہتر یہی توں نہ صبر کساویں
 جہان تک بے نہ یارِ پیارا صبر قرار نہ مینوں
 عیشِ حیاتِ میں کی کرنی باجھوں یارِ پیارے
 دلبر و لوں مکھ بھوا کے موتِ حرام نہ مرنا
 عشقِ بنی و امیرے دل و چہ ٹھاٹھ سمندر مارے
 ابو بکر نے پاکِ بنی توں آکے گلِ سنائی
 سودا کر لیں یارِ صدیقِ جیتوں جنت والا
 جلدِ خریدیں کافر کو توں بڈال نہانا
 جا کے حضرت ابو بکر نے قیمتِ جلدِ موکانی
 کافر قیمت ابو بکر توں لیکے چپائیں چائیں
 وہ مکھ نفعِ ساڈے تائیں ابو بکر فرمایا
 خوشیا نال بڈال لیا نہ پاس رسولِ الہی
 تجل گیاں سب مایں آسنوں ملیا جد و جہا
 اکھیا پاکِ بنی نے یہی ابو بکر دے تائیں
 ابو بکر توں آگیا اونویں فکرِ قیامت والا
 نالِ محبتِ پاکِ بنی توں آکے عرضِ سنوے
 نیکیا نہی بھی روزِ حشر توں بہتی لوڈِ سافوں
 راضی ہوئے صدیقِ ولی تے ہنس کے بنی الہی
 ابو بکر نے مڑ کے آگوں ایہ بھی سنوے
 واہ و عشقِ بڈال ہو راندے یارِ ہی توڑِ بنی الہی

جہا کے متاں دسن لگا آسنوں مردِ سیدنا
 ایس وسیلے شاید ہووے جلدِ خدایِ تیری
 افسے طور کٹیندا ڈٹھا اوہ بڈال نہانا
 آکھن لگا مرنا بہتر نہیں ہشتاں اسکاروں
 لگا کہن نصیحت میری نہ توں دل تے لائی
 جے بڈال سمجھیا حضرت جو کچھ توں فرماویں
 ایس گلوں میں واقعہ پاگلِ نظری آون تینوں
 بھاویں مارِ ظلم دیاں مارل ڈکھ پچاؤن بھارے
 جستوں عشقِ چرہ ہارے رنگن اوہنے کی چپ کرتا
 مسے موتِ حیاتِ مینوں آوندا نظر کنارا
 کافر اہتہ بڈال نہانے ایہ تکلیف اٹھائی
 بیشک تیتھے راضی ہو سی خالقِ رب تعالیٰ
 ادھوا دھی اس نیکی وچہ ساڈا سیر ملانا
 بروے دی تھاں بردہ دیے جے تیں مرضی آئی
 آکے کیا خریدیا بردا کیتا مال انہاں
 سالوں نفع تو ہالوں گھاٹا ایہ مینوں سیایا
 لاکھ ملدے عاشقِ تائیں طبِ چروکی آئی
 محبِ وطندی دلوں بھنائی پایا جدوں نظر آئی
 اس نیکی وچہ ادھوا دھی ساڈا سیر ملایا
 محشر دے دن جہنم کرسی عرلی خدوند تعالیٰ
 یا بنی اللہ مینوں حشر و خوفِ بڑا واں آوے
 یا محبوبا رب نے پیدا کیتا پاکِ تسانوں
 ایہ گل بہت پیاری لگی جو کچھ تسان سنائی
 اسان تہاڈا یارِ پیارا رن بڈال ملایا
 جسنوں سینے نال لگا یا پاکِ رسولِ الہی

خرمست پاک بنی دی اندر آئے عمر گذری
 سب اصحاب یار تائیں چھم چھم برس آہیں
 دنیا آتے اسدن پیگی رات سیا ہی کالی
 جسدن ٹر گئے دنیا اتوں سوہنے یار نکینے
 ٹریا چھڈ بلال نما شہر مدینے تائیں
 ترے کرے اصحابی رو رو سالوں چھوڑ نہ جاویں
 رو رو ابو بکر گل لاوے نہ کمر زور دھکنا
 راہ مولائے پیشک مینوں تسبیح خرید لیا
 رہن محال پیارے با جھوں رو رو عرض سنا
 کہے صدیق حوالے ربدے لے او یار پیارے
 دیکھے جام جدائی والا ٹریا ہو پر دیسی
 بھات نہ پائی چھ ماہ گزرے آکے پھر مدینے
 مسجد اندر بانگ نہ دتی کے اصحابی آکے
 واہ وایا بدلا سا تھوں توں جدا یار پیاں
 ایہ گل سنی بنال پیارے خوابوں سرت سمہالی
 کر کے شتر سواری اوتھوں ہو یا جلد روانہ
 تربت پاک بنی دی آتے حاضر آن کھلویا
 سب اصحاب نے غم وردوں ختم درود پوچھا
 عرض کرے ہر کوئی آکے اے مقبول ربانے
 بانگ پڑھو بکواسی ایتھے آکے مجلس ساری
 سب اصحاب آکھیا اسنوں کہد یو بانگ غریبا
 منبر آتے قدم ٹکا کے لگا بانگ سناون
 اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلاَّ اَنْتَ اَکھ سنایا
 صورت اوہ محمد والی اکس نظر د آئی
 بے خود ہو کے پسمان وانگوں ہرتی آتے جھڑیا

جسدن پاک محمد کیتی جنت ول تیار ہی
 دے سنج چو فیرے دیکھیاں دلبر دسا ناہیں
 دیکھیاں دل پھٹا وچوں منبر مسجد خالی
 رہن محال بلال ہور سنوں ہو یا وچہ ملینے
 نے پھر اصحاب تمامی مار غماندیاں آہیں
 توں نشانی پاک بنی دی کوئی دن درں دکھاویں
 اگوں رو کے عرض سناوے پھر بلال نما نا
 نام خداوے دیہو آزادی میتھوں ہیا نہ جاک
 عاشق لوں بھلاوے تائیں جیکوئی یار ملاوے
 ٹر چلیا میں سناوے کولوں سل جگا کے سناوے
 نمبر نہیں رب وچھڑیا نہ اکس دن میل کر لسی
 چھیک وچھوڑے مینے پائے سوہنے یار نکینے
 بکدن خوابے سرو عالم آسنوں کیا جگا کے
 آمل چھیتی دیر نہ لاویں پکیاں یار پکیاں
 چھیاں مہینیاں پچھوں صورت خوالے یارو کھالی
 آکے شہر مدینے وڑیا جتھے بنی یگانہ
 جویں وفات بنی دی تازی وقت برابر ہو یا
 وقت نماز ہو یا پھر اولوین کل سوال سنون
 جتک بانگ نہ ایتھے ہوئی جدوے تسبیح سناوے
 کہن لگا نہیں جریا جانا میتھوں نہ غم دوباری
 مدت پچھوں سناوے ولہی حاجت پوری ہو
 اللہ اکبر شروع اذانوں پورے کلمہ آون
 جسر م اَنِّ مُحَمَّدٌ وَالْاَسْبَقُ زَبَانُ آیا
 تیر کٹاری درو محبت سینے وچہ چلائی
 چل گئی تکبیر و نوح دی آٹھ اصحاب پھڑیا

منہ تھیں پیا آوازہ آوے اُن تَحْمَدُ اِوَالا
اسدن اُن بلال ہو راتے ایسی بانگ سنائی
ایسے طرح بلال ہو راندی ختم ہوئی زندگانی
دوست کولوں دوست ہرگز جرات نہ کیتا جاسی
اک روایت ہو سناواں سُن توں یاد پیسے
ساریاں حوریں جنت وچوں اکھن یارب سائیں
ہر اک تائیں حصہ ملی امر کرے رب عالی
رنگ بلالوں تل رخسارے خوبی نال سہاڑے
حورائوں بخت کش کر سی دب بنی مے پاروں
نقلہ تل رخسار اُتے حورائوں مل جاسی
کیوں نہ ناڈ دیکھا مے مود واحدات ربانی
قدرت و کوئی انت نہ آوے سیکھا بے پرواہی

ایویں کردیاں دوست ربے پی لیا اجل پیادہ
بانگ نہیں اوہ سانگ بھر دی یاد داون آئی
امراشد تھیں دوست ریدا جان کرے قربانی
میل کرے جد اللہ خالق کیہڑا تجدا کریمی
مت احمد حسن داخل جنت ہوسن سے
ساتھ بلال پیسے رب فسلوں اسان ملیں
مت کوئی دلچہ فکر لیاوے کوئی نہ رہی خالی
حصہ ایہہ بلال ولی دایہ رتوں دتا جادے
رِتنا شان بلال ہو راندہ خالق دی سرکاروں
اُتے نلوں حسن زیادہ حوریں داودہ جاسی
جس نے حب بنی دی اندر ختم کیتی زندگانی
نہیں کوئی اُس بن لائق پوجا واحدات ربی

توبہ میری استغفار

سوہتہ رستا سرے تے گندھ
کر قربانی تن تے من
ذاتیں اُتے فخر نہ کر
بلال ہو راتے درجہ پیادہ
خواہش قریبی کرن خرابی
پاک بنی دی تابعدی
پھیر نہ جا کے پچھو تاویں
روز حشر نوں ہوسی کچھ
نفت ربدی کریں شمار
دیکھ بنی دے تابعدار
دوزخ جاسن بے فرمان

تا بعدی دی چک پنڈ
بندہ نیک نمازی بن
راہوں پاسے پیر نہ دھر
اللہ اسدا شان ودھایا
لوکیں اُکے بنن اصحابی
ایہو جنت دی سرداری
بن کوئی نیکی جلد کیاویں
پتے تیرے نکھے کچھ
توبہ میری استغفار
جنت پوچھے لکھ ہزار
لکھیا دیکھو وجہ قرآن

تو بہ میری استغفار
 جنت کبھی حضرت کول
 وقتے پٹیاں پہڑیاں بنیں
 تو بہ میری استغفار
 اوتھے جا کے اوکھا ہوویں
 وقتے تینوں کون چھڑاے
 تو بہ میری استغفار
 نہ سہر سجدے اندر پاویں
 بھالویں سخت منزلیں چکھیں
 تو بہ میری استغفار
 کھتے گئے سکندہ جیہے
 سالے اندر خاک سائے
 تو بہ میری استغفار
 کیوں توں ہوویں چوڑ چوڑ پٹ
 تیرے درگے ہو گئے کئی
 تو بہ میری استغفار
 سدا سدا میں ایتھے رہیں
 آخر تیرا قبر مکان
 تو بہ میری استغفار
 تینوں مست خماریں چڑھیاں
 کیسکوں آتاں اٹھاویں اکھ
 تو بہ میری استغفار
 بنیاں پھر نائیں شیر سپاہی
 مرجاہ ایہو جیہا نکارہ
 تو بہ میری استغفار

ادب بنی دالائے پار
 بھی گل سناواں بول
 جنت والا ہے نہ منیں
 مرٹ کے ہوند پھریں خوار
 بے نیکی دا بیج نہ بوویں
 عدلوں اللہ دوزخ پڑے
 بن کچھ کرے سوچ و چار
 سٹکے بنگ مسیت نہ آویں
 آس آمید جنت دی رکھیں
 کا ہنوں پھڈی موت و سار
 جہڑے دنیا آتے رہے
 جہناں ایتھے کوٹ نوائے
 بے دنیا دا کوڑ پ رہے
 اے لسان نیکی کھٹ
 تینوں حرص ہوا دی پٹی
 اگے تیتھوں لکھ ہزار
 دنیا تیرے پیو دی نہیں
 نہ کریا کر ایڈا شان
 ایڈی شنی نہ توں مار
 نہ تہبہ رکھے نہ بیج پڑھیں
 پلے تیرے رہیا نہ ککھ
 حاضر ہوویں حبا دربار
 کریں نہ رب نفل میں نوالی
 نہ کوئی پڑھیا پار سپارہ
 پلے انہیوں کوڑیاں چپار

مشکل گھاٹی قبر انصاری
 بنیاں پھر نائیں پائے خان
 جتنے جا کے کریں پوکا ر
 آن قرشتے گرزان ہارن
 دوزخ طاقی کھول دکھوں
 ڈاہڑی بھڑکے دوزخ نار
 پہلوں ہو سی پچھ نماز
 مکے گئیں نہ مکے گل
 بن اسس دا تابعدار
 تابعداراں دریچے پائے
 جسدن خاص عدالت ہوئی
 پھر پیا روسیں ڈھائیں مار
 کیوں بندہ فخر سنائے
 کہتے دے گئے درجہ پایا
 بن انساناں تابعدار
 دیوے تھلے رہیا اندھیرا
 کفر دا دلیا ہویا گل
 خبراں ہویاں وچ سنسار
 جنہاں کر کے صاف عقیدہ
 کی پروا ہیں اسدے تائیں
 شربت پیوے ٹھنڈے ٹھار
 جیکر کی چاہوے کوئی مقصود
 قضا نماز نہ ہوئے کوئی
 حوراں ہو سن خدمتگار
 دوزخ اندر بہت بنائیں

استوں ڈھوی دنیا ساری
 باجے خدادے کیہڑی تھاں
 توبہ میری استغفار
 اوتھے تیری بھگت سوار بن
 اک اپنے اوتھے اکون
 توبہ میری استغفار
 بدلیوں نہ توں آویں باز
 راہ رسول اللہ دا مل
 توبہ میری استغفار
 بے حرمان جہنم جا سئے
 اسدن واہر وینے نہ کوئی
 توبہ میری استغفار
 نبی دا چاچا دوزخ جا سئے
 جدا ذکر قرآنے آیا
 توبہ میری استغفار
 روشن ہو یا چار چوہیرا
 دین دے لوئے کلاھے چل
 توبہ میری استغفار
 سر پر چایا امر بنی دا
 لہے جا کے جنت جائیں
 توبہ میری استغفار
 بعد نمازوں پڑھے ورد
 مومن پورا تہندا سوئی
 توبہ میری استغفار
 دور کھوٹیاں بھڑکن بھائیں

او گنہار سے پاؤں رولا
 توں ہیں ربا بخشہار
 جسدی بنی شفاعت نہ بھری
 جے اُس کیتے سخت گناہ
 اُسدن ہووے بہت خواہ
 رب نی دا حکم بجاویں
 او تھے چکھے ذات الہی
 امروں کیتا کیوں انکار
 اپنا کیتا آپے بھرو
 ایتھے عدل برابر ہوتا
 بچناں ایتھوں نیسکوکار
 عدلوں سارے لین پناہیں
 لا الہ دی جلی پا
 بعد نمازوں ذکر اذکار
 پاک نبی دی تابعداری
 اوس سردار دو عالم تائبی
 ساتھ دلا لے تینوں یار
 جے توں اسدا ہو کے رہیں
 آپے تینوں پھڑ لے باہوں
 ساڑ نہ سکے دوزخ نار
 جیکوئی بندہ کرے زناہ
 تے تھم خدا تپا وے
 ترے لیندا او گنہار
 حاضر کر کے خالق سائیں
 تینوں بھی ایہ بے سزا

سانوں ایتھوں کڈھ لے مولا
 توبہ میری استغفار
 دوزخ اندر ترے کر سی
 کیڑا اُس دی پگڑے باہہ
 توبہ میری استغفار
 روز حشر دے دجے پاویں
 کیوں نہ کیتی حکم ادائی
 توبہ میری استغفار
 دوزخ اندر تیرا گھر
 کم نہ آوے رونا وھونا
 توبہ میری استغفار
 فضلوں بخشے خالق سائیں
 لا الہ دا ورد مک
 توبہ میری استغفار
 جسدے اندر بخشش بھاری
 دن تے رات ورود پوچائیں
 توبہ میری استغفار
 مونہوں ہر دم توبہ کہیں
 بخشش ہووے تاں درگاہوں
 توبہ میری استغفار
 ایڈا نہیں کوئی ہووے گناہ
 آہنوں بتدیا لے کلا لے
 توبہ میری استغفار
 حکم سنوے عورت تائیں
 تے تھم نوں بچھتی پاہ

اکو جیہا دوباں ستے بھار
 جیہڑے ہون آچکے چور
 جیہوئی ڈنگر ڈھور چرائے
 اوہدا لک پھاوے بھار
 جیکوئی قرضہ دے نہ مویا
 تنو روپیہ مینا آوے
 اوکھے ہوناں نہیں ادبار
 ماں پیو توں جس دکھ پوچھیا
 رب کہے توں دوزخ جائیں
 اپنی کیتی پاویں یا
 جنہاں کھا واسود سیاہ
 بچے پیٹ بھڑولے وانگ
 ہن کیوں روویں زار و زار
 جیہڑے ہمیں رشوت خور
 زہری ٹھوئیں اوہنوں ڈنگن
 اگوں آکھے رب جبار
 توں کوئی یاد نہ رکھیا مینوں
 مال غریباں دا توں کھاویں
 کر لے ہن توں موج بہار
 تیرے جوگی معافی نہیں
 کیونکہ توں غریب ستائے
 نہ کر ایڈھی حال پوکار
 جنہاں جا سکے چننی چان
 لکے یاہر زبان تنہا ندی
 اوہ پیا رووے زار و زار

توبہ میری استغفار
 اہدیاں کسراں کڈھے گور
 روز تشریف سرتے چار
 توبہ میری استغفار
 اوہ بھی اوکھے ملزم ہويا
 ست سوینکی رب دیواسے
 توبہ میری استغفار
 اوہ بھی اوکھے حاضر آیا
 اوکھے پاسیں سخت سزائیں
 توبہ میری استغفار
 رب انہاتوں ماء و اج
 وڈھ وڈھ کھائے کائے نانگ
 توبہ میری استغفار
 انہاں لئی سزائیں ہور
 رب پچے توں معافی منگن
 توبہ میری استغفار
 کوں معافی دیواں تینوں
 ہن کیوں متیوں معافی چاہویں
 توبہ میری استغفار
 کوئی دن سخت سزائیں نہیں
 وہ ہن بدے ٹینے آئے
 توبہ میری استغفار
 آن کھلے دہار الہی
 چنلی کہنی کار جنہا ندی
 توبہ میری استغفار

حکم جیہڑے بے انصاف
 رب کے توں ظلم کسایا
 ہمتیں بیٹھوں بازی ہار
 جیہڑی عورت پہنے روئے
 جیہڑی پہنے دین لائے
 پَن سزائیں سخر کار
 جو خاوند نال کرے اہل
 جس خاوند نوں بڑ ستایا
 اسنوں آکھے سر جتہار !
 اکھن لگا خالق سائیں
 جے نہیں راضی خاوند تیرا
 ایہو تیرے نال پیار
 اگوں کہے خداوند قاضی
 کوئی نہیں تیرا ہوسیمہ
 خاوند راضی بیڑا پار
 غیر مروتوں وال دھابے
 اکھن لگا خالق سائیں
 حکموں کیتا توں انکار
 گل فرشتے ذات الہی
 ایہہ سن ہو سی وجہ تیرا
 کیوں توں پردہ لیا اوتار
 جیہڑی عورت شرک کمانے
 داخل ہووے نال کفار
 رو رو اوتے کسے پوکا
 بال خدان جسد پیشہ

یہ گناہ نہ ہووے معاف
 پیش تیرے تان دوزخ پیا
 توبہ میری استغفار
 شکل کتے دی اسدں ہوئے
 اوہ بھی دوزخ سٹی جائے
 توبہ میری استغفار
 اوہ بھی جائے گائے توڑ
 تیر بھی دوزخ ڈیرا لایا
 توبہ میری استغفار
 گالیں دیویں خاوند تائیں
 دوزخ کر توں دین بسیرا
 توبہ میری استغفار
 جیتوں کر لیں خاوند راضی
 جیہڑی تھاں تے کر سیں جلا
 توبہ میری استغفار
 اوہ بھی حاضر کیتی جائے
 کیوں توں پردہ کیت تائیں
 توبہ میری استغفار
 دلاں پرے اوہ لٹکائی
 کیوں نہیں نمایاں حکم توں میرا
 توبہ میری استغفار
 سوری بنکے دوزخ جائے
 دوزخ اندر کھائے ماراں
 توبہ میری استغفار
 وچ پلیدی رہے ہمیشہ

اُسُنوں اُکھے ذات ربانی
 سر و چہ پاؤ بنھ کے دھڑ
 جیہڑی عورت گاؤں گاؤں
 اُکھے رب فرشتیو جالو
 ہا دیلے دیوچہ دیہو اوتار
 مہماں شگاکرے زنائی
 اوہتوں حکم خدا فرماتے
 سنگل پار ٹکاوے یار
 قبریں اُتے دیوے بال
 اُہنوں کہے خدا دی ذات
 رب اپنے لون کہو پکار
 غیراں کولوں حاجت منگیں
 ہن کی چاہویں بخشی جاواں
 ایہ لگی اُکھے پاک ستار
 جا کے اُکھ شریک میریوں
 میں تینوں وچہ دوزخ پایا
 اُہتوں اُکھ ننگلے باہر
 اللہ وچہ قرآن سناوے
 اسدا بدلہ دینا پیسی
 داخل ہووے ساتھ کفار
 جیہڑی عورت پھرے بازار
 رب کے کہیں ننگے موتہ
 منع کرے رب ایسی کار
 اُہنوں اللہ حکم سناوے
 پھر پھر کے ایہ ناہوے چا

دوزخ وچوں تت پانی
 توبہ میری استغفار
 ڈھولکیاں تے گھڑے وجاؤے
 اُہے منہ انگیا مے پاؤ
 توبہ میری استغفار
 ایہہ بھی وڈی بے فرمانی
 ددھاں دیوچہ کل ٹھوکاؤے
 توبہ میری استغفار
 جس نے کیتا کفر کمال
 کیہڑا تیری بھرے شفاعت
 توبہ میری استغفار
 رب بنی تھیں مول نہ سنیں
 میں نہ تیتھے فضل کادان
 توبہ میری استغفار
 کر دے بند عذاب تیرنیوں
 جسٹوں ہے توں رب بنایا
 توبہ میری استغفار
 شرک نہ ہرگز بخشیا جاوے
 دوزخ اندہ غولے لبسی
 توبہ میری استغفار
 شرم حیا لون پرہاں اوتار
 وچہ بازاراں پھریوں توں
 توبہ میری استغفار
 سائے دوزخ وچہ پھراؤے
 دوزخ اندہ تتے تار

تو بہ میری استغفار
 غمیں بہ تجھیں کہیں چھوڑا
 دوستے کو میں تجھ سے ہی پاویں
 تو بہ میری استغفار
 سب اندر برکت ساری
 بخشش والا کوئی نہیں رہ
 تو بہ میری استغفار

بہن نہ دیو سے رب بہاد
 اے اناں نیکو کارا
 روزِ حشر توں جا بخت دین
 لیک منگے جاں سرکار
 پاک بیوی تا بعد ازی
 بے فرماں تیرا بہاد
 جیکہ نہیں توں تا بعد ازی

صفت محمدی

توں سو بہ بد مہر محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 تیری تہ تیغ دو جہان محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 توں امت دا غم خواہ محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 تیرا سب توں چھ دین محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 توں صبروں فاقے سہیں محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 توں پیار درجہ خوب محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 بے پانگی میرا ناں محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم
 پھر باہیں کر دے پار محمد
 صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

میں عاجز پر تقصیر محمد
 میرا پگڑیاں دستِ اخیر محمد
 تیرا سب توں اچھا شن محمد
 میں تیرے توں قربان محمد
 لوں دو جنگ دا سردار محمد
 تیرا لگا رہے دربار محمد
 تینوں آگے رب آئیں محمد
 تیرا ہر کا چین ماچیں محمد
 توں وچہ مدینے رہیں محمد
 توں بچا ہو کہ کہیں محمد
 توں مولا دا محبوب محمد
 تیرے قبوں کل قلوب محمد
 میں باندی تیری ہاں محمد
 تیرے درتھیں کتنے جاں محمد
 میں ڈاڈا او گنبار محمد
 میں تیرا تا بعد ازی

توں عاجز بنے رہیوں محمد
 توں غاریں بھرے پیوں محمد
 تیرا ظاہر باطن نام محمد
 تینوں کیتے رب انعام محمد
 تیرا سب تھیں درجہ وودھ محمد
 تیری سبتوں اچی جد محمد
 توں ختم المرسلین محمد
 تیرے سوئے دندمبین محمد
 تیرا جبرائیل غلام محمد
 تینوں دیکھیا دنیا عام محمد
 تیرے سرے سوہنی پگ محمد
 تینوں دیکھ کے ٹھہریا گ محمد
 تیرے ڈٹھیاں بنے ایمان محمد
 تیری ہر دم چڑھی کمان محمد
 تیرا سینہ ہویا چاک محمد
 توں سب عیاں تھیں پاک محمد
 تیری پشتے مہر نشان محمد
 تیری سوہنی سیف زبان محمد
 تیرے نوروں کل ظہور محمد
 تیرے دشمن چکنا چور محمد
 کئی میں جے او گنہار محمد
 پھڑپھڑیا ہوں کر دے پار محمد
 تیری سوہنی صفت کمال محمد
 تیری مہر تریشہ سال محمد
 تینوں رکھ سادہاں کزن محمد

توں عرشاں آتے گیوں محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 تینوں رب کرے الہام محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 تینوں عرشیں پتیلے سد محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 تیری صفت کرے یسین محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 جس پکڑی آن لگا م محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 تیری تابع دونوں جگ محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 تینوں بھیجا رب قرآن محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 توں امت دغناک محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 توں نبیاں واسطان محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 توں حاضر وچہ حضور محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 پے بکن طب دیدار محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 تیرا چمکے نور جمال محمد
 صلے اللہ علیہ وسلم
 پیاں لکڑاں بونے بھرن محمد

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تیرے دوست درویش محمد
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تیرے سہنے لہدی تاج محمد
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تیری نظروں پیرے تمن محمد
توں انھوں بنگیوں میم محمد
توں پنہیوں عرش عظیم محمد
میں اُن مسکین محتاج محمد
تیرا عرش فرش تے راج محمد

حضور علیہ السلام فرماتے ہیں

اَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ وَلَا فَخْرَ

یعنی میں اولاد آدم کا سردار ہوں اور یہ کوئی فخر کی بات نہیں

بے نہیں بات فخر دی کوئی فضل کہے رب میرا
وسوسہ جبر و لدے اندر اوس نعت سے پایا
ایہ بھی میرے من اندر چنگی طرح نہ آئی
سب بھایا ندی خدمت اندر بولوں پیش بیاواں

بنی کہیا اولاد آدم و امیں سردار اچیرا
نعت پڑھی اک بشر خدا سے جدا اس لفظ ادایا
بشر نہیں ہے بنی محمد پھر اس گل سنائی
چہر اس پڑھیا شعر دوبارہ اوہ بھی اکھ سناواں

جو مستوی عرش تھا خدا ہو کر
اُتر پڑا ہے مدینے میں مصطفیٰ ہو کر

(شعر)

حکم قرآن سناے لوگاں پکڑے کفر کنار
جتنا حکم خدا آئے اتنا اگاں سناے
سرو عالم سب دے تائیں سداے راہ بتلاون
ستے بیچ ایمان لیاے شک شبہ کچھ ناہیں

رب نے اکھیا دنیا آتے بھیجاں بنی پیارا
نبیاں تائیں حکم خدا و وحی جویں فرمایا
پاک بنی ویتائیں لوکی ج دو گر بتلاون
خیر بشر خداوند عالم اکھیا حضرت تائیں

مَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ تِلْكَ يَقُولُ
يَتَسَبَّحُونَ كَوْنًا لَّعَلَّ يُعْبَادُوا لِلَّهِ الَّذِي لَهُ دُونُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَ
حکم نبوت عطا کی ہو یہ حق نہیں کہ لوگوں کو کہے کہ خدا کو چھوڑ کر تم میرے بندے بن جاؤ
بہ رسولوں کا یہ کام تھا کہ صرف جن انس کو اللہ تعالیٰ کی بندگی اطاعت سکھائیں کہ لوگ جہالت

کو چھوڑ کر سیدھے رستے پر آجائیں۔ باقی حضور صلعم خیر البشر تھے۔ ہر ایک مسلمان کا فرض ہے کہ آپ کی بشریت کا اعتقاد رکھے۔ اگر کوئی شخص حضور صلعم کی انکار بشریت تو کیا اس میں شبہ بھی کرے تو مسنون نہیں رہ سکتا۔ کیونکہ حضور کا نام ختم المرسلین بھی ہے۔ کیونکہ حضور پر تمام صفات ختم ہیں۔ تو آپ کو بشریت کے درجہ سے یہیں محروم رکھا جائے نہ آپ کے کمالات فضائل بے شمار تھے اسلئے حضور پاک تمام حقوق سے افضل ترین خیر البشر تھے۔ حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم کے کمالات و فضائل و بہرہ و دیگرہ کہ یہ نہیں کہا جاسکتا کہ حضور بشر ہی نہیں حضور خیر البشر ہیں۔ جیسے پتھر کی مختلف قسمیں ہیں۔ وہ بھی پتھر ہیں جو مڑکوں پر کوٹ کر پاؤں کے نیچے روندے جاتے ہیں اور وہ بھی پتھر ہی ہیں جو میرے جواہر یا لعل وغیرہ ہوتے ہیں۔ اس لئے رسول اللہ کو جن یا فرشتہ قرار دینا منع ہے کیونکہ فرشتے تو حضور اکرم صلی اللہ علیہ وسلم کے غلام تھے اس لئے تعابین سورت میں فرمایا :-

وَجَاءَ تَعْدِينَ سَوْرَتِ بَنِي إِسْرَٰحَٰلَ
کیا اک بشر ہدایت کریگا اُکے لوگوں تائیں
کافر آکھن بشر جو ہو یا کیونکہ بنی ہادی
پتھروں معبود ٹھہراون دین ایمانوں خالی
صاف کیتا انکار کفارں جادو گر ہے کوئی
سورہ یونس دیوچہ ربے مرے کے آیت ستائی
انہاں تھیں اک بندے آتے اللہ وحی لوچاوے

الْبَشَرُ يَهْدُونَ نَا حَكْمَ خَدَاوَا آيَا
ہادی اوس بشروں کر کے بھیجے خالق سائیں
فَكَفَرُوا بِالْهٰنَا كَمَنْ كَرَفَ بَعِ اعْتَقَادِي
بنی آتے اعتبار نہ کر دے جو پیغمبر عا لی
بتاں دی پئے پوجا کر دے عجب عدالت ہوئی
ہے تعجب کیا لوکانے دلے اندر آئی
عذاب خدا تھیں لوکانتا میں بیشک ایہ ڈراے

اَلْكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اِنَّ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اُنْذِرِ النَّاسَ
ترجمہ :- کیا لوگوں کو اس بات کا تعجب ہے کہ ان میں سے ایک آدمی کی طرف ہم نے
وحی کی کہ انسانوں کو خدا کے عذاب سے ڈرائے۔ اور مٹنے سورت بنی اسرائیل میں ہے
وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوْا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى اِلَّا اَنْ قَالُوْا اِلَعٰثَ
اللّٰهُ بَشَرًا مِّمَّنْ سَوَّلَا قُلْ لَوْ كُنْ فِي الْاَرْضِ مِنْ مَّلٰٓئِكَةٍ يَّتَشَوْنُ مَطْمَئِنِّينَ
لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا مَّرْسُوْلًا ترجمہ :- وہ لوگ کفار کو
ایمان لانے سے ہدایت آچھنے کے وقت ان کے صرون اس کہنے سے روک دیا کہ خدا
نے بشر کو رسول بنا کر بھیج دیا۔ آپ ان کافروں کو کہہ دیجئے کہ اگر زمین پر فرشتے

پتہ چہتے ہوتے اور مقیم ہوتے۔ تو ہم فرشتے کو رسول بنا کر بھیجتے۔ پس اس سے زیادہ
دندخت کی ضرورت نہیں لیکن جب تک زمین پر فرشتے راکش پذیر نہ ہوتے تو فرشتہ
بشر کیونکر آتے۔ اسے اللہ تعالیٰ نے زمین پر انسان پیدا کئے تو ان کی طرف انسانوں میں سے
ہی رسول پیدا کر دیا جس کا نام محمد صلعم ہے۔ حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام سے پہلے ہنود و سوا کے
سب بشر تھے۔ وَمَا اَدْنٰی مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نَّوْحٰی اِلَيْهِمْ فَاٰمَلُوْا اٰخِلَ
الْذِّکْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ترجمہ ہم نے آپ سے پہلے انسان ہی بھیجے تھے۔
جس کی طرف ہم وحی بھیجتے تھے سو تمہیں

سب انساناں وحیوں آئے حکم خدا فرمائے
پھر داؤد یا عیسیٰ موسیٰ کو دے حکم سنائی
بھیڑے خیر البشر نہ آکھن پاک بنی دیتائیں
مسلمان و ایہ نہیں شبوہ سمجھو قوم کفار ہی
سارے مکے خوشی منائیے بے رب وقت لپوے
موت برابر ساریاں آتے ہیں حکم سنایا
قوم کفار ہی نے نہیں مرنا آگے ذات الہی
ہرک جان حکم کی ذائقہ مومن مساندیشہ
قوم کفار ہی تائیں حضرت یسیرت فرمایا
اپنے جیسا کہ ہیں بناواں ایہ نہ طاقت الہی
میں ہن کوں تسالوں اپنے جیس بنی بناواں
اپنے دوست تائیں لکھیا اللہ خالق سائیں
اِنَّمَا اَنْتَا بَشَرٌ مِّثْلُ الْغٰیظِ لَمْ يَكُنْ لَكَ اٰیٰتٌ اِلَّا بِوَحٰی
ایہ مینو وحی پوچھاوے خبر خدا تھیں پوری
ہے انسان حیثیت میری پاک بنی فرماوے

پاک بنی تھیں پہلے بھیڑے کرن ہدایت آئے
حضرت ابراہیم پیغمبر مرسل بنی الہی
ہوتا بشر رسول اللہ و ابات تعجب ناہیں
وہ نبوت پاک بنی تھیں بالکل نے نکاری
کہیں کفار محمد تائیں موت قسمتی آئے
پھر سرور دو عالم تائیں آپ خدایا فرمایا
آئے موت تساوے آئے نہیں تعجب کاٹی
واحد ذات اکی ربوری زندہ رہے ہمیشہ
معجزہ طلب کھاراں کیتا منن وجہ نہ آیا
حَقٌّ كُنْتُ اِلَّا كُنْتُ سَوَادًا مِّنْ خُودِ بَشَرٍ اِلٰہی
میں ناں خاص رسول خدا و اپنی بات سناواں
کا فرج دوس ستاون گے پاک بنی دے تائیں
کہے ساریں لوکاں تائیں یا حبیب الہی
میں ہں بشر تمہارے جیس ہں انسان ضروری
یہ وحی الہی میری طرفے وحی پوچھائی جاوے

رویت ہے کہ اللہ تعالیٰ نے قرآن مجید میں حدود الہی سے تجاوز کرنا والے کو ظاہر فرمایا ہے۔ کیا یہ سردار
دو عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی نافرمانی نہیں ہے کہ آپ حضور صلعم فرمائیں کہ میں بشر ہوں اور ہم کہتے
جائیں کہ حضور بشر ہی نہیں۔ حضور کے فقائل و کمالات سے کس مسلمان کا انکار ہو سکتا ہے ماس

مسلمان کی خوش قسمتی بنی سرور دو عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی تعریف و توصیف دن رات طب اللسان
 ہے لیکن ایسی تعریف جو شرعاً منع ہو وہ خوش قسمتی نہیں ہوتی اسے ہم فرمانبرداری نہیں کہہ سکتے وہ
 سرکشی یا حماقت ہے حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام نے فرمایا ہے لا تظرو فی کمنا طرقت النصارى
 عیسیٰ ابن مریم فانما انا عبد وودودہ۔ یعنی تم میری تعریف میں ایسا مبالغہ نہ کرو
 جیسے نصاریٰ نے عیسیٰ بن مریم علیہ السلام کی تعریف میں مبالغہ کیا میں تو صرف اللہ کا بندہ ہوں
 لہذا تم کہو اللہ کا بندہ اور اس کا رسول مسلمانو! کیا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کی اس قدرت کبیرہ
 کے باوجود بھی آپ کو خداوند تعالیٰ بناؤ یہ حکم ہمارے سرور دو عالم کا نہیں ہمارے رسول صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم تو خیر البشر ہیں۔ اللہ تعالیٰ کے احکام لوگوں تک پہنچانے والے اور ہادی سیدھا راستہ
 تیار کرنے والے تھے کفار مکہ آپ کو بنی نہ مانتے ساحر اور جادوگر وغیرہ کہتے اللہ تعالیٰ نے فرمایا کیا اگر
 ہم تم پر فرشتہ نازل کرتے تو بات ہی ختم ہو جاتی۔ ہم نے اسے حضور سرور کائنات صلی اللہ علیہ
 وآلہ وسلم کو انسان کی صورت میں بھیجا جیسا ہم نے حضرت ابراہیم اور لوط علیہ السلام انسان ہی
 کی شکل میں بھیجے۔ روایت ہے کہ اپنی اصل شکل میں فرشتہ دیکھا ہی نہیں جاتا بخود حضور
 صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے جب جبرائیل کو ان کی اصلی صورت میں دیکھا تو آپ پر غشی طاری
 ہو گئی لہذا ایک فرشتہ کا بطور رسول مطالبہ کرنا بڑی بے سمجھی ہے یہ تردید تو فرشتے کے اپنی اصلی
 صورت میں نازل ہونیکے وقت تھی۔ آگے فرماتے ہیں کہ اگر بالفرض ہم فرشتے کو بطور رسول
 بھیجتے تو انسانی اور بشری شکل میں بھیجتے۔ لیکن اس صورت میں بھی تو یہی سمجھ میں نہ آتا رواقی
 یہ فرشتے ہیں یا انسان تمہارے شبہات ویسے کے ویسے رہتے۔

یہ تو بیان تعمیر کہ ختم رسالت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم حضرت عبد اللہ کے لڑکے تھے عبد المطلب
 کے پوتے تھے مائی آمنہ کے بطن سے پیدا ہوئے خیر البشر تھے آپ کو خدا پر اتنا بھروسہ تھا اور ثبوت
 تھا کہ ایک روز آپ عائشہ صدیقہ رضی اللہ تعالیٰ کے گھر بیٹھے تھے۔

اکدن پاک نبی نے مینوں ایہہ فرمان سنایا
 ہر ویلے سی توبہ کرنی پاک نبی فرماوے
 رب دی رحمت باجھوں نہ کوئی جنت اندر جاسی
 قسم خدا دی فضل آئے بن کوئی نہ جنت جاوے
 حضرت عائشہ نے پھر کچھیا پاک نبی سنا تو

حضرت عائشہ کرن روایت جو میں حضور سنایا
 رب دی رحمت باجھوں نہ کوئی جنت اندر جاوے
 رحمت نال خداوند عالم جنت وچہ پوچاسی
 رحمت باجھ خدا دی کیہڑا جنت قدم لکاوے
 ایہو لفظ پکائے حضرت جاس تن وار باتوں

قُلْتُ وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ کہا فرماؤ
سرورے آتے ہتھ لٹکا کے اکھے بنی سچاواں
رہبدی رحمت باجھوں ہرگز جنت ملنا ناہیں

تسبب بھی رہبدی رحمت باجھوں جنت وچہ جاؤ
میں بھی رہبدی رحمت باجھوں کیوں جنت جاواں
عدلوں کچھ نہیں فضلوں سب کچھ دیئے خالق سائیں

دیکھو مسئلہ جب حضور نے فرمایا کہ خدا کی رحمت کے بغیر کوئی جنت نہیں جاسکتا نہیں
جاسکتا نہیں جاسکتا تین بار ارشاد کو پکا را تو علشہ صدیقہ نے کہا قُلْتُ وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ کیا آپ بھی خدا کی رحمت بغیر جنت نہیں جاسکتے تو آپ نے سر پر ہاتھ اویٹے رکھ کے
کہا کہ ہم بھی نہیں جاسکتے بغیر خدا کی رحمت سے جب حضور نے یہ فرما دیا تو پھر کیا شک ہے

جس پر لوگ بدظنی کریں دیکھو مثال :-

اک ساڈا بنی سوہنا کو ہی قسداں میں
بنی سے وسیلے نال رہدی پچھان میں
أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ظاہر نشان میں
بندہ آکھ سکدا نہیں ٹھٹ اہدا نشان میں
بنی سے تعریف ساڈے آکھنے توں باہر اے
ساڈیاں اندازیاں توں بہت بشمار اے
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ رب فرمایا
تا میں سر تاج رب بنی لوں بنایا اے
اَنِي مِنْ نُّوْرِ اللَّهِ قُلُوبُ الْأَنْبِيَاءِ وَوَجْهٌ آيَا اے
میں نور اللہ واہوں بنی فرمایا اے
زمین تے معراج ساڈے نبیا تے پایا اے
رہنے درود جیدوں بنی تے پوچھایا اے
بنی حوی مخالفت جیڑے لوک کرن گے
بنی پاک رب پچے نور تھیں اوپایا اے
صاف سدھا رستہ حضور نے بتایا اے
ومنوتے نماز واطریقہ بھی سکھایا اے
رکھیاں امانتیں تے عدل بھی کسایا اے

کو سالوں پیدا کرن والا اوہ رحمان میں
جہدے لئی بتایا رب زمیں آسمان میں
آکھ وقار نے جاں بندہ اتان میں
ساڈا ایس گل آتے محکم ایمان میں
کچھ رکھی باطنی تے کچھ کیتی ظہر اے
اونی بندہ جاندا بہناں کو پیار اے
رحمت خدا دی بٹکے بنی سچا آیا اے
نور واطہور ساڈے برگ تے کرایا اے
وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ أَمْرٌ أَوَّلُ اے
میرے نوروں رب مخلوق توں اوپایا اے
سرور کو تین آتے عرش سے بولا یا اے
ایتھوں شان سوہنے بنی داسو پایا اے
دوزخاں سے وچہ اوہ سزائیں جا کے بھرن گے
خیر البشر بھی قرآن وچہ آیا اے
ہر کم سالوں بنی کر کے دکھایا اے
کیتیاں عبادتاں جہاد بھی کرایا اے
کیتیاں تجارتاں تے سفر بھی اٹھایا اے

معجزے دکھانے کے پیش خلق نہ آیا ہے ۔
 بھکھان آپ کٹیں مہمانوں کو یا ہے
 ایتھوں ترک بنی وچہ خلق تے پیر سی
 ایسے گئے بنی دی تعزایت جیوں پیر سی

بیان تعمیر مدینہ منورہ و سبب عمارت

جویں تعمیر مدینہ ہو یا سنو حقیقت ساری
 نام شامل تبع و حاکم عاقل مرد ربانا
 مکے اندر سیر کرتوں جاں اوہ حاکم آیا
 نہ کوئی آن سلامی ہو یا آؤں نے نذرانہ
 عربی لوکاں ہرگز میری عزت کیتی نہیں
 آگوں بول ہو یا سنایا جندی نال وزیراں
 بیت اللہ گھر رب وایتھے ابراہیم بنایا
 کی پرواہ یہ کرن نساڑی نیک نصیب جہانے
 ایہ گل سنکے حاکم آکے میرے وچہ آوے
 جد ایہ سخن شہنشاہ کیتا رہنوں عزت آئی
 کیتی پگڑ خدا وند پچے ایس سخن دے بیاروں
 دار و درمل کیتا آسا چار ہزار طیبیاں
 آخر کار حیاتی دان رہی آمید نہ کاٹی
 انشا اللہ جیکر مینوں پچی بات سناویں
 ظلموں پرارہہ میرا ہرگز نہیں سی کوئی
 اقیقوں غیرت رہنوں ہوئی کہے حکیم سیانا
 سنکے سخن ہو یا شرمندہ بیت ربی ول آئے
 کین طواف لگاؤ نہیں وہ مقبول رہا تا
 مچھا ریشم بیت اللہ پر اوس غلاف چڑھایا
 جس جاگہ ہے شہر مدینہ گل میدان پیاسی

یمن اندر عادل حاکم بڑی حکومت بھاری
 چار سو عالم پیش عدالت رکھے غم سپہ
 مکے والیاں لوکاں آسا نہ کوئی ادب بجا یا
 کروا حکم وزیراں تہا میں ہو کے عقل دیوانہ
 ایہ کیوں کر دے بے پرواہی دسو میر تپاں
 ایتھے خانہ کعبہ رب وایتھیا بول امیراں
 اس ہی عزت کارن لوکاں خضر زیدو پایا
 رہے گھر وچہ بیٹھے جیہڑے کیسے شان تنہا نے
 کعبہ ڈھاؤ کے لوکاں تپاں قتل کرایا جادے
 نمک متہ کنوں خون چلایا فوراً ذات الہی
 کرن علاج نہ صحت پاوے کارن حکم جباروں
 ہرگز نہ ہرول صحت نہ ہوئے آستوں وچہ نصیب
 اک حکیم شاملے تہا میں پچی بات سنائی
 چند دن نوچہ سمجھ دلیوں صحت مکمل پاویں
 مکے والیاں لوکاں آتے دلوچہ عقلی ہوئی
 بن تو بہ توں ایس بیماری تینوں چھوڑ نہ جا
 ابراہیم بنی واکھہ دلوں بول سناوے
 سب لوکاں ندی درج مہمانی جد کدوے کھار
 کر کے کوئچ اتھالیوں ڈیرا من مدینے لایا
 وچہ میدان لگا کے ڈیرے لشکر پیٹھ گیا سی

چو ز کارن شاہ سے تائیں ملکیا مندا پانی
 عالم آکھن ختم رسولاں اند کے زہ نے
 دین سدا مت پاک بنی دا بہت قیامت تائیں
 شاہ فرماوے دب اولوں رب فضل کا وے
 سب دنیا تمہیں پہلے اُسد کلمہ بول سناواں
 ولدے اندر حُب بنی دی کیتا اکٹا لگاناں
 بہت عجیبہ ایس جگہ تے شہر پوایا جاوے
 دل چاہوے میں وچہ جیاتی کدوں بارت پاواں
 ختم رسولاں ایس مکاں تودہم مبارک پاوے
 گئے کرن عمارت چھیتی شاہ جویں فرمایا
 ہمدن ر لکے سب علماواں شاہ توں سنانی
 کریے بسر جیاتی ایٹھے ایہ ساڈا اہل چاہوے
 جویں تساڈی مرضی ہووے شاہ اجازت دیندا
 بیشک میں بھی رہندا ایٹھے پچھے من ویرانی
 چھوڑ گیا کر شہر آباد اوہ مقبول الہی
 جدوں شامول شہنشاہ تائیں وقت نزع اکیا
 یا محبوب حبیب خداے میں ک غرض سناواں
 میں یگانہ نہ تے آدیا ہسکے دولہا بجانوں
 یا حضرت منظور می کرنی ایہ گزارش میری
 انتظار می وچہ تساڈی سادی سرگزارہ می
 ایہ خط لکھ کے نال شتہ بنی لڑکے نوں فرمایا
 بے سروارہ دو عالم آوے وچہ جیاتی تیری
 اوہ سے ویلے شاہ دیتائیں اہل تیار می ہوئی
 لڑکے اسے نے خط دتا پتہ لڑکے تائیں
 وہ تلو سال و ہونا خط نوں نسل بہ نسل جازرا

علم کتابوں خبر عجیبہ دسی ذات ربانی
 ایٹھے شہر دستہ گزیریں وچہ اجازت دیندا
 اس تمہیں پچھے ہو رہی غیر ہرگز ہووے تائیں
 میری وچہ جیاتی کدہرے بنی پیارا آوے
 اُسدی تا بعداری اند ساری عمر لنگھاواں
 ایٹھے کری عمارت جاوے آکھے شاہ سیاناں
 شروع عمارت کدوشتابی مت کولی دیر لکھے
 پاک بنی دے کارن اک میں عجب مکان بنواں
 جلد مکہن تیار کراؤ شاہ شامول سناوے
 سرور عالم خاطر اس نے یک مکان بنایا
 ساڈے دل وچہ تمہیں ہمیں رہی حُب و مندی کائی
 ایہ امید دا لوجہ ساڈے بے رب فضل کاوے
 جویں دیل تساڈی ہووے میں نہیں غم کریندا
 فرض میری تے عدل عدالت مکہندی نگرانی
 جاں کچھ مدت خیریں گندی موت قریب آئی
 اک خط لکھدا وقت اخیر ایہ مضمون لکھایا
 آپ ہور اندے آتے حضرت میں مسودہ پوچھاواں
 کلمہ پڑھیا باپ تیریدا صدق یقین ایمانوں
 سب تمہیں پہلے ہاں میں بنیاں ادا امت تیری
 روز قیامت جمل نہ جاتا یا محبوب فقار می
 ایہ خط نال حفاظت رکھیں شاہ فرما سنا یا
 اسے لگے حاضر کرنی غرض امانت میری
 اوہ خط نال حفاظت رکھیا اسے لڑکے سوئی
 ایہ خط ساڈا پاک بنی دی خدمت وچہ دکھائیں
 سال ہزاراں بعد بنی نوں ذات خدا دی آندا

اسدی نسلوں وچ مدینے ابو ایوب انصاری
ادہ خط ہمتہ الیوب انصاری جلد راجلہ آیا

ادہ خط پنچیا اسدیتائیں سنو حقیقت ساری
مال امانت پاس نبی نے امن امان پوچھا یا

ارادہ قتل حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم

عمر مہار در بیت اللہ وچ بانڈاں جلدوں دیوایاں
ابو جہیل نے ایہ گل اکھی میٹھوں سنوں بھراؤ
ستر شخص نکالے استہاں کا من نبی الہی
ابو بکر تے علی مہارہ ہیسی حاضر دو تویر
یا نبی اللہ شہر مینے تیس شتابی جاؤ
آپ ہورانکے قتل کرن لئی کافر کرن تیاری
حل سنایا پاک نبی نے ابو بکر دے تائیں
راتیں اج روانہ ہوساں جیونکر حکم اپنی
دوست دونوں کڈ کر دے ہمیں شوق پیاروں
بیٹھیاں ہویاں پاک نبی نوں وحی پیغام لیا یا
سار علی نوں پاک نبی نے ایہہ فرمان سنایا
سائے لوک امین پتھر ساتوں آکھ سناون
مال امانت ہر ہر گھر دا امن امان پوچھا ویر
اپنی چادر پاک نبی نے شاہ علی تے تانی
اس نے پاک محرم اتوں قدا کیتی زندگانی
وچہ قرآن مجید خدہ نے اسدی صفت اتاری

مار دیو پھڑ حضرت تائیں کافر دین دوہاں
رہل کرے قتل پگڑ کے سائے بھارا اٹھاؤ
مار و پگڑ محمد تائیں دیر نہ لکے کاٹی
جہرائیں پیغام لیا یا پاک نبی ول اونویں
مکتہ شہر کروچا خالی ہر گز دیر نہ لاؤ
کچھ پرواہ نہیں اللہ حافظ کافی اسدی تیری
مکہ چھڑ مدینہ پنچو آکھے خالق سائیں
شاہ علی نوں پاس تباہ کے حضرت گل سنائی
قوم کفار اکھی ہوئی قتل کرن دے پاروں
ہجرت کرنی لکے وچوں پاک خدہ فرمایا
سخت ضرورت ہے جس کارن تینوں سال مہارہ
کئی کنار امانت آکے ساڈے پاس ٹکاون
ساڈا حافظ مولا ہو سی نہ کوئی فکر لیا ویر
وچہ مسیت سوایا سنوں قدرت دیکھ ربانی
علی مہار آتے راضی ہو گئی ذات ربانی
ایسا اس تے راضی ہو یا واحد اللہ باری

وَمِنَ الْمُتَّقِينَ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ

اور لوگوں میں سے یعنی ایسے بھی ہیں جو خدا تعالیٰ کی رضا مندی کے لئے اپنے

مَرْضَاتِ اللَّهِ ط وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

نفس کو خریدتے ہیں اور خدا اپنے بندوں پر مہربان ہے۔

پاس غلی سے بیٹھے آہے پاک رسول الہی
 مٹھ مٹی دی پگڑ بنی نے ول کفار چلائی
 عجیب تماشا قدرت والا حکمت نال حیلایا
 ابو بکر سردار دو عالم دونویں ہو گئے راہی
 سب اصحاب باں تھیں وہ وہ درجہ ابو بکر نے پایا
 ابو قحافہ باپ جو اسدا نور ایمان لیا یا
 ام الخیر صدیق ولی دی جان پیاری مائی
 بیویاں دو صدیق ولی دیاں راوی ذکر ستاون
 دو فرزند انہاں تھیں ہوئے رحمت نال الہی
 پوتا ابو بکر دایمی نام عتیق سداوے
 بیٹیاں ابو بکر دیاں دونویں نور ہدایت صفائی
 رب سلام پوچھاوے جنوں کارن نیکو کاری
 جدوں کنار اندے سر حضرت مٹھ مٹی دی ڈالی
 جوڑے پاک بنی دے پھر کے پیریاں چھالے پاسے
 نور جیل پر پہنچے خیریں دونویں یار پیارے
 اندر غار اندھیرا ڈاڈا لوں نہیال اٹھسے
 چادر لاه کے چھاڑو دیندا اندر غار پیارا
 خطرہ خوف نہیں بن کوئی آج وچا بن چاہیں
 پاک بنی دے چہر لیں چانن کرن لگا رشتنائی
 بہت سوراخاں چار چو فیرے غار اندر سن آیاں
 سب رہوے بوجہ غار ہمیشہ اوتھے مل لکاناں
 نکلن بدلے جس جس راہوں سپنے چارا لایا
 اک سوراخ رہیا جد باقی چادر ختم تماہی
 ڈنڈیا سپ صدیق ولی نوں درد مویا یکبارہی
 یار صدیق کی غم تینوں ہنچوں کمرن ہٹھالیں

پھر تلواراں کافر آگے مارن کارن بھائی
 کافر کل تاجینے ہو گئے خبر حدیثوں آئی
 وہندے رہ گئے کافر اوتھے حضرت نظر نہ آیا
 بے مرادوں خالی کافر پے گیا قہر الہی
 بیشک ایسا عالی درجہ نہیں کسے ہتھ آیا
 وجہ اصحاباں پاک بنی دیاں عالی منصب پایا
 ادب ادبوں پاک بنی دے صاف ایمان لیائی
 ام رمان تے اسماعیلی نام دو ہاندے آون
 عبدالرحمن محمد دو جان نام انہاں دے ساہی
 اوہ بھی داخل وجہ اصحاباں خبر حدیثوں آئے
 حضرت عائشہ حمیم بنی دے قرآن گوہی
 ابو بکر دیاں چونہ شہستان تک مویا فضل غفاری
 قتل ہوئے سب جنگ بار وجہ دین یگانوں خالی
 ہو قربان صدیق بنی نوں موبدیاں اتے چایا
 رات گزار لے اندر خوف خطر دے مارے
 ابو بکر جا پہلے آسوچہ قدم مبارک پاسے
 خوب تسلی کر کے آکھے عالم دے سردار ا
 زانو تے سر رکھ سوایا سرور عالم تائیں
 ابو بکر نوں ایسا اوتھے فضلوں قرب الہی
 چادر پاڑ صدیق ولی نے ساریاں بند کرایاں
 باہر آون نوں چار لاکھ عاشق درد درخانا
 ہر ہر رستہ ابو بکر نے اسدا بند کرایا
 اڈی پیر لگائی اوتھے پھر صدیق گرامی
 چھم چھم ہنچوں جاری مویاں جا گیا بنی غفاری
 قدم ہٹا کے سپ دکھایا سرور عالم تائیں

سپ دے لے نظر اٹھائے لکھے بنی الہی
 عرض سنا دے سپ دمانا مینھوں غلطی ہوئی
 طلب جمال تسائے کارن ایجھے عمر گذاری
 بخش گناہ یا حضرت مینوں سپے اکھ سنایا
 جتھے ڈنگ لکایا سپ لے ابو بکر جے تائیں
 اک ہزار تے دوسو سالان اوہ سپ او تھے رہیا
 اک روایت ایہ بھی آکھن کارن حکم الہیوں
 تیجا اوس پہاڑی آتے سی خوشخبر نیشارت
 غار اندر خوش امن سلامت پاک رسول الہی
 جاشیطان کفارن تائیں گل سنا دے ساری
 ہر کافرے سرے وچوں مٹی جھاڑ دکھائے
 ابو بکر دی بیٹی اسماء پچھن اسدیتا ہیں !
 سخت طمانچہ بی بی تائیں ابو جہل نے جھڑپیا
 اس بی بی نے نصبروں شکروں دلچہ ہو کا بھریا
 کھوجی کھوج نکالن والے ہونے جلد روانہ
 کرن روایت غار برابر کھوج کفار لیاے
 کاہنے آکے جالاتنیاں غار مبارک آگے
 جالے آتے آتے دیئے بیٹھ کبوتر جاندرا
 کافر دیکھ کبوتر آئے نالے جالاتنیاں
 جانا آئے دیکھ کفارن خوب تسلی ہوئی
 کافر لوک تسلی کر کے او تھوں مٹے پچھا ہاں
 خط لکھ بھیجے ابو جہل نے جلدی ہر ہر تھاہیں
 دوسو شتر الغام دیاں گار دولت تھیں بھریا
 جس جالے آئے جتے کارن بنی الہی
 کل اولاد کبوتر اسدی بیت اللہ وچ رہندی

یار صدیق میرنیوں تینوں شرم نہ ہرگز آئی
 عاشق ویکھ لے جد دلبر و سٹہے گل کئی
 مدت پچھوں عرض قبولی میری خالق یاری
 وانگ مریاں پاک بنی نے اپنے کول بٹھایا
 لائی لب بنی نے او تھے درد رہیا کچھ تاہیں
 اتنے عرصے بعد زمانے آن نظارا کیا
 دشمن واپس مٹن نبیے امن ہوئے ہر پہل
 روز قیامت تیکر اسدی مومن کمرن زیارت
 شام مردان پیا بستر تے نیندر آسنوں آئی
 خاک تو ہاڑے سر وچہ پاکے ٹر گیا بنی غفاری
 کافر آکھن پچھا کرے زندہ نکل نہ جائے
 پچھن تیرا بابل کتھے آس کچھ دسیا ناہیں
 نال طمانچہ اس بی بی کے کنوں والا جھڑپیا
 مودی کافر ووزخ جانا نہیں خدائوں ڈریا
 سنے صدیق گیا جے ایدھر پاک رسول بیکانہ
 کیکلوں رب حفاظت کردار اوی خبر سنائے
 آن کبوتر آسے آتے آئے دیون لگے
 چلدے چلدے کھوجی او تھے جسد کھرا لیانا
 کھوج نہ کدھرے نظری آئے عجب تماشہ بنیاں
 آکھن لگے اندر اسے ہرگز گیا نہ کوئی
 آکھن لگے بنی محمد بے نہ گئے اگا ہاں
 کر کے قتل جو سیس دوہانے دیوے میر تائیں
 ایہہ الغام رسول اللہ تے ابو بکر دادہریا
 عزت خالق دی درگا ہوں اوس کبوتر پائی
 حاجیاں کولوں چوگ عجیبہ ہر ہر سائے لیندی

ماہ ربیع الاول جیسی رات جمعہ ہی بھائی
 اندر غار تنگیاں سرور تھے راتیں فرماون
 طرف مدینے ہوئے روانہ تھیں توں میرا یارا
 دوسو شتر انعام لے گیا رکے تو ہم کھناری
 چڑھ چڑھ لوک پہاڑاں اُتے مار بن نظر چو غیرے
 سی اک کا فرمانم سراقہ سنو حقیقت بھائی
 بوکھڑے دیکھیا دوروں کا فرو ڈیا آئے
 یا بنی اللہ دشمن گھوڑا آئے مگر دوڑائی
 پاک بنی اوسے نیزے بالکل جدوں سراقہ آیا
 دوست دی رب مدد کیتی دیر نہ لگی کاٹی
 اُن شکنجہ چڑھیا آسنوں ڈاڈا اقبالو آیا
 یا بنی اللہ توبہ میری تیں دعا فرماؤ
 وعدہ کرناں ایس غذا بوں جیکر ملے خلائی
 پھیر دعا فرمائی حضرت دھرتیوں باہر آیا
 واقعہ اُس نے وعدہ اپنا پورا کر دکھلایا
 پورا عمل کما یا اُس نے وعدہ ٹوڑیا تائیں
 کھ فتح کیتا جد حضرت ایس ایمان نیاندا
 طرف مدینے حضرت چلے خوشیوں واگ آٹھائی
 منزل منزل کذاک جاگ پہنچے بنی الہی
 بنی کہے کج حاضر کھتا ہے گھر تیرے مائی
 بکری بدھی ویکھی اوتھے پاک رسول سوہائے
 میں صلے قربان تیرے بکری شیروں خالی
 اے افسوس نہ میرے کولوں خدمت گئی بجائی
 پھیر مائی توں آکے سنایا پاک حبیب سچاویں
 دیکھ لو یا حضرت آپے میرا عند نہ کاٹی

غار اندر جس راتیں پہنچے پاک رسول الہی
 ٹھہرے سوار دیہاٹے اوتھوں راوی خبر سناون
 ڈاچی آتے سرور عالم مگر صدیق سوہ را
 آپ اپنا جامہ لایا آخر دنیا ساری
 مالوں حرص لگا کے لوکیں چالے کرن بہتیرے
 ہوا سوار دوڑا آئے گھوڑا مگر رسول الہی
 پاک بنی دی خدمت اندر عرض صدیق سناوے
 حضرت کہندے اللہ حافظ نہ کر خطرہ کاٹی
 یا رب تیری رحمت چاہوں حضرت نے فرمایا
 خشک زمیں وجہ دھکیا گھوڑا قدم تال الہی
 عاجز ہونے کے پاک بنی توں اوس سوال سنایا
 ایس شکنجہ وچوں حضرت میری جان بچاؤ
 بند کراں سب دشمن تیرے کوئی نہ مگروں اسی
 توبہ تائب سراقہ کر کے پھیر کچاں توں دھایا
 سب توں اکھیا کوئی نہیں ایدھر پاک محمد آیا
 نیک نصیب بتایا آسنوں اللہ خالق سائیں
 پاک بنی اصحاب بتایا راوی ذکر سناندا
 گیا سراقہ خلی مرے کے جیونکر حکم الہی
 تنبو وجہ زبانی بیٹھی نظر بنی توں آئی
 فاقہ حاضر ہے یا حضرت اُس نے عرض سنائی
 حکم دیہوتان چوواں بکری کہیا حبیب پیائے
 دودھ پلانندی جیکر ہوندی دودھ پلاون والی
 حاضر خدمت اندر کردی جتنے ہوندی کاٹی
 بکری تیری چو کہ پیواں جے کہ حکم سناویں
 بھانڈا پھڑکے چوون لگا پاک رسول الہی

بھانڈا پھڑکے پاک بنی نے ہتھ تھنا نون لایا
 جتنے بھانڈے حاضر ہیں بھر کے بنی پھڑکے
 اتنی برکت ہوئی فضلوں کا رن شاہ ابراہاں
 مستوحقیقت اس عورت توں خبر نہ لگی کالی
 سارا حال سنایا اس نے اپنے خاوند تائیں
 خاوند اسے اکھ سنایا ایسے سرداراں
 کرا فسوس تے جی دونوں چھیک پیا وچہ سینے
 عورت خاوند نے سن ٹیر وطن کیتا قربانی
 حیدر ایمان لیاندا مل کے بنی پیارے تائیں
 بکناں وصل جنالوں پایا جنت نور نظار
 مکے والیاں دشمن جاتا سرور بنی ابھی
 یا رب جے میں ایہو نیکی جاواں کھٹ جہانوں
 مارن بدے خویش قبیلے سارا زور لگایا
 رہن جماعتاں ہر دم کھلیاں کارن انتظاری
 وچہ حویلیاں حضرت بدے ریشم تنبولائے
 آپو اپنے گھر وچہ کر جے کل امیر تیاری
 دل مسکین ایوب انصاری بھی مقبول رہا ناں
 ہتھوں بے زہب بنی دی ڈاہلی دلوچہ ہوئی
 کارگزاری کپڑا بننا ابوالیوب انصاری
 ادبوں شہر مینے اندھ گھر گھرے روشنائی
 ابوالیوب کہیا زری کوئی نہیں جس تے زور لگاوا
 جے مسکینی آئے رہنے دلبر ہوگ پوچھاناں
 ہر دن رات مدینے اندھ لوک اڈیکاں لاو
 کی تھلہ سردار بنی نوں فضل جنہوں درگاہوں
 ادبوں ان ملے سن راہوں مہر من فرج اسلامی

اتنا دودھ خدا دی طرفوں وچہ تھنا تے آیا
 پی کے دودھ حبیب خدا ہے پھیرا گانوں دھائے
 اوسط طرح دودھ دیوے بکری گڈے سال اٹھاں
 ایہ گل اسنوں نہیں سی معلوم ایہ رسول الہی
 جیکوں حضرت کھانا منگیا سی کچھ حاضر ناہیں
 جسدی کارن موزی کا فر ڈھونڈن جنگل باراں
 کرے کوچ تیاری ایتھوں ملے چل مدینے
 وچہ مدینے جا کے بلدے پاس رسول حقانی
 چنوں مل پیا سوہنا سرور اسنوں کی پرواہیں
 بکناں تائیں داکم دوزخ دیوے سر جہنہارا
 ابرہہ انت وچہ مدینے جا کے برسایا بجانی
 فضلوں ہووے فاتح میرا جیکر نال ایمانوں
 طلب زیارت کارن اگوں ملک مدینیوں آیا
 جم جم آوے بدر نورانی چاہوے خلقت ساری
 شام ساٹے گھر وچہ آ کے قدم حضور نکائے
 کہن ضرور اسان گھر آسی پاک رسول غفاری
 اوہ بھی دلوچہ کرے امیدان عاجز درد رنج ناں
 آسے جیہا وچہ مدینے عاجز ہو رہے کوئی
 عورت آسے خدمت اندر ادبوں عرض گزاری
 درداراں نے آپو اپنی پوری طاقت لائی
 فکر نہ کرتوں اللہ حافظ کسٹوں حال جتاواں
 پھر تاں کوئی نہیں وچہ مدینے میں جیہا حال ناں
 دن سارا پئے راہ نوں تنک مات پی گھر آون
 شہر مدینہ نیڑے آیا خیریں حکم لاہوں
 کچھ اصحاب بنی جے آئے پیش رسول گرامی

رہندہ اسی کچھ سفر مدینہ مکہ روایت واسے
ساڈی طرفے خط امت دا آوے ہک ضروری
ہیسی خط مے بھیجن وانا ابو ایوب انصاری
ہک ہزار دوسو سالوں اوہ خط چلیا آیا
اک یہودی دیکھ رہیا سی پاک بنی نون دور
چھم چھم چال دکھائے ڈاچی کون بیان سنکے
جورں یہودی دوروں دیکھیا پاک رسول سوہارا
استقبال بنی دے کارن لوک ہزاراں آئے
چادر تان بنی دے سرتے کھا مدیق پیارا
امر قرآن سنایا حضرت کچھ دن اوس ٹکانے
ہر جزو کے قوم قبا، دی مدد عرض سنائی
حضرت آکھن رنج نہ کوئی فکر نہ کرنا کائی
شہر مدینہ جاون کارن حکم حضور سنایا
اک چھوڑے اک پھڑے مہاروں جا کے ڈاچی تائیں
جتھے ڈاچی آپ ہواندی گوڈا آن نواوے
حضرت نے سب لوکانتا میں ایہ فرمان سنایا
جس گھر ڈاچی جا کے بسی او تھے کراں لکاتا
ڈاچی اوپر چپ کر بیٹھے سرور بنی غفاری
شہر تامی پھریا ڈاچی کوئی گھر نظر نہ آیا
جس گھر چاہوے پھیرا پاوے ربدی بے پروہی
بو یوب انصاری عاجز علی دوست پائی
ہر دل آتے نظر اس ڈی پاک بنی فرماوے
ہر جزو نون دوست رکھاں آکھن ذات الہی

پاک بنی اسی باں تائیں ظہر کیتے حائے
جیوں فرمایا پاک بنی نے بات ہوئی اوہ لوی
نسل اولاد شامل شہنشاہ سنو حقیقت ساری
خط منظور بنی نے کیت جو کجہ شاہ لکھایا
آئے حضرت دی اسواری جلوہ پتیدالوروں
پاک نبیرے دست مبارک ہتھ مہار سہاے
آن مہرینے خبراں کردا آیا بنی پیارا
وچہ قبار دے پاک محمد قدم رنجہ فرمائے
معلم ہو یا لوکانتا میں ایہہ مقبول مہار
پھیر تیار سی کرن ملینے پاک بنی ربا نے
یا حضرت کس خلقی پروں ساتھوں رخصت پائی
او تھے رہت واجب جتھے ہر دے حکم الہی
اندرواغل ہون لگے جہاں دروازہ آیا
پاک بنی نون امرست یا فضلون خالق سائیں
او تھے آپ اوتارا کرنا آپ خدا فرماوے
نہ کوئی ہتھ مہاروں پاوے حکم الہی آیا
آکے وحی سنایا سانوں ایویں حکم ربانوں
گھر گھر اندر نظراں ماسے ڈاچی وار و واری
ابو ایوب انصاری مے گھر گوڈا آن نوا یا
دیکھ تماشہ قدرت وانا خلق تعجب آئی
زر نواتاں تے بندگیاں تے فخر نہ رو گیا کوئی
جتنی حب کرے کوئی ساڈی اوہ نر ویکلی پاوے
وہ قرآن خداوند عالم لکھ کے آیت پوچھ پئی

اِنَّ الدِّينَ رَحِمَةٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَارْحَمُوْا ۖ اِنَّ رَحْمَةً لِّمَنْ رَّحَمَ ۚ

بیشک اللہ ہر ایک غناک دل کو خوش رکھتا ہے۔

سب پر واہی

ربا بے پرو میں تیریاں نے پدکوں وچہ توں رتک دکھاونا میں نہو
 گھڑی وچہ آجڑے و سدریں نوں آجڑے پھیروس و تیا میں
 آپے چاہڑ کے چخہ نعلیں تائیں آپے پھیر گھزار کراونا میں
 قندیا نام کوئی بزدا حکم کیتا آپے لکھ کے آیت پوچاوتا میں
 آپے شاہ حسین نوں کرید پیدا قاتل اوسدا شمر بناونا میں
 اول آخسروں شان پئمہری دا سرور پاک تے آن مکاونا میں
 لولاک لما خلقت الافلاک حق بنی دے آیت سمناونا میں
 نہ بھیا لکھ قرآن تائیں پشتے مہر تہوتاں لاونا میں
 قوت سنے فقیری دا پگڑا جیتہ گل شاہ مردان دے پوونا میں
 دتا عدل انصاف چا عمر تائیں عزائیل دی مژدہ ناونا میں
 بوٹا مڈھ تھیں پٹ سخاوتوں دا بی بی فاطمہ ول چلاونا میں
 رتبہ کل شہید اس تے غازیوں دا شاہ حسین دے ہتھ پھڑاونا میں
 پیری بخش دتی دستگیر تائیں ابو بکر صدیق بناوتا میں
 صابر صبر یوب نوں بخشیدی شکل یوسفری بڑی چکاونا میں
 بڑیں دھپہ پنجاب اپد ہدیوں نے دھرتی غزبدی پاک بناونا میں
 نیکھا بے پروا ہی دا پوس تیرے بیٹا مزے تے حکم چلاونا میں
 دو گنہار نوں جنتاں وچہ صلیں جدوں اپنا رحم کڈو نا میں
 پاویں دوزخیں بندگی والیاں نوں جدوں عدل انصاف آونا میں

مہینے وچہ حضرت مہینے کے پر لڑکیاں دے گیت

آیا نی اوہ آیا آئیے سرور عالم آیا
 اوہ ہے کالی کبلی والا نہ لے آہنت دا رکھدا لا !
 درجہ پیا سب توں اعلیٰ کبہ مسرتے توجہ سولہ یا

اودہ آئیانی اودہ آیا اڈیے سرور عالم آیا
 جس نے آکے دھم مچائی دنیا او ہنوں دیکھن آئی
 اچ مدینے بنی الہی قدم مبارک پایا
 آیا سیتو آیا فی اودہ سرور عالم آیا
 جس دے توروں پے چمکا را ایہو پاک محمد پیارا
 جس دی خاطر کل پیارا رب نے آپ بنا یا
 ہے آئیانی اودہ آیا سیتو سرور عالم آیا
 تن من استوں گھول گھاواں عرش فرش تے جدا ناواں
 کلمہ پڑھ کے جنت جاواں ہادی رب ملا یا
 ہے سرور عالم آئیانی ہے سرور عالم آیا
 کالی کبلی موہڈے پائی جس دی صفت قرآنے آئی
 ایہو بنی محمد مادی جس نے پھیرا پایا
 ہے بنی محمد آیا سیتو سرور عالم آیا
 ایہو ہے ختم المرسلین سوہنا نقشہ شکل حسین
 تا بعد از بہشتی تختین ہے جس نے حکم بجایا
 سرور عالم آیا سیتو سرور عالم آیا
 ایہو پاک رسول گرامی جس نے صفتاں ختم تمامی
 روز حشر نوں بھر سی حافی روز رخ کنوں بچا یا
 ہے سرور عالم آیا سیتو سرور عالم آیا
 پاک بنی دی عجب نشانی مرتے چکے تاج نورا نی
 جدے آئے ذات ربانی ایسا کرم کسایا
 ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا
 ایسا درجہ رب توں پاوے امت وارب چھیرو ناوے
 نہ کوئی اکوں عذر لیا وے حکم جسدوں نہ مایا
 ہے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

کہو یا بنی توحید خزانہ گھر گھر کیتا فیض روانہ
 ہو گیا سارا ملک دیوانہ جہدوں جمال دکھایا
 بے سرور عالم آیا سیتو سرور عالم آیا
 حضرت آیا وچ مدینے نور ظہوروں بھر گئے سینے
 اُکے سوہنے بنی نگینے تھاں تھاں چانن مایا
 بے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا
 حوض کوثر دا ایہو والی جس دا بھیناں درجہ عالی
 باغ امت دا بنیاں والی گھر گھر بوٹا لایا
 بے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا
 نہ کوئی غصہ نہ کوئی کیند نوروں بھریا رب نے سینہ
 بھاگاں واما شہر مدینہ سوہنے قدم لکھایا
 بے سرور عالم آیا جیناں سرور عالم آیا
 اس دا نام محمد دھریا باغ شریعت اس دا ہریا
 ساریاں تیرا کلمہ پڑھیا تیرا شان سوایا
 بے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا
 انا اللہ دے مارے نعرے پر بہت کنبن لگے سارے
 کر سیوں ڈگے بت دجائے رب نے فضل کسایا
 بے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا
 کل فرشتے نوری ناری حکموں کردے نہ انکاری
 عاجز ہو کے قوم گفتاری کلمہ بول سنا یا !
 بے سرور عالم آیا بھیناں سرور عالم آیا

پیغمبر آخر الزماں صلی اللہ علیہ وسلم ولسب نامہ

محمد بن عبد اللہ بن عبد المطلب بن ہاشم بن عبد المناث بن قحط بن کلاب بن مرہ بن کعب
 بن لوطی بن غالب بن نفز بن مالک بن نفز بن کنانہ بن خزیمہ بن مدکر بن ایاض بن مقرر

بن نزار بن معد بن عدنان بن عاذ بن ارد بن مقوم بن باضر بن لوح بن یعرب بن لثیم بن ثابت
بن قید بن بن بن اسماعیل بن ابراہیم بن آذر بن ماحور بن شارح بن راعو بن فاع بن غنیر بن
شارح بن ارمشد بن سام بن نوح بن الملک بن موشح بن افوخ بن ادیس بن یامد بن مہیل
بن قینان بن یالش بن شیت بن آدم علیہ السلام علیہم اجمعین۔

آپ کی والدہ کی طرف سے نسب نامہ

آپ کی والدہ ماجدہ کا نام آمنہ بنت وہب بن ہاشم بن عبدالمناط آپ کا
نسب تیسری پشت سے آنحضرت صلعم سے مل جاتا ہے۔ مروی ہے کہ آنحضرت تین ماہ کے
بطن مادر میں تھے جب آپ کا باپ عبد اللہ پچیس سال ہی کے فوت ہوئے۔ آپ کی مادر جب آپ
چھ سال کے ہوئے تو رحمت فرمائی تھیں۔ مروی ہے کہ آدم علیہ السلام کے بعد پچھ ہزار ایک سو
تیرہ برس پیدا ہوئے۔ آپ دو شنبہ کے دن بارہویں ربیع الاول پیدا ہوئے۔ آپ نے آپ کی
والدہ سمیت آٹھ عورتوں کا دودھ پیا۔ آپ چار سال کے تھے جب فرشتوں نے سینہ چاک
کر کے نور بھرا اور پھر سینہ صاف کیا۔

آپ کی والدہ کا انتقال کب ہوا آپ کی طفلی کیونکر گزری

جب آپ کی عمر چھ برس کی ہوئی تو ایک روز آمنہ خاتون آپ کو سیکراپنے میکے قبیلہ بخار میں چلی
گئی۔ ایک ماہ کے بعد واپس لوٹنے پر حضرت آمنہ نے ابواء مقام میں انتقال کیا اور وہیں مدفون
ہوئیں تو گویا آپ دو برس تک اپنی والدہ کی تحویل میں رہے۔ آپ کی طفلی کے مفصل حال یہ ہیں کہ
آپ بچپن میں ہی نہایت خدا ترس، رحیم، شجاع، متین، صادق القول، باحیا آئین تھے۔ ایک مرتبہ کا
ذکر ہے کہ قریش مرمت کعبہ مکرمہ کر رہے تھے کہ آپ بھی پتھر ڈھو رہے تھے جس سے آپ کا کندھا چھل
گیا۔ عباس آپ کے چچا نے کہا ازار کندھے پر رکھ لو تو آپ نہ مانتے۔ انہوں نے زبردستی رکھ دی اور برہنہ
رہ گئے۔ برہنگی کی وجہ سے آپ بیہوش ہو گئے آپ چار سال حلیمہ کے پاس رہے۔ دو سال مائی
آمنہ کے پاس اور دو سال دوامہ عبدالمطلب کے پاس اور ابو طالب حضرت علی کے باپ کی تحویل میں رہے
جب آپ تیرہ برس کے ہوئے تو اپنے شرم کا سفر کیا۔ ابو طالب کے ساتھ اپنے آونٹ کی نیل تمام کی کچی
مجھے انبیاء کیوں چھوڑ چلے نہ میری ماں نہ باپ۔ ابو طالب کا دل بھرا آیا اور سفر میں ساتھ لے گئے۔

راہ میں راہب سے ملاقات ہوئی تو آپکو دیکھ کر علامت نبوت تیار کیا کیونکہ آپ پر ابر سایہ کے سوائے
 تھا۔ اور درختوں کی ٹہنیاں جھک جھک کر سلام کرتی تھیں۔ اس راہب نے آپکو پاس بٹھایا تمام
 ساتھیوں کی دعوت کی اور ابوطالب سے کل حالات دریافت کئے۔ ابوطالب نے جو جواب کے
 حالات بیان کئے وہ بالکل انکے موافق تھے جو انکی کتابوں میں لکھا تھا۔ راہب نے آپکی مہر نبوت کو دیکھا
 جو آپکی پشت پر تھی۔ ابوطالب کو کہا کہ انکو لے لیاؤ۔ کیونکہ یہ لڑکا بنی ہونیوالا ہے۔ یہود اس کو دیکھیں
 گے تو مجھے خطرہ ہے کہ مار ڈالیں۔

ابوطالب جھٹاپے مال کو فروخت کر کے چلے آئے۔ جب آپکی عمر بیس سال کی ہوئی تو
 پھر دوسری مرتبہ سفر کیا اور اس سفر میں ابوبکر صدیق بھی ہمسفر تھے اس سفر میں پھر کیرہ راہب کی
 ملاقات ہوئی اس مرتبہ آپکی نبوت کا خیال اسکے دل میں اچھی طرح مستحکم ہو گیا جب آپ پچیس برس
 کے ہوئے تو ابوطالب نے کہا میں ایک مفلس آدمی ہوں خدیجہ ایک شخص کو اپنا مال تجارت دیکر بھیجتی
 ہے اگر تم اسکو اپنے واسطے کہو گے تو مجھے یقین ہے کہ وہ جلد منظور کر لیگی۔ آپ تشریف لے گئے اور حضرت
 خدیجہ سے ذکر کیا حضرت خدیجہ نے جھٹ منظور کر لیا۔ اور کہا اگر تم یہ کام کرو گے آپ کو اوروں سے
 دگنی محنت دی جاوے گی۔ پس آپکو میسرہ خدم کے ہمراہ مال تجارت دیکر بھیجا گیا جب آپ شام
 مکے گئے تو آپکو پہلے کی نسبت زیادہ نفع ہوا۔ جب آپ واپس مکہ آئے اسوقت خدیجہ بی بی بالا خانہ پر بیٹھی تھی
 آپکی لوزانی شکل دیکھی میسرہ نے بھی آپکا فاجرہ سنایا۔ سنا تو انہوں نے کوشش کی کہ میسرہ نکاح ان سے ہو
 جائے مگر غرض کہ چار سو دین حق مہر پر آپکا نکاح حضرت خدیجہ سے ہو گیا۔ اسوقت حضرت خدیجہ کی عمر چالیس
 برس کی تھی۔ اسکے بعد جب آپکی عمر چالیس برسات ماہ ہوئی آپ غار حرا میں تھے جبرائیل تشریف لائے وضو کیا
 نماز سکھائی۔ جب آپ نے مکہ سے ہجرت فرمائی تو آپکی عمر ۵۵ سال تھی۔ بنی ہوئے ۱۳ سال ہوئے ۸ ربیع الاول سنہ
 نبوی یوم دوشنبہ تھا۔ آپ نے ۶۳ سال ۱۲ ربیع الاول سنہ ہجری یوم دوشنبہ انتقال فرمایا۔

وحی نازل ہونے کی دلیل ہے

وحی کی حقیقت واضح طور پر معلوم نہیں مگر نزول وحی پیغمبر صلعم پر بہت سخت گذرتا تھا۔
 رنگت فوق ہو جاتی جسم میں گرافٹی بہا تک کہ آپ اونٹنی پر سوار ہوتے تھے تو اونٹنی سے بوجھ کا
 تحمل نہ ہو سکتا تھا کبھی ایسا ہوتا کہ آپ کسی صحابی کی ران پر سر مبارک رکھتے لیٹتے تھے صحابی کو
 معلوم ہوتا کہ میری ران ٹوٹ جائیگی۔ جسم کی گرافٹی اور رنگت فوق ہونے کے علاوہ ایک

کیفیت یہ بھی تھی کہ کیسی بھی سردی ہو آپ پسینہ پسینہ ہو جاتے تھے۔ ابتدائے زمانہ نزول وحی میں تو پیغمبر صلعم کو بھی ڈر لگتا تھا۔ نزول وحی کے وقت جو حالت پیغمبر پر طاری ہوتی تھی اس کو اوقات مختلف میں سینکڑوں اصحاب نے دیکھا۔ یہ وجہ تھی کہ وہ لوگ نزول وحی میں کسی طرح کا شبہ نہیں کرتے تھے اور نہیں کر سکتے تھے۔ نزول وحی کسی حالت میں کسی وقت پابند نہ تھا۔ مکہ مدینہ، سفر، حضر، جلوت، خلوت، رات دن، کل اوقات اور حالات میں نزول وحی ہوا۔ نزول وحی بنی کا اختیار ہی امر نہ تھا۔ حضور سرور کائنات کو وحی کے زمانہ میں یہ کیفیت ہوتی تھی کہ دل کی رکاوٹ اور الجھن جسکو بے چینی لازم لازم ہے نزول وحی کبھی کسی اصحابی کو بلاتے اور کھواتے اور اسکے علاوہ وہ فوراً الفاظ زبان رو صواب ہو جاتے۔ بنی صاحب کے زمانہ میں کتابت کا رواج ابتدائی حالت میں تھا اور خاص کر عرب میں بھی لکھنے کا دستور بہت ہی کم تھا۔ پس وحی کبھی ہرن کی جھلیوں پر کبھی اونٹ کی ہڈیوں پر کبھی کھجور کی پٹھوں پر کبھی پتھروں کی کتوں پر لکھی جاتی اور اصحاب میں سے جنکو زیادہ شوق تھا وہ بطور خود وحی کو جمع کرتے جاتے تھے لیکن یہ استعجاب نہیں بلکہ جو کچھ جسکو بہم پہنچا بقدر دست واد فرصت جمع کر لیا۔ پیغمبر اعظم کی زندگی میں پورے قرآن کا کسی ایک پاس جمع ہونا ثابت نہیں۔ مگر اہل جہالت صحابہ میں پورا قرآن موجود تھا۔ کچھ لوگوں کے سینے میں کچھ جھلیوں میں کچھ پٹھو نہیں۔ کچھ ہڈیوں میں تھا۔ ایک بات یہ قابل لحاظ ہے کہ انسان کے حواس ظاہری و باطنی زیادہ استعمال کر نیسے زیادہ قوی ہوتے ہیں۔ زمانے کے لوگ زیادہ پڑھے لکھے نہ تھے۔ قوت حفظ کو زیادہ کام میں لیتے تھے۔ جوں جوں کتابت کا رواج ہوتا گیا۔ قوت حافظہ کو سہارا ملتا گیا اور یہی وجہ ہے کہ ان وقتوں کے لوگ ویسے قوی نہیں، میں جیسے قرون اولیٰ لوگ تھے اور وہ لوگ قرآن کی طرف سے ایسے بے پرواہ بھی نہ تھے جیسے کہ ہم لوگ ہیں اور چونکہ اہل زبان تھے اور قرآن کی فصاحت اچھے ادبے کی فصاحت تھی۔ قرآن کا جملہ جملہ مثل کے طور پر سب کی زبان پر چڑھا ہوا تھا۔ سب سے پہلے خلیفہ ابو بکر نے قرآن کو ایک جگہ پر جمع کیا انکے جمع کر نیکے یہ معنی تھے۔ جو لوگوں کے سینوں میں یا ہڈیوں یا پٹھوں یا پتھروں یا جھلیوں پر تھا۔ وہ ایک جگہ پر جمع کیا جائے۔ تاکہ معلوم رہے کوئی سورۃ کم و بیش نہ ہو جائے تاکہ معلوم رہے کہ سورتوں کے نام اور آیات کی اندرونی ترتیب یہ سب کچھ بنی صاحب ہی اپنی زندگی میں کر گئے تھے۔ جب وحی نازل ہوتی تو فرمایا کرتے تھے کہ اس آیت کو فلاں سورۃ میں فلاں جگہ لکھ لو۔ ابو بکر رضی اللہ عنہ نے سارا قرآن ایک جگہ کر کے

اہم المؤمنین حفظہ کے پاس رکھوا دیا۔ ان کے بعد حضرت عثمان رضی اللہ عنہ آئے یہ کہیا کہ اس قرآن کی نقلیں کرا کے جگہ جگہ بھیج دیں۔ اور منفرقی اور منتشر طور پر جو جس کے پاس تھا اس کو اس سے لے کر سدا اختلاف کیلئے غائب کرا دیا۔ پھر خداوند نے اپنے کلام پاک کی حفاظت کا ایسا مستحکم انتظام فرمایا۔ جس کو قرآنی معجزہ کہنا چاہئے۔ ہر ایک زمانہ میں ہزاروں اور لاکھوں مسلمانوں کو قرآن کو حفظ کر نیک شوق رہا۔ اور اب بلا مبالغہ کیفیت یہ ہے کہ اگر خدا نخواستہ تمام روئے زمین سے مکتوبی قرآن نہ ہوں۔ ان کی یادداشت سے قرآن معدوم ہو جائیں۔ تو کوئی قطعہ زمین ایسا نہیں کہ جہاں حافظ قرآن نہ ہوں اور انکی یادداشت سے قرآن نہ لکھ لیا جائے جس قدر قرآن مختلف قطعات زمین میں اس طرح لکھے جائیں ان میں باہم زیر زبر اور نقطے کا فرق نہ ہو۔

جو قرآن پڑھن دے کارن حکم بنی فرمایا

اوس طرح ہی حضرت علیؑ وچہ روایت لیا یا

ہو کے کھڑا نمازاں اندر پڑھنا افضل ہوئی
پڑھے قرآن نماز دے اندر جے کر مومن کا
حضرت علیؑ روایت کر داد چہ حدیث لیا
چکیں نیکی اک حرف دی دیوے ذات الہی
دس نیکی تاں ہر حرفوں حکم رسول سنا
اوس طرح ہر مومن تائیں اوہ سنائی جان دی
اس نے کل قرآن تمامی گنیاں پار سپارہ
ای طرح قرآن سارے دے اوس حساب لگائے
حرف حرف نوں گنے دے اوہ اصحاب گرامی
بکسو چودہ سو۴۰۰ بنگلی تیرہ سپارے بھائی
ہر سورۃ دے عدد دالے اوہ بھی ذکر سناواں
بیشک گنے دیکھے کوئی فرق ذرا نہ آسی
وہ لکھے بکھدے ست سو چھیاسی سنتوں پار پیے

جیکوئی شخص کلام اللہ دی کرے تلاوت کوئی
سو نیکی اک حرفوں پارے آکھے نبی الہی
بہ کے پڑھے پچاس نیکیاں اک حرف دیاں پارے
بیٹھ یا وضو تلاوت کرنی جس قرآنوں بھائی
باچھ وضو کے حالت اندر جیکوئی لفظ او دے
اک تفسیر کبیروں مسد صحیح روایت آندی
عبداللہ بن مسعود بنی داسی اصحاب پیارا
حرف آنی جویں بسم اللہ دے گنتی اندر آئے
تن لکھ بالی ہزار تے چھ سو ستر تمامی
چھ ہزار چھیاسٹھ چھ سو آیت نازل ہوئی
پھر کچھ ہر حساب لگائے ساریں رل علماواں
بسم اللہ دے عدد تمامی آون ست سو چھیاسی
آنی حرف لکھین جتھے بسم اللہ دے سارے

رحمت اپنی اسدے آتے کرسی رب تعالیٰ
مومن لکھن سوکھالا ہوئے پورا حال سناواں

بسم اللہ وانشاء لکھیجے بے حد برکت والا
حب ذیل میں پورا نقشہ اسدا کچھ دکھاواں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع ساتھ نام اللہ تعالیٰ کے جو نہایت مہربان ہے ۔

ست سو چھیاسی لکھیاں روئے اوتا مطلب پائے
جس مطلب تے او کم آئے اوہ بھی نال سناواں

۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶
۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶
۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶

اس آیت تے معنیوں سدا جو کچھ مطلب آئے
بسم اللہ وانشاء مکمل بھر کے جلد دکھاواں
یہ نقش بسم اللہ کے عدد میں لکھنے کا طریقہ یہ ہے کہ ان کے
محریم پڑھیں یعنی سائے نقش لکھنے میں بار بسم اللہ زبان سے پڑھی جائے

بر مومن دی خدمت اندر اولوں پیش لیاواں
برکت وچہ کمائی اسدی پائے خالق سائیں
بسم اللہ دی برکت ایڈی آکھے بنی غناری
ہر وباؤں کھیتی تائیں اللہ پاک بچا وے
چھوٹا لڑکا جیکر روئے اسنوں گھول پلا وے
امن سلامت لکھے اسنوں فضلوں خالق سائیں
کل مرادوں حاصل ہون کر دافضل : الہی
رحمت رب دی اوس اندر وچہ آن ٹکانا لائے
غرق کرے رب دھرتی اندر موبسی آکھے سسنا یا
آئے غضب جدوں اس یاسے کون حکم اندازے
جد تک رہیا فرعون ہور اندا وچہ محل ٹکانا
اونویں گئے فرعون ہور اندے مکہ تگاوے سائے
بسم اللہ دی شرم اسنوں مکم ہوئے ورگا ہوں
جس جگہ تے رکھو اولوں رحمت اسدے پاسوں

جو جو فائے ایس نقشہ لکھے آکھ سناواں
باز و نال بنھے کوئی لکھ کے ایس نقشہ تے تائیں
جس جاگہ تے لکھا جائے اوتھے برکت بھاری
جیکوئی لکھ کے نقش منقش کھیتی وچہ دبا وے
کوری کوری ویوچہ پاکے نال حفاظت ڈالے
زیوہ ساتھ دوپیاں جیکر رکھیں اسدے تائیں
بسم اللہ دا ورو کرے کوئی بعد نمازوں بھائی
بسم اللہ نوں لکھ کے جیکوئی سردل نال لگا وے
حضرت مونسے اتے جسدہم ظلم فرعون کمایا
سی بسم اللہ لکھی ہوئی اوپرے دروازے
بسم اللہ نوں ویکھ پچھا ہیں جائے غضب بابا
تک محلوں جسدن کیتا پچھا اوس لکھے
وچہ خداں بیٹیا بہتا پچھا تھر
سائے بسم اللہ لکھ کے اتی عزت شہروں

نوٹ :- اس نقش کے فوائد پیش ہیں کیونکہ بنی صلعم نے فرمایا کہ بسم اللہ اور اسم اعظم میں کوئی
فوق نہیں ہے اسلئے اس کے فوائد صحیح ہیں ۔ لیکن بالترتیب با وضو پاک صاف ہو کر لکھے

سیاہی سے کورے کاغذ پر۔ لیکن جب نقش کے خانے بنائے تو سر لکیر کھینچنے پر بسم اللہ الرحمن الرحیم زبان سے پڑھے اور پھر جب نقش بھرنے لگے تو ایک عدد قلم سے لکھے اور ایک بسم اللہ شریف پڑھے۔ یا نجی عورت کو از حد مقید ہے کہ اسکو لکھ کر دھوکہ پئے سات یوم۔ جب عورت ماہواری ایام سے پاک ہو ہر ماہ میں سات نقش سات یوم پئے۔ تین ماہ پینے سے انشاء اللہ حاملہ ہوگی بشرطیکہ نقش لکھنے میں کوئی طریقہ غلط نہ ہو۔ انشاء اللہ

بیان کلمہ طیب کے فوائد

ہر اک مومن کلمہ پڑھ کے اجر خداتوں پاوے
لا الہ الا اللہ جس مومن آکھ سنایا
قسم خدا دی اسے اندہ نہ کوئی شک لیاوے
ذکر کرے اوہ اس کلمے داہوے عین صفائی
اسنوں خوف نہ دوزخ والا ملے بہشت ٹھکانہ
آنی حرف نے بسم اللہ دی سنوں میرے بھائی
ہن میں تینوں گنگے دساں اسے فیض تامی
محمد الرسول اللہ نصف نصف بتلاوے
دو جا پڑھیاں کلمہ طیب ہوندا کفر کفائے
چو تھا قبر عذابوں نختے اسنوں رب تعالیٰ
ہوگ ایمان مکمل چھوواں آکھے ذات الہی
منکر آتے نکیر فرشتے جہم حاضر آوے
اسنوں مت کچھ آکھیا جاوے کرے کلام زبانی
وچہ دربار الہی ہے جاں عدن نشے داہوے
لکھدے مولا ایس شخص لغز حبت دی راہداری
ول ول جنت وچہ لیجاسی دوزخ ولوں موڑے
گھوڑا بنکے پانچراہوں اسنوں پار نکھائے
دنیا آتے فیض پوچاوے۔ عید دس بشر توں

گنگے دساں کلمہ طیب جو جو فیض پوچاوے
وچہ حدیث نبی سرور لے ایس طرح فرمایا
جیونکر ادنٹ دتا قربانی اتنا درجہ پاوے
جسدے قلب نورانی آتے ہووے میل سیاہی
پڑھے ہزار پنجہتر واری کلمہ مرد ربانا
وہیہ حرفاں وچہ کلمہ طیب لکھیا ذات الہی
بسم اللہ تے کلمہ طیب اعلیٰ اسم گرامی
لا الہ الا اللہ دس حرفاں وچہ آوے
اک تے بھرے گواہی کلمہ اللہ دے دربارے
تجیا شرکوں پچیا رہندا اسے پڑھنے والا
پنجواں سر شیطانی اسنوں اثر نہ ہووے کافی
ستواں سامی اندر اسنوں جدوں آتا رہا جاوے
اوسیویے کلمہ طیب شکل بنے انسانی
اٹھواں آٹھے محشر دے دن جاں انسان کھلووے
کلمہ طیب جا کے آکھے یا رب خالق باری
نانوں نال برابر ہو سی بر گز ساتھ نہ چھوڑے
دسویں بہشت دوزخ والی اسنوں کدی نہ آوے
دس حاجت ایہ پوری کردا جا کے روز حشر نوں

عدووں نقش بھرے کلمے داجویں بزرگ سادوں
آیت لکھے یا عدد لکھیے اسوچہ فرق نہ کاٹی
عدد رکھے کچھ کاہلی پازوں بیشک کوئی آزمائے
جس طرح بسم اللہ الرحمن الرحیم کے بجائے صرف ۷۸۶ لکھا جائے تو بھی اکثر ہے۔ اگر کسی
اللہ الا اللہ محمد رسول اللہ کے بجائے صرف ۷۸۶ لکھا جائے تو بھی اکثر ہے اس لئے

۷۸۶

۷۰۳	۷۰۲	۷۰۱
۷۰۶	۷۰۵	۷۰۴
۷۰۹	۷۰۸	۷۰۷

طیب کلمہ کے نقش بھرنیکا یہ طریقہ ہے۔ اس نقش کو زعفران کے رنگ
نئے نئی قلم گھڑا کے بعد نماز عصر کے لکھے اس کے یہ فوائد ہیں
کہ اگر کسی کو سحر جادو یا تعویذ گنڈے کا یا کسی بھی شیطانی سر کا
حادثہ ہو تو اس نقش کو زعفران سے لکھ کر پلایا جائے تو ہر

شیطانی سر وغیرہ کا اثر فوراً ٹل جائیگا۔ مریض کا چہرہ روشن کریگا۔ شیرخوار بچہ کی ہر طرح کی
حفاظتی ہر مرض کی ہے۔

عورت خاوند و چہ محبت کردا عین ضروری
اسلئے یا بچہ معبود نہ کوئی کلمہ بھرے گواہی
ساتھ بنی دے اللہ صاحب کو ہیں پیار کاوے
دیکھ حبیب رسول الہی کو ہیں خداؤں پیارا
ایڈی نہیں کلام مؤثر اند دنیا ساری
ہر حالت ہر سخت بیماری اوپر غالب تھیوے

کئی قسم وی اس کلمے تھیں حاجت ہوئے پوری
لا الہ الا اللہ کو واحد ذات الہی
پچھلا حصہ نام محمد جاں کلمے وچہ آوے
پس اتنا مطلب ہی اس اندر کچھ لوں توں یارا
سخت جدائی اندر کلمہ ڈالے حب پیاری
عدووں نقش لکھے جب پورا پاس رکھے یا پیوے

حاصل کے ہاتھ سے نہ تاثیر ہو نیکیا سبب

دل جب تک خواہش نفسانی نہ ماری جائے تب تک خواہ کوئی عمل ہو یا دعا ہو قبول نہ ہوگی
محنت راگیاں جائیگی جب شیطان ہی یہ کات رہا تو پھر کیا اثر یہ چیزیں پرہیز کریں۔ گوشت،
مچھلی، انڈا، نمشک، چوڑا، چربی، روغن، زرد، لہسن، پیاز وغیرہ جیسے حدیث میں آیا کہ رسول اکرم
نے فرمایا کہ جو شخص بدلو دار کھانا کھائے وہ ہماری مسجد میں نہ آئے کیونکہ اسکی بدبو سے
فرشتے گھبراتے ہیں۔ اور اذیت پاتے ہیں۔

بدن طہارت لہا من طریقہ حصار باندھنا :- جب کوئی چلہ یا تعویذ لکھنا ہو پہلے غسل کرنا وضو کرنا

ضروری ہے۔ کپڑا پاک بھی نہ ہو تو ہرگز عمل نہ شروع کرے ہر چیز کے لحاظ سے ایک مکان یا ایک کوٹھڑی جسکی گندگاہ عام نہ ہو۔ اس پر پوریا جانا نہ بچھا کر حصار باندھے الحمد اور آیت الکرسی اور سورہ اخلاص اور فلق اور الناس تین تین مرتبہ پڑھ کر رخ کعبہ کے سر جھکا کر بیٹھے۔ کسی طرف نہ ہو۔ اول آخر درود شریف پڑھنا اور ہر عمل پر دلیرانہ یقین رکھے کہ عمل سے ضرور فائدہ ہوگا۔ عمل خاص نیت سے شروع کرے کوئی تعویذ کے خواہ عمل شروع کرے۔ سب سے اول تین مرتبہ درود شریف پڑھے وہ درود شریف یہ ہے اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ اور عمل میں یا چلہ میں با عبادت میں دلیر ہو کر بیٹھنا ضروری ہے۔ عبادت میں بھی شیطان وسوسے زور شور سے لگاتا ہے خدائے فرمایا ہے۔ عَذُوْا قَبْلَیْنِ شیطان تمہارا ظاہر دشمن ہے اس طرح ہر عمل میں وسوسے پڑ جاتے ہیں۔ میں آپکو ایک مثال سناتا ہوں کہ کہیں اس طرح کہیں تاکہ عمل میں نقصان دل کا دھڑک جاتا نہ ہو۔

مثال

یا حضرت اس تنگی دولت بینوں بڑا ستیا دنیا ہووے پوری میری گیت تھائے گاواں سکھ ہے نام خدائے اند نیک کرو مزدوری اللہ والیاں سکھ ہمیشہ کر صاحبیاں لوڑاں رہبر نے مڑا اسم بتایا ست دن پڑھو فروری جیہڑا ڈرے نہ وہ چہ چلبے دے اوہ دنیا نوں تپے اک مرد تے اک عورت نے چہرہ آن دکھایا میں مزدوری شہروں کر کے مڑا کھانا کھانا گوشت دا اک مٹ پکا کے آئے خوب ٹکایا لڑکا جنیاں اس عورت نے درد کنوں ادروئی لڑکی لڑکا جنیاں آئے قدرت کھیل چایا بعد گھنٹے پھر اس عورت نوں درد شکم وچ ہوئی ایہ نقل سے سارے طالب اکھیں آگے پاسے آگے بینوں بھکھ ستیا پھر کے روٹیاں کھائے پھر پھی آگے بھکھ مڑ گیا لیا کچھ ہو رہا ہے

طالب سی اک دنیا والا پاس رہبر دے آیا اسم و سو کوئی ایسا بینوں دولت بہتی پاواں رہبر آگے کسے نہ کیتی دنیا جھک پوری سکھ سزاواں پون جہانوں پاوون دکھ کروڑاں آخر طالب باز نہ آیا کر ساں دنیا پوری ڈرنا نہیں چلے دے اندر بے کج نظری آئے طالب پیٹھ گیا مڑ پڑھنے روز دوجا جاں آیا مرد کہیا اس عورت تائیں جلد طعام پکانا عورت اک من آٹا لیکے جلدی نال پکایا درد شکم وچ اس عورت نوں یکدم ایسی ہوئی گھنٹے کچے پھر عورت نوں ڈاڈا درد ستایا کہے اولاد نر جھاؤ کھیر و کم کراں میں کوئی ہنج ست لڑکے لڑکیاں جھکے عورت وں دیکھائے بہروں آسا خاوند آگے ڈاڈا بھرتھو پائے من آٹا تے مٹ گوشت دا آئے کھا لیا سارا

چہین نہ آوے اوس مردوں ٹھکے ٹھکے کرکے
 کھاپی کے اُس کھانا دانہ مرے کے شور مچایا
 پھر عورتوں آکھن لگا لیا کچھ ڈھنڈ وچہ پاویں
 جو کچھ حاضر بیسی سب بڈ تیرے ڈھنڈ وچہ پایا
 بن کوئی پھڑلے لڑکا بڑکی بے تیرا دل چاہے
 دیکھیا حال جن طالب نے بہت حیرانی پائی
 بچے سے لڑکے بڑکیں اُس نے کھلے سائے
 پھر اُس عورت مرد اپنے قریب یہ گل آکھ سنائی
 اوہ اک مرد بیٹھا ہی گوشے بن من بیٹھا کروا
 بہنوں پگڑ چیا کے کھائے اوہ نہ سکا جاوے
 کیتا ہتھ لمیرا اُس نے طرف طالب دی آیا
 طالب داسن رولا مرشد دوڑ شتابی آوے
 من آٹاتے مٹ گوشت دا اسنے کھ موکایا
 کھان لگا جد پھر کے مینوں کیتی حل دوہائی
 مرشد کہیا ایہ دنیا دی حرص تیرگیل آئی
 جیکر عمل کماویں بھائی نفس نہ غالب آوے
 فتح صورت لوں رب عالم بخش خاصیت بھاری

آکھن لگا عورت تائیں فاقے مار موکایا
 بھاٹا چھناں پھڑ اوہ بنے بیٹھ وندل کڑکایا
 عورت آکھے بن کھاو لئی کیہڑی چیز لیاواں
 لڑکیاں لڑکے پیگے حاضر میں نہیں کچھ لوکایا
 پگڑ لیا اک لڑکا اُس نے سنے میری کھا جاوے
 ایس بلاتوں مینوں مولا مشکل ہے رہائی
 پھر کہیا میں مر گیا ٹھکے حال حال پکاے
 جو کچھ حاضر سو کچھ کھا دا ہر علاج نہ کائی
 میرے آن دوائے ہوویں اُہا نہیں گھٹ بھرا
 بن من کر کے گوشے بیٹھ کیہڑے چلے کماوے
 طالب اکوں مرشد مرشد آچی آکھ سنایا
 یا مرشد ایہ جن برہنہ مینوں مار دکاوے
 پنج ست پگڑ ایا نے کھائے انہوں صبر نہ آیا
 میں مرشد بھی رولا پا کے مشکل جان بچائی
 باجھ صبر دے دنیا اتوں رنج نہ سکے کوئی
 نہیں تاں کوئی تاثیر نہ ہو سی محنت قتال جاوے
 پاک بنی تے نازل کیتی واحد ذات غفاری

روایت ہے فرمایا حضرت رسول مقبول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے جو کوئی سوتے وقت الحمد کو
 مع سورت اخلاص کے پڑھا کرے۔ سوائے موت کے ہر امن میں رہیگا۔ اور فرمایا آنحضرت نے
 یہ سورت فتح ام القرآن شفا ہے اس لئے یہ ہر درد اور ہر بیماری کے لئے شفا ہے غنائے کرام
 زوتے میں جب کوئی بیمار ہو تو پیر کے سر پر ہاتھ رکھ کر یہ سورہ پڑھی جاوے اور ساتھ ہی
 سرت دفعہ یہ دعا بھی پڑھی جاوے تو بیمار انشاء اللہ صحت یاب ہوگا۔ اللہ شافی اللہ
 کافی اللہ مافی البینا جب کوئی حاجت پیش آئے تو غسل کرے اور پاک کپڑے پہنے اور بدن
 میں خوشبو بٹے۔ پھر مصلے پر بیٹھ کر آیت مکرسی اور اَمِّنَ الرَّسُولُ وچہ قل ہر ایک تین

ہر ایک تین تین بار پڑھے۔ اور اپنے بدن پر چھوک مارے پھر اسکا چہرہ شروع کرے بسم اللہ سے **وَمَا الشَّارِكُ لِلَّهِ** تک پڑھے اور پھر **بِسْمِ اللّٰهِ** سے **وَمَا الشَّارِكُ لِلَّهِ** تک پڑھے۔ اول آخر میں درود شریف پڑھے اور روزانہ ایک ہزار بار پڑھے۔ اکیس یوم میں چلہ ختم کرے انشاء اللہ ہر مراد برآوے گی۔

خواص و فوائد سورۃ فاتحہ

عاجز ہو شیطان مانا رووے تار و تار ی
اندر اسلے پاک بنی لن ہوئیاں بے پرواہیاں
نقش بھرتے جے کر اسدا عالم لوک بتاون
فاتحہ دا دم کرنا واجب ہر مرماں تے بھائی
ترائے واری پڑھ فاتحہ سورۃ ماریں بھوکٹ سائے
شام صبا میں بھوکاں ماریں صحت ضروری پاؤں
اسدا اک طریقہ تینوں چنگی طرح بتاواں
دم کریں ست روز برابر نانہ وچہ نہ پاویں
سب پرچھاواں زائل ہوئے قدرت نال ربانی
اسنوں بھی دم کرنا واجب اللہ فضل کماے
فیض بھری ایہ فاتحہ سورۃ اللہ دے درباروں
عورت بائجہ اولادوں خالی لکھ ہری ہو جاوے
اکیس وار برابر پڑھکے مڑکے چھوک دگاویں
غبرے اٹھکے و دترن داتے اسنوں نوش کراوے
کے زریں فضل اللہ دیں آس مرادوں خالی
اٹھ ہزار تے دو سو تیرہ اسدے عدد تمام
بلکہ استھیں مومن بندے فیض اٹھاوے سائے

فاتحہ سورت پاک بنی تے جسدن رب اوتاری
اس سورۃ لے آکے میریاں جڑ ہاں اکھیر دگایاں
اٹھ ہزار تے دو سو تیرہ عدد تمام آون
اوس نقش وچہ ایہ کجہ غوبی دے بنی الہی
سر دی پڑ متھے اندر سخت تراٹاں مارے
وکھی ڈبے بال کسیدی جنوں ڈھب سناون
بہت زنا نیل کولوں ہوئے بالانوں پرچھاواں
ست واری پڑھ فاتحہ سورۃ بھوکاں ست لگاویں
اٹھویں روز نہواویں اسنوں لے وٹواندا پانی
چھڑام کرے تے رووے بچ لپٹ زبیں تے جاوے
نکے رگھ ہرے ہو جاوے فاتحہ سورۃ پا روں
نال طریقے جیکر بندہ پورا عمل کماے
کالی مریج اجوائن آتے سورۃ پڑھا جاویں
نہ جینے پورے عورت مریج اجوائن کھاوے
انشاء اللہ ایسے عملوں فضل کرے رب عالی
فاتحہ سورہ نازل کیتی فضلوں رب گرامی
عدد لکھیں یا سورۃ لکھ لئیں سنتویا پیوے

نوٹ :- اس نقش کو ہر مرض کے لئے گھول کر پلانا از حد مفید ہے۔ بچوں کی ہر بنا ہر عمت اور نظر بد وغیرہ کے لئے گھول کر پلانا مفید ہے۔

۷۸۶

۸۲۰۷	۸۲۰۶	۸۲۰۵
۸۲۱۰	۸۲۰۹	۸۲۰۸
۸۲۱۳	۸۲۱۲	۸۲۱۱

یہ نقش عددی فاتحہ کا ہے

آپ کے زمانہ میں اصحاب کرام یہ فاتحہ کا نقش منقش ہر حاجت کے لئے لکھا کرتے تھے کیونکہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا یہ سورت اُم القرآن ہے۔ ہر درد کی شفاء ہر مشکل کی حاجت دوائے اس لئے آپ کے زمانہ میں یہ نقش اس طرح لکھتے تھے۔

۷۸۶

الحمد لله	رب العالمین	الرحمن	الرحیم
مہذب یوم	الدین	ایاک نعبد	وایاک نستعین
اهدنا الصراط	المستقیم	صراط الذین	انعمت علیہم
غیر المغضوب	علیہم	والمضلین	لین

روایت ہے کہ بعض لوگ آنحضرت کے زمانہ میں چاندی کی تختی پر کند کھدوا کر بچوں کے گائے میں ڈالتے۔ جس سے بچہ کو ہر مرض سے شیطانی سے ضرر نہ پہنچتی تھی۔ نظر بد کیلئے ایسی کارآمد چیز ہے۔ کہ انشاء اللہ تلی پر سرسوں جم جاتی ہے۔

یہ نقش گھول کر پینے سے دل کا دھڑکنا بند ہوتا ہے۔ بے چینی دور ہوتی ہے۔ قلب میں اطمینان پیدا ہوگا۔ صبح بہار اس کو گھول کر پینا ایسا ہے کہ سو دواؤں کی ایک اکثر دوا جس کے پینے سے دل کی بیماری جگہ کی بیماری کو بہت فائدہ پہنچتا ہے۔

درد چشم

اگر دن حسن ولی دیتائیں درد اکھیں داسویا
پڑھ کے آیت انہاں دم کیتا فضلوں حمت ہوئی
انہاں عام اجازت دتی اگوں ہر اک تائیں
بھ کے آیت سناؤں سبوں ہر اک فیض اٹھائے

یہ آیت اللہم متعینی ببصری و جفلی و ادرنی فی العل و ثاری
و انصرنی علی من ظلمنی چشم پر اپنا سیدھا ہاتھ رکھ کر یہ دعا پڑھ کر ہاتھ اٹھا دے۔
چوک دے انشاء اللہ فوراً آرام ہوگا۔

سانپ وغیرہ

بیرسپ کے دے تائیں دے ڈنگ نہریلا
دم کوں چا ناں شتابی مومن مردا صیدا

پہلے کیل سہاں دی دسی حضرت نوح دیتا میں
ہر چیز و اجوڑا جوڑا رکھنا سی اس بھائی
نوح بنی توں یکے حضرت بنی محمد تائیں

پھڑکے رکھیا بیڑی دیوچہ امر کے رب سائیں
پکڑن کارن سپ اٹھو میں بنے آیت سنائی
جو کچھ کیل سپاندی آبی جلدی لکھ دکھائیں

سَلَامٌ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِيْنَ ۝ اِنَّا كُنَّا لَبَدَنَ لِحُثَيْنِ

روایت ہے کہ اب تک بھی اس کا دم کرنا بڑا مفید ہے۔ مگر جب آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم نے سَلَامٌ مَّا قُوْلًا مِّنْ رَّبِّ الرَّحْمٰنِ لِحُثَيْنِ کا بھی حکم فرمایا۔ حدیث مسلم میں ابوسعید خدری سے روایت ہے کہ چند اصحابی ایک دن ایک مَدَن پر اتفاقاً گئے۔ اُس مکان کے مالک کو سانپ کا ٹکڑا کھا رہا تھا سرور مذکور اُن سے کلام سے عرض کی کہ میرا جناح کرو۔ صحابہ موصوف نے وہاں کے آدمیوں سے فرمایا کہ اگر تمہارا صاحب شفا پاوے تو ہم کو کیا دو گے۔ غرضیکہ اس کے بدلے تیس بکریں دینے قرار پائیں۔ چنانچہ ایک اصحابی نے سورۃ فاتحہ پڑھ کر دم کیا۔ فوراً تندرست ہو گیا۔ لیکن اگر سورۃ فاتحہ کے اول آخر درود شریف پڑھ جائے تو بہت افضل ہے۔ ایضاً۔۔۔ سانپ کا ایک دم مجرب عام اجازت کا بھی ہے۔ کہ جب کسی شخص کو سانپ ڈس جائے فاتحہ پاؤں پر جہاں بھی ہو آپ کیا کریں جا کر جہاں ڈنگ کا نشان ہو اُس کے اوپر ہاتھ رکھیں اور نیچے کو کھینچتے جائیں۔ مل کر نیچے کو زہر اتاریں اور منہ سے دم کریں۔ دم یہ ہے۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُرْمَتَا سُرْمَتَا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُرْمَتَا سُرْمَتَا جس سانس سے شروع کرے اس سانس میں ساہ سے پھوک مارے یہ اتنا اکسیر ہے۔ یہ غدوی دم ہے۔ بِسْمِ اللّٰهِ سَلَامٌ پڑھ کے دوبار سُرْمَتَا سُرْمَتَا کہنا۔ پھر بِسْمِ اللّٰهِ پھر دوبار سُرْمَتَا سُرْمَتَا کہنا ایک ہی سانس میں جتنا پڑھ سکے پڑھ کر پھونک مارے اور ہاتھوں سے زہر کو نیچے کھینچتا جائے۔ اگر کوئی زہریلا سانپ ہو تو تمہارا بازو زہر سے بھارا ہو جائے گا اگر آپ کا بازو بھارا نہ ہو تو وہ سانپ نہ ہوگا۔ اگر سانپ ہو تو بازو پر خفیت سا وردیا بوجھ معلوم ہو تو گرم پانی میں نمک ڈال کر دھو ڈالیں

اکثر دوا میں ذکر سناؤں سنتوں میرے بھائی
سن مشغول نائے حضرت ذکر حدیثوں آئے

داوی ذکر لیاوے پورا شک نہ کرنا کا لی
آن انگشت مبارک آئے۔ پچھو ڈنگ چلاوے

ذبح ہو نمازوں حضرت کہندے اسدیتا میں
 نہ توں چھوڑیں نبیاں تائیں نہ توں امت چھوڑیں
 نمک ڈل کے پانی اندر انگل وچہ ڈو بائی
 دور ہو یا سب زائل فوراً کارن بنی رہا نے
 اک اصحابی پاک بنی تے آکے عرض سنائی
 نبی کہے فرما لو کہ منوں ہر تھاں نفع پوچھ و
 اسی صحابی پاک بنی توں پڑھکے آیت سنائی
 منتر یہ ہے۔ بِسْمِ اللّٰهِ سُورَةُ الْقُرْآنِ الْمَدِيْنَةِ

لعنت ربدی تینوں بچھو شرم کریں کچھ ناہیں
 ایہو تیرا مقصد وڈا ڈنگ چلانا لوڑیں
 قل هو اللہ فاتحہ پڑھکے حضرت بھوک لگائی
 ایس بچھو دا ایہو منتر حکم بنی دا جانے
 میں بچھو دا منتر جانا یا رسول الہی
 ہر مومن لوں دیہو اجازت پڑھکے آیت سند
 بہت خوشی وچہ سنئے آکے پاک رسول الہی
 منتر یہ ہے۔ بِسْمِ اللّٰهِ سُورَةُ الْقُرْآنِ الْمَدِيْنَةِ

سنگ دیوانہ

سنگ دیوانہ جیہ آکے کٹ کسینوں جائے
 ڈھائی دن یا ڈھائی مہینے سال بتا دن ڈھائی
 بنے علاج نہ کیت جائے مری موت آڑیں
 وچہ زمانے پاک نبیدے جاں کچھ واقعہ ہوئے
 پھر اصحاباں پاک نبیدیاں پکی خبر سنائی
 نے روٹی دکھا اوئے آیت لکھی ایہ جاوے
 دس زہر واثر نہ ہو سی ہرگز اُس تے کائی
 لکھکے جلد سناواں بھائی جیہڑی آیت قرآنی
 آیت یہ ہے۔ اَلَمْ يَكُنْ ذَنْبًا كَبِيْرًا وَّ اَكْبَرُ كَيْدًا فَمَنْ يَنْصَلِحُ الْكَافِرِيْنَ اَمْ هُمْ
 حَمْدٌ رَّوْبِيْدًا

قول جمیل کہتوں حنا ظاہر نظری آئے
 ایتھوں تیکر حق پوچھا سن توں میرے بھائی
 حلقیا بندہ پھر نہیں بچدا خبراں لوکں تائیں
 کئی انسان علاجوں باہر ایس مرض تھیں موئے
 سنگ دیوانے دا یہ ہڈہ کہیا رسول الہی
 چالی دن ٹکڑے لکھ کے اوہ متواتر کھاوے
 قول جمیلوں ایہ روایت مینوں نظری آئی
 ہر شخص توں عام اجازت نہیں پابندی لانی
 ایت یہ ہے۔ اَلَمْ يَكُنْ ذَنْبًا كَبِيْرًا وَّ اَكْبَرُ كَيْدًا فَمَنْ يَنْصَلِحُ الْكَافِرِيْنَ اَمْ هُمْ
 حَمْدٌ رَّوْبِيْدًا

ترکیب۔ اس آیت کو مدٹی کے ٹکڑے پر لکھا جائے اور مریض کو کھلا دیا جائے چالیس
 روز متواتر روٹی کے ٹکڑے پر یہ آیت لکھ کر مریش کو کھلائی جائے۔ نافع نہ کیا جاوے۔
 پس علاج کمال انشاء اللہ ہو جاتا ہے۔

ایضاً

اگر سنگ دیوانے کے کاٹے کو غرق کبلا پیرام بار اخلاص سوزہ دم کر کے پلایا جائے تو بہتر ہے۔

وباء

پسے و باجے قدرت و یوں پاک بنی فرماون
ادھنوں والے لوکیں اوکھوں نشن بھجن تاہیں
پڑھی تغابن سوت جاوے حکم حضور سنیا
بعد نمازوں یا سلام ذکر کرے ہر کھائیں
ایس تغابن سوتہ تائیں جتنے پڑھیا جاوے
ہوون دور و بائیں اس تھیں فوراً گھٹے بیماری

سکے خبر و بار دی اوتھے نہ کوئی لوکی جباون
نس و باؤں جانا کدہرے استاں جاوے تاہیں
بیشک اللہ رحمہ کماوے جس نے حکم سنیا
امن سلامت آسنوں لکھے فضل خالق سائیں
انشاء اللہ اسے تھیں تے رحمت پھیرا پاوے
ہر حالت و چہ فضل کماوے اللہ خالق باری

چھک

چھک خسرو دولین مرزاں جبکہ غلبہ پاوون
دامگیر مرغدی مہلت کہندے لوک سیانے
الرحمن جو سوتہ آئی وچہ اٹھائی سیپاے
اک نیزہ بھر سوچ جہدم زمیوں آچا آوے
قبائلی اکابر زکما کنگن بن جدایہ بولیا جاوے
ختم ہووے جد سوت ساری تی گندھاں آون
انشاء اللہ جسے گلوچہ دھاگا پایا جبا سی

ہوون تنگ نابالغ بچے بھڑی مرض بتاون
ظاہر ہوون نیک و ڈے بدن آتے داسے
دہل اسدی کل خاصیت سنتوں یار پیارے
سورج و سٹے منہ کراپن سوت پڑھا جاوے
نیسے دھاگے لن گندھ دیکے اگلا حرف اٹھاوے
جمنوں چھک ظاہر ہووے آسے گلوچہ پاوون
انشاء اللہ ایس مرض تھیں پاوے جلد خدا صی

نابالغ بچوں کا رونا

بے تاثیر رووے بچہ سکھدی نیند نہ سووے
سوتہ رعد خدا لے جیڑی وچہ قرآن آتاری
اول تھیں لے آخر توڑی آسنوں پڑھیا جاوے
شام صبح دم کرنا سنوں حکم حدیثوں آیا
جیکر بارش بہندی ہووے بجی کراک دکھاوے
سوتہ پڑھکے جیکر اسدی طرف پھوکی جاسی

ایہ تکلیف زیادہ سب لوق اکثر ماں مل ہووے
اس تھیں کیتا ذات خدا دی فیض ہمیشہ جاری
روون والے لڑکے تھیں مڑکے پھوک لگاوے
پھیر نہ لڑکا رووے اوناں ٹھیک طرح آزمایا
جاہر حاکم نرم طبیعت جیکوئی کرنا چا ہووے
انشاء اللہ مومن بچے رووون آپ مبرا سی

بے مرض کے فن سہو پڑھے بھوک لگا دے
بے اسیر مڑا دم کرنا بعد نمازوں بھائی

امن امن آسپہ بلاؤں اسنوں رب بچا دے
تا کہ استوں فیض اٹھا دے اور بشر بھی کائی

نامردگی

جیکر کسے شخص نوں سحر دے ہو نامردی جاوے
سورت ابراہیم خدائے بھیجی وجہ قرآنے
تین واری ہر دن دھوپ پڑھنی راوی ذکر لیا تدا
ز غفران زل بیکہ کے جیکوئی اس سہو نوں چھوے
عدوی نقش ابدلے بے لکھ کے بازو نال بھابیے
نال حصول دولت واسوے ای بھی حکم الہیوں
بیکر طلب نوالا دوی سوئے اضافہ بھی ذکر سناون
فوائد سورت ابراہیم اگر کوئی شخص
سحر کی وجہ سے نامرد ہو گیا ہو تو ہر روز سورت
ابراہیم کو تین بار پڑھے۔ یہ عمل بلا ناغہ سات
دن کیا جائے نامردی دور ہو جائیگی۔

بے اس مرضوں امن سلامت بندہ بچنا چاہوے
اسدے اندر پکت ایسی ستن نوں یاد سیا لے
ہو بے دور نامردی آسدی پوری طاقت پاندا
پوری طاقت نالوں آسوں ہور زیادہ تھوے
درد چشم دے پاروں پٹے بیشک فائدہ پائیے
نہ اوہ خالی رہے مرادوں اللہ دی درگا ہوں
بعد نمازوں اس آیت داستوں ورد کراواں
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
اَلْكَوْبَرَ وَ اَمْرًا جَلِيْلًا وَ اِسْمًا
اِنْ دَبِيْ كَسْمِيْعُ السُّعَاءُ

مگر مشک ز غفران سے لکھ کر گھول کر پئے تو طاقت میں اور بھی اضافہ ہو۔ اس آیت کو
بازوپر باندھنے سے حصول دولت ہو۔ درد چشم اور نظر بد سے محفوظ رہے۔

صرع (برگی)

صرعی مرض کے نقس بیکر آکے غلبہ پاوے
نامرد مرض ایہہ بیہوشی باہر جد بیبا نوں
اک صحابی نوں ایہ حضرت دم کرنا فرمایا
وہاں سناواں جہیزا کرن صحاب کباری
دم کرنا میں دستں پہلوں سنتوں میرے بھائی

کو بیہوش زمین سے مٹے مٹے ہونہوں جھگ وگا دے
دم کسے کوئی اسدیتا میں امن لے رحمانوں
پھر اس مرض نہ غلبہ کیٹا جد ایہ عمل کسایا
وجہ قرآن کلام الہی دست بنی غفاری
عدوی نقش دکھاواں لکھکے پاواں فضل الہی

بیشک ایس دم دے پاویں سووے صحت بیماراں

جس مرگی دے غلیبوں بندے تحت بیہوشی پائی

دم یہ ہے: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یٰسَیْنُ وَالْقُرْآنِ الْحَکِیْمِ الْمَقْصُودُ کَھِلَیْعَصْ

حَمْدٌ عَظِیْمٌ وَن وَالْقُدْرَةُ مَا یَسْطُرُونَ پس یہ پڑھ کر مریض کو دم کرے۔ انشاء

اللہ فوراً آرام ہوگا۔ یہ نقش عددی

مرگی کے لئے اکسیر اعظم ہے۔ دم کرنے کے

بعد اگر اس نقش کو لکھ کر مریض کے سر

پر باندھا جائے تو ہمیشہ کے لئے اس مرض

سے نجات ہو۔ انشاء اللہ تعالیٰ

حصہ بیت: نماز و ذکر اذکار سے فارغ ہو کر ہا وضو بیٹھ کر لکھے اور ہر لفظ کو کہتے

وقت بسم اللہ پڑھے

سورۃ نوح جو پاک نبی تے بھی ذات الہی

ہے احتدام کیے نوں ہوئے ایہ لمبی مرض مندیری

سورۃ نوح پڑھے ہر راتیں بعد عشا تھیں بھائی

تین تین بار پڑھے ایہ راتیں پوری صحت پاوے

وچہ زمانے پاک نبی سے ایہ طریقہ جاری

جیکوئی نہ پڑھ سکے اسنوں اوہ لکھا کے پیوے

تین دنالوچہ ساری سوت لکھ کے پیتی جاوے

اک روایت وال لکھا نقش بھی لکھیا جاندا

یہ نقش ہے جو اصحاب کرام حضور کے زمانہ میں کرتے

ہے کیونکہ حضور کے زمانہ میں اتنے حکیم نہ تھے۔ دو کم

اور دعا زیادہ کرتے تھے۔

اس نقش کو گھول کر پینہ بہت مفید ہے مگر شرط یہ کہ

پوسے طریقے سے لکھا جاوے۔ ہر لفظ کے کہنے پر بسم اللہ پڑھی

جائے۔ نماز سے فارغ ہو کر اسی مصلے پر بیٹھ کر لکھے اور بغیر وضو کے نہ لکھے۔

امر نبی تھیں ایس مکانوں پچھے لوک ہزاراں

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

نام خدا سے ایہ دم کرنا آجرت لے نہ کافی

ویرانی باغ

باغ کے دپھل گھٹ دیوے یا وہ سڑک جاوے
سورت مریم پڑھنا پڑھا پڑیا پھرے چوہیرے
پڑ پڑ باغ پھیدیک سوہن ہوئے دور ویرانی
سورت مریم پڑھنے والا غنی کئے رب سب میں
باغ نہ اٹت کوئی برکت بیشک کوئی آزمائے
اس سورت دا پڑھنا بکھنا بہت محرب بھائی

اسلئے بدلے سورت مریم پاک بنی فرماوے
توئے دن ایہو عمل کماوے ہون فضل گھنیرے
جے مت واری سورت مریم پڑھکے چھڑکے پانی
کوئی تکلیف نہ ہر حالت وچ آئے اسدیتا میں
غام اجازت ہر شے نوں جیکوئی عمل کماوے
اسلئے اند بہت فوائد آکھے بنی الہی

پڑھنا سورت مریم کا جسکے فوائد بیشتر ہیں۔ اس سورت کو لکھ کر پئے گا تو جمع آفات سے محفوظ رہیگا۔ اس سورت کی برکت سے باغ زراعت کو پھل زیادہ لگیگا۔ اگر اس سورت کو پانی دیتے وقت کھال کے نالے میں (جس سے باغ میں پانی جاتا ہو) لکھ کر رکھ دیا جائے یا ہاندھ دیا جاوے تاکہ پانی نقش سے چھو کر جاوے۔ کیونکہ ہمیشہ اصلے پر املا جاتا ہے۔ جب حضرت مریم حضرت زکریا علیہ السلام کے پاس تھیں تو ایک دن حضرت زکریا باہر چلے۔ تو مریم کو مکان میں بٹھا کر تالا لگا دیا۔ پھر آپ کو خیال ہی نہ رہا۔ کئی دن کے بعد جب حضرت زکریا کو یاد آیا تو آپ نے حضرت مریم کو مکان میں زندہ پایا۔ پوچھا مریم تمہیں بھوک پیاس نہ لگی۔ حضرت مریم نے کہا یا حضرت مجھے عرش سے پھل اتے تھے جو میں کھاتی رہی ہوں۔ آپ نے کہا ہمیں دکھائیں۔ حضرت مریم نے تازہ پھل دکھائے۔ اس لئے سورت مریم کی بھی یہی خاصیت ہے۔

خاصیت سورۃ یسین

ورقیم اند ایہ لکھیا صاف حقیقت پاوے
جو شے رب پیدا کیتی سب دا قلب بنا یا
قلب قرآن شریک نہ دے یسین پیارا ہی
جس حاجت نبی پڑھدا کوئی ادھ حاجت پاک
پڑھے مستح غنی ہووے اسوچہ شک نہ کائی
جون مند جوئی سختی نالے ستھیں ہوگ آسانی
تس نہ ہونے جس عورت نوں سورت روز پڑھیوے
بے روز مرین عورت ہووے فضل الہی

حضرت انس روایت کردا پاک بنی فرماوے
قلب مراد کہیا گیا دلنوں حکم حضور سنا یا
مت کوئی اسوچہ شک لیاوے آکھے بنی غفاری
بے شمار نہایت اسدی وچہ شمار نہ آوے
جادو سحر آسیب تمامی استھیں جاوے بھائی
ہوگ اولاد میسر استوں پڑھے عقیم زنانی
انشاء اللہ فضل کرم تھیں بیشک حاملہ تھیں
دن اکتا لیس چہرے کرے بعد نمازوں بھائی

اس سورۃ دا چلہ مکمل سنتوں پر پیار سے
ایس مبارک سورۃ اندست مبیناں آون
شروع کرنے لیں سورۃ نوں سوچ جد چڑھ آئے
پھیر مبین دو بنی تے جا کے لفظ کہے ست واری
غرض مبیناں ستلن تائیں الویں پڑھدا جلائے
کر کے ختم مبیناں ستے پھیر پڑھے اک واری
بیشک منگے رب پے توں جو دل اسدا چاہے
روزِی رزق اولاد وغیرہ ہر حاجت برآسی
عد و ہزار چوتالیس اسدا آئے نال شمار
اکو خان ایس نقش دا بھریئے نال صفائی
فوائد: اگر کوئی شخص صبح کی نماز
کے بعد معہ بسم اللہ کے پڑھیگا ایک سو
بار اول آخر درود شریف تو انشاء اللہ
مراد بر آوے گی۔ فراخی رزق اور حصول
عزت کے لئے بہت مفید ہے۔ اس کا
نہر روز پڑھنا برکت کا باعث ہے۔

بیشک اس تھیں فیض اٹھاون بھائی مومن سائے
ہر مبین پڑھے ست واری راوی ذکر سناون
لفظ مبین پڑھے ست واری پھیر کچھوں گجاوے
لگے پھیر شروع توں جا کے آکھے بنی غفاری
ہر مبین توں پھیر شروع توں جا کے لفظ ادا
دن اکتالی پورے کر کے پاوے رحمت بھاری
عرض قبول ہووے عہد آسدی اللہ دی دیگاہ
اوس دربار خداے وچوں کوئی نہ خالی جاسی
عددی نقش لکھیجے اسدا پاون فیض ہزار
دین دنی دی حاجت ساری دیلے ذات الہی

۷۸۶

سَلَامٌ تَوَكَّلْ عَلَى رَبِّكَ الرَّحِيمِ
ایس مبین مبین مبین
مبین مبین مبین

درود شکم، درود جگر

درود شکم تے درود جگر دا ہوگ کہے تائیں
آیت الکرسی پڑھکے او سنوئے رب کیتا جاوے
ست ست آیت الکرسی پڑھکے پھوک لگاویں
آیت الکرسی دے وچہ بستہ اپنی خصیت پائی
سن بسم اللہ آیت الکرسی پڑھکے ویکھ پیار سے
عرق گلاب تے زعفران نال کاغذ تے لکھ بھائی

اند جگر خرابی ہووے فضل کے رب سائیں
انشاء اللہ ایس مرض تھیں جلد خلاصی پاوے
ستوسات آنتی واری پورا حکم بجاویں
خاص تو حید خدا نے اپنی اسدے اند پائی
اسد یوچوں مطلب حاصل دین دنی دے سارے
درود شکم تے درود جگر توں جاوے گھول پیانی

۸۸۸	۸۳۳	۸۹۰
۸۹۹	۸۸۲	۸۹۵
۸۸۴	۸۹۱	۸۸۷

خس شخص کی ناف ٹل جاوے اس

نقش کو لکھ کر ناف پر باندھے۔

بہلے بوا سیر

بوا سیر و ایہ دم کرنا حکم حضور سنا یا
طشت بلوری آتے جیکر اسنوں لکھیا جاوے
عرق کلاب تے زعفران تھیں آیت لکھیجے بھائی
جیہڑی پاک بنی فرمائی لکھ کے آیت سناوے
بے نماز نہ آیت لکھن توں ہرگز ہتھ لگاوے
پاک نی صاحبیاں تائیں ایسی حکم سنا یا
جسدا عمل طریقہ ہرگز کوئی درست نہ ہووے
کڈھ قرآن آیت سناوے منتقل میرے بھائی

پاک بنی سے کہوں لکھ کے اک اصحاب لیا یا
بوا سیر ہوئے جس تائیں اسنوں گھول پلاوے
بوا سیر توں اسے پتیاں دیے فیض الہی
سر شخص توں عدم اجازت اسکارن بتاواں
بے نماز نہ اسے کوں ہرگز فیض اٹھاوے
فاجر فاسق تائیں حضرت حکم منع فرمایا
وچہ تیان تاثیر نہ جسدی اودھت ویلا کھوے
بوا سیر کے کارن جیہڑی پاک بنی فرمائی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ اِذَا يَرْفَعُ الْبُرْهَانُ الْقَوَاعِدُ مِنَ الْبَيْتِ وَ اِسْمَعِيلُ
مُرَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ يَا دَهِيمُ يَا دَهِيمُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْ خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَ اٰلِهِ وَ صَحْبَاهُ اَجْمَعِينَ

بلوری طشتری پر لکھ کر سیدہ انور کے پانی سے دھو کر پیئے۔

ایضاً

ایک اور نقش اصحاب کعب سے روایت ہے

راوی جویں روایت کرے وچہ بیان لیاواں
اس آیت سے عدد نکالے مرے کے نقش بنیا
لکھ کے داہنے بازو بندھے کر ہی فضل الہی
عدوی نقش لکھے من مرضوں پاوے جبہ رہائی

نقش بھرن واک طریقہ ہر غیب سناواں
لَا يَرْوُنَ فِيْهَا شَمْسًا وَ لَا ذَمْهَرًا
خونی بوا سیر لئی حضرت سی ایہ آیت سنائی
ہفت روزہ ہووے تے فجر سے بعد نمازوں بھائی

یہ نقش خونی بوا سیر کے لئے ہے

یہ نقش آیت لَا يَرْوُنَ فِيْهَا شَمْسًا وَ لَا ذَمْهَرًا
خونی بوا سیر مالے کے لاکھ پر بندہ حاجائے انشاء اللہ
نور آصمت پائے گا۔

۸۸۷

۴۳۳	۴۲۶	۴۳۴
۴۳۲	۴۳۱	۴۲۹
۴۲۸	۴۳۵	۴۳۰

جیسے جدوں وہاں پیغمبرؐ کی ایہ بھی تہی بیماری
 سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّكَ اِنَّ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لَآتِي
 سووری اس آیت تائیں گن کے پڑھیا جائے
 قَوْلًا قَوْلًا اَوْہ پلایا جائے سب نفس پانی
 ایہ ہے دل شین سورتہ داشتن مبدک والا
 مت سوچیا نویں عدد و سببوں اس آیت کے آون
 کہے نقش گنگ و چہ پائے جیکوئی مرد اہی
 حفظ امان رکھے رب اہمیں ہر اک سخت و باول
 پاک بنی دے وچ زمانے سی ایسا ورتا را

اسے حفظ امان توں کہنے سن اصحاب کباری
 دم کرناں اصحابیں تائیں حضرت لکھ مسنا یا
 ہک پیالہ پانی ہوئے آتے بھوک دگا وے
 حفظ امان و پاؤں رکھے و حدوات رہانی
 اسے اندر سے خوشخبری ذات تبارک نقلے
 نقش مبارک اس آیت داعلم لوک بتون
 سفر کرے نہ تھکے ہرگز ایہہ تسلیت آہی
 موت بغیر و بال نہ آئے اللہ دی درگا ہوں
 بگہ دلا دی کرے دعائیں یک رسول مہارا

۷۸۶

۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶	۷۸۶
۱۲	۸	۸	۱
۷	۳	۱۳	۱۲
۹	۱۶	۳	۷
۳	۵	۱۰	۷

فواکد یہ ہیں: ہر وہاں سے محفوظ رہے اگر
 سفر کا ارادہ ہو تو جائے چلنے سے تھکاوٹ نہ
 ہوگی مروی ہے آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کے
 زمانہ میں جب کسی جنگ و جدال میں جانا پڑتا تو
 حضرت اپنے اصحابوں کو یہ آیت پڑھتی فرماتے۔

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّكَ اِنَّ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لَآتِي
 بکدن مسجد بیٹھے آہے پاک رسول الہی
 کہن کے سر وارد و عالم سب اصحاب تائیں
 سورت مشر خدا نے قسملوں وچہ قرآن اتاری
 جو بید شفا نہ پائے وہ ایہ عمل کماوے
 ہتھ رکھے اوہ سر اپنے تے پٹھے رکھوہ بے را
 اَللّٰهُمَّ اَنْتَ مَتَانِيْ پھیر اخیر سناوے
 پاک بنی فرمایا بیشک پائے صحت ضروری

پڑھنے سے بھوک پیاس تھکاوٹ کم آتی ہے۔
 ایہ خوشخبری پاک بنی نے یارانوں فرمائی
 میری مت اتے کیتا فتمل خداوند سائیں
 بہت شفایں اسے اندر بھیجیاں ذات غفاری
 سورۃ حشر رکوعہ پاک بنی فرماوے
 اِنَّا رَا اللہ صحت بخشنے خالق سر جنبارا
 حد تکہ تن بار پڑھیجے سر توں نہ تھک لاسنے
 ای طرح جو عمل کائے حاجت ہو سی پوری
 سر وی ہے کہ سورۃ حشر کا اخیر رکوعہ لَا یَسْتَوِي الْقَبْحُ النَّارُ وَالْجَنَّةُ شَرْع
 برے پائے دہنا اتھ سر پر ہے اور اخیر وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ تک ختم کر کے پھر ساتھ
 اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْکافی تین مرتبہ پڑھے پھر پیچھے سے شروع کرے اور العزیز الحکیم

تک پڑھ کر پھر تین بار اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْبَاقِیَ کہے۔ غرضیکہ اسی طرح تین مرتبہ پڑھ کر سرت ہاتھ اتارے۔ انشاء اللہ صحت یاب ہوگا۔ باوجود قبلہ رو بیٹھ کر پڑھے۔

طلحہ سورت وچ خاصیت پاک نبی قرآن
دشمن سارے دوست بنکر کما سورت سے پامرد
اسلئے اندر حب زیادہ سنتوں یار پیا زسے
سے نہ ٹھے زبان کے دبی علم پڑھنے تے بھائی
حب ایسی کہ دشمن آکے بڑا پیار کر لیسے
ہے اک آیت اسلئے اندر بھی ذات الہی
یعنی حضرت موسیٰ آتے جدا یہ آیت اتاری
رب کے میں دشمن آتے ایڈ محبت پائی
عرش اُلُوں طلحہ سورت جسدن رب تاری
بھین بھنوئی عمر ولی و جدوں ایمان لیا
ابو سعید تے فاطمہ بی بی سورت پڑھتے تھیں
مار کشائی کر کے پیچھے اوہ کی چیز پیاری
ابو سعید تے فاطمہ آکے کیوں پیا جان چلوں
ادلوں بیچا عمر بہادر سورت بھین سنائی
مَحَبَّةً مِّنْیَ دَا بِنِی بِنِی جسد لفظ اویا
آکھن لگا بنشیں بھیناں ایگستاخی مینوں
اتنی حب میں سورت اندر بھین ذات الہی
اس سورت دا پڑھنا حضرت بڑا پسندایو
جیکر کہتے نکاح نہ ہووے کسے بشر و بھائی
ست دن پڑھدار ہے متواتر تاخہ مول نہ پاو
عدو ہزار تر نوں اسدا گنتی اندر آوے
نام نہ نوں میں خلاصے اسوچے شک نہ کائی

اسلئے پڑھیاں اللہ صاحب اتنا کرم کما
اتنا منصیب اس سورت نوں اللہ سے درباروں
کی کی تینوں گنگے دساں بہت نصائل بھائے
اوہ بھی آیت خداوند عالم وچ اپنے قرمانی
ایسا مائل ہو سی آکے کوئی تکلیف نہ دیسی
وَالْقِيَّتُ عَلَیْکَ مَحَبَّةً مِّنْیَ فَرَسْتُمْ عَلَیْہِیْ بھائی
پلیا گھر فرعون سے خیریں فضل کنوں رب عل
چشماں آتے چایا آتے موسیٰ نبی الہی
پاک نبی سے تائیں دشمن سمجھے قوم کفاری
گھر پڑھنے لئی طلحہ سورت حکم نبی فرمایا
غمر بہادر قتل کرن لئی آن کھلتا اولوہیں
پڑھلے ساہجہ بہ کے گوشے لکے وارو واری
کر کے وضو تے بہ جانیں چراوہ سنتا چاہیں
طلحہ اُلُوں الْقِيَّتُ تک بھین پیاری آئی
غمر بہادر مومن بنکے رو رو حال سنایا
پاک نبی سے پہل جلدی ایہ گل آکھاں تینوں
لکھاں دنیا پاک نبی سے آگے آن بڑائی
جادو سحر نہ آتے ہووے جیکوئی زور لگاوے
اکھیں وار پڑھے اوہ سورت خبر کتابوں پائی
نیک عورت نال شادی آسدی نصنوں بکرائے
سب عود اندا نقش بنا کے جیکر لکھیں جو سے
اتنے نام بڑا ہے کارن نبی الہی

فوائد: ہر دلعزیز ہوگا۔ دشمن محبت کرے گا۔ سحر جادو کا اثر نہ ہوگا۔ اگر

۷۷۶

حمد ۹۹	لا الہ الا ۹۹	حبیب ۹۹
رحیم ۹۹	ندیر ۹۹	ملک ۹۹
بشیر ۹۹	عزیز ۹۹	مہیر ۹۹

پیشہ کوئی شہر شیطانی ہوگا تو وہ زائل ہوگا جس شخص کی زبان علم پڑھنے پر نہ چلتی ہو یا حافظہ کمزور ہو اس کے لئے بہت مفید ہے۔ یہ نقش حضور کے زمانہ میں بہت کیا جاتا تھا۔

۷۷۷

رب الشہود	لی صدی	ولیستولی
امری	وہل	عقدہ
من بتانی	ولیفتھو	قوی

زبان کو درست چنے کی خاصیت اور حافظہ تیز ہوگا۔ جب یہ نقش بھریں تو پہلے خاک کھینچیں۔ بعد چاروں کونوں پر میم بنائیں کہ وہ ان میموں سے اسم محمد ظاہر ہوتا ہے۔ اس لئے نہایت احتیاط سے لکھیں

بے قصص جو سورۃ آئی دیہیں وچہ سبب اسے صحت بخشنے اس قصص مولانا استبقا ناموں درو کمر وچہ جیکر ہووے پاک رہی فرماوے بکوارہی پڑھ سورۃ ساری بھوک پانی تے لے دزد کردی پھیر نہ ہووے وچہ حیاتی ساری اک لکھ اک ہزار تے ست امداد شماروں

اسدی بہت خاصیت دی پاک رسول سہارے ہر ہر مومن فیض اٹھاوے پڑھکے لیں کلاموں دم کر پیوئے پانی آئے صحت ضروری پاوے اکی دن متواتر پیوے کیا رسول پیوئے استسقا بخاتم وغیرہ ہووے دور بیماری دم کرتا اکسیر زیادہ حکم نبی دے پاروں

سے سر پیر کے لوں ہووے سیماں و جن بجائی کئی تکیں سر پیر دیں نے وکھو وکھ بتاواں جس سر پیر بندے لوں ہووے رہا احسان جتنہوے نعمت میری دالتوں ہرگز کوئی نہ شکہ بخاریں اس طرح دم کرنا اس واحضرت نے فرمایا سن بسم اللہ کاغذ آٹے لکھ لے آیت پیاری

پاک رہی نے بہت جگہ تے ایہ دعا فرمائی نیم درو یا او سبے سردا وچہ بیلن لیاواں یعنی لمے انساناں تینوں کوئی سمجھ نہ آوے موت حیاتی تہہ میرن وچہ کوئی خیال نہ لیاویں بے سرور و زیادہ سبب توں ہووے غلبہ پایا لکھ کے آیت پیشانی تھہ فضل کے رب باری

آیت کرمہ یہ ہے۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ تَوَلَّیْ دَبَّاکَ کَیْفَ مَدَّ ظِلَّکَ وَکَوَّشَعُکَ لِجَعَلَنَکَ مَسَاکِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ حَلِیْقَہٗ وَ لَیْلًا مِّنْ ذِکْرَکَ عَلَیْہِ وَ حُو

السمیع العلیم ما شافی الید المعافی الید

ادھے سرور پیر بے ہودے مٹھی مٹھی یارا
منہ کوڑا تے پانیوں پانی دل پگڑے ریزاری
لَوْ اَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ سُوْرَةً حَشْرٍ خَبِرُوْنَ
چونی اینتی سینتی تیکرے تفریق حسابوں
نال سیاہی کا خدائے تعویذات لکھیوے

یہ نقش نیم سرور کے لئے بہت مفید ہے۔ اسکو
سرین باندھے۔ یہ نقش صرف یا حبیب کے عدد ہیں
اس ہمد سرور و عالم کا نام ہے۔

یہ آیت لکھ کر پیشانی پر باندھے۔

اکھیں وچوں پانی چلس متھا ہودس بھا
اسدے آتے ایہ دم کرنا کہ حبیب غفر
دور ہودے سب پیر سرور دی لک نشا تیروں
اسد نقش بنایا جائے رحمت ہوگ حسابوں
منہ مر لکھن بشتابی پیڑوں فارغ تھیں

۴۸۶

۳۵	۳	۸	۳۲
۴	۲۸	۲۱	۷
۲۷	۱	۵	۳۷

مہتر خضر روایت کروا ایہہ ہدیہ سرکاروں
جنتا درجہ نبیاں وچوں سرور عالم پایا
شاہد امت پاک بنی دی اللہ نے فرمائی
بنی کہیا ایہ ایسا ہدیہ پڑھسی امت میری
سدے پڑھیں مال جان دی راہی رب کریمی
عین انسان پڑھے ایہ ہدیہ دس فرشتے آدین
دس موکل تہوں محافظ امر کنوں رب سائیں
راوی اک روایت کروا سی اک مرد الہی
اکدن وچہ جگدے استوں رات ہی تقدیروں
ڈاکو چور لٹیراں آکے آستوں گھیرا پایا
دس دھڑ آکے آدیا تلے فوراً حاضر ہوئے
ہیں ادھ فرشتے قوری امر کنوں رب سائیں
بے سرسان فرشتے کیونکر ادھ بھی ذکر سندواں
بن بسم اللہ تہن سی پڑھدا ادھ اس ہدیہ تائیں
ایہ ہدیہ فرمایا حضرت کارن امت پیاری

امت پاک بنی آتے آیا اللہ دے باروں
ادلی تہوں دے آخر تائیں نہیں کے نوں آیا
جسدے آتے ایسے ہدیے بھیجے ذات الہی
رب کہے یں کراں حفاظت لے انسان تیری
ڈاکو چور لٹیراں کوئی نقصان نہ دیسی
کرن حفاظت مال ابلے دی خیر بنی فرماون
چور لٹیرے لٹ نہ سکن آسداں چیزاں تائیں
اس ہدیے دا ورد کریتا عادت دس لٹیراں
ماں اسباب جنگل وچہ رکھے نہ کوئی خوف ضمیروں
اوس شخص دمال تمامی چوراں کٹناں چا پیا
جد چوراں نوں جسے اگوں اتھے اٹک کھوئے
آکے کرن حفاظت اسدی خبر کے نوں تائیں
راوی جوہں روایت کرے وچہ بیان یاروں
ایں لے سر تہیں سن آتے سور کوئی گل تائیں
کرن حفاظت آن فرشتے فضل کے رب سائیں

اے لوگو! یہ سوچو دلوچہ نہیں تعجب ڈاٹھی
بیشک پڑھن والے دی گرسن راکی ملک الہی

سپ سون تے مک ہی نہ کھی گرسن ساڈی
س کاون ایہ آیت مبارک پاک بنی فرمائی

یہ مبارک ہے۔ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَنْفُسِكُمْ وَعَنْ نَّبِيِّكُمْ عَلَيْهِ مَا مَنَّتُمْ مِنْ رَحْمَةٍ عَلٰىكُمْ يَا لَوْ حَسْبُنَا
رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بعد نماز ایک سو بار پڑھے

ہر اس کے لئے قوالح

ایہ دعا فرمائی آس دی سوہنے بنی ربانے
زعفران تے سرق گھالوں قلم لوے یکبارہ ی
شیشے وانگوں متوں دیکھے پھر رکابی کھائی
لیا ہووے ایہ بیماری کدے نہ اسوں ہوئی
جیونکر ہیسی حکم سنایا خاض حبیب یگانے
پاک بنی شے وچہ زمانے کیتا عالم سارے
انشاء اللہ ایس مرض قوں صحت ضروری پائے

ادھر تک قوالح تھوہ جسوں کہن سیا نے
ک رکابی چینی آتے آیت کھیجے سدی
دھور کاہی منہ مے آتے کھے بنا کے پانی
ست دن تیکر ایہ متواتر عمل کرے جے کوئی
ایہ طریقہ سب احموبیں کیتا اوس ترابنے
لکھ کے آیت دکھاواں تینوں سن توں یار پیارے
جن بھی ایہ طریقہ پورا جیکر کیتا جادو سے

آیت یہ ہے: **قَدْ تَوَلَّيْتُ قَلْبِي وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلْتَبْ رَيْبِكَ فَيُشْنَعُ نَزْفُهَا سَ تَمْلُونَ**
تک ایک قلعی دار کھالی میں مشک زعفران اور گلاب سے لکھے اور دھو کر منہ پھوٹے اور
بعد میں رکابی میں آیت کی طرح اپنا منہ دیکھے۔ یہ عمل سات روز تک کرے۔ انشاء
اللہ صحت یاب ہو جائیگا۔

دروادانت

بصرے دیوچہ رہندا ہیسی اک بزرگ الہی
نخل کرے میں اگاں کسینوں ایندہم نہیں سمجھانا
اک شخص لڑن کول بلا کے آئے گل سنائی
نال شتابی پھر اوہ بندہ قہم دوات لیا یا

وہ نظم بصری لکھا ایہ روایت بھائی
درو ونداں وادم کر داسی اوہ بزرگ سیانوں
امر نہ واجدن اوہی موت قریباً آئی
قہم دوات لیا بھی شخص اوس بزرگ سنیا

سنوں حقیقت جدا اس بندے قلم و دوات منگانی
لے بھی شخصہ ایہ دنیا میں کراں عنایت تیلو
ہن میری پاس دیا آتوں آہی اجن تیاری
لکھکے آیت وہ دندان دی جہون گھڑالی
جسوں دم کہے اوہ پڑھکے پاؤں لوک شغائیں

پھر بزرگ سینے سنوں ایہ گل آکھ سنائی
اہنوں آگے مل نہ وچیں ایہ وعدہ دیہہ میںوں
ورد دندان دی لکھکے تینوں دیواں آیت پیاری
بہت شفا پھر آسے ہنوں دیوے ذات الہی
لکھکے آیت چراغ دکھ وین ہر اک مومن تیر

آیت یہ ہے: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلَمْ تَرَ کَیْفَ یَخْلُقُ
عَسَیْ ۙ اِلٰهَ الْاَوَّلٰی ۙ ذَاتَ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ ۙ اُسْکُنْ کَیْفَ یَخْلُقُ ۙ ذَکُرْ
رَحْمَةً ۙ رَّبِّکَ عَبْدٌ ذَکُوْرٌ ۙ اَسْکُنْ بِالَّذِیْ لَسْکُنْ ۙ کَیْفَ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
ذَکَا فِی الْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۙ

دانتوں کی درد دفع ہونے میں صاحب در قظیم بصروی نے لکھا ہے کہ بھرے میں
ایک بزرگ رہتے تھے۔ دانتوں کی دوا جانتے تھے۔ اور اکثر لوگوں کو فائدہ ہوتا تھا۔ مگر اس
کے سکھانے سے نقل کرتے تھے۔ جب آپ کی وفات کا وقت قریب آیا تو ایک شخص کو
فرمایا کہ قلم اور دوات لاؤ جب وہ قلم و دوات لایا اس نے کہا اے شخص میں تجھے کلام
الہی کا دم کرنا واسطے دانتوں کے لکھ کر عنایت کرتا ہوں کیونکہ میرا سفر تیار ہے مگر اس
کلام کو پہچنا نہیں۔ آپ نے وعدہ لیکر یہ دعا لکھ کر عطا فرمائی جب اسی شخص نے آیت
مبذک کو یاد کر کے دم کرتا شروع کیا تو اسی طرح ہی لوگ فیضیاب ہوتے رہے وہ دعا یہ
تھی جو اوپر لکھی گئی۔ جو کوئی اسے پڑھ کر دم کریگا۔ حریف انشا اللہ شفا پاوے گا۔

جسوں درد ملے وچ ہووے لکھکے پن جس تائیں
روز جمعہ اس آیت کا نقش بنایا جاوے
ہر شخص لوز ایس نقش دی عام اجازت بھائی
آیت یہ ہے: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۙ اَللّٰهُ اَمْلٰکُ ۙ اَللّٰهُ هُوَ یَزْکُمُ لَکَ
فِیْ کُوْرٍ مَّحْفُوْظٌ ۙ

اگر اس آیت کا نقش لکھتا ہو تو

اس طریقہ پر لکھیں۔

اَللّٰهُ اَمْلٰکُ	اَللّٰهُ هُوَ یَزْکُمُ
لَکَ فِیْ کُوْرٍ	مَّحْفُوْظٌ

قواعد سورت ہود

یا کوئی دشمن غالب آئے خطرہ ہوگ تدا میں
دشمن سب مغلوبی کیتے اللہ خالق باری
تیرہ وادی اس سورتہ لوز پڑھنا حکم سنایا
اس کارن ایہ سورتہ پڑھنی حکم حضور سناوے
دشمن سب مغلوب کر لیں ایہ کلام ربانی
چار حصے ہور قریب گاکے اس و نقش بنون
لکھ کے نقش دکھا دیہر پورا کارن دوست یاران

۷۸۶

مشکل پیش آئے تیکر کے بشر دے تیں
پاک بنی جسے خطرے کارن سورتہ رب اتاری
تاں اسکارن پاک بنی نے امت لوز فرمایا
سب دشمن مغلوبی یگدن نہ کوئی غالب آئے
تیرہ وار پڑھیجے سورتہ مشکل ہوگ بسانی
اک لکھ تیں بزرے آٹھ سو عدد شماروں آسن
آسن نعل پاس رکھن فے فائے مین ہزاراں

اس سورت مبارک کو لکھ کر اپنے پاس
رکھے ہر مشکل بفضل خدا آسان
ہوگی :-

۱۷۸۴۹۵	۱۷۸۴۹۹	۱۷۸۵۰۱	۱۷۸۴۹۶
۱۷۸۴۹۷	۱۷۸۴۹۸	۱۷۸۴۹۲	۱۷۸۴۹۹
۱۷۸۴۹۹	۱۷۸۵۰۳	۱۷۸۴۹۳	۱۷۸۴۹۹
۱۷۸۴۹۱	۱۷۸۴۹۱	۱۷۸۴۹۰	۱۷۸۴۹۶

اسداک علاج مکمل دساں یار تہا میں
اپنی کریں حفاظت پہلوں پھر کوئی بات چتر میں
نہیں تاں ایویں جن برہنہ اپنے گل نہ پاویں
جن بھی آگوں سورنشان پڑھکے پھوک براہ مارے
دم کرنے دی عادت مینوں ایسی یار سچاواں
ہیٹری ٹواہ کے سایاں مینوں منی کول نہٹایا
پھوکان ماریاں جن برہنہ حاضر آن کھلویا
وہنے آگوں اونویں پڑھکے مینوں پھوک چیلانی
کرن حفاظت لگا اپنی سن توں میر یار
نالے اسدے چار چو فرے دھوتیاں آن دھکھائیاں
میتھوں آگے جن برہنہ نال حشباتی دھایا

جن بھوت ہے ہوگ چمڑیا کے بشر دیتا میں
پہلوں پڑھکے آیت الکرسی پھوک بدتے تاریں
وضو طہارت کو کے پہنوں پھرتوں نیڑے جاویں
بچکے رہنا اسدے کولوں تہے جنا بندے کاٹے
قسم خدا دی میں اک تینوں گزیرا حال ستاواں
اک عورت توں جن چمڑیا وہ مینوں سہ لیا یا
کوئی تصدیق نہ کیتا ستوں ہے کی تینوں ہویا
واجبت و انجاست جدیں پڑھکے آیت سنائی
جد یہ مینوں معلوم ہویا حل حوالہ ساوا
سورتہ اخلاص تے فاتحہ پڑھکے پھر میں پھوکانا یا
وہ کر کے پھر اس عورت توں جد میں گھرنوں آیا

حکایت مسئلہ

ہک زانیہ پاک بنی دینی خدمت اندہ آئی
میں گناہ کمایا حضرت مینوں حکم سناؤ
پاک بنی نے اُس عورت نوں ایہ فرمان سنایا
حمل ہو یا ہے یا بنی اللہ مینوں باجھ نکاحوں
میں سزا گنہ دی حضرت اس دینا تے پاواں
پاک بنی فرماون گئے تہن توں پی بی جاویں
پھیر تعزیر لگاواں تینوں حکم شریعت پاروں
جی گئی وہ گھر توں مرٹ کے عورت نیک سیانی
توین مہینے لڑکا جنیاں اُسے حکم آلا ہوں
عورت سوا مہینہ کر کے پھیر بنی کول آئی
میں حاضران میر تیا میں حکم حضور سناؤ
اے بی بی ہن ایس بچیا عیب گناہ نہ کوئی
دوسال دودھ پیا کے اسنوں پھیر میریکول آویں
ایہ معصوم ایانا بچہ بالکل پاک گناہوں
عورت چک ایاناں گودی پھیر بچیاں مرٹ آئی
قصہ کوتاہ دوسال دا عرصہ گزر سدا یا
عورت آکھے ایس گناہ دا ایتھے بدلہ پاواں
دن تے رات فکر وچہ رہندے کوپس خلاصی ہووے
آخر دوچہ بیٹھ زانیہ گودی سوچ وچاراں
عورت سوچ وچاراں کر کے گودی بال آٹھاوے
پاک تبیدی خدمت اندر ج کے حاضر ہوئی
ملک اکھان لگا ہن لڑکا ہن میں دودھ چھڈا یا
بن تعزیر لگا دیو حضرت ہن نہ دیر لگاؤ

کول کھلو کے ادب ادا ہوں اُسے مرض سنائی
جو تعزیر شریعت لائے اوہ میریتے لاؤ
توں خلاف شریعتے بی بی ہے کی عیب کمایا
مینوں ملے معافی کیوں اللہ دینی درگا ہوں
خون بڑا دل میرے اندر اگاں نہ پگڑی جاواں
جاں توں حملوں فارغ ہوویں پھیر میریکول آویں
مرٹ کے تینوں پگڑ نہ ہو سی اللہ دے درباروں
نہ اوہ گل بھلاوے دلچسپ دن تے رات گمانی
ہر دم بیٹھی معافی منگے اللہ دینی درگا ہوں
عورت ادب ادا ہوں آکھے یا رسول ابی
ہن میں ہو گئی حملوں فارغ بیشک جرم لگاؤ
آویں پھیر جے ایس بچیدی دوسال مہلت ہوئی
پھیر تعزیر لگاواں تینوں پھر توں حکم بجاویں
موڑ زانیہ گھر توں بھیجی ایسی نیک صلاحوں
پھر بھی اوہ گل اُس عورت تے نہیں کیے تھڈائی
حکم شریعت موجب اُسے پورا دودھ پیا یا
شرعے دن پیش خدا دے پھیر نہ پگڑی جاواں
کہوں حضور تعزیر لگاؤن انجوں بھر بھر دے
ہن میں پاک بنی دے اگے چل کے عرض گزاراں
اک ٹکڑے دمی بُر کی لپکے لڑکے ہتھ پھڑاے
یا بنی اللہ ہن مرٹ کے توں خطرہ خون نہ کوئی
یا حضرت جی آپ ہورا ندا پورا حکم بچا یا
ایس گناہ دی شامت کولوں مینوں کوپس بچاؤ

سنگساری و احکم بنی نے جان اسنوں فرمایا
 سب اصحاباں پتھر مارے جاں اس عورت تائیں
 چٹاں خوندیاں اڈا سڈے کپڑیاں تے پیار
 ایہ بہشتی عورت تھنھا توں کیوں بُرا الایا
 واہ کیا سوہنا سرور عالم رحمت بن کے آیا
 دیکھ زمانہ پاک بنی دا آپ دس بُریائی
 اجکل لوکیں عیب کما کے اُتے پہرہ پاوچ
 نیک لوکانوں تہمت لاکے دیہن سگوں بُریائی
 رب قرآن آتایا تاہیں پاک بنی دے اُتے
 اے انساناں ہوسست نہ پھرنا میں وانگ سودایاں
 ایہ دنیا دن چار دیہا اے آخر توں مر جانا
 عمل بناں کوئی ذات نہ دیکھے جا کے اگلے پائے

سارا شہر مدینہ آسنوں دیکھن کارن آئے
 اک اصحابی پکچوں آیا خبر ماہنوں کج نامیں
 سخت کلام اسدے مومنوں حضرت نے سن لیں
 ایہ پاکاں وچہ داخل ہوئی حضرت نے فریاد
 روز حیاتوں جنت گھلے پتہ حدیثوں پایا
 توبہ کر کے عیب گناہوں رتبوں پون رہائی
 روز حشر توں جھوٹے بنکے نار جہنم جاوون
 کر کے عیب چھپاون آپے نہ کوئی خوف الہی
 مانگ ٹھنی نہ جان میتے مغافل رہ گئے مٹے
 بے کوئی تیری گھڑی پھولے پلے کی ڈوبیاں
 محل مکان پڑے رہن خالی ہوسی خاک نکاتا
 بڑے بڑے متکبر جھیرے کر سیں قبریں ڈیبے

اے غافل توں پاک بنی دی کرے تابعداری
 روز حشر توں جا کے پاویں جنت دی سرداری

واہ سبحان اللہ رب عالم ایسا کریم کما یا
 ایہ تنھے تے بدیئے سالوں اسکا بن متھ آئے
 تیری وچہ بھنا بے مولا عامی رکن دعائیں
 در تیرے ہے عامی بندہ عاجز ہو کے آیا
 کامل شوق رسول اللہ دا بخشیں آپ جتاہوں
 عزت دین تے دنیا واپی دوویں بخشیں مسایاں
 باجھوں نام تیرے مولا پاس نہیں کج میرے
 وقت نذر عذری صدقہ حضرت دو شیطاں مٹا میں
 اے انسان پاک بنی دی کرے تابعداری
 عاجز ہو ورمولا دے توں مغافل سیس لواویں

اس نے ہادی بنی محمد سالوں آن ملایا
 جیکرے سردار دو عالم دنیا آتے آئے
 یارب سنت پاک بنی تے شجاعت قدم چلا میں
 ہک وسید پاک بنی دا تیرے پاس لب
 دسبیں خلاصی عاجز تائی محشر وقت حسابوں
 خالی متھ تیرے دے آیا کج نہیں پاس کمایاں
 بخشیں صدقہ نام محمد آن پیا در تیرے
 کلمہ طیب مرنے ویلے بخشیں یارب سائیں
 روز حشر توں جائے کر سیں جنت دی سرداری
 شام صبح سردار بنی تے توں صنوۃ پسندی

عاجز بنوں وحدت نوروں وحدت چنان لائے
 جیکر فکر تکبر والی بات کریں گا کوئی
 سب قیاس بہتر ہے من عاجز لوگوں تائیں
 کل مدینے وچیں و جز الیہ یوب انصاری
 کرن ہدایت جد گھرانے حضرت قدم لیایا
 ابو یوب انصاری مہی بڑا غریب نہ تاتا
 بن کبیرا کچھ سیکھا حاضر دوست یار پیارے
 اسدا آنگن سی کچھ واہ واماں چوڑا بھائی
 جند کھلائے بہمن دیوچہ پاک رسول حقانی
 پکی کسک تے کٹ کے جد مہی ابو یوب انصاری
 شہر مدینے تے رب عالم رحمت گھٹاں چڑھایاں
 پاک نبی کول بھائے جیکوئی عاجز کوہی کا تا
 جو کوئی طالب آئے جائے کل مزداں پارے
 بخشش پائی او گنہاراں خالق قدمی سرکاروں
 ہو گئے سنی تو نگر سارے کھلا گنج خزینت
 سنو حقیقت جدوں مدینے آیا نبی غفاری
 نبوی مسجد ہنہ ہن جتھے موجب حکم الہی
 ابو یوب انصاری رہتا جس گھر اندر یار
 اتنی منزل سرور عالم تے یوب انصاری
 کرن ہدایت جندوں مدینے پاک محمد آیا
 نویں آبادی جندن ہوئی بھریا نور خدینہ
 پھر گھر پاک نبی تھیں پہلے گئے اصحاب پیارے
 پاک نبی نے برکت کارن نیک دعا فرمائی
 کرن روایت جدوں مدینے قدم نبی نے پایا
 خدمت اندر پاک نبیدی ہر کوئی غرض سارے

جد کد مسلسل پوریاں ہوں منہ فضل کما وے
 دیکھ لوں گا آپے جیڑی نال تیرے جو ہوئی
 بنوں نہ متکبر بھائے طین سخت سزا میں
 جس گھر خیریں قدم لکایا سرور نبی غفاری
 اس گھر ادلوں شہر تہا می پیش سدا می آیا
 گھر وچ کچھ مہمانی کارن نہیں سی حاضر کھانا
 کہے یوب تسیں جو آئے سب کچھ پاس بھائے
 مٹھ بھر دئے کنگ جو آئے پاک رسول الہی
 سبز انگوری نکل آہی حکمت نال ربانی
 پیہ پکا کے کھا دے سنوں سبے حبیب غفاری
 رحمت فیض ربی والے ٹھانھاں آن دکھایاں
 زانو کول بٹھا دے اسنوں پاک رسول ربان
 ہرون راتیں رہبر سوہنا ربی طرف بلا دے
 عرب تہا می جنت بکیاں تی محمد پاروں
 ہو یا بڑی فضیلت والا سوہنا شہر مدینہ
 حاضر خدمت رہندا ہر دم ابو یوب انصاری
 ایس مکا نے پاک نبی دی ڈانچی بیٹھی آہی
 ایسا مولے نے بتوایا ہک مکان چوہا ہا
 دم دم حاضر خدمت اندر کارن نبی غفاری
 شہر مدینے داسی لوکاں شرب نامہ لکایا
 نال محبت پھر صحاباں دھریا نام مدینہ
 وچ مدینے جا کے دے کارن نبی سوہا دے
 کے نالوں وچ مدینے دونی برکت آئی
 سخت بیماری وچ مدینے راوی نوکر لیا یا
 دعا فرما دیا نبی اللہ سخت بیماری جانے دے

ہتھ اٹھا کے پاک نبی نے جدوں دعا فرمائی
 جدوں دعا خلتے کیتی پاک رسول غفاری
 حضرت کہیا مدینے اندر پوسے، بیماری ناپس
 ہر روز اڑے دو فرشتے کرن سدا نگہبانی
 شہر مدینے دسن والے سب ساقے ہمسائے
 نبی کہیا جولوک اساڈی کرن زیارت آئے
 جیکہ کی قبر میری تے آئے سفر اٹھا کے دوروں
 مسجد نبوی کارن جیکہ کی کرن زیارت آئے
 شان شہادت ملی اوہوں ہوئے فوت مدینے
 میود جات جو شہر مدینے اسوچہ بہت شرفیوں
 ایسا شرف خدا تھیں پایا خاک مدینے والی
 برص جڈم کے نوں ہوئے دامنگیر بیماری
 جیکہ کی مسجد نبوی اندر یک نماز اداوے
 سنوں حقیقت نبی الہی پیچھے جدوں مدینے
 مسجد والی جڈ خریدی ابو بکر نے بھائی
 جڈ خرید کیتا سی کھوہ شاہ عثمان بیامے
 ہن جس جاگہ مسجد نبوی راوی خیر سداون
 جس جاگہ سرور دو عالم ڈاچی آن بٹھائی
 سنوں حقیقت بکن کھاتا ابو ایوب پکایا
 ابو ایوب بتائیں فرماون پاک رسول الہی
 تیہ انصار انصاراں وچوں جڈ بلا کے لیاویں
 جاں تیہ مرو بلا کے آئے ابو ایوب انصاری
 سو انصاریاں آکے اوتھوں ر جکے کھایا کھانا
 کتنے شخص ایمن یلے معجزہ دیکھ اوتھیں
 سٹھ شخصان تے مڑ کے کھابدا برکت نبی الہی

اوسے وقت مدینے کارن کیتا حکم الہی
 حکم اللہ تھیں شہر مدینیوں ہو گئی دور بیماری
 کسے وبا طاعون نہ آسی روز قیامت تائیں
 کوئی وبا داخل ہودے فضل کنوں رحمانی
 ساتھ اساڈے جنت جاسن پاک نبی فرمائے
 وچہ ہمایا ندے پھراوہ بھی داخل کیتا جائے
 جنت وچہ ہمایا ہوسی پائے فیض حضوروں
 دو حجاں دا درجہ استوں پاک نبی فرمائے
 جانویں جنگ کرے نہ کوئی آکھیا پاک نبی نے
 ہون دور بیماریاں تھیں فضل کنوں رب مہربان
 پانی دیو وچہ پاکے پیوسے نہیں شفا وں خدائی
 پانی پیتیاں صحت پائے آکھیا نبی غفاری
 اوہ پنجاب ہزار نمازوں اجر خدا توں پاوے
 مسجد نویں بنائی جائے آکھیا پاک نبی نے
 وقت کیتا پہاراہ مولا دے ہرگز دیر نہ لٹا
 وقت کیتا چاس بھی ہار نویں ٹوکے کیٹھے سارے
 احن جاگہ تے پاک محمد ڈاچی آن بٹھا وں
 دیکھو اس جاگہ نوں ملیا کیسا قرب الہی
 ابو بکر تے حضرت کارن کھاتا حاضر آیا
 یہود ثروت توں دوسرہ جنیاں لی واقعہ ہوگ پئی
 بیشک ایسے کھانے وچوں بہت توں ورتائیں
 ستر ہور بلا لیا جا کے آکھیا نبی الہی
 پھر بھی کھانا امن سلامت ہوئے فضل ربانا
 نبی کہیا جڈ سٹھ شخصانتوں ہور بلا کے لیاویں
 ابو بکر تے حضرت کارن اوہ سب دعوت آئی

وجہ مدارج ابو ہریرہ اک روایت لیا دے
جنگ تنوک اندہ جاں ہو گئی بالکل خچھل تھی
حضرت عمر بنی دے اگے سارا حال سنایا
چوتھہ سیر اندا قدر کھجوریں اک اصحاب لینے
اُس کھانے تے پاک بنی نے نیک دعا فرمائی
ستر ہزار دے لشکر پورے اسدن کھا لیا کھانا
بے برابر اُتنا کھانا ظاہر نظری آدے

عظمت برکت پاک بنی دی وجہ حساب نہ آئے
سب اصحاب تائیں قاقیل ات برابر سنگھی
ہے کہ حاضر پاس کیدے حضرت نے فرمایا
کچھ ٹکڑا اک مٹھ بھر کھانا حاضر خدمت آئے
اُس کھانے وجہ ذات الہی اتنی برکت پائی
ہے کوئی بھکھا حاضر آئے آکھے بنی ربانا
مجھے پے سر درود عالم ایہ کلمہ فرما دے

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

یہ عبارت کی گوی دنیا میں کہ نہیں کوئی معبود برحق مگر اللہ اور تحقیق محمد اللہ کے رسول ہیں۔

وجہ حطیر کھوتے ہمیں اکدن بنی الہی
آکھو تہیں خدا نے سانس چوہہ طبق دکھائے
کیتا حکم جناب الہی جبرائیلے تائیں
شام زمینوں مسجد چاکے جبرائیل لیا دے
وجہ ہوا دے مسجد اقصیٰ ایسی بیڑے آئی
کتباں بول سنایا کلمہ صفیوں ہوتے ربانی
حضرت نس روایت کروا پاک بنی دے شانوں
ست سرور جنات دے آئے صاحب نام گرمی
دب رہیں مجلس اندر سنن قرآن ربانانہ
صاف ایمان بیان جناب پیش رسول الہی
ست کھجور انہادی قوموں پاس بیٹھے آیا
حضرت سرور خاص و ابلیس نور ہدایت پا دے
ان میں بیعت تساد می کر سار یا مقبول سجادیں
اک بنی سنے وعدہ کلمہ کہ پیغام سنایا
تو کیا جو توبہ کریں کہ خاص ایمان لیا دے

قوم کفار بنی دے اتنے فوراً حاضر آئی
مسجد اقصیٰ دا کی نقشہ سانس دسبا جامے
مسجد اقصیٰ شام ولایتوں جلدی چک لیا ہیں
دسن لگا پاک محمد شاید بھل نہ جا دے
ساہویں دے سارباں تائیں دیکھے کل نوکائی
ابو جہل تے اسدے ساقتی کدے بے فرمانی
ہک دستی وجہ سرور عالم دسن حکم قرآنوں
خدمت اندر حاضر ہوئے پیش رسول گرمی
حب بنی دی دے اندر کیتا ان ٹکٹا ناں
مومن بنکے گئے وطن توں کشتوں میرے بھائی
نال محبت کلمہ طیب مومنوں بول سنایا
کران رگا جدیعت بنی نال اپنا ہنڈ ہٹا دے
جیکر میرے عیب گناہ توں نیچے چا بختا دیں
جو نہ کر پاک بنی دے دے حکم قرآن تو آیا
اسد دفتر سب برہائیوں خالی کیتا جا دے

إِلَّا مَنْ قَاتَلَ وَأَمَّنْ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

جن لوگوں نے توبہ کی اور ایمان لائے اور نیک عمل کئے

فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

پس خدا ان کی برائیوں کو نیکیوں میں بدل دے گا

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

اور خدا بخشنے والا مہربان ہے رحم کرنے والا

توبہ کرے جو ہر بد عملوں بخشدیوے رب باری
پاک نبی نے آیت قرآنوں پڑھے جدوں سنائی
رب تمہیں ڈرنے والا بیشک جنت اندر جو ہے
جو کچھ حکم خدا دا ہو دے دے تیری غفاری

کارن او گنہاراں کیتا حکم خدا نے جاری
پھیر عاص نے بیعت کرن وچہ دیر دوران لائی
جنتیاں دی ہوو نشانیاں پاک رسول منافے
رب دا وعدہ پاک نبی دی کرنی تابعداری

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ

مگر جو اپنے رب کے پاس کھڑا ہونے سے ڈرا اور اپنے نفس کو اس

الْمُحَرَّمِ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

کی خواہشوں سے باز رکھا پس اس کا ٹھکانا جنت ہے۔

جے کو کنڈا شتر دی آتے رکھ کھجور آگاہیں
اوسے ویلے کلمہ پڑھ کے صاف ایمان لیائے
رہنے کنڈا شتر دی آتے جند کھجور آگاہی
معجزہ بعضیاں دیکھ نبی دا کلمہ لبول سنایا
کے والے خبراں سنکے مٹرن کفار کینے
بیشک بیفرماناں تائیں قتل کرو تواروں
جا کے پہنچا شہر کے وچہ سورج و چمکرا

ہک دن کافر آکے کبندے یا حبیب پچاویں
اسے مائے میوہ لگے توڑا سیں جد کھائے
پاک نبی نے دعا فرمائی وچہ جناب الہی
اس بوئے لوں تک کھجوریں میوے جھار جھکایا
سنوں حقیقت سرور عالم پہنچے جدوں دینے
فتح کرو جا شہر کے وچہ کلمہ ہر دیکاروں
کئی ہزار بہادر جنگی لیے بنی سوارا

دین قبولو کھ پڑھ کے آکھیا بنی رہا نے
 حکم ہو یا سب قتل کرد چاہے فرماں تائیں
 قتل ہوئے کچھ سے بچے ہلکے فوج اسلامی
 سارے بندیراں تائیں چھڑیا بنی پیارے
 بیت اللہ وچہ بت رکھیے کر سیں آتے بھائی
 آپے ہو گئے بت زمینوں راوی ذکر لیا ہے
 رب کہیا ہے ہتھ بتائیں حضرت آپ لگانے
 واہ سبحن اللہ رب جستوں ایڈی شرم کر سیسی
 کجاسی جو پاک بنی تے ہے صلوة پوچھیدا
 نے انسان سمجھ تاواناں باجھوں تا بعداری
 بے توں حب نبی دی کر سیں بنی تھلیندانا تیں
 جسدی محب کرینگا بھائی اوہ بھی محب کر سیسی
 لے اک تینوں یاد کرن دی کھل مثال سناواں
 سی اک شہر کسے دے اند اک شہنشاہ عالی
 اسے گھر اک بیٹی بیسی بڑی شریف سیانی
 نیویں نظر ہمیشہ رکھے بی بی شرم لی نظوں
 اوے شہر اندر اک بیسی دھوبی ٹڈو قدیمی
 اسے گھر اک بیٹی بیسی صورت والا لاثانی
 کسب اپنے وجہ پورا ماہر بیسی کسب دانائی
 نے وٹے نوں اوہ لڑکا جی جی کر کے بولے
 بانکی ڈول نور چہرہ لڑکا چھیل چھبیل
 اس لڑکے دا حانہ پانی دیکھو رہے چایا
 اپنے کپڑے دھوون کارن گھرا نہائے آون
 لڑکے نوں دھوون دیندے کجھن عمر ایانی
 آسن نظری اس لڑکیدی جاں اوہ کپڑے آون

دشمن کوں اسلام قبولن بندے چتر سینے
 دین قبولے اوہ نیکی جوسے ہند گنا کش نہیں
 قیدی کر کے حاضر کیتے پیش رسوا گرامی
 کچھ اندر قدم سکایا پاک رسول سہاسے
 پھڑکے باہر وگاڈون گئے پاک حضور الہی
 چٹی لگا کے ٹینگے آقوں حضرت نہ ہتھ لائے
 بیشک اوہ بت جنت اندر داخل کیتے جانے
 اوہ کیوں تا بعداں تائیں دوزخ وچہ پھڑکیسی
 دس واری رب آسے آتے رحمت نظر کریندا
 وات نہ تپکھ پھر کوئی تیری پاسیں حشر خداری
 اوکھی ویلے باہوں پھڑسی آکے تیریتائیں
 روز حشر توں تنگی کوئی سرگز آون نہ ویسی
 لکھیا جو میں حسین بخش لے وجہ بیان لیاواں
 عادل نام لکایا لوکاں عادت نیکاں والی
 چمکاں مارے لوری چہرہ سوہنی صورت رانی
 بڑی عیسیٰ خلق شرافت کردی ستر آوازوں
 عزت ادب کریندے لوکیں کارن فضل کریمی
 شروع جوانی بھولی بھالی خوب شکل من بھانی
 کپڑے سب تھیں چنگے دھوے ڈاڈی ہتھ صفائی
 اللہ مالک فضل کرم تھیں آپ خزانے کھولے
 ہراک دیکھ اوہنوں خوش ہووے سوہنا رنگ رنگیلا
 اوہ شاہزادی ذکر جہدا میں پہلے آکھ سنایا
 دھوبن دھوبی دھوے کپڑے اسے گھر میں پیاون
 متلن حباب نہ اوہ کر چھڑے لگے ہوئی رانی
 دھندیاں سار ہو یا جھٹ عاشق بھلا پھلن کھاون

شکل نہ ڈھکی چنگی مندی کپڑیلں تے مویا
 اسدن تھیں مڑلا کے کپڑے شروع کئے چاڑھوئے
 سب خیال جہاناں والے لاه دلیں اس چھلے
 چھٹے یا ہور تھامی دھونا دھوئے صرف نہانوں
 دن تے رتیں لگا رہندا کر دا خوب صفائی
 اس تھیں پھر شہزادی بھی راضی ہوون لگی
 کھانا پیناں سوناں بہناں لڑکے کل چھکایا
 صبر آرام نہ ہووے بھورا دم دم دھوئے بیماری
 ماں پیو غا جز کرن وچاراں ویکھ پتر واسا
 آس لڑکے داماں پیو سمجھے ایہ تے عاشق ہويا
 اوہ شہزادی تے ایہ دھوبی فرق لیں آسماناں
 ذات اسامی وچوں جیکر لڑکی ہندی کافی
 میں بیوی آکھن اہنوں کیوں گل بھلے
 سوچ گلاں ایہ مان پھر آندی ٹر دیرا تے جاندی
 ڈھاپیں روندی چپ نہ کردی بچہ پیانٹا
 آکھن لگی ہوگئی بچہ روٹی دی برہادی
 لڑکا بچے سچ منج مائی اوہ شہزادی موی
 تے ماری آس لڑکے پچھیا تے ماں ایہو کہندی
 ٹھنڈی آہ بھری تے مونہوں اندھ اکیر کیتا
 عاشق صادق رہدے بندے جانن تاہیں جھٹلاں
 لکھ افسوس نہ اکھیں ڈٹھا آس نے دیر تائیں
 بڑھی دھوبن جاں ایہ ڈھکی حالت بچہ والی
 روندی روندی گھر نوں آئی دھوبن کچے کی ہیرا
 اوہ بھی مٹھے مودن لگا سانگ جگر وچہ وچ
 شکل نورانی سوہنا پتر تھیں آپ مرایا

ہوش حواس کھلائی ساری عاشق صادق ہويا
 ہور دھیان نہ رہ گیا کوئی باجھوں ٹھیم ٹھیم روتے
 عشق ماتی تے زوروں کھنڈا آن دلیوچہ وبت
 رات مٹے اوہ یہا آکھے دھوندا رہوں تنہا نون
 اک کپڑے نوں دھوندا دھوندا بجے مول نہ بھائی
 کچھ کپڑے بن واد دھوبن آگے سیسی ٹھکی
 عشق ہور اسنے تازہ تہہ تیہے وانگ سکایا
 لڑکا کے کپڑے تائیں رہے دیہاڑی ساری
 نہ بولے نہ کھائے پیوے ون دن حال بھالا
 جسدے کپڑے دھوئے اوہ شہزادی تے موی
 جیکر اندشن لیسے کدروں ورنجی جاناں
 لاوندے چارا جتنا لگا فرق نہ کردے کافی
 کہے اوہ شہزادی مرگئی جھگڑا کل مکاے
 جتنے لڑکا کپڑے دھوئے اہنوں رو رو آہندی
 اورک بولی تے کہے بچہ مینوں بھلا نہ بھالے
 جسدے کپڑے توں پیا دھوبیں مرگئی وہ شہزادی
 ماں نے آکھیا مرگئی بیٹا اسوچہ جھوٹ نہ کافی
 نپے دی ساہ جتنے بیسی اوہ تھائیں رہندی
 ڈگدیاں تھن مسافر ہوئی اجل پیا نہ پیت
 یاری کرنی تہہ بھائی نہیں منڈیں دیں کھٹلاں
 کئی موت تے مرگیا لڑکا حکم جویں رب سائیں
 ہائے کر کے پن لگی لکڑی طبع مذلی
 دھوبن کھیا اس طرح بے لڑکا اپنا مویا
 صد افسوس اسڈیکو نوں گل تہہ رہ گئی کچی
 کیوں کھیا شہزادی مرگئی سالوں ساخت ٹھلایا

کے بی بی اپنے من و جان سخت دوگاڑ
 آخر باجہ صبر سے بھورا نا کچھ پیش لکھنے
 سیکے دھوبن شہزادی سے کپڑے اک دیباٹے
 کپڑے کپڑے وچوں آوے بڑی محبت والی
 دھوبن آئے اسے دھوئے ہنٹائے دھوئے
 کچھ شہزادی کہیں بد سے تاروں سے پنا
 بے دھوبن بے سچ پچھا دیں سوہنا پتر میرا
 وہ دھوندا سی کپڑے تیرے یہ بھی من کے راتیں
 کھانا پینا سونا پہنا سب کچھ کھلا سے
 برہم روئے پیش نہ جائے سدا کاٹی جید
 اکمن گل مٹاؤں بدلے ایہ میں گل سنا
 ترے داری اگل پچھیا تینوں ایہ گل سنا
 ایہ گل سنکے اللہ اکبر را کے کہیا زبانوں
 اس طرح نال آسہی بی بی جان مسافر ہوئی
 یہ آج بٹھے خاوند میرے دھوئے کپڑے تیرے
 شہزادی نے دھوبن کوں سن لہی ورد کہا نی
 حرص امید جہانوں ساری آئے دلتوں لابی
 حسرت کر کے وہ شہزادی ایہ گل آکھ سنا
 غالب شوق مرزا بویا آس نبھوان وی لاہی
 ان دھوبن گھراپنے وچہ رکھئی اس راتیں
 دھوبی راتیں بٹھے بسم اللہ رانی آکھ کسلو تی
 سنا تی دھو تی نفل پڑیہ دھوبن لباس لگایا
 ہر جہاں واسی اک جیہا داتا دھوبن تائیں
 بے رنج ایہ نام خدا سے من سول ایہ میرا
 عیب نہاں توہ کیسی چھو دتی باد شاہی

بہنو دفن کفن چا کیتا ہونہ پتے چا را
 گے دانی کار دھونید می پھر دھوپک لیو نے
 سخت ہونے کہے شہزادی ان کیوں دھوئے مائے
 یہ کس دھوئے بٹھے بٹھے اس شہزادوں خاں
 کچھ شہزادی جھوٹے کہیں تلس وڑک دھوبن سے
 بھی کھول دسین گل مینوں کیوں تلس جید چھپایا
 دیکھ لباس تیرے دنوں رانی عاشق ہو گیا تیرا
 کر کر یاد دلیو چہ رووے تینوں گلیں باتیں
 دن تے راتیں تیرا بی بی بیٹھا وڈک سے
 تازہ بدن مبارک اُمد سک کے سو گیا تیرا
 مرگئی ج شہزادی بیٹا قدرت نال ابھی
 مرگئی وہ شہزادی بیٹا میں نہ جھوٹا داس
 کھلا کھلوٹا ٹوٹ پیا او تھے ہو گیا دواع جہانوں
 آسے بحروں میں آج بی بی پاس تیرے بہ رانی
 تیرے بڑے نکمے دس دس نہیں کچھ میرے
 چھم چھم کر کے ہنچیں ویاں عشق لگائی کافی
 میں صدقے میں داری استوں حوال گھاں شاہی
 کیڈی اور منجیبت پائی شاہ جنت جائے
 آئے آئے رنج میرے ہو کے ٹریا میرا ہی
 نال ان سیدرا چھوٹے زبانی جیکر گلیں باتیں
 لاہ دوالیوں اپنے ہتھیں سے زیور موتی
 دنیا داری واسب جو پڑا او تھے ناہ موکایا
 اکھن لگی قبر پٹے دی مینوں چل دکھائی
 پچھیں اکوری جھیرے دیسیں پتر تیرا
 نوری چہرہ رشتاں سے بر سے لحد الہی

پتلی چور لئی دوا لے لی بی صانع ہوئی
 ماہی بنے والیں دلوچھ لکھ امیدیں بھریاں
 دھوپن مائی دودھ دلوچھ اگے اگے وگی
 ماں پیو بھائی بھیناں ستیاں بکھے ستیاں ہیاں
 نمون جھوٹی شوق دلوچھ ماہی ہنے والا
 کچی کوڈی پاس نہ رکھی کیتی آپ تیاری
 یا شہزادی میں تتی سے پتر دی ایہ ڈھیری
 جہں شہزادی ڈھیری ڈھلی دلوچھ بھرتی
 میں نگر می اوگتھاری چھڈ پچھے ر آریوں
 بھالتوں میں کوچی کلی نہیں سہ لائق تیری
 دودھیا ڈے پہلے دسدوں بے میں برسر جانا
 بھار سارا ایہ تیرے منہ میں دوس نہ کوئی
 بھلکے حشر دیا ڈے جیکر جھوٹھا کر سیں میوں
 نام خدا دے ہن اکواری پھر تشریف لیاؤ
 یا مولا توں حاضر ناظر ہیں ہر شے واسائیں
 یا اللہ توں ارحم اکرم بھید دلاندے جانے
 یا مولا میں جھوٹھی بندی ہوواں تاہیں یاروں
 مونہوں کلمہ طیب پڑھ کے جاؤدی وچہ رانی
 جو کوئی قرب بنی دی کر سی حب حضور کریندا
 لے انساناں پاک بنی تے نت حدود پوریاویں
 دل قربان اصحاباں کیتے پیش رسول الہی
 راہ مولا مسکیناں تائیں ابو بکر ورتا یا
 جہ ہزاراں سفر ہجرت دے کیت خراج پیارے
 ست برے بیدیتاں کوں مل خرید چھڈائے
 زمیں خریدی راہ مولا دے جا کے شہر مدینے

چادر دیوچھ ٹر چلی دامن اندوہ نہ کوئی
 لالچ طمع دیاں سب پنڈاں لہ سرتوں دھریاں
 بی بی صاحب چھچھم روندی پچھے پچھے لگی
 کرے سلام رہیا بے مرضی میں بندی ٹرسید
 مان ترور شہانہ چلی پگڑا فقیری چال
 جائترو دی قبرے آتے دھوپن کھلی بھاری
 چاؤ کھائی کرے جیڑی ہے من مرضی تیری
 مونہوں کہیا ماہی میرے ایہ نہیں چنگی کیتی
 نہ مل سکتیا نہ کے سنگ ترنا ایہ کس سبق پڑھالیں
 ایہ پچھے رہندی ناہیں عاجز جندہ ی میری
 میں بھی کر دی تل تیاری پچھے کی بتانا
 کیوں جے خبر جو ایسی گلدی نہیں سی میوں ہوئی
 ایہ جواب دیں گی بیبا میں اس ویلے تینوں
 جے ایہ بات نہیں منظر دی میوں پاس بلاؤ
 اکواری تو تل ماہی دے میوں چا ر لائیں
 میں عاجز آرتے ڈگی توڑے من شہانے
 اچرا نتوں دھوبی لڑکے دی قبر پھلی دھکاروں
 کیتا فضل خداوند عالم میل دتے دو جانی
 مشرے دن کدے نہ آسنوں دوزخ جاوے دیندا
 قسم خدا دی روز حشر نوں عالی درجہ پادیں
 کے ذرا پرواہ نہ کیتی نہ دوست دی کالی
 پہل ہزار روپیہ نقدی وچہ ہدایت آیا
 دو ہزار بلال عاشق دے سر دے اتوں والے
 ویک مکان حقے راہ مولا راوی ذکر سناوے
 خراج کیتے سب راہ مولا دے جو مال خربینے

سفر نیاری فوجاں کارن بیسی خراج ضروری
 حضرت ابو بکر جس ویلے آکے حاضر ہو یا
 کی کچھ انداکی کچھ رکھیا پاک بنی قسرمایا
 آہ و آنہ نقد روپیہ گھر وچ رہیا نہ کافی
 تھ پو شاک و تی راہ مولا بھور لیا دواے
 جاں مقبول خدے پائی تخت حکومت شاہی
 ہکدن پیر کسے دے آتے پیر عمر دا آ یا
 عمر کہیا میں آٹھیاں نہیں اں میں سخت گناہیں
 ایسا عادل و نیا آتے ہو نہ کوئی کافی
 بک غلام تے سی اک ڈاچی کروے سفر نیاری
 مک شام وچ جا کر پیچے سنوں حقیقت بھائی
 داری مال غلام اپنے نوں آتے شتر چڑھایا
 ابو عبیدہ شامی صوبہ نے آن سلام سنایا
 حضرت آکھیا عورت ساڈی بیشک شرف الہی
 نو لٹے شاہ عمر ولی دی چادر بدن دوائے
 نرخ اناج برابر کیتا اندر مصر مد پیتے
 عدل عمر و اظاہر ہو یا وچہ زمیں آسماناں
 شیر و رندے دکانہ دینہ دے مال کسید تیا میں
 ہر ملک کا نوچہ حاکم بھیجے جا کے دین سکھاؤ
 حضرت عمر و خاص و اہل بیتا میں مقبول غلامی
 جاں کچھ عرصہ وچہ مصر دے آئے آن لنگھایا
 دل امیراں شہر مصر دہیں آکے عارض گزار سی
 جہ تک نہ دیا نوں جا کے دیوانے نذرانہ
 حضرت عمر و خاص دے بیٹے اگوں ایہ فرمایا
 باغ عمر ہو دے اک لٹا کی سو مہنی شکل کمالوں

سب صحاباں نے نہ دولت آندا وچہ ضروری
 مل متاع سب یکے گھر وایش حضور کھویا
 رکھی حب تساڈی حضرت کل خزانہ پایا
 کھڑا لٹا اک نہ رہ گیا واہ مقبول الہی
 آگے حضرت عمر ولی دے آکے سدا دل حلالے
 دل مسکین نمانا عاجز ہر دم ذکر الہی
 انھیں ہو کے پیر تازیں آئے آکھ سنایا
 ایس گناہوں بخشش چاہوں بے بخشیں میں تائیں
 اک دن حل ملک دادیکھن کر دے آپ چڑھائی
 اک اک میل شتر تے چڑھنا دونہ نے وار واری
 استقبال کرن دی خاطر آگے کھڑی لوکاں
 ہتھ مہارتے پانیوں لنگھے فرق القصات نہ پایا
 آکے حضرت ایہ کی کیتا شتر غلام چڑھایا
 نرمی کیتیاں گھٹ نہیں جاندا نہ کر خطرہ کافی
 درجہ شاہی حال فقیری عمر ولی دے حالے
 سب مسکیناں نوں ورتائے دولت مال خزانے
 عدلوں و ہشت خوف عمر دا دل وچہ پیا حیواناں
 سب چیزاں نوں خوف عمر دا امر کنوں رب سائیں
 جیوں جیوں امر بنی دا ایسی چنگی طرح سنڈاؤ
 ملک مصر دا صوبہ بنیاں سنوں حقیقت ساری
 نہراں خشک ہو یاں دیہاؤں آکے قحط ستیا
 یا حضرت ایہ شہر مصر دا ایہ طریقہ جاری
 نہ تک نہراں ہوں نہ جاری جاوے بدل زمانہ
 کی نذرانہ جہے دریاواں لوکاں آکھ سنایا
 اسنوں چا خرید یا جائے شاہ دے بیت الملوں

زیبا زینت اس لڑکی نوں جاوے پھر پہنایا
 لکھنوں روندی دھونڈی لڑکی تہے سر پہ چیری
 نیل ندی نہ پانی دیندی جدایہ کار کٹائیے
 قیمت دیو خریدیے لڑکی غرض سنوں سارے
 پھر مصر دے صوبے لوں ایہ فرما سنسنا یا
 حضرت عمر خطاب ولی نوں میں خط لکھ کے پادوں
 پھر مصر دے صوبے لکھ کے ساری خبر پہنچائی
 اس طرح حال دسی انہیں کھروس رسم پھرانی
 خط پڑھ حضرت عمر سنسنا یا واہ حکم بجایا
 جے لوکاندی مرضی آتے توں بھی عمل کاندوں
 پھر مصر دے حاکم فیلے ایہ خط لکھ کے پایا
 سب سردار امیراں تائیں اپنے ساتھ لیجا میں
 ایہ حکم دریائوں بکھیا حضرت عمر پیاسے
 میں سنسناں توں لوکان پاسوں لیندا میں نذرانہ
 اسان تعلیم نہ کرنی تیری حاجت پانی پادوں
 نہیں غیر اندی حاجت سالوں برکت پاک پانی
 حضرت عمر خطاب ولی دا ایہ خط جسم آیا
 خراب دتا خط دچہ دریائے ساریاں لوکان جا کے
 اس توہین بعد مصر دیاں نہراں رہن ہمیشہ جبری
 پھر سنوں دشمن غنی ملے کیسا درجہ پایا
 شترمان اساری کارن کہے رسول الہی
 تن سو شتر و تا جنگ بندے کی عثمان پیاسے
 پورے ضرورت جہاز بنی نوں خرچ کرنی کوئی
 سرور عالم رخصتی ہو کے ایہ فرما سنسنا
 نیکیاں تھیں پھر ہو یا دفتر جاگ نہ رہی کائی

وچہ دریائے اس لڑکی نوں جاوے تہہ سنسنا
 تاں اسویہ نہراں اندر پانی ہوئے جبری
 نہیں تاں پانی کھنڈ نہ آوے بے سوچا رہیے
 نہیں تے ملک مصر کا اندر قہر پین کے بھرتے
 مینوں ایہ پیغام تھا ڈا غین برابر آیا
 جیکوں حکم ملکا اوتھوں آتے عمل کماوں
 یا حضرت جی شہر مصر دیاں لوکان غرض سنسنا
 حکم دیو کچھ ساڈیتا میں یا محبوب حقانی
 بچہ نیائی ساڈیوں نہیں کوئی سنن و برباد
 تاں توں بیشک عدل میرتوں قتل کرایا جندوں
 دس چراغ شتابی سوچہ کی مضمون لکھا
 ایہ خط ساڈا وچہ دریائے سٹکے پس آویں
 آڈ گئے ایس زہلے آتوں ظلم طریقے سارے
 اسان نہ تیری پوجا کرنی ہو گیا ختم راز
 سچا راہ اسلامی سالوں بخش ہو یا سرکاروں
 نہیں محتاج اسیں کچھ تیرے جلدی دیے پانی
 سب سردار نہا کے صوبے اس تے عمل کما یا
 لوکان تانوں پہلوں پہنچا پانی مصرے آ کے
 غفلت ساری عمر ولی دی ہو یا فضل نظامی
 جنگ کھاراں بدے حضرت ابدان لکھ سنسنا
 ست سو شتر عثمان پیارے حاضر کیت ساری
 دوسو مہراں حضرت آگے دھریاں سن سو بڑے
 ہو قربان کرے جہب حاضر پیش رسول الہی
 نہیں کوئی لڑ عدا میری سنوں پاک بنی فرشتے
 تھیں بڑے پاک بنی ملے ایہ گل آگے سنسنا

جنت وچہ بیجا و سبے عامی گئے ستر ہزاراں
حضرت شاہ علی داورچہ میں کی گئے سناواں
کران روایت بیٹھی جڑ کے قوم کفار شریاں
کوسوں گزرے جائے حسین شاہ مردان پیلے
شاہ مردان علی اور جوائے استریں مل پڑ جا کے
میں زور شاہ مردان کہن انہاں قول ادا یا
دیوبہ کچہ نام خرد دے دیوں کے سوال سوالی
پڑا پڑا وود بنی حضرت جہاں اس ہتھ پکڑا یا
شاہ مردان شہزادوں شہزادے اسدی ہتھ مشائی
پکڑ تیرا ہتھ دیر نہ کیستی کی کچہ کہہ گیا تیتوں
حضرت کوپ روایت کر دے سنتوں یار پیسے
بسی سخت بیماری آئی سنتوں یار پیارے
پچھیا حضرت شاہ مردان نے دل دی طلب کیانی
بی بی کے انداں آتے بہت میرا دل چاہے
شاہ علی اک درم بازاروں جا کے قرض اٹھایا
وچہ گلی دے بیٹھا ہویا اک بیمار نما نا
منا جز ادبوں حال سنائے شاہ علی دیتا میں
خسنت کو لوں سنگھی جاوے کوئی نہ حال کھاوے
بسنے کہیا اتار جے ہووے میں پاواں زندگانی
ولوچہ کری قیاس علی نے مشکل حالت ہوئی
رد سوال کراں بے اسد ایہ بھی سخت خطائی
شاہ مردان سوالی تائیں پچھن اتار کھوایا
جدوں اتار سوالی کھا داور کرے رب باری
دے اتار جدوں گھرا آیا اوہ مقبول رہا نا
سو گئی دور بہا رہی میری بی بی آکھ سنا یا

اسوچہ فرق نہ سمجھ کا ئی آکھن شاہ ابراہاں
راوی جو میں روایت کر دے وچہ بیان لیاواں
آن سوال سونی کیتا ویکہ لباس امیراں
ناں نفل سوالی تائیں ریکہ آکھن سا سے
خالی تینوں موڑے ناہیں ویکہ سوال سنا کے
کیا دیسی کی پاس علی دے گھر فقیر دوشا یا
میں ول ہتھ کر شاہ فرمایا نہ مرا اصلوں علی
میٹ دتی ہتھ جندی اسدی جاہ بھائی فرمایا
کافر کہن سوالی تائیں کی کچہ میں بھائی
کے سوالی ایہ دس سہرں حضرت ویکے بیٹوں
کرۃ الو عظیم دے اندر حال لکھے سارا
تن تھیں دور ہوئی سب قوت چہرہ رونق نائیں
ہے دل چیز کسے لے کر دایا میوہ مٹھیا ئی
گھر وچہ طاقت نہیں سی اتنی مل انا لیاوے
دیکے درم اتار لیا نہ رب سچے آدما یا
بیکس بہت نتانہ عجز لاغر درد رنجانا
ہنچ دن گزرے ایس گھلی وچہ حال سنے کوئی ہتا میں
ہے جو حاجت دس اسانوں شاہ مردان سناوے
یا حضرت ایہ طلب دیدی سن لو درد کہانی
یہ اتار دیل میں ایتھے ہووے مٹی کوئی
دیو نہ چھڑک سوالی تائیں آیت قرآنوں آئی
امر خدا دارو نہ کیت پلور عمل کما یا
جنت خاتون دی رب فوراً کیتی دور بیماری
بی بی جنت خاتون دلوں بہت علی شرمانا
جدوں اتار سوالی تائیں بسی تساں پھڑا یا

دوسے گل و چہ بیٹھے آہے ادب ادب پاروں
اک مسکن صبح بیدار آن آواز اس مائے
کیا دیکھے وجہ طاش مبارک عجب انارنگائے
کے سداں حضور بنی نون تحفہ وحی لیا یا
لا و رومال گئے نوپور سے پھر شاہ علی سنیایا
وعدہ وچہ قرآن خداوند الی طرح فرماوے
دیاں ثبوت قرین شریفوں اس آیت و ابھائی

قدرت کامل ہور دکھائی خالق نے سرکار میں
جو ہا کھو لو حضرت بینوں بھیجا بنی پیک
طاش پگڑ کے پچھن حضرت ایہ کس میں پوچھ
جنت خاتون سے گھر بھیجو وحی پیغام لیا یا
جیکر ایہ رب سالوں گئے بھیجو پچھاں فرمایا
وہ دنیا تے ستر آخر فرق کیس میں کوئی پئے
جیہڑی پاک بنی مے آتے بھیجی ذات الہی

مَنْ بَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالِهَا

جو ایک نیکی کرے اس کے لئے دس نیکیاں ہیں

بک نیکی دے بدے رب نے دس دس حکم سنایا
بس کے پھر مسلمان اصحابی ادبوں عرض سنائی
بیشک ہر نیکی دے بدے دس دس نیکی پائے
عبدالرحمن جو عوف و ابٹیا پاک بنی نون پیارا
دولت مال ہزاراں سدا بڑا سدا اگر نامی
پاک بنی دی خدمت اللہ لیکے حاضر آیا
جدوں وقات بنی نے پائی کارن حکم الہی
باغ و تاح حضرت عائشہ نون اس مقبول سوا سے
خرچ کہتا چارہ مولا سے سب مومنانہ دی مائی
حضرت عائشہ تائیں اکمن گوشت تحفہ آیا
جسم خالی گیا سوا لی سرور عالم آیا
حضرت عائشہ تائیں آکے آکے بنی ربانا
جا کر برتن گوشت و اما بی بی جدوں اٹھائے
سائل گیا چلا جو خالی غیرت ربون آئی
عجب تماشہ اک سوا لی آن سوا لی سنا سے

دسواں رب انار اسدا اکیوں نہیں تال رلایا
اک انار جدا میں کیتا گھٹ اتار نہ کائی
الی طرح رب سنیایا سدا بہت مال و دھائے
جس نے پاک بنی مے آوں وار و تازر سارا
پندرہ ڈاچیاں مرغ سو گھوڑا بدے جنگ تھامی
پنجاہ ہزار دینار جو نقدی آکے ڈھیر لگایا
ربون سو پنی اُمت ساری آپ ٹرے ہوا ہی
چار مکھاں نون و پچیا آئے سنتوں یار پایے
ادنویں ذکر سنایا جاندا جو جس روایت آئی
رکھ دیو حضرت دی خاطر گولی نون فرمایا
گھر وچہ آ سرور دو حنم قدم مبارک پایا
کھاؤن کارن طلب سالوں ہے کوئی حاضر کھانا
رنگ سفید پیا وچہ پتھر گوشت نظر نہ آئے
تاں گوشت نون پتھر کیتا کہیا رسول الہی
نام خدا مے ٹکڑا ملائی ہے کوئی جندی پائے

دور خدے دروازے سے سائے حدقہ بند کر دے
کتنبیاں دور بلایں ہوون پاک بنی فرما دے
صدقہ دیون وایاں لوکاں من شان ووجہ
ہر جیبانتوں بھارا ہو سی اکھیا بنی سو با دے

کرۃ العاطفین دے اندر ہاوی خبر سنا دے
رو مود دے صدقہ دینا دوزخ اگت بھانے
رب کے جو صدقہ دیوے ہے قرعہ سر میرے
نیکین و یوچہ تو یا جاوے صدقہ یر پیارے

بیان حکایت صدقہ

سی عبد اللہ بن مبارک ذکر کتاب لیا نہ
کے عبد اللہ بیت اللہ میں کرن زیارت آیا
رب العالم میرے اتے رحمت مینہ برسا یا
کرم کنوں فرما دن گئے سوہنے بنی حقانی
کہن سدا م اس ڈوا جا کے اس شخص دیتا بل
پتہ مکان بازار محلہ سب کچھ عین بت یا
میں سمجھاں بہرام مجوسی ہے میرا ہمسایہ
میں فریب شیطانی سمجھاں نہ ہو یا اعتباری
پھر سنے وچہ ملیا مینوں سرور بنی الہی
لے عبد اللہ جا کے ملنا جلد مجوسی تائیں
جے مبارک کہے جدم میں مڑ کے والہیں آیا
اوہ پیغام بنی سرور واپھر میں لیکے آیا
پھر میں کہیا بہرام مجوسی دسیں میریتائیں
کہن لگا کچھ زمیں ہماری واپن لوگ مزارع
چیر کیا اس چارے دھیاں میں گھر پیدا ہوئیں
جیناں تال بھراواں دی میں شادی چا کروائی
چوتھی لڑکی سی گھر میرے صحت دی لاثانی
کے عبد اللہ توبہ ساڈی ایہہ ہے کفر و لیری
کرن د میں تیرے تائیں ہو بیان سناواں

کرۃ العاطفین دے اندر حل سنایا جاندا
یا الہی بیٹھیاں مینوں نیندر غلبہ پایا
سوہنے بدر منیر محمد آن جمال دکھا یا
وچہ بغداد بہرام مجوسی اسدی دیکھ نشانی
راضی رب رسول تیرے تے تھیں اسدیتائیں
چنے گئے جد سرور عالم پھر میں خیل دوڑا یا
قوم کفار قدیموں اسدی نہیں ایمان لیا یا
بعد طوافوں مینوں آگئی اونویں نیتد پیاری
پھر بہرام مجوسی والی اوہ گل سنائی
ساڈی طرفوں جا کے اسنوں ایہ پیغام سنائیں
بہنچ گیا بغدادے خیرس اللہ فضل کسا یا
جا بہرام مجوسی نون میں مارا آواز بٹا یا
جو کوئی نیک عمل توں کیتا مینوں کھ سنا میں
حصہ پورا منکے دیواں بہت خوشی اوہ سائے
ورنہ مینوں کدھرے لیے ہو جوان کھلویاں
کے عبد اللہ کفر قدیمی ایہ نہ نیکی کائی
اوہ میں اپنے نال ویا ہی عیش کراں زندگانی
ہو رہنا بہراماں مینوں ہے کی نیکی تیری
اک ہمسائی دامن واقعہ وچہ بیان لیاواں

اوہ میری ہمسائی ہسی صابر شا کر بھاری
 لیکن دیوا بال اتھاؤں اوتھے جا بکھاؤ
 پھیر بکھا کر دیوا جس دم تھی واری آئی
 فکر پیامت گھر سافے دی ایر کرے چوری
 میں لگ اُسے لگے ٹریا جاں گھر اُسے آیا
 دیوا لیکے ماں آنہا ندی اندر قدم ٹکاندی
 گلے دگا کے لڑکیاں تائیں رووے دور بخانی
 اُسکے جگر نہ ساڑو میرا میں رب تھیں شرملاں
 در اپنے تھیں دیسی آپے روز دیون ہارا
 چھوڑ غلاموں میں بہن کیوں کافر سے درجاواں
 یہ خبر بادشاہ جاں اُس ثورت اتنی بات سنائی
 اُسے ویٹ نال رشتہ بنی واپس گھرنوں آیا
 کھانا رکھکے منجی اُتے نہ کوئی گل جتائی
 کہن لگا عبداللہ تیتھوں ایہ اک نیکی ہوئی
 جد مسکیناں نون توں جا کے کھانا بیج کھوایا
 خواب اندر سرور دو عالم اکھیا میرے تائیں
 تینوں بنی سلام علیکم اکھیا نال پیاراں
 کہن لگا عبداللہ جد میں اتنی بات سنائی
 ختم ہوئی زندگانی اُس دی کلمہ بول زبانون
 بخشیار بہرام مجوسی ایسے صدقے پاروں
 غنیاں نالوں مسکیناں دے ہونے شان اچھے

بکدن شامیں دیوا بالن آگئی اوہ بیچاری
 دوجی واری دیوا بالن اوہ زانی آوے
 شک پیا دل میرے اندر اسوچہ راز کیانی
 لیکے بھیت متل کوئی آکے سنہرے لگاے ہوئی
 لڑکیاں اوہ دیاں روکے لگوں ڈاہنھا شور مچا یا
 لڑکیاں لکے ہون دوائے روٹی کیوں نہیں آندی
 کوئی نہیں روٹی دیون والا باجھوں قات بانی
 ربے دشمن کافر اُسے کیوں سخن سناواں
 صبر کرو دن چڑھیاں بیٹا پھیر کر انگلی چارہ
 قوم مجوسی کافر بھارا اسنوں غرض سناواں
 میں دل اپنے اندر کیتا غصہ گلہ نہ کائی
 کئی قسماں دا کھانا لیکے میں اک طاش بھرایا
 واپس چھیتی میں گھر آیا دیر نہ لگی کائی
 ایتھوں تینوں بخشیا مولا ہور نہیں گل کوئی
 تینوں بنی محمد سرور تلے سلام پوچھا یا
 جا بہرام مجوسی تائیں ایہ پیغام سنائیں
 تینوں رہنے دخل کیتا اندر نیکو کاراں
 منہ تھیں کہے شہادت کلمہ ہوش نہ رہی کائی
 وجہ محبت پاک بنی دی کیتا سفر جہانوں
 خدمت کیتی مسکیناں دی اُسے ادب پیاروں
 فاتے تھیں نزدیکی رب دی پون فیض ودھیرے

وَلَمْ يَكُنْ مِنْ تَشَاوَرٍ وَ تَذَلُّ مِنْ تَشَاوَرٍ بِيَدِكَ الْخَيْرُ مَا
 اَنَّا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

جسٹوں چاہے غرضت عزت خالق رب تواناں

جسٹوں چاہے غرضت عزت خالق رب تواناں

بدست ہانوں خاک لائے تخت بٹھائے گھاہی
 کل شے آتے قادر مولا غالب حکم جباری
 جس حالت وچہ رکھے مولا اس حالت وچہ رہے
 باجہ خداوی رحمت ہرگز سکھ آرام نہ ہوئے
 جس تسبیح دامکا ہوئے اوتھے رب پروندا
 اس مطلب تے لے میں تینوں دس اک کہانی
 اکدن شاہ سیمان بنی دامت جنگوچہ آیا
 بے کی نام تیرا اے بابا شاہ سیمان سنا سے
 بڑھ بڑھ نام تیرا سیمان حضور پچا تون
 سور و سینہ آہران و زکوئی نہیں تیرت میرا
 نام زور داتے میرا کو قسمت و حکم و بھی
 اے محتاج لکھ تھیں مولا میںوں کتنی شادی
 رحم پیا سیمان بنی تون تاجوں لعل آتے
 نیلے لعل بڑھ اٹھ لڑیا بالن سٹا اٹھائیں
 چہڑے لعل جہوں وہ بڑھڑا شہر وے جہدوں
 حدنوں چہڑا ہو واپی بڑھڑا لڑیا جہاں
 سنگین لگا پانی وچوں تسکینا پیر اجیہا
 کھڑے لعل کہے نہ لہے کیتی ڈھونڈ بہتری
 پیر جنگل نون و پس ہو یا بالن چک لیاواں
 رو آکھے یا رب سایاں سن میں کتوں جہاں
 آٹھے دن دو بجے پھر بڑھڑے بالن چک بنایا
 پھر بنی متحیر ہو کے بڑھڑا پاس لہلا یا
 حدنوں پچا پانی اندر بڑھڑے گل سناٹی
 چہ س حدنوں بنی تون دتا پھر بابا اس تائیں
 پڑی سرخ اوہے سر آتے منے اسلے پچہ

ایسے گئے ذات خداوی ڈاڈی بے پرواہی
 فضلوں بکھے عدلوں مارے کون کرے انکاری
 ڈاڈے رب کریم قادر تے ہر دم سجدے پہے
 پر بے انسان خدا کے آتے تقویٰ بند کھلوئے
 پر انسان غافل و اہرگز نہیں اعتقاد کھلونا
 ال ہر چیز آتے میں قادر آکھے ذات ربانی
 بالن چکدا بڑھڑا دیکھے اسنوں پاس بلایا
 بالن پچھا دیکھا تینوں ترس میر دل آئے
 بالن و پچاں ٹیر پالیا اے گل پچا جانوں
 شے جی کہے یا مولا واہ کا خانہ تیرا
 ایسی بے پرواہی مولا تون بتد اپنے رکھی
 لیکوں میں کرسکاں ربا تیری شکر ادائی
 نے بڑھیا اہناں جاکے کھائے ویچ بازائے
 بندے دتیاں کچھ نہ بند نہ دیوے رب سائل
 حکمت نال کہہ نہ ہوسن منٹھے تے کوڑے
 اے واہ وچہ پانی داک دگا تالہ آوے
 بخود ہو کے ڈگا ایسا لعل تھوں ڈگ پیا
 بڑھے رو رو حدنوں و بنایا بھیری قسمت میری
 لیکیا کوئی اٹھا کے بالن واہ وار بڑھاواں
 فجرے ہند پچس گا بالن ایتھے رات تنگواں
 پھر تخت سلیمان بنی دا اوتھے اڈا آیا
 لعل و تسی جیہڑا تینوں رکھے اوہ کھپا یا
 یا حضرت ہن آسے اندر میرا دوس نہ کائی
 قابو کر کے بجا اسنوں ویچ بازائے کھائیں
 پکڑی ہتھ وچہ قابو کر کے پھر بڑھڑا چلے

پڑی دل سمجھ کے بوئی ال۔ تہ جھاٹ جو ماری
 اکھن کا پئے بھکھے راہ پئے و منہ ہوسن
 پر تیا بالن تے لے آواں ہو گیا لکھیا مندا
 آکھے واہ واقسمت میری چنگے نیکھ لکھائے
 چنگے بیج کیتا پھر بالن اُسے بتی ڈاری
 مر سلیمان بنی نے بڈھڑا اپنے پاس بلایا
 لعل کھڑکین والا قند بڈھڑا کھول سناٹے
 لعل تریجی مراک و تا بھاری قیمت والا
 مٹھ وچ لعل پڑا کے بڈھڑا لڑیا و اہو وانی
 مٹھ اٹھیرے مر مڑ ویکھے ٹھیلڈا لگ گیا سو
 دن تیجے اچ خالی ہتھیں کیوں گھڑن جاواں
 دن چوتھے جد بالن چنگے اُسے بھار بنایا
 اوسے حالت بڈھا ڈھا بڑا تعجب ہو یا
 فی کہے جد رب نہ کرسی تیرے کم سوتے
 بالن دیکھا کرتوں بڈھیا ایہو قسمت تیری
 جاں اس بڈھڑے تائیں رہنے خوب طرح آزمایا
 قدرت دلوں ذات خدا دی کیتے کم سوتے
 بالن لین گیا وچ جکل حکمت دیکھ الہی
 اوس درختے لکڑ وڈھن جاں اوہ آتے چڑھیا
 پھل کے پگ سے تے ننھے لکڑ کٹ اتاری
 وار وگی تے گھٹے وچوں چمک لعل نے ماری
 سناے وچوں سنگن لگا لعل پیر ہیٹھ آیا
 لکڑیاں دی پنڈیا کے ویچے لکڑ ہارا
 جوہری ویکول لعل یو کے آہناں مل پلایا
 قیمت اسدی لکڑا لے مے سکھ ناہیں

پگڑی لیکے اڈکھی کہ ہرے جیونکر حکم غلامی
 خلی گیا گھرانوں تیر جن میری لوں روسن
 چنیاں ہو یا بالن بھی کوئی نیکیا چک کے بندہ
 رات و دوحی بھی عاجز بڈھڑا کھردچہ سنگے
 تحت بنی دا پھیرا چانک لٹھا مار اڈاری
 لے دو لعل لے لوں بابا طعیوں باز نہ آیا
 پھیر تیری واری حضرت خوں خدا دا کھائے
 لے او بابا آہا بن توں دیکھیں آپ سمہا لا
 ٹبر ٹھکھا مر گیا ہو سی خرچ نہ منیا کائی
 گھٹے دیوچ لعل سی جیہڑا ہتھوں ڈگ پیو
 فجرے بالن لیکے جاساں ایتھے رات سنگھاواں
 پھیر سبتیں اڈوا اڈوا تحت بنی دا آیا
 جاں پھیا تے عاجز بڈھڑا انجوں بھر کے رویا
 سکھ نہیں تیرے وچ نصیبیاں ساڈا اس نہ چلے
 دھکا کیتیاں مناج ہو گئی سامی محنت میری
 اوس طرح ہی بالن چنڈیاں جاں کج وقت وہیا
 کیوں رحمت پھیرا پاوے اوس شخص دے لے
 سستی لکڑ درختے اُپر دوروں اوس تکانی
 ال دے آہنے وچوں اُسے پگ اپنی لوں پھڑیا
 پنڈ بنا کے لکڑیاں دی کردا پھیر تیار سی
 لکڑا لے لعل پگڑیا قدرت دیکھ غلامی
 دلوں میں اوہ تے تیجا اوہنے پھڑ کے نال لایا
 گھر وچہ جا کے عودت تائیں حل سنایا ساما
 لکڑا لے لوں اُس جوہری اتنا سخن سنایا
 چار پھرے ڈھو خزانہ آکھاں تیر تیا میں

سے اک نعل تے کھڑا پارا غنی تو نگر ہو یا
 جتھے خراسے نے دویا نہیں فخر کرے نہ کوئی
 جسٹوں چا ہوئے منصب دیوے واحد ذات الہی
 میں اک ہو مثل مساواں سنتوں میرے بھائی
 اکبر بادشاہ نے اکن لائی جنوں کچھری
 گھوں گل کوئی جوہلی وچہ کچھری بھائی
 بادشاہی سب سادے سرے توں سلطانہ کروا
 اکبر بادشاہ نے کہیا پچی گل تارا ڈی
 نرا تارا سرے نہ ہیں رکھیا رب اسانوں
 حاصل مطلب رہیا انہا ندا جھگڑا ایسے گل دا
 شاہ کہیا توں ناحق جھوٹھا کریں وزیرامینوں
 مدت پچھوں کسے زمانے پئی مہم اک بھائی
 نال وزیر لیائے لشکر جنگ تیاری ہوئی
 راہ وچہ رات آئی اک جاگہ تنبوخیہ لائے
 بادشاہ اقبال زیادہ عرض حضور سنائیے
 بر شیر وڈا اک ایتھے روز دھکانے آئے
 مال مویشی چن چن مارے بندے کئی وچارے
 یس ویلے بھی ان اچانک شیر پیا اڈا گج کے
 اکبر بادشاہ نے کہیا پاس وزیرے جاؤ
 پاس وزیرے گئے مڑ رمل بسے بندے بھائی
 جدوں وزیر انہا لے کولوں اتنی سنی حکایت
 شیر درندہ مارو جا کے لشکر بھارا چڑھیا
 وہ سجان اللہ کیا آکے رب دی حکمت ہوئی
 وہ سب لشکر ماری جاندا اوہنوں نہ کچھ پوہے
 کئی ہزاراں فوجاں مویلں وس نہ چلے کائی

ربدے آتے بندہ توکل جباں اوہ شخص کھلویا
 پتہ نہ لگے اوس دوارے کون سہاگن ہوئی
 سوچہ دخل کسیدا ناہیں ربدی بے پرواہی
 جویں کتابوں ظاہر ہوئے میں نہ دوس بتائی
 تاج شہانہ سرے چکے سوہنا رنگ سنہری
 سنے فدیہ تے لشکر فوجاں ایہ گل اک سنائی
 نہیں تے اک بندے دیکو لوں مول نہیں کوئی دروا
 پر کچھ قسمت بھی چا غالب کیتی اللہ سادھی
 اوہ کوئی چیز علیحدہ جیہڑی قابو کرے تسالوں
 کہے فدیہ بناں شاہ لشکر نہیں کوئی چارچلدا
 جیکر موقعہ بنیاں کوئی دس دیاں گاتینوں
 اکبر بادشاہ تے اتوں کیتی جلد چڑھائی
 دیکھ انہا ندی چڑھ تل بھاری کول گیا سب کوئی
 اوس علاقے وچ سب بندے روندے روندے آئے
 ایس رعیت عاجز والی ایہ تکلیف مٹائیے
 بندہ ڈنگر جو شے ہووے سہنوں مارو بجائے
 ساڈی پیش نہ جائے اگوں عاجز بے ہتھیارے
 مارو ارشروع چا کیتی شہر آئے بج کے
 جو کچھ حال حقیقت ساری اوہنوں چا سمجھاؤ
 اوہنوں پھیرنوں سر جا کے ساری گل سنائی
 اوے وقت کہیا لشکر نوں جاؤ کرو حمایت
 بر شیر انہا ننوں اگوں سانواں ہو کے لڑیا
 تیرا تے تلوار نہ ہرگز شینہ نوں لگے کوئی
 سنے ہزاراں پگڑیاں سپاہی شیر نے لگے کوہے
 رات ساری سی اکی تارے ہوندی رہی لڑائی

دعویٰ ویلے اک سپاہی لشکر وچوں نئے
 لشکر مویا بے شماراں اے عالی سلطان
 بادشاہ ہی بیٹھا ہو یا اوپر پاک مصلے
 فارغ ہو نمازوں بیسی کردا ذکر الہی
 کہن لگا فریادی تائیں پاس وزیرے جائیں
 سنے گل وزیر ہونا نہ چہرہ ہو گیا پیلا
 اوسے ویلے بادشاہ دی خدمت اند آیا
 اوسے حال مصلے اتوں اکبر آٹھ کھوڑے
 سنے وزیر بڑے شاہ دونوں آٹھکے بن ہتھارے
 پہنچ گیا شاہ جہدم نیڑے دیکھو حکم الہی
 رنگ غلامن عمدنگاراں جا پیراں تے جھڑیا
 شیر سے شرمندہ شاہ نوں ساہویں اکھ نہ کر دا
 کنں پھڑکے بادشاہ نے ڈیرے شینہ نوں کندا
 بن حکموں نہ کن ہلاوے بھل گئی سب شیری
 ایہ ہی اختر شاہی والا غالب متے میرے
 ہتھ کے ہتھ وزیر سنے کل لشکر آٹھ کھوڑے
 توں سچا تے اسیں تھامی جھوٹے ہاں سلطاناں

آڈیرے تے بادشاہ اگے کل حقیقت دے
 لشکر آتے غالب ہو یا ہو شیر دیوانہ
 ہتھ وچے تسبیح سرتے ٹوپی پندے نور تجھے
 بے فقیر ہی دیچی بیٹھا سدی چادر شاہی
 جو کچھ حل حقیقت ساری سنوں جا سمجھائیں
 آکھے ایہ مصیبت پیگئی ہن کی کرے جید
 آکھے یا سلطانہ ایہ کی رب قنید پایا
 چل وزیرا دیکھئے چنکے کی پیا اوتے ہووے
 جا کے دیکھیا سے جیانے شیر ہرنے مارے
 شیر ہرنے اوسے ویلے دتی چھڑا لڑائی
 کہ بسم اللہ بادشاہ نے اسنوں کنوں پھڑا یا
 کھادے دو تین دھپے بھی پر کسے مول نہ ڈر دا
 تحت اپنے دے نیڑے کر کے کھلا چا بٹھاندا
 اوس ویلے کہے شاہ وزیرا ڈٹھی ہمت تیری
 جیہڑا جنگی شیراں نوں بھی غلبہ کر کے کھیرے
 یا شاہا، قبال زیورہ دن دن دوتا ہووے
 اچ جوانی قوت والا ٹٹ گیا سب مانس

حکایت ایک سوداگر

ہک سوداگر نامی ایسی اندر کے زمانے
 پڑھیاں پڑھیاں اکدن اوہنوں آیتہ الکرسی آئی
 رب میرا دن رات نہ سوندا آسنے ذہن جمایا
 کرن تجارت جدوں سوداگر کیتی آن تیاری
 چور چکاراں رلے جندی لگے کرن صلاحیں
 جدوں سوداگر منزل کر کے ڈیرہ باہر لگایا

روز قرآن تلاوت کروا حق حلال پچھاتے
 سُنَّہ "وَلَا تَزِرُ وَازِرَتُہَا اَسْرَہَا" بھائی
 بالکل ایہو مطلب اسدا وچہ قرآن بنایا
 گھوڑیاں شتراں آتے دولت لدی باجھ تھاری
 مگر لگے پئی موقعہ پا کے لٹو سنج صباہیں
 آسے پاسے چوہ تکا دن ہن کچھ موقعہ لگایا

وچہ ادجاراں برور غاراں نہ نزدیک ابودی
 بیٹھ مصلے جدوں سوداگر عشا نماز گزاری
 اچا کوٹ لوہیا بنیاں حکمت نزل الہی
 کئی دن چوراں چارنایا کچھ وٹجانا ہیں
 سس لٹاٹے لٹن کارن بڑی مصیبت جہاں
 قعر چوہیرے پختہ بننا ہیچے وقت عشاؤں
 کے سوداگر قسبیں بھراؤ نہ تکلیف اٹھاؤ
 مال متاع میرے دارا کھا واحدات الہی
 میرا رکھا کدے نہ سوندان تے رات کدائیں
 کدھ سنائی آیت الکرسی اُسے پھر قرآنوں
 وال اسباب میریوں ہرگز لٹ نہ سکے کائی
 چور مایوسی پھڑکے ادھوں والپس مڑ کے آئے

چوراں سمجھیا واہ اساڈا بنیاں کم سواد ی
 پڑھکے آسنے آیت الکرسی لیک چوہیرے ماری
 چوراں نال لٹن لئی آکے ساری طاقت لائی
 آخر پاس سوداگر جا کے پچھن حال تدا ہیں
 کئی دن گذرے چارہ لا کے سے مرادوں خالی
 پھر کے رات گذارن ساری رستہ کھلے نہ تھاؤں
 لٹ نہ سکوا مال میریوں بے سوزور دگاؤ
 چور چکار کیدی ایٹھے واہ نہ چلے کائی
 کیوں تکلیف اٹھاؤ ایویں کچھ بھی حاصل ناہیں
 اسلے کارن میرے آتے فضل خدا رخا لوں
 آیت سیپائے تیجے اندر لکھ کے رب پوچھائی
 دلوچہ آکھن واہ وا اتنے اللہ کرم کماے

بیان ذکر حضرت عبداللہ اصحابی دا

نام عبداللہ پاک بنی واک اصحابی پیارا
 کچھ دن گزے مسجد اندر اُس نہ قدم کھایا
 حضرت یا جان عبداللہ سنوں حقیقت بھائی
 نہ ملیوں توں کئی دن گذرے کے حبیب غفاری
 کون سا فے ہے اک چادر یا سرور الہی
 کدھ شکیات نہ ہوئے یتیموں رب تھیں میں شہزاد
 وہ وا صبر دلیری تیری حضرت نے فرمایا
 یہ گل کر دیں کر دیں اتنے حکمت ویکھ الہی
 یا حضرت ایہ مال اسبابوں لڈے شتر تھامی
 وہ سب شتر بنی نے ونڈے سب مسکیناں تائیں
 غورت اپنے خاوند اگے ادبوں عرض گزاری

القصہ میں آسا سا بھائی آکھ سناواں سا
 اکدن خود سرور دو عالم آسنوں پس بلایا
 سر پیراں تے اکو چادر بدن دواسے آہی
 پاک نبیدی خدمت اندر آسنے عرض گزاری
 وقت نمازاں غورت خاوند کریے ایس سمانی
 غورت پڑھ نماز نہ سکے جے میں مسجد آواں
 اُمت میری دیوچہ مولا ایجے شخص خدا یا
 شتر شتر لیا کے اکنے ادبوں عرض سنائی
 خرچ کرو سب راہ مولے یا محبوب گرامی
 حضرت اکھیا لے عبداللہ ایہ اک شتر لیجائیں
 رب نبیدے نالوں اجتوں کر لئی دنیا پیاری

وڈی دولت طیب کلمہ توں نہ مول پچا نی
جس گھر غب نبیدی سوئے اٹھے بے پرواہی
دینوں دولت کرن پیاری دنیا کے بھکھیری
قصہ کوتاہ پھر عبداللہ اوس شتر دیتا میں

ملے ہائے توں کیوں دین برابر جاتی دنیا فانی
اسدینال برابر سمجھاں میں نہ درجہ شای
مینوں دیہ طلاقاں جیتوں کرنی دین پیاری
وے مسکین کے نوں دتا آیا صبر تدا میں

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ عَادِلًا فَأَغْنَىٰ ۖ

اور اس نے تجھے بھٹکتا ہوا پایا پس تجھے ہدایت دی اور اس نے تجھے مفلس پایا پس تجھے غنی کر دیا

وَوَجَدَكَ ضَالًّا ۖ حَکْمُ خُدا فرمایا
یا بنی اللہ وچہ مسکینی توں جسویے پایوں
ایسا غنی بنی توں کر کے کیتی بے پرواہی
جو آوے سوراہ مولامے اونویں ٹریا جائے
پڑھن نماز میستے اکدن سرور عالم آئے
مڑ کے آئے سرور عالم یاراں پچھناں لائی
وے دتا مسکیناں تائیں ہرگز دیر نہ لائی
جنت ورثہ پاک بنی توں آپ خدا فرمائے
کئی جنت دی جس تائیں آپ خدا پگڑائی
بہدن فتح بنی نے پائی اوپر قوم کفاراں
پر بت اوپر مال غنیمت خلقت دیکھن آئی
بڑا حضور تہاڈے تائیں مال غنیمت آیا
امر ہو یا جسویے اسنوں سارا مال لیجائیں
پاک یقین میرے دل ہو یا میں توں بنی عفارین
کلمہ طیب بنی پڑھا کے جلد لگا یا سینے

نال محبت دوست تائیں یا و احسان کما یا
دولت بے پرواہی دیکے غنی کمال بنالیوں
دولت دینا دی نہ رہی حرص بنی توں کائی
گھر مسکیناں وے اس زربوں جلد رسول پوچھاے
پھیر مسیتوں نکل شتابی جلد پچھانوں وے
گھر ساڈے اک درم پیاسی کہن رسول الہی
کیونکہ غیر خیال نہ آوے وچہ نمازاں کائی
بر نعمت وادارث کر کے اللہ غنی بتاوے
گھر گھر کافر صفتاں کردے واہ رسول الہی
بکرے دے مال مویشی آگے کئی ہزراں
اک یہودی ادب ادبوں اتنی بات سنائی
یہی پچھارا گھر اپنے نوں حضرت نے فرمایا
ادبوں حاضر ہو یہودی آکھے حضرت تائیں
وڈی دولت کلمہ دسیں ہو نہ حاجت کائی
گھر گھر عمل نوزانی چمکے اند شہرہ دینے

پھیر بنی دے آتے رہنے ظاہر آیت سنائی
قسم خدا دی اسے اند شک شبہ نہ کائی

فَاَمَّا الْيَتِيْمُ فَلَا تُفْرُوهُ

پس یتیم پر چر نہ کر

اے محبوبا! یتیمی دواں تیرے تائیں
ہو یا نرض محمدیانوں رحمت پاک جنابوں
تے پیار محبت پاروں کوئی یتیمان تائیں
کے یتیمان دے گھر ہرگز قبر نہ رہدا آوے
اکدن شاہ عثمان لینا نداسیب خرید بازاروں
گے کھس رسول الہی یک سوالی آوے
محب صحابوں دے دل بیسی کھان رسول پیارے
پھر سوالی حضرت اگے کیتی عرض نمائے
پھر سرور دو عالم بشتیا سب سوالی تائیں
سرور عالم نوں پھر آوے کے کرے سوالی
ست اسمہاں سبب یانے راوی ذکر لیا ہے
ستویں وار سوالی جہدم آن سوال سنایا
وسیویت حکم سنایا اکوں ذات الہی

جداں یتیم نمائاں آوے نہ کوئی جھڑک سنائیں
شفقت کرن یتیمان آوے بہر حد حسابوں
والاں نال برابر لکی دیوے خالق سائیں
نال یتیمان کرو محبت پاک بنی فرہو دے
آوے دین حبیب بنی نوں خوش خلقی دے پاروں
ہو ہا سبب رسول اللہ نے سائل نوں پگڑا دیا
حضرت عمر بازاروں جاکے آندا پیر دوبا ہے
نام خدا دے دیوے کچھ مینوں یا محبوب رہا نے
حضرت علیؑ لینا نداسیب کے دیر لگانے نہ ہیں
یا حضرت کچھ دیتا مینوں میں نہ مر جانا خالی
کھان گے جد سرور عالم پھر سوالی آوے
اے شخصاتقل تا جبرے نہیں پاک بنی فرمایا
عجز نوں شرمندہ نہ کر لکھ کے آیت سنائی

وَاَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنْهَرْهُ

اور سوالی کو مت جھڑک

پاک بنی تے نازل کیتی آیت خداوند سائیں
رات معراج بولایا تینوں آکھے خالق باری
ساں نہ ہرگز اک سخی دی کیتی نا منظوری
ست سو حجت پوری کیتی جد سرور کے آئوں
سبب تسادی خوشی منائے جد سرور کے آوین
جبر کوئی آن تمنناج سوالی آن سوال سنائے

جھڑک نہ دے حبیب میرا کہے سوالی تائیں
ست سو وار سوال سنایا تسال حبیب غفاری
دیہونہ جھڑک سوالی تائیں حاجت کرو دیہو پوری
ساڈی واری یا محبوبا غیرت کوں نیایوں
پٹی وار سوالی تائیں تا جوا کھ سنادیں
بیشک اوہ ہتھ ساڈا ہو دے آپ خدا فرادے

جو کچھ ہتھ آئے تھے دھری او کچھ دیسی سالوں
سمجھو قرض خدا لوں دتا جو کچھ لوے سوالی
وچہ قرآن خداوند عالم اس کارن فرمایا

محشر دے دن پورا کر کے ادا میں دیاں تسالوں
امن سلامت دیاں تسالوں کے خداوند عالی
ہر مومن دل شک نہ رہی حکم حضور سنایا

وَمَا تَقْضِ مَوَالِکُمْ نَفْسِکُمْ مِنْ خَیْرِ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ

اور جو کچھ اپنے لئے آگے نیکی بھیجے گئے اسے خدا سے پاؤ گے

جو بھیجے گئے میر تائیں استعیں و دھ کر لیاں
اک حصے دہکناں تائیں سو سو حصہ دیوے
ہکناں تائیں ہک حصے والکھ حصہ رب دیسی
حضرت عائشہ سے گھر آیا سائل ک ناماں
گولی تائیں عائشہ بی بی ایہ فرمان سنائے
روزہ کھولن کارن ٹکڑا گولی عرض سنائی
جد روزے داویلا ہوسی دیون والا دیسی
روزے چھوڑن واجد ویا آن قریباً ہویا
بیشک سنی خدا لوں پیارے آیا حکم قرآنوں
دیکے ہتھوں کرو نہ گنتی حکم حضور سنایا

ہکدا بدلہ دس دس حصے روز حشر نوں دیاں
ہکناں تائیں ہک حصے دا بخش ہزار کر لے
نیک اعمالوں اتنی برکت فسلوں مولا دیسی
آکھے نام خدا سے بی بی دیہ کچھ مینوں کھانا
جو کچھ حاضر دیہ سائل نوں ایہ نہ خالی جاوے
سائل نوں نہ موڑیں خالی آکھ سنائے مائی
سالوں کیہا اوہ روزے والا آپے فکر کر لسی
کھانا لے بہشتا نوچوں وحی جبریل کھلویا
نال حدیث نبیدی سے شک نہ اسوچہ جانوں
جے وڈیا نی چاؤڑ کیتی نہیں خدا لوں بھایا

حکایت حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا

حضرت عائشہ سے گھر بیٹھے سرور بنی حقانی
بالے اک چلے وچہ جلدی کل بو مناندی مائی
حضرت عائشہ آٹا گھنکے روٹیاں جلد پکاوے
آس روٹی بیٹھ حضرت عائشہ اتنی آگ جلائی
اگلی بلے تے ہمد لیا کے بیٹھاں لکڑا لے
پھر سرور دو عالم آگے سارا حال سنایا
جستوں ہتھ اسٹا لگے آگ جلاوے ناہیں

ظاہر ہوون لگی اوتھے قدت پاک رہانی
پاس چلے دے بیٹھے سین پاک رسول الہی
روٹی پھٹی اخیر وچوں ہتھ رسواں لگاوے
پھر بھی اس روٹی دے تائیں سب نہ لگا کئی
اوہ کچی دی کچی روٹی حیرت اندر آوے
حضرت مائی عائشہ تائیں حضرت نے فرمایا
نہ کرو پئے اسے بیٹھاں بالن بال زائیں

واہ سبحان اللہ کیا سوہنا شان بنی نے پایا
دھرتی پاک بنی اورہ جتنے حضرت دم نکایا

آخری وصیت حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

معاذ بن جبل اصحاب بنی دانیکو کار شہار
نال پیار سناون لگے طرف یمن دی جائیں
واہ سبحان اللہ کیا آسنوں لگے حکم سناون
نیکو کاراں واٹوں جا کے کرنی حکم ادائی
فرض سنت سب عمل موافق حشر نشر سمجھائیں
گھر گھر وچہ پوچھائیں چا کے دین حنیف اساڈا
امر قرآن سناویں جا کے ملک یمن وچہ سارے
کفر شرارت ظلم تعدی جو جو بے فرمائی
امر بنی داسٹکے سارا خوب تسلی پاوے
کے معاذ برطانیں راضی جلدی کرو روانہ
یہ پر فرقت آپ ہوراندی میں جھل سکاں ناہیں
یہ پر حکم اساڈے اگے عند مجال نہ کائی
دیکھ شمع پروانہ عاشق کس پاسے لول جیوے
واگاں شوق اٹھایاں آخر وداع تیار ہی سوئی
دغا فرما سر دار دو عالم اوپر شتر چڑھایا
پاک بنی دی طرفیں چلیا وچہ یمن دے بھائی
جاگے بجگ یمن دے آکے جتول ہوئی تیزی
تجہ پاسے نال شتر دے پیدل نبی سوہاے
موضع معاذ کرے یا حضرت میں صدقے قربانی
پھر سرور دو عالم آسنوں ایہ فرمان سناے
وچہ اسمان مقرب ربے دیکھن تیریتا میں

اسدیتائیں پاس بولا کے کہے رسول پیارا
حکم شریعت وحدانیت جا کے جلد سکھائیں
جنت وادروازہ لگے طالب نون دکھلاون
واقع کر سمجھائیں جا کے جو کچھ حکم الہی
جنت ووزخ واقع کر کے سب دے کنیں پاویں
فضلوں بیڑا پار کر یسی محشر رب تساڈا
فضلوں رحمت رب پکے دی گھر گھر شعلے مارے
نال بدانت ہٹاویں سمجھ پاویں قرب حقانی
کریں تعمیل اہتاندی پوری حضرت اکھ سناوے
امر تساڈا ولدے اندہ لگا تیر نشا نہ
باچہ دیدار تساڈے حضرت مبرہنیوں میں تلئیں
دل بیتاب فراقوں ہویا لگی پین جدائی
بیل ویکھ پھلاں دیکھوں کوں وچھوڑا پیارے
طرف یمن دی رخصت کردا ان کھلا ہر کوئی
واہ وا ویکھ معاذ پیارے قرب حضوری پایا
دعنا نصیحت کرنے خاطر شوقوں واگ اٹھائی
فضلوں ٹریا جسدی طرفے دوست بنی غفاری
رخصت کارن نالے آون دوست یار پیارے
میں اسوار تیس کیوں پیدل یا محبوب حقانی
توں اسوار میں پیدل جاواں میرے دلنوں بھاوے
تینوں کل ملائک دیکھن کر کے نظر مٹھائیں

سنوں حقیقت بتی اللہ دار خست وقت تیار
 اے معاذِ نوح و طندری ولد یوحنا لکھاویں
 دین سکھانا کار ہمیشہ بٹھ یقین کھاویں
 فی امان حوائے رب کے لے اوپار پیارے
 مڑ مڑ حضرت اسدیت یس گل دینل لگاے
 رون لگے اصحابِ تمامی ایہ گل سنکے بھائی
 وعظ نصیحت مہر تسلی جان دیوار سناے
 جہدوں معاذِ دین وچ پہنچا جا کے فضل الہوں
 کوشش نل پھیلایا جا کے سپا دین رہا تا
 گھر گھر وچ کلام اللہ دیاں ہوں تعلیم جاری
 بت خلتے سب ڈھا کے آنے کل میسٹاں پایاں
 بدر منیر مینے اندر گھر گھر چائن لایا
 وعدہ نیرے آگیا ساڈا لگی دین عبدائی
 کر لو قائم دین پیارا چھوڑو اسنوں ناہیں
 تے السلام علیکم ساڈا ہے جے آخر واری
 بعد اسان تھیں سنت ساڈی چنگی طرح بجانی

کرن وصیت کیوں لگے کھڑے چھیکڑ واری
 حق حقوق تمامی لوکاں نال پید سکھویں
 دیکھیں جا کے وچ پر دیساں لگے اداس نہ ہوویں
 سنکے غظابی دے تے بھی اصحابی سائے
 موتوں بعد ملائے مر کے پاک بنی فرماوے
 درد فراق معلوم ہووے لگی بین جدائی
 بول معذِ سلام علیکم شتر ہیار اٹھاے
 حکم قرآن سنایا جا کے فیض لیا درگا ہوں
 ہر اک تے دل حب بنی دی لائے آن ٹکانا
 ملن اذان چہر چو فریے نقل کنوں رب بری
 محکم دین بنی تے آکے کر چھڈیاں روشنایاں
 چند دن بعد معاذِ ہواں تھیں پاک بنی فرمایا
 خوب طرح سمجھاوے لگے حضرت امر اعلیٰ
 دکھ سکھ اندھ محکم رکھو دیے رب جزائیں
 سن اصحاباں درد فراقوں پھر گئی جگہ کندی
 اکو سمجھو اس خدائوں واحد ذات ربانی

آخری وصیت جناب رسولِ کرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ہن کچھ ذکر وفات بنی دا وچ بین لیاواں
 بن مسعود روایت کردا قبل وفات مینے
 سب اصحاب بلا کے اوچھے وعظ بیان سنایا
 حضرت عیسیٰ اوپر زمیں تے اتریکا اسماعیلوں
 رب آباد تسالوں رکھے راہ ہدایت پائے
 قائم رکھو دین پیارا چھوڑو ہر گز ناہیں
 بنی فاطمہ پاک بنی دی نصیحت اندھ آئی

سند حدیثوں ثابت کر کے وادھو لفظ نہ پاواں
 وچ گھر عائشہ مائی سالوں سدیا بنی نگیں
 بنی نہ ہوسی بوجہ میرے کوئی حضرت تے فرمایا
 ایہ قرآن کلام الہی اسوچہ شک نہ جانوں
 فضلانتال پاکیزہ روزی خالق رب پوچھاے
 ایس خدائے حکموں پیناں سفر لمبے راہیں
 پاک بنی تے کن وچ اسنوں نرم کلام بنی

توں بنی دی ہشتوں سو بیست چھتم چھتم منجوں جاری
 چہرہ دار دو عالم سے کن وچہ بات سنائی
 دیکھ حوالہ پر تمامی تیرت اندر آئے
 پہلی وار حضور سنایا سدا کوچ چٹارا
 شاہ ابراہ سنایا مرا کے دو جیواری مینوں
 گئے کن وصیت حضرت سب اصحاب تائیں
 نہ فرمان خدا اپنے تھیں تسان نہ ہونا کا حکم
 رب تھیں غافل تسلی نہ ہونا کہے رسول ربان
 وحد نیت رستہ پگڑومت کوئی پاسے جاوے
 حضرت عائشہ کرن روایت یہاں عرض سنائی
 وقت قریباً نیڑے آیا کہے حبیب سچاواں
 یاراں عرض دوبارہ کہتی پاک بنی دیتا میں
 ہو پوشاک ووشالہ اُتے کیونکر پایا جاوے
 دوحہ قرابت اہل میرے تھیں جنوں حق ایہائی
 سچا ریشم کپڑا ہرگز نہ میرے تے پاناں
 یعنی کپڑا لے معمولی ساوٹا کفن بناناں
 پھر اصحابی پچھن گئے یا سید سروارا
 آنسو آگئے اٹھیں اندر سرور عالم تائیں
 غسل کفن کر مٹی اُتے جد مینوں چھا پاؤ
 پیسے پڑھے جنازہ میرا جبرائیل مہو ہارا
 پھر مقرب تے استخیں پڑھن جنازہ آسن
 استخیں بعد تبس پھر سدا پڑھو جنہ بھائی
 درد فراقوں عرض سنایا پھر اصحاب نمائے
 اہل میرے پھر قبرے پاس منک ہو سن ہمارے
 سب تھیں چپکے رب پچھے سورۃ بقرہ اتاری

سماعت پچھوں مر کے بی بی آگئی دو جیواری
 نال خوشی مے ہمدی ہمدی جنت خالقون آئی
 بعد وفات نبیدی سالوں بی بی رحا سنائے
 ہو بیت رب روئی غم اندر غالب حکم رہا
 نہ رو بی بی سب تھیں پہلے آن ملائکہ تینوں
 ڈر لور رب تھیں ڈر یو رب تھیں خوف و سارنا تائیں
 بیفرماناں اُتے آخر پیندا غضب الہی
 ایہ دنیا دن چار دینا اُتے اکدن ایتموں جانا
 پاسے گیاں بخت نہ ملنی پاک بنی فرماوے
 وقت جدائی دس نبیا سالوں صبر نہ کاکی
 سب اصحاب روئے غم دردوں میں کی حل سناوے
 کسوں شرف غسل و ابو موسیٰ امت مے سائیں
 پاک بنی اصحاب تائیں ایہ فرمان سنائے
 اول غسل دیو یگانہ مینوں کہیا رسول الہی
 مصری کپڑا سادہ لیکے اہدا کفن بناناں
 چاٹ فخر نہ کر کے سالوں سور لباس پہنچانا
 کپڑا کرے جماعت جنازہ حال کرو آشکارا
 دستے اُتے حمل کماناں کجامت داسائیں
 کندھے قبر میری مے رکھکے سب پاسے ہو جاؤ
 دلبر بار پران دوست سب تھیں بہت پیارا
 پھر اسمانی ملک تمامی آن نماز اداسن
 اہل بیت پھر حرم تائیں ہرگز سنگ نہ کاکی
 کون قبر وچہ داخل کرے سی دس حبیب بیانے
 ہر اک امر وصیت کیتا آپ رسول الہی
 اکی دن حیاتی حضرت اس تھیں بعد گذاری

شروع بیماری صفر مہینے سرور عالم تائیں
 بعضے اکھن بدھ بیماری بعضے سوار بتاون
 کہندے پاک بنی سرورنوں ذات الجنب بیماری
 غنشدی حالت اندھ حضرت سرور عالم آیا
 پانی سرور بڑھاؤ سرورچہ آکھے بنی الہی
 وعظ اندرسن بہت سنائیاں بدیاں حمد ثنائیں
 کرے غلام آزاد شتالی البوبکر نے چالی
 تین دن حضرت کرن جماعت وچہ مسیت آئے
 بانگ بلال پیارا دیکھے ادبوں مرض سنائے
 پاک بنی فرمایا آکھو البوبکر دے تائیں
 سنکے عاشق پاک بنی دا اوہ بلال سوہارا
 آکھے کرمیری اج ٹٹ گئی رو رو دے دوہاں
 غنش کھا ٹوگا مسجد اندر دیکھ مصلے خالی
 کریں جماعت صدیقائیتوں کہے رسول الہی
 پاک بنی دے ہاجھوں رو کے مسجد شور مچایا
 گئے کل اصحاب وچالے مار غماندیاں آہیں
 دھواؤ و بنجر پیامیتے چشماں کھل آئیاں
 سنکے شور بنی سرور نے پھپھا فاطمہ تائیں
 مہڈے لگ عباس علی دے حضرت مسجد آئے
 فارغ ہو نمازوں حضرت کہندے اہل ایمانوں
 تہاں سپرد خدا دی کر کے میں دنیا توں جاناں
 نے پھیرا صاحب تمامی اس تہیں سگوں ودھیرے
 دیکھے صبر تسلی حضرت پھر مڑ گھرون آئے
 البوبکر نوں آکھو مسجد جا نماز پڑھا دے
 جا کے سرور عالم تائیں ایہ گل آکھ سنائیں

آخر صفر مہینے اندر لکھدے تھالونی تھائیں
 ایہ ہفتے شروع بیماری صبح حدیثاں آون
 حضرت عائشہ دے گھر مہین سرور بنی غفاری
 ہوش آئی تے پاک بنی نے ایہ فرمان سنایا
 گھٹ تکلیف ہوئی کچھ آستھیں پھر کچھ وعظ سنائی
 پھر شہیداں دے حق حضرت لگے کرن دعائیں
 سر صدقہ سرور نبیہ افضل کرے رب والی
 البوبکر نوں کھڑے ہون دا حکم حضور سنائے
 یا حضرت چل کرو جماعت آن سلام بلا دے
 اذن جماعت اساڈی طرفوں دیر لگا دے ناہیں
 سرورنوں پھڑکے بگیا تھلے رو رو کرے پکارا
 ہے افسوس بہاراں میںوں اج اوہ نظر نہ آئیاں
 حدوں لنگھ چلی سی حالت پکے عاشق والی
 پھر صدیق ہویا وچہ غنشدے ہوش نہ رہی کائی
 نے کل فرشتے نوری عرشیں ماتم پایا
 اج رسول حبیب خدا دا مسجد دے ناہیں
 چھم چھم تنجوں سب یل برسن سالون جھڑپاں تائیں
 یا حضرت اصحاب تساڈے رو رو مارن دھائیں
 جگرا کر کے سرور عالم آن جماعت کراے
 میں ہن وداع تہاں تھیں ہو کے چلیا ایمانوں
 تقویٰ تہیں خدا دار کھو آکھے بنی رباناں
 سالون چین کدے نہ اونان ہاجھ بنی جی تیرے
 ہویا وقت نماز دو جی دا پھر حضرت فرمائے
 اک حفصہ اصحابی تائیں عائشہ آکھ سنائے
 ایہ جگرا نہیں باپ میریا کہن عمر دیتائیں

پہل خلافت ابو بکر دی آکھے بی الہی
 بنے ہم صدیق پیارا آن کھڑا ہو جائے
 جا مسجد دی کبھی طرفوں نور دتے چکارے
 کرن اشارہ سرور عالم تیس جماعت کراؤ
 بن امام صدیق پیارے پھیر نماز پڑھائی
 بعد نمازوں سرور عالم ایہ فرمان سنائے
 میرے بعد صدیق خلیفہ ایہ لکھکے دے جاواں
 عمر کبیا تکلیف بنی نون لوڑ لکھن دی ناہیں
 ابو بکر دیتا میں میرے بعد خلافت ہو سی
 اک نصیحت کراں تسالوں سمجھ دلوں بجانوں
 دو جا مشرک عرب اند نہ ہرگز رہنا پاوے
 ست دینا رہتی گھر آہے اند وقت بیماری
 حضرت عائشہ کرن روایت حالت کل سنائی
 ہمایاں دیوں دیلے کارن ایسی تیل منگایا
 عبدالرحمن اصحاب نبی واپس نبیدے آنا
 خدمت اندر حاضر کیت سی مسوک تے پانی
 پانی لائے متہ تے سرور مرط مرط کے چھنکاوے
 فجرے وار سوار بنی نے پردہ جبرلوں چایا
 پڑے وچوں نور بنی دے شعلہ جہوں دکھایا
 سرور عالم نے فرمایا جلدی نال اشارے
 تن دن پہلے لے اجات وحی جنابوں آیا
 جد مسوک بنی نے دیکھی نظر اشارت پانی
 دو جا مک تیرینال کیہڑا پاک نبی فرماوے
 روح مبارک پاک مظہر ایہہ نکالن آیا
 یہ بن اہل ایمان تائیں آیا پون جدائی

کہن لگے سرور دو عالم بات نہ مناں کائی
 دو نہہ بندیا نلے موٹے لگ کے حضرت مسجدائے
 لگا ہٹن صدیق پچھا ہاں آکھیا بنی پیارے
 ہو جاؤ کھڑے مقصے آتے کچھاں نہ ہٹکے آؤ
 کبھی طرفے بیٹھے آہے پاک رسول الہی
 کہن صدیق دے لڑکے تائیں قلم دوات لیاوے
 کاغذ قلم لیاوے ایہ میں جھگڑا ختم کراواں
 کافی حکم قرآن اسالوں لائق ساڈیتا میں
 جھگڑا کرے نہ کوئی ہرگز اوہ حاکم ہو سی
 ایچیاں دی عزت کرنی بڑی ضروری جانوں
 ایویں ہو تا کیداں حضرت یارانوں فرماوے
 زردی حب نہ رکھی ایسی کسے رسول غفاری
 رات وفات بنی دی گھر چہ تیل نہ بھے کائی
 زرد دولت نون سرور عالم نہیں پسند لیا یا
 سی مسوک آہے ہتھ پٹوی راوی ذکر لیا یا
 کَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تالے پڑھن نوبانی
 ایس طرح دی حالت ہوئی عائشہ حال سنائے
 کھلا امام صدیق مصلے بنی دھیان اکھایا
 ہٹے صدیق کچھاں نون شاید بنی محمد آیا
 درد شدید ہونہی میں تائیں پڑھو نماز پیارے
 عزرائیل تائیں دن نیچے اپنے نال لیا یا
 اوہ مسوک بنی نون عائشہ کر کے نرم پھڑائی
 ایہ ہے مک الموت بنی جی حیرائیں سنائے
 ایہ عشاق تساوایں تائیں ہجر و کھالن آیا
 لگا بھاگ جنت نون لگن یہ رسول الہی

ایہہ بال جیہاتوں آیا بحیروں اک مچاون
 بدل بیٹھے چھپاون لگا ایہہ بہن چن نورانی
 میرا آون دینا آتوں بند کراون آیا
 ختم ہو یا ہے آون جاون اج جیہا میرا
 ایہ گل سنکے پاک بنی نون غشدی حلت آئی
 حق غنا ماں سے نہ دلو پڑھو نماز ضروری
 دو چیزاں میں چھڑ چلی ہے محکم پاس تاسا
 ہک قرآن کلام الہی جو میں چھڑھی جاواں
 ایہ دو امر تہ سے اندر ہاں میں چھڑھی جاتا
 عزرائیل وحی نون لگا کہن امت واسا
 میرے آتے پوریاں کرے سب تکلیفیاں بھائی
 امت آتے وقت نزحد سے ہر دم رحم کیوں
 ربی قسم قرآن حدیثوں جو ذکر لیب سی
 سنوں حقیقت جہرم لگی ہون وفات تیاری
 کہن لگے سرور دو عالم یا رب مرضی تیری
 تہن من کسنوں سوئیاں امت یا رب خالق سائیں
 رب العزت نے فرمایا کیوں تینوں علم آیا
 کریں سپرد اسادی حضرت امت اپنی پیاری
 شفقت نال خداوند آکھے نہ رویا پیارے
 یا بنی اللہ جد قبریں تھیں جاوے خلق اکھائی
 ہوئی تسلی پاک بنی نون دم بھریا یکباری
 سوار دیہاڑے وقت ضحیٰ دے چھوڑی دنیا فانی
 عمر بہاؤ او سے ویلے ہتھ تلوار اٹھائی
 چاہی روز ہمایا گم ہمیشی موسے بنی رہا تا
 کیتا منع صدیق دلی نے سنتوں شریعے

لگا ایہ معاذ جیہانے چھیک کیجے پاون
 ہن تاریکی چھاون لگی یا محبوب حقانی
 ختم نبوت وایہہ آکے حکم سناون آیا
 عشرتیکر دین سلامت رب رکھیں تیرا
 سرت آئی تے دو نہہ چیزانہی پھرتا کید کرائی
 دو نہہ چیزانہی آخر ویلے کرن وصیت پوری
 دو نہہ چیزانہی آتے ساسے قائم رہیلے ڈاہکے
 دوجی امر حدیث اسادی ہر اک نون بتلاواں
 اوہ نہیں میری امت دچوں جسے فرق لیاندا
 جان کنڈن دا جو دکھ دینا میری امت تائیں
 میرے بچھوں امت تائیں دکھ نہ دیویں کالی
 جو کرنا اج کرے مینوں پھر تکلیف نہ دیویں
 امت دیوچہ اوہ نہیں داخل دائم دوزخ جایی
 وقت اخیر سرور عالم رتے کر کر زاری
 بچکے رہ لگی حال نوانی عاجز امت میری
 توہیں پار لنگھ ویں مولا عاجز امت میری
 کروا مان اسادی امت خالق نے فرمایا
 صبح سلامت دیں حشر نون یا محبوب غفاری
 امیں خلیفے بنے تساؤ سے یا مقبول سوائے
 خیراں نال امانت امت جاوے ہتھ بھرائی
 وچہ فردوس معلے فسلوں پہنچے بنی غفاری
 اصحاب نے ماریں آہیں ٹرکے بنی حقانی
 قتل کرن جو آکھے ہو گئے فوت رسول الہی
 پھیر جاتی بخشی رہے آکھے درو رنجاناں
 ہو گئے فوت محمد سرور کون صبر سواہے

آیا ممبر عمر دے تائیں تیغ میا نے پانی
 غیبوں کے آوازہ کیتا اوتھے خالق سائیں
 کج عباس اس نہیں ہٹتا دینا غسل ضروری
 عباس تے ابن فضیل دو ہانے پانی اوپر پایا
 جسم بنی دے یوں تھانے کھارہیا کج پانی
 غسل بنی دا پانی ساراستوں پر پیائے
 اوتھوں قطرہ وقت نزاع دے مہرمن لوں تے
 کپڑے پاک بنی سرور لوں ابن عباس پہنڈے
 پھر نہ نہ پڑھیا اونویں جوہں بنی فرمایا
 بعضے کہن یی یے کے اوتھے جا دقنا یے
 بعضے کہن قدس وچہ جا کے چاہے دفن کراں
 آخر کہیا صدیق پیارے جھگڑا کل مکاراں
 مئی عائشہ گھر تحریر چہ جاوے قبر بنائی
 چھ اصحابان لحد رکایا سرور عالم تائیں
 علی عقیل عباس اسامہ ابن عوف تیغ سائی
 ہر فرشتے ہوسن بھانویں جوہں بنی فرمایا
 وہ قربان اخیری آکے کہے بلال مناناں
 وار و وار زیارت لے کرن اصحاب تمامی
 ابن عباس حدیثوں ثابت اک روایت سنائی
 لب جتے پئے پاک نبیدے مینوں نظری آئے
 وہ سبحان اللہ کیا سوہنا درو دنداون والا
 نواں رٹاں تھیں لحد مبارک بند اصحاباں کیتی
 خاک بچھالی وچہ قبر دے اک روایت آئی
 چیر بلال پانی دی جا کے بھر کے مشک لیاندی
 حضرت عائشہ کنفل روایت صحیح حدیثوں آئے

غسل بنی دے کارن مڑ کے یازاں گل ہلائی
 ایہ ہے پاک نہ مول نہواؤ دفن کرو استائیں
 جامے سنے علی نے کیتی شرط غسل وی پوری
 ایس طرح روایت اندر راوی ذکر لیا یہ
 دھرے جیجہ علی نے پیتا سی کج راز نہانی
 شیشے گھت منگایا اوپر خالق سر جنہاں
 شر طیطا لوں بچے مومن نال ایاں سجھاوے
 سائے کپڑے مینی تے ثابت کیتا چائے
 بعد جنازے قبر کدھن تے مڑ کے جھگڑا لایا
 بعضے کہن بقیہ اندر آپاں قبر کدھائیے
 بعضے کہن مدینے اندر دور کتے نہیں جاتیں
 جتے فوت پیغمبر ہویا اوتھے ہی دفنواواں
 حضرت طلحہ تے ابی عبیدہ دونہ نے لحد بنائی
 اندر شہر مدینے پیاں کوپے گلیاں گھائیں
 اہناں اندر لحد رکائے سرور بنی الہی
 دل گھائل وچہ بھر نبیدے رو رو نیر و گایا
 او زیارت کر لو لوگو چلیا بنی رباناں
 اج دنیا توں رحمت ہوئے پیٹے بنی گرامی
 کرن روایت سب تھیں پچھے میری داری آئی
 رب امتی دا پھر مینوں جین آوازہ آئے
 لحد اندر بھی یا رب امتی ورد مکون والا
 گھائل قلب ترٹیاں کراں ایسی حالت بینی
 عمر بن عبد العزیز نے پھر دیوار بنائی
 ساری قبر مبارک آتے اوہ چھنک کی جانندی
 جا قبران تے سجدہ کرتا منع خدا فرماوے

اللَّهُمَّ كَمَا تَجْعَلُ قَبْرِي عِيدًا حَضْرَتَا كَهْنِيَا
 دَفْنِ كَيْتَا جَدِ سُرُورِ عَالَمِ رُلِ اصْحَابِاں يَارَاں
 غَمَزِيَاں پَنْڈَاں بَنُكے يِيئے گھر گھر يادِ پيار سے
 جنتِ خاتونِ نبی دی بیٹی غم تھیں بول سُنایا
 علی کہے سی لکھیا یوں خالقِ سرِ جنبہ سے
 قسمِ خدا دی ہجرِ نبی داکھیا مول نہ جاوے
 نہ دینا تے نظری آوے سوہنا چن نورانی
 چودہ طبق تے کل فرشتے رتے زار و زاری
 سنی شہرِ مدینہ دسد باجھوں نبی الہی
 ابو بکر نے صحیح حدیثوں اک روایت سنائی
 نال داب جنانے کارن جبرم صفاں بنایاں
 میں امامِ جنازے کارن اگے آن کھلویا
 کی دیکھاں میں کفن میت داجوئل آبلے کھاوے
 جد میں کول مہنی دے آیا حیرت میں آئی
 سب قد آور اچن چیتی کفنوں باہر آیا
 دہشت نال کہیا میں چھیتی مار واسدیتا میں
 اٹاں لٹے پھر کے لوکاں سی جد مارن چاہیا
 سب سناوے غافل لو کو کیوں مارو میں تائیں
 دکھ پوچھاؤں ایس میت نوں میںوں حکم الہی
 پچھن لگا سب دیکولوں پھیر صدیقِ پيار
 ابو بکر نوں ناگ زہریلے آکھ سنا یا حالا
 بانگ سنے تے کناں گھیس رہے وقت شگھوے
 میںوں رہنے بھیجا ایتھے ایس شامت دی پیوں
 کچھ پرواہ نہ کیتی اس تے کارن حکم الہی
 حَتَّى عَلَى الصَّلَاةِ وَاجْسَدَم لَفْظِ اَدَا یا جاوے

قبر نہ میری میلہ ہووے شمن توں بارِ خدا یا
 دل رووے غمنا کی اندر ہویاں سچ غباراں
 مسجد منبر خالی دے سے باجھ رسول سہارے
 رحمتِ عالم باپِ حسن دے کتھے تساں گھدا یا
 چٹے خاکِ نبی دی قبروں رو رو آہیں دے
 رو رو چشماں پتھر ہویاں دمنوں صبر نہ آوے
 سوہج چھپیا ہیٹھ مٹی دے سوہنا بنی حقانی
 کون کہے چشمانوں روئوں بس کرو ہکوار ی
 ہندے چڑھدے تیکر پیگی کالی رات سیاہی
 اک میت داکرن جنازہ میںوں لیگے بھائی
 کی کچھ دساں رب قدوتاں ظاہر کر دھدا یاں
 نظر پی جد میت وے امرِ خدا دا ہو یا
 سرتوں لیکے پیراں وے پیروں سرتوں جاوے
 یا مولا ایہ وچہ کفن دے ہے ایہ چیز کیانی
 ڈر کے پچھا ترٹھا میں تے جاں میںوں دسیا یا
 سائے لوکیں مارن لگے اسنوں تھاول تھائیں
 کالے نانگ کھد رہی چھجلی بول جواب سنایا
 پچھو تسبیں کھلو کے میتھوں اہڈیاں مثلِ خطا میں
 جس تے غضب رہانا ہووے کیڑا اے رلا لی
 کی بد عملی کیتی اس نے حال سناوے سارا
 پڑھے نماز بیوقت ہمیشہ ایہ واسدا چالا
 نال جماعت نہ شامل ہووے سستی کیتی جائے
 کہیں عذابِ حشر تک سنوں حکم ہو یا سرتوں
 سستی کرتے نمازاں اندر کر کے بے پرواہی
 کیوں نہ مومن او سے ویلے اٹھ مسیت سداوے

ایسیں لوگوں بدلے بہتے آیت قرآن سنائی
عمل کرے ہر مومن آتے آگے ذات الہی

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝

پس ویل دوزخ ان نمازیوں کے واسطے جو اپنی نماز سے بے خبر ہیں یعنی سستی کرتے ہیں

اے انسان اہل ایمان سستی کریں نہ کافی
بے پرواہی رب پیمہ تیری نہیں انسان
ست سو درخداے تینوں جہدوں نماز سنائی
ایس نماز جہنم کو لوں تینوں یاد بچاناں
وچہ قبر دے گوزاں و جن دس نماز ادائی
اے بنے توں وعدہ کر کے کی خداؤں آیلوں
اے انسان بے اوہ وغرہ لوں چا دلوں بھلایا
رب کہیگا کی وعدہ توں کر گیا سیں دربارے
کرن رویت جہد کوئی بندہ اک گناہ کماے
اوہ نہ بہتدا جہد تک بندہ استوں دھوے ناہیں
شگن بڑے پار سلامت لا کھان استغفاروں
ستغفار گناہ دی گولی جیکر کھا دی چاے
بے پنا ہی قبر عذابوں استغفار پو کا ریں
صدے استغفار نمازوں لا کھان پکے عذابوں

دیکھیں نہیں تے دیا جاسیں کارن بے پرواہی
تیری توبہ تے مسکینی کریں خیال ناداناں
کیہڑی گلوں توں انسان کھدا پھر میں کوتاہی
قبر عذابوں ایس بچا کے جنت وچہ پو چاناں
اوس جگہ دے آتے آئے پھیر جواب نہ کافی
قول قرار دے دل تھیں کوں شیطان بھلا یوں
کی کر سیں گا جہدوں خدا کے پیش حضور بلایا
دھوے توں انگاری کرنی دہر خدے و بچاے
دل شیشے دے آتے نقطہ جم سیاہی جاے
استغفاروں داغ سیاہی توں انسان لاہیں
بہت گناہیں مٹتے جہنم یں وسیلے پاروں
کیوں نہ ایس بیماری کوں صحت مکمل پاوے
بعد نماز پڑھیں ست واری بہت مول نہ ہا ریں
تنے کم جنہا تے کیتے منگھن بے حسابے

وچہ قرآن خداوند عالم لکھ کے آیت پوچائی
اپنے خاص حبیب نبی نوں ایہ گل آکھ سنائی

وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنْهَرْهُ ۖ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

اور سوالی کو نہ جھڑک اور خدا کی نعمت کا تذکرہ کیا کر

طرف نبی دے حکم رہانا آکے وحی سنایا
جھڑکو متاں سوالیاں تائیں آپ خدا فرمایا

ایہ نہیں خبر سوالی تائیں ہرگز ہوندمی کالی
 اسنوں عرض سوال کرن دی ہور نہیں گل کوئی
 جیکوئی چیز نہ ہوئے پلے اسائل آن سناوے
 جے اسویلے نہ می کر کے مومن وقت نگھاسی
 اکدن پاس بنی سرور دے اک سوالی آیا
 دیہ کچ نام خداٹے مینوں کرن سوال تسالوں
 حاضر چیز نہ اسدن کالی پاس رسول پیائے
 سائل آکھے یہ حضرت جی میں ایہ عرض ستاواں
 گھر دے جیاں مینوں گھلیا رکھ امید وڈھیری
 اوس سوالی کارن حضرت مرٹ کے گھروں آئے
 ہر گھراندر کوشش کیتی پر کوئی چیز نہ پائی
 اوہ چاندی لے سرور عالم پاس سوالی آیا
 جدا یہ ترم کلام سنائی حضرت شفقت پاروں
 کھوڑی چاندی لیکے ٹریا سائل چائیں چائیں
 حمد ربانا بولن لگے سارے ہو قسربانی
 ہائے افسوس بنی نوں جا کے کیوں سوال سنایا
 بہت بے مبری ہو گئی ساقھوں رو رو حال و نجات
 سالوں پاک رسول اللہ نے دتا بخش خزانہ
 اکنے چن لگیاں چاندی منہ وچ پھڑکے پیئی
 دودھ تے شہد نکلیا استھیں راوی ذکر سناوے
 رچ گیا تے دوجے تائیں اوہ چاندی پکڑائی
 دور ہو یا سب تنگی ق فہ برکت بنی غفاری
 دل دماغ معطر ہو یا ایسی خوشبو آوے
 اوہ چاندی اک جوہر بنکے دین نگار و شنائی
 دن چڑھیا تے ویچن آسنوں وچہ بازار لیجائے

ہو دے نہ ہوئے گھراندر ٹکڑا پیسہ پائی
 جیکوئی چیز تیار نہ ہووے پھر بھی مشکل سوئی
 پھر بھی اسنوں جھڑک دیئے پاک بنی فرماوے
 قسم خدا دنی مولا کولوں خالی رتبے پاسی
 یا حضرت میں بہت تماناں آن سوال سنایا
 کیتا تنگ غریبی حضرت آکے بڑا اسالوں
 پاس نہیں کچ بھلے آویں اکھیا بنی سواوے
 کوں تسالے گھر تھیں حضرت خالی مرٹ کے جواں
 کی جواب دیاں میں جا کے کیہڑی کہاں دھیری
 ہے کچ پاس دیہوراء مولا پاک رسول سناوے
 درم یا وہ گھٹ چاندی بھی لگے بنی الہی
 ایہ مقصوم تسالیا ہلیا حضرت نے فرمایا
 لکھ لکھ شکر سوالی کیتا بدیہ لے سرکاروں
 جیونکر حال گدیا دے گھر دے جیاں تائیں
 ایسا حال بنی دے گھر داواہ محبوب سبحانی
 ساڈا پیار بنی نوں آیا گھر دا پیار نہ آیا
 اس چاندی نوں بوسہ دیکے چشمان اوپر لادوں
 ایہ تبرک سالوں ملیا کرن لگے شکرانہ
 شیریں شہد اتے دودھ ونگوں استھیں لذت آئی
 چاندی منہ وچہ پاون وال بھر بھر گھٹ لکھا
 دودھ تے شہدوں سامے بچے قصہ کوتاہ بھائی
 پھر لپیٹ ٹکاوون ادبوں شکر کرن لکھواری
 دن دو جے پھر قدرت آسدی عظمت ہور دکھاوے
 وچہ اندھیرے چانن کروا قدرت مال الہی
 سٹھ ہزار دیناراں قیمت آسدی جوہر کا پائے

وہ بیکار گھرانوں جانکے قیمت لیکے بھاری
 راہ سبحان نہ کیا سوہنا سرور بنی حقانی
 رحمت کارن بھی جیسے آئے کوئی سوالی
 نے انسان پاک نبیدی کرے تابعداری
 پکڑ ہوویگی دوہہ چیزاں توں وچہ دربار الہی

غنی تو لگہ ہو گئے مالوں فضل کنوں رب باری
 جو دیکھے سو پاک بنی توں جلن کرے قربانی
 کوئی دروازے پاک بنی دیوں مڑ کے گیا نہ غنی
 نہیں تے پیش عدالت جا کے پاؤں سوت خوری
 دوزخ تھیں پنج جنت جانا دوہہ چیزاں توں بھاری

ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّهُ يَوْمَئِذٍ عَنْ النَّاسِمْ

پھر اس دن تم سے ضرور لغتوں کا سوال کیا جائے گا

ہک قرآن تے دو جا سمجھو بنی رسول الہی
 تخت آتے جد پہ کے اللہ ایہ فرمان سنیا
 پاس خدا جے بیٹھا ہو سی پاک رسول حقانی
 دونوں افسر ضرور سن وچہ دربار الہی
 بول قرآن گواہی دلیسی یارب بخلق سائیں
 شغلاں دیوچہ شاغل ہو کے سارا روز لنگھاو
 رب کہے ایہ پاک بنی دی امت وچوں تاہیں
 جیڑے شخصیاں کیتی تاہیں میری شکر ادائی
 جس قرآن تے بنی میریدی نہیں کوئی قدر پچھانی
 رب فرماوے ساڈے ورتے جد کوئی عاجز آوے
 جیڑے صاڈی نعمت کھا کے نہیں کر دے شکرانہ
 پیڑیوں تو بہ کر کے جے میرے در آوے
 توبہ کرتے والے آتے قبر نہ میرا آسی
 سود خور نوں ذات الہی لکھ لکھ لغت پاوے
 جوہیں نہ ناہ اس دن نال کیتا آیا حکم قرآنوں
 منہ بخنڈیرا ہو سی اسدا اندہ حشر دیہاڑے
 نہ لے زور سو نہ کھائیں نہیں تان پکڑ یا جاسیں

ہو سی پکڑ دوہہ نئے پاؤں شک نہ اسوچہ کافی
 ہک قرآن تے بنی اسدا اکول تسافے آیا
 آئے پھر قرآن پیارا صورت بن انسانا
 بیفرمانی خلقت ساری جاوے پاس بولالی
 بہت غریب نما تہ سمجھیا آئے میرے تائیں
 کدے تلاوت میری بدلے ایہ نہ فرصت پاوے
 جنت دخل حرام آنہا تے دوزخ لین سزائیں
 کیوں ان ملا جنت دیئے آکھے ذات الہی
 اسدی میں نہیں بخشش کرنی آکھے ذات ربانی
 جے لکھوار گناہیں ہووے تان بھی بخشش پاوے
 بہت مسیاد و دھواں اسدی پھرے مست دیوانہ
 پھر بھی بخش دیں میں اسنوں دوزخ وچہ درجے
 عمر و مائی توبہ باجھوں پھرتیں پکڑیا جوسی
 بنی کہیا اک درم بیا جوں جیکہ کھاوا جاوے
 نہیں کافرتوں گھٹ بیا جی شک نہ اسوچہ جالو
 کئی ہزاراں سالوں تیکر دوزخ اسنوں ساڈے
 آخر ویلے پیش نہ جاوے رو دے کپت دیں

رحم کماویں انج کے تے جیکوئی بخشش پوئی
بن سودوں توں قرضہ دیویں حاجتمندان تائیں
وچہ مشکل جے مومن تائیں مومن دیوے یاری
دوہیں جہانیں اس مومن نوں رحمت بخشش سوک

خوف خدا دا دلوچہ رکھیں جیتوں شان دھوئی
اونان صدقہ دفتر اللہ روز لکھیوے سائیں
بانہہ پھڑے رب محشر دے دن آکھے بنی غفاری
دفتر کل گناہاں والے اللہ خالق دھوے

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ

جذب بنی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا جو شخص

كَانَ فِي سَعْوٍ أَوْ فِي غَوِيٍّ كَانَ اللَّهُ فِي عَوْنِهِ

پہنچ جاتی کی مدد میں ہو خدا اس کی مدد میں ہو گا

جس مومن نہ تھی مدد دیتی جسے رسول پیارا
جو عاجز تے رتھ نہ کر مئی خیر حذیثوں آئے
رتھ نہ آئے دیکھ اندھ کدے بیا جیاں تہیں

دوہیں جہانیں مدد اسنوں ویسی سر جنبار
آدھ نہ رہب تھیں رحمت پارسے پاک بنی ذوق
پاک بنی دی مت اندر دھنل ہوئے نہیں

حکایت عجیبی

سی اک غنی تو نر برب ما وچہ ٹھ دے بھائی
قرضہ دیکے ہر اک کولوں ایہ ٹرائل لکھا دے
بعد مہینے ہر اک پاسوں جا کے سود لیا دے
جے کوئی چیز نہ ہتھیں آئے پھر کی کسے دیوانہ
سود بیا جوں پورے کر دا اخراجات تامی
اکدن اوس بیا جی اگے عورت عرض سنائی
کہن لگا میں جانا جندی نہ کرتوں غمناکی
گھر مسکینوں داک ہسی جسوچہ فاقہ تنگی
بھکے ڈالولین وچاے چھوٹے بل ایانے
کسے وسیلے سر بکریدا ہتھ اہنا ندے آیا
بانن جو گے کول نہ پیسے کتھوں مل لیا

قرضہ دیکے لوے بیا جوں ایڈی حرص دہائی
ہر مہینے سود رتھ دا فوراً تاریا جا دے
حاضر سود نہ ہوئے گھر دی پھر کوئی چیز اٹھا دے
آون دا مذکور ان کدوں جبراً لے طلبا نہ
اصل رتھ نوں کسے نہ دتے وعدہ پک مدامی
اج گھر اپنے خرچن جوگا کوئی نہیں پیسہ پائی
ہنے لیا کے حاضر کرنا سود جنہاں دل باری
دن تے رات جنہاں دی اگے فاقے اندر تنگی
بہت ویسی فاقے پاروں حال خداوند جے
ٹمک بنا کے نال چھری دے ہانڈی اندر پیا
جیکر بالن متھ نہ آوے ہانڈی کوں پک دے

تنگی آتے تنگی آوے جیونکر حکم الہی
 آکے جلد حبیب بیاجی واج غصے نال ماری
 دے دیہو سودا شتابی میرا کیوں اتنا چر لایا
 کہے طلبا نہ دے دیہو مینوں میں نہیں مڑنا خالی
 اوس حبیب بیاجی نے سی عادت بُری ٹھہرائی
 بھانڈا چہر پسند جو ہووے اوسے وقت اٹھاو
 آٹکے دیکھے وچہ طلبا نے میں کی چہر اٹھاو
 دیمبیا جدوں حبیب بیاجی ہانڈی کچی آئی
 تیجا دن واج فاقے اندر رو رو حال و بنجیا
 بالن کھنوں پکڑیا نہیں میں دتی ہار نصیبیاں
 گوشت دین ہانڈی پھڑکے چک حبیب لیجاندا
 ہانڈی چک تہیاں کولوں لے گیا زور وھٹکانے
 جا گھراپتے عورت تائیں یہ گل آکھ سٹنا
 تہیں پکاؤ ہانڈی کونڈی ہوہ کتے میں جاواں
 جدوں حبیب بیاجی گھرتیوں باہر قزم نکایا
 ایس حبیب بیاجی دا بھئی سایہ مت پے جائے
 ٹوڑ حبیب لیاندا رہنے اک گھر ایسا ساہی
 دے دیہو جلدی سودا ساڈا جلے نال بدایا
 تن دن گذرے فاقے اندر سخت مصیبت پائی
 آٹ پیا کنڈی اندراوہ بھی نہیں پکڑیا
 سنے کنڈی آٹا پھڑکے ہووے جلد روانہ
 نہ کراڈا ظلم جیسا بھکے مار نہ سالنوں
 جد مسکیتاں ماریاں آہیں ہونش ٹکانے آئی
 دوجہ آگیا خوف ربانا ہٹ گئی بے پرواہی
 جدوں حبیب خدا دے فضلوں ترس دیوچہ کھایا

قرض دینا سی کچھ عورت اوس شخص دا کائی
 عورت عاجز تھر تھر کنبی سنوں حقیقت ساری
 حاضر چیز نہیں اج کوئی عورت آکھ سٹنایا
 عاجز عورت گل سٹنا دے دو دن فاقے والی
 بے طلبا نہ ملے نہ استنوں چہر اٹھاوے کائی
 اسدی سینہ زوری آگے کوئی نہ عذر لیاوے
 عورت آکھ اسدے کولوں ہانڈی کوین پکاواں
 عاجز عورت فاقے والی ساری گل سٹنائی
 نام خدا دے سر بکرے داسانوں کتے پھڑایا
 منہ دیوچہ طعام نہیں پایا تن دن اج غریبیاں
 باجہ خدا مسیتاں آتے کوئی نہیں ترس کماندا
 گھر وچہ بھکے روندے رہ گئے عورت بال ایلنے
 ہانڈی چہڑتے ایس طرح ہی آٹا دیکھیں آئے
 ہانڈی وانگوں ہو رکسیدا آٹا چک لیاواں
 کھیلن والیاں لڑکیاں آگوں بول جواب سنایا
 اسدی بے فرمانی پاروں قہر الہی آوے
 ہانڈی والیاں نالوں آتے اس گھر بے پرواہی
 رحم کرو واج ساڈے آتے اوہتاں آکھ سٹنایا
 قدرت نال لگا ہتھ آٹا گھر وچہ آندا ساہی
 سیتے گش حبیب بیاجی نرمی وچہ نہ آئی
 رو رو ترے لے مسکین کر کے حال ویرا نہ
 تینوں رب نے عزت بخشی لازم رحم تسالوں
 پکڑ کنڈی آٹے والی واپس موڑ ہٹائی
 یجن محال عدالت اندر جو میں کار کائی
 اوسے ویلے ذات خدا دی آتے رحم کائی

رحمت ربی دیر نہ لائے خالق ہی سرکاروں
مال خزانے دئے آئے راہ مولا دے سائے
کہ صبرے جانہ ہی نظر نہ آئی شوکت شن امیری
دوست رب بنا دے استوں آیت قرآنوں آئی
توبہ رب قبول کریندا ہے سو غیباں بھریا
شکر ادایوں درجہ پلایا اللہ ہی درگاہوں

جنت ورثہ ملیا استوں آٹا موٹن پاروں
سوہ بیان چھڑے سب کھانے اوس حبیب پیارے
دل دیوچوں خیر گویا کر منظور فقیری
جیکوئی توبہ تائب ہوئے چھوڑ گناہ توں بھائی
بھل گئی سب شیخی شوخی جدوں خدا تھیں دریا
جدوں حبیب خدا توں ڈریا ہو گیا پاک گناہوں

اِنَّ اللّٰهَ يَجِبُ التَّوْبَةَ لِاِبْنِ

بیشک خدا توبہ کرنے والوں کو دوست رکھتا ہے

حکایت یک عورت

صابرہ شاکر رب بنی تے آس دی سنو کہانی
نظر بند پئے دل تے کردا واحد ذات الہی
آس دی گودی بھی اک لڑکا کسے سوال نہانی
جھیاں لڑکا ایہ نہیں طاقت کڑتے پاؤں جوگی
راہ مولا دے کچھ مینوں کڑتے استوں پاؤں
غرض سوال گندی آہنوں ہور خبر کجہ نہاں
بہت حیران ہوئی گھر والی بن کی کیتا جاتے
دے جواب کوں میں لڑکاں دیکھے اسلے غلے
اپنے لڑکے نوں کرنگا سینے نال لگا یا
راضی کر کے لودیا استوں خوف خدا دے پاروں
کڑتے وی تھان تینوں بیٹا سینے نال لگاں
اس کڑتے تھیں سوہنا کڑتے ویسی ذات الہی
جنت تھیں رب لڑکے تائیں کڑتے بھیجا لوری
لڑکے دے محض کڑتے پا گئے مستیاں مک لوانی

وقت نبیدے سی اک عورت عاجز درد بخانی
گودی آس دی سی اک لڑکا دوہرہ سالانہ بھائی
آن کھلی اک آس دے وزتے عورت درد بخانی
غرض سنائیے میں تان لڑکا دے دیکھاں وچ بھوگی
اے بی بی میں اپنا تینوں تنگی حال بھائی
معلم اگلے گھر دی حالت نہیں سوالی تائیں
کر کے زاری آن بچاری کھلی سوال سنائیے
وہ مولا دے دیون کا دن چیز نہیں کوئی ہے
اپنے پیٹے دا عجب کڑتے آس نوں لہ پگڑایا
میرے نہیں مشتاق کداہیں اللہ دے دیاروں
نہیں فرزند؟ طاقت ہمیری کڑتے ہور بندوں
دلوں خدا تے راضی ہون کے ایہہ گل آگوستائی
خاص جناب خدا وی اللہ ہو گئی خوش منظور
بھر سخیوت ظاہر ہو یا امر کنوں شجہنی

رہا گو آٹھائے عورت جسدِ امّہ سوئیے
جہ تک جیوے گا ایہ لڑکا ہویا حکم الہی
بالغ ہو ضعیفی پائی لنگھی عمر ساری
رب احسان کسیدامرتے ہرگز رکھے ناہیں
ہک روٹی ہے نام خدا کے دیوے کوئی غریباں
مذوقہ دتیاں اللہ صاحب مال گھٹائے ناہیں
جو مسکین یتیم سندی یا خدمت علما و اہل
حفظ عالم قاری دی بھی خدمت کرو ضروری

لڑکے جے گل کڑتے توری پا گئے ملک اندھیرے
ایہو کڑتے کافی استنوں حاجت ہوند نہ کافی
کڑتے رہیا برابر اولویں فضل کنوں رب باری
قرضے دار ہوتاں رہنے آخر دنیا تابیں
ستر حصے اجر زیادہ ہووے وچہ نصیبیاں
پہلوں گھٹا نظری آئے ٹھیک تساوتیاں
اسدا اجر خداوند دیوے آکھے بنی سچاواں
ماں پو جیسی خدمت ایہ بھی پائے قرب حضورنی

ذکر شان قرآن مجید

شان قرآن سنایا حضرت مت کوئی کئے کوتاہی
جسے کند قرآنوں کیتی پڑھکے اوس بھلایا
بنی کہے ایہ سڈے پچھوں ہے گزار نشانی
مویاں لوں ایہ فیض لپوڑے جہ چڑھ کشیا جڑے
پڑھ چھڑیا ملوالے کولوں مڑکے کھولیا ناہیں
باکرامت برکت والی ایہ کلام الہی
روشن دین حکایت لکھداسن توں میریا یارا
اوہ کہندائے اک روایت مینوں نظری آئی
کہن لگا میں ٹریا جاواں اکدن سفر میرے
سی اوہ جاگ قبریں والی جس وچہ جمع لوکائی
اگے قبر بیٹھی ہوئی اک میت دی تازہ
میں پچھیا سی کی گل ہوئی کر تفسیر سند و
ہونگ آوندی سالوں قبروں تاں ساں قبر پٹائی
کیا دیکھاں میں سامی اتد میت اک پرانی
اک کچھو چڑھ سینے آسے بیٹھا نظری آیا

بیٹھ با وضو فجر نوں پڑھتوں ایہ کلام الہی
اتھاں ہوکے آئے قبروں پاک بنی فرمایا
اسلے پڑھیاں وڈی چھوٹی متشکل ہوگ آسانی
جیوندیاں مے چہرے آتے نور ظہور وساوت
کیوں نہ نار جہنم اندھ مڑکے مے مزائیں
جسے پڑھکے دلوں وساری اتے تہر الہی
شان قرآن شریفوں آئے ظاہر کیتا سارا
ناوی ذکر سنایا مینوں میں نہ دلوں بنائی
اگے نظر ہزائیں بندے مینوں پین چو فرے
میں بھی جا سلام خلیکم امہاں ناں بولائی
توبہ توبہ داسب لوکیں مونہوں کرن آوازہ
کیکچہ دیکھیا تہاں اتھاؤں واضح کر سمجھاؤ
دیکھ قبر وچہ کیکچہ بنیاں تاں میں نظر وگائی
ہونگ آوازہ اس تھیں آئے دیکھی عجب کہانی
میرے دیکھدیاں اس میت نوں غصہوں ٹیٹ چلایا

دوسرا ہو گیا کرنگ میت و ابونکر با بر آوے
 تے بد بو ابھی آوے رب دکھائے نہ ہیں
 کالا بچھو اک پل اندر وینہ وینہ ڈنگ چھاوے
 بدن لے کچھ ماس نہ جسے شکل برسی دس آئی
 ہونڈیا عذاب الہی آکے کون چھڑا دے
 اک عالم سن او تھے آیا اس نے بات سنائی
 کھلے آن قرآن اتھائیں لگے پڑھن متا می
 پوری لکھ آیات قرآنی پڑھکے جمع کرائی
 ایسی برکت والا بھائی ایہ قسراں الہی
 اوہ بچھو دا پانی ڈھلکا ہو گیا اوپر سینے
 اوہ مٹی پا اس اوپر اوہ سے طرح دبا یا
 ظلم کرن واپیشہ چھڑو پڑھو نماز ضروری
 اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ آیت خدا فرمائی
 لَئِنْ لَوْ تَفَعَّلُوا كَاذِبَةً مَا أَبْخَا فَرَمَا
 دیوے خبر خداوند سچی سچا اوہ دن جانوں
 نَفِي مَمْنُونِ اگ دوزخ دی بلدی ہے گنگا میں
 پھیر جہنم گرم پانی ہے اتہاں ہی تپا یا
 اثر کرے جد گرمی لکے ترافے جان پسری
 وچہ دوزخ دے سایہ ہو سی گرم دھوئیں واکالا
 محوم پہاڑے وچہ دوزخ دے گدانا بنایا
 لا یامروہ نہ ٹھنڈا ہو سی جو دنیا دیں چھاواں
 جبرک جبرک اگ ساڈن آوے فرائز ترس کماوے
 رب کہے جو دیا آتے احسن عمل کما سی
 یَخْلَوْنَ مِنْ اَسَاوِرَ زَلِیْرٍ رِب پیناروے
 نخل و دُمان اتہاں لئی بہن اتار کھجوراں

جہاں اس پٹ نیا ڈنگ سارا پھیر لیاں ہو جوتے
 رب جانے کی بیفرمانی کیتی مرد گناہیں
 ڈنگ چھاواں اندر ہرگز اوہ نہ دیر لگاوے
 ڈا کوں نہ جاوے کوئی ہٹے کھلی لوکا ئی
 یہو جیہاں عذاباں کوں نیک اعمال چھڑا دے
 آکے پڑھو کلام الہی پاوے جلد رہائی
 گھیرا چر چو فرے پایا تے میت وچہ سہی
 بخشی حق میت دے اتہاں دیر ذرا نہ لائی
 اسے پاروں اس میت دی ہو گئی قدرت باہی
 وگ وگ کے پانی ہو یا ڈھلے وانگ پسینے
 حال بدایا ہو بھائی سننے اندر آیا
 حکم احکام خداے سنو پھراو نہ ہرگز دوری
 یاد رکھو کھاں واقعہ ہوئے جہنم قیامت آئی
 اسے واقعہ آئے اندر جھوٹ نہیں بتلایا
 جسدا نام قیامت دہریا نال یقین کھپانوں
 جسدے اندر ڈوالے جاسن پھڑکے کل گناہیں
 گرم جہنم تے کھولدا پانی پیش اتہاں آئی
 چاہوں سایہ وچہ دوزخ دے حکم کرے رب باری
 اوس جگہ تھیں باجھ خداے کون نکالن والا
 آس دی چھاویں لین پتا میں آپ خدا فرمایا
 رب کہے میں اوس جگہ تے سب کچھ یاد کراواں
 او تھے نیک اعمال باجھوں کوئی نہ چیز چھڑا دے
 اوہ بچکے اس دوزخ کوں جنت اندر جاسی
 موتیاں جڑے سونپے کٹن ہر اک مومن پوے
 خیرات حسان عورتاں صورت و اسوں حوراں

سَنَدٌ يَكْتُمُهُ رِجَالُ غَنَمٍ جَنُوهَا مَتَّحَتْ كَيْسَ نَهْمٍ لَا يَأْ
مِنْ أَعْنَاجٍ بَرِغٍ أَتَكُونِي خَطَرُ اسْدِي سَلَا
لَنَبَا سَوْرَةٍ وَجْهِ مَوْلَا حَسْبِ الْحَكْمِ سُنَادُ
تَحْقِيقٍ بِرَبِّزِ كَارِا تِي رِبْنِي جَنَّتِ عَدَنُ بَنِي
بِهِنِ اِنْعَامِ جَوْنِيكَ نَدَى لَنْدَى قَرَأَنَ كَرَا هِي
عَلَى سَمُورٍ مَوْضُوعَةٍ مَنِيَا رِبْ بَنِيَا
مَتَكَبِّينَ عَلَيْهَا اُوپر سبز سرسبز
وَلَدَانِ تَحْدُونِ لُطْ كَيْ خَدِ مَتَكَا رِي
وَقَا كِهِي كِي قَسْمِ دے جَنَّتِ دِلُو چِي تِي
وَلَعْرِ طَيْرِ اِقْمَا گوشت جَا نَوَزَانْدِ
يَزَجُو، رِقَاعَ رَبِّي بِي مَلَا قَاتِ خَدَا دِي چَا بُو
اِي بُو حُدِ سَمْنَدِ رَا لِي جُو مِيں آكِي سُنَا لِي
تَا بَعْدَارِي كَرُو بَنِي دِي جِسْ نِي جَنَّتِ جَبَانِ
اُٹھ سَوْرِي اُدھی رَاتِيں مَنُگُن رُوزِ سَوَالِي
بِر حَاجَتِ دِتَا دے مَوْلَا وَجْهِ زَمِيں آسْمَانَاں

ایہ مومن انساناں بے آپ خدا فرمایا
تحتہ کلا نہار نہراں دین قوارے
اِنَّ الْمُسْتَضِیْنَ مَفَاذًا نِیْکًا نَزَّ فَرَمَا
خَلَّیْتُ وَاسْغَا بِاَیَّامِیْ وَجْہِ بَارِعِ الْغُورِ بِدَکَا
دائعہ سوتے دے وچہ دیکھو رکھیا حکم اپنی
تار سونیدی وان بنا کے بیت نفیس اتایاں
نیل خوشی دے بیٹھن آتے مومن مرد ربانے
مِنْ مُعِیْنِ جو صاف شرابوں پین مرد غفاری
یَسْتَحْذِرُونَ پست کرے جس نوش او بار کر لے
جیہڑے رب بنی دا آپ پورا حکم بچا ندے
لے انسانوں دنیا آتے احسن عمل ک
پیر پیغمبر مرسل سارے دینے گئے دو ہائی
نہیں تاں بھائی دوزخ اندر پھریں کھان
ایسا در ہے اس قدر دا کوئی نہ مر دا خالی
آپو اپنی حاجت منگنی ہر جتاں انساناں

حکایت لڑکا

میں اک عبرتناک کہانی دساں تیریتا میں
اک نمازی اٹھ سویرے پڑھن نماز جو آیا
کیا دیکھے اک لڑکا چھوٹا روز ویر وہ دے
کے نمازی دس لڑکے کی تکلیفوں تینوں
میں وہ تکلیف : کوئی لڑکے آٹھ سنایا
رب کہیا میں آدم پتھر : ان دروغ کر ساں
یہ قبر آؤں آیا مسندہاں میں سسکے روواں
میں تہاں روکے رب اپنے آؤں منگاں تہاں پناہیں

دے انساناں اہل ایماناں سٹے دل تے لایس
 وضو کرن دی ٹرٹیاں دیکھ آکے پانی پایا
 وضو کرے تے چھم چھم نہ دے غایہ حال کچھاوے
 جس توں رو رو نیہ وگاویں دو گلہ سیں مینوں
 مسئلہ کل قرآنوں سنیاں فکر میرے دل آیا
 جس ویلے کجھ دوزخ منگے نال انہاں دے بھڑاں
 لہزہ خوف پوے دل میرے ہنجوں مار پرواں
 رونداروندا گھائل ہوواں سیر دلیتوں ناہیں

کہے نمازی نہ رولے کے ٹھیک خدا فرما دے
لڑکے اکھیا میں ک مطلب تینوں ہوسناواں
میں دیکھیں جد چلے اندہ مائی بالن پاوے
شرک تکبر والے لوکیں وٹے مٹھ پڑانے
نکیاں نون ٹک تھلے پائیے وٹیا نون لگے

شرک تکبر والیاں تائیں بالن رب بناوے
لے بابا میں جنگل وچوں بالن پٹھکے لیاواں
پہلاں نکیا نون بھن رکھے پھر وٹیا نون لائے
نکیاں باجھوں لگ نہ لگے توں میں کراں جھرانے
میں ڈرنا نہ پگڑے جاییے اسیں اہنا نون لگے

مسئلہ شریعت

کہے جدوں درود بنی نون بھب فرشتے آون
نہی محمد راضی ہو کے آکھن دوست میرے
رب العالم راضی ہو کے دس درود پوچاوے
قبرستان اندہ جے مومن پڑے درود بنی دا
جیکوئی بدو ہمیش رکھے پڑھ صلوٰۃ پوچاسی
روح محرم تے شہدائے لوح دنیا تے آون
اک روایت رات جمعہ دی آون ارواح سب بھائی
ہر کے روح کریشے غرضان پڑھ بخشو کچہ سالوں
ساڈے مک کرد کچہ صدقہ یا کلام الہی
پڑھ اخلاص تے فاتحہ صمدت بخشو ساڈی تپائیں
قسم خدا دی جے روح ہندی تسان سنی جے زاری
سنوں حقیقت یار پیارے دوسن مرد الہی
وعدے کیے بیٹھ دوہاں نے جو پہلوں مرجائے
حکم الہی ہک جتنے نون موت اچانک آئی
جا کے قبر اوہدی تے دوست مار آواز بولایا
بیٹھا پاس قبر دے مڑ کے کردا بہت حیرانی
قبروں پھر آوازہ ہویا سنوں توں یار پیارے
بسم اللہ تے فاتحہ پڑھکے جیکر نکشتے بھائی

ادہ درود شریف نبیدی خدمت وچہ پہنچاون
دین دنی دے ظاہر باطن کم نہ اٹکن تیرے
کرے درود شریفوں منزل نور متھے تے آئے
بے نجات عذابوں بیشک ایسا نام شفیع دا
انشاء اللہ روز شرنوں عالی مدجے پاسی
اپنے رشتہ داروں دے آکے پھیرا پاون
صدقہ دین یا پڑھکے بخش جے اہتا نون کائی
کون ویلے دے آکے بیٹھے کوئی نہیں خبر تسانوں
ہوئے دور عذاب اساڈا کرد نہ بے پرواہی
رحم کرے رب ساڈے آتے ڈاہڈے اسیں گناہیں
گوشت جدا ہوئے ہڈیاں تھیں سنو حقیقت ساری
آپس اندہ بیٹھے میٹھے ایہہ صلح پکائی
گذریا حال قبر دارا واضح کر سمجھا
کیتا دفن قبر وچہ جا کے سنو حقیقت بھائی
دوتن وار آوازہ کیتا کوئی جواب نہ آیا
کیوں نہیں وعدہ پورا کردا میرا دلبر جانی
خوف خدا تھیں نشش ہوئی باقی کوڑ پیارے
قبر عذابوں بیشک آسنوں دیے رب ربانی

صدقہ دیہوتے اوہ بھی جا کے واقعہ اجر پوچھو
کہ مہلک دھام روحانوں پہنچے اسوجہ شک نہ کوئی
نیک اور دان ماں پیو تائیں پڑھکے تختی جان
ماں پیو نیک اور دان سے حق کر دے نیک دعائیں
اے انسان ذات خدا دی تینوں رونہ بیا سے
کیڑی چیز میرے کول نامہن بستوں مڑسیں خالی
آہ و آنہ مریج مصالحہ لکڑ بالہن بھسائی
پیہ دھیلہ جتی لیرا ہر حاجت منگو

پر لسم اللہ تے فاتحہ سورۃ وغدینال چھڑاے
مڑے روح سرور ہوا جان ہودے فضل الہی
دورخ وچوں کڈھ اہنا توں جنت وچہ لیا جان
حد کدا وہ بھی نکتے جان فضل کسے رب سائیں
میتھوں منن جو کج حاجت آپ خدا فرماوے
کیوں نہ مینوں عرض سناویں کہے خداوند عالی
ڈبی دلیوا بھانڈا چھناں کول میرے نہیں گائی
سیف تپڑیا سوٹ سیلہر بول کہو نہ سنگو

دو لقمے گھٹ روٹی کھائیں نیند نہ غلبہ پاوے
توں جے کرسیں یہ خداؤں تینوں کدوں بھلاوے

کہانی عیدہ سوداگر

بک سوداگر کے زمانے عیدہ نامہداوے
عیش خوشی تے عیباں اندر ساری عمر لنگھائی
عیش پرستی اندر اُمدے مکے دل خزانے
گھر اسنے اک لڑکی بیسی صحت شکل پیاری
جا کنجراں گھر لڑکی وچکی آئے زور دھگانے
اوس سوداگر عیباں اندر ساری عمر گزارے
موت آئی تے مرے سوداگر قبریں جا و فنا
تھیں گئی موری دورخ دلوں کنبے او گنہارا
تھے پھیلے کل گناہاں آکے گھیرا پاپا
وانگ تنور تپاے دورخ قبر آبادی لوں یارا
دنیا تے کوئی دوست نہیں اسدا بڑا پیارا
جا کے میری لڑکی تائیں حل سنا دیہہ میرا
خوابوں اٹھ بیداری پگڑی جان اس مرد الہی

زردولت بے انت ظہاری کوئی شمار نہ آوے
کدے خداؤں یاد نہ کیتا کر کے بے پروا ہی
زردولت تے عزت کر دے ہین لوگ بیگانے
اسنوں وچن بڑپیا کہ ہرے سنوں حقیقت ساری
لے شراب بازارے پیوے عیش کسے من بھانے
آخر موت سینہا آیا آستوں پھیکڑ واری
منکر آتے نکیر فرشتے ہن حساب کرایا
گرم ہوا لے ساڑیا جتے پیش نہ جاوے چارا
نہیں سی اوہنے دنیا لے تیک اعمال کمایا
وانگ منور ہو یا ادہ سڑکے عاجز او گنہارا
سینے دیوچہ بکے اوہنوں حل سنکے سارا
اپنے پاسوں بھی کجہ بخشیں جودل چاہو تیرا
پچھ لڑکی دا پتہ نشانی ٹریا واہو واہی

اُس لڑکی دے ڈھونڈن کا رن ڈاڈ سفر اٹھایا
 پنڈاں باہر سی اک کھوٹا بیچ گئی اُس جانی
 لے بی بی گھر کتھے تیرے بھی کچھ پتہ بتائیں
 توں بھی کوئی پردیسی ویرا مینوں نظری آویں
 اک سوداگر عیدہ ایسی شہر ساڈے رہندا
 مُٹکے نہ عیدے دالڑکی رو رو لے آہیں
 میں ہی سڑے نصیبیاں والی عاجز درد رنجی
 پھر اُس اپنے مُٹکے والا حال سنایا سارا
 لے بی بی کچھ نام خدا دے کر کچھ اپنا حید
 لالو لال غمے نال ہو کے آکھے سن انسانے
 پاس میرے کھیہ دیواں اُسوں کھیہ ہے سرباواں
 یا مولا ایہ چکڑ میرا اُسے لیکھے لا دیں !
 جاو نہ خدی موری اگے چکڑ رہنے لایا
 لے انساناں نیک عمل دی لوڑ ضروری پتی
 پڑھیں نمازاں رکھیں روزے حکم احکام بجاویں

جہ پینا اوہ پٹہ لڑکی دے قدرت رنگ دکھیا
 لڑکی سی اک کپڑے دھونڈی استوں گل پچھائی
 لڑکی دے آکھن لگی آجہ گیاندریں تھیں
 کی دریافت کرنا میتھوں پتہ نشان بتا دیں
 اوسدی لڑکی لہن میں ہن پھر اوہ بندہ کہند
 میں ہی لڑکی ہں عیدے دی کی کہنا میں تائیں
 کس خاطر توں آویں ویرا مینوں دس کہانی
 وچہ درز خدے سڑ دالڑکی تیرا باپ پیارا
 پڑھکے بخش دیویں کچھ اسنوں بخشش ہوگ وسیلہ
 وہ تال مینوں دیج گیا سی ہتھیں کتھر خانے
 تال غمے دے چکڑ پھر کے ماریا اوس چلاواں
 اپنے فضل کرم تھیں مولا دوزخ کنوں بچاویں
 ہو یا بند عذاب دوزخ خدا اللہ فضل کما یا
 با جھوں نیک اعمالاں تیری سار کسے نہ یعنی
 حق حلال حرام پچھانی مال یتیم نہ کھاویں

مسئلہ شریعت

شاہ مردان اک روز قدرتی قدرتی قبرستانے آئے
 جدوں فرشتے مارن گزراں دھمک لپے یکبارہی
 اُسے حق شفاست کیتی رحم دے وچہ آیا
 اس رمضان مبارک دی کچھ عزت کیتی تاہیں
 جو رمضان مبارک دی نہ عزت تہذیب کر سی
 بنی کے جو ایس مہینہ کرد ترک گناہوں
 زندگی نویں دین لئی بڑے ایہ رمضان مہینہ
 ہک تسبیح پڑھے جیکوئی لکھدا ورجہ پائے

کی دیکھن اک اوگنہارا دکھ سزائیں پاوے
 رنگا رنگ عذاب فرشتے دیون وار ووری
 توں کیوں کریں سفارش اسدی ربیکے فرمایا
 گوناگون عذاباں اندہ داخل ہو یا تاہیں
 قسم خدا دی پیرو غیر کوئی نہ حامی بھر سی
 سارا سال گناہ جو کیتے بخشش ہون دے گا ہوں
 فوراً کسے منہ دل لہن روشن کر دے سید
 اک کپڑے دے دیکھ ہزاراں استوں بڑا جانی

ہر اقیں جو بکسواری استغفار پڑھوے
 قل ھو اللہ جو مومن سے واری جو پڑھدا
 تیس روزے جو گن کے رکھے پاک بنی فرمایا
 عزت شرف خدا جو دتا ایسے مہینے تائیں
 کسے جد رمضان مہینہ پاک بنی فرمادہ
 نیک ناماں ہاتھوں بھائی مٹھیاں نہ کائی
 اسدن اغت ہر ہر دے دچوں پکڑے دوری

وچہ ہشتاں درجے پائے پاک گناہوں تھیں
 نئے دوزخ اسے کولوں پاس نہ آئے ڈردا
 پاک گناہوں ایسا ہو یا جو اس آج مائی جایا
 سدی برکت لکھ کر دے بخشے جان گناہیں
 دوزخ دے دروازے سے بند کرے جاوے
 دشمن ہوسن ماں پیو تیرے زین فرزند اں بھائی
 باجہ شفاست پاک نبیدی کسے نہ پھیری پوری

حلیہ مبارک آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سوہتی صودت پاک بنی دی میں کی صفت سداں
 پایا بنا یا آپے خالق سر جہاں سے
 حسن بنی دے اگے رہنے ستر پردے پائے
 اصلی صودت پاک بنی دی عقل فکر تھیں باہر
 سوجھنے نقش نہار بنی دی سوچنے شکل نورانی
 جتنی خبر حدیثوں پائی وہ میں خبر سناواں
 گندم رنگ بنی داسوہنا ہیسی قدمیاں نہ
 بے سولماں کولوں لنگھے نیواں نظر می آئے
 نور الہی چہرے آتے سوہنیاں چمکاں مارے
 بھواں کاناں پاک بنی دیاں عین کشادہ مٹھا
 موٹی لکھ بنی دی سوہوے مندری وچہ نیگنہ
 اچانک مبارک سوہنا بدھا الف اکلا
 سوہنے دند بنی سرور دے صفت نہ کیتی جاوے
 مکدن حضرت عائشہ بی بی سوئی گھر کھڑائی
 وقت غشا سرور دو عالم مسجد وچوں آئے
 پیمک ونداں دی چائن لاکے کردتیاں شنایاں

جان کراں قربان بنی توں بے اک بھاتی پاواں
 جن انسان فرشتے سوہی ہر کوئی تن من والے
 ظاہر باطن پاک نبیدی کیہڑا صفت سناچے
 کچھ خدا نے باطن رکھی کچھ فرمائی ظاہر
 صفت کرے کی عاجز بندہ یوسف جیسے قربانی
 نہیں حضور بنی دے جسموں ظاہر کتے پر چھاواں
 جیکوئی تکیے نور چمکے دے تیر نشا نہ
 ظاہر نبویں باطن آپے خبر حدیثوں آئے
 نور اپٹیاں سوہنیاں زلفاں لیندیاں لٹک ہوئے
 قسم خدا دی توروں لگے چن اسمانوں لٹھا
 جتنے حضرت عمر گدائی دھن دھن شہر مدینہ
 پتے ہوٹھ سوہاون چہرا دیکھے نور تجھے آ
 چمک نورانی تھیمائی کی کوئی صفت سناوے
 وچہ اندھیرے لہجہ نہ سکی خبر حدیثوں آئی
 ہس کے اندر سرور عالم قدم مبارک پائے
 سوئی لہجی حضرت عائشہ ایہ میں خبریں پایاں

دیکھ نبیدا روشن چہرہ سورج بھی شرمائے
 بھریا نور کشادہ صیبنہ عیب غروں خالی
 موہد معیاں پاک نبیدیاں اُتے وال بڑے چمکیے
 گردن لمبی چھاتی چوڑی سوہنے خوش رخسارے
 سر و چہ ستر حقانی بھریا لک ذرا پتلیرا
 زانوں تیکر باہاں لمیاں بہت دراز دسانوں
 تلی بنی دی طبق زمین دا جیو نکمر رب بنایا
 انگٹاں لمیاں نازک ہمیں جیوں دریا دیاں تساں
 پیر مبارک پاک بنی دا جس جاگہ ٹک جائے
 مکھی پے نہ جسم بنی دے قرب حضور می پایا
 حلیہ پاک بنی سرور دا جیکوئی پڑھے پڑھائے

کالیاں زلفاں رات سیا ہی چمکاں مار دکھائے
 جسنوں چاک فرشتیاں کیتا ایڈا کشف جلالی
 ذاتی نور صفاتی چہرہ نظر پوے کت حیلے
 ریس مبارک چمکاں مارے جیوں اسمانی تارے
 واہ محمد کملی والے واہ وا نقشہ تیسرا
 دست مبارک پاک نبیدے پے رحمت برسانوں
 ہتھ ستھیلی دنیا دے حکم حدیثوں آیا
 رحمت عالم پاک نبیدیں کیہڑیاں صفتاں دساں
 نرم ہودے سب پتھر کنکر سختی کون دکھائے
 پاک نبیدے سرے اُتے ہے بدل داسایہ
 اس گھرانہ اللہ صاحب دو گنی رکت پالے

حکایت

بکدن وحی جبریل قلمتی پاک بنی ول آیا
 لے بی بی مین بابا تیرا جبرائیل سنایا
 بعد خداؤں سب دنیا تھیں میری عمر وڈھیری
 جنت خالقن پاک بنی نور ادبوں عرض سنائی
 پھر پیاری بیٹی تائیں پاک بنی فرمائے
 پھر جبریل آیا تاں بی بی ایہ گل آکھ سنائی
 جبرائیل کہیا لے بی بی ایہ گل دساں تینوں
 باپ میریا نور سائی اوہ جیہڑا چمکاں مارے
 واہ سبحان اللہ کیا سوہنا شان بنی نے پایا
 لے انساناں پاک نبیدی کرے تا بعداری
 بدلیوں پچھے نیکی کرے جیکر جنت جاناں
 وچہ حدیث بنی صاحب تے ایہ الفاظ سنایا

حضرت بی بی فاطمہ چاہیا آکھ بولایا
 سب تھیں پہلے ذات خدا دی منوں میںں اوپایا
 اس بدلے میں بابا تیرا سن توں بیٹی میری
 جبرائیل تساں تھیں وڈا یا محبوب الہی
 ایہ گل پچھیں پھر وحی نور جسدن مرے آجے
 جبرائیل تساں تھیں وڈا یا محبوب الہی
 اک طرفوں سی نظری آیاں چمکاں و جدیل منوں
 بیشک چاچا اں میں تیرا ادبوں عرض گدائے
 سب تھیں اول سب تھیں آخر سوہنا شان سوایا
 روز حشر نوں ہسی تینوں جنت دی سرداری
 نہیں تاں دائم دوزخ اندک کرنا پوے ٹکاناں
 بوتانج ہے فعل بندید ا صاف صحیح بتلایا

غن لوزار عنون خدا کے ہم اگائیے کھیتی
 نذعت کہے نہ ہرگز بندہ ہم نے بیج اگایا
 یعنی قرض بندہ اڈا کرے عبادت پوری
 کو نشاء یجعلنکما یہ بھی حکم ہمارا
 یا ادہ کر دیں زیرہ زیرہ کم کسے نہ آوے
 یا میں چھوٹے کٹک ہمارے دانہ وچہ نہ پانی
 ہرکس چمیر خداوند عالم سب نوں آپ جتھے
 ما الذی تشریوت پھیر سنایا رب نے
 جس پانی مے باجھوں بندہ اگد و یوم نہ جیوے
 اس پانی نوں اسباں بنایا آکھے ذات ربانی
 رب کہے انسانا غافل جیکر یہ گل چاہوں
 بے پانی نوں کر داکر کے ایسا اثر پوچھائیے
 رب کہے میں وچہ تسائے ظاہر موت بنائی
 ویسے بدل نہ حکم میرا کوئی میں کوئی عاجز ناہیں

اگن آتے آگدون دلوں لوگ نہ ہرگز بھیتی
 کہے رب اگایا میں تاں اپنا فرض بجایا
 غر نہیں کوئی آدمیاں وارہ کرے منظور
 ملی دنی جیہی گھاس بنا دیاں بویا بیج تمہارا
 یا میں حکم زمیں نوں دیواں کنکوں مرک اگائے
 یا میں کنکوں چھڑ لیں تاہیں جس جس انگت بناں
 رب کہے یہ غافل بندہ کیوں نہ شکر نہجائے
 خبر دیو کھاں اس پانی دی جو پیتا ہے رب نے
 جہتوں پیاس نہجاء ولدہی مشکل گھڑی کٹیوے
 اسان اتاریا وینا آتے صاف بدل نہیں پانی
 ایں لطیف لذیذ پانی نوں کڑوا کر دکھلاواں
 کل زراعت کھیتی تاہیں زائل کر دکھلائیے
 دیلا وقت مقرر کر کے اسے مہر لوائی
 کیہڑا بچے موت میری تون کر کے زور زور اہیں

حکایت عبداللہ انصاری

ہمدن عبداللہ انصاری پاس نبید سے آیا
 پاس میرے کچھ بین کھجوریں یا مقبول الہی
 ناں میرے بے چلو حضرت قرضدار بولا
 سرور عالم تاہیں یکے جاں عبداللہ آیا
 نبی اکابر مدد کاہن ہے اچ نال لیاندا
 غر حکم استہانتوں کرے پاک رسول الہی
 ٹپے سائے پہنے والے نال غر وڈیاں
 ک ڈھیری تے یکے حضرت جسد مہر بول لگایا
 ڈھیری تے اتھ پھیری جاوون سرور نبی گڑی

یا نبی اللہ قرضے داراں میں بڑا ستایا
 قرضے والے بہت زیادہ آن کھلے اک جانی
 جتنا جتنا ونڈے آئے سب مے پلے پائیے
 قرضداراں نے دیکھ بنی نوں دلوچہ برا متایا
 جد تک قرض ادا نہ کرہیں توں نہیں گھڑن جاندا
 جو قرضے دیو سائے راضی ہو کے کھائی
 وکھو وکھ استہاں لئی بانے ڈھیریاں ہین لایاں
 حق ادائی بکدی ہوئی دو جا پھیر بلا یا
 چار ہزار تے اٹھ من پکا تھلا مال تمامی

ختم ہوئے سب قرضے والے باقی رہیا نہ کائی
صفت بنی دی ختم نہ ہو دے ہے سوکرائی و لیری
کرتہ الاعظین و چوں میں اک حکایت سناں

و حیرتی رہی برابر انوس خبر حدیثوں آئی
جس دی صفت خداوند کردا ہے کی رستی میری
راوی جویں روایت کرے وہ بیان بیاں

بیان حکایت احوال سخاوت

اسرائیلی قوموں میں اک غنی تو نگر بھارا
نیکو کار تھدی اک لڑکی سنوں حقیقت سدی
اک دن آواز دے آگے کرے سوال سولی
اہل بیت لڑکی سدھی کھا و خوت رہتا
رہتا رہتا جس لڑکی کے روٹی نہ پھرئی
پہلے پھر کے مارن لگا وہ لڑکی دیتی ہیں
کیوں نہ کہ وہ دن پھر تموار سبیا
تھتہ نشا کے روٹن لگی عاجز و درجنی
آنند و سن شمس آتے آیا قبر الہی
غیرت رہی اسدے آتے ایسا پھیرا پایا
لڑکی اکورہ گئی آس دی عاجز و درجی
تھڑا بہت حاجت کارن ہے ٹکڑا ملجاوے
دلوچہ صبر توکل کیتا صاحب عقل سیانی
عاجز لڑکی گھر غلیا لے اک دن منگن آئی
دانشمند سیانی عورت اسنوں پاس پولا یا
کریں قبول نکاح ہے بی بی ہے اک لڑکی میرا
اگوں عند نہ کیتا لڑکی جو مائی فرمایا
نال خوشی دے عقد پڑھا کے عجب بس پہناون
اک پنک تے عورت خداوند جس دی نال بٹھاون
ہتھ کپے و عیب انہنوں معلوم حال نہ کوئی

شوم نکلیں کمینہ و ڈاسن آں میرا پیار
ہیسی قحط زمانہ مردن قسمت ان جوں بھاری
نام خدے دیہہ کوئی روٹی نہ پوے نہ پائی
نام خدے دیہیں روٹی کرے سوال منان
آٹوں آگیا بابل سدا قدرت ویتہ
ہر لیا پر دل تھیں غصہ پھر بھی جانتا میں
سجا ہتھ آہا چاٹیا نہ کوئی رحم کسایا
صبروں شکریں سرے چھلی سی تقدیر رہی
غضبوں ہونہ نہ بدے کارن بے پرواہی
لکے مرگیا وچہ گلیاں دے غضب خدا دا آیا
ٹکرے کارن گلیاں اندھے سوال نیچری
شکر الحمد خدا واکر کے اپنا وقت ٹھکاوے
آکھن لگی ہے تقدیروں وگی قلم ربانی
دیہ ٹکڑا کچھ نام خدا دے رو کے عرض سنائی
دیکھ عجیب صورت سیرت آسنے آکھ سنایا
مال خزانہ دولت ساری اندہ بہر تیرا
اجر سخاوت رب پکے نے لڑکی من دکھلایا
نال خوشی دے چائیں چائیں کھانے عجب پکاون
پیش دو ہاندے حاضر کھانا رکاب نکاون
عاجز لڑکی دی اس عیبوں مشکل حالت ہوئی

مالی آگے غارت خوند کے کھانے کھا و
خوند آہا ہمتہ بٹا کے سخن بے ادب سنائے
مر مر لڑکی کھانے کارن کھبا ہمتہ نکالے
غیب آوازہ ہویا مڑ کے کیوں بی بی شراویں
کری سناوت توں جس ہتھوں نام میری تے سائی
جس ہمتہ باہر نکالے لڑکی قدرت ویکھ بانی
تہر رہا کر کے بی بی صدقہ صدقے جائے
جس سناوت توں خوش کریسی رب نبی تے رہی

کھبا ہمتہ نکالے لڑکی بہت کرے پھیتا و
کیا تمیز فقیراں تا میں ادب ادب بجائے
ہفت غیب آوازہ کیتا قدرت رب دکھالے
سجا ہمتہ نکال شتابی کل مرادوں پا و میں
کیونکر ثابت کران داسنوں کھیا ذات الہی
کیا دیکھ ہمتہ صحیح سلامت نہ کوئی داغ نشانی
نہ وند دیناں بہت خوشی تھیں لکے کھانا کھاوے
سنبھال توں میں بالکل نیڑے کہہ خداوند قاضی

حکایت پیر پیر

حضرت پیر پیر یہی جہاں زمانہ نشانی
بہت سبب شرعی کہ ہندو فاجر سق زانی
تصریاتی وعدہ سچا ختم ہوئی زندگانی
حضرت ابو بکر دینا میں کہتے ذات الہی
دوروں چمک دکھائے اسے سرے توج شہانہ
حوراں کردیں خدمت رسی ادب ادب بجا وں
ابوبکر و ریافت کیتا توں کی عمل کما یا
آکھن نگا حضرت جی میں سچ سناواں تینوں
آخر اوس لاچارے اندر بنے ڈھو بنا یا
جد میں لگا کھانا کھا وں اک سوالی آیا
وہ دو توں روٹیاں پیر کے اسے ہتھ پھریا
پیر نہشتیاں حاضر کیتا میں جاسر کارے
تھر تھر جسم میرا پیا کہنے رو رو ماراں آ میں
نہ فضلہ سے حکم سنایا رب شفیع نے میںوں
ابوبکر توں شان سناوت خوابے رب دکھایا

دس وقت دس کل تہ لڑکی ہنسے یہ سنائی
ہر ویلہ وچ غیشاں تہاں کردا کم شیطانی
کفن دفن کر گور پچا وں اسے دلیر جانی
حالت اوس شخص دی رہنے سفنے وچ دکھائی
تخت سنہری تے اوہ بیٹھا سوہتا مردیگانہ
محل مکان عجیبہ اسے اگے باغ سوہا وں
جسے کارن جنت اندر توں ایہ رتبہ پایا
کہن قدرت نال الہی فاقہ آگیا مینوں
پنا پیٹ بھرن لئی پھر میں کھانا جلد پکایا
عاجز ہو کے کرے آوازہ میںوں بھکھ ستایا
یہ حضرت میں جنت حوریں ایس توالبوں پائیں
لالق دوزخ سے میں عامی غیب میرے سن بھائے
حاضر دفتر ہدیاں والا دوزخ بھڑکنا بھیا میں
جو گنہگار نال فضلہ سے کش دتا میں تینوں
بیشک سخی پیارے رہنوں حکم حضور سنایا

آکھے بنی بنمیل نہ ہرگز جنت اندر جہاں سی
 لے لوگو جہنم میں معشرے جہنم تپا یا جہاں
 چھاں کر لگا سرتے عند قدہ پاک بنی فرمایا
 اک حدیث ترمذی وچوں راوی ذکر لپایا
 فارغ ہو کے بیٹھے حضرت وند کے مال تمامی
 مال وند بیچ گیا ہن سارا حضرت نے فرمایا
 قرض اٹھا بازاروں جاکے میرے نام لکھاویں
 ایس طرح نہ کرنا چاہیے آکھیا عمر پیانے
 بات عمر دی حضرت تائبین اصل پسند نہ آئی
 ولین والیا دیہ راہ مولا ہرگز دیر نہ لاییں
 خوش ہو کے سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا
 اک تفسیر غزیزی والے خاص روایت سنائی
 ماں میری نے تینوں گھلیا یا محبوب حقانی
 بھی کچھ چیز نہیں سی حاضر پاک بتی فرمایا
 پنک پھپھوں پھر لڑکے آکے اتنی عرض سنائی
 جا گھر جلد آتا یا کرتے پاک رسول پیانے
 شرم کنوں سردار دو عالم گھر تھیں بہر نہ فتن
 کرن زیارت لوکیں آون حضرت باہر نہ گئے
 وحی جنابوں حاضر آیا یا محبوب الہی
 یا محبوب پیانے ایذا نہ کر تمہے کشا وہ
 کرتے باجھ تہیں یا حضرت نہ مجلس بیچے آئے
 ایس طرح دی خلق محبت پاک بنی وچہ پائی
 عجیب کنائے والی چادر عورت اک لیاندی
 غرض قبول کریتے جلدی سرور بتی گرامی
 پھر پھر سارے دیکھن اسنوں چادر عجیب کناری

راہ مولا جو خرچ کر لسی اپنا خرچ بنا سی
 تانبے وانگ ہوئے تپ مصرتی اتنی گرمی لڑی
 بنکے ڈھال دوزخوں روکے حکم حضور سنایا
 لڑے ہزاراں دم بنی نے اکدم سی رت یا
 پچھوں اک سوالی آیا پیش رسول گرامی
 نال محبت اسدیتائیں ایہ فرمان سنایا
 جتنا مال ضرورت تینوں اتنا ہی لیجاویں
 ایہ نہیں حکم خدا واکوئی یا محبوب سوہار
 اک صاحب نبیدے کولوں ایہ گل آکھ سنائی
 کیوں محتاج کر میسی تینوں اوہ صفت نڈا سائیں
 ایہ محمد رحمت عالم رجم کرن لئی آیا
 اکدن چھوٹا لڑکا آیا پاس رسول الہی
 یا حضرت میں گل تھیں ننکی عاجز و درجانی
 صبر کرو میں بھیج دیان گا جد سناٹے تھہ آیا
 اپنا کرتہ دے دیوہ تینوں آکھے میری مائی
 کرن حوالے اس لڑکیدے دیر نہ کرن سہائے
 کنوں ادبوں طاقت ہوئے وہ آواز بناون
 خانی گئے زیارت باحبوں راوی ذکر سنائے
 ایتھوں تیک سخاوت کرنی منع خدا فرمائی
 خود محتاج جہے وچہ ہوتا ایہ نہیں حکم خدا
 کئی محروم زیارت پاروں ہو مایوس سدھائے
 جویں حدیثوں ثابت ہو یا اوہ میں کچھ سنائی
 یا حضرت ایہ آپ ہنداؤ غرض کسے شرمندی
 چادر پھڑکے آتے لے لئی مجلس وچہ عوامی
 نال محبت آتے میکے بیٹھے بنی غفاری

اک سواری پاک بنی نون ادبوں عرض سنائی
چادر لاد کے پاک بنی نے کیتی جلد حوالے
بسم اللہ کہ چادر پگڑائی اس مسکین نما نے
پھیر دھیان سواری و لے ساری مجلس کر یا
حرصوں نہیں سوال کیتا میں آکھیا پھیر سواری
نیک اعمال نہ میرے پلے قبر قیامت اسی
اس چادر دا بخشش بے اپنا کفن بناواں
جس چادر نون پاک بنی نے نال جسم دے لایا
کیوں نہ اس تھیں بخشیا جائے عامی او گنہارا

کر و عنایت چادر مینوں یا مقبول الہی
غصہ کرن سواری آتے سارے محل والے
چادر دیندیاں ویر نہ لائی پاک سول ربانے
چادر ویکھ بنی تے شخصاتوں اک گھڑی نہ جریا
میرے دلنوں قدت ربی سی ایہ بات سکھالی
قبر عذابوں میں عاجز توں کیہڑا آن چھڑا سی
ایس وسیلے قبر عذابوں جیکر میں بچ جاواں
کفن بناواں ایس وسیلے نکتے بار خدا یا
پھر مجلس نے نہ کوئی کیتا اگے سخن دوبارہ

حکایت

ابو ہریرہؓ ذکر سنانے آکھیا بنی الہی
اک گنجائے دو ج کوہڑا تیجاسی اک انھان
کہن جبرائیل وحی نون امر کسے رب عالی
بن انسانی شکل فرشتہ کول انہانے آیا
کی دل چاہے تیرا شخص حال سنا کجھ مینوں
کوہڑے آکھیا اول میری ہووے دور بیاری
پھیر ملن دو ڈاچیاں مینوں شوق بڑا دل آوے
بدن مبارک روشن ہیریا ہوگئی دور بیاری
چھا گیا پھر گئے و لے او تھوں ملک نورانی
گنجا آکھے طلب ویری وال آگن سر میرے
آگے وال تے گاہیں نہیاں آکھلیا ملک ربانے
نال پیار نا بینے تیش جبرائیل سنانے
انھان آکھے سب تھیں پہلے مینوں ملے بنیائی
دو بکریاں مل جان مینوں شوق نال چارواں

اسرائیل بنی دی قوموں تن شخص سن کئی
لاغر حالت بہت انہانہ دی دلچہ کروا منٹ
حالت بدل شتابی جا کے تبتاں شخصاتوالی
پہلوں آن کوہڑے دیکولوں حال احوال پچھایا
جو دل چاہوی منگ شتابی حاضر کردیاں مینوں
میرے جیڑا توکھی نہ کوئی اندر دنیا ساری
جبرائیل فرشتہ اسنوں دست مبارک لائے
ترماوہ دو ڈاچیاں ملیاں حکم جوین سرکاری
جا کے پیچھے گئے کہوں دل دی دس کہانی
پندر دو گاہیں مل جان مینوں سوون فضل گفیر
آگے عاجز حال نابینا بیٹھا در در نجاناں
آکھے سنا توں دل دی مرضی کی تیرا دل چاہے
اکھیں جیہی نیامت کرھرے نہیں دنیا ساری
دیہو دلری خواہش میری ربد اشکر بجاواں

دست مبارک پھیرا جہر ایل سیلے
 تہاں تائیں حاجت ملے کی فضل کنوں رب سائیں
 کامیں رکھے مال چراون بنے تو نگر بھارے
 ہر شخصان تے رحمت کر کے رب سچ فرمائے
 اوہناں تہاں شخصان فے اے جہر بلا جادیں
 سائل بن جہر ایل فرشتہ کو ہڑے دیکول آیا
 اک اک شتر سوا لی تائیں جے میں نید جادوں
 کئی سوا لی تیرے ور گے آن سوال سناون
 کو ہڑے جدوں فرشتے تائیں خفگی بات سنائی
 جہر ایل گئے کول آیا بکے سائل بنانا
 جسے وال عجائب بخشے دتیاں نالے گائیں
 گئے تائیں دلے اندر نہ کوئی نرمی آئی
 مڈھ قدیموں گائیں رکھے اسیں گھرا ز عادی
 جدوں فرشتہ واپس ہو یا آیا قہر الہی
 تاں پھر جہر ایل فرشتہ طرف نائیں آیا
 اگوں کہن نابینا لگا میں ہواں قربانی
 قسم خدادی ہاں میں راضی مال خداوند سائیں
 کہے فرشتہ میں تہیں سائل میں ازماون آیا
 جسے ذات خدادی نالوں دتیا کیتی پیاری
 اے زردارو زردولت و امان نہ کرنا بھائی
 جیکر تے رہے لاؤ زردولت دے تائیں
 رب کہے انساناں غافل کیوں نہ شکر بجاوین
 اِذَا بَدَأْتِ الْخَلْقَ فَمَجِدِّ جَانِ حَلَقِ تے آوے
 باد رکھو جدوین جانی دے کئی مسکادیاں بھیرے
 جان حلق وچ کھرے جہر ایل آن بنے گی اوکھی

روشن اکھیں ہو یاں دونوں اندر بے چمکائے
 حکموں بے پرواہیاں ہو یاں تہاں شخصان تائیں
 پدکاں اندر غنی بنایا خالق سر جہاں سے
 جہر ایل فرشتے تائیں حکم خدا فرمائے
 یاد احسان کہ دلوں بھلایا جا کے توں ازہوین
 دیہ اک شتر خدا دے نامے آن سوال سنایا
 دیکے مال سوا لیاں تائیں دتے آپ جادواں
 کی لیجاون ساڈیکو لوں جھڑکاں کھا کے جادون
 لگے والی حالت ہو گی قدرت نال الہی
 دیہہ اک گاں فقیر دتیاں من کے نام ربانا
 بدلے راہ اک صدقہ کرنے کوں دیے میں تائیں
 بے پرواہی کر کے کیتی بات پسند نہ کائی
 توں کی گل سناوین مینوں قسم گئے تے کھادی
 اوہا مصورت گئی کوہی ہو گیا حال تیا ہی
 دیہ اک بکرمی نام خدا دے آن سوال سنایا
 لیجاہ بکرمی راضی ہووے جیکر ذات ربانی
 میں راضی رب میرا راضی ساریاں بک لیجا میں
 دل تے یاد رہی گل تیری توں نہیں ب بھلایا
 کوئی من کر و اوہ دتیا تے سو جاں بر خور داری
 ایہ از بانش کارن ویندا واحد ذات الہی
 جنت گیا خریدنا استھیں ہو روجہ کچھ ناہیں
 کل نعمت رب سمجیدی بن قیمت توں کھاوین
 فخر تکبر خود می غرورت پھر کوئی پیش نہ جائے
 مینوں جدوں پکاریں بند یا شاہ رگ توں میں پڑ
 باجھ خدادے جان پیاری کون نکالے سوکھی

تشریف فرما ہوئے خداوند عالم جیوں ماواں کے نیچے
 پس جس نے عمل کما سہ چنگے رب سچا فرمائیے
 دوزخیاں نہ دے اللہ تعالیٰ ظاہر کر دکھلا یا
 یَعْرِفُ الْخَبْرَ مُؤَنِّسٍ لِّسَيِّئَاتِهِ خَدَّافَرَمَانِ
 نیکو خدا رب حکم سنائیے چند فرشتے پڑھیں
 وَلَمَّا قُدَّعَ جَوْفُ بَاقِ وَبِئَالِ بَنِي نَوَّالِ بَیْشَانِ
 ایک بندے کو چار فرشتے گزراں دیناں کتن
 زہری سپ اٹھو ہیں و تھو ڈنگو ڈنگ چھاؤں
 ہو پاک تے دنگے تھو ہر تن خورا کاں بھائی
 آتش قسم لباس اسنا لکے جیڑے لین دوائے
 اس دوزخوں جسے جینا نہیں سی مشکل بھائی
 نار جہنم کو لوں بھائی تینوں آن چھڑا وی
 اٹھ اصول خداوند سے اندھے پتہ وہی
 ذلیل کسے یا عزت دیوے زندہ کسے یا ہنسے
 وجہ رحمت دوزخ دے رہنے بتی وارستا یا
 کہ نہ جنوں انسانوں دلوچہ کیا خیال لیاؤ
 کر دے ہونگے پندارتے ہونگے ہوا نکاری
 کیہرا کسے جواب حشر لوں صاحب سچے آگے
 جسد محشر نہ ٹکا یا سخت دیہاڑا آسی
 قبریں تھیں انسان اٹھیں عمر بتی۔ سالماں
 نیکیاں سماں والی چٹھی سجے دست پھڑاؤں
 سب تھیں پہلے ذات خداوی ایہ فرمان سناؤے
 رہد ہی طر فوں نیکی کا رواج سلام تسانوں
 وَامْتَاذُ ابْنِ مَرْيَمَ الْجَرْمُوتِ بِمِيزَةِ فَرَمَانِ
 حکم احکام خداوند والے کے انسان بجا دیں

نہ کر وہم دلیدے اندر رہے دے سچے
 جنتیاں دے دفتر سر نام لکھایا جاوے
 واقعہ تے رحمت سورتہ وجہ ذکر مفصل آیا
 جان بچانے اوگنہاں چہریاں ولوں بھائی
 بِالْأَنْوَاصِ وَالْأَلْوَانِ پھر کر مضبوطی جکڑاں
 دھون ڈنگی کرو ہیں بچا بنوں ہو حکم رحمانی
 دھو گھسیٹکے دوزخ اندہ آٹا کر کے سٹپن
 بے فرمانی کر نیوالے سخت سزائیں پاؤں
 چھ تھاپا پانی گرم کھولدا دوزخیاں لئی سائی
 توبہ کرو عذاب اجیہا نہ رب کرے دکھائے
 پاک رسول اللہ دی یارو کرو تالوار اری
 سپ اٹھو ہیں دوزخ والے تینوں ڈنگ لاوی
 مہناں اٹھ اصول اندر دخل نہ دیوے کائی
 روزی دینا پیدا کرتا لوہے یا کھلیا سے
 نکل نعمت گنگے اپنی پھیر احسن جتا یا
 کس دی نعمت تال خداویاں نعمتاں نہں جھٹلاؤ
 دسوچیز لتاؤے بچے جو نہیں رب اتاری
 پیر غمیر مہر سل سالے خوفوں روون لگے
 ہر اک غاصی اوگنہارا پاس بنایا جد سی
 قدرت علم پڑھاں سنوں حکمت دیکھنا
 تے پرواہ بدیاں وانا مہتہ کھے پکڑاؤں
 سلاؤ کو کھنڈن ترپ رجب رب سلام کچاؤے
 تابعدار بنیدے بچے سچ پچا بنیاں سالوں
 نیکان تھیں ہو جان بچاؤ جتنے مجرم غاصی
 روزی حق حلال کسے بالی پچو کھاویں

اک روپیہ مال حلالوں دوزخ وچہ لوچاے
کیونکہ آتے رحمت ہوئے ربدی خاص جنابوں
ظاہر تھوڑی باطن بہتی ایہو بھیت مروڑی

مال حراموں مکھ روپیہ دوزخ وچہ لیجاے
تھوڑی حق حلال کمائی برکت وودھ حسابوں
نیک کمائی برکت والی بھانویں سوئے تھوڑی

نیک کمائی دا کجہ واقعہ تینوں اکھ سناواں
راوی جوہں روایت کرے وچہ بیان لیاواں

حکایت روزی حلال

کسے زمانے اندر سیسی بندر نیک سیباناں
سے روزگار آں ستایا کم نہ بچے کوئی
ایک شخص لوں آئے آئے ساری گھ سناواں
اوس کہیا بھئی خالص خفدی نہیں کمائی کا
اکھن رگا میں نہیں لیندا واپس مڑ کے آیا
دور کتے اک جٹ دا جگے گاں لگ پیا بھائی
پیسے اٹھ دیھاڑی کیتی نال دو وقت کھانا
وچہ پر دیساں جی نہ لگے اسپر وطن دوراڈا
وطن ایمان نہ بھلے ہرگز ڈاڈھا دل ترسیا
حب وطن دی غالب ہوئی دیکھ سوداگر تائی
کے سوداگر بیوی تیری مر کے وقت لنگھاے
لڑکی تیری بالغ ہوئی آیا بُرا زمانہ
سن پیغام سوداگر کولوں پاس مالک کے آئے
گھر بھیجاں تنخواہ دیہہ مینوں دے حالت ساری
چار ٹکے کڈھ کھیسے وچوں مالک نے پگڑائے
چار ٹکے وہ مومن پھڑکے ٹریا امر اچاری
جا بازار کھلوت مومن تے ہر شے دے
اوس پنجہ اندر خریدے دو ٹکیاں بھائی

تو اتل حکم شریعت آتے سی اوہ مرد رباناں
قرضہ طے کرتے رہ نہیں لیتا مشرک حالت ہوئی
قرضہ دیہہ کجہ بیکر سیگی حق حلال کمائی
لیناں قرضہ یا نہ لیناں تنہاں مرنی تیری
محنت کرن گیا پر دیساں پیت و سنانوچ پ
مٹی پٹن کجیت سوارن اس نے کور سنا
ایسے حالت اندر اُسوں جن کجہ وقت و پیا
اکھن دنوچ کر کے رویا اوہ پکتا و ڈاڈھا
قدت ربدی آئے پنڈوں اک سوداگر آیا
گھر اپنے واحال کچھایا آئے چائیں چائیں
گھر واحال سوداگر کولوں دل اپنے وچہ پائے
وچہ پر دیساں آن اکیدا ہو یوں توں مست نہ
گھر واحال جو کہیا سوداگر سنوں حال سنیا
مالک آئے اچ نہیں حاضر صاف ہو یا نہ ہو
ایہ موجود میریکوں آئے مالک اکھ سناے
اکھ کوئی شے ہال پکے نوں بھج دیں بکوری
سب چیزیں توں دیکھیا آئے ملن اندر سولے
پیسے چار پکے پھر باقی جوہں روایت آئی

وہ پنجہ اٹارتے نالے پیسے لیگیا چارے
 دلوچہ حیرت کرے سوداگر کی اس کارکنائی
 اوہ اٹارتے پیسے چارے پھڑکے استوں بھائی
 رستے وچہ بندرگاہ تے جدوں جہاز کھلائے
 نوکر شاہی کن جہاز سے پھن اسدیتا میں
 اے کے کہن سوداگر تائیں جلدی نوکر شاہی
 کیا ضرورت بنی تسالوں کیوں اٹار لیجائے
 انہاں آگوں آکھ سنائی حال حقیقت سری
 کن شبیاں آکھ سنبایا جلد انار لیا بیٹے
 کتے انار نہ بھے سالوں موسم گزریا بھائی
 کتے کو درکار تہاڑے پھیر سوداگر کہندا
 ہک انار سوداگر دیندا دیو شہنشاہ تائیں
 اوہ انار لیجا کے انہاں شاہ دی نظر ٹکایا
 اکھیں کھول شہزادہ تیکے ہوش ملکانے آئی
 دیوے حکم وزیراں تائیں نالی شتابی جاؤ
 جتنی قیمت لوے سوداگر دیو اسدیتا میں
 کہتا ان سوداگر تائیں دیو انار اسالوں
 لگا کہن سوداگر بھائی مال امان بیگانہ
 جو منگیں سو قیمت پاویں کہیا وزیر سیانے
 دو ہزار روپیہ اک دامل سوداگر پایا
 لکھ روپیہ وٹ سوداگر جاں گھراپے آئے
 نیک سیانی بوی اسدی حال کچھاوے سارا
 ایہ خزانہ کتھوں بھائی ایڈا اس نے پایا
 چار ٹیکے سن حق حنالوں تیرے خاوند پائے
 شائبش کہو سوداگر تائیں جس انصاف کمایا

ایہ کچھ دے دیں توں گھر ساڑے آکھیا اوس وچہ
 ایہ پردیسوں گھلن لگا پیسے چار ایہا دی
 ہو یا اپنے دیں وطن توں اوہ سوداگر راہی
 کی قدرت و ابھید بنایا خالق سر جہا لے
 ہون انار کتے کول دیوے لہن ہر ہر تھائیں
 میں انار تیریکول دیوے قیمت لیکے بھائی
 آگوں شاہی نوکر آکھن سن توں یار سیانے
 شہنشاہ دے لڑکے تائیں لگی سخت بیماری
 لڑکا بچے اناراں دابے پانی کڈھ پلا بیٹے
 بھے آن تہاڑے کولوں انہاں گار تہاڑی
 آکھن ہک غنیمت سالوں بے کہ ہروں مل پیندا
 باقی میں انار امانت اوہ میں ویچنے ناہیں
 پانی کڈھ حکیمان اسدالڑکے دے منہ پایا
 گھٹی بیماری شاہ نے دیکھی دلوچہ خوشی منائی
 اوس سوداگر کولوں جا کے مل انار لیاؤ
 جاوے دوڑ وزیر شتابی دیر لگا دے ناہیں
 جو کچھ اسدی قیمت منگیں اوہ کچھ دین تسالوں
 وچہ امانت بھرے خیانت کون بھرے جہان
 ایہ انار شہزادے کارن اسان ضرور لیجائے
 لکھ روپیہ دیکے اسنوں چک وزیر لیا یا
 کل روپیہ جامومن دی بوی تہہ پھڑوے
 نہ اوہ نوکر سی سرکاری نہیں سوداگر بھارا
 آگوں نیک سوداگر اسنوں کھول بیان سنبایا
 انہاں دی ایہ برکت ساری اللہ رحم کماے
 جسے مال امانت اسدی وعدہ توڑ چڑھایا

یارب ایساں صفتان بخشیں ہر اک مومن تائیں
کب حلال دیا تندرستی فضلوں بخش اسائیں

فرمان نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

تانبے دیوانگ رب دھرتی تپاوسی
ایساں پین کہائیں
نوح نہ ڈرنا وہنتوں کول بہاویگا
کراں ولیسریاں ناہیں
بچھڑے دانے جوہیں وچہ کڑا ہی دے
فضل کما دے اللہ سائیں
چار فرشتے اللہ پاک بولا ویگا
آون فرشتے چائیں چائیں
کھانکے خوف نہ آوہ محشر میدان توں
شک تے شبہ کچھ ناہیں
تربت تے آنکے درود لوچان گے
بھیجا سالوں اللہ سائیں
یارب امت میری آکھکے رویاے
کہندا جبریل نبی تائیں
حشر دیھاڑا نالے عدل میزان اس
سد بولان تس تائیں
آکھے جبریل کہیا رب جلال اے
کرو سپرد اوہناں تائیں
سوچی سی امت آساں سچی سرکار نوں
رکھے امان امت تائیں
موتیاں ولی نالے چادر پہنا وندا

نبی فرمائے دن محشر جوں آوسی
تھل اولاد ساری آدم بنوں جاوسی
روکے کنگان کول نوح دے آویگا
بیٹے لوں باپ ایہ جواب سن ویگا
نکلیاں لنباں نال حکم الہی دے
نیک اعمال بھائی اوس تخت تپا ہیے
کرن روایت دن محشر جوں آویگا
اٹھے حبیب میرا رب فرمائے گا
مٹھن گے نبی پہوں سارے جہان توں
صحیح حدیث نالے حکم قرآن توں
چار فرشتے پانس نبیدے آون گے
جاگو حضور پھیر عرض سناون گے
ملاں تھیں پہلے نبی اٹھ کھلویاے
پچھیا جبرائیل وقت کی ہویاے
نبی اللہ ویلا محشر میدان اس
تخت دے آئے بیٹھا آپ رحمان اس
دس جبریل کی کچھ امت داخل اے
امت امانت جبرائیل نبی دہا اے
آکھو خفقیر تسمیں چلو دربار لوں
مل لوو آپے چل پروردگار توں
عجب پوشاک جبرائیل لبیا وندا

بچہ نورانی اتے موہے دے پر وندا
 وحی پوشاک آندی نبی سُلطانی
 آئے بیت اللہ بنکے شکل الساندی
 جدوں بیت اللہ اگوں اٹکے آوسی
 پاک حبیب اگوں آکھ سناوسی
 یا بیت اللہ عا جزامت میری لے
 کیے طواف لانیچھے آکھ نہ پھیری آ
 سفر اٹھا کے جہڑے تیرے کول آئے سن
 دوڑ کے صفا مروہ فرض ادائے سن
 یا بیت اللہ اچ محشر میدان ایں
 انہا نئے سروں کرنی مشکل آسان ایں
 یا بنی اللہ پاس رہے جاواں میں
 جنت دی چٹھی سب دے ہتھ پھراواں میں
 جتہاں پیار میرے نال ک یا لے
 لین مرادوں ویلا انہاں دا آیا لے
 جنہاں دوائے میرے کیے طواف نے
 باقی دے عیب رب کرنے معاف نے
 یا بنی اللہ حاجی جنت پوچھ وے
 باقی گناہیں کل تہاں بخشا وے
 رحمتاں بنکے سوہنا دینا تے آوندا
 وانگ یوب سوہنا صبر کما وندا
 رات کھو کے سوہنا کرے عبادتاں
 آدم دا بول ابراہیم دیاں عاداتاں
 بنی قریبے جیکوئی حج نوں جاویگا
 گویا زیارت میری زندے دی پاویگا

جس دیاں پین شعبائیں
 خبر سنائی نالے محشر میدان دی
 سٹے حضور سرور تائیں
 بنی نوں آن کے سلام بندوسی
 رب دیاں صفت ثنا میں
 کوں محبت کیتی نہاتے تیری آ
 اچ مقصود پوچھا میں
 کل ارکان تیرے آن بجائے سن
 اچ نہ دیر لگا میں
 عدل دے آتے اچ بہان حمان ایں
 رب توں جا بخشا میں
 حاجیاں ساریا توں پاس بلاواں میں
 دیر لگا وندا ناہیں !
 پیسے بھی خرچے نالے سفر اٹھیا آ
 لواں سیان انہاں تائیں
 انہا نئے دفتر ہو گئے اودوں ہی صاف
 جنتیں لین ہوا میں
 ہتھ قطار پھراوے لنگھا وے
 سدا نہ لین سزا میں
 معجزے جیسے دانگوں آن دکھا وندا
 کرے تعریف اللہ سائیں
 ونڈ کے کھا داہتیں کرے ریافتاں
 بیا رسول پاک تائیں
 دس تھیں بعد میری قبر تے آویگا
 شک تے شبہ وچ ناہیں

پھیر حدیث پاک بنی فرمائی اسے
 میری شفاعت واجب اوستے آئی اسے
 لَا يَدْخُلُ النَّارَ جَدُّونَ بَنِي فَرِیَا
 وچ حدیث ایویں لکھیا آئے
 حج لے جانا بیچ نیکی دا بیجناں
 جنت دیوچہ گھر آہد بیجناں
 اک نماز جیکوئی کے اداویگا
 کوں اوہ پھیر وچہ روز خدے جاویگا
 یک قرآن جیکوئی ختم کراوسی
 دوا گناہیں اوتھے بخشید جوتی
 کے وچہ اک روزہ رکھیا جائے گا
 جیہڑ کوئی تیہ روزے اوتھے بناہے گا
 کے وی اک نیکی ایڈی کمال اسے
 کل عبادتاں دی ایہو مثال اسے
 کے توں مولا وتوں یڈا خطاب ہے
 سارا زمانہ کروادب اداب ہے
 کجے دروازے تھلے پاک مصلے اسے
 عیب ثواب ساٹھے خان والہ اسے
 رحمت منیر جیہڑا کجے پر نال ہے
 جنہوں لیجا ندا اوتھے رب تعالیٰ ہے
 اوسے تھلے جو نماز گزار وایا
 ولد سی سی ہی مولا اوتھے اتار دا
 رحمت پر نالے ہیٹھاں جیہڑے نہاؤنگے
 پاک گناہوں ہوکے رحمتاں پاؤنگے
 سچے ارشاد دیکھو بنی کریم سے

قبر زیارت جہے آن کے پائی اسے
 اے کہ سنایا لوکاں تائیں
 روزہ خدی نادرے استوں لب بچایا
 دیکھ لو جا کے کھاناں کھائیں
 سفر بھی اس داعبوت لکھجناں
 حکم سناوے اللہ سائیں
 لکھ نماز دا ثواب اوہ پاویگا
 شک تے شبہ وچہ ناہیں
 لکھ داعب اللہ پاک قول پاوسی
 حکم سناوے اللہ سائیں
 اکو ثواب لکھ روزے دا پاویگا
 کتنا ثواب اس تائیں
 آوندی پوری اک لکھ مینال اسے
 اے کہ سناواں تیرے تائیں
 جسدیاں گھیاں وچہ پھرناں ثواب ہے
 آون حدیثاں تھاون تھائیں
 ذات الہی دا اوہ نور دی بجلی اسے
 ہوو کوئی جاندا ناہیں
 خاص الخاص بڑیاں رحمتاں والے
 لکھ مبارک اس تائیں
 صاف گناہوں ہوکے حکم سرکار دا
 برسا نور اکتھائیں
 مائی دے شکمیں جویں دینا تے آونگے
 کس طرح رہن گت ہیں
 کرے طواف جیہڑا نال تو عظیم ہے

پھر یہ دوے جیکوں عرش عظیم ہے
 کرن طوف جو بیت اللہ و اجا یہ
 ستر ہزار نیکی رب تہا پائے گا
 ستر ہزار نیکی تو دم اٹھو نہ سی
 اوہ ہی جاگہ تیری بھل بخت وندی
 بنی فرماے کہ شہر سلامت ہے
 زمزم واپانی او تھے بڑا نعمت ہے
 پھر حضور کہیا ایتھوں کو تاک ہے
 لہندے تے چڑھدے تیکر دنیا مشرق ہے
 ہندی دوائی او تھوں کل تکلیف دی
 نو سو دس برجی کعبے شریف دی
 ہووے بنائی جہوں سچی سرکار تے
 نو سو تے دس برجی رب غفار تے
 صفاتے مروہ بنانے کعبے دیال ہے
 میل کو پینڈا مسجد جن کمال ہے
 جنت کمارا پہاڑی پینڈا نہیں دور دا
 دیکھ نظارہ پہاڑی جبل نور دا
 چھڈ کے شامیں عرفات میدان نوں
 کنڈراں مارو وڈے چھوٹے شیطانوں
 بنی واروزہ دیندا نور نظارے
 مسجد نبوی واکیا نقشہ پیارا ہے
 تن سوچھتر تھم او سڈے سائے نے
 جویں آسمان آتے چمکدے تارے نے
 پنجوں نمازاں بدلے پنجے ہی ٹاجم نے
 پتھر جو سنگ مرمر مومی ملاکم نے

اتناں ثواب اس تائیں
 شوق دیناں چنے قدم اکھائیہ
 غنی فرماوے لوکاں تائیں
 چک کے پیر دو جی جگہ نکو وندی
 بھل نہ مومنں حبیبیں
 برسدی رہندی او تھے رہدی حمت ہے
 پیتیاں ہون شفا میں
 کے معظّم دی تاں خاک بھی پاک ہے
 مومن دکھ وے سب تھائیں
 حد حدود نہ کوئی ابدی تعریف دی
 دستوں مومنوں تائیں
 آیا فدا ناں حاجی تیرے دربار تے
 دیہن گواہی تھاوں تھائیں
 تھوڑی جیہی دور او تھوں مسجد بال ہے
 دیکھ لو ناں نگاہیں
 رگا ہے پیر او تھے وایاں حضور دا
 دیکھ لے غار نور تائیں
 وجہ مزلفے آوارات لنگھن نوں
 حکم سناوے اللہ سائیں
 ولوں و لاسا دیوے سینے سہارا ہے
 ہوندی تعریف یتھوں نامیں
 پنج دروازے نائے پنج دروازے نے
 پندیاں نور شفا میں
 تھم اٹھتالی ریاض الجنّت رے قلم نے
 دیکھ لو جا کے انہاں تائیں

عجب دیواراں آستا کار بناوندے
 ملک بھی نوری تن من گھول گھاوندے
 شوق محبت نال حکم سرکار دے
 دیکھ کے عاشق اوتھے تن من پے مارے
 پھر جی بیدی جو کبلی کالی لے
 چار چوہر جیڑی روئے دی جالی لے
 واہ مدینے دیں سوہنیاں گلیانے
 آنہا ندیں ساڈینا لوں قسمتیں بھنیانے
 پڑھناں قرآن جویں بنی فرماوندے
 مومنناں تائیں اولویں دسیا جاوندا
 آخر انساناں تینوں موت نے مارنا
 پاپ تے پن تیرا قبر نستاناں
 کتھے سکند افلاطون بھی مار گئے
 جڑ کے مایہ دنیا آتے دسار گئے
 حکم چا دتا جہدوں ذات ربانی نے
 ہتھ نہ آونناں مڑ کے عمر دہانی نے
 جنہاں نے دنیا آتے رب کہا یا سی
 دینا حساب سارا اوسنوں آیا سی
 قبر عذاب ناہیں ہوتا معاف ہے
 دوزخ یا جنت تیجے وچ اعراف ہے
 قبر پی آہندہ بنت غافل انسان نوں
 سمجھیں نہ ڈٹھا کے اگلے جہان نوں
 ویلا ہی مورکھ توں سوچ لے گل نوں
 سہینگا چوٹاں مڑ کے سجرے سل نوں
 دنیا دے شغل وچ وقت گواویں توں

حرف قرآنی آتے چمک دکھاوندے
 کمن پے صفت شنائییں
 کس سنہری آتے چمکاں پے مارے
 دیر لگاوندے ناہیں
 اوسے وچوں پندی چمک نرالی
 ہووے تعریف ابدی ناہیں
 جتھے حضور لایاں پیر اندیاں تلیانے
 جہڑے کوئی رہن امتیائیں
 وچہ روایت حضرت علی لیاوندے
 شبہ تے شک وچہ ناہیں
 جتھے بازی توں اخیر نوں مارنا
 آوندیاں نال آزمائیں
 قاروں فرعون و دگے جدرے مار گئے
 نال لے گیا کچھ ناہیں
 مارناں جھٹ تینوں موت نمائی نے
 لکھ بھی لائیں واہیں
 موت نے مار وچہ قبر دے پایا سی
 ہو یا معاف کس تائیں
 تکل اعمال ہونے معاملے صاف ہے
 تیسری جگہ کوئی ناہیں
 نیکی کساویں مڑ کے رووینگا جانوں
 آویں گا وچہ آزمائیں
 بڑے فقیر پھر آوینگا کل نوں
 سسناں پھر کسے ناہیں
 آنکے میر لوجہ پھر پچھتاویں توں

ہن کچھ عمل کس میں
عاقبت اپنی توں ہتے سواریں کو
پھر نہ پیا پچھتا میں
تینوں اخیر گناں دینیاں پینیاں
او تھے نے سخت سزا میں
پورا حساب تیتھوں رب تے لی گ
جھڑ کیا جدوں رب سائیں
شکر الحمر نہ توں مونہوں کچا نا میں
کریں خیال کچھ نا میں
پکیاں کندھاں نال مکے ڈلاویں توں
یگر یا جدوں رب سائیں

یگر یا جدوں رب سائیں وے مالکا فضلاں تھیں پار سنگھائیں

رب نہ کسے دم یو لیا ونا میں
کے اپیل سستی نا میں
آویں گا میریوچہ چھڑ جہان توں
میتھوں بھی پھر سکھ پائیں
سپ اٹھو میں لکھاں ہور بلا میں نی
اوس توں جہان بچا میں
ثابت نہ کسیدیاں بڈیاں ہندیاں
چوری کریں بندے تائیں
نیک اعمال لیکے میریوچہ آوناں
دیاں گی سخت سزائیں
شرم نہ آئے تینوں ربتوں کچیا
چلتا میں آپ کو را میں
بدی کماون لگا فرانہ سنگھیا

دنیا دیوچہ دوجی وار نہ آویں توں
آئے میریوچہ لکراں ماریں وے
ویا نہ ہتھ آوے لکھیں ہزاریں کو
چٹیاں چیریاں نہ ربتے لینیاں
دور خانوچہ تکلیقاں توں سہنیاں
پتہ بیچ ہی وڈھناں پئی گ
دس کھل اوسوٹے منہ کی رہی گ
نعمتاں ربدیں روز توں کھانا میں
سوچ کر مور کھا توں بھلیا جانا میں
بو کے مستانہ نہ کوئی عمل کماویں توں
نال حساب مے نہ چھٹکے جاویں توں

لکھنیاں ہن توں قدم ٹکا ونا میں
اوس بھی پھڑکے تینوں دور خیں پا ونا میں
قبر اوازاں نت مانے انسان توں
دنیا توں آویں یکے دین ایمان توں
میرے بھی اندہ بڑیاں سخت سزائیں نی
دور خدی موری وچوں کھڑکیاں بھائیں نی
وجدی گرنہ جدوں دھمکاں نے پیندیاں
قبر دیاں کندھاں جدوں سکراں لیندیاں
میتھوں انساناں جیتوں بے سکھ پا وناں
بڈیاں لیاویں پھر میں نہیں رحم کما وناں
ٹھنڈا پھر میں توں نواب دیا پچیا
دل دیا تھوٹھیا لے منہ دیا سچیا
پھر میں توں ربدیاں حلال توں لنگھیا

دیکھیں کہاں بیکھا جدوں رہنے متگیا
 طرے تے پھرے ہن توں پھریں ڈاؤندا
 اپنی طرف تینوں رب بولا وندا
 واقعہ آج تیری اُچی دلیل اے
 پیدا کنندہ تیرا رب جلیل اے
 ماں دے پیٹ وجہ تینوں جس پالیا
 وڈیاں سوکے توں نہیں سنوں بھالیا
 وجہ ہوا دے گڈی چڑھی چیری اے
 یاد نہ تینوں بڑی گوراندھیری اے
 چڑھیا توں پھرنائیں جہڑا موڈھیں شیطاں
 تیلے اعمال جدوں اُتے میزان دے
 جدوں انصاف ہو یا کہ ہر نوں جائیتگا
 رب رسول دا بجے حکم بجائیں گا
 امر تھیں بعد اک قدم ٹکائیں نہ
 واحد پچھانی اللہ شرک کماہیں نہ
 حیف انساناں مسلمان سدا وناہیں
 وقت غنیمت پیا ہتھوں گوا وناہیں
 کال دا ڈنکا آکے سراں تے وجناں
 پچھنی وات تیری کسے نہ سبحناں
 قبر ندائیں کرے کتھے کو جائیں گا
 آئند توں قبر دیاں کندھیاں وجہ آئیندگا
 دیکھ انساناں جیہڑے دیسا تیلے والی سن
 موت تے تیلے جیہڑے باخانے والی سن
 کنناں چر دنیا دیتوں ہمیش اڈھیں گا
 پچیں گا تائیں جیکوئی عمل کماہیں گا

قیمتاں پین آونٹھائیں
 دس کہاں نعمتاں نہیں بدیاں کھاؤندا
 تیسریاں دور ہواہیں
 عمر حیاتی تیری بہت قلیل اے
 جس بنیا تیرے تائیں
 بت بنایا وجہ روح بھی ڈلیا
 سوچ وچار کیتی ناہیں
 دور اخیر ہتھ رب دے تیری اے
 چا نماں نال لیاہیں
 ہوناہیں پیش اکن رب حمان دے
 دیوے گا کون پناہیں
 سخت سزائیں وجہ دوزخے پائیں گا
 ساڈ نہ سکدیاں بھاہیں
 پڑھیں نماز تے زکوٰۃ بھلاہیں نہ
 شرک بخشجناں ناہیں
 سنکے اذان نہ منیت وجہ آونٹھائیں
 لوہیں گا سخت سزائیں
 ایہو مثال جو کج گھڑیا سو بھجناں
 نیک اعمال کماہیں
 کنناں چر گھوڑے پاسے پاسے بھائیڈگا
 سور کوئی جگہ تیری ناہیں
 آئے اوہ میری وجہ ہتھان توں خالی سن
 کسے نفس چھڈ دی ناہیں
 اکن تان مہک توں پگڑیا جائیں گا
 ایویں نہ عسر گواہیں

انہاں دیکھو کہ رتی ایمانداری
 لین بدکار سزا میں
 ہر ہر بند تیرا دیاں گی توڑے
 منگیں گا پھر پتا میں
 جتنے ہمیش تیرا ہونا بسیرا ہی
 پھر توں آؤناں ناہیں
 زندگی چاہوں تینوں موت نہیں چاہی
 تیسریاں دور ہوا میں
 تیرے پیچھے آگے ہو گئے کہ ہزارے
 تجل نہ رفت قد حبا میں
 بدیں لبائیں کرسن منہ میں
 پھر رہا کچھ ستا میں
 حرص ہوانے بھے چھڈے کیرے
 آڈیاں ہوش ہوا میں
 جنہاں توں دنیا آتے کیتا قبول ہی
 پہچناں انہاں تیرے تباہیں
 جنت دے وچہ جا کے پاؤ سردا میں
 بھناں پھر کچھ ناہیں
 ڈھلیاں دوپہاں من تے ویدا سبھاں
 کبھی توں اتھ نہ تائیں
 نفس گزریں تڑکے اٹھ کے راتوں
 فضل کرے گا اللہ سائیں
 نظر نہ آئے میں وچہ ہتھ پسار یا
 چانستاں ساتھ لیا میں
 دیواتے بتی اتھے پھر نہ بھالدا

ساتھی بناویں پورا اپنے مالدا
 ست سو وار حکم رب نواز دا
 سکھ نے دل کئے خیر نیہ نہ دا
 بنی تھیں بعد البوکر دی شاہی آ
 کرو جنازہ اسدا کہی لوکاں آسے
 قبرستانے جلے میت ٹکاوندے
 ہو کے تیار جدوں صفیاں بناوندے
 صفیاں بنا کے بندے کھلے تمام سی
 قدرت و بیال ایسا کھلا نجم سی
 میت مے کفنوں باہر سپ اک آوندا
 سپ نوں مارو مومنہوں حکم سزاوند
 ایس نے کیتی کجھ عمل خطائی اسے
 جہنم دیھاڑے جا کے ہونی رہائی اسے
 کھلے چوہیرے آکے آدمی سارے
 کیہڑے گناہوں پھڑپھا مر جہاںیت
 سنکے آذان ہسی کلمہ پکار دا
 خوف نہ کیتا کوئی پچی سرکار دا
 رقت ویتال نہ نماز ادائی سو
 جسطرح کیتی اودوں بے پردا ہی سو
 سنکے آذان جو نماز نہ پڑھے گا
 منٹ وچہ دو دو واری اوسنوں پڑیگا
 بانگ آوازہ ہے جے سمن سرکار دا
 حاضر نہ ہوتاں کم ہے گتہگار دا
 تا بعد می کرو پاک رسول دی
 دوزخیں جاگے ہووے حکم عروندی

توڑ پوچھا ہے تیرے تائیں
 پوچھیر بھی رہویں جیتوں تارکب نماز دا
 رب نوں سیں نوا میں
 فرست اک بندہ ہویا حکم الہی اسے
 آٹھے صدیق چائیں چپائیں
 کرن جنازہ البوکر بھی آوندے
 بھیت دکھایا اللہ سائیں
 آگے کھلوتے البوکر امام سی
 کل مخلوق دے تائیں
 دیکھ صدیق بڑی دہشت کھاوندا
 سپ نے کہیا مارو ناہیں
 بھیجا بنوں تائیں ذات الہی اسے
 آگے تیں ہوونی ناہیں
 سپ توں پچھیا صدیق سہارے
 دس تمام لوکاں تائیں
 مار کے کناں گھیل وقت گزار دا
 شامل جماعت ہووے ناہیں
 وینا کوید کر کے پڑھی پڑھائی سو
 اولوں ہی بن سزائیں
 آگے سپ چھاتی اوسدی چڑھیگا
 کرن روایتاں تھاؤں تھاہیں
 آگے آگٹھا جدوں کلمہ پکار دا
 یگر کر لسی اللہ سائیں
 سنت اوڈ پوری سنے مقبول دی
 کسے چھڈاوتاں ناہیں

بنی تے نال کیتا رب قرآن نوں
 پچھیکہ رب کول سد انسان نوں
 دوستا ڈیکول بنی بھی آیا سی
 آپ قرآن تساں پڑھیا پڑھایا سی
 ست سواری میں نماز ادائی لے
 بنی دی سنت نہ مول ادائی لے
 پھیر کی اگوں دس عند اللہ تائیں گا
 حکم احکام ہے نہ پورے بجائیں گا
 بے فرمان جیڑے بنی دے جون گے
 تابعدار دے جا کول کھلون گے
 کیڑے اعمال تساں نیک کئے نے
 تنہاں جواب اگوں بول سنائے نے
 بنی دے ادبوں ہو سیاں رحمتاں ساریاں
 بنی دے باجھ کیڑا کسے دلداریاں
 جنت دی کئی ہتھ بنی دے آئی لے
 جسے عداوت نال بنی دے پائی لے
 میریا مولا یتھے قتل کما وناں
 امن امان پلسر طوں لنگھ وناں
 ہر مسکین ایہ چراغ وچارا ہی
 وفضل تھیں کرنا تو میں پار اتارا ہی
 بخش طفیل توں جیب پیائے دی
 سن فریاد رہا او گنہارے دی
 ورد ایہ میرا رہا ہے صبح شام وا
 تیننا ہے فکر یا میرے ہر کام دا
 اوں ہی سچا رب العالمین ایں

ظاہر چا کیتا پھیرا دے شان نوں
 ساڈا سنبھاں بلیا نا میں
 عالماں حافظاں نے حق سنایا ہی
 اے نہ خبر تساں تائیں
 اے بھی تساں کیتی بے پرواہی
 پیوں شیطان دے راہیں
 جدوں دربار وچ سدیا جائیں گا
 کدے نہ بخشے اللہ سائیں
 وقت نوں یاد کر کے پھیرے رونگے
 اکھ سنان انہاں تائیں
 ایہو جیہے درجے تساں رتوں پائے نے
 منیاں انسان بنی تائیں
 ہو گیاں حل سچے مشکلاں بھاریاں
 او گنہاریاں تائیں
 اتناں شان کیتا ذات الہی لے
 اوس کجھ کھٹناں ناہیں
 حشر دیباڑے ساتھ بنی رلا وناں
 ایسا توں رحم کسنا میں
 سارے زمانے نالوں او گنہارای
 اں میں سخت گناہیں
 رکھناں ابد آیت دیندے دی
 در تھیں نہ دور ہٹائیں
 آسرا میںوں صرف تیرے ہی نام دا
 تو میں سچا رب سائیں
 واحد توں اگوں میںوں پکا یقین ایں

سچا رسول جیہڑ محمد امین ایں
 سچا رسول نالے سچا قرآن جے
 منے قرآن بندہ اوہ مسلمان جے
 وچہ قرآن حکم ہو گیا صادر اے
 عمل کماے جیہڑا مومن بہادر اے
 عرض سناے عاجز رب رحمان نوں
 عرش دے تھلے ہواں محشر میدان نوں

اوس تھیں بعد بنی ناہیں
 عرشوں اتاریا جو آپ رحمان جے
 شک نہ ایس وچہ پائیں
 کل شے آتے مولا آپ ہی قادر اے
 اوسدے جیہڑا کوئی ناہیں
 مردیاں رب کسے ساقی ایمان نوں
 کلمہ زبان چڑھا یس

التیاء مصنف

یار رب اپنے فضل کرم تھیں کر دیہہ پار اوتا را
 در تیرے تے کرے پکاراں عاجز او گنہارا

عجب اوالہ عاتقی بندہ فضلوں پار لنگھا دیں
 فضل تیری پانچوں دل میرے بچن محل حسابوں
 نہ جہنم تھیں پنج جواں کل تھیں یہ اتاریں
 تیری رحمت باجھوں مولا کوئی نہ رحم کماے
 لکھ شکریہ ذات تیریں حاجت کر دے پوری
 توہیں خالق تواناں کل صفتا ندا سائیں

عرض غریب کسے در تیرے رحمت فضل کما دیں
 قسم تیری یارب مینوں ڈرتا قبر خدا بوں
 با طفیل حبیب اپنے دی نزع آسن گزریں
 غم دراز کریں یا مولا جے نیکی ہو جاوے
 نیک اولاد کریں رب سایاں عرض کریں منظوری
 اول آخر ظاہر باطن صفت تیری ہر جائیں

تیرے فضلوں یارب سایاں ایہ کتاب بنائی
 نہ کر سکے عاجز بندہ تیری صفت شنائی

ہاک نبیدی سنت آتے ثابت قدم چلا یں
 یارب حبیب تیریدا مولا اک وسیلہ لیا یا
 کہ منظور کتاب میرینوں روکے عرض سناوے
 دین دنی دی حاجت بہ سنے کسے سول نہ نہ
 ہو کیہڑا دروازہ جو آجاکے عرض سناوے
 اپنے فضل کرم تھیں مولا توہیں پروردہ پائیں

یا مولا دربار تیرے تے خاص کرے دعا یں
 در تیرے عاصی بندہ عاجز ہو کے آیا
 بخشش قرب حضور میٹوں جان دے آواں
 چھوڑ تیرا دروازہ مولا غیراں طرف نہ جانا
 در تیرے نوں یارب خالی جیکر ساکل جاوے
 پیر پر حبیب گنہوں بھریا یا میرے رب سائیں

امت پاک نبیدی اندر کریں شمار خدایا
شوق حبیب بنی دایمون بخشش خاص جنابوں
روشن نام رکھیں وچہ دین نیکیوں نام نشانی
آخر عاجز بندہ تیرا توں میرا رب سائیں
قبر عذاب حساب حشر داپہا ڈراے مینوں
وقت نزحلے کلمہ طیب آئے یاد زبانی
یارب صدقہ پاک نبیدا رحمت فضل کماویں

پاک نبیدا ایتھے او تھے کرمینوں ہمسایا
عاصی تائیں رے خلاصی روز حشر حسابوں
لکھ احسان تیرے سر میرے ہو کریں مہربانی
اپنے در تمھیں حاجت دیویں غیراں وس نہ پائیں
اول آخر ظاہر باطن سب قسمیں دے تینوں
واحد لاشریک الہی صفت جہندی لا ثانی
دور کریں نبی یار بچے ساتھ رسول ملائیں

حج زیارت پاک بنی دے روئے اوپر جاواں
ہو مقصود میسر جاوے دلدا مطلب پاواں
تیراں پنج نمازاں رہا پنچے وقت گزراں
نہیں تے زندگی بھارو میتھے ساتھ گناہ دیاں بھاراں

طیب کلمہ مرنے ویلے پڑھ لاں صدق زبانون
حکم اسلامی آتے مولا فضلان نال چلاویں
میں محتاج فقیر وچارا ذات غنی ہے تیری
میرے بچے اعمال آتے فضلوں پردہ پاویں
بیوی بیٹے مل پیو میرا بھینٹل تے مور بھائی
عملاں وانا نامہ مولا بچے ہتھ پھڑاویں

فضل تیرے تھیں نصحت ہوواں ایمان جہالتوں
منہ کھول تے بے حیا مویں نال بچاویں
ہر حاجت کر پوری فضلوں یارب خالق میری
قبر کشادہ کریں رب سایاں رحم کمال کماویں
خیر میں جنت وچہ پو تیرا فضل الہی
امن سلامت پلنٹراہ سالوں پاہ لنگھاویں

عدل میزانے جسد مولا عاجز ٹھل کماے
جھک جائے پانہ نیکی والا عاجز عرض سناے
یا مولا اک ٹھاٹھ کرم دی ہے اک جھاتی پاویں
سکے بوٹے پھل ایامن آجر ہے مک وساویں
جیتوں چاہویں منگیا بتائیں اوپر تخت بٹھاویں
غیرت کر کے بادشاہاں توں پلوچہ بھیکہ منگاویں

کرے شفا علت رحم کما کے سوہنا بنی غفاری
باچہ ویدار حضور بنی دے ہتھ پوسے زلف گاتی

یا مولا میں تیرے فضلوں پاوان بخشش بھاری
میں سرور و عالم آتوں جان کراں قربانی

یا مولا میں او گنہارا مندا سبھنیں بچتیں
تیرے فضلوں یارب سیایاں ایہ کتاب بنائی
پاکستان بنے فوں بھائی پنجواں سال ولایا
فضلوں رب مکمل کیتی ایہ کتاب تمام
ہر مومن فوں عزم سنہ وال سنوں پڑھے پڑھاوے
کیونکہ اسوچہ ورد و وظیفہ کیتے دج. تمام
ہر لفظ کتاب میری دا کھولے فیض خزانہ
تنی نذق بخار وغیرہ پون بیمار شفا یاں
اسے اندر ایسے ایسے ہین ورد و عیالیں
انشاء اللہ اسے پڑھیاں پاؤں فیض حضوروں
والضی دا ترجمہ کیتا کی تعریفیاں کہے

با جھ تیرے ہور کوئی نہیں رہا تو میں پڑے کہیں
سی شہد تے روز چھدا رہے ختم کرا کی
تیرہ سو اکہتر ہجری ماہ شعبان بتایا
کافی عرصہ محنت کیتی دن تے رات مدامی
انشاء اللہ اسے پڑھیاں رحمت رب دی آوے
وچہ حدیث جویں فرمایا پاک رسول گرامی
بیشک دیکھ نمونہ اسدا کرے پرکھ زمانہ
اُنتاں بھال قرآن شریف ساریں دج کرا یاں
کے وادی جسکے پڑھیل بختے جان گناہیں
تھوہیں درد سیاہی ہووے سینہ بھری نوروں
اتنے صفحے کتاب میری دے قیمت چھ روپے

چھاپی ملک بشیر احمد نے عین مکمل پوری
ہر اک مومن بھائی اسنوں لوے خرید ضروری

مکمل کتاب پانچویں

مانگ کیا مانگتا ہے

بے اللہ سے مانگ — مانگنا نہیں آتا تو مانگنے کا طریقہ سیکھ او سیکھنے
کے لئے کہیں بھانے کی ضرورت نہیں۔ کتاب

عملیات ربانی

کا مطالعہ فرمائیے۔ یہ کتاب زندگی کی پریشانیوں، نیز بے روزگاری سے ستائے ہوئے
لوگوں کے لئے مسرت کا پیغام ہے۔ ڈالواں ڈول ہونے کی ضرورت نہیں۔ خدا کا
نام لیکر کتاب منگوا لیجئے اور دینی و دنیاوی کامیابیوں سے سرفراز ہو جیئے۔ قیمت ڈھائی
روپے۔ محصول ڈاک ۱۱

ملنے کا پتہ
ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

تو سے نو سو برس پہلے جب ہندوستان میں ایک

اللہ کا نام

کوئی نہ لیتا تھا۔ بتوں کی پوجا ہوتی تھی اور کفر کا اندھیرا چھایا ہوا تھا۔ اس وقت حضرت

خواجہ غریب نواز

عرب سے نور اسلام لے کر ہند میں آئے۔ مگر ہوں کو انسانیت کا سبق دیا۔ دین کا
ڈنک بجایا۔ اور کفار و مشرکین کو سچیل کا کلمہ پڑھایا۔ اذاجیر شریف میں قیام کر کے
کفر و دین کا جھگڑا ہمیشہ کے لئے چکایا۔ اسلامی حکومت قائم ہوئی اور سینکڑوں برس
تک مسلمان بادشاہ راج کرتے رہے۔ ان کی کوششوں کا نتیجہ یہ ہے کہ اس وقت
ہندوستان و پاکستان میں دس کروڑ مسلمان نظر آتے ہیں۔ کیا آپ نے اسلام کے
اس سب سے بڑے مجاہد۔ بلند پایہ مبلغ۔ بہت بڑے روحانی رہنما سب سے بڑے
محسن کی زندگی کے حالات ابھی تک نہیں پڑھے۔ اگر آپ نے حصہ غریب
نواز کی زندگی کے مکمل حالات نہایت رنگین اور دکھش انداز میں پڑھنا چاہتے
ہیں تو سولہ طبری

”سلطان الہند غریب نواز“

مؤلفہ بشیر احمد چشتی مطالعہ فرمائیں۔ قیمت صرف دو روپے محصول ڈاک اور

۱۔ قرآنی دعائیں

کلام اللہ میں جو دعائیں لکھی ہوئی ہیں۔ انہیں اس کتاب میں مسلمان بھائیوں کی
سہولت کے لئے جمع کر دیا گیا ہے۔ آپ ان ہی دعاؤں کے دروس سے منہ مانگی مرادیں
پا سکتے ہیں۔ ہدیہ صرف چھ آنے علاوہ محصول ڈاک

ملنے کا پتہ

ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

نیک بنانے اور بہشت میں لے جانے والی کتاب

احوال الآخرت

اگر آپ نے ابھی تک نہیں پڑھی تو ضرور پڑھیں اور آج ہی خریدیں۔
قیامت کی نشانیاں، بہشت، دوزخ، عذاب، قبر اور مرنے کے بعد جی اٹھنے
و دنیا کے اعمال کی جزا اور سزا کا پورا پورا مکمل و مفصل بیان درج ہے۔ جسے

مولوی ابن محبوب

نے مولوی عبدالستار کی قصص کی پیاری طرز پر اس قدر پر اثر انداز میں بیان کیا
ہے کہ پڑھنے اور سننے والوں کی آنکھوں سے آنسو نکل آتے ہیں، اور برے
عمل کرنے والے خدا اور رسول کے سچے تابعدار بن جاتے ہیں۔ اس کتاب کے
ساتھ بیان قرآن مجید اور حدیث شریف کے مطابق ہیں۔ سب مسلمان بہن
بھائیوں کا فرض ہے۔ کہ

(ملک بشیر احمد پبلشرز)

کی پھپی ہوئی احوال الآخرت کا مطالعہ فرمائیں۔ کتاب خریدنے سے پہلے اچھی طرح دیکھ
لیں کہ یہ ملک بشیر احمد کی چھپی ہوئی ہو۔ نقالوں سے بچئے۔
مردق دیدہ زیب۔ قیمت صرف دو روپے محصول ڈاک اور

جمال نامہ رسول خدا

مولوی عبدالستار صاحب کی لکھی ہوئی عقیدت بھری نعتوں کا مجموعہ ہے۔ جو میٹا دی محفلوں
میں بڑے شوق سے پڑھی اور سنی جاتی ہیں۔ قیمت صرف ۶ ر
پے کا پتہ: ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

باب آوم

نفس اللہ میاں نے پیدا کیتا تے فرشتیاں کو لوں اسجدہ کرایا۔ سب فرشتیاں نے خدا دا حکم
 سرکھاں تے من لیا پر شیطان نے اللہ تعالیٰ دے حکم دا انکار کیتا تے دھکا ہوں دیا گیا
 بابے آوم دے بعد اماں حوا پیدا ہوئی۔ ایہ دونوں جی بہشت دیں باغ
 بہاراں دے وچ رہندے بہندے سن تے جنت دے میوے کھا کھا کے موجاں مان
 دے سن۔ خدا نے انہاں نوں کیہا سب کچھ کھا لینا پر کنگ نہ کھانا۔ شیطان نوں
 انہاں نال پرانا تویر سی۔ اوس نے آدم نوں جنت وچوں کڈھون دی خاطر
 بڑے مکر تے فریب نال ورٹھایا تے کنگ کھوا دتی۔ پھیر کی سی۔ اللہ میاں
 نے غصے نال بابے آوم تے حوا نوں جنت وچوں کڈھ کے تے زمین تے
 بھیج دتا۔ مدت دے بعد بابے آوم دی توبہ قبول ہوئی تے اللہ دی مہربانی
 نال انہاں دے گھر اولاد ہوئی۔ اج اسیں سارے انسان بابے آوم دی
 اولاد ہاں۔ شیطان ساڈا مٹھ قدیم دا دشمن اے تے ہمیشہ بندیاں نوں گمراہ
 کردارہیا۔ خدا نے گمراہ بندیاں نوں سدھے رستے تے چلون دی خاطر اک لکھ تے چوتھی
 ہزار پیغمبر دنیا تے بھیجے۔ کئی پیغمبراں دا ذکر قرآن شریف تے حدیث شریف وچ آیا
 مسلمان بھراواں دے قائلے دی خاطر اسلئے اک کتاب

گستان آدم

چھاپی اے۔ اوس دے پہلے حصے وچ حضرت باوا آدمؑ توں لیکے حضرت ابراہیم خلیل اللہ
 تک سارے مشہور پیغمبر اندے پنجابی دے شاندار تے دلچسپ شعرا نوچ حالات۔ حکایتاں
 تے رواستاں درج کیتیاں نے۔ کتاب دے شعرا پڑے مزیدارے کہ سوواری پڑھ کے دی
 دل نہیں رجدے۔ اپنے شہر دے کتاباں وچن والیاں کوں خریدو اوہوں نہ ملے تے دیکھ
 روپیہ اٹھ آنے پر ڈاکہ نے وچ لکھے ہوئے پتے تے بھیج کے منگوا لوو محمولہ ڈاک

ملنے کا پتہ

مک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

پنجابی دے خطے

تماں بہت چھپے ہوئے تے، مولوی مسلم نے بھی خطے لکھے تے مولوی ذلیفیر نے بھی اپنا
زور لگایا تے بعد بھی کئیاں مولویاں نے خطے بنائے پر جہڑے خطے

میاں چراغ دین جونیکے والے

پنجابی شعراں دے وچہ کھسے نے اہناں نے پنجاب دے اک سرے توں دے کے دوسرے
سرے تک چار چوہیرے ٹھل پاتی اے۔ خطبہ چراغ دین دے وچہ جمعۃ الوداع، عید
بقر عید، نکاح تے جھے دے کئی محبہ غریبی تے پنجابی وچہ موجود تے، جنہاں نوں
پڑھ کے دین داپتہ لگ جاتا اے۔ میاں چراغ دین نے شعراں دے وچہ پنجابی
دے موتیاں تے ہیرے جواہر دیاں لڑیاں پرو دتیاں تے، جنہاں نوں پڑھ پڑھ کے
تے مشن سن کے سارا پنجاب تعریفاں کر دیا اے۔ چراغ دین دے پنجابی دے شعر
ایسے سوادسی تے کہ اکھاں نال پڑھو تے کتاں نال سنو تے دل دے آتے جا کے اثر
کر دے تے۔ سارے مسلمان بھائیوں تے بھیناں نوں کتاب

”خطبہ چراغ دین“

مزد خرید کے پڑھنی چاہی دی اے۔ اپنے شہر دے کتاباں ویکھن والیاں کو لبوں
تے پنڈاں وچہ پھیری پھرن والیاں کو لبوں کتاب ”خطبہ چراغ دین“ ملک بشیر احمد
دی چھپی ہوئی دیکھ کے خریدو۔ اگر تہانوں او تھوں ایہ کتاب نہ ملے تے بیٹھاں لکھے
ہوئے پتے تے دو روپے آٹھ آنے منی آرڈر کر کے بیج دیو تے کتاب تہانوں گھر بیٹھیاں
ای مل جاوے گی۔ اپنا ناں تے پتہ خوشخط لکھناں تاکہ کتاب چھیتی نال تہانے
کول پہنچ جاوے۔

محلے کاپتہ

ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجپوران کتب کشمیری بازار لاہور

مدینے دے موتی

بھائی صاحب ذرا کر کے دھیان توں
موتی میں مدنیوں لیا نئے چن کے
اک سوتے اک میں حکایت جوڑی اسے
کے تے مدینے دیاں گلاں ساریاں
جہڑے ابدیوچ میں بیان پا کے نے
وگھو وگھ اہناں وانگھیرا کڈھیا
پڑھے گا جو خالے کجے دے بیان توں
جدوں لوکیں اہنوں پڑھیں پڑھوں گے
نئی دے زمانے وچ جو جو بیتیوں
اہمیاں کہانیاں میں لایاں چن کے
پڑھیاں نظارے آوندے کمال نے
جویں بیت ربی وچ نے کیا ریاں
او سے طرح دے حال میں شام نے
جہڑی ایہ کتاب توں میں بتائی نے
نالے ابدے وچ نقشہ حضور دا
اوس ویلے ہوش بھی نہ جاوے سنبھلی
آسے پاسے جسطرح مصلے چار نے
کن تفصیلاں کیتیاں بیان میں
طائف تے مدینہ کئے میل سی
لکھیاں تاریخاں تفصیلاں پوریاں
دھپ چمکی جسطرح دو پہر دی
جویں روغنہ پاک تھیں شعائیں پندیاں
او سے طرح پورا نقشہ اوتار یا

سن لو چہ اندرین دے اعلان توں
ہوں مشتاق سارے لوک سن کے
کوئی نہ اعتراض دی گنجائش چھوڑی اسے
کل چیز نالوں لگن پیاریاں
اکھیں نال دیکھ کے نشاے لائے نے
شک شب ابدیوچ کوئی نہیں چھڑیا
ہو دیگا تیلد کیوں نہ اوتھے جان توں
اکھیں آگے اوتوں نقشے پے آؤن گے
اوہ میں گلاں جوڑ کے تیار کیتیاں
کہوے گا جہان آفرین سن کے
سارے شعر میرے لعلاندی مثال نے
دھکیاں نشانیاں میں اوتوں ساریاں
بجھدے نظارے جیکوں صبح شام نے
مک بشیر احمد نے چھپائی اسے
دسیا نشان سب نیڑے دور دا
جدوں چکار دیوے کالی کسی
وگھو وگھ کیتے گن کے تیار نے
دسے ہر تھاں تے گن کے نشان میں
گن کے میں دے طول تے طویل سی
ایوڑیں نہیں اندھیرے وچ پایاں گھوریاں
جو عین چہل پہل ہے بدیہ شہر دی
جھاڑ تے فوساں سی تہائے لشدیاں
اکھیں ڈٹھا حال جھوٹ نہیں کوئی مار یا

ذکر از کار پڑھے : حضور دا !
 جہڑا ایہ کتاب پڑھے یا پڑھائے گا
 ایسی ایہ کتاب اک بے مثال ہے
 عالم بھی سن کے حیران ہون گے
 چھپ گیاں دو توں ایہ کتاباں میریاں
 دوسری کتاب چھپی ابدے نال ہے
 جس طرح پنجاب دیاں پیاں ونڈیاں
 ابدے چہ تاریخ لکھی میں تمام ہے
 جویں جویں سکھاں قتلہاں کیتیاں
 دردناک بہت اہدیاں کہاںیاں
 جس طرح تحصیل ونڈی گئی قصور دی
 جویں ضلع کھنڈا گورہ سپور دا
 جیکوں مسدود تھے اٹھایاں تنگیاں
 پٹی دا علاقہ ساڈے تالوں توڑ کے
 فیصلہ جو ہویا گنڈا سنگھ ہیڈ دا
 جتھے جتھے سکھوں کیتیاں لڑایاں تے
 وکھو وکھ کیتے اہدے حصے آٹھ ہے
 جس نے کتاباں ہون ایہ منگو نیاں
 ساڈے حصے ایہ کتاباں میریاں منگو الو

دنیا تے پائے گا نظارہ نور دا
 قبر دے عذاب تھیں نجات پا یگا
 مدنی محبوب دے تمامی حال ہے
 آن کے بشیر توں کتاب لین گے
 وکھو وکھ اپنے ثبوت دے رہیاں
 اہلے وچ سیاست دا سارا حال ہے
 لگیاں جتھے نوں جس گلوں بھنڈیاں
 "خون دیاں ندیاں لکایا نام ہے
 اولوئیں اولوئیں حالتاں سنایاں بیتیاں
 چھاپکے زمانے نوں سنایاں جانیان
 دنیا مری جویں میرے دور دمی
 اولوئیں اولوئیں اوس دا بیان لڑ دا
 سینیا ندے وچوں گولیاں جویں لنگھیاں
 ہند نال جس طرح لکایا جوڑ کے
 نقشہ وکھالیا میں سارے سیڈ دا
 وکھو وکھ گلاں ساریاں لکھایاں تے
 جہڑے سب ہوئے چھپکے تیار ہے
 چٹھیں بشیر احمد نوں پوئیاں
 وکھو وکھ فیر اتھارے اندازے لالو

جنہاں نے حج نہیں کیتا

تے اپنیاں اکھیاں نال کے مدینے دیں زیارتاں نہیں کیتیاں ۔ اوہ ساڈے کولوں مک
 بخیر احمد دی چھپی ہوئی تے حاجی چراندین جو نیچے والا دی بنی ہوئی کتاب

مدینے دے موتی

منگو کے تے پڑھ لین۔ کتاب "مدینے دے موتی" دے وچ کے تے مدینے دیں ساریاں

زیارتوں میں دیکھن والیاں چیزیں داپورا پورائے معج حال لکھیا گیا ہے۔ ایس کتاب
دامصنف جدوں حج کرن گیا سی تے اونھے بیٹھ کے کے شریف تے مدینے شریف دے
سارے حالات تے واقعات تے تاریخاں لکھ لیا یا سی۔ تاکہ آگوں پنجاب دے حاجی جدوں
خدا دے حردا حج کرن آون تے ایہ کتاب پڑھ کے بھہ چیزیں دیکھ لین تے ساریاں
زیارتوں کر لین تے جہڑے بھیناں بھائی حج کرن دی توفیق نہیں رکھدے اوہ اپنیاں
گھرانہ دے وچ بیٹھ کے اونھوں دے مکمل تے پورے حالات پڑھ کے دل دی تسلی کر لین
”ملینے دے موئی“

دی کتاب حاجیاں واسطے رہبر کامل اے تے سب مسلمان بھیناں بھراواں دے دلائوچ
عشق رسولؐ دا بھانڈا بالن والی کتاب اے۔ ایس کتاب دے وچ کے ملینے۔ رسول
کریمؐ، اصحاباں، نبیاں، تے پیغمبراں دیاں اک سوتے اک حکایتاں نے جنہاںوں پڑھ کے گھر
بیٹھیاں ای پیارے رسول دے پیارے خطائے تے جلوے پئے دیکھن تے دل دی تسلی کر لین
ہر مسلمان بھین بھائی واسطے ایس کتاب دا پڑھنا، سننا تے سننا ثواب واکم اے۔ ایس
واسطے آج ای ایہ کتاب خرید کے کے تے مدینے دے میلے والٹ اٹھاؤ۔ قیمت صرف
تین روپے۔ محصولہ اک ۱۲

میلیاں وچوں میلہ مکے دا

جتنے سارے جگتے جہان دے مسلمان پنہن دی آس لائی بیٹھے تے اوہ کھڑا مسلمان اے جہڑا مکے دامیلہ دیکھن دی آس رکھ
سوتے

مکے دامیلہ

دیکھن نوں دل نہ ترسا ہووے
سارے جگتے جہان وچ کھڑا مسلمان اے جہڑے دلوچ مکے دامیلہ دیکھن دی تاہنگ نہیں۔ سچو سچ تے ایہ گل اے
ہے حاجی چلے حج نوں تے ہویاں منظمیاں آسں مکے ساڈیاں وی ہون گیاں پوریاں
جدوں نصیبانوالے لوک حج کرن پنجاب وچل جانے نے تے انہاں دے ہتھانوںچ ملک بشیر احمد دی چھی ہوئی
کتاب ”مکے دامیلہ“ ہندی اے تے جہڑے میرے دے مکے دامیلہ اپنیاں اکھاں نل نہیں دیکھ سکدے اوہ گھر
بیٹھیاں ای ملک بشیر احمد دی چھی ہوئی کتاب ”مکے دامیلہ“ پڑھ پڑھ کے اپنا دل پرچالیندے نے۔
”مکے دامیلہ“ پڑھ کے حج دا حج تے ونج دا ونج ہو جند اے۔ قیمت صرف تین روپے۔ محصولہ اک ۱۲
منے کا پتہ: ملک بشیر احمد اینڈ سنز تاجران کتب و پبلشرز کشمیری بازار لاہور

مولوی عبدالستار دی کتاب قصص المحسنین

ولو سبحان الله بڑی اچھی تے بڑی سوادى کتاب اے

مولوی غلام رسول دی احسن القصص

بڑی مزیدار۔ بڑی چٹلی تے بڑی درد ناک تے بڑی علم والی عام فہم کتاب اے تے

دائیم قادری دی کتاب یوسف زلیخا

دی بڑا ہک داستان لگا کے لکھی گئی اے تے پنجابی دے شوقیناں نے اوہوں
ج کے داد دتی اے۔ پر دوستو سپی گل تاں اینہرے۔ کہ جیسی کتاب

بشیر احمد نے یوسف دی لکھی اے

ایسی کتاب جسک کے شاعر نے نہیں لکھی۔ اک واری پڑھو تے سو داری پڑھن تے جی کر والے
سو داری پڑھو تے فیر بھی دل نہیں ہے جدا۔ اُن پڑھ لوگ ایس کتاب نوں اک واری
سن کے تے ہر وقت کتاب پڑھن والیں دیاں منتاں خوشامزاں پئے کر دے تے کہ اک
داری تاں ہو رسنا دے تے پڑھیا ایس نوں بار بار سن کے تے بڑی خوش ہوندى اے۔ بے
تساں بشیر احمد دی یوسف زلیخا دی کتاب نہیں پڑھی تے کجھ وی نہیں پڑھیا۔ بے تساں
اج تک ایہ کتاب نہیں سنی تے کجھ وی نہیں سنیا۔

ایسا بشیر احمد

ہوئی ملک بشیر دی ایہ کتاب تیار
جن قسم دے شعر نے اسے اند جان
جیونکر اگے شاعران لکھے شعر تمام
اند ایس کتاب دے شعر سوادى جان
مولوی عبدالستار دی طرز سرلی جان
دائیم نے جس طرز تے لکھی ہوئی کتاب

انہوں اکاں چٹا وناں اللہ دے اختیار
اند مرثی طرز دے ہوئے سب بیان
پڑھدی سندھی ایسنوں آکے دنیا عام
نال شوق دے پڑھیکا اسنوں گل جہان
ملطف زیادہ آوسی شئے لاکے کان
اوہ بھی طرز موجود ہے پورے نال حساب

لیکن شعر بشیر دے استوں اول جان
بلکہ شعر بشیر دے بڑے سواد یار
آپے دوست لین گے سچوں جھوٹے نتار
دو جہا شعر بشیر دے پرکھے کل جہان
حال لکھیے کس طرح دل پیا ہووے زچہ

بیشک دائم اپنا ہے لگایا تان ! !
کیتا گیا مقابلہ پڑھکے دو تین وار !
عقلنداں دے پاس میں شعر کراں اظہار
شعر لکھاں میں دائم دا پہلا فقرہ آن
جسدم یوسف و یحییٰ بھائیاں جنگل وچہ

دائم نے اپنی کتاب وچہ لکھیا اے سہ

بھائی آکھریے یوسفنوں وچ دیئے گے کرن بلند اعلان بھائی
مالک کہیا میں ہاں خریدار اس والیسلے سانجھ کر کے بندیاں بھائی
تھوڑے جے کجہ بلیو درم ناقص اتنا لکھیا وچہ قرآن بھائی
کہیا ابن عباس نے ویہ درمل ہووے کوئی گھٹ سنان بھائی
بھائیاں آکھیا تاجرا مل تھوڑا مالک آکھیا صاف بیان بھائی
ایہو درم کھوئے میرے کول آئے تیس من نو نال ایمان بھائی
لکھیا بیٹے شمعون نے بیعتا مہ بھائی رل آتے جہاں لال بھائی
دائم ہوبے عذر مسکین برودہ بادشاہ دل کرے دھیان بھائی

دائم دا بیان ایتھے ختم ہو یا تے من ایس دے مقابلے تے بشیر دا بیان پڑھو۔ تے
ایمان واری نال فیصلہ کرو کہ کتا اچھا بیان اے تے ایسے اک بیان توں دیگ وچوں دانہ
لڈہ لوو تے پھلاں دی خوشبو توں عطردی شیشی دی خوشبو دا اندازہ لگا لوو۔ بشیر دا بیان
ایہہ اے۔ شعرے

کہیا مالک سوداگر نے بول موہوں برودہ تیں بے وچنا چا ہوندے ہو
دسولو کے ایسا لڑکے کی قیمت کہنی کو ایس دی پاؤندے ہو ! !
عادت جھوٹیاں خواہاں دی سبے بے نالے چور بھی اہنوں بناؤندے ہو
بریاں حادثاں والے دا دیاں میں کی صاحبزادیو مینوں شرماؤندے ہو
بھائی کہن سوداگر نوں چھڈ کھڑا عادت نہیں ساڈی جھگڑا پان والی
جو کچھ وینا اسی کڈھ کے رکھ ایتھے اگاں گل کر اہدے لیجان والی
درماں ویہ اس کھوٹیاں کڈھ دھریاں راوی ایہ روایت سن وندے پئے

ساتھ چو اس روپیں دیاں ویہ درہاں بھائی یوسف دیاں قیمتاں پاوندینے
چلے چورا ندے کپڑے وکن لگے لوکی ڈانگا ندے گز بتاوندینے
جداں نظر پسند نہ رب کردا اک کوڈیوں لعل وکاوندے نے
لڑہ کھا کے زمیں کمزور ہو گئی عرش ریدا بھی ڈولے کھان لگا
ساتھ چو اس روپیاں دے وچہ لوکو یوسف ریدا بنی وکان لگا

پرکھ کر دکھاں سمجھ کے بہ کے نال دھیان
اند اس مضمون دے آہی ایہہ تاثیر
سائے ایس کتاب دے ایسے نے مضمون
خوب نظر دے آوسن اہلے پڑھیاں یار
خواباں دا احوال بھی بڑا سواد ی جان
پھر سوال یعقوب دے جو بگھیا ڈاں نال
پھر جو ماں دی قبر تے یوسف ڈگا آن
پھر یوسف لہن مصر وچہ جداں سوداگر آن
جو تفصیل حساب دی ہوئی قیمت تھل
کیتی اجتک کے نہ قیمت دی تفصیل
جو بنیا داں بھیاں اندر ایس کتاب
جہڑے اسنوں پڑھنگے شعر کرن گے یاد
ایسے شعر رنگیدے جدا نہیں شمار
ہر کوئی پڑھکے شعر نوں ہو دیگا خوشحال
یا رب تیرے فضل دی دکھاں اس امید
دنیا فانی چھڈ کے قبریں ہوں مقام
مدد گاری رب دی او تھے چاہئے آن
اچھا شکر خدا دا کرنا لکھ ہزار بار
کیتی منک بشیر نے ایہ کتاب تمام
شروع خدا دے نام توں خاتمہ نال ایمان

شعر دوہا دے پرکھ کے کرنی غور پچھان
شروع خدا دے نام توں نال ایمان اخیر
کھراکن وچہ جہان دے جیونکر ٹیلی فون
ماشاء اللہ الہدی ہر تھاں پوے پکار
اگے حال اکھوہ دا ہو یا خوب عیان
انشاء اللہ آوسی او تھوں لطف کمال
او تھے بھی اک ہجر دا ہوتا بحر روان
آکے دھریا ویچنا اسدا کی بیان
اوہ بھی آکے دسیا حال حوالہ نکل
سب کچھ حال لکھیا جو کچھ طول طویں
ایس طریقے نال نہ لکھیا کے حساب
ہر تھاں ایسے شعر دے دیندے رہن داد
منک بشیر سمجھ لے ہن توں لیل نہار
پرکھ کرن گے آئے لوکیں اکھیں نال
ایہ نہ طاقت مجھ دی نیکی کراں خرید
او تھے جا کے ہون گے سوزت حساب تمام
جے رب خالق آن کے او تھے دے امان
جس دے قبضے وچہ ہے ایہ سدا سب
انشاء اللہ ایسوں پڑھسن لوکیں عام
خامی نہ وچہ الہی دے کڈھے منک جہان

عاجز بندہ رب داتنی کرے پکارا ! نیت اپنی اللہ لائے پارا !
 مک بشیرا آن کے ایتھے گئے گل ! ڈر کے پے رب توں سدھے رستے چل

پھلاں وچوں پھل گلاب دا

رنگ بھی سوہناتے مہک وی چنگی

یہو حالت مک بشیر دے یوسف دی بے بٹے بٹے مولویاں تے شاعرانے ہک داتان لگیا تے زور لالاکے تھک

ہتھ کنگن لوں آر سی کی

تس نے جے اجک مک بشیر احمد دی یوسف دی کتاب نہیں پڑھی تے پڑا ہکے ویکھو۔ اکواری
 ایس کتاب نوں پڑھو گے تے ساری عمر پئے یاد کرو گے۔ بشیر احمد دے یوسف دے شعر شہد نالوں سوادی
 تے مٹھائی ور گے مٹھے نے اکواری پڑھو تے عمر بھر زبان دی مٹھاس نہ جائے۔ ایس کتاب دی لکھائی چنبے
 دیاں کہیاں ورگی تے چھپائی ایچ اے جبطرح موتیا تے روبل۔ باوجود اہناں خوبیاں دے قیمت
 صرف آٹھ روپے ہن۔ رجم پنجسوے سٹھ صفحے۔

پنڈاں دے وچہ گاں تے وچھا

مجھے تے کٹ۔ گھوڑی تے وچیرا۔ بیل سنے سندا۔ بکری تے ٹوبہ زمینداراں نوں دولت تے
 اوراد نالوں پیارے ہندے نے۔ جدوں کوئی ڈھگا وچھا یا مجھے تے سندا بیمار ہو جاوے یا
 حرام موت مر جاوے تے زمیندارانوں بڑا دکھ ہندا اے چنانچہ اس نے پنڈاں وچہ رہن والے بھراواں
 دی خاطر اک کتاب

”ڈونگر ڈاکٹر یعنی علاج الموائشی“

چھاپی اے۔ ایس کتاب دیوچہ بے زبان جانوراں دیاں ساریاں بیماریاں دی پہچان۔ بیماریاں دا
 آسان علاج تے دوائیاں دے نسخے درج کیتے گئے۔ جس نوں پڑھ کے زمیندار لوک
 ہزاراں روپے دے نقصان توں بچ سکدے۔ پنڈاں دیوچہ واہی کرینوالے زمینداراں تے عام کساناں
 نوں ایہ کتاب ضرور خرید کے اپنے گھراں وچہ رکھنی چاہی دی اے تاکہ اوکھے ویلے کم آوے تے قیمتی
 جانور اندی جان بچا کے نقصان توں بچ جان۔ کتاب ڈونگر ڈاکٹر دی قیمت ۱۱ روپے معہ محصول اک

لکھنے کا پتہ۔۔ ملک بشیر احمد اینڈ سنز۔ تاجران کتب و پبلشرز کشمیری بازار لاہور

خون دیاں تدبیراں

رجعت کر دے حال میریتے یارب خالق باری
 اچک شاہ کوئی نہیں اٹھیا پاکستان پنجابوں
 نثران دیوچہ تھوڑا بہت لوکاں حال لکھایا
 پاکستان مک دی ایہ میں نویں تاریخ سنائی
 ایہ تاریخ منگونی ہووے اگر کسے نے بھائی
 کل بیان مکمل ہو سی اسوچہ حال سارا
 امرتسر تے ترنتارن وچہ ہویاں جویں لڑایاں
 جیکوں حملے مسلمانانے جگہ جگہ تے ہوئے
 کویں نہتے مسلمانانے گولیاں سکھ چلاوون
 پٹی چوہہ کیوں اٹھے نال سکھانڈے لڑکے
 بوہ دے مسلمانانے کر دے کیوں سکھ چڑھائی
 پنج سو مسلمانانے چڑھ کے سکھ بارہ سو آیا
 ہندواں کینتی نال اسٹڈے کیوں بے ایمانی
 کویں گیا گودا سپوریدا ضلع اساتھوں بھائی
 ریڈ کلف دی بے انصافی کویں دلا نوچہ رڑکی
 کویں حکومت ہند نے کیے مسنم بے ہتھیار
 کویں سکھانے ڈکیاں دیاں امرتسر لہھیانے
 کویں انڈے پھوڑاں گڈی مسلماناں دی آئی
 بابو گارڈ پولیس سناندی کون کسے انکاری
 پچیانے ہتھ کٹے سکھاں دواں ہتھ پھڑائے
 ساڈے ہتھ تے پیر جکڑا کے کویں کسے نے بھائی
 شہر قصور کویں دروازہ بنیاں پاکستانی
 کس نے سٹیج کولس لڑکے قلم بیٹھاں نوں سٹی

اپنے فضلوں پوری کر دے ایہ تصنیف پیاری
 جسے ہووے پاکستانی لکھی تاریخ حالوں
 پورا نقشہ نظراں اندر نہیں کسے نے لایا
 ملک بشیر احمد نے جہڑی وچہ لاہور چھپائی
 ملک بشیر احمد توں جاوے ایہ کتاب منگائی
 قسم خدادی جسڈے پڑھیل جاگن زخم دوبارہ
 کر تفصیل تھامی گھاں اسڈے وچہ لکھایاں
 راہواند دیوچہ تھاں تھاں اُتے خن کس طرح چھوئے
 کیوں مسلم شیر بہادر اگے سینے ڈا ہون
 برج مہانیوں جتھ سکھانڈا کیوں آوے چڑھکے
 اگوں مسلمانانے کیتی ڈٹلے کویں لڑائی
 مسلمانانے کویں سکھانڈا پھڑکے پور کھپایا
 کویں گیا کشمیر اساتھوں لکھی کل کہانی
 ایہ تفصیل شہ گڑھ سانوں کس تجویزوں آئی
 موگے تے جگڑاواں اندھ کیوں گولی کھڑکی
 کیوں سکھاں گھیر گھیر کے مسلمان سن مائے
 کویں لیجے کویں مرتبے مسلم لوگ نما نے
 کویں جالندھر آندیاں سکھاں گولیاں تال آڈائی
 جتھا سکھانڈا کرے اشارہ جاوے ریل کھلے
 ایہ کل کہندے ہاں بچے دی لالچ نگی جائے
 ہندواں سکھانڈے ہتھ کیوں چا تنویر پھڑائی
 چارے تھانے اودھر کیے کس دی بے ایمانی
 کھلا لڑا بھکھی دند نکالیا کھیم کرن تے پٹی

دے تحصیل سڈیل کیوں ہندوستان جڑیل
 کوں تحصیل پٹھانکوٹ دی راہ کشمیر بنایا
 مسلمانانے بھادی شامت کوں اچانک آئی
 کیوں مسلمانانے کولوں سکھاں لڑکیاں کھوہیں
 الفوں لیکے تی تک ساری حال حقیقت پائی
 ایہ تاریخ لکھن دامقصد میرے ولدا حبانی
 میں مس گل غول یاد رکھن لئی ایہ کتاب بنائی
 مخوندیل ندیل میں اسدا ایسے نام رکھایا
 ہر اک حصہ وکھرا اہدا بھائیو چھپ گیا اے
 اٹھے جلدان وکھرو وکھری لو کی پڑھن پیاروں
 مسلمانانوں پتہ رسو یگا ای طرح نال بھائی
 پڑھکے یاد کرن گے گان مسلمانانے پچے
 انشاء اللہ سسکے مومن اگان نہ دھوکا کھادن
 پاکستان بن دی اسے اندر حالت سادی
 جسے ہووے اٹھے جلدان ایہ کتاب منگوئی
 کیونکہ اسنوں چھاپن والا اسے باجہ نہ کائی
 ہر کسینوں حق نہ حاصل ایہ کتاب چھپاے
 سوڈ روپے دے اٹھے حصے اسے کولوں آون
 پہلا حصہ مل لیما کے جیکوئی پڑھے پڑھاے
 ویگ وچوں اک داد ٹوہیاں پتہ تمامی لے
 انشاء اللہ لوگ پڑھن جد میریاں شعراں تائیں

ہن تک بہت تقاضا کیتا ہے پچھاں نہ مڑیاں
 ہری سنگھ نے کیوں خطرہ مسلمانانوں پایا
 وچہ کپور تھلے گولی سکھاں جلدوں چلائی
 وچہ کتاب لکھیجیاں سبھے جو جو گلاں ہو یاں
 اپنے ولوں کوشش کر کے گل نہ چھڈی کائی
 ایہ کاتوں بھل نہ جاوے ہو کے گل پرائی
 جہڑی ملک بشیر احمد نے وچہ لاہور چھپائی
 آون جلن داسارا محالا اسد یوچہ لکھایا
 استوں اگے مڑاٹھویں تک جوڑ چو آغ سناوے
 غیر تندی قائم رہیگی ایس وسیلے پاروں
 پاکستان بناون خاطر ایہ بنیاد ٹکائی
 اگان تائیجاں یاد رہن گیاں ایسے واقعہ پچے
 نہ ایہ اپنا حق کسینوں جیوندی جان کھو ہاون
 دلوچہ جوش کریگی پیدا ایہ کتاب ہماری
 ملک بشیر احمد دے تائیں چھپی لکھ کے پاوئی
 اسے نے فرمائش پا کے یتھوں ایہ بنوائی
 جسوں لوڑ ضرورت ہووے اوسیتوں منگواوے
 منی آرڈر تے پیسے بھیجن بیٹھے گھر منگواون
 دوہے حصے دا پھر آرڈر آپے لکھ کے پاوے
 نہیں ضرورت گل کرن دی ہن کئی ایڈوں اگے
 جگروں پار نکل کے جاون ورنہ سدا ندیاں آہیں

گل بھل نہ چانا

گل بھلن والی وی نہیں

جلدوں پاکستان بنیاں جلدوں پنجاب تقسیم ہویا۔ جلدوں مسلمانانے خون نال ہولی کھیڈی

گئی۔ جدوں جوانان نون گلی کوچیاں، رستیاں، راہواں، کھیتیں تے سڑکاں وچہ شہید کیتا
 جدوں ہزاراں مسلماناں دیاں لاشاں سڑکاں تے بے گور و کفن رلدیاں سن۔ جدوں بچیاں نون
 مانواں دیاں گودیاں وچوں چھین کے شہید کر کے نیزیاں دیاں نوکاں تے ٹنگیا گیا۔ جدوں
 ماپیاں کولوں نو جوان دھیاں تے بھائییاں کولوں بھیناں وچھوڑ کے تے اہنا ندیاں بے عزتیاں کیتیاں
 گیاں۔ جدوں چار چوہیرے پنجاب دی دھرتی تے مسلماناں دیاں لاشاں اسی لاشاں نظر اوندیاں
 سن تے مسلماناں دے خون دیاں ندیاں وگدیاں سن۔ جدوں اجاڑاں وچہ گڈیاں ڈوک کے تے مسلماناں دا
 بچہ شہید کردتا جاندا سی۔ جدوں پنجاب دیاں دریاواں دا پانی مسلماناں دے خون نال لال وگدا
 سی جد پر دے دار تے عزت والیاں ہزاراں نو جواناں لڑکیاں نے اپنی عزت بچان لئی کھوہاں دیوہ
 جھال مار کے تے جاناں دتیاں۔ جدوں مسلماناں دے گھراں گلیاں۔ کوچیاں۔ محلیاں تے پنڈاں نوں اک لاکے
 ساڑ پھوک کے سواہ کر دتے گئے۔ جدوں مسلمان گھروں بے گھر تے وطنوں بے وطن ہوئے تے مہاجراناں دے تے
 پٹے قافلے پاکستان وچہ آئے۔ ایہ ساریاں گلاں ٹھہن والیاں نہیں

”سو میڈھی دی اک گت“

اساں پنجاب دی تقسیم تے ۱۹۴۷ء دے قتل عام دی اک کتاب بنائی اے۔ ایس کتاب دا
 ناں اے ”خون دیاں ندیاں“ ایہ کتاب اٹھاں حصیاں وچہ ٹکی اے۔ ایس کتاب وچہ۔ دہلی
 ناہیہ، پٹیالہ، جیند، فریدکوٹ، کپور تھلہ، الور۔ بھرت پور، گڑگاہاں، رستک، حصار
 کرتال، انبالہ، لدھیانہ، جالندھر، ہوشیار پور، فیروز پور، گورداسپور تے امرتسر دے
 پنڈ پنڈ تے شہر شہر دے مسلماناں دی تباہی۔ بربادی تے قتل عام دے دردناک
 حالات لکھے گئے۔ ایہ ساریاں درد کہانیاں ٹھہن والیاں نہیں۔ ۱۹۴۷ء وچہ جہڑے
 بچے ساہن اوہ جوان ہو گئے۔ جہڑے جوان ساہن اوہ بڑے ہو گئے تے بڑھڑے بابے
 تے بڑھڑیاں مایاں اوہناں گلانتوں یاد کر کے تے ہو کے بھر بھر کے مر گئے تے اگوں
 تھوڑیاں سالاں تک ۱۹۴۷ء دیاں ہڈیتیاں تے جگ بیتیاں بیان کرن والے تھوڑے
 لڑکے ہی رہ جان گئے۔ ایس واسطے قسی اکوار کوڑا گھٹ کر کے کتاب ”خون دیاں ندیاں“
 دے سامے جیسے اک اک کر کے خرید لوؤ۔ تاکہ تہاڈیاں بچیاں کول کوئی تے پرانی یادگار
 رہ جاوے۔ مکمل کتاب جیسے قیمت ۱۱/۱۱ روپے اٹھلے ڈاک پر علاوہ قیمت مکمل کتاب اتھارہ روپے مھولہ آمرا

